Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

+ *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.

+ *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.

+ *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.

+ *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via `http://books.google.com`

Digitized by Google

Menno Zi. 1 B

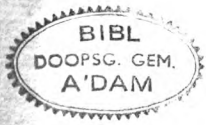

Digitized by Google

I 10,110

Digitized by Google

7B
D 65-172

Digitized by Google

LOFZANGEN

EN

GEESTLIJKE

LIEDEREN.

Digitized by Google

~~Jänner 21. 75~~
0 65-172

Digitized by Google

LOFZANGEN

EN

GEESTLIJKE

LIEDEREN.

Digitized by Google

O 65-131

Digitized by Google

LOFZANGEN

EN

GEESTLIJKE LIEDEREN

DER

VEREENIGDE

EVANGELISCHE BROEDER-GEMEENTE.

Te *AMSTERDAM*, bij
J. WEPPELMAN, Boekverkooper,
aan de Oostzijde van het Rokkin.
1787.

BIBLIOTHEEK
DER
VEREEN. DOOPSG. GEMEENTE
TE
AMSTERDAM.

Digitized by Google

Gij hebt KLEINE KRACHT; *en gij hebt mijn Woord, het Woord mijner Lijdzaamheid bewaard, en hebt mijnen Naame niet verloochend. Houdt dat gy hebt, opdat niemand uwe Kroone neeme!* Openb. 3, 8, 10, 11.

Digitized by Google

VOORBERICHT

DES EERSTEN DRUKS.

De Vereenigde Evangelische Broeder-Gemeente heeft tot hiertoe geen Nederduitsch Gezangboek gehad; een gebrek, waarvan men de nadeelige gevolgen sedert langen tijd waargenomen en beklaagd heeft; maar eerst onlangs heeft men eenigzins mogelijkheid gezien, het werk te ondernemen; gelijk dan ook de Uitgeever, van de Broeder-Gemeente daartoe verzocht en behoorlijk geauthoriseerd zijnde, in zwakheid en eenvoudigheid des harten gedaan heeft.

Dus verschijnt hier, voor de eerstemaal in de Nederduitsche Taal, een Gezangboek der Verëenigde Evangelische Broeder-Gemeente.

Ik geef het voor niets meer dan voor eene geringe *proef* uit, een' ieder Leezer vriendlijk verzoekende, dit Boek niet anders aantemerken, dan als een zeer onvolkomen werkje, dat in allen opzigte veele gebreken heeft, en door den tijd merklijk zoude kunnen verbeterd en ook vergroot worden. Echter heb ik gedaan al wat voor deezen tijd in mijn vermogen was.

Men vindt hier geene Wijsheid van woorden, noch hoogdraavendheid van stijl; die heb ik getracht te vermijden, om de zielen niet zoo veel op den aard der poëzij, als wel op de Zaak, die

Digitized by Google

verhandeld wordt, te vestigen, en ook, om voor een ieder Verstaanbaar te zijn. Onderwijlen heb ik onder het Dichten en Vertaalen altoos gezocht in 't oog te houden de *waare* Eenvoudigheid, eene *zuivere* Taal, en dat de *Zin* door het Rijm niet krachtloos worde.

De Liederen zijn ten deele oorspronglijk in de Nederduitsche Taal gemaakt; ten deele, en wel de meesten, uit het Hoogduitsch vertaald. Om die van elkander te onderscheiden, zijn de eerstgenoemden voorâan met een * gemerkt; zoo dat allen, die niet op die wijze gemerkt zijn, uit het Hoogduitsch vertaald, of ook zoodanigen zijn, tot welker opstel Hoogduitsche Liederen aanleiding gegeeven hebben.

De Gezangen zijn, zoo veel mogelijk was, in orde geschikt volgens de stoffen, alzoo dat die van eene en dezelfde stoffe handelen, malkander volgen.

Het voornaamste Oogmerk met de Uitgave deezer Liederen is, dat wij ons van dezelve in godsdienstige Vergaderingen bedienen. Voor 't overige ontmoet men 'er ook veelen, geschikt, om in Eenzaamheid voor zich zelven gebruikt te worden. Zelfs zijn 'er verscheiden Liederen, niet zoo wel om gezongen, als veel meer om geleezen en nader overdacht te worden.

De Zangwijze staat boven een ieder Lied met nommers aangetoond, dewelke betreklijk zijn

op

en het Boek den Zangwijzen, dat in de Broeder-Gemeente algemeen ingevoerd en in Gebruik is.

Aangaande den Inhoud, beken ik vrij en volmondig, dat wij ons des Evangeliums van Christus niet schaamen, en ook in dit Gezangboek niets willen weeten, dan alleen Jesus Christus, en Dien gekruisigd, in Denwelken de Volheid der Godheid lichaamlijk woont, en verborgen zijn alle Schatten der Wijsheid en der Kennisse.

God heeft alle dingen geschapen door Jesus Christus. God is Liefde. God was in Christus, de Wereld met Hem zelven verzoenende. Deeze Jesus, die de waarächtige God is, boven alle te prijzen in der eeuwigheid, en ook een waarächtig Mensch, den broederen in alles gelijk geworden zijnde, doch zonder zonde. Deeze Jesus, in zijne waare Godheid en Menschheid, in zijne Traanen, Wonden, Bloed en Dood, in zijne Verrijzenis en Hemelvaart, en zittende aan 's Vaders rechter hand, is de eenigste Troon der Genade, den gevallenen menschen van God voorgesteld tot eene Verzoening, door het Geloof in zijnen Bloede. Wie zalig wil worden, mag de herstellinge van den Val, Gods Genade en 't eeuwige Leeven nergens zoeken, dan alleen in en bij den eenigsten Middelaar, den Mensche Jesus Christus, of hij gaat verloren. Maar, ook de voornaamste van de zondaaren mag vrij tot den Heiland naderen. Een

ieder mensch is door de zonde naar ziel en lichaam zoo zeer verdorven, dat geene ergere Verdorvenheid zoude kunnen bedacht worden, dan die des menschen, nochtans is geen zondaar voor Jesus altelegt noch alteverdorven: *Zoo* volkomen zijn de Verdiensten des Mans van smarten; *zoo* groot is kracht van zijn dierbaar Bloed. Wie zoo als hij is, doodschuldig, belast en vermoeid, als een hulploos kind zich tot Jesus laat leiden, en weenende Genade en Vergeeving der zonden *om niet* van Hem begeert, die wordt van den Zondaarsvriend met opene Armen ontvangen en met Blijdschap aangenomen; *alle* zonden worden hem vergeeven; hij wordt gewasschen en gereinigd in den Bloede des Lams, en bekleed met de Verdiensten van Jesus, zijnde deeze het waare Kleed der Gerechtigheid, dat alleen voor God geldt. *Alsdan* heeft de voordaar Vrijheid, de zonde niet meer te dienen, en wordt verklaard voor een Kind Gods. *Alsdan* mag hij door den Zoon onbeschroomd tot God den VADER naderen, om Zijne oneindige Liefde te genieten, en Hem met de tederste kinderlijke liefde te beminnen, als een erfgenaam Gods en mede-erfgenaam van Christus. Met Jesus kan hij omgaan als met zijnen Verzoener, Broeder, Boezemvriend en Bruidegom zijner ziele; en hij leeft daarbij, met eene vaste hoope des eeuwigen leevens, in de Gemeenschap des heiligen Geestes, die zijn Trooster

is

Digitized by Google

is. Dat geeft hem de kracht, om de Voetstappen van Christus natevolgen, en *waare* goede Werken te doen, ja het voorrecht, om naar ziel en lichaam geheiligd, en met Christus meer en meer Eén Geest te worden. Zijn hart leeft in Jesus Verdiensten als in zijn element; de verborgene mensch des harten eet en drinkt van Jesus, en wordt daardoor hoe langer hoe sterker. De zondaar heeft daarbij een aanhoudend en leevendig gevoel van zijne zondigheid, armoede, onwaardighed en onvermogen; zijne zwakheden, gebreken en misslagen persten hem *veeltijds traanen uit*; maar bij dat alles kan hij zich door 't Geloof vast aan den Heiland houden, en den Liefsten zijner ziele hoe langer hoe krachtiger genieten, tot dat hij verlof ontvangt, overtegaan in de eeuwige wooningen des Vredes, om HEM, in Denwelken hij geloofd heeft, onbedekt te zien van aangezigte tot aangezigte, en met Hem te leeven voor altoos en zonder einde.

Dat is het hoofdzaaklijke van hetgeen in deeze Lofzangen en geestlijke Liederen op eene eenvoudige wijze voorgesteld en door eigene ondervindinge bevestigd wordt. Zalig is hij, die daarop kan Ja en Amen zeggen!

Bovenal heb ik getracht, 'er naauwkeurig op te letten, dat in deeze Gezangen geen woord stan mogt, zelfs niet om des rijms wille, dat eenigzins met recht zoude kunnen aangemerkt worden

als strijdende tegens de heilige Schrift, dit Godlijke Boek, hetwelk onze eenigste en beproefde Toetssteen is van al wat wij denken of doen, spreeken of zingen. Dies heeft geen arme zondaar te schroomen, deeze Liederen te gebruiken.

Eere zij Hem, die ons heeft lief gehad, in de Gemeente, die Hem nog verwacht! Tot wij met de Gemeente, die bij Hem is, zonder ophouden zingen zullen het Nieuwe LIED DER LAMS.

De Genade van onzen Heere Jesus Christus, en de Liefde Gods des Vaders, en de Gemeenschap des Heiligen Geestes zij met allen, die dit Werkje leezen of daaruit zingen!

Dit is de hartlijke wensch van

Dus Uitgeever

G. H. LOSKIEL.

Amsterdam, den 13 *Novemb.* 1773.

VOORBERICHT

VOOR DEN

TWEEDEN DRUK.

De tegenwoordige Uitgeevers deezes Gezangboeks erkennen het met de hartlijkste dankbaarheid jegens hunnen dierbaaren Heiland, dat het Hem behaagd heeft, dit geringe werkje, waarin slechts stamelende zijnen lof bezongen wordt, in zoo ver te zegenen, dat zeer vielen, nadat deszelfs *eerste Druk* was uitverkocht, hun verlangen op het dringendste geopenbaard hebben om hetzelve herdrukt te zien.

Dit heeft hun dan ook tot geen geringe aanmoediging verstrekt om een tweeden Druk op te leggen; in het geloovige vertrouwen, dat de Heer deszelfs gebruik met dien zelfden zegen zal achtervolgen, waar mede Hij het tot dus ver heeft willen begenadigen.

Aan den wensch van eenigen, die de eerste Uitgaaf met zegen gebruikt hebben, dat de tweede Druk met eenige Liederen mogte vermeerderd worden, heeft men voor het tegenwoordige niet kunnen voldoen. Daarëntegen is men op die gedachte gekomen om de zangwijzen bij het eerste vers van ieder Lied te voegen; ten einde het van meer gebruik zoude konnen zijn voor een ieder, die zich

tot

Digitized by Google

tot zijne eigene of tot onderlinge stichting daar van zoude willen bedienen: hebbende men hier bij dit in acht genomen, dat de prijs 'er niet door is verhoogd geworden.

De zangwijzen zijn op den gewoonen Sleutel, die in alle Godsdienstige Gezangboeken gebruikt wordt, gesteld, met bijvoeging des G Sleutels, ten dienste der genen, die dezelve op het een of ander Instrument mogten verkiezen te speelen.

De Drukfouten, die hier en daar, in weêrwil van alle aangewende naauwkeurigheid, mogten ingeslopen zijn, verzoeken wij, dat de geneegen Leezer of Zinger gunstig over het hoofd zie, en verbetere. Het is en blijft een menschen-werk, onvolmaakt en vol gebreken.

Dit was het, waar mede de tegenwoordige Uitgeevers deezen tweeden Druk vergezellen: waar bij zij mog voegen hunne hartgrondige dankbetuiging aan allen, die de behulpzaame hand aan deezen Druk hebben verleend, en denzelven werkdadig bevorderd.

De Uitgeevers.

Amsterdam,
den 19 January 1787.

IN-

Digitized by Google

INHOUD.

EERSTE DEEL.

Pag.

1. *Van de heilige Drieëenigheid.* 1.
2. *Van de Liefde Gods des Vaders.* 11.
3. *Van Gods Openbaaringe in den vleesche, en de Geboorte van onzen Zaligmaaker.* 24.
4. *Van het verdienstlijke menschlijke Leeven onzes Heeren Jesus Christus in 't Traanendal.* 51.
5. *Van het laatste Lijden en den Dood des Heeren.* 67.
6. *Van de Ruste des Heeren in het Graf.* 119.
7. *Van de Verrijzenis des Heeren en de veertig dagen na Paaschen.* 127.
8. *Van 's Heilands Hemelvaart.* 147.
9. *Van 's Heilands Toekomste in Heerlijkheid.* 161.
10. *Van onzen Trooster, God den heiligen Geest.* 175.

TWEEDE DEEL.

1. *Van de Verdorvenheid des menschen sedert den Val van Adam, en deszelfs herstellinge door den Mensche Jesus Christus.* 191.
2. *Van de Bekeeringe des zondaars.* 214.
3. *Van het Geloof.* 259.
4. *Van de Liefde des Heilands tot de Zijnen.* 283.
5. *Van de Liefde tot Christus, en de zalige Gemeenschap met Hem.* 304.
6. *Van de Heiligmaakinge naar ziel en lichaam, en onze Traanen daarbij.* 346.
7. *Van den Wandel der begenadigde zondaaren door het Jammerdal.* 386.

8. *Van*

Digitized by Google

8. *Van het afleggen onzes Tabernakels, de Opstandinge der Gelovigen, en het eeuwige Leeven.* Pag. 442.

DERDE DEEL.

1. *Van de Gemeenschap der heiligen, of de Gemeente Gods.* 487.
2. *Van het Woord Gods.* 518.
3. *Liederen bij den heiligen Doop te zingen.* 537.
4. *Liederen bij het heilige Avondmaal te gebruiken.* 545.
5. *Liederen op verscheidene tijden te zingen.* 585.
6. *Dank-Liederen.* 628.

Digitized by Google

LOFZANGEN

EN

GEESTLIJKE LIEDEREN.

EERSTE DEEL.

Digitized by Google

Spreekt onder malkanderen met Psalmen en Lofzangen en Geestlijke Liederen, zingende den Heere in uwe harten! Eph. 5: 19.

Mijne Duive! zijnde in de klooven der steenrotze, in het verborgene eener steiler plaatse; doet mij uwe stemme hooren! want uwe stemme is zoet. Hoogl. 2: 14.

Ik zegge mijne Gedichten uit van eenen Koning. Hij is veel schoonder, dan de menschen kinderen. Ps. 45: 2, 3.

Het Lam, dat geslagt is, Jesus Christus, die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit den dooden, en de Overste der Koningen der aarde, die ons heeft lief gehad, en ons van onze zonden gewasschen heeft in zijnen Bloede, is waardig te ontfangen de kracht en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eere, en heerlijkheid en dankzegginge. Openb. 1: 5. cap. 5, 12.

Amen! Hem die op den Troon zit en den Lamme zij de Dankzegginge en de Eere en de Heerlijkheid en de Kracht in alle eeuwigheid! Amen. Openb. 5, 13.

VAN

Digitized by Google

VAN DE HEILIGE DRIEËENIGHEID.

Drie zijn 'er, die getuigen in den Hemel, de Vader, het Woord, en de heilige Geest; en deeze drie zijn Een. 1. Joan. 5: 7.
En in Jesus Christus woont alle de Volheid der Godheid lichaamelijk. Colos. 2: 9.

LIED I. *Wijze* 185.

LOFZANG TOT DE HEILIGE DRIEËENIGHEID.

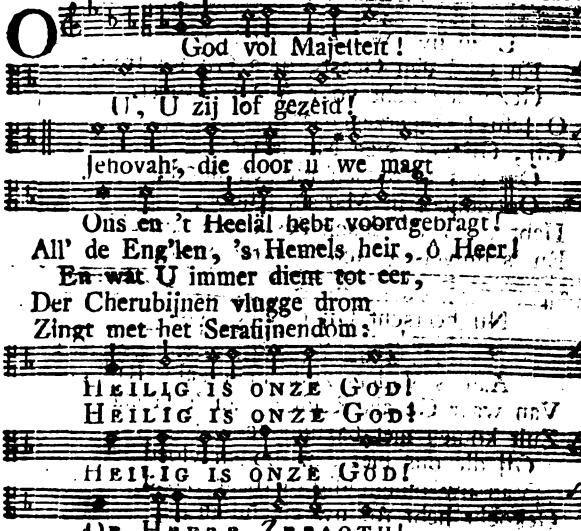

Digitized by Google

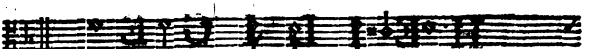

Uwe Almagt en uw Heerlijkheid

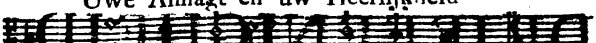

Hebt Gij, ô God! alom verspreid;
De Aartsvaders hebben allermeest
Met U gewandeld in den Geest;
Gij zondt Profeeten, die met kracht
Getuigden van uwe Oppermagt;
De Apostels zagen Jacobs wensch,
Zij zagen onzen God als Mensch;
Der Martelaaren groot getal
Verheft uw' lof met sterk geschal;
De waare Christenheid op de aard'
Zingt U ten prijs, waar ze is vergaard.

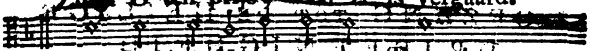

O God! ô Vader op den Troon!

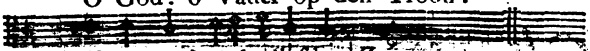

U en uw' welgeliefden Zoon,
En God den Geest, dien Gij tot troost
Gezonden hebt voor Adams kroost.
O Jesus! Opperzegenaar!
Gij, Gij zijt onze Middelaar.
Om ons te redden uit den nood,
Ontvangen in Maria's schoot,
Hebt Gij als Mensch des doods geweld
En 's duivels gansche magt geveld.

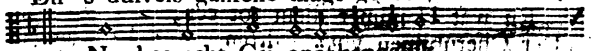

Nu heerscht Gij onafhangelijk

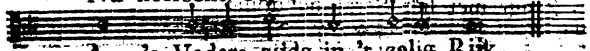

Aan 's Vaders zijde in 't zalig Rijk,
Van waar Ge als Rechter van 't Heelal
Zult komen met bazuingeschal.
Gij die ons met den rooden vloed
Van uw onschuldig dierbaar Bloed
Gekocht hebt tot uw eigendom,
Blijf onzer zielen Bruidegom!

Digitized by Google

Bewaar ons voor verderfenis,
En zegen, wat uw erfdeel is!

Help uwen volke wijd en zijd,

Dat zich in U alleen verblijdt,

En geef ons in der eeuwigheid

De plaatse, die Ge ons hebt bereid!

Drieëenig Heer! maak ons bekwaam,

Te spreeken van uw' grooten Naam!

Behoed ons, ô getrouwe God!

Voor alle zonde en 's duivels spot!
Ontferm U over ons, ô Heer!
Wees ons genadig meer en meer,
En leid ons met barmhartigheên!
Ons hart vertrouwt op U alleen;

Want U is alle kracht en magt.

Eer zij U van ons toegebragt!

A M E N.

2. *Wijze* 132.

Den hoogen God alleen zij eer

En dank voor zijn Ge-nade!

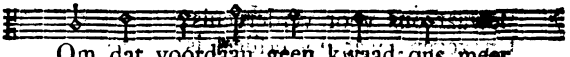

Om dat voortaan geen kwaad ons meer

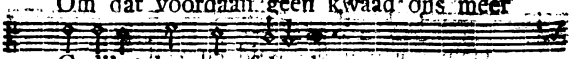

Gedijen kan tot schaade;

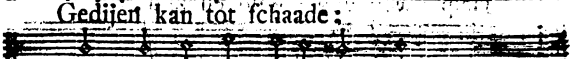

Wijl God in ons behaagen heeft,

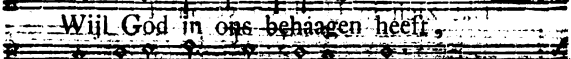

Ons overvloed van vrede geeft;

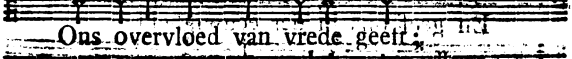

Alle onrust heeft een einde.

2. U looven en aanbidden wij
Met opgeheven handen,
God Vader, die uw heerschappij
Voert over alle landen!
Gij heerscht met onbepaalde magt;
Al wat Gij wilt, moet zijn volbragt.
Uw' goedheid is ons leeven.

3. ô Eenig en geliefde Zoon
Uws Vaders! afgezonden
Tot ons van 's Hemels hoogen Troon!
Geneezer onzer wonden!
ô Lam, dat zich ter slagting boodt!
Verhoor ons smeeken in den nood!
ô Heer! ontferm U onzer!

4. ô Geest van God! ô hoogste Goed!
Ten Trooster uitverkooren!
Gij zijt het, die hen nu behoedt,
Die Christus van te vooren
Verlost heeft door zijn Bloed en Dood;
Staa ons ook bij in lijdensnood!
Dan gaan wij niet verloren.

3. *Wijze 116.*

D ankt, God! dankt, alle God

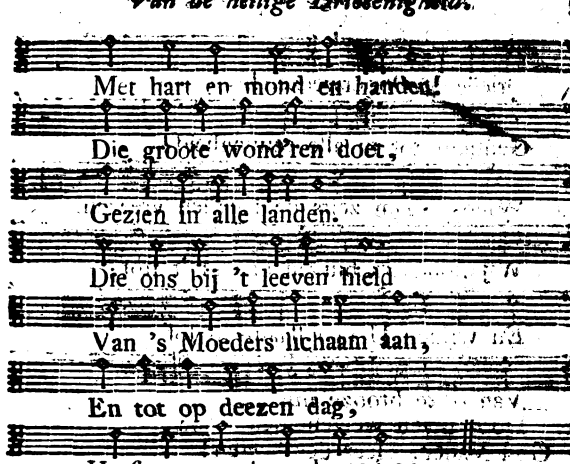

2. ô God! wil aan uw Volk
Een vrolijk harte geeven!
Laat ons, uw eigendom,
Altoos in vrede leeven!
't Is noodig, dat Ge ons hoedt,
En door uw' raad geleidt,
Zoo lang wij pelgrims zijn
In deeze sterflijkheid.

3. God Vader, U zij lof,
Hier, en in 's Hemels hoven!
Emanuël, Gods Zoon!
U willen wij steeds looven;
God heilige Geest! uw roem
Verbreid' zich meer en meer!
ô Heer, Drieëenig God,
U, U zij lof en eer!

* 4. *Wijze* 132.

Drieëenig Oppervweezen!

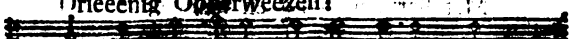

Geducht tot in alle eeuwigheid!

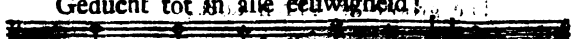

Wiens Naam zelfs de Eng'len vreezen.

Wij zondaars buigen ons in 't stof,

En wijden U den flauwen lof,

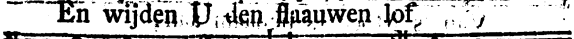

Van onze brooze lippen.

2. ~~Door uwen welgeliefden Zoon,~~
~~God Vader, Heer der heeren!~~
Komt ons gebed voor uwen Troon;
Wy prijzen, looven, eeren
Uw' Naam, wijl Ge ons zoo teer beminnt,
Dat Ge ons uw' Zoon, uw eenig Kind,
Ten Heiland hebt geschonken.

3. ô Lieve Jesus, onze Heer!
Zelf God, met God Een Weezen!
Als mensch hebt Gij het menschdom weêr
Van zijnen val geneezen.
U kostte dit een' traanenvloed,
En angst, en zielsmart, ja uw Bloed,
En overdierbaar Leeven.

4. ô God die onze harten kent!
ô Reine Geest der waarheid!
Dien Jesus ons tot Trooster zendt;
Geef, geef ons licht en klaarheid!
Leer 't heilig woord ons recht verstaan,
En op het pad des vredes gaan!
Opdat wij nimmer doolen.

5. ô Heilige Drieëenigheid!
Hoe zullen we U recht looven?
Uw liefde, ô Hemelmajesteit!

Streeft

Streeft ons vernuft te boven.
Wij looven U met hart en mond,
En smeeken: *denk aan uw Verbond!*
O Heer, wees ons genadig!
6. Looft, looft Jehovah! Looft den Heer,
Den Schepper aller dingen!
Gij aarde, Hemel en gij meir!
En gij, ô Hervelingen!
Looft, looft den Heer uit alle uw kracht!
Hem, Hem zij dank, en prijs en magt
Door de eind'looze eeuwen! Amen.

5. *Wijze 22.*

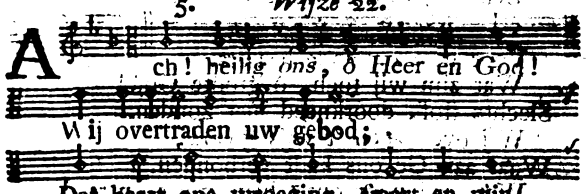

2. ô Gods Lam! wiens onschatbaar Bloed
Tot zuiv'ring strekt van ons gemoed;
Wiens Dood voor onze schuld voldee;
Ach deel ons uwen vrede mee!
3. ô Geest van God, vertroost ons hart!
Opdat het niet bezwijk' door smart;
't Gemoed wordt fel geprangt en kwijnt,
Indien Gij 't niet met tróost beschijnt.
3. Drieëenig God, almagtig Heer!
Dat ieder zondaar zich bekeer';
Dit is uw wil. ô Heer! zet Gij
Ons daartoe uw genade bij!

* 6. *Wijze 132.*

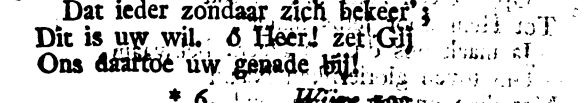

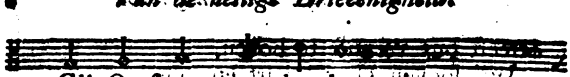

Gij, Oorsprong van het leeven!

Bestiert der stervelingen lot,

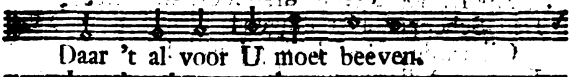

Daar 't al voor U moet beeven.

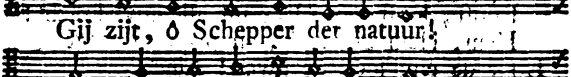

Gij zijt, ô Schepper der natuur!

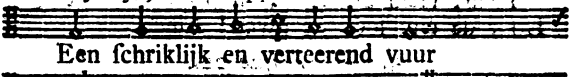

Een schriklijk en verteerend vuur

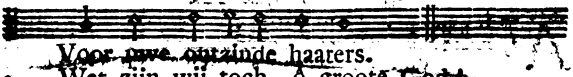

Voor uwe ontzinde haarers.

2. Wat zijn wij toch, ô groote God!
Slechts stof, doorkneed met zonden.
Wij overtraden 't wijs gebod,
Waar aan Ge ons hadt verbonden.
Wat raad voor ons? hier was geen raad,
Kwame ons uw' goedheid niet te baat,
En 't Bloed van Jesus Christus.

3. Gij, die voor ons gestorven zijt!
Bewaar ons als uw leden!
Verwaardig ons, ten allen tijd
U te eeren met gebeden!
Wat hebt Gij niet aan ons gedaan!
Neem Jesus onze harten aan
Tot dankbaare offeränden!

4. Laat ons door U, ô heil'ge Geest!
Steeds roepen: *Abba Vader!*
Op dat een ieder onbevreesd
Tot Hem door Jesus nader'.
Ja maak ons dus, ô Heer! bekwaam,
Om uwen glorierijken Naam
Met diep ontzag te prijzen!

Digitized by Google

7. *Wijze* 68.

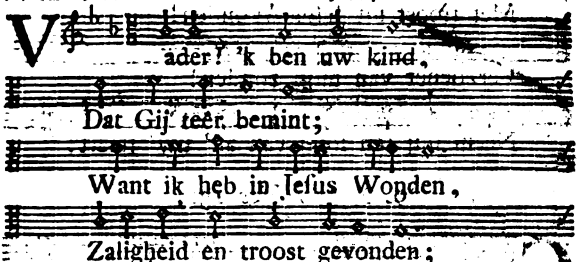

2. Jesus, help me in nood,
Door uw' dierb'ren Dood!
Ach verhoor mijn zielsverlangen!
'k Wensch U sterker aantehangen.
Wasch mij in den vloed
Van uw heilig Bloed!

3. Heil'ge Geest! wiens kracht
Mij tot Jesus bragt;
Mij den weg der waarheid leerde,
En mijn zondig hart bekeerde;
U zij dank gezeid,
Tot in eeuwigheid!

8. *Wijze* 79.

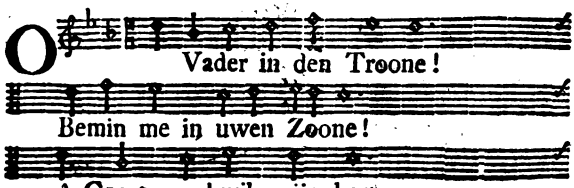

Met troost uit Jesus Wonden!

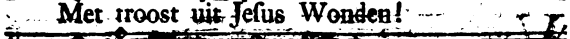

Verzoener van mijn zonden!

Neem mij ten loon van all' uw' smart!

9. *Wijze* 132.

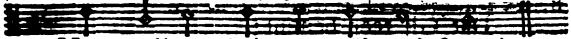

God Vader, Zoon, en heilge Geest!

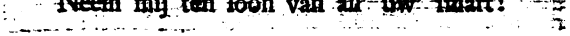

Zijt hoog van ons geprezen!

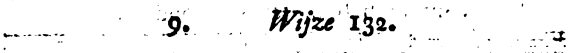

Voor deeze weldaad allermeest,

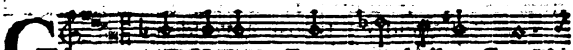

Die Ge aan ons hebt beweezen,

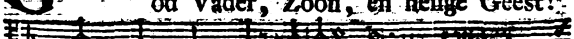

Daar Ge ons genade en zaligheid

Door Jesus Zoenbloed hebt bereid;

Hoe groot is uw erbarmen!

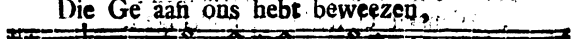

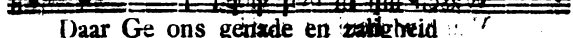

VAN DE LIEFDE GODS DES VADERS.

Alzoo lief heeft God de waereld gehad, dat Hij zijnen eeniggeborenen Zoone gegeeven heeft; op dat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet en verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Joan. 3. 16.

Lied 10. Wijze 65.

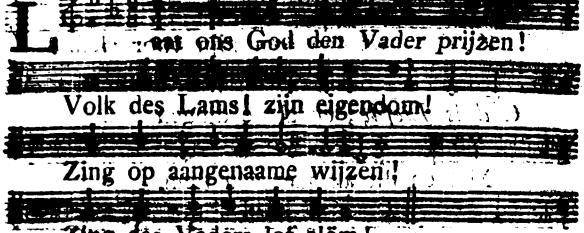

2. Eeuwig duurt zijn teêr erbarmen;
Hij gedenkt niet onzen schuld.
Eeuwig wil Hij ons omarmen
Met genade en met geduld.

3. Eer een mensch nog was geboren,
Heeft Hij ons alreê bemind,
En genadig uitverkooren
In zijn lief en eenig Kind.

4. Laat ons dan met blijde zinnen
Tot den lieven Vader gaan,
Boven alles Hem beminnen,
En als kind'ren voor Hem staan!

5. Laat ons (en het zal doordringen
Tot den Troon van God en 't Lam)
't *Heilig! Heilig! Heilig* zingen!
Zing met vuurger liefdevlam.

6. Hoor

6. Hoor ons danklied, laag van toonen,
U in zwakheid toegewijd!
Kom in onze harten wonen!
Leid ons door dees pelgrimstijd!
7. Totdat wij in 's Hemels hoven,
In het nieuw Jeruſalem,
U, ô Vader! eeuwig looven
Met een luide en heldre ſtem.

II. *Wijze 214.*

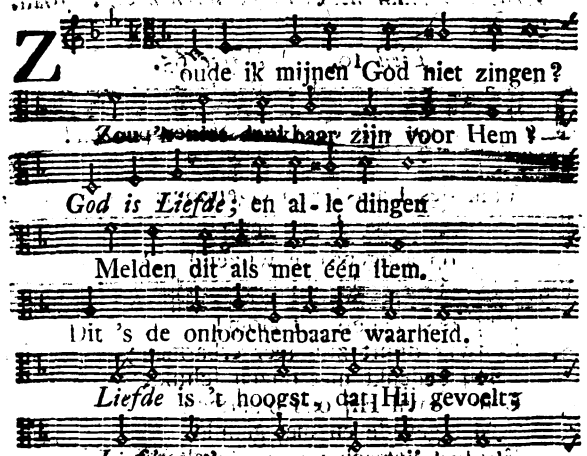

2. Zoo als de Arend zijne veeren
Over zijne jongen ſtrekt;
Zoo heeft God, de Heer der heeren,

Met

Met zijn Vleug'len mij bedekt;
Zelfs eer ik nog was geboren,
Toen ik nog in 't duister lag;
Eer mijn oog het daglicht zag;
Toen mijn oor nog niet kon hooren.
Schoon hier 't all' naar 't einde spoedd':
Eindloos blaakt Gods liefdegloed.

3. Teêr gaat Hem mijn val ter harte;
Deeze min vat geen verstand!
Over mijne wreede smarte
Rommelt Hem zijn ingewand.
Hij besluit met zijnen Zoone,
Van menschlievenheid vervuld:
Gaa mijn Zoon! en boet de schuld,
Opdat God den mensch verschoone!
Schoon, enz.

4. Hij, de tederste der Vad'ren,
Laat zijn eenig dierbaar Kind
Edens hofslang rustig nad'ren,
Die den zwaaren strijd begint.
Hij ziet zijnen teêrbeminden
Als een' Waereldswandelaar,
Steeds in armoede en gevaar,
Om voor *zondaars* raad te vinden!
Schoon, enz.

5. Ja, de Vader ziet de traanen
Van zijn Kind, hoort zijn gekerm;
Ziet het woên der helsche orkanen,
Lucifer en 's afgronds zwerm,
Die zijn Lam zoo overstelpen,
Dat het zweet van angst en nood;
Ziet zijn Bloed, beschouwt zijn' Dood;
En dit all' om mij te helpen!
Schoon, enz.

6. Ach onpeilb're Bron van liefde!
Zijn Zoon wordt voor mij geslagt,
Om, daar mij 't verderf doorgriefde,
Mij te ontslaan van 's duivels magt.

Dus

Dus heeft Hij mijn heil begonnen;
En volëindt door Christus Bloed.
Hoe zou toch mijn zwak gemoed
Deeze liefde peilen kunnen?
Schoon, enz.

7. Opdat ik niet mogte dwaalen,
Geeft Hij mij den heilgen Geest;
Die mij met genadestraalen
Meer en meer door 't woord geneest;
Die mij 't waare Goed leert kennen;
Die mij sterkt met Christus zin,
Om aan 's Heilands tedre min
Mijne ziel geheel te wennen.
Schoon, enz.

8. Dus ligt Hém dan aan gelegen,
Dat mijn ziel recht zalig zij;
Ja, op alle mijne wegen
Staat Hij mij met liefde bij,
En als mij mijn onvermogen
Overstelpt met leed en smart,
Dan ontmoet mij 't liefdehart
Van den Vader, vol medoogen.
Schoon, enz.

9. Overmits dan Gods erbarmen
All' 't Verstand te boven gaat;
Ach zoo laat mij U omarmen,
Liefste Vader, vroeg en laat!
Vader! ach verhoor mijn smeeken!
Wil het harte van uw kind,
Dat Gij Vaderlijk bemint,
Meer en meer in liefde ontbreken!
Tot ik staa voor uwen Troon,
Als de Bruid van uwen Zoon.

15. *Wijze* 11.

Looft de Bron van alle goed!

Looft

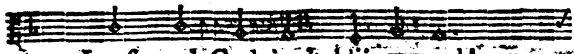

Looft uw' God in 't blij gemoed!

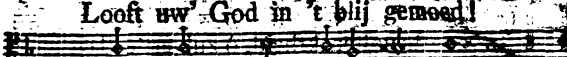

Want Gods gunst, alöm verspreid,

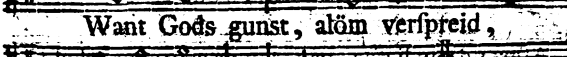

Zal bestaan in eeuwigheid.

2. Looft Hem, voor wiens glansrijk licht
Aller zonnen schijnsel zwicht!
Looft der heeren Opperheer!
Buigt u ned'rig voor Hem neêr!

3. Looft Gods magt, die onbeperkt
Gadelooze wond'ren werkt!
Die in onzen klagen stand
Ons zoo gunstrijk bood de hand.

4. Looft Hem all' wat adem heeft!
Looft Hem, die zijn' Zoon ons geeft!
's Vaders gunst, alöm verspreid,
Zal bestaan in eeuwigheid.

13. *Wijze* 22.

God heeft de waereld zoo bemind,

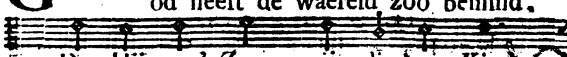

Dat Hij zijn' Zoon, zijn dierbaar Kind,

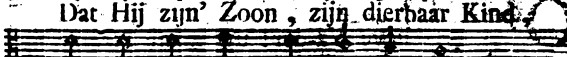

In nood en dood, tot pijn en straf,

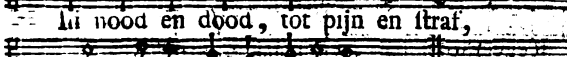

Voor haare zonden overgaf.

2. Opdat hij, die op zijn genâa
Vertrouwt, geenszins verlooren gaa;
Maar dat de zondaar zich bekeer',
En eeuwig leeve, tot Gods eer.

3. Geloofd zij deeze wonderdaad!
Gepreezen zij die liefderaad!
Daar God zijn' lieven Zoon niet spaart,
En strafbre zondaars vrij verklaart.

14. Hoog-

Digitized by Google

14. *Wijze* 544.

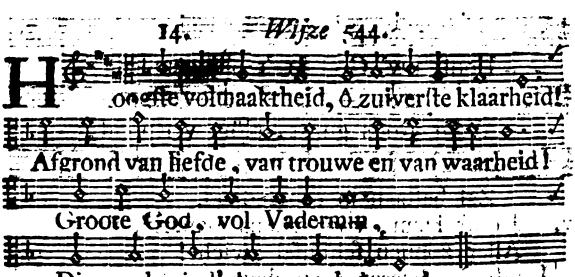

2. Eer 't hof der Eng'len nog kon wedergalmen,
Eer eenig schepsel U loofde met psalmen,
Hebt Gij 't heil reeds uitgedacht,
Voor het menschelijk geslacht.
3. Welzalig, die U zijn' Vader kan noemen!
Want zulk een' zondaar mag niemand verdoemen.
Dien is uit barmhartigheid
't Eeuwig leeven toegezeid.
4. Uw liefde, ô Vader! zij eeuwig gepreezen,
Die Gij in Christus aan ons hebt beweezen;
Gij verheft ons op den troon;
Onze Broeder is uw Zoon.

15. *Wijze* 58.

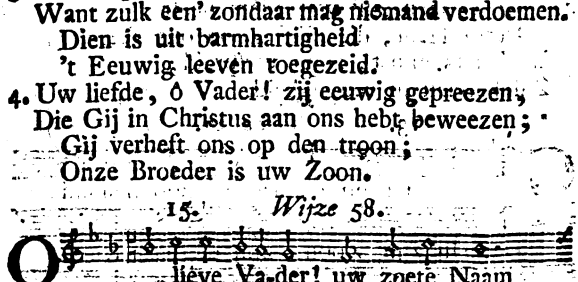

16. *Wijze 22.*

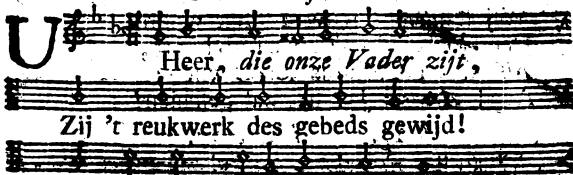

U Heer, *die onze Vader zijt*,
Zij 't reukwerk des gebeds gewijd!
Gij hebt *in 't ongenaakbaar licht*
Uw' stoel van Majesteit gesticht.

2. Wij nad'ren uw' Genadetroon,
Gegrond in 't Bloed van uwen Zoon.
Uw Naam zij onder ons, ô Heer!
Geloofd, geheiligd, meer en meer!

3. *Uw Rijk, hetwelk ons is bereid,*
Verschijn' met Kracht en Majesteit!
Bescherm uw duurgekochte Kerk,
En toon haar uw genadewerk!

4. *Uw wil geschiede op de aard', gelijk*
Als die geschiedt in 't Hemelrijk!
Uw wil zij ons alleen de wet,
Die onzen wil bepaaling zet!

5. *Geef heden ons ons daaglijks brood!*
Bewaar ons, Heer! voor hongersnood!
Geef vrede, opdat ons werk gedij',
En voeg 'er uwen zegen bij!

6. Gij naamt, ô God! met ons geduld;
Maar ach! *vergeef ons alle schuld!*
Gelijk we oprecht, en niet in schijn,
Vergeeven, die ons schuldig zijn.

7. *Leid ons in geen verzoeking, Heer!*
Versterk ons door uw' Geest, wanneer
De booze geest, met vleesch en bloed,
Bedrieglijk vleidt, of op ons woedt!

8. *Verlos ons eind'lijk van all' 't kwaad!*
Want Gij zijt onze toeverlaat.
Uw is de Kracht en Majesteit,

Zoo nu als in alle eeuwigheid!
9. Wij steunen op uw godlijk woord,
Dat Gij uw kind'ren altijd hoort,
Als zij in Christus tot U vliên;
Ach! *Amen*: Ja! het zal geschiên!

* 17. *Wijze* 37.

* 18. *Wijze* 184.

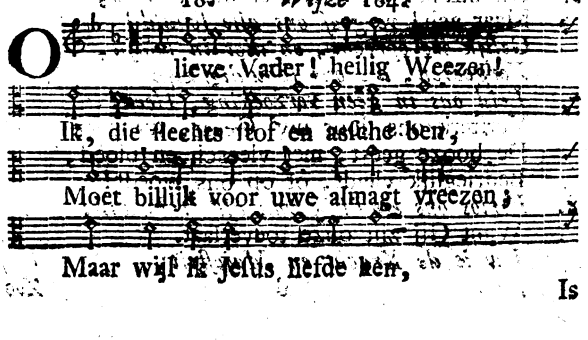

Is

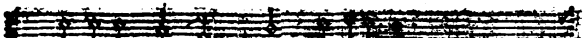

Is alle slaafsche vrees geweeken;

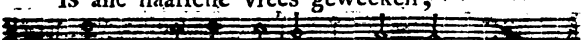

Door 's Heeren Lijden, Bloed en Dood

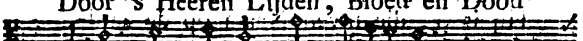

Is mij uw Liefde klaar gebleeken.

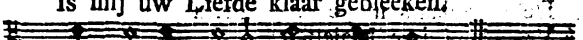

Ja, Vader! uwe Liefde is groot!

19.

LOFZANG TOT GOD DEN VADER.

Wijze 235.

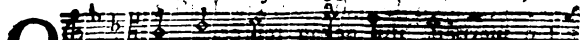

O God op 's Hemels troon!

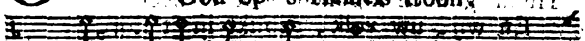

God, Vader van God Zoon!

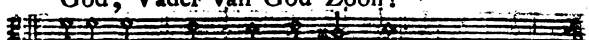

Jehovah! God der eeuwigheên!

Van ons, uw Kind'ren, aangebeên!
Alle Eng'len en der heem'len heir
Verbreiden steeds uw' lof en eer.
Het hemelsch nieuw Jerusalem
Zingt met een luide en sterke stem:

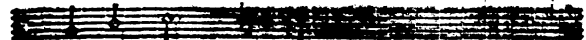

Ó VADER! HEILIG GOD!

Ó HEERE ZEBAOTH!

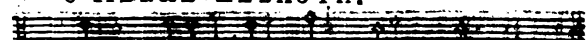

DIE 'T HEMELRIJK ONTSLOOT!

DOOR ONZES HEEREN DOOD!

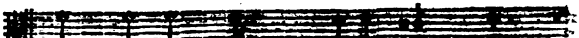

Uwe almagt, waar 't Heelal voor zwicht,

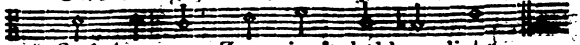

Stelt ons uw Zoon in 't helderst licht.
Hij is 't, die uwen Naam op de aard'
Aan 't menschdom heeft geöpenbaard.
De martelaars in de eeuwigheid
Verheffen uwe Majesteit.
Het Viertal, dat noch dag noch nacht
Zich rust gunt, looft uwe oppermagt.
De Vierëntwintig voor den troon,
Waarop Gij heerscht met uwen Zoon,
Bekleed met glans, dien Gij hun geeft,
Aanbidden U, die eeuwig leeft;
En werpen, uw gezag ter eer,
Hunn' gouden kroonen voor U neêr.
En wij, uw volk, gebukt in 't stof,
Verkondigen uwe eer en lof;

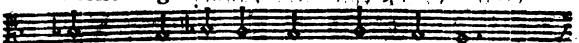

We aanbidden U, zoo nacht als dag,

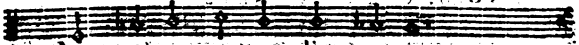

Met traanen en met diep ontzag.

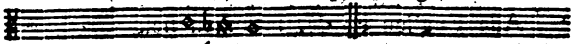

A-men.

* * *Wijze* 22.

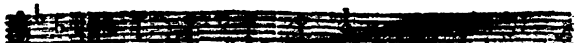

2. Zoo lief hebt Gij het snood geslacht

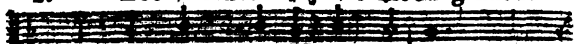

Der menschen, dat U had verächt,

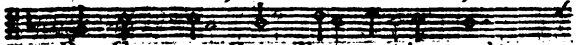

Dat Ge uwen Zoon liet gaan in nood;

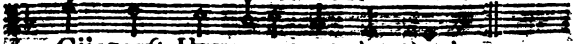

Gij *gaaft* Hem over aan den dood;

3. Opdat de strafb're zondaarsschaar
Verlost wierd uit des doods gevaar;
Zijne offerände en dierbaar Bloed,
Maakt Adams zondenval weêr goed.
4. Hij lag in 't stof des doods gestrekt.
Gij hebt Hem weder opgewekt,
En wechgenomen van deeze aard'
Door zijn geduchte hemelvaart.
5. Nu zit Hij weêr op uwen troon,
En Gij verzamelt zijnen loon;
Tot 's duivels magt en 't helsch geweld
Door 's Heilands kracht zijn neêrgeveld!
6. Hij heeft, als onze Bruidegom,
Zijn Bloed gebragt in 't Heiligdom;
Dat *Bloed is ons rantsoen*, en schreit:
BARMHARTIGHEID! BARMHARTIGHEID!
7. ô Vader van den Middelaar!
Ontferm U over zijne schaar!
Ach denk aan Jesus traanenvloed,
Aan zijnen Dood en aan zijn Bloed!

** *Wijze* 54.

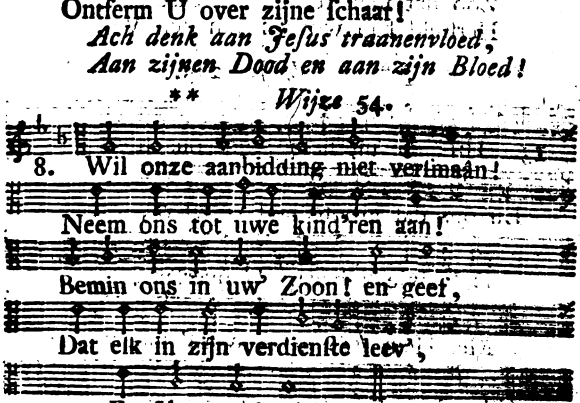

9. Bescherm ons alle, klein en groot!
Help ons in ziels- en lichaamsnood!
Verleen ons, Heer! uwe Eng'lenwacht,
Dat ze ons behoeden dag en nacht,
Voor 's vijands magt!

Digitized by Google

Wijze 22.

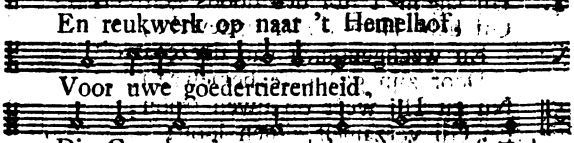

10. Van hier stijgt uwer kind'ren lof
En reukwerk op naar 't Hemelhof,
Voor uwe goedertierenheid,
Die Ge over 't menschdom hebt verspreid.
11. Daar Ge ons ook uwen heil'gen Geest
Gezonden hebt, die ons geneest
Door 't heilrijk Evangeliewoord,
Hetwelk met kracht de ziel doorboort.
12. Die ons U, Vader, kennen leert,
En Jesus Dood in 't hart graveert;
Zoo dat men reeds in 't traanendal
Hersteld kan worden van den Val.

Wijze 238.

13. Hij, die uit liefde voor ons stierf,
En ons dat groote heil verwierf,
Dat, wie 't bestier U overlaat,
Met Hem Uw geest word' inderdaad:
Hij zal eens in het eeuwig licht,
Ons stellen voor uw aangezicht,
En spreeken: *O Mijn God! zie daar!*

Hier

Hier, hey ik, en den kinderen schaar,
Die mij door uw gerechtigheid
Van eeuwigheid zijn toegezeid!
En Gij zult zeggen: *Komt, gaat in*
In 't Rijk, gij zijt mijn huisgezin!
Daar staan wij dan voor uwen troon,
Als erfgenaamen met uw' Zoon;
En zingen voor U, Jehovah!
Eeuw uit, eeuw in: HALLELUJAH!

A M E N.

Digitized by Google

VAN GODS OPENBAARINGE IN DEN VLEESCHE, EN DE GEBOORTE VAN ONZEN ZALIGMAAKER.

In den beginne was het Woord; en het Woord was bij God; en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door hetzelve gemaakt; en zonder hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. Dit Woord is vleesch geworden, en heeft onder ons gewoond; en wij hebben zijne heerlijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid, als des Eeniggeboren van den Vader; vol van genade en waarheid. Joan. 1: 1, 2, 3, 14.

Lied 20. *Wijze* 11.

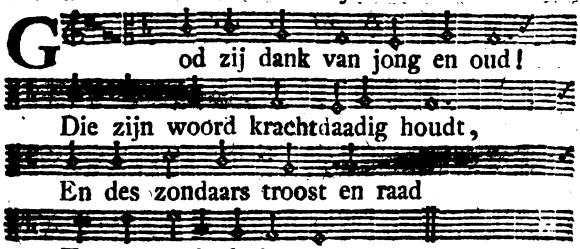

2. 't Geen de Vaders dag en nacht
Vuurig wenschten, is volbragt;
En 't geen door hen werd voorzeid,
Is vervuld in heerlijkheid.

21. *Wijze* 150.

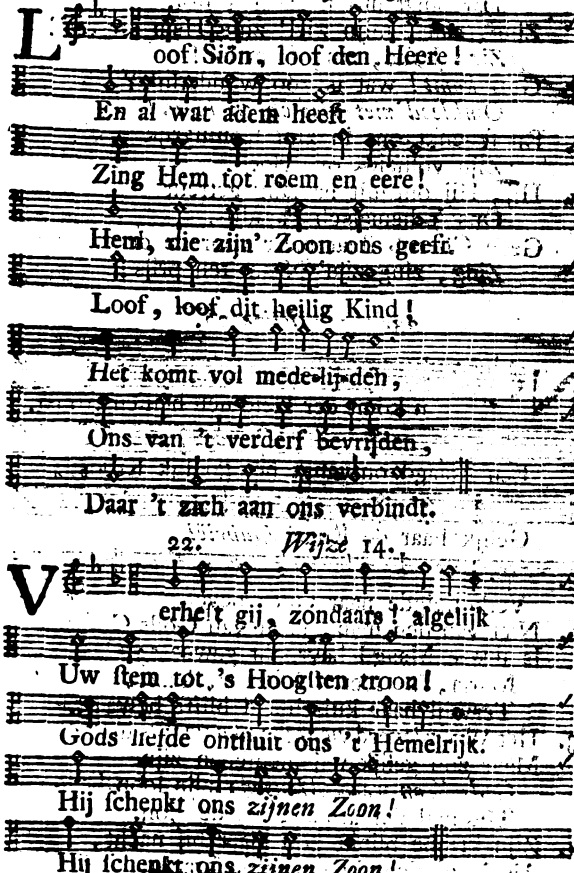

22. *Wijze* 14.

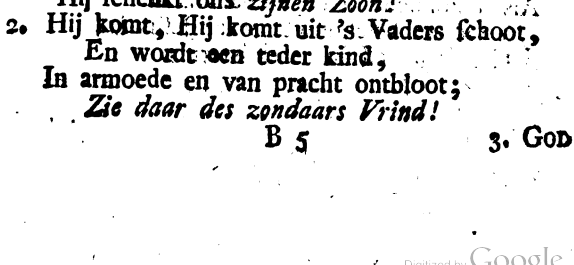

2. Hij komt, Hij komt uit 's Vaders schoot,
En wordt een teder kind,
In armoede en van pracht ontbloot;
Zie daar des zondaars Vrind!

3. GOD wordt een *knecht!* ik wond een *Heer!*
Dat buigt mij neêr in 't stof.
Zing, zing, mijn ziel! zing Hem ter eer!
Zing Jesus, zing Hem lof!
4. GOD *komt!* wat is zoo wonderlijk?
Omkleed met vleesch en bloed!
En schenkt ons in zijn Koningrijk
Zijn volheids overvloed.
5. Hij, Hij ontsluit na lang getreur
Ons 't hemelsch Paradijs.
Geen Cherub staat meêr voor de deur.
Zing, zing zijn' Naam ten prijs!

23. *Wijze* 22.

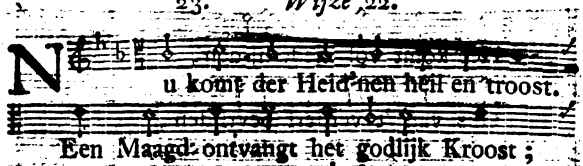

2. Niet van den man, maar van Gods Geest
Is deeze Maagd bevrucht geweest;
Maria, 's Heeren Moeder, baart,
Terwijl haar kuischheid blijft bewaart.
3. Het Woord werd vleesch; niet louter in schijn,
Maar zoo gelijk wij menschen zijn.
Gods Zoon werd Mensch; zijn loop begon
Tot heil der armen, als de Zon.
4. Zijn kribbe blinkt zoo klaar bij nacht,
Als 't zonlicht in de volste kracht.
't Geloof beschouwt, waar Jesus is,
Het licht zelf in de duisternis.

24. Hoe

84. *Wijze* 151.

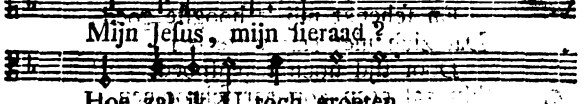

Hoe zal ik U ontmoeten,
Mijn Jesus, mijn sieraad?
Hoe zal ik U toch groeten
In 't menschelijk gewaad?
Laat mij uw Geest besturen!
Ontsteek mijn lamp, en geef
Mij kracht, om recht te vieren
Uw gunst, zoo lang ik leev'!

2. Uw Sion strooit de palmen,
Bij takken, U ter eer';
Ik zal met dankb're psalmen
U prijzen meer en meer;
Mijn vuurigst zielsbegeeren
Bedoelt uwe eere en roem;
Naar U zal 'k mij steeds keeren,
Gelijk een zonnebloem.

3. Niets hebt Gij nagelaaten,
Om me uit die slaavernij,
Daar lijf en ziel in zaten,
Te ontslaan; nu ben ik vrij.
Het rijk was mij ontnomen,
Daar de eeuw'ge blijdschap lacht;
Zoo zijt Gij zelf gekomen,
En hebt mij 't weergebragt.

4. Ik lag in zwaare banden,

Toen

Toen Gij mij hulpe bood;
Ik stond in spot en schanden;
Toen maakte Gij mij groot;
Gij stelt mij hoog in eeren,
En schenkt mij 't hoogste goed,
Dat zich niet laat verteeren
Door tijd noch tegenspoed.
5. Nu zal geen zondaar schroomen,
Om vrij tot God te gaan;
Want Jesus is gekomen,
En maakt ons ruime paân.
Hij, Hij onthaalt nu de armen
Aan zijnen rijken disch,
En staaft door zijn erbarmen
Onze eeuwige erveniſ.

25. *Wijze* 184.

Treft *mijnen Maaker, mijnen Man, Jes.* 54 : 5.

2. De Liefde is in het vleesch verscheenen!
JEHOVAH wordt een *menschenkind!*

Dat

Dat zich, als been van onze beenen,
Op 't allernaauwst met ons verbindt.
Het Leeven komt tot ons beneden;
Ja, de Eeuwigheid daalt in den tijd.
Voords, zondaars! hebt gij niet meer reden,
Om bang te treuren; weest verblijd!
3. Weläan, mijn geest! staak all' uw kermen!
Wees vrolijk! kwel u verder niet!
De Liefde zal u wel beschermen,
Al is 't, dat gij geen raad meer ziet;
Blijft mij de zonde nog aankleeven,
Om dat hier geen volmaaktheid is:
Voor alle, die in Christus leeven
Is nochtans geen verdoemenis.

* 26. *Wijze* 22.

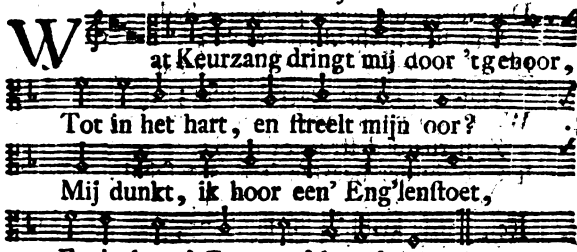

2. Ik zie de herders in het veld
Verbaasd, om 't geen hun is gemeld.
Zij spoeden zich naar Bethlehem,
Voldoenende aan der Eng'len stem.
3. Kom, volg mijn Ziel! *ô Vreemd geval!*
Mijn God *ligt in een beestenstal,*
En in een kribb'! wat groot vertoog
Van heil vertoont zich aan mijn oog!
4. Ligt hier *mijn Schepper* voor *mijn* schuld?
ô Ja! thans wordt de Schrift vervuld:
Ons is geboren 't heilig Kind,
De langbeloofde Zondaarsvrind.

* 27. *Wijze* 14.

Hebr. 1:3.

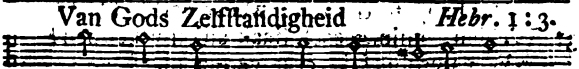

Ontbloot van Majesteit.

2. De Held, die als een rijsken schoot
Uit aarde, dor en droog, *Jes.* 53:2.
Die, in zich zelven godlijk groot,
Verächt was ~~vijt hee oog;~~ *

3. De Held, die geen gedaante had
Van heerlijkheid en pracht;
Die niets vertoonde en niets bezat
Van 't geen de waereld acht;

4. Want zijn paleis was slechts een stal;
Zijn rustbed stroo of hooi;
't Geblaet der beesten 't feestgefchal,
En doeken 's lichaams tooi;

5. Een harde kribb' zijn ledikant,
Zijn luister, ja zijn troon;
Een herder was zijn lijftrawant;
Dees Held is Godes Zoon.

28. *Wijze* 157.

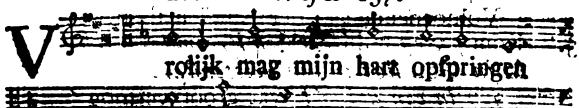

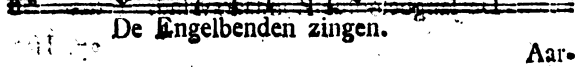

Aar-

Aarde en Hemel! neemt ter ooren

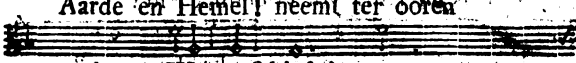

Wat geschiedt!

Hoort dit Lied:

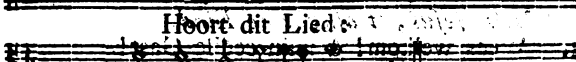

Christus is ge-bo-ren.

2. Wilde God het menschdom haaten,
En ons doôn:
Zou Gods Zoon
Niet zijn' troon verlaaten.
Had Hij lust in onze kwaalen:
Hij zou vast
Onzen last
Dan niet op zich haalen.

3. Hij wil *mij* van straf bevrijden,
Biedt zich aan,
Om, belaân
Met *mijn* schuld, te lijden.
Hij wil 't Lam zijn, om te sterven,
En door Bloed
't Hoogste Goed
Voor *mij* te verwerven.

4. Daar ligt onze God, ons Leeven.
En roept blij:
„ *Komt tot mij!*
„ *Komt, komt zonder heeven!*
„ *Lieve Broeders! laat toch vaaren*
„ *All' 't verdriet!*
„ *Juicht! want ziet,*
„ *'k Zal u wederbaaren.*

29. *Wijze 22.*

Merk op, mijn hart! Zie wat daar leit!

Wie

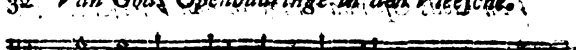

Wie is dit Kind vol vriendlijkheid?

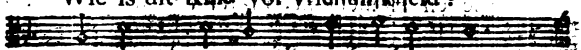

Wie is 't, dien ge in dees kribbe vindt?

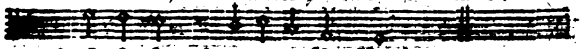

't Is Jesus, 't allerliefste Kind.

2. Wees welkom! ô mijn eed'le Gast!
Gij, die U met *mijn* schuld belast,
Gij hebt mij, zondaar, niet verfmaad,
't Welk mijn verstand te boven gaat.

3. Uw' liefde is onbegrijplijk teêr;
Gij daalt in mijne ellende neêr;
Gij wordt ellendig en gering,
En maakt ~~mij tot Gods lieveling~~!

4. Mijn allerliefste Jesus! kom!
Maak van mijn hart uw heiligdom!
Bereid het tot uw legerstee!
Dat is mijn wensch! Verhoor mijn beê!

30. *Wijze* 58.

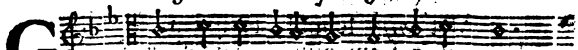

G ods kerke zingt op dit heilig feest:

Hosanna Hem, die den val geneest!

ô Gij Dochter Si-ön!

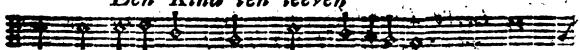

Een Kind ten leeven

Is ons geboren, een Zoon gegeeven:

IMMANUËL!

2. *God* is nu met ons; weest welgemoed!
God is vermaagd met *ons* vleesch en bloed;
(*Hebr.* 2: 14.

Welk

Welk een blijde boodschap!
Wij arme menschen,
Konden wij voor ons iets grooter wenschen,
Dan dit geluk?
3. Zoo heerlijk een nacht was nooit geweest,
Als onzes Heilands Geboortefeest;
Die nu in zijn Menschheid
En Dood gelooven,
Kunnen hunn' Schepper ook *daarvoor* looven,
Dat *zij* 'er zijn.

31. *Wijze* 215.

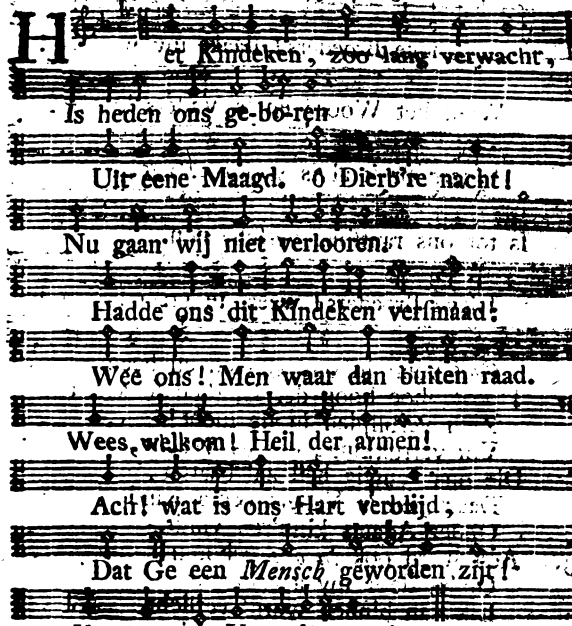

2. Dit is de dag der zaligheid,
Looft God met blijde toonen!

Hij heeft Hem 't lichaam toebereid.
GOD zelf komt bij ons *woonen*.
Hij ned'rig, arm, gering en slegt,
Leeft onder 't menschdom als een knecht;
Doch vrij van alle zonden.
Dit is de aangenaame tijd.
Zondaars! looft God wijd en zijd!
Uw heil is uitgevonden.

32. *Wijze 89.*

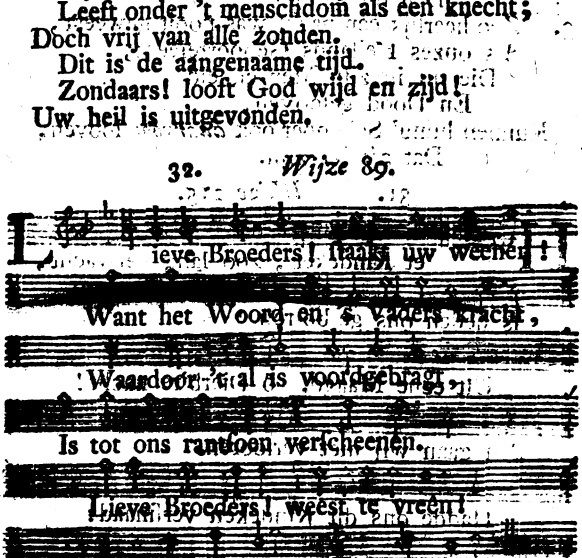

2. Hoort, hoe hoog der Eng'len schaaren
Zich verblijden in de lucht!
Vol verrukking, om de vrucht,
Die ons eeuwig heil zal baaren,
Daar men 's Vaders eenig Kind
Onder Adams kind'ren vindt.
3. Ach word ook *in ons* geboren!
Opdat door uw aangezicht
Elk van binnen word' verlicht,
Prent uw beeld, bij ons verlooren,
En herstelt door uwe smart,
Toch op nieuw ons diep in 't hart!

33. O!

* 33. *Wijze* 157.

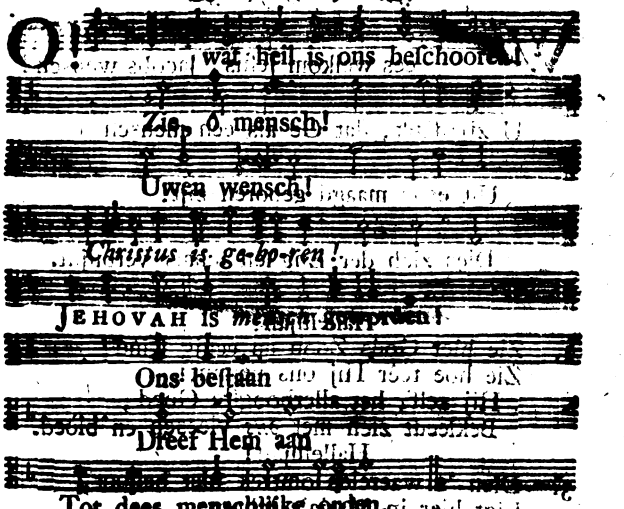

2. God, de Scheppers alle dingen,
Ligt hier nederig
En brengt weder
't Heil den sterwelingen.
's Vijands magt wordt haast verbroken.
Dierb're stond!
Nu Gods mond
Ons heeft vrijgesproken.

3. Wat een heil ontvangt gij heden?
Kleine stad!
Gij omvat
Mijnes Heilands leden.
Ik kom vrolijk tot u springen,
En vooral
Naar den stal,
Om God lof te zingen.

34. *Wijze* 50.

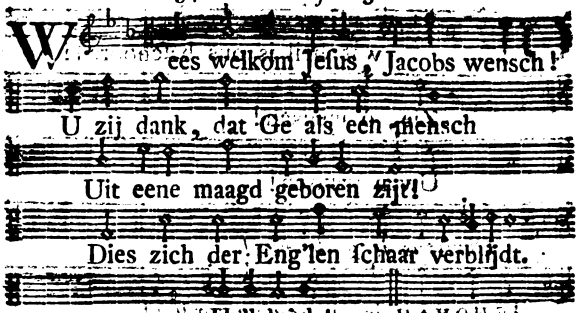

2. Zie hier Gods Zoon, en mijn Kind!
Zie hoe teer Hij ons bemint!
Hij zelf, het allerhoogste Goed,
Bekleedt zich met *ons* vleesch en bloed.
Hallelujah!

3. Dien 's waereld omtrek niet besloot,
Ligt hier in Maria's schoot:
Hij, die 't Heelal steeds onderhoudt,
Wordt hier in kindsgedaante aanschouwd.
Hallelujah!

4. Dat alles is *voor ons* geschiedt;
Wie merkt nu zijn liefde niet?
Dies zij Hem van de Christenheid
Met blijdschap lof en dank gezeid!
Hallelujah!

* 35. *Wijze* 157.

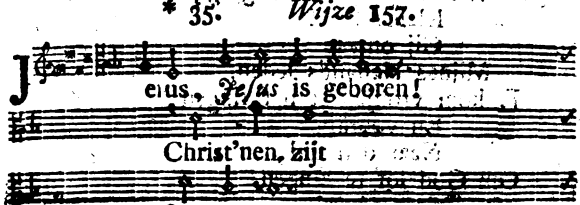

Laat

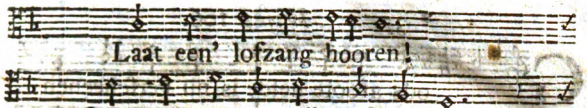

Laat een' lofzang hooren!

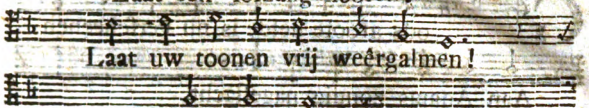

Laat uw toonen vrij weêrgalmen!

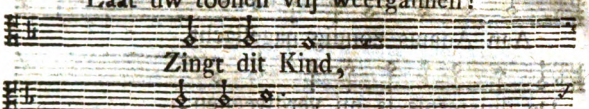

Zingt dit Kind,

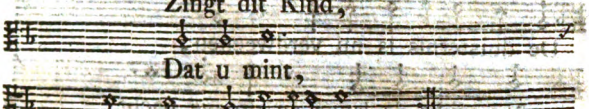

Dat u mint,

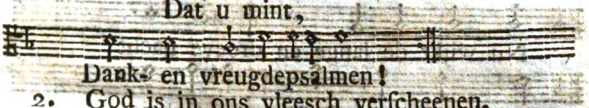

Dank- en vreugdepsalmen!

2. God is in ons vleesch verscheenen.
Niemand hoeft
Nu bedroefd
Zonder hulp te weenen.
God heeft ons zijn' Zoon gegeeven
Tot een borg!
Staakt uw zorg!
Zondaars! gij zult leeven!

* 36. *Wijze* 79.

N u juichen de Eng'lenschaaren.

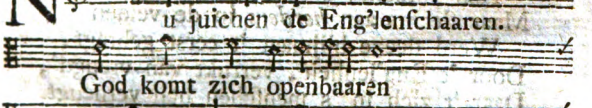

God komt zich openbaaren

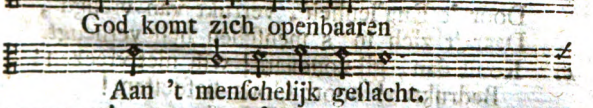

Aan 't menschelijk geslacht.

ô Jesus! Heer der heeren!

Laat ons U heilig eeren!

Lof zij U eeuwig toegebragt!

Digitized by Google

37. Wijze 106.

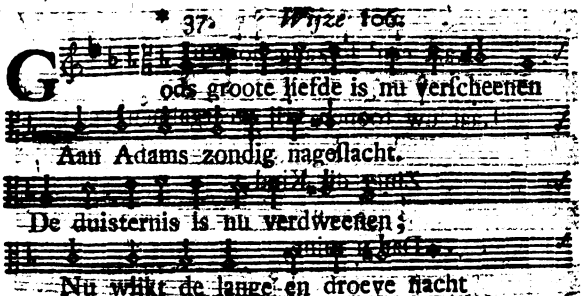

2. God zond zijn lieven Zoon op de aarde,
Die zich, gelijk een teder Kind,
Aan snoode zondaars openbaarde
Als hunnen Broeder, als hun' Vrind;
Als maagd Maria's armen Zoon,
En niet als Rechter op den troon.

3. Hij liet zijn blijde komst niet melden
Aan vorsten, groot in eer en pracht;
Maar slechts aan *herders* in de velden
Werd deeze blijmaar 't eerst gebragt,
Door 't Engelenheir, verrukt van vreugd',
Daar 't zich in 's menschen hell verheugt.

4. Komt dan, gij zondaars! wilt meerveezen!
Bedrukten! hoort Gods liefdetoon!
Gods Zoon zal uw Verlosser wezen.
Gaat, *gaat getroost* naar Bethlehem!
Daar ligt de langgeloofde Held
Het Kind, dat Adams val herstelt.

5. Gaat, waar de Uitdelger onzer zonden,
De groote Schepper van 't Heelal,
In slegte doeken ligt gewonden!
Aanbidt Hem in der beesten stal!

En

En ziet, hoe verr' Gods liefderaad
Ons zwak verstand te boven gaat!
6. O Jesus! waart Gij niet geboren,
En hadt Ge ons vleesch en bloed veracht:
Wij hadden, eindeloos verlooren,
Vergeefsch op raad en hulp gewacht.
Maar, Heer! Gij hebt ons teer bemind,
En wordt tot onzen troosu een Kind.

* 38. *Wijze 228.*

39. *Wijze* 22.

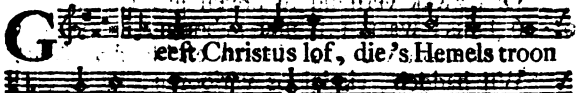

Geeft Christus lof, die 's Hemels troon

Verlaat, en wordt Maria's Zoon!

Zijne eer zij overäl verbreid,

Zoo verr' de Zon haar straalen spreidt!

2. Geduchte Schepper van 't Heeläl!
Gij wordt een *knecht* in 't Jammerdal,
Opdat Gij 't vleesch door 't vleesch behoudt,
En zielen met U ~~ondersteunt~~ (*Col.* 1: 22.

3. Daaröm is 't Hemelsheir verheugd;
Van de Engelen wordt met groote vreugd'
Aan de arme herders op het veld
De Aartszielenherder voorgesteld.

40. *Wijze* 126.

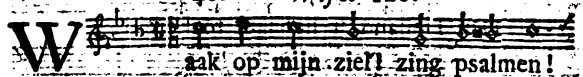

Waak op mijn ziel! zing psalmen!

Zing eeuwig Gode lof!

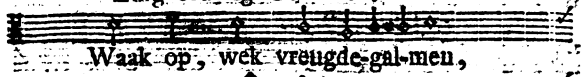

Waak op, wek vreugde-gal-men,

Terwijl ge u buigt in 't stof!

Uw God zendt zijn' hemlnden Zoon

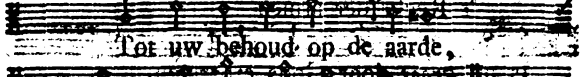

Tot uw behoud op de aarde,

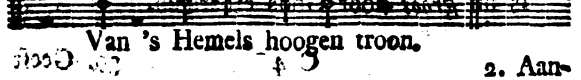

Van 's Hemels hoogen troon.

2. Aanschouw den Vorst der vorsten,
Gezoogd in Bethlehem!
Aan maagdelijke borsten!
Kom, hoor daar 's Heilands stem!
Kom, zie daar in der beesten stal
't Kind in de Kribbe liggen,
Dat u verlossen zal!
3. Daar ligt de Hoop der ouden,
Der Patriarchen Troost;
Dien ze in 't geloof aanschouwden,
Het heil van Jacobs kroost,
Als een nog eerstgeboren Kind,
Gewonden in de doeken;
Des armen zondaars Vrind.
4. Dit is de Heer der heeren.
Dees Held, voor lang beloofd,
Moet eeuwig triomfeeren,
Vertreedt het slangenhoofd;
Aanbid Hem, die dus nederkwam,
Om 't menschdom te verlossen!
Aanbid dit Offerlam!

41. *Wijze*

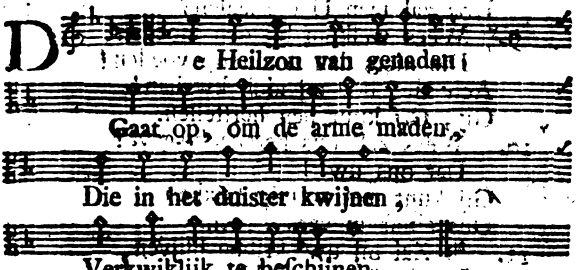

2. Het Schootkind Gods des Vaders
Bezoekt; wien? *Zijn verraaders;*
Zijn' eed, gedaan den ouden,
Heeft Hij getrouw gehouden.

3. God acht het zich geen schande,
In den *verzoekten* lande,
Dier, die naar dooden zweemen,
De menschheid aan te neemen.
4. Laat dit Kind, dat zij vonden
In luiëren gewonden,
Uw zoetste voorwerp weezen!
Zijn Bloed zal u geneezen.
5. In zijne kribbe gelegen,
Roept Hij; „ *Ik breng den Zegen;*
„ *Ach Broeders! wilt niet kermen!*
„ *'k Zal me over u ontfermen.*
6. Gij schoonste aller Zoonen!
Al konde ik alle kroonen
En 's werelds schatten winnen:
Ik zoude U meer beminnen.
7. Door uwe weezenstrekken
Kunt Gij ons hart opwekken;
Daar is niets op der aarde
Bij U, mijn Schat! in waarde.
8. Met wat voor vreugdezangen
Zal U uw volk ontvangen?
Gij komt met liefdestraalen;
Hoe zal men U onthaalen?
9. Wees welkom bij den moeden,
Die niets dan wanhoop voeden!
Zien ze, hoe zij zich kwellen!
Gij, *Gij* kunt hen herstellen.
10. Wees zelf ons kersnachtsgave!
Dat ons uw' liefde lave!
Gij kunt met weinig blikken
Ons altesaam verkwikken.
11. 'k Zal bij uw' kribbe blijven,
En daarin vast bekijven;
Uw licht koom' mij te stade,
O Hemzon der genade!

42. *Wijze 66.*

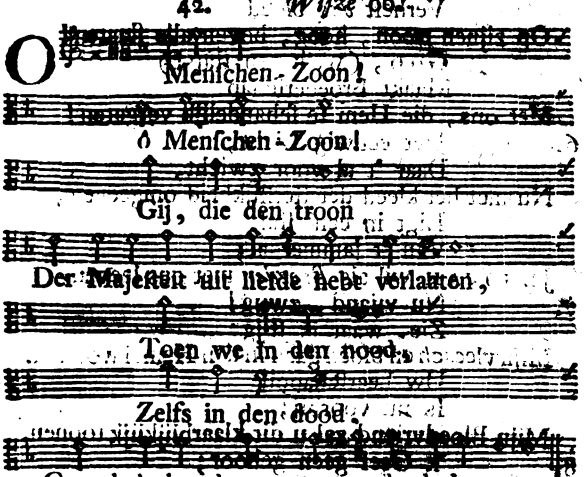

2. Mijn hart is blij;
Uw' Kribbe is mij
Een Paradijs, daar mijne ziel kan weiden.
'k Zie 't hoogste Goed
Mijn vleesch en bloed
Den wond'ren glans der Godheid overspreiden.

3. Dit dekkleed is
Een ergernis
Voor hen, die zich met hun vernuft beraaden.
Maar wie zich kent
In zijne ellendd',
Ontdekt daaronder schatten van genaden.

4. Hij, dien 't Heelal
Looft met geschal,
Wordt hier een knecht. De Schepper aller dingen
Wordt, zoo als wij,
(Doch zondenvrij;)
Gering en zwak, als and're sterveling en!

5. Het hoogste Goed

Ver-

Verheft *ons* bloed
Op zijnen troon, hoog, boven alle staaten!
GOD, (welk een stap!)
Maakt Broederschap
Met ons, die Hem te schandelijk vergaten!
6. Het eeuwig Licht,
Daar 't al voor zwicht,
Nu met het kleed der sterflijkheid omgeeven,
Ligt in een' stal
Van 't jammerdal;
JEHOVAH wil als *Broeder* met ons leeven.
7. Nu vijand, zwijg!
Zie, waar ik stijg:
Mijn vleesch en bloed gaan in den Hemel woonen.
Uw heerschappij
Is nu voorbij;
Mijn Bloedvriend zal u dit klaarblijklijk toonen.
8. 'k Geef geen gehoor;
Werp mij niet voor,
Dat Adam, en wij met hem, zijn gevallen!
Wees veelmeer bang!
Gij oude slang,
Gij zult uw recht verliezen op ons allen.
9. De tweede mensch
Komt naar onz' wensch;
Hij zal ons van den val geheel herstellen.
Immanuël
Zal 't heir der hel
En all' de magt des duivels nedervellen.
10. ô Zondaars! zijt
Geheel verblijd!
Drijft alle vreeze en wanhoop uit uw zinnen!
Wijl zich Gods Kind
Met u verbindt,
Is 't ook gewis, dat God u moet beminnen.
11. Gij, die nog treurt!
Zie, wat gebeurt!
GOD ligt hier als *uw Broeder* voor uwe oogen!

Gij

Digitized by Google

Gij hebt, mijn vriend,
Den dood verdiend;
Maar *God zelf* pleit vogr u vol mededoogen.
12. Uw bloode zin
Vergeet Gods min,
Roept ach en wee! wil zonder troost verkwijnen;
Kom hier, en richt
Uw aangezicht
Op Christus Kribbe; alle angst zal dan verdwijnen.
13. Wordt gij geplaagd?
Wees onvertsaagd!
Uw *Broeder* zal den weg tot vrede u baanen.
Zijn hart is goed,
Vol liefdegloed,
Hij kan ons leed *met aanzien zonder* traanen.
14. Ach hoor zijn stem!
Kom, kom tot Hem!
Hij spoedt ter hulp, en gij, gij zult Hem danken;
Hij weet en kent
Alle onze ellend',
En ziet van verr' de moedloosheid der kranken.
15. Hoor met *een* woord:
Hij is de poort
Van 't hemelhof, tot God en 't eeuwig leeven.
De Zaligheid
Wordt dien ontzeid,
Die aan *dit* Kind zich niet wil overgeeven.
16. Wijk angst en smart!
Juich! juich mijn hart!
Mijn Schepper is nu Been van mijne beenen!
Ik blijf voordaan
Hier bij Hem staan;
Hij heeft mij lief; dies staak ik all' mijn weenen.

43. *Wijze* 95.

Nieuw-

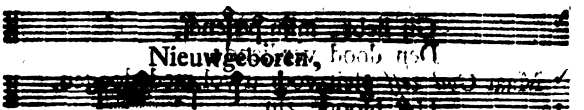

Nieuwgeboren,

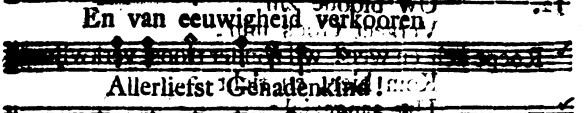

En van eeuwigheid verkooren,

Allerliefst Genaden kind!

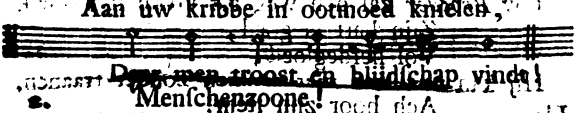

Zie hoe nu der menschen zielen

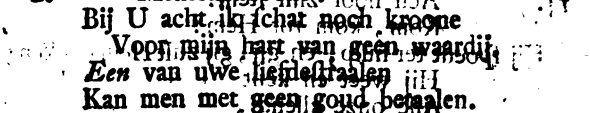

Aan uw kribbe in ootmoed knielen,

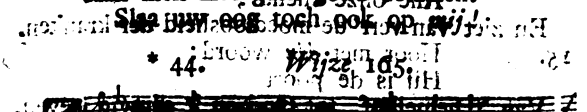

Dat men troost en blijdschap vinde!

Menschenzoone!
Bij U acht ik schat noch kroone
Voor mijn hart van geen waardij,
Een van uwe liefdestraalen
Kan men met geen goud betaalen.
Slaa uw oog toch ook op mij.

* 44. *Wijze* 105.

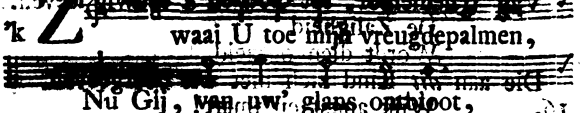

'k Zwaai U toe mijn vreugdepalmen,

Nu Gij, van uw glans ontbloot,

Vriendlijk ligt op harde halmen,

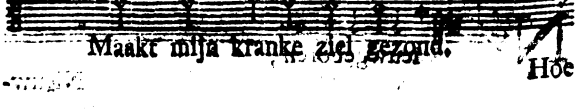

Of in uwer moeder schoot.

ó! Het lachen van uw' mond

Maakt mijn kranke ziel gezond.

Hoe

Hoe kunt Gij mijn hart verkwikken

In dees heilrijke oogenblikken!

45. *Wijze* 169.

O Kind! mijn spijs en laavenis!

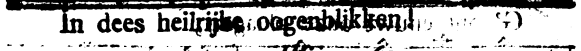

Onschatbaar is uw' waarde.

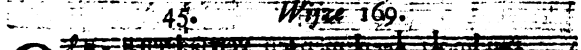

Mijn Broeder, die mij ke ver is,

Dan al wat leeft op aarde!

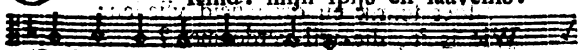

Ik prijze U al mijn leeven lang,

Met hart en ziel, niet zang op zang;

Wij waren vast verlooren;

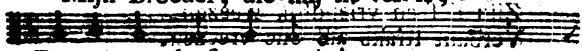

Waart Gij ons niet geboren.

2. Zeg mij, mijn onwaardeerbaarst Lam!
Mijn troost, mijn heil en leeven!
ó Ed'le Teig uit Jacobs stam!
Zeg: wat ik U zal geeven!
Ik geef mij aan U, niet slechts in schijn;
Neen! laat mijn hart uw woonplaats zijn!
Ik wil, mijn hand zal 't schrijven, Jes. 44:5.
U eigen zijn en blijven.

46. *Wijze* 10.

O Dierb're Menschenhoeder!

On-

Digitized by Google

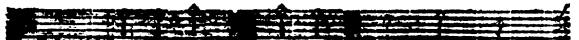

Onzondig Medebroeder!

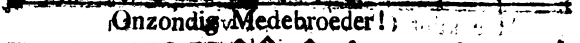

G' ontzenuwt onze plaagen;

Nu moet geen mensch vertraagen.

2. Nu vreugd', hier komt gebieden,
Moet schrik en droefheid vlieden;
Wie is 't, die wil verdoemen?
GOD wil ons *Broeders* noemen.

3. Ach ziet Hem aan! Hoe teder
Ligt Hij in 't kribje neder!
Zijn lief en vriendlijk weezen
Verbant straks alle vreezen.

47. *Wijze* 126.

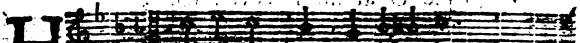

H: ij is uit God ge-bo-ren,

Die recht als *Mensch* Hij kent;

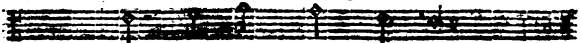

Wie 't oor heeft om te hoo-ren,

Vindt daar zijn e-lement.

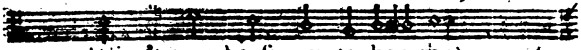

Hoe zalig is 't, de Maje-iteit

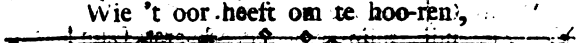

Der Godheid klaar te lee-zen

In Jesus *nad'righeid!*

Digitized by Google

48. *Wijze* 232.

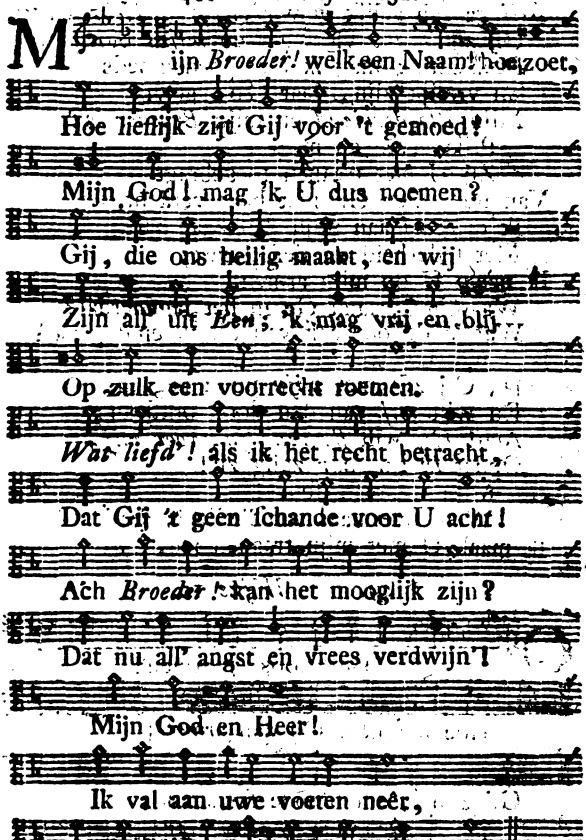

2. Gij neemt het Engeldom niet aan,
Maar wilt *mijn* bloed geenszins versmaân,
Gij treedt in 's menschen orden;
Want zoo als ieder menschenkind,

Zoo zijt Gij, dierb're Menschenvrind,
Mij gansch gelijk geworden. — *Hebr.* 2: 17.
Gij zijt *mijns* vleesches en *mijns* bloeds
Deelachtig; mag ik niet goedsmoeds
En vrolijk zijn, daar God gewis
Mijn *Bloedsvriend* en mijn *Broeder* is?
Prijs, eere en magt
Zij U met traanen toegebragt
Van mij, dien Gij niet hebt verächt.
3. Ik druk U aan mijn dankbaar hart
Met tederheid en liefdesmart;
Ik neem U op mijn armen.
Waarom kwaamt Ge in het jammerdal?
Wat 's de oorzaak van dit vreemd geval?
Is 't niet uw teder erbarmen?
Ja, Gij zijt met *mijn* nood begaan,
En wilt *mij* van den dood ontlaan;
Ach! *Gij* wilt *sterven*; *ja*, *voor mij*,
Opdat *ik zondaar* zalig zij!
Mijn waardste schat!
Welk overmaat van liefde is dat!
Ik maak U met mijn traanen nat.

* 49. *Wijze* 10.

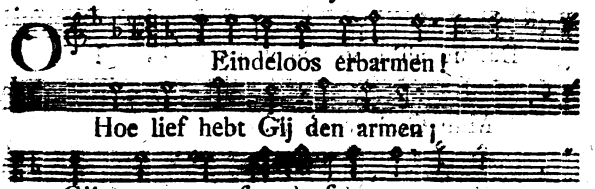

2. Uw menschheid geeft vertrouwen
Dien, die haar recht beschouwen.
Is de eerste mensch gevallen:
De Tweede boet voor allen.

3. Wat

8. Wat is 'er voor de menschen
Nog eenigszins te wenschen,
Dat niet in dien Beminden
Volkomen is te vinden?

VAN HET VERDIENSTELIJKE MENSCHELIJKE LEEVEN ONZES HEEREN JESUS CHRISTUS IN 'T TRAANENDAL.

Hij moeste in alles den broederen gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hoogepriester zoude zijn, in de dingen, die bij God te doen waren, om de zonden des volks te verzoenen; want in 't geene Hij zelve verzocht zijnde geleden heeft, kan Hij degeene, die verzocht worden, te hulpe komen. Hebr. 2: 17, 18.
En Hij is in alle dingen, gelijk als wij, verzocht geweest; doch zonder zonde. Hebr. 4: 15.

Lied 50. *Wijze* 151.

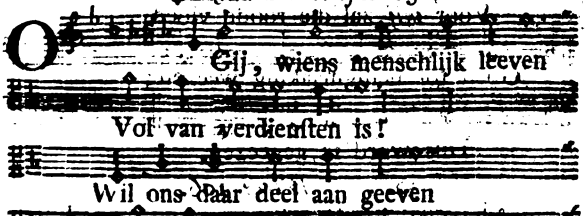

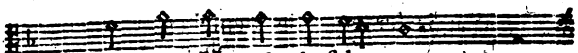

Laat ons U recht beschouwen

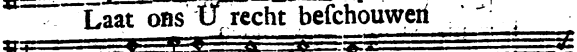

Van uwe *kindsheid* af,

Ons leeven daaröp bouwen

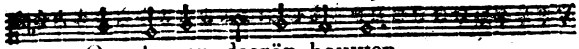

Van jongs af tot in 't graf!

* 51. *Wijze* 208.

V roeg heeft Hij geleeden,

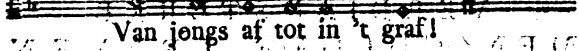

Want Hij werd beineeden

Op den agtsten dag.

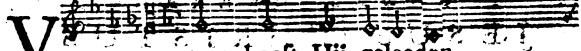

Wie moest hier niet weenen,

Daar *dit* Kind met steenen

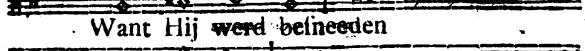

In den Bloede lag?

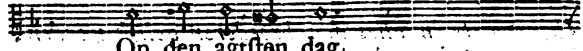

Voor *mij* zal die roode vloed

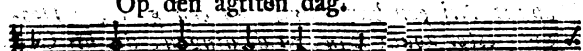

Goed tot heiligmaaking weezen;

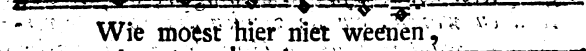

Dus word ik geneezen.

52. *Wijze* 106.

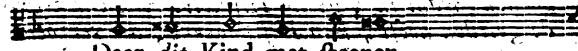

D e lieve Naam, onz' Heer gegeeven,

Toen

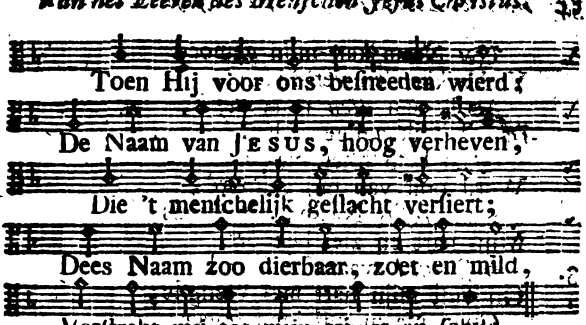

2. Verklaar mij dan als meebesneeden.
Van 't geen een kwaad geweeten baart!
Zoo blijf ik aan mijn ziel en leden
Voor *alle onreinigheid* bewaard.
Sterf oude mensch, tot 's Heilands eer,
Opdat de nieuwe triömfeer!

3. *Wijze* 116.

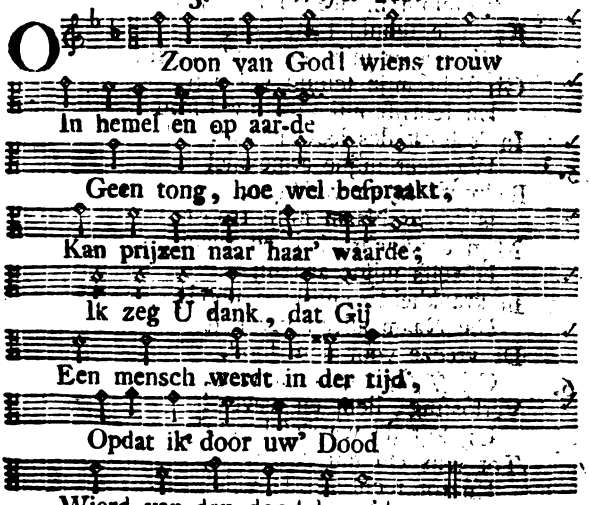

2. Uw Naam kan mijn gemoed
Verkwikken en verblijden;
Als ik aan *dien* maar denk,
Dan heb ik zalige tijden.
Geen lieffelijker Naam
Werd ooit van mij gehoord,
Dan *Jesus* Naam, die steeds
Mijn hart en ziel bekoort.
3. ô *Jesus!* waardste schat!
Gij vult mijn hart met vreugde;
Geen Naam mij immermeer
Dan *Jesus* Naam verheugde.
Hoe kan ik treurig zijn,
Daar *Jesus* mij als Held,
Die zalig maaken wil,
En kan, is voorgesteld?
4. Uw Naam; *uw* Naam alleen
Kan doode zondaars wekken;
't Geloof in deezen Naam
Kan alle schuld bedekken.
Gij neemt mijn misdaad wech,
Gij hebt mijn schuld vol aan,
En schrijft mij met uw Bloed
In 't boek des leevens aan.
5. Wanneer mijne arme ziel
Bedroefd is en verlegen,
Is *Jesus* Naam mijn troost,
Mijn toeylucht, heil en zegen,
Ja zelfs mijne artsenij
In krankheid, angst en nood;
Uw Naam alleen verdrijft
De vreeze voor den dood.
6. Gij *Jesus* zijt mijn weg,
Verlosling, licht en leeven!
Gij zijt de waarheid zelv',
Tot wijsheid mij gegeeven,
En tot rechtvaardigheid!
De heiligmaaking is

In

In uw verdienst alleen;
Dit houd ik voor gewis.
7. Ik leef alleen in U,
In U wil ik ook sterven;
Dan zal de ontbond'ne ziel
In U den Hemel erven;
Dit erfdeel hebt Gij mij
Verworven door uw Bloed.
Ach *Jesus!* wie U heeft,
Die heeft het hoogste Goed.

54. *Wijze* 106.

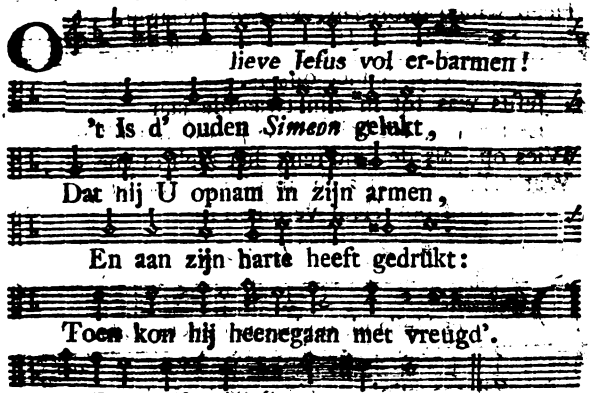

2. Hoe troostrijk zijn mij die gedachten:
Mij armen zondaar zal 't geschien,
Na een wel lang doch heuglijk wachten,
U, mijn Beminde, ook eens te zien!
Dan is *die* groote zaligheid
Eeuw uit, eeuw in voor mij bereid.
3. Intusschen laat mij hier op aarde
U zoo omarmen door 't geloof,
Als toen Ge U zigtbaar openbaarde!
Opdat mij niets de hoop ontroov',

Van U, mijn Heil, mijn Vreugdebron,
Omhoog te zien met Simeon!

55. *Wijze* 58.

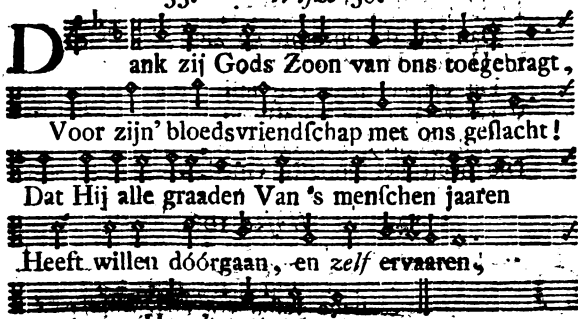

2. Jesus was tot in zijn twaalfde jaar
Een Kind, tot heil van der kind'ren schaar;
Wies op, als de kind'ren; liet zich opvoeden;
Wat zaligheid laat zich nu niet bevroeden,
Door Hem verdiend?

56. *Wijze* 22.

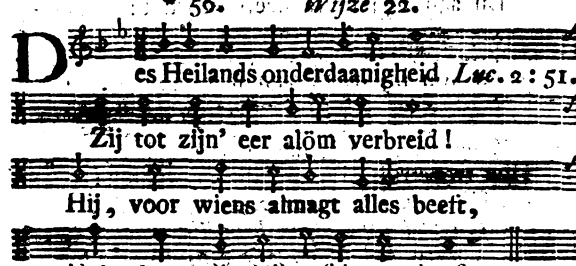

2. Marije eerbiedigt Hem gewis,
Hem, die haar *Zoon* en *Schepper* is;
Maar Hij, die haar als moeder mint,
Is haar gehoorzaam als *haar Kind*.
3. ô Wonder! welk een overmaat

Van

Van liefde, die geen mensch verstaat!
Een voorbeeld, dat ons krachtig leert,
Hoe 't kind zijne ouders recht vereert.

57. *Wijze* 83.

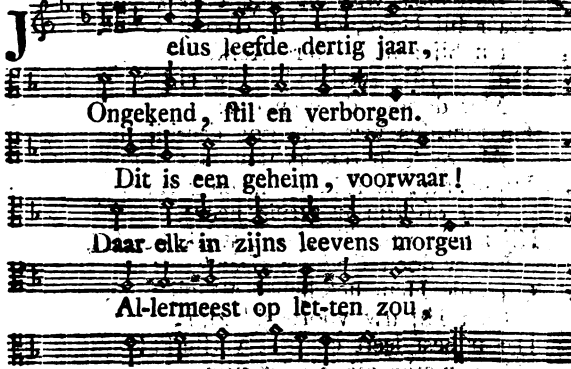

2. Hem zal 'k in verborgenheid
's Leevens dageraad opdraagen;
Zijn verdienstelijk beleid
In zijn jeugd, zal alle dagen
Mijner jonglingschap voordaan
Als een leidstar voor mij gaan.

58. *Wijze* 14.

2. *Zoo verr*'ging 's Heilands ned'righeid;

Hij, zich niet onbewust,
Werkte onder Josephs kloek beleid
Met naarstigheid en lust.

3. Maar echter was 't zijn hoofdzaak niet;
Zijn hart was niet bij 't *werk*,
Maar bij Hem, die Hem nooit verliet,
En bij zijn dierb're Kerk.

4. Dus naarstig werkende ging Hij
Met doodsgedachten om;
En somtijds was zijn oog daarbij.
Als of 't in traanen zwom.

5. Hij werkt, is stil, en meenig traan
Valt op zijn werktuig neêr;
Hij zweet van vlijt, met werk belaân,
En is doch God de Heer!

6. Gij, die Hem lief hebt! als gij werkt,
Laat Hij uw voorbeeld zijn,
Dat u best leert en best versterkt!
Dan werkt gij zonder pijn.

7. Ja, als ik *Hem* te volgen poog,
Dan werk ik welgemoed;
Ween ik daarbij, zoo stort mijn oog
Een' *dankb're* traanenvloed.

* 59. *Wijze* 166.

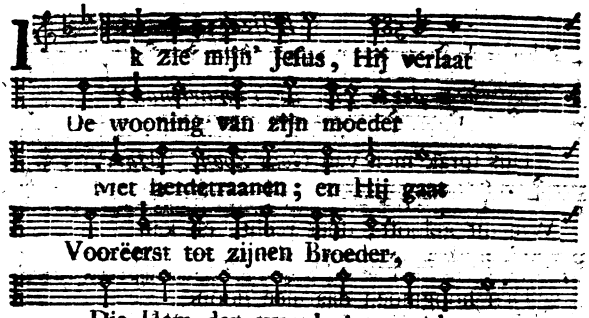

Van

Van hem den Doop t' ontvangen;

Joännes, hierdoor hoog verëerd,

Doopt Hem, naar zijn verlangen.

2. Ach overaangenaam tooneel!
'k Zie 't reine water vloeijen
Van 's Heilands hoofd; om ieder deel
Zijns lichaams te besproeijen.
Ik hoor zijns Vaders zoete stem;
Die toont zijn welbehaagen;
De Geest daalt neêr, en blijft op Hem,
Om Jesus te onderschragen.

* 60. *Wijze* 1.

Immanuël! wat ziet men toch gebeuren?

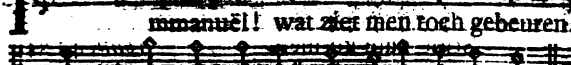

Zit G' eenzaam in een woestenij te treuren?

2. Het wild gedierte alleen mag U verzellen,
En *Satan* heeft verlof, om U te kwellen! *Marc.* (1:13.

3. Gij moet hier spijze en dranke en ruste ontbeeren,
En kunt, wat U ontbreekt, niet eens begeeren.

4. Dees naare staat moet veertig dagen duren;
Wat jammer moet Ge in al' dees tijd bezuuren!

5. Het wild gedierte ontzien U; maar wat rampen!
De *Satan* valt U aan. Hoe moet Gij lampen!

6. Kon de eerste mensch de laagen niet vermijden,
Der looze slang: Gij moet haar nu bestrijden.

7. Fel tast ze U aan, met list en looze treeken;
Maar Gij staat vast, om ons op haar te wreeken.

8. Gij Jesus moet schier van gebrek verstomen,
En overwint nochtans des Satans krachten.

9. Wat wapentuig gebruikt Ge in deeze marheid?

Een

Een stil gemoed, en 't heilig woord der waarheid.
10. Gij, de eerste *mensch*, die de aartsslang kan gebieden,
Gij houdt U aan Gods woord; en zij *moet* vlieden.
11. Wie uwen strijd hier recht beschouwt, kan leeren,
Hoe zich, met U, de zwakste kan verweeren.
12. Hij, die U eert, gelijk Gij uwen Vader,
Volgt U op 't spoor, en wijkt geen' aartsverraader.

* 61. *Wijze* 58.

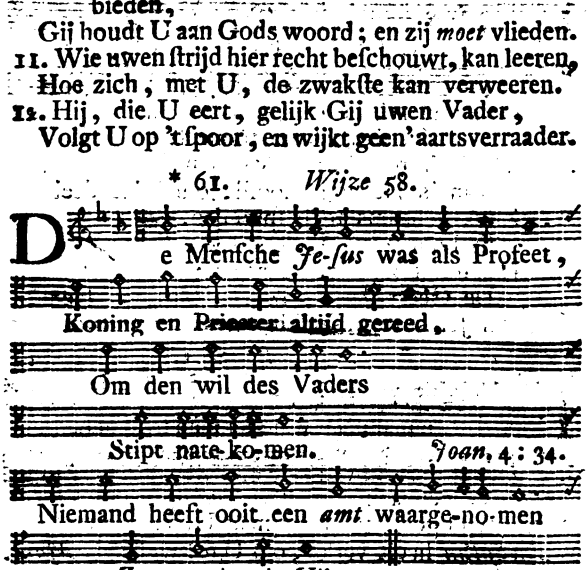

2. De tijd zijns leerämts was dierbaar groot,
Voor alle zondaars, die in den nood
's Lichaams of der ziele
Vrij tot Hem kwamen,
En tot zijn' liefde hunn' toevlucht namen;
Hij hielp elk een. *Luc.* 4: 40.
3. Hij leerde geweldiglijk en met kracht,
Als hebbende wijsheid, verstand en magt;
Nu voor zijn' Discip'len,
Dan voor de Schaaren.
Zijn oogmerk was, om hun te openbaären
De liefde Gods.
4. Zijne overige uuren besteedde Hij

Tot

Tot reizen, en ging geen plaats voorbij,
Waar een kranke treurde:
Dooven en blinden,
Bezet'nen, stommen, melaatschen, ontzinden,
Werden gezond. *Luc.* 7 : 22.

5. Hij wekte ook dooden op met *een* woord;
En deed dus wond'ren nog nooit gehoord;
Ja elk, die maar konde
Tot Hem genaaken,
Om *van zijn Kleed den Zoom* aanteraaken,
Genas terstond. *Marc.* 5 : 25 - 29.

6. Wanneer een zondaar, wiens hart en ziel
Van droefheid weende, aan zijn voeten viel,
Zoo als Magdalena,
Die *zonder spreeken*
Alleen met zuchten en traanenbeeken
Genade zocht: *Luc.* 7 : 37, 38.

7. Dan was des Heilands Geest hoog verheugd;
Want Jesus wist van geen grooter vreugd,
Dan wanneer Hij konde
Zonden *vergeeven*; *Luc.* 7 : 48.
Ja, sprak Hij vriendlijk, *Ja*, *gij zult leeven!*
Wees, *wees getroost!*

8. Hij was voor allen de Vriend *in nood*;
En daarin was Hij oneindig groot;
Wanneer zij, die gaarne
Op Hem vertrouwden,
Eens weenden, kon Hij zich niet weêrhouden,
Hij weende meê. *Joan.* 11 : 33 - 36.

9. Dus was Hij waarlijk de *beste* Vrind,
Zachtmoedig, liefderijk, teêr gezind,
En volmaakt *eenvoudig*,
Ned'rig van harten. *Matth.* 11 : 29.
Doch, wie beschrijft Hem, den Man van smarten,
Zoo als Hij was?

Wijze 1.

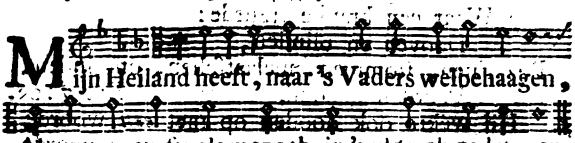

Mijn Heiland heeft, naar 's Vaders welbehaagen,
Al wat ons treft, als mensch, in 't vlesch gedraagen.
2. Hij werd, als wij, verzocht in alle dingen,
Maar niets kon Hem tot eenig misdrijf dringen.
3. De zonde viel Hem aan als de eerste moeder,
Maar Jesus werd nooit daarin onze Broeder.
4. Der zonden kracht bestreed Hem boven maaten,
Maar Hij heeft nooit zich met haar ingelaaten.
5. Daar was in Hem geen vonkdoek voor de zonde;
Zij schoot naar Hem, maar Hij bleef zonder wonde.
6. Hij bleef getrouw; En dit, *dit* was zijn' sterkte,
Waarbij de dood zijn' ondergang haast merkte.
7. Hij was een *mensch*; Hij dacht en zag en hoorde;
Maar zonder dat het kwaad Hem ooit bekoorde.
8. Men zag Hem met de menschen veel verkeeren,
Maar nimmer kon Hem 't kwaade voorbeeld deeren.
9. Het zij Hij spijsde, of slaapen mogt, of waaken,
Of sprak, of zweeg: niets was in Hem te laaken.
10. Vol ijver vuur, maar ook vol mededoogen,
Borst dikwerf Hem een traanenvloed uit de oogen.
11. Dan ernstig in zijn opzigt, dan gemeenzaam,
En blijde met zijn vrienden, dan weer eenzaam;
12. Dan welgetroost, dan droevig en verlegen,
Of zwak, of van vermoeidheid neergezeegen.
13. Wat *menschlijk* is, zelfs alle kleinigheden,
Heeft Jesus ook gevoeld in ziel en leden.
14. Zoo dat Hij zich met waarheid noemen konde:
In krankheid staag verzocht; doch zonder zonde.
15. Wie Hem nu dient met hart, en ziel, en zinnen,
En buiten Hem niets kan noch wil beminnen;
16. Die vindt in zijn verdienstlijk menschlijk leeven
De zedekunde in volle kracht geschreeven;
17. Die zoekt in 't spoor zijns Heilands steeds te wand'len,

En

En tracht altoos gelijk zijn Heer te hand'len.

63. *Wijze* 151.

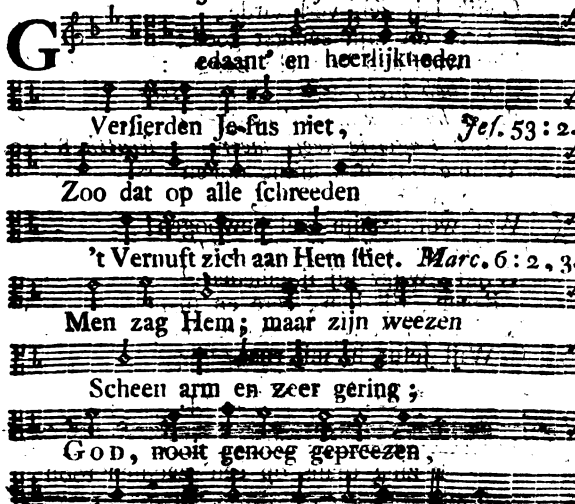

2. Hij, 't Voorwerp aller wenschen,
Scheen, gansch ontbloot van pracht;
De onwaardigste aller menschen; *Jes.* 53 : 3.
Ja Hij was zoo verächt,
Dat zij Hem stout belachten, *Matth.* 9 : 24.
En 't aangezigt voor Hem
Verbergden, en niet achtten *Jes.* 53 : 3.
Op zijn Gemaddestem.

3. Aalmoessen zag men geeven *Luc.* 8 : 3.
Aan Hem, die 't al verzaadt;
Armoedig moest Hij leeven;
Dus konde ook zijn gelaat
Zijne achting niet verweeren; *Jes.* 52 : 14.
Ja zelfs zijn maagschap scheen
Zich van Hem afteekeeren,
Van Hem, hun vleesch en been. *Jean.* 7 : 5.

4. Wat

4. Wat had Hij op deeze aarde?
Niets dan zijn Vleesch en Bloed;
Gelijk Hij zelf verklaarde,
Was dit zijn éénigst goed;
Met waarheid kon Hij zeggen:
Ik heb niet, waar 'k als Heer
Mijn hoofd kan nederleggen;
Elk Vogeltje heeft meer. *Matth.* 8 : 20.

5. Wanneer ik dus mijne oogen
Op Jesus armoê slaa,
Wat wordt mijn ziel bewoogen!
Hoe groot is zijn Genaâ!
Wijkt, wijkt gij ijdelheden,
Roem, rijkdom, eere en lust!
'k Zal u niet kracht weêrstreeden,
Wijl Jesus in mij rust.

* 64. *Wijze,* 14.

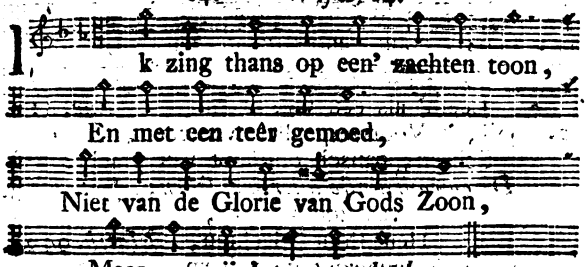

2. Hebt gij 't gevoeld, land Kanaän!
Dat Hij, die eeuwig leeft,
Als mensch van Berseba tot Dan
Uw' grond bewandeld heeft?

3. Ach kondt gij spreeken! dan zoudt gij
Mij toonen: *Hier en daar,*
Hier heeft mijn SCHEPPER, *daar heeft Hij*
Geweend als Middelaar.

4. Hoe meenigmaal heeft Hij den nacht
Tot aan den dageraad

Digitized by Google

In heete traanen doorgebragt,
Belast met onzen smaad! *Luc. 6: 12.*
5. 's Nachts was Hij somtijds gansch alleen;
Hij bad, en zijn gekrijt (*Matth.* 14: 23.
Drong door de donk're nachtlucht heen,
Weergalmde wijd en zijd.
6. Hoe menig berg, hoe menig dal
Heeft toen 't geluk gehad,
Dat Hij, de Schepper van 't Heelal,
Daar als een mensche zat!
7. Of, ja, Hij lag in 't stof gestrekt,
Van kommer heel doorkneed,
't Gezigt met traanen als bedekt,
't Hart overstelpt met leed.
8. O aarde! waart gij niet verbaasd?
Vast beefde uw heele kloot,
Steenrotsen! zijt gij toen niet haast
Gescheurd door stoot op stoot?
9. Hij offerde op Gods reukaltaar,
Gebeden en gesmeek
Met sterk geroep, zoo dat aldaar
Zijn lichaam als bezweek.
10. Hij riep met traanen tot zijn God,
Die Hem verlossen kon;
En altijd was daarvan het slot,
Dat Hij de vrees verwon. *Hebr.* 5: 7.
11. Mijn GOD heeft *mijnen* val beweend!
Hij was *voor mij* in nood!
Mijn SCHEPPER heeft om *mij* geteend!
Wat wonder is zoo groot?
12. Hebt Gij *zoo* lief? Kan 't mooglijk zijn,
Dat Gij mijn Heiland wordt,
En in mijn plaats met zoo veel pijn
Een vloed van traanen stort?
13. Mijn *Liefste!* Dat ik U ontvang!
Mijn ziel bemint U teer.
Houd op mijn altezwakke zang!
Mijn traanen zeggen meer.

65. Wijze 158.

De trouwe Herder, Godes Zoon,
Tot onzen Borg verklaard,
Verlaat zijn Rijk, verbergt zijn Kroon,
En wandelt op deez' aard.
Hij treurt, en kan niet vrolijk zijn;
Hij zoekt met angst en smarte
Zijn arm *verloren Schaap*, wiens pijn
Hem deerlijk gaat verwarte.

2. Dit Schaap zijt gij, *ja* gij, mijn ziel!
Uw doodschuld was de last,
Die op uws Herders schouderen viel;
Uw Borg werd aangetast,
Daar gij verdwaald vliept heen en weer,
In bosschen en woestijnen;
Dus moest uw SCHEPPER, GOD en HEER
Dansch doodlijk voor u kwijnen.

3. De straf, die u schaap dan had verdiend,
Liep op dien Herder aan; *Jes. 53:5, 6.*
En Hij heeft als uw beste Vriend
In uwe plaats geslaan.
Wees dankbaar! wees vol heiligheid!
Wil uwen Jesus dien Uwijden!
Zing van zijn *Wonden*, *Dood* en *Bloed*!
Zing van zijn *zoete Lijden*!

VAN

VAN HET LAATSTE LIJDEN EN DEN DOOD DES HEEREN.

En moeste de Christus niet deeze dingen lijden? Luc. 24: 26.

Lied 66. Wijze 21.

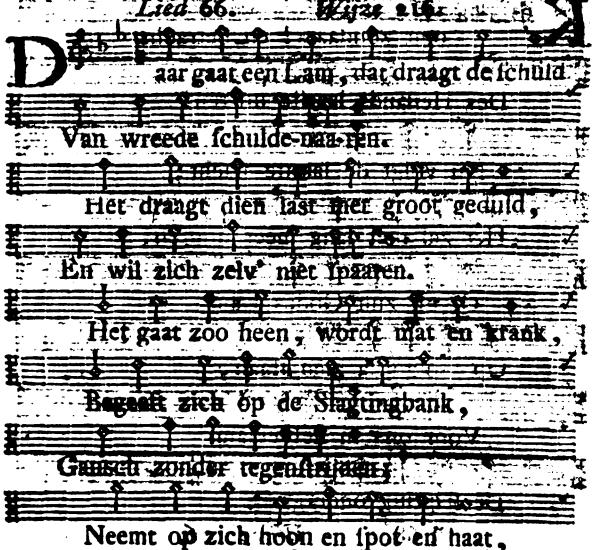

2. Dit Lam is zelf de groote God,
De Vorst der eeuwigheden;
Hij zelf, wiens liefderijk gebod
Van ons werd overtreeden.
ô Wond're liefde! ô Liefdemagt!
Gij maakt (wie had dat ooit gedacht?)
GOD tot den Borg der snooden;
Gij doodt Hem, die ons 't leeven gaf,
En legt Hem in het donker graf,
Die ons had moeten dooden.

* 67. *Wijze* 146.

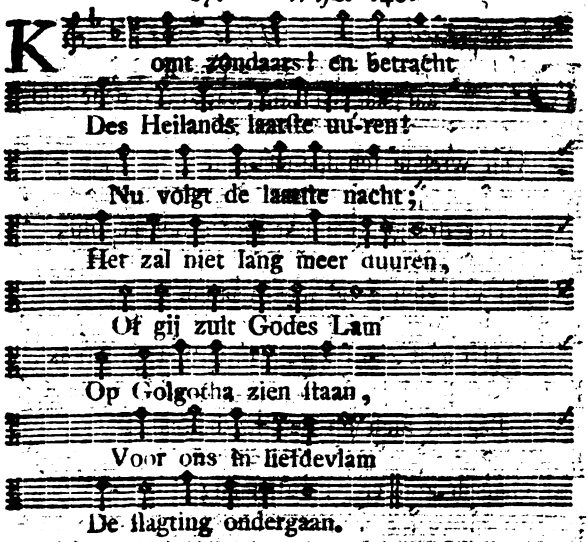

* 68. *Wijze* 166.

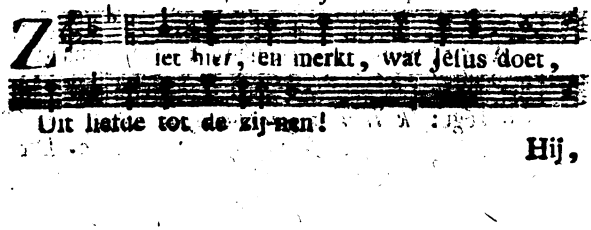

Hij,

Hij, reeds bestreeden in 't gemoed,

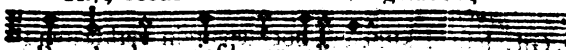

En als doorgriefd van pijnen,

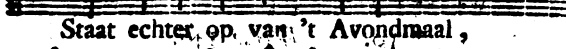

Staat echter op van 't Avondmaal,

Ontdoet zich van zijn kleeren,

Giet zuiver water in de schaal,

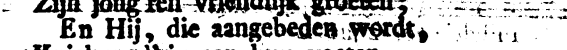

En wil zich diep verneeren.

2. Dus komt Hij, met een doek omgord,
Zijn jong'ren vriendlijk groeten;
En Hij, die aangebeden wordt,
Knielt ned'rig aan hun voeten,
Die Hij, hun Heer en Meester, wascht,
En afdroogt met het linnen.
„ Nu zijt gij reiner dan albast,
„ Van buiten en van binnen."

3. Dus spreekt Hij 't elftal aan, en geeft
Hun voords zijn wil te kennen;
Wie voor Hem liefde en eerbied heeft,
Moet zich hieraan gewennen.
„ 'k Geef u een voorbeeld; neemt het aan!
„ Hebt achting voor malkand'ren!
„ De Een wasch, gelijk ik heb gedaan,
„ De voeten van den and'ren!"

* 69. *Wijze* 1.

Mijn God! had Hij voor *mij* geknield op d' aarde,

En mij den voet gewasschen, mij onwaarde:

2. Verbijst'ring had gewis mijn ziel doen beeven;
Doch 'k had verhoogd Hem toch mijn voet gegeeven.
3. Gij, Jesus! kunt mij nochtans rein verklaaren;
Wasch me in den geeste, en wil me ook rein bewaaren!

70. *Wijze* 146.

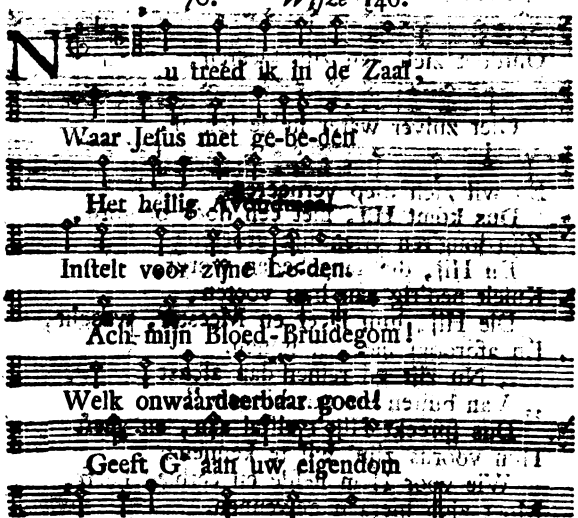

2. ô Dierbaar Hemelsbrood,
Dat Vaders hoogste gaave,
Waarmee 'k me in hongersnood
Op 't allerzoetste laave;
ô Brood! dat leeven geeft!
Die waardig van U eet,
Brandt in Gods liefde, en leeft
Met Christus overkleed.
3. ô Dierb're Leevensdrank!
Bereid voor dertiges armen,

Die uit zichzelven krank,
Steeds leeven van erbarmen?
O Bron, daar 't hart naar schreit!
Wie van U drinkt, die zucht
Naar *nog meer* Zaligheid,
En brengt voord goede vrucht.

* 71. *Wijze* 15.

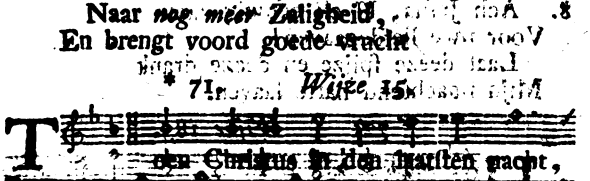

2. Nam Hij, dankzeggende, het *Brood*,
En als Hij 't had gebroken,
Heeft Hij zijn jong'ren teer genood,
En dus tot hen gesproken:
3. „ *Dat is mijn Lichaam*; neemt en eet!
„ Het wordt voor u gegeven,
„ Opdat gij mijner niet vergeet
„ In sterven en in leeven.
4. Na 't eeten van het Avondmaal
Hief Hij met zegenswonden
Den *Kelk* op, daar zij deeze taal
Tot hun verwond'ring hoorden:
5. „ Neemt, neemt en drinkt! *dat is mijn Bloed*,
„ Hetwelk voor uwe zonden
„ Vergoten wordt; laat uw gemoed
„ En hart zich daarop gronden!
6. „ Zoo dikwils gij 't geniet, zult gij
„ Aan mijnen Dood gedenken,
„ Dat zuivert u van de zonden vrij,
„ Zoo dan zal u niet meer krenken.

7. „ Thans krijgt het nieuw Verbond zijn kracht
„ In mijnen eigenen Bloede;
„ Wie nu zijn heil uit mij verwacht,
„ Dien komt mijn Bloed ten goede."
8. Ach Jesus, U zij eeuwig dank
Voor uwe liefdegaaven!
Laat deeze spijze en deeze drank
Mijn smachtend harte laaven.

* 72. *Wijze* 185.

73. *Wijze* 54.

Uw

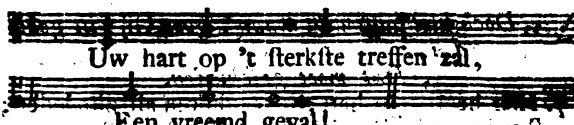

Uw hart op 't sterkste treffen zal,

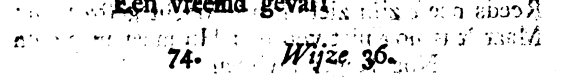

Een vreemd geval!

74. *Wijze 36.*

Gethsemané! wat ziet men hier gebeuren?

Wien hoor ik hier zoo bang en angstig treuren?

Is 't JESUS? *Ja voorwaar! Ach* welk een smarte

Treft hier zijn harte!

2. Hij wordt verbaasd, en kan geen lid beweegen;
Zijn Ziel is tot der dood toe heel verlegen,
Geheel bedroefd en overstelpt met rampen;
Zijn hart moet kampen.

3. Mijn Jesus is benaauwd, gaat heen en weder,
Hij bidt, Hij knielt, en valt op de aarde neder.
Tot *driemaal* toe valt Hij in 't stof met weenen;
Ach hoort Hem steenen!

4. Tot *driemaal* toe schreeuwt Hij uit angst des harten:
„ *Ach Vader! Ach! verlos mij van die smarten!*
„ *O! waare ik van deeze onverdraagl're plagen*
„ *Toch reeds ontslagen!*

5 „ *Abba! Gij kunt mij helpen; Ja, voorzeker!*
„ *Want alles is U mooglijk: Neem dien beker!*
„ *Neem dien toch van mij weeh! wil mij bevrijden*
„ *Uit medelijden!*

6. „ *Mijn Vader! laat van mij deeze ijslijke uuren*
„ *Voorbij gaan! laat deeze angst niet langer duren!*

„ *Doch niet mijn wil, maar 't geen Hij zult gebiden,*
„ *Dat moest geschieden.*

7. Hier beeft zijn hart; hier sidd'ren al zijn leden;
Reeds heeft zijn ziel uit alle kracht gestreeden;
Maar 't is nog niet voorbij: Hij moet in pijnen
Nog langer kwijnen.

8. Gedompeld ligt Hij daar in folteringen;
Hij moet den *dood*: den *dood* moet Hij bedwingen;
Met duivel, hel en zonde moet Hij strijden,
O Grouwzaam lijden!

9. Hij zweet van angst! en moet wel haast verkouden.
Nu kan Hij 't Bloed niet meer in de ad'ren houden;
Zijn *Bloed* dringt door; men ziet het uit Hem schieden,
En van Hem vlieten.

10. Zijn edel Bloed loopt van Hem af op de aarde,
Zoo sterk, als of Hij 't in 't geheel niet spaarde;
Bloed verft het zweet, de traanen en de kleeren
Des hooglen Heeren.

11. Hij bidt nog met meer ernst; Zijn Zweet wordt klammer;
Zijn dierbaar Bloed vliet sterker; welk een jammer!
Wie kan naar eisch dit wonder ooit verheffen?
Wie kan 't besseffen?

75. *Wijze* 14.

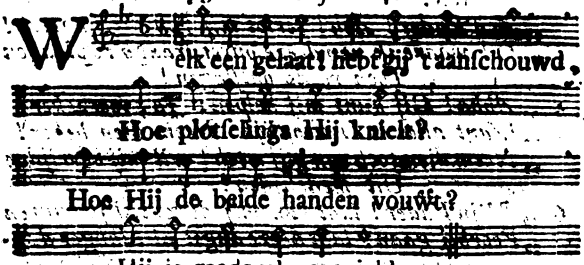

2. 'k Ben gaarne bij Hem in den hof;
Daar ligt Hij krank en mat!
De zwaare martling, die Hem trof,
Maakt nu mijn wangen nat.

76. *Wijze 36.*

77. *Wijze 146.*

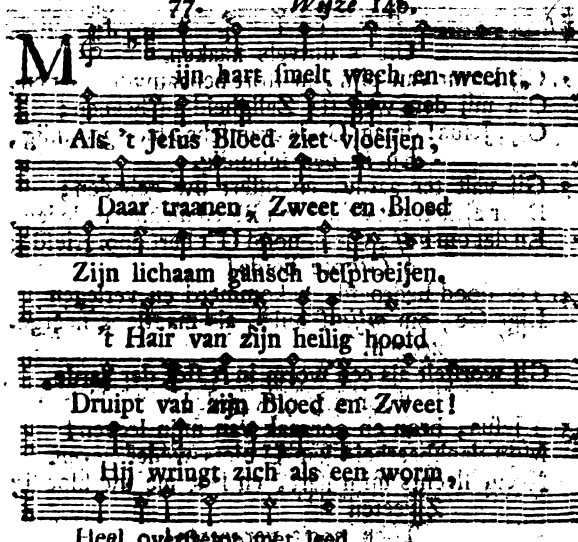

78. Wijze 56.

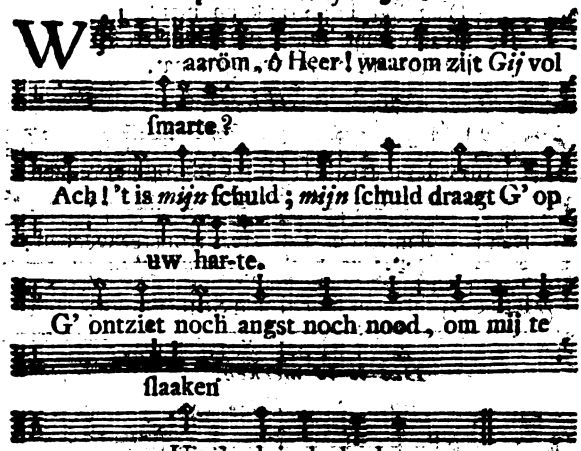

2. Gij kermt van pijn, en stort benauwde traanen,
Om mij den weg ter Zaligheid te baanen;
Gij, Jesus! draagt Gods gramschap hier geduldig,
En *ik* ben schuldig.

3. Gij valt ter aarde, en offert uw gebeden;
Door zielsangst dringt het Bloed uit alle uw leden,
En dat om *mij*, wiens nood U 't hart doorgriefde;
ô Groote liefde!

4. Ter dood bedroefd, bekommerd en verlegen
Ligt Ge, om *mijn* schuld, als magtloos neergezeegen.
Gij worstelt als een worm in 't stof der aarde,
Voor mij onwaarde!

5. ô Jesus, bron en oorzaak van mijn leeven!
Mijn dankbaarheid kan U niets wedergeeven.
Neem slechts mijn hart, en laat me uw bloedig Zweeten
Toch nooit vergeeten!

Digitized by Google

79. *Wijze* 58.

Hoe onverdraaglijk is Jesus nood!
Hij is in zwaaren strijd met den dood;
Ach wat stort Hij traanen!
Wat moet Hij wringen!
Hij kan van angst zich niet meer bedwingen;
Hij zweet zelfs BLOEN!

80. *Wijze* 99.

O Schouwspel, dat mij 't hart-te breekt!
'k Zie, dat mijn GOD om *mij* verbleekt!
Ach Je-sus! 'k zal dit nooit vergeeten.
O-lijfberg! ik verlaat u niet;
Hier zing ik dankbaar lied op lied,
Aan 's Heilands voeten neêrgé-zé-ten.

81. *Wijze* 184.

Ik zie den Liefsten onzer zielen

In

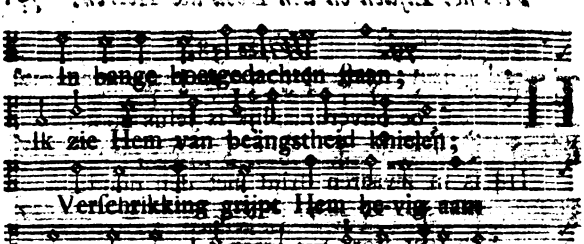

Dat overvalt Hem als een storm.

2. Ik zie den noed Hem overstroomen;
Hem overzwemt de treurigheid;
Ik zie een' Engel tot Hem komen,
Op 't hooren, dat zijn Schepper schreit.
Hoe jammerlijk hoor ik Hem breeken,
Daar de angst Hem 't hart te morsel slaat!
Hier moest mijn 't hart in stukken breeken;
Naardien Hij in *mijn* plaatse staat.

3. Zou zich mijn oog onthouden konnen
Van traanen, bij zijn' bangen kreet?
Bij 't zien van 't Bloed, dat halfgeronnen
Zijn Zweet verzelt, door smart en leed?
Zweetdropp'len! 't voegt me u op te vatten,
Daar ge om *mijn* heil vergooten wordt!
Gij zijt mijne ouwtardoerlijke schatten;
Bloedtraanen, die mijn Jesus stort!

82. *Wijze* 185.

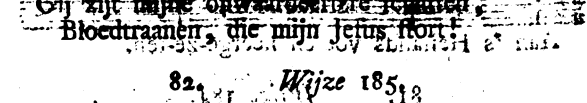

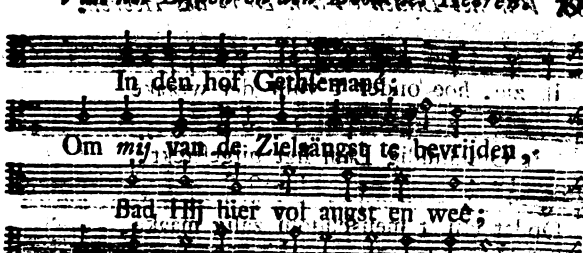

2. Ach voor *mij* vermengden zich zijn traanen
Met zijn edel Bloed en Zweet;
Om voor *mij* den weg tot God te baanen
Streed zijn Ziel, zoo dat Hij kreet!
Ach voor *mij* moest Hij van doodsangst steenen,
Daar Hem 't oog gezwollen was door 't weenen!
Dus voldeed Hij voor *mijn* schuld,
Hij, die nu mijn hart vervult.

* 83. *Wijze* 184.

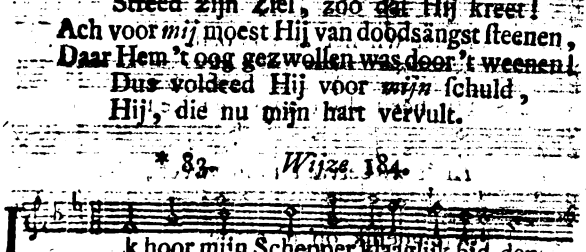

Ik

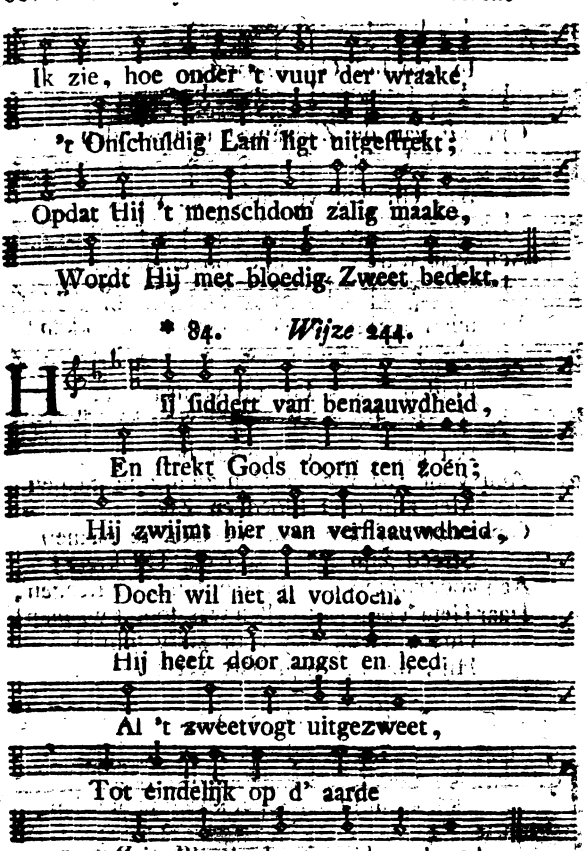
Ik zie, hoe onder 't vuur der wraake,
't Onschuldig Lam ligt uitgestrekt;
Opdat Hij 't menschdom zalig maake,
Wordt Hij met bloedig Zweet bedekt.
* 84. Wijze 244.
Hij siddert van benaauwdheid,
En strekt Gods toorn ten zoen;
Hij zwijmt hier van verflaauwdheid,
Doch wil het al voldoen.
Hij heeft door angst en leed,
Al 't zweetvogt uitgezweet,
Tot eindelijk op d' aarde
Zijn Bloed vloeit wijd en breed.
2. ô Gij bestorven wangen!
Gij lippen, blaauw als lood!
ô Hoofd met bloed omhangen,
En bleek gelijk de dood!
ô Dierbaar martelhoofd!
Zij duizendwerf geloofd!

Wat

Wat heeft uw bloedig zweeten
De hel niet uitgedoofd!

85. *Wijze* 243.

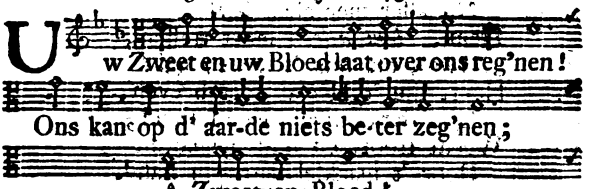

* 86. *Wijze* 151.

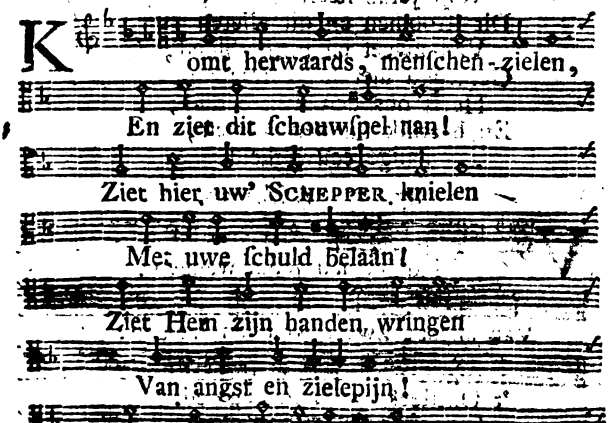

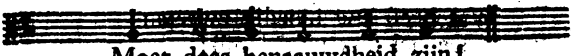

Moet dees benaauwdheid zijn!

2. Wie kan deeze angst beseffen,
Nu aller menschen straf
Hem, *Hem alleen* moet treffen,
Hem, die ons 't leeven gaf?
Hem, die 't Heelal doet beeven,
Hoe sterk, hoe vast in stand,
Wordt troost en hulp gegeeven
Door 't maaksel van zijn hand.

3. Voor *ons* zijn all' zijn leden
Met Bloedzweet overspat;
Voor *ons* wordt Hij bestreeden,
Ter dood toe afgemat;
Voor *ons* kruipt 's waerelds Koning
Hier als een worm langs de aard',
Mijn God! welk een vertooning!
Zijn we U dan zooveel waard?

4. Nu kan men rust genieten,
Wijl Jesus heeft geboet;
Dit stroomen en dit vlieten
Van zweet en purperbloed,
Gemengd met heete traanen,
Heeft ons den weg bereid,
En heerlijk kunnen baanen,
Ter zalige eeuwigheid.

87. *Wijze 79.*

Vind' ik aan Jesus wangen,

Van angst, zweetdropp'len hangen:

't Ontsteekt mijn liefdegloed.

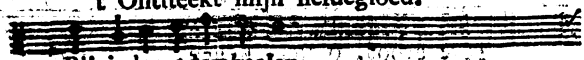

Bij ieder ademhaalen

Dank

Dank ik Hem voor deze kwaalen,

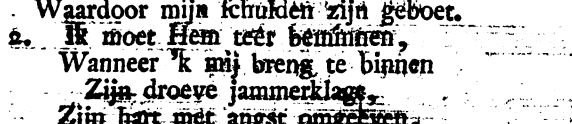

Waardoor mijn schulden zijn geboet.

2. Ik moet Hem teer bemminnen,
Wanneer 'k mij breng te binnen
Zijn droeve jammerklage,
Zijn hart met angst omgeeven,
Zijn lippen, hoe ze beeven,
Daar Hij reeds weet, wat op Hem wacht.

88. *Wijze* 126.

O Gij, wien in den strijd

All' d' ad'ren slaan en kloppen,

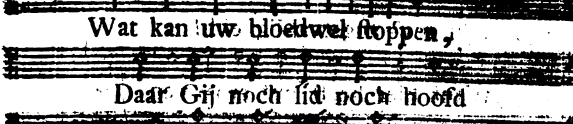

Daar Gij vol bloedzweet zijt!

Wat kan uw bloedwel stoppen,

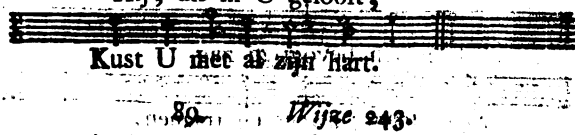

Daar Gij noch lid noch hoofd

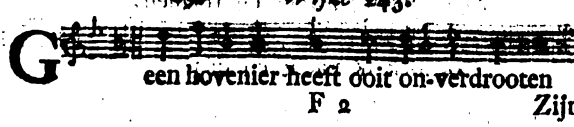

Stil houden kunt van smart?

Hij, die in U geloft,

Kust U met al zijn hart.

89. *Wijze* 243.

G een hovenier heeft ooit on-verdrooten

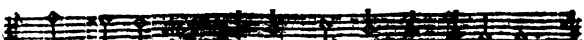
Zijn zaaden, en planten, en bloemen begooten

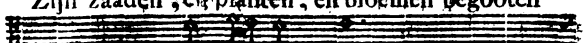
Met ei-gen zweet,

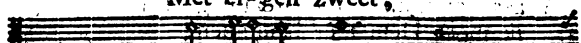
Met ei-gen bloed;

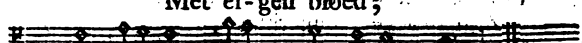
Met ei-gen zweet, met eigen bloed.

2. Hier op den olijfberg, *hier* wordt Hij gevonden,
Waar Hij, om onze doodschulden en zonden,
Zijn Zweet en Bloed sprengt als een daauw.

3. Van alle zielsängsten, van kampen en strijden
Bevrijdt mij zijn Bloedzweet, zijn weenen en lijden;
Daar op beroep ik mij getroost.

90. *Wijze* 244.

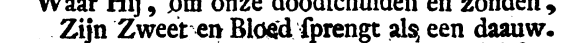
Lam! laat U toch omärmen

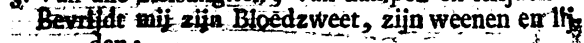
In uw' angstval-ligheid!

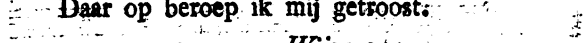
Want hier heeft uw erbarmen

Het Heil voor mij bereid.

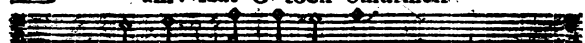
De plaats daar Jesus lag,

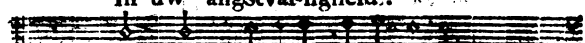
Die men bevogtigd zag

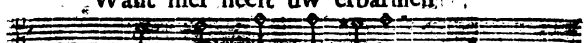
Met bloedig zweet en traanen,

Bezoek ik nacht en dag.

91. *Wijze* 243.

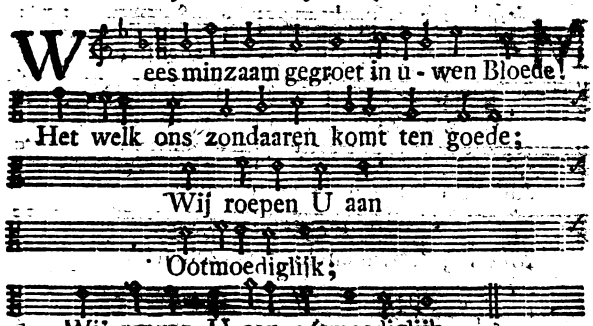

2. Uw Zweet en uw Bloed laat over mij stroomen!
Dan hoef ik zondaar geen oordeel te schroomen;
ô Dierbaar Zweet! ô heilig Bloed!
3. Dus werp ik mij neêr aan uw heil'ge voeten;
Die zal ik met liefde steeds kussen en groeten;
Ik weet mij toch geen grooter lust.

92. *Wijze* 22.

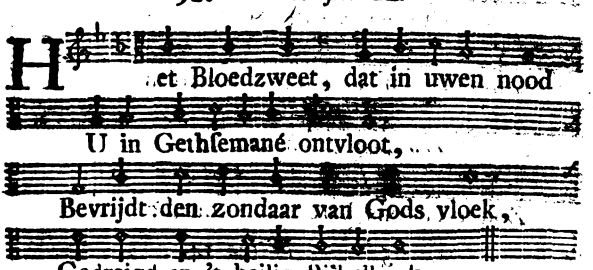

2. Elk droppel van dit dierbaar Zweet
Komt ons ten goede in angst en leed.
Die daaröp gansch alleen vertrouwt,
Heeft op de sterkste rots gebouwd.

93. *Wijze* 23.

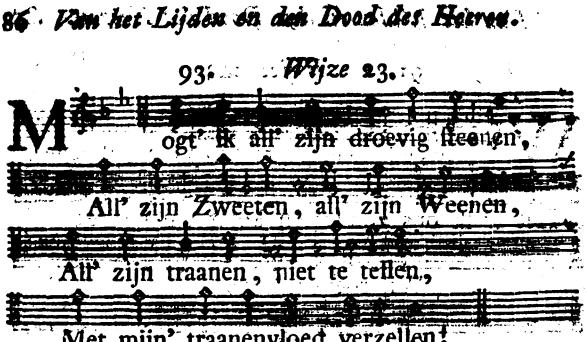

94. *Wijze* 124.

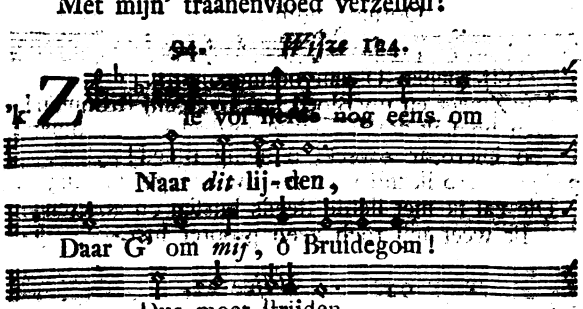

95. *Wijze* 14.

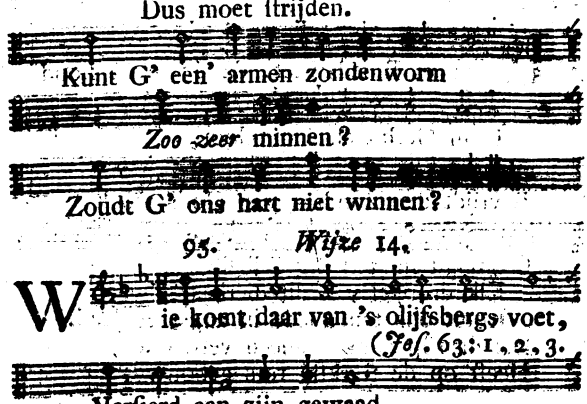

Vol

[redacted]
Vol ijvervuur, vol kracht en moed,
[redacted]
En met een blij gelaat?

2. Wie is dees? Ach! dezelfde Man,
Die als een worm zich wond,
En, liggende onder vloek en ban,
De helmagt tegen stond.

3. Thans trekt Hij voord in groote kracht,
Als Gods geliefde Held,
Die de aartsslang te onder heeft gebragt,
En ons geslacht hersteld.

4. Maar wat is de oorzaak, dat zijn Kleed
Besprenkeld is, ja rood,
Als eenes, *die de wijnpers treedt*,
En 't druivenbloed uitstoot?

5. Ach! de oorzaak is: Hij heeft *alleen*
Den grooten wijnpersbak
Van Gods gerechten toorn getreen;
En daarvan werd Hij zwak;

6. Zoo *vreeslijk* zwak, dat zelf zijn *Bloed*
Bij dropp'len uit Hem drong;
Dit Bloed, waarmee Hij 's toornes gloed
En 's vijands magt bedwong.

7. *Daaröm* is Hij aan zijn gewaad
Zoo rood, zoo purperrood;
Ons toestand, *ons* bedorven staat
Bragt Hem in deezen nood.

8. Nu gaat Hij verder, en volmaakt
Zijn groot verzoenings-werk.
Hoe meer Hij lijdt, hoe sterker blaakt
Zijn liefde tot zijn Kerk.

* 96. *Wijze* 9.

[redacted]
Christus, die het heil ons bragt,

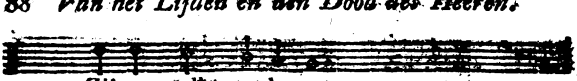

Zijnes volks verlangen,

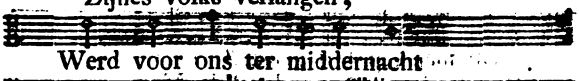

Werd voor ons ter middernacht

Verraân en gevangen.

2. Zijner moordenaaren Rot
Sleepte Hem gebonden
Voor den Raad. Hij werd bespot
En zeer wreed geschonden.

3. Zondaars waren stout genoeg,
De Onschuld aan te klaagen;
En des knechts hand, die Hem sloeg,
Moest Hij ook verdraagen.

4. *Zondaars* zag men over God
Eenen Bloedraad houden,
Hoe zij, tegens Gods gebod,
Jesus dooden zouden.

5. Welk een daad! Ach zondaarsvriend!
Dat heb *ik* misdreeven.
Ja *ik* heb den dood verdiend;
Ach schenk mij het leeven!

97. *Wijze* 168.

G ij, mijn Heiland, hebt verdraagen

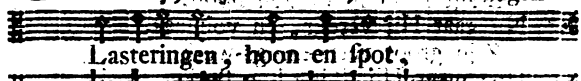

Lasteringen, hoon en spot,

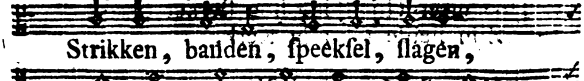

Strikken, banden, speeksel, slagen,

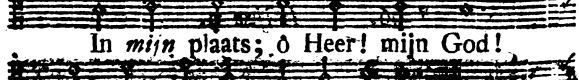

In *mijn* plaats; ô Heer! mijn God!

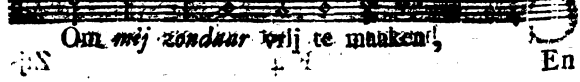

Om *mij zondaar* vrij te maaken!

En

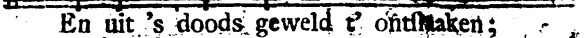

En uit 's doods geweld t' ontslaken;

Daarvoor zij in eeuwigheid

U, mijn Jesus, dank gezeid!

2. Gij liet U op 't ergste hoonen,
Waart bij alle last'ring stil,
Zonder ongeduld te toonen;
En waarom? *Om mijnent wil*,
Om mij, die Gods Beeld moest derven,
Dit Beeld weder te verwerven.
Daarvoor zij in eeuwigheid
U, mijn Jesus, dank gezeid!

* 98. *Wijze* 184.

De lieve Heiland wordt bespoogen,

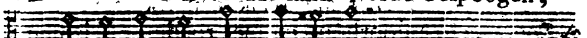

Geslaagen in zijn aangezigt,

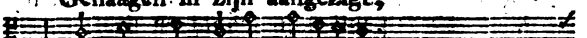

Bespot en schandelijk beloogen;

Dus staat Hij schuldloos voor 't gericht,

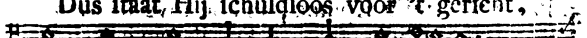

Om voor *mijn* zondenschuld te boeten,

Die ik door liegen heb begaan.

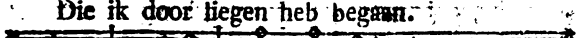

Laat mij, gezeten aan uw voeten,

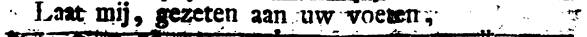

Dit lijden steeds voor oogen staan!

99. *Wijze* 243.

2. Wat bitt're wreedheên moet Jesus verdraagen!
Zijn kuisch en teêr lichaam wordt grouwzaam geslaagen!
Zijn *Bloed* vliet af! welk een tooneel!
3. Zoo *deerlijk* doorhouwen met roeden en riemen,
Zoo *pijnlijk* gemarteld, vol wonden en striemen,
Vertoont Hij mij mijn schuld en straf.
4. Gegeesselde *Rugge!* bespoogene *Wangen!*
Hoofd met een spotkroon van doornen omvangen!
Ach blijf mij steeds voor oogen staan!
5. Ik eer U, mijn Koning, in alle uwe smarten;
Ik kus uwen Scepter; dien kus ik van harten;
ô Martelaar voor *mijne* ziel.

100. *Wijze* 165.

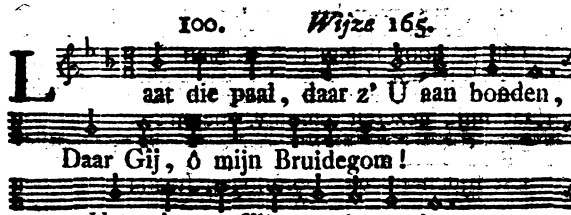

Laat

Laat die zijn mijn vuurkolom,

Die mij door het roode meir

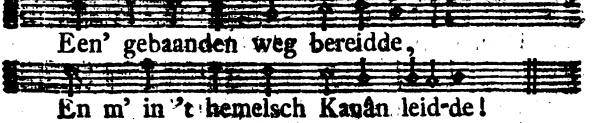

En des helschen vijands heir

Een' gebaanden weg bereidde,

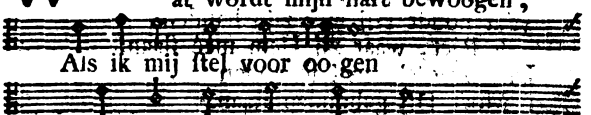

En m' in 't hemelsch Kanân leid-de!

101. *Wijze* 79.

Wat wordt mijn hart bewoogen,

Als ik mij stel voor oo-gen

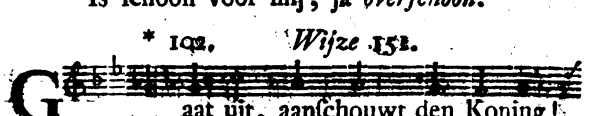

De geest'ling van Gods Zoon!

Dit Lichaam wreed geschonden,

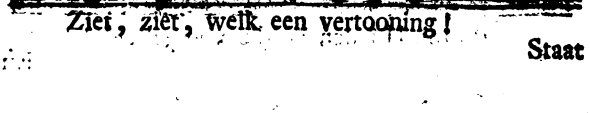

En vol van geesselwonden

Is schoon voor mij, ja *overschoon.*

* 102. *Wijze* 151.

Gaat uit, aanschouwt den Koning!

Gij dochteren Sions! komt!

Ziet, ziet, welk een vertooning!

Staat

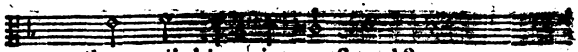

Staat gij hier niet verstomd?

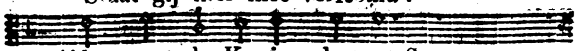

Wat moet de Koning draagen?

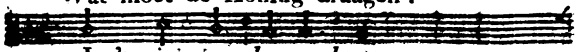

Is 't niet een *doornenkrans*,

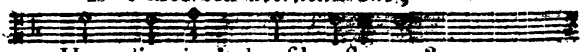

Hem diep in 't hoofd geslaagen?

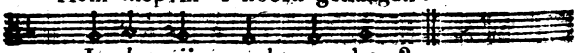

Is *dat* zijn pracht en glans?

2. Wat ziet ge op 's Konings wangen!
Bloedsdropp'len uit zijn kroon.
Wat wordt Hem omgehangen?
Een spotkleed, Hem ten hoon.
Wat houdt Hij met zijn handen?
't Riet, waar zij Hem meê slaan.
Dus overdekt met schanden
Moet Hij gebonden staan.

3. Doch 't was den Man van smarten
Op zijnen Bruiloftsdag
Een vreugdefeest zijns harten,
Wijl Hij de vrucht voorzag. *Hoogl.* 3:11.
ô Bruid! wil nooit vergeeten
Dees *kroon*, dit *kleed*, dit *riet*,
Dees slaapen opgereeten!
't Is all' voor U geschied.

103. *Wijze* 54.

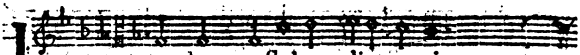

In dees gestalte, die gewis

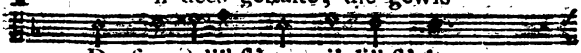

De smaadelijkst' en pijnlijkst' is,

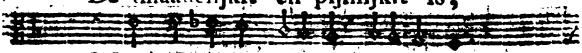

Wordt Hij den vol-ke voorgesteld,

En

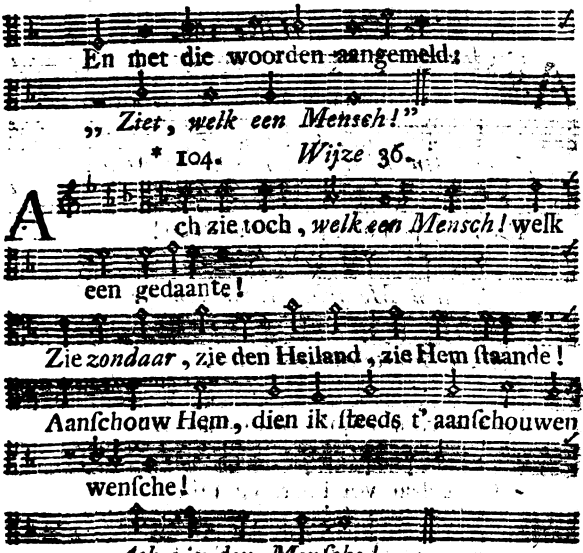

2. Pilatus brengt Hem uit, om Hem te toonen
Aan zijne *Broeders*, die Hem schandlijk hoonen;
Dees *Heiden*, met zijn droef gelaat bewoogen,
Toont mededoogen.

3. *Zie welk een Mensch!* het hoofd vol bloed en wonden,
Met doornen op het allerwreedst geschonden;
Zijn lijf is al te jammerlijk doorhouwen;
Wie kan 't aanschouwen?

4. Dus wordt Hij voorgesteld, de Man van smarten;
Breekt *die* gedaante niet de wreedste harten?
Ach zouden hier niet zelf de harde steenen
Van deermis wegnen?

5. Smelt wech mijn hart, smelt wech in heete traanen!
Dus *moest* Hij uitzien, om voor *mij* te baanen
Den weg tot God, dien ik te aanschouwen wensche;
Ach zie den Mensche!

105. Ach

105. *Wijze* 168.

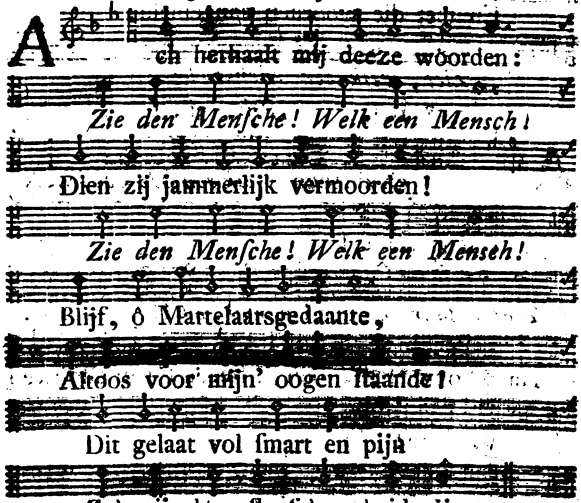

2. Daarbij denk ik steeds: *ik* made
Ben 'er schuld aan; *Welk een Mensch!*
Nochtans schenkt Hij mij genade;
Ach mijn Bruigom! *Welk een Mensch!*
Zoude ik U niet teêr beminnen?
Op U stel ik all' mijn zinnen.
Woon in mij! Dat is mijn wensch;
Zie den Mensche! Welk een Mensch!

* 106. *Wijze* 184.

Ter-

Terwijl zijn Ziel de schulden torst

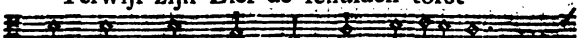

Van hun, die Hem met pijn be-laa-den.

Dit doen de Jooden niet *alleen*,

Neen, neen, 't zijn ook *mijn'* euveldaaden,

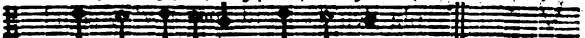

Die U, ô Jesus! dus bestreen.

107. *Wijze* 36.

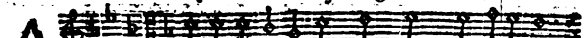

Ach Jesus! ach! wat hebt Gij toch misdreeven?

Waaröm zijt Gij veröordeeld aan het leeven?

Wat is de schuld? Wat heeft men toch voor zonden

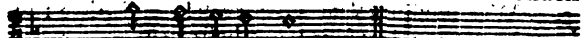

Aan U bevonden?

2. Gij wordt gehoond, gegeesseld en geslaagen,
Het vloekhout moet Gij op uw schoud'ren draagen;
Gij moet met uwe onschuld'ge en heil'ge leden
Het Kruis bekleeden!

3. Wat 's de oorzaak toch, dat Gij dus wordt geschonden?
Ach! 't is *mijn* schuld; dus plaagen U *mijn* zonden;
Want wat Gij lijdt, ô Jesus! zoo geduldig,
Dat ben *ik* schuldig.

4. ô Wond're straf, waarüit wij 't heil verwachten!
De *Herder* laat zich *voor zijn Schaapen* slagten!
De *Heer* betaalt, naar strengheid van Gods rechten.

Voor

Voor zijne Knechten!

5. ô Groote Vorst, bij wien geen is te noemen!
Wie kan naar waarde uw groote liefde roemen?
Wat kan ooit mensch, hoefchrander in 't bedenken,
U daarvoor schenken?

108. *Wijze* 321.

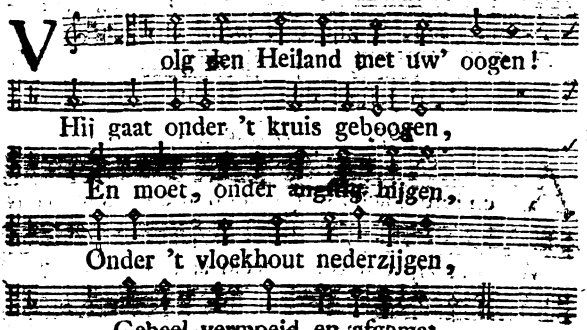

2. Wat is zijn gelaat verdorven! *Jes.* 52: 14.
Meer dan iemands! als bestorven!
Ach! beschouw zijn bitt're smarten
Op den vreugdedag zijns harten,
Op zijner Ziele Bruiloftsfeest!

109. *Wijze* 184.

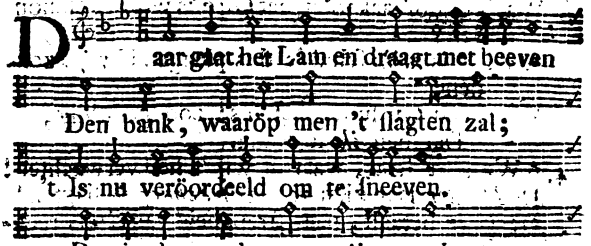

Mijn

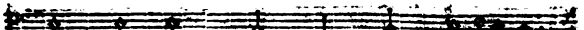

Mijn geest zal 't schreê voor schreê verzellen

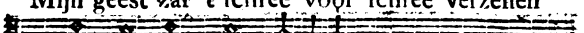

Tot op den berg Calvari 2.

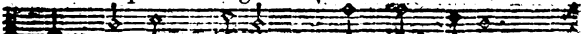

Daar zal ik m' onder 't kruishout stellen,

Tot ik in 't graf med' overgaa.

* 110. *Wijze* 26.

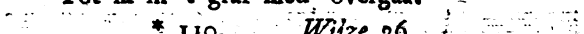

Wat is 't? wat hoor ik? wat geklag!

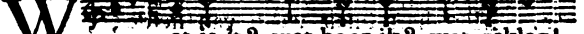

Mijn Jesus moet zijn' *handen* geeven;

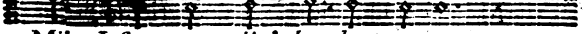

Daar worden spijkers doorgedreeven;

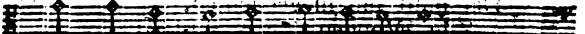

De hamer woedt met slag op slag!

2. Dus wordt ook ieder *voet* doorboord.
Wat wordt hier in zijn vleesch gesneeden!
Wilt Gij Hem leevende al ontleeden?
ô Wreede mart'ling, nooit gehoord!

3. Hier hangt *mijn* schuldboek; ziet het aan!
Is 't niet verscheurd en als verslonden
Door 't Bloed uit Jesus nagelwonden?
Dus zijn mijn schulden afgedaan.

111. *Wijze* 151.

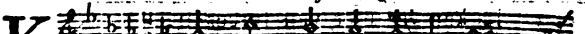

Komt hier, en laat u toonen,

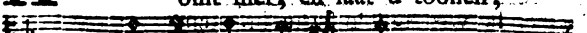

Hoe zij den Heiland slaan!

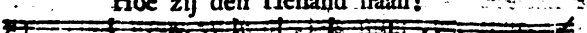

Hoe schand'lijk zij Hem hoonen!

Digitized by Google

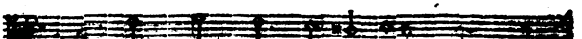
Wat wreedheên zij begaan!

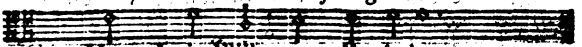
Hoe z' eind'lijk met zijn leden,

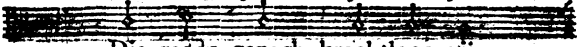
Die reeds gansch krachtloos zijn,

Het ruwe kruis bekleeden!

Hoe grouwzaam is dees pijn!

2. Mijn hart smelt wech van liefde,
Dewijl ik de oorzaak weet;
Mijn schuld, die Hem doorgriefde,
Heeft Hem aan 't kruis gesmeed.
Dat blijft mij in gedachten.
Zijn Wonden, en zijn Bloed,
Die all' ons leed verzachten,
Vertroosten mijn gemoed.

112. *Wijze* 79.

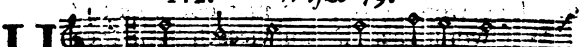
Hij werd aan 't kruis geslaagen;

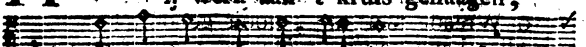
En duizend and're plaagen

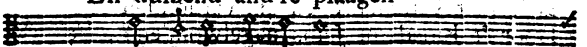
Zijn Jesus aangedaan.

Ik kan 'er niet van spreeken,

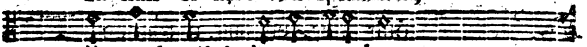
Ik voel mij 't harte breeken.

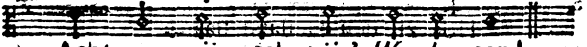
Acht zie, mijn ziel, *zijn' Wonden* aan!

Digitized by Google

113. *Wijze* 22.

Zie Bruid! uw Bruigom hangt aan 't hout!
Hij, die met u zich ondertrouwt!
De felste smart en marteling
Zijn bij *zijn* smart en pijn gering.
2. Ach zie! daar hangt Hij heel ontkleed,
Vol wonden, traanen, bloed en zweet,
Versmaad, beguicheld en bespot,
Ja zelfs verlaaten van zijn' God.
3. Zie 't *Bloed*, hoe 't stroomende uit Hem vloeit,
En 't lichaam, de aarde en 't hout besproeit!
Al wat *Hij* lijdt, hadt *gij* verdiend.
Waar vindt gij zulk een' ted'ren Vriend?

* 114. *Wijze* 208.

Hoe zijt Gij geschonden?
Hoe zijt Gij vol wonden,
Dien mijn ziel bemint?
Ach uw dierbaar Lijden
Is mijn zielsverblijden;
Want een zondaar vindt
Elders rust, noch hoop, noch troost;

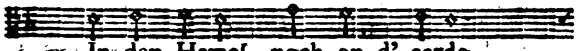

In den Hemel, noch op d' aarde,

Dan bij U, mijn Waarde!

15. *Wijze* 79.

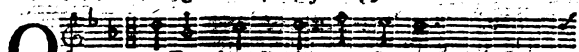

O Zondaar! zie uw leeven

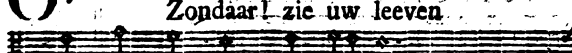

In doodsbenaauwdheid beeven!

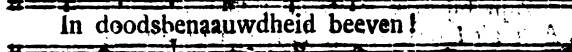

Uw SCHEPPER hangt aan 't hout!

Hoor Jesus jammerklagten!

Hij laat aan 't kruis zich slagten.

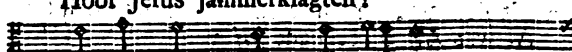

Hebt gij Hem dus ooit *recht* beschouwd?

2. Kom Golgotha betreeden,
En zie uws Heilands leden
Bedekt met zweet en bloed!
Ach zie den nood zijns harten!
Hoor, hoe de Man van smarten
Met zucht op zucht uw doodschuld boet!

3. Wie heeft U zoo geslaagen?
Wie heeft U deeze plaagen
En mart'ling aangedaan?
Gij hebt toch niets misdreeven,
Gij zijt gerrouw gebleeven;
Geen zielsmet kleefde U immer aan.

4. Ach neen! het zijn *mijn* zonden,
Die zijn voor God bevonden,
Gelijk het zand aan 't Meir;
Gij boet *mijn* overtreeden

En

En ongerechtigheden;
Zij liepen op U aan, ô Heer!
5. *Ik* ben het, *ik* had moeten
Voor mijne schulden boeten,
In 's afgronds nacht geboeid.
Gij hebt op *U* genomen,
't Geen over *mij* moest komen;
Mijn zonden hebben *U* vermoeid.
6. Den last der euveldaaden,
Waarmede ik was belaaden,
Naamt Ge op *U*, met geduld.
Gij werdt een vloek; daartegen
Verwierft Gij *mij* den zegen;
Uw Bloed vernietigt *mijne* schuld.

116. *Wijze* 26.

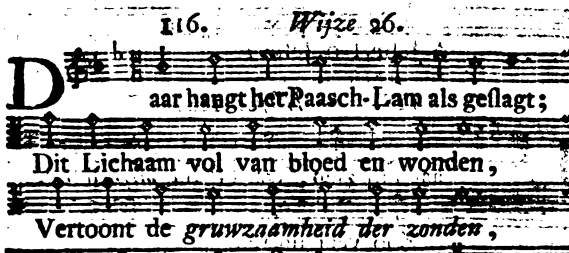

2. Hoe teder is dees liefderaad!
Kan eenig ziel wel meer begeeren?
Door *die* poort mag men wederkeeren,
Naardien de weg nu open staat.
3. Ontvang ons dankbaarheid voordaan!
Wat kunnen we U toch meer vergelden,
Dan dat we alôm met kracht vermelden
Al wat Gij voor ons hebt gedaan!

117. *Wijze* 127.

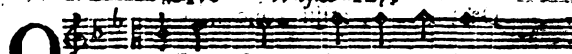

Aan 't kruishout zich liet slagten!

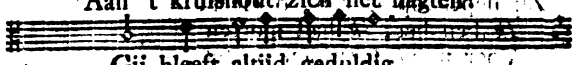

Gij bleeft altijd geduldig,

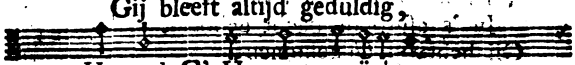

Hoewel G' U zaagt verächten;

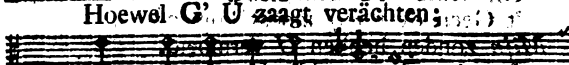

Wij moesten eeuwig klaagen,

Hadt Gij dit niet verdraagen;

Laat ons uwen vred'!

O Jesus! O Jesus!

118. *Wijze* 124.

Laat mij zien, wat G' om *mijn* schuld

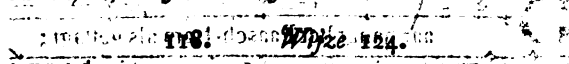

Zoo veel uu-ren

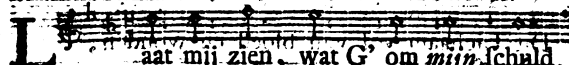

Na makander, met geduld,

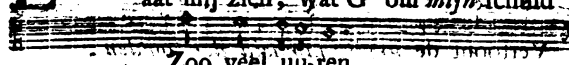

Moest bezuuren!

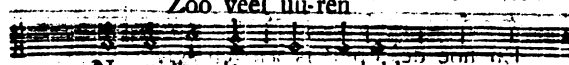

Toon mij 't alles in den Geest,

All' uw Wonden!

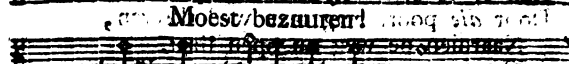

Daar loes ik mijn zonden.

119. *Wijze* 243.

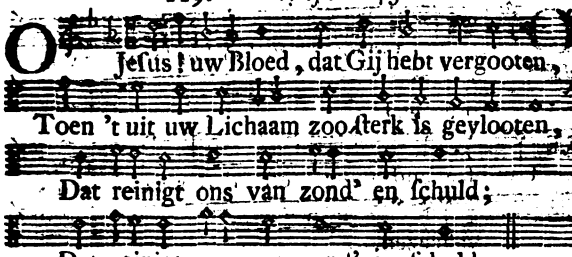

2. O Bloedige Heiland! mogt ik U omvangen,
Aan wien de bloedsdropp'len in menigte hangen!
Die geeven mij kracht, de leevenskracht.
3. Door uwe bloedstorting en heilige Wonden
Zijn wij geneezen van alle onze zonden;
Uw Bloed geeft ons de Zaligheid.

* 120. *Wijze* 184.

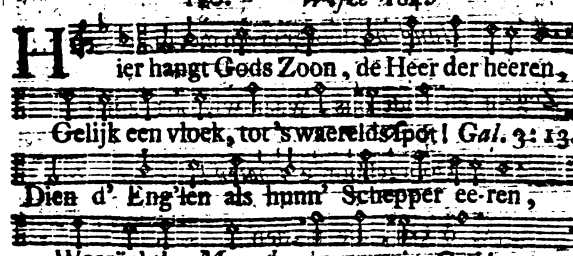

121. *Wijze* 36.

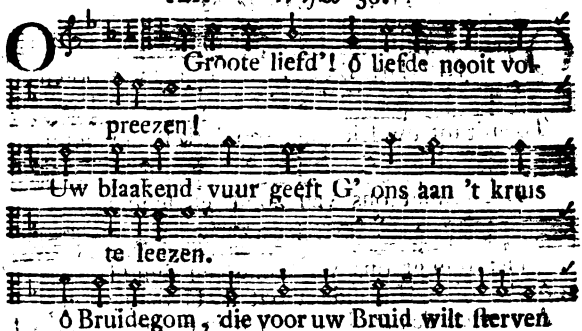

* 122. *Wijze* 58.

123. *Wijze* 51.

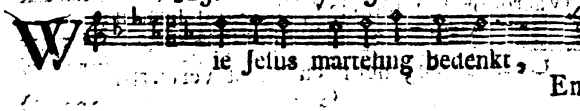

En

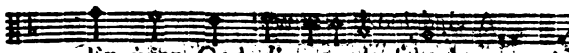

En wien God *die* genade schenkt,

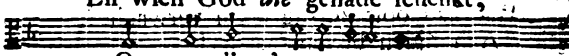

Om grondig t' overweegen

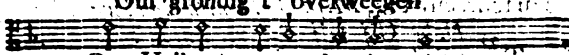

Des Heilands *zeven* laatste reên,

Die heeft een' rijken zegen.

124. *Wijze* 51.

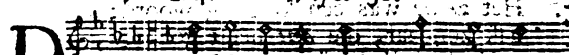

De Middelaar van 't nieuw verbond

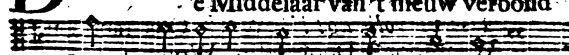

Sprak, doodelijk aan 't Kruis verwond,

Nog *zeven* zal'ge woorden.

Ach dat mijns Heilands laatste reên

Mijn hart en ziel doorboorden!

2. Voor *eerst* smeekt Hij gansch minnelijk,
„ *Mijn Vader in het hemelrijk,*
„ *Vergeef hun hunne zonden!*
„ *Zij weeten toch niet wat zij doen.*"
Wie kan *die* min doorgronden?

3. Door 't *tweede* ontving de moordenaar
Barmhartigheid. Hij sprak: „ *Voorwaar!*
„ *Voorwaar, gij zult nog heden,*
„ *Dat zeg ik u, met mij gewis*
„ *Ten Paradijze intreden!*"

4. Ten *derden* zorgt Hij voor zijn huis;
Hij sprak, neêrziende van het Kruis:
„ *Zie uwen Zoon, o Vrouwe!*
„ *Joannes, neem uw Moeder aan!*"

ô Gadelooze trouwe!
5. Het *vierde* was een jammerklagt;
Wie had ooit zulk gekerm verwacht?
Ach lijden boven maaten!
Hij schreeuwt: „ *Mijn God! mijn God! waarom*
„ *Hebt Gij mij dus verlaaten?*"
6. Ten *vijfden* riep de Leevensvorst
Met een verheven stem: „ *Mij dorst!*"
Hij smachtte van verlangen,
Om ons, voor wien Hij werd een vloek,
In zijnen arm te ontvangen.
7. Het *zesde* was een krachtig woord;
Elk zondaar, die *dat* heeft gehoord,
Heeft *heil* daarin gevonden:
„ *Het is vollbragt!*" Wat? Ons rantsoen.
Waardoor? Door Jesus Wonden.
8. Het *laatste* woord is *dit* geweest:
„ *Ach Vader, laat nu mijnen Geest*
„ *In uw hand wederkeeren!*"
Zoo boog Hij dan zijn hoofd, en *stierf.*
Dit was het eind des HEEREN! *Jacob.* 5: 11.

* 125. *Wijze* 22.

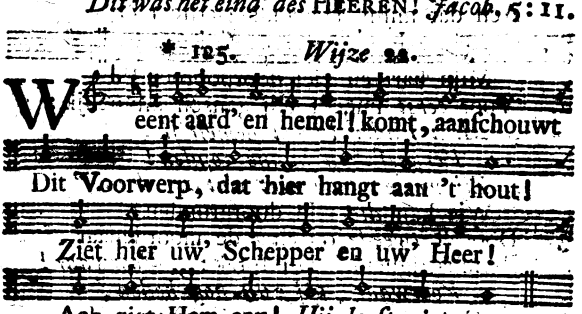

2. Weent! alles, wat geschapen is!
Smelt in getraan om dit gemis!
Weent zon en maan! gij starren treurt!
Splijt rotsen, splijt van een en scheurt!
3. Weent boschen, bergen! weent en schrait!

Ge-

Gedierteng! valt in treurigheid!
Ontroert gij baaren van de zee!
Roept met de winden: *ach en wee!*
4. Weent Engelen, weent! uw eeuwig Licht
Heeft thans den doodsarf op 't gezigt!
Ja ween Heeläl! uw Opperheer
Hangt aan een kruis, en *leeft niet meer.*
5. Ween, ween mijn ziel! Neen, wees verheugd!
Dit sterven is uw hemelvreugd;
Uw Schepper is voor *uwen* nood
Zoo jammerlijk aan 't kruis gedood.

* 126. *Wijze* 184.

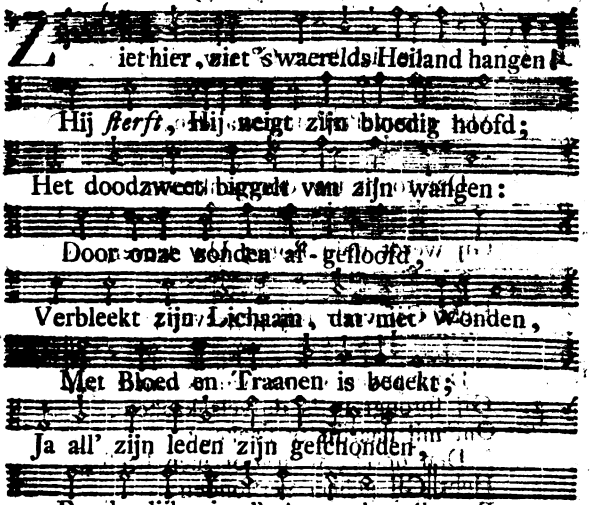

* 127. *Wijze* 361.

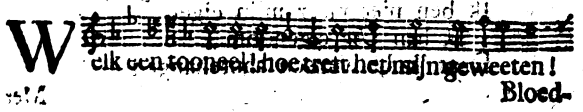

Bloed-

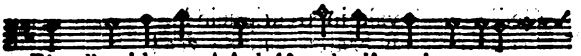

Bloedbruidegom! Ach! 't zal mij nooit vergeeten,

Wat Gij, gewond, bebloed om mijne zonden,

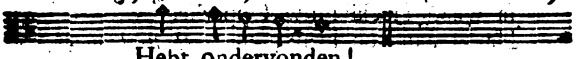

Hebt ondervonden!

2. Ach konde ik nu voor uw verdienstlijk lijden
Uw heil'ge ziel verkwikken en verblijden!
Mogt ik de vrucht van al uw bloedvergieten
Steeds *recht* genieten!

128. *Wijze* 79.

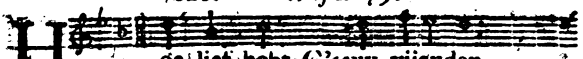

H de liet hebt G' uw vijanden,

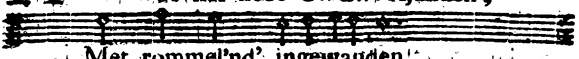

Met rommel'nd' ingewanden.

Dat toont uw doornenkroon.

Gij werdt mijn Borg; Uw leeven

Hebt Gij voor mij gegeeven;

Door uwen Dood ben ik ontvloon.

2. Gij sprongt in 's duivels kaaken,
Om mij daaruit te slaaken;
Den dood, waarvoor men beeft,
Hebt Gij geheel verslonden,
En mij van vreeze ontbonden.
ô Liefde, die geen weêrgaa heeft!

3. Ik juich, wat mij moog' dreigen;
Ik ben niet meer mijn eigen,
Ik ben *Uw* eigendom,
Daar 'k U wensch aantehangen

Met

Met al mijn zielsverlangen,
ô Jesus, mijn Bloedbruidegom!
4. Wat zal ik U toch geeven?
Mijn hart, mijn ziel, mijn leeven,
't Is al in uwe hand.
Laat, Heer! uw bitter lijden
Mijn dankb're ziel verblijden,
Tot in het hemelsch vaderland!
5. 'k Zal steeds, met vast vertrouwen,
Dat tot mijn troost beschouwen,
Waar ik mij ook bevind.
Een spiegel zal 't mij weezen,
Waarin mijn ziel zal leezen
De liefde van des zondaars Vrind.
6. De wreedheid mijner zonden,
Die mijnen God weerstonden,
Gods toorn en zijn gericht,
Gods vreesselijke plaagen,
En zijn gerechte slagen
Stelt Jesus Dood in 't helderst licht.
7. Ik zal daarüit ook leeren,
Hoe dat ik moet verkeeren
Met iemand, die mij haat;
Hoe ik hem moet beminnen!
Ik breng mij dan te binnen,
Hoe Ge U gedroegt in smart en smaad.
8. Als booze tongen steeken,
Wil ik mij zelv' niet wreeken;
Gij zweegt in hoon en smart.
Het onrecht wil ik dulden,
Mijn' naasten zijne schulden
Vergeeven met een teder hart.
9. Ook stel ik met gebeden
All' mijne lichaamsleden
U, Jesus, daaglijks voor.
Al 't geen uwe oogen haaten,
Wil 'k altoos vliên en laaten;
Bewaar mij zelf op 't rechte spoor!

10. Nu

Digitized by Google

10. Nu Jesus, uwe smarten,
Uw angst, de nood uws harten,
Uw dierbaar bloed, uw dood,
Dit alt zal mij geleiden,
Tot ik van hier zal scheiden,
ô Heer! en rusten in uw schoot.

129. *Wijze* 36.

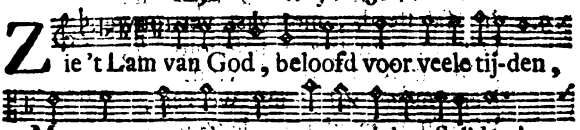

2. Zie 't Lam van God, als overdekt met wonden,
Op Golgotha geslagt, voor onze zonden!
Hoe druipt het Bloed langs deeze heil'ge leden
Tot naar beneden!
3. Zie 't Lam van God, dat door zijn bitter sterven,
Ons in Gods Rijk stelt tot zijn mede-erven!
Geen vijand kan ons nu dit erfrecht rooven,
Als wij gelooven.

130. *Wijze* 244.

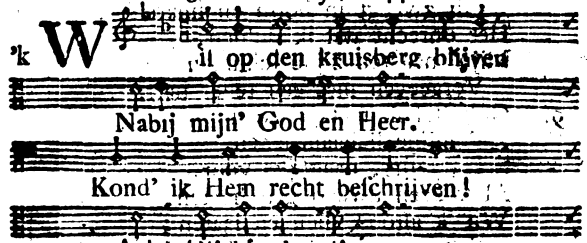

'k Om-

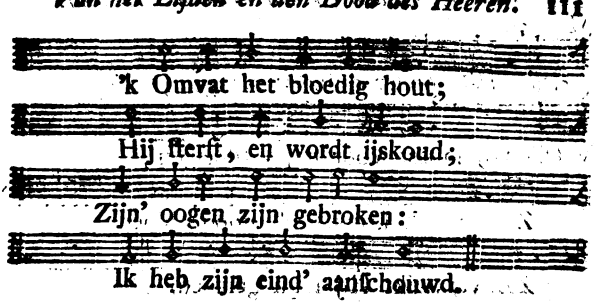

131. *Wijze* 185.

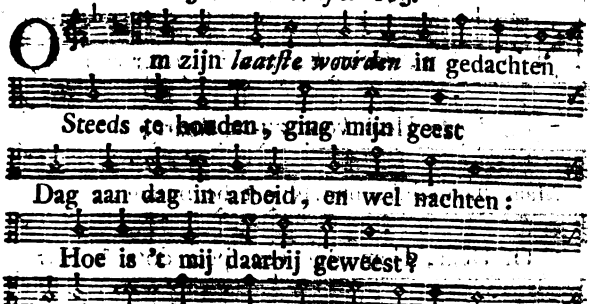

132. *Wijze* 82.

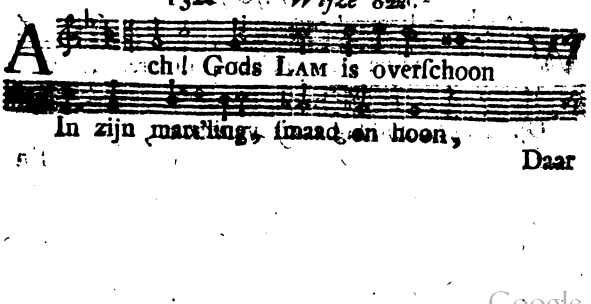

Daar

133. *Wijze* 184.

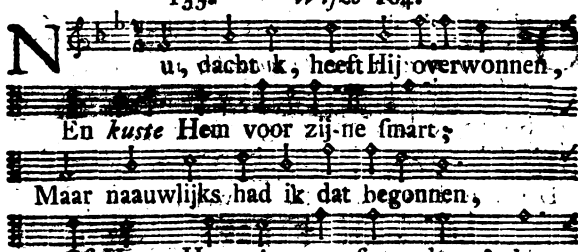

134. *Wijze* 22.

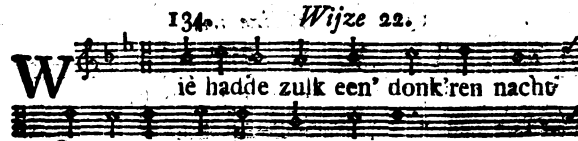

En

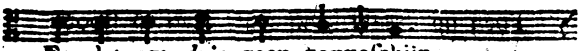

En dat om *drie* geen zonneschijn

Maar 't sterfuur van Gods Zoon zou zijn?

2. De Heere ontsliep! 't Geheim is groot!
Het Paasch-Lam was geslagt, was dood.
Men brak zijn beenen niet, naardien
Hier gansch wat anders moest geschiên.

3. Een krijgsknecht nam zijn speere, en stiet
Die diep in 's Heeren Zijde; en ziet,
De Heilfontein ter reiniging
Ontsprong toen uit deeze Opening!

4. Hallelujah! Hallelujah!
Gods beeld is nu door zijn Genaâ
Hersteld, en blinkt als voor den val.
Ach Zielen! dankt Hem met geschal!

5. Mij is 't zoo leevendig, als of
De speere Hem eerst heden trof;
Als of ik met des Heilands Huis
Vol liefdesmart stonde onder 't kruis.

6. Als of die Bloed- en Watervloed
Mij meê besproeide; ô hoogste goed!
Deeze atmosphére is allermeest
Een Paradijs voor mijnen geest.

* 135. *Wijze* 22.

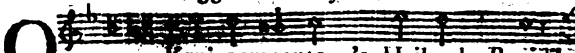

O Kruisgemeente, 's Heilands Bruid!

Zing met een zagt en teer geluid

Van 's Bruigoms Wonde, die gewis

Zijn' allergrootst' en heerlijkst' is!

2. Aanschouw dien Rotssteen! zing verblijd,
Dat gij daaruit gehouwen zijt,

Toen op des krijgsknechts laatsten stoot.
Zoo *bloed* als *water* daarüit vloot!
3. Aanschouw de diepe holligheid.
Des Bornputs, reeds voorlang voorzeid,
(*Jes.* 51:1.
Waarüit Hij zelf, die eeuwig leeft,
Zijn dierb're Kerk gegraaven heeft.
4. Wij hebben U, ô Heilfontein!
Zeer hartlijk lief: Gij maakt ons rein,
En houdt ons kleeren onbevlekt,
Tot wij het Lam zien onbedekt.
5. Dan op des Heilands bruilofstfeest
Zult Gij, ô Zij-wonde! allermeest
Met glorieschijn, met straal op straal
Uitblinken onder 't Avondmaal!

* 136. *Wijze* 45.

2. Hij liet zijn hart
In bitt're smart
Tot mijn ramsoen doorsteeken,
Om des vijands wreede magt
In mijn hart te breeken.
3. ô Heilfontein!
Schoon, heilig, rein!
Gij kunt mijn ziel geneezen.
Ik ben krank; dies laat mij toch

Steeds

Steeds nabij U weezen!
4. Van eeuwigheid
Waart Gij bereid,
Op Golgotha te ontspringen; *Zach.* 13: 1.
Ach laat toch uw' rooden vloed
Mij geheel doordringen!
5. Een ed'ler Steen,
Dan wel voorheen, *Exod.* 17: 6.
Vloeit, om mijn' dorst te laaven.
Jesus! U zij eeuwig lof
Voor dees dierb're gaaven!
6. Dit is het Meir,
Waar 't zondenheir
Verdrinkt; hier moet het sterven.
Hier is balsem; wie dien heeft,
Zal Gods gunst niet derven.

137. *Wijze* 126.

138. *Wijze* 151.

Wees tederlijk gegroet!

2. ô Schoonheid, die voor deezen
Vol waart van Majesteit,
ô Gij lieftallig weezen!
Hoe ziet Gij zoo beschreid?
Waar zijn uw lieflijkheden?
Hoe bloedig is uw Mond!
Wie heeft toch alle uw leden
Zoo doodelijk verwond?

3. Doodverwig zijn uw Wangen;
Uw Lippen, ach hoe bleek!
Uw Hart werd snel bevangen
Met doodsangst, en bezweek.
Gij hebt den Geest gegeeven,
Gij smaakt den bitt'ren dood.
Wie bragt U toch om 't leeven?
Wie bragt U in dien nood?

4. Ach Heer! wat Gij geduldig

Verdraagt, draagt Gij voor *mij*.
Gij lijdt, en *ik* ben schuldig,
Gij zijt bedroefd, *ik* blij!
Ontfermer vol meêdoogen!
Aanschouw mij, die hier staa
Tot in de ziel bewoogen,
Met straalen van genaâ!
5. Erken me, ô mijn Behoeder!
Mijn Herder! neem mij aan!
Ik weet, dat Ge als mijn Broeder
Mijn schulden hebt voldaan;
En dat Ge, ô Man van smarten!
Mij daardoor, dat Gij stierft,
Den nieuwen mensch des harten
En 't eeuwig heil verwierft.
6. 'k Wil hier mijn wooning bouwen;
Verächt mij zondaar niet!
Laat me in den geeste aanschouwen
't Geen uit uw *Zij*de vliet!
'k Zie ieder lid verkouden;
Ge ontvangt 's doods laatsten stoot.
Mogte ik uw Lichaam houden
Op mijnen arm en schoot!
7. 't Is mij tot zielsverblijden,
Dat ik steeds weiden kan
In uw verdienste en lijden;
Mijn Maaker! ô mijn Man! *Jes.* 54:5.
Zoo dikwils 'k mag genieten
Uw Lichaam en uw Bloed,
Laat ik mijn traanen vlieten.
Wat is Gods Vrede zoet!
8. Wil me als een Schild verschijnen *Ps.* 28:7.
In 't eind van al het kwaad!
Laat me U zien in uw pijnen,
Vooräl uw doodsgelaat!
Bloedbruigom! laat me intussen
Uw Wonden allermeest
Met liefdetraanen kussen!

Dan leeft mijn hart en geest.

9. Ik dank U recht van harten,
ô Jesus, Vriend in nood!
Voor alle uw zielesmarten,
En voor uw Bloed en Dood.
Wil mij in 't harte drukken
't Geloof in uwe trouw!
Wie zou mij van U rukken,
Voor dat ik U aanschouw?

10. Uit uw gebroken Oogen
Hadde ik het laatste vocht
Wel gaarne ontvangen mogen,
Ook 's adems laatsten tocht.
Ik weet, wat groote schatten
In all' uw lijden zijn;
Laat dan mijn ziel omvatten
De vrucht van alle uw pijn.

11. Ik, die Gods toorn moest vreezen,
Kan nu in Jesus hand
Mijne uitverkiezing leezen: *Eph.* 1:4, 14.
Zijn Geest is 't onderpand.
Hij is mijn ziel verscheenen;
Ik weet, dat Hij, (wat lot!)
Zelf been is van mijn beenen,
Mijn Vriend, mijn Heer, mijn God.

12. Mijn aanschijn zal verbleeken
In Jesus arm en schoot,
Maar 't zoenbloed voor mij spreeken,
Dat uit zijn lichaam vlood.
Dan ben ik in mijn haven,
En zie Hem onbedekt.
Mijn lichaam wordt begraaven,
En weder opgewekt.

VAN

VAN DE RUSTE DES HEEREN IN HET GRAF.

De Heere heeft op den zevenden dag gerust, en Hem verkwikt. Exod. 31, 17.

Lied 139. *Wijze* 26.

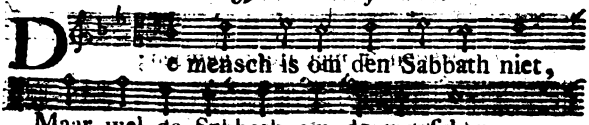

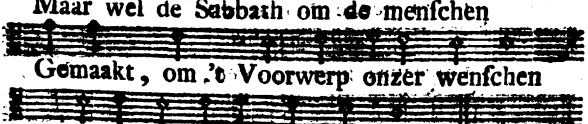

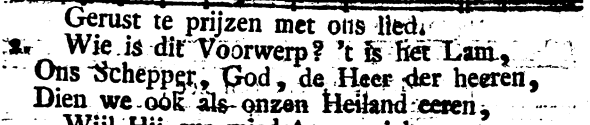

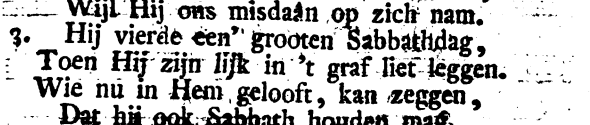

2. Wie is dit Voorwerp? 't is het Lam,
Ons Schepper, God, de Heer der heeren,
Dien we ook als onzen Heiland eeren,
Wijl Hij ons misdaân op zich nam.
3. Hij vierde een' grooten Sabbathdag,
Toen Hij zijn lijk in 't graf liet leggen.
Wie nu in Hem gelooft, kan zeggen,
Dat hij ook Sabbath houden mag.

140. *Wijze* 9.

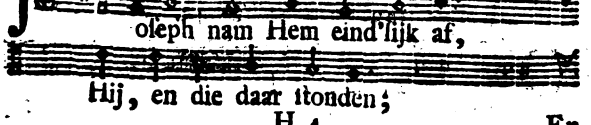

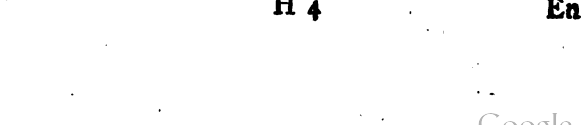

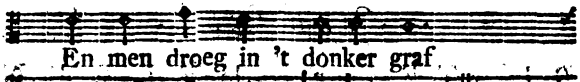

141. *Wijze* 240.

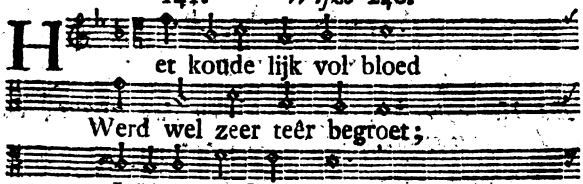

142. *Wijze* 45.

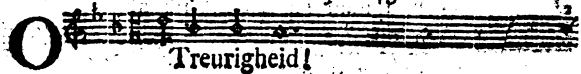

De

Digitized by Google

De Schepping schreit:

Na zoo veel pijn en plaagen

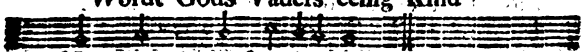

Wordt Gods Vaders eenig Kind

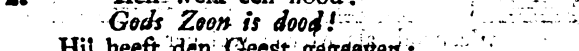

Nog naar 't graf gedraagen.

2. Ach welk een nood!
Gods Zoon is dood!
Hij heeft den Geest gegeeven;
Zie, zijn bleek en bloedig lijk
Ligt daar zonder leeven!

3. ô Mensch! belijd,
Dat *gij* het zijt,
Die Hem den dood deedt smaaken!
Buiten dien kondt gij tot God
Nimmermeer genaaken.

4. Dit is 't, waarôm
Mijn Bruidegom
Het Bloed uit zijne wonden
Uitgestort heeft; ja voor *mij*,
't Was voor *mijne* zonden.

5. Gods Lam! Gods Zoon!
Rein, heilig, schoon!
Mijn toevlucht, mijn vertrouwen!
Wie kan toch uw' rooden vloed
Zonder liefde aanschouwen?

143. *Wijze* 185.

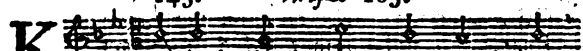

Komt in 't Graf! ziet, hoe men 't Lam

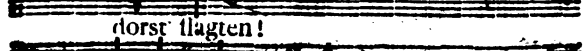

dorst slagten!

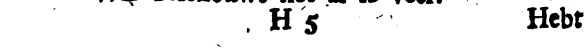

Wie beschouwt het al te veel?

Digitized by Google

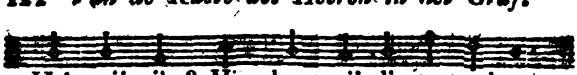

Hebt gij pijn? Hier kunt gij die verzachten;

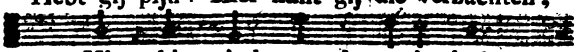

Hier, hier vindt men 't goede deel.

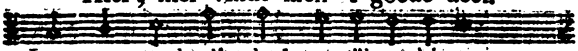

Laat ons toch dit deel vooral verkiezen,

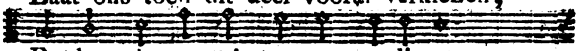

En het nimmer uit ons oog verliezen,

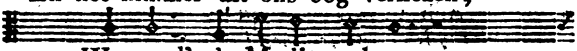

Weenend' als Marije wel eer

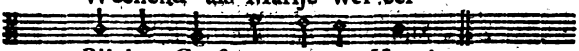

Bij het Graf van onzen Heer!

* 144. *Wijze* 26.

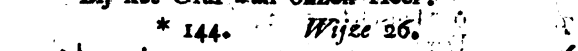

Zie: daar het Lijk van God den Zoon!

Had Joseph aan mij willen vraagen,

Waarheen hij 't koude Lijk zou draagen?

Ik had mijn hart hem aangeboôn.

2. Doch schoon die tijden zijn voorbij,
En 't lichaamlijke is wechgeweeken,
Mag ik nochtans mijn' Heiland smeeken,
Dat Hij zijn rustplaats neeme in mij!

3. Kom dan, mijn lieve Jesus, kom!
Gij kent mijn zucht en mijn verlangen;
Laat mij uw Lijk met liefde omvangen!
't Is mij een dierbaar heiligdom.

145. *Wijze* — 58.

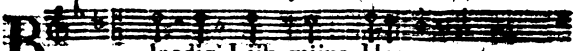

Boeiig Lijk mijns Heeren,

In

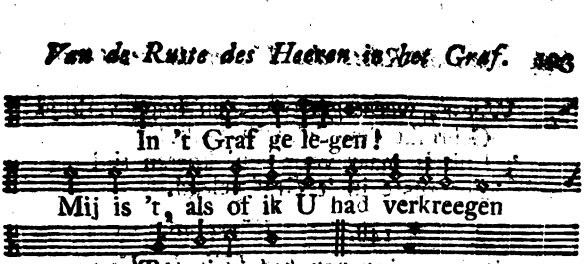

2. Aangezigt vol wonden!
Vol liefijkheden!
Ik kus en eer U met mijn gebeden,
Tot 't ook verbleek.
3. ô Gij Zegenshanden!
Doorboorde Voeten!
Laat U met traanen van mij begroeten,
Met kus op kus!

146. *Wijze 26.*

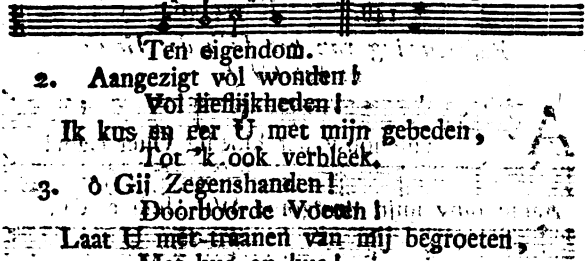

147. *Wijze 14.*

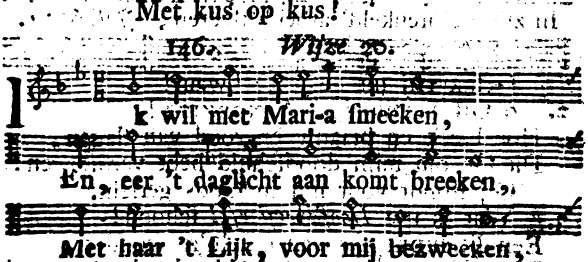

2. Weest

2. Weest, weest getroost, en hoog verblijd!
Gebruikt den Sabbath recht!
't Lijk is maar voor een' korten tijd
Tot ruste in 't Graf gelegd.

* 148. *Wijze 26.*

Beschouwing van het Lijk des Heeren in het Graf.

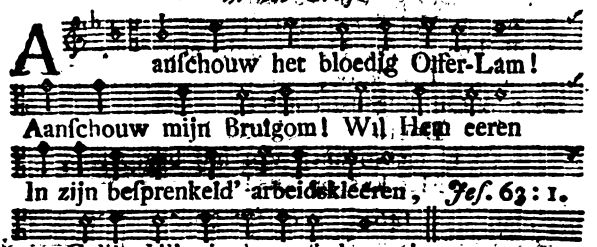

2. ô Gij aanminnigst AANGEZICHT!
Hoe bleek en blaauw en rood van slagen,
Die Ge om mijn doodschuld hebt verdraagen!
Gij stondt voor mij in Gods gericht.
3. Wat is uw *Hoofdversiersel* schoon!
Een BLOEDKRANS van ontelb're wonden,
Daar scherpe doornen diep in stonden!
Dees Bloedkrans is uw *bruiloftskroon.*
4. Kuische OOGEN, die om de arme Bruid
Ontelb're traanen hebt vergooten!
Nu heeft de doodslaap U geslooten;
Nu rust Ge, en al 't geschrei heeft uit.
5. ô DOODSNIK, die, als een magneet,
Mij trekt met onweerstaanb're krachten!
U houd ik altoos in gedachten,
U, die mij diep in 't harte sneedt.
6. Ach schoonste WANGEN! gansch bedekt
Met doodzweet, bloed en vocht der oogen!
Voor mij gewond! voor mij bespoogen!
Hoe voelt mijn ziel zich opgewekt!

7. On-

7. Onzondige OOREN! ook vol bloed!
Smaadwoorden, die de ziel doorbooren,
Moest Ge om mij duizendvoudig hooren.
Weest daarvoor tederlijk begroet.
8. ô MOND! zoo troostrijk, zoo vol kracht!
ô LIPPEN, die, van Liefde ontstoken,
Op 't sterkste nog hebt uitgesproken
Dat zalig woord: *Het is volbragt!*
9. ô Schoone HALS! hoe blank en rood!
Versierd met duizend bloedrobijnen,
Wier hold're straalen mij beschijnen!
'k Omhels U, als uw bondgenoot.
10. ô SCHOUDERS, door het hout gescheurd,
Op 't felst gewreeven en geschonden!
Gij draagt den last van all' mijn zonden,
En hebt mijn ziel dus opgebeurd.
11. ô ARMEN, uitgerekt met pijn,
Om moeden, die naar rust verlangen,
Met alle tederheid te ontvangen!
Gij zult altoos mijn toevlucht zijn.
12. ô HANDEN! wat vertoont Ge aan mij?
Twee groote wonden in uw palmen;
Maar, dierbaar Voorwerp van mijn psalmen!
Ik vind, wat vreugd! mijn' naam daarbij.
13. Nu zijt Ge, ô Jesus! recht bekwaam,
Om arme zondaars vrij te spreeken,
Die weenende om vergifnis smeeken:
Elk vindt in uwe hand zijn' naam.
14. Uw RUGGE! ô Lam! is als geploegd.
Ik denk weemoedig aan het woeden
Der scherpgetande geesselroeden,
Daar Gij *mijn* smaad en schande droegt.
15. Bebloede BORST! gij allermeest
Hebt recht in 't vuur des toorns gelegen;
De gansche helmagt stond U tegen;
Wat zijt Ge om mij in strijd geweest!
16. Ontvang mijn' dankb'ren traanenvloed!

Gij

Gij zijt het Paradijs mijns harten;
Ik kus U teêr met liefdesmarten;
Hier, hier is ruste voor 't gemoed.

17. Wat vloeide uit die gewonde Zij'
Al bloed en water naar beneden!
ô Onbegreepen zaligheden!
Dat zij steeds open staa voor mij!

18. Mijn oog dringt tot in 't Hart; ach ziet!
De speere is daar ook ingedrongen.
ô Wond're liefde! nooit volzongen!
Ach! dat is ook voor mij geschied.

19. ô Beenen! deerlijk afgemat,
Nog eer Ge aan 't kruis werdt opgehangen!
Rust nu van all' die zwaare gangen,
Terwijl ik U met liefde omvat!

20. Ik kus in ootmoed ieder Voet;
Vooral die groote nagelwonden;
Ik heb daarin mijn heil gevonden,
En blaak nu in een' liefdegloed.

21. ô Lijk, dat mij het leeven geeft!
'k Wil U in 't koude graf bewaaken,
Om U met traanen nat te maaken,
Tot dat Gij uit den dood herleeft.

VAN

Digitized by Google

VAN DE

VERRIJZENIS DES HEEREN,

EN DE

VEERTIG DAGEN NA PAASCHEN.

Houdt in de gedachtenisse, dat Jesus Christus uit den dooden is opgewekt! 2 Tim. 2: 8.
Hij is dood geweest; en ziet, Hij is leevendig in alle eeuwigheid! Amen. Openb. 1: 18.

Lied * 149. *Wijze* 10.

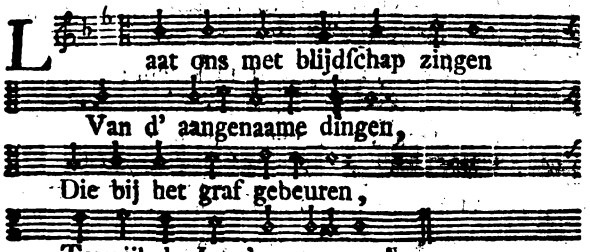

2. Een van de Cherubijnen,
Verzeld van Serafijnen,
Moet, overkleed met straalen,
Op de aarde nederdaalen.

3. Hij moet den steen beweegen;
't Lijk heeft genoeg gelegen;
Al de aard' begint te beeven,
Gods Zoon treedt weer in 't leeven.

4. De wachters zijn als dooden,
En vlieden tot de Jooden;
Maar gij, o zondaars-schaaren!
Wilt u bij 't graf vergaaren!

5. 't Lam

Digitized by Google

5. 't Lam heeft den dood verslonden,
Verrijst weêr met de wonden,
Die we aan het kruis beschouwden,
En wil ze altoos behouden.
6. Wie wil ons 't heil bestrijden?
Die tekens van zijn lijden
Bewijzen ons verzoening
Zoo wel, als Gods Voldoening.
7. Looft God! De Man van smarten
Verrijst met vreugd' zijns harten!
Die nu zijn Bloed wil eeren,
Kan met Hem triömfeeren.

150. *Wijze* 22.

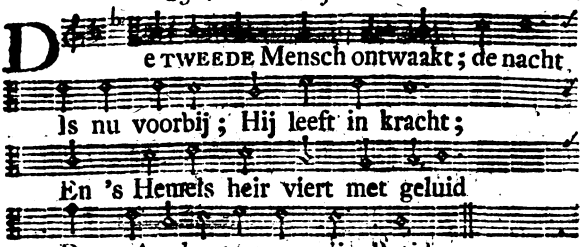

* 151. *Wijze* 83.

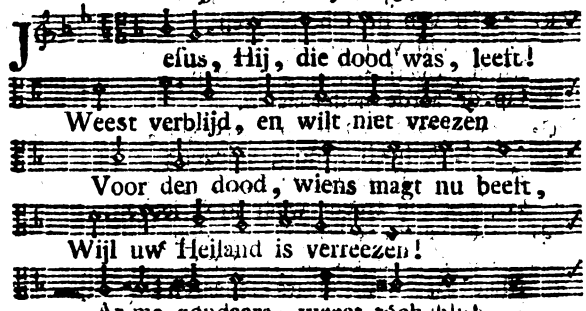

Wie

Wie gelooft, is eeuwig vrij.

152. *Wijze* 22.

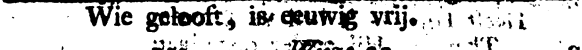

T riomf! triomf! des Menschen Zoon

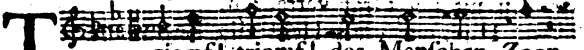

Rijst uit het naar verblijf der doôn

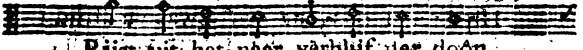

Met groote pracht en ma-jesteit,

Gelijk de zon naar straalen spreidt.

2. Hij is 't, wiens Dood de ganscke magt
Des doods nu te onder heeft gebragt.
Hij heeft den vijand als een Held,
Met zijn doorboorde hand geveld.

3. Wat is 'er, dat ons nog kan schaân?
De zondenschuld is afgedaan;
De satan is in 't stof gelegd,
En wij ontvangen 't kinderrecht.

153. *Wijze* 132.

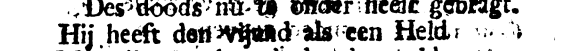

L ooft, looft den Heere met getchal!

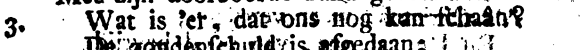

Gods Zoon, aan 't kruis gestorven,

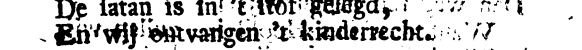

Heriteit, wat Adam door den val

In Eden had bedorven.

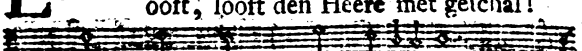

Daar deeze Leeuw, uit Juda's stam,

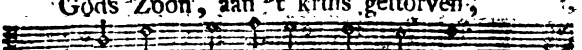

Geslagt werd als een offerlam,

Heeft Hij ons 't heil verworven.
2. Thans is Hij weder opgestaan
En uit het Graf verreezen.
Hij zwaait als Held zijn Zegevaan.
Voords heeft geen mensch te vreezen.
Hij brengt ons, na een' zwaaren strijd,
Den Vrede-weêr, die 't hart verblijdt;
Wij zijn door Hem geneezen.
3. Verheft dan, zondaars, uw gemoed!
Het voegt u, God te looven!
Vertrouwt op Jesus dierbaar Bloed!
Heft vrolijk 't hoofd naar boven!
Die 't alles voor ons heeft volbragt,
Laat ons nu door geen vreemde magt
Ooit uit zijn handen rooven.
4. Dan zullen we ook, na deezen tijd,
Als Christus, weêr verrijzen;
En Hij zal ons, van nood bevrijd,
Den weg ten hemel wijzen;
Want daar ons Hoofd is, zullen wij,
Zijn leden, mede zijn, en blij
In eeuwigheid Hem prijzen.

154. *Wijze 22.*

Juicht zondaars! wie en waar gij zijt.

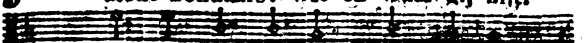

Staakt all' uw weenen! weest verblijd!

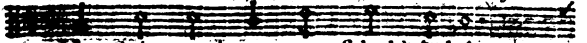

Uw Schepper, met uw schuld belaân,

Was dood, en is weêr opgestaan.
2. Het aardrijk schudt, en trilt en beeft,
Zoo ras Gods Zoon daarin herleeft.
Hij, die, wat leeft, het leeven gaf,

Rijst zegeprualende uit het graf.

3. Nu heeft het onbevlekte Lam,
Dat onze doodschuld op zich nam,
De zonde, duivel, hel en dood
Geveld, en hen van magt ontbloot.

4. Ja, lieve Heiland! uwe kracht
Heeft ons den Vrede weêr gebragt.
Gij waart voor ons in zwaaren strijd,
Gij, die voor ons verreezen zijt.

5. Leeft Jesus: dan vrees ik geen kwaad;
Hij is mijn Borg, mijn toeverlaat,
De troost, daar mijne ziel naar streeft;
Ik weet, dat mijn Verlosser leeft.

155. *Wijze* 154.

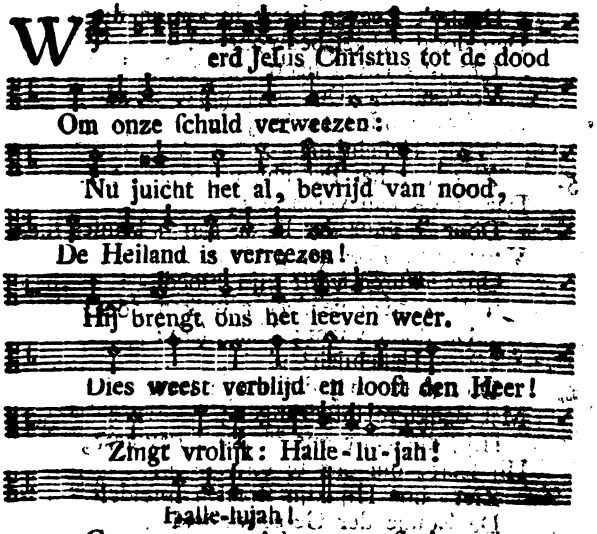

2. Geen een van Adams nageslacht
Kon 's doods geweld bedwingen,
Tot Jesus kwam; toen viel zijn magt

Juicht, juicht gij stervelingen!
Dood! waar is uw prikkel nu?
ô Helle! ik vrees niet meer voor u;
Mijn Borg leeft; Hallelujah!
Hallelujah!

3. Ja Jesus, die thans zegepraalt,
Heeft nu voor ons volkomen
Aan Gods Gerechtigheid betaald;
Waar heb ik voor te schroomen?
Zijn verdiensten zijn de mijn!;
Dus zal ik eeuwig zalig zijn,
En zingen: Hallelujah!
Hallelujah!

4. 't Was wel een wonderbaare strijd,
Daar Dood en Leeven wrongen;
Doch 't Leeven heeft in korten tijd
Den dood geheel bedwongen;
Christus Dood heeft onzen dood
Verslonden. Dus heeft onze nood
Een einde: Hallelujah!
Hallelujah!

5. Ziet hier het Paaschlam, 't waare Lam,
Dat zielen kan verzaaden,
Door 't vuur der liefde aan 's kruises stam
Voor ons, *voor ons* gebraaden
Onze deuren verft zijn Bloed,
't Welk den verderver wijken doet;
De dood vliedt; Hallelujah!
Hallelujah!

6. Dus vieren wij dit hooge feest
Met dankb're lofgezangen;
Hij, die voor ons is dood geweest,
Hij leeft, om ons te ontvangen.
Ziet, hoe Hij zijn straalen spreidt!
De Zonne der Gerechtigheid
Beschijnt ons! Hallelujah!
Hallelujah!

7. Wij houden Pascha; zuivert dan

Den

Den Zuurdeeg uit, den ouden! 1 *Cor.* 5:7.
Die dat niet wil; voorwaar! die kan
Het Pascha nimmer houden.
Christus is de spijze en drank.
Wie dit gelooft, zij vol van dank,
En zing Hem: Hallelujah!
Hallelujah!

156. *Wijze* 168.

2. O Verzoener mijner zonden!
Gij leedt de allerwreedste pijn,
Vloek en oordeel, dood en wonden,
Op dat *ik* mogt zalig zijn;
Troostloos hebt G' aan 't kruis gehangen,
Op dat *ik* mogt troost ontvangen;
Nu leeft Gij vol Majesteit,
Tot mijn' troost in eeuwigheid!
3. Ik zal uwen lof verbreiden,

Waar' het mooglijk, overal,
Ik zal in uw mart'ling weiden;
Dat 's mijn troost in 't jammerdal,
Ja, voor all' de ontelb're plaagen,
Die Gij voor mij hebt gedraagen,
En voor 't uitëinde uwer pijn
Zal ik eeuwig dankbaar zijn.

157. *Wijze* 83.

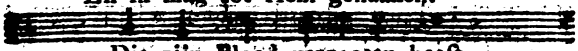

Zij Hem daarvoor toegebragt!

2. Jesus leeft in eeuwigheid,
En Hij wandelt in ons-midden;
Waarom wij zijn Majesteit
Met ontzag en liefde aanbidden;
Tot wij eens, na 's lichaams dood,
Overgaan in Jesus schoot.

3. Jesus! ik val voor U neêr,
En ik kus uw dierb're Wonden.
Gij, Gij zijt mijn God en Heer.
't Hart op 't naauwlte aan U verbonden,
Blijft uw dood mijn vaste grond,
't Zegel van het nieuw verbond.

158. Wel-

158. *Wijze* 185.

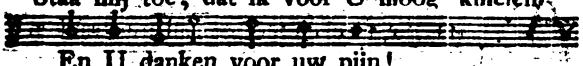

159. *Wijze* 150.

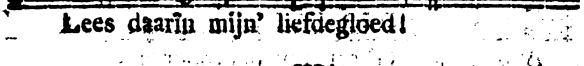

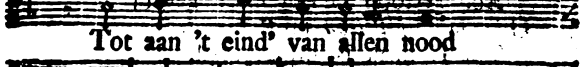

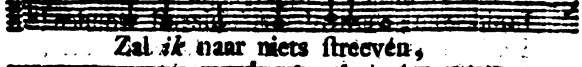

Digitized by Google

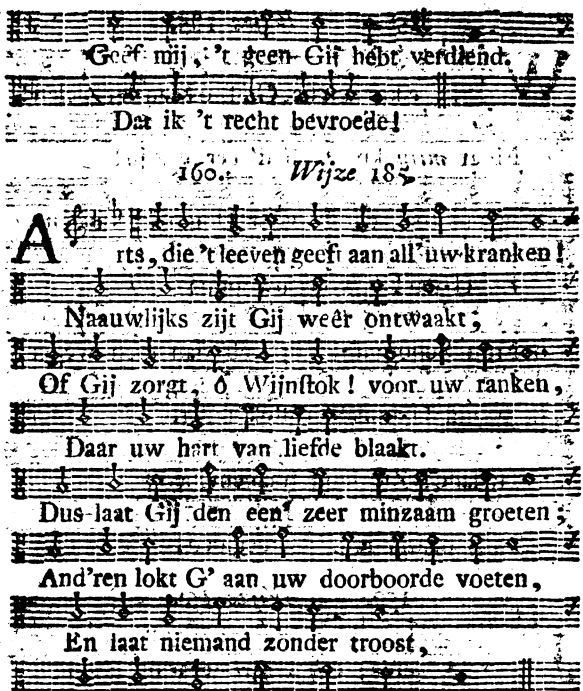

2. Zijt Gij dan niet ook voor *mij* verreezen?
Ach vertoon U aan mijn' geest!
Gij, ja *Gij alleen* kunt mij geneezen.
Tot U naak ik onbevreesd.
Bruidegom, verfierd met duizend wonden!
Hart en ziel blijft vast aan U verbonden;
Zelfs mijn lichaam zal voordaan
U alleen ten dienste staan.

161. Merkt

(*) Petrus.

* 161. *Wijze* 22.

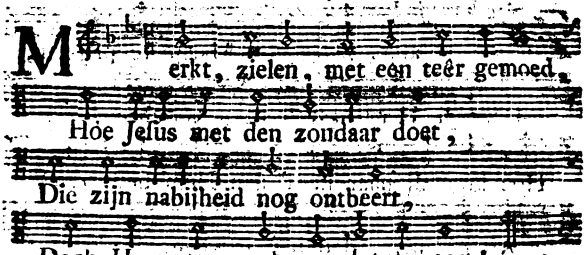

2. Maria weende bij het graf
Om Jesus: en zij liet niet af:
„ Waar is mijn Heer?" was haar geklag;
Dat hield niet op, tot zij Hem zag.
3. Zij weent, en Jesus komt; maar ziet!
De zondaaresse kent Hem niet.
„ Maria!" roept Hij met een stem,
Die haar doorboort; Nu kent zij Hem.
4. *Ach Meester!* zegt ze, en kan niet meer;
Zij valt van blijdschap voor Hem neêr,
En stort een' vreugde-traanenvloed
Op Jesus doorgeboorden voet.
5. Nu had zij 't goede deel volmaakt;
't Gekerm dier duive was geslaakt;
Zij had den Heiland, en bezat
In zijn persoon den hoogsten schat.
6. *Zoo* doet mijn Jesus; Hij vergeet
Geen ziel, die om Hem weent; en weet
Den rechten tijd, om haaren dorst
Te stillen aan zijn liefdeborst.
7. Dan leeft de doode; dan is 't hart
Vervuld met vreugde en liefdesmart.
Ach zielen! zijt ge om Hem bedroefd:
Weet, dat Hij komt en niet vertoeft!

162. *Wijze* 185.

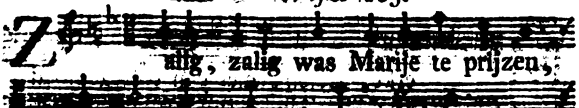

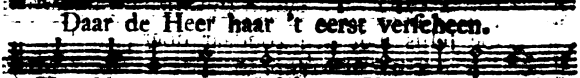

163. *Wijze* 20.

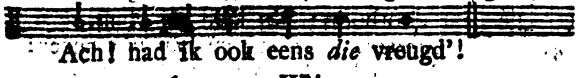

2. Ach! stond Jesus voor mijn' oogen:
Dan, dan zoud' ik vuurig poogen,
Hem te kussen, neêrgeboogen
Met een' blijden traanenvloed.

3. Wil U mijner toch niet schaamen!

Roep

Roep ons, Heer, bij onze naamen!
En zeg op ons smeeken: „Amen!"
„Amen, ja, het zal geschiên!"

164. *Wijze* 22.

Na dat mijn Heiland Josephs graf
Verlaaren had, liet Hij niet af,
Van naar de zijnen omtezien,
En zijnen vreê hun aantebiên.
2. Hij vond hen, en zij vonden Hem;
Zij hoorden weder Jesus stem.
Hij werd hun allen openbaar,
Als Heiland, Borg en Middelaar.

165. *Wijze* 132.

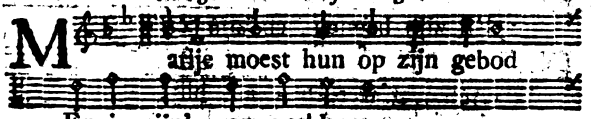

Maar hij moest hun op zijn gebod
En in zijn' naam verklaaren:
„Ik zal nu haast tot mijnen God
„Hoog in den Hemel vaaren;
„Hij is *mijn* VADER; maar voordaan
„Neemt Hij ook *u* tot kind'ren aan;
„Gij moogt Hem VADER noemen."
Daaröm is 't waarheid, als men zegt:
„Wij

„ Wij zijn ook zijn geslachte." *Hand.* 17:16.
Dat dan elk een naar 't kinderrecht
Tot Hem te nad'ren trachte!
Maar anders niet, dan door den Zoon.
Dus zingen w' op een' blijden toon:
„ *God! Vader der Gemeente!*"

166. *Wijze* 85.

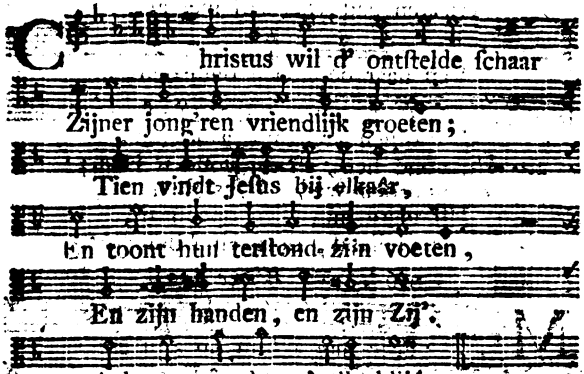

2. Ach! hoe zoet is 't eerste woord:
„ Vrede, vrede zij u lieden!"
Ieder werd daardoor bekoord;
Nu moest vrees en droefheid vlieden.
Ja, de zijnen kennen Hem
Bij zijn weergaalooze stem.
3. Wie Gods vrede smaaken zal,
Dien moet Jesus daarmee kroonen,
En hem in den Geest vooral
Zijne *Wonden* recht vertoonen.
Men kan de onrust niet ontvlien,
Tot men Hem *zoo* heeft gezien.

167. Maar

* 167. *Wijze 97.*

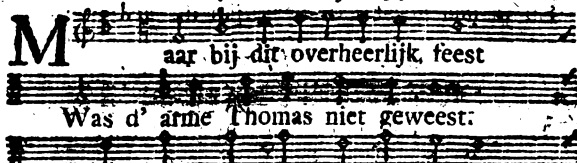

2. „ Gelooft gij 't, *zegt hij*, ongestoord!
„ Maar ik geloof 't niet op *uw* woord;
„ Zal ik, als gij, Hem hulde bien:
„ 'k Moet zelf Hem dan verreezen zien.
„ Ja, leevend moet Hij voor mijn' oogen staan,
„ Of 'k zal geen acht op all' uw woorden slaan.

3. „ Ik zelf, beminde Broeders, moet
„ In ieder hand, in ieder voet
„ De *Wonden* zien; wanneer ik dan
„ Mijn' vinger daarin steeken kan,
„ En ook mijn hand in 's Heeren open Zij',
„ Zal ik in Hem geloovig zijn, als gij."

4. Hij bleef daarbij agt dagen lang;
Toen kwam de Heer vol liefdedrang,
En zeide: „ ô Thomas, kom en doe
„ Naar uw begeerte! ik staa 't u toe."
't Geen Thomas deed. ô allerzaligst lot!
Hij viel ter aarde, en riep: „ MIJN HEER EN GOD!"

5. Wie niet gelooven kan op 't woord,
Dat hij van and're zielen hoort,
Die mag vrij doen, 't geen Thomas deed;
Het hart wordt nimmer overreed

Door

Door menschen. Elk moet zelf den Heiland zien;
En in den geest kan daaglijks dit geschien.

168. *Wijze* 10.

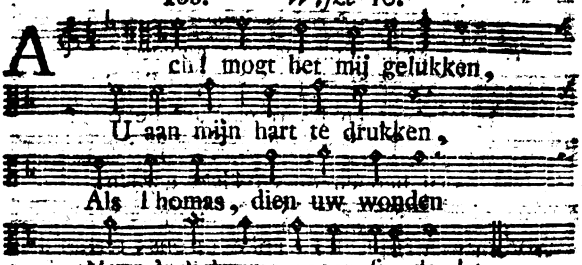

2. Kon mij *dat* wedervaaren:
Ik zou geen moeite spaaren,
Al stond me, om U te ontdekken,
De waereld door te trekken.

3. Konde ik U *dat* afsmeeken,
Lichaamlijk U te spreeken:
Ik zou geen traanen weeren,
Al moest ik mij verteeren.

4. Doch wat, wat zal ik kiezen?
Mijn hart zal niets verliezen;
Ik zal nochtans gelooven.
Niets kan mij *dit* ontrooven.

* 169. *Wijze* 185.

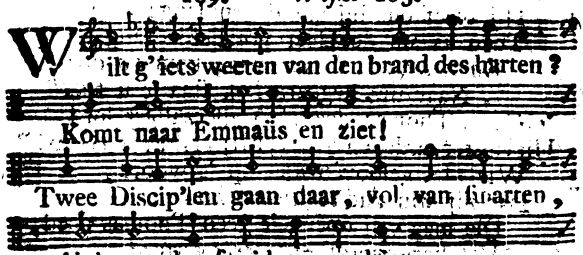

Je-

Jesus was hun voorwerp; maar hun zinnen

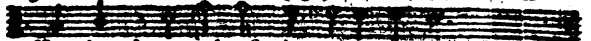

Konden 't ongeloof niet overwinnen;

Het geheim van Christus *Dood*

Was voor hun vernuft te groot.

2. Maar God ziet het *hart* aan; daaröm gingen
Deeze twee niet lang zoo heen;
Arme zondaars zijn Gods lievelingen;
Jesus laat hen niet alleen.
Al zijn z' ook verkeerd in hun gedachten,
Als hun harten maar van honger smachten
En van dorst naar Zaligheid:
Alles is voor hen bereid.

3. Jesus naderde om hen te verzellen,
En wist voor hun krankheid raad.
Hij liet zich eenvoudiglijk vertellen
De oorzaak van hun droef gelaat.
Dan begon Hij met hun hart te spreeken,
En een licht in hun verstand t' ontsteeken;
Hij verklaarde hun de Schrift.
ô! Welk een genadegift.

4. Hij zelf openbaarde hun de reden
Van zijn marteling en dood;
Daardoor werd hun ongeloof bestreeden;
Het verdween; 't vooröordeel vlood.
Toen begon het hart in hun te branden,
Door 't geloof in zijn zoenöfferanden.
Dus! begeert g' een brandend hart:
Spreekt met Jesus van zijn smart!

170. *Wijze* 159.

H ebt *gij* mij liet?" Dit vroeg de Heer

Aan

Aan Simon, Jonas Zoon.

Dees had zijn' Meester keer om keer

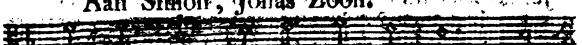

Verloochend voor de Joon.

„ *Hebt gij mij lief?* " Meer vraagt Hij niet;

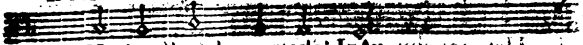

Maar Petrus weet, waarop Hij ziet,

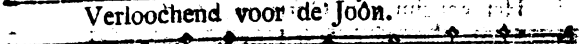

En antwoordt: „ Ja, Gij kent mijn' zin,

„ Dat ik U teêr bemin!"

2. „ Hebt *gij* mij lief?" Ten tweedemaal
Wordt Petrus dus gevraagd.
Hij bloost; maar Jesus liefdestraal
Maakt hem doch onverstaagd.
Dies blijft zijn antwoord: „ Ja, mijn Heer!
„ Gij weet het, ik bemin U teêr."
Hoe zeer sloeg hier den zondaar 't hart
Van schaamte en liefdesmart!

3. „ Hebt *gij* mij lief?" Vraagt 's Heeren mond
Ten derdemaal aan hem.
Hij wordt bedroefd, en zegt terstond
Met een bedeesde stem:
„ Ach Heer! Gij kent elks hart en zin,
„ Gij weet, dat ik U teêr bemin."
Hij *weent*; maar Jesus is voldaan,
En ziet hem vriendlijk aan.

4. Gij armen, die 't geweeten knaagt!
Vreest niet voor uwen Vrind!
Verwacht, dat Hij u vriendlijk vraagt,
Of gij Hem teêr bemint?

Is 't Ja: Weest dan recht weigemoed!
Is 't Neen: Zoo stort een' traanenvloed,
En weent zoo lang, tot Hij gewis
Uw liefste Voorwerp is.

171. *Wijze 22.*

De Vredevorst bleef nog op d' aard',
Zijn Kudde, door Hem zelv' vergaard,
Dit klein, doch zalig Huisgezin
Was 't voorwerp van zijn teder min.

2. Hij ging met hun vertrouwlijk om,
Als Broeder, Vriend en Bruidegom;
Daar Hij hun 't groot geheim ontsloot
Van al zijn lijden en zijn' dood.

3. Dit duurde *veertig* dagen lang;
Hem perste een sterke liefdedrang,
En zij gevoelden door dien gloed
De liefde ontstoken in 't gemoed.

4. Dat was een aangenaame tijd;
De Zijnen waren hoog verblijd;
En had Hij naar hunn' wensch gedaan,
Hij ware nimmer wechgegaan.

5. Wat onuitspreeklijk heilgenot!
Het bijzijn van mijn' Heer en God!
Ach! dat het mij gebeuren mogt,
Dat Hij mij dag aan dag bezocht!

6. Hem, dien ik in den geest ontmoet,
Daar Hij m' altijd met liefde groet,
Hem ware ik gaarne zoo nabij,
Als 't voor een' sterfling mooglijk zij.

172. Wijze 184.

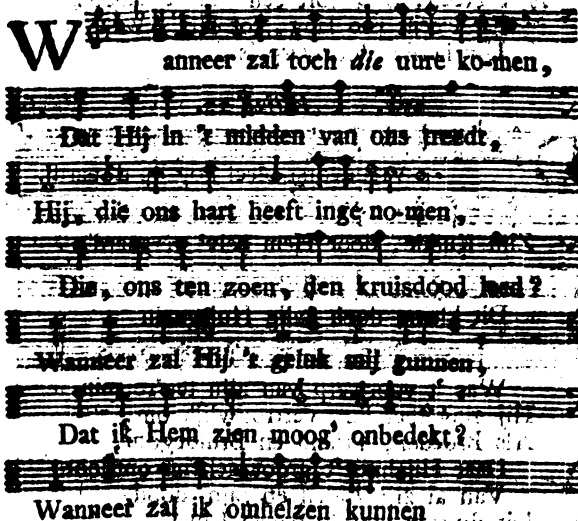

VAN

VAN

's HEILANDS HEMELVAART.

Wij hebben de voorgestelde hoope als een anker der ziele, 't welk zeker en vast is, en ingaat in het binnenste des voorhangsels, daar de Voorlooper van ons is ingegaan, namelijk Jesus, naar de ordeninge Melchisedeks een Hoogepriester geworden zijnde in der eeuwigheid; Die niet door het bloed der bokken en kalveren, maar door zijn eigen Bloed *eenmaal is ingegaan in 't Heiligdom, eene eeuwige Verlossinge te wege gebragt hebbende.* Hebr. 6: 19, 20. cap. 9: 12.

Lied 173. *Wijze* 249.

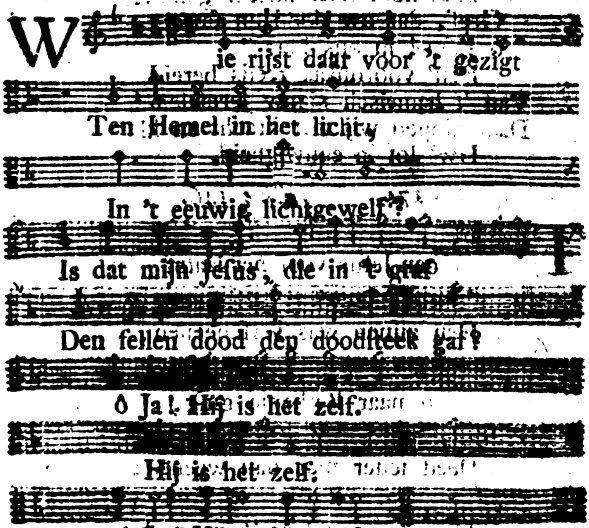

2. Daar ſtijgt Hij nu omhoog
Van de aarde, daar ons oog
Hem naziet, doch verliest.
Niets wederhoudt Hem heentegaan,
Want alles is nu ruim voldaan;
Hij juicht, en Satan briescht.

3. De Boom des leevens bloeit;
De Draak is vastgeboeid;
De dood ligt neêrgeveld;
Gods wraakvuur is, hoe ſterk van gloed,
Gedoofd door zijn vergooten bloed.
Eer zij den grooten Held!

4. Vaar heen, ô Bruidegom,
In Vrede! Maar ei kom!
Vertroost uw arme Bruid!
Haar lofzang op uw hemelvaart
Gaat met een' traanenvloed gepaard.
Ach hoor haar ſlaauw geluid!

5. Geef, dat uw dood en ſmart,
ô Jeſus! in ons hart
Een' voorſmaak reeds bereid
Van 't hemelsch nieuw Jeruſalem!
Daar zingen wij met kracht en klem
Uw' lof in eeuwigheid.

174. *Wijze* 146.

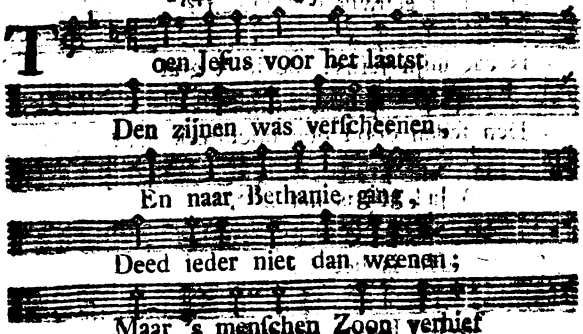

Zijn

2. Toen kwam een wolke, en nam Hem zeg'nende uit hunn' oogen;
Hij ging, om op den Troon zijn menschheid te verhoogen.
God voer omhoog, als mensch; doch stil, naar Jesus aard,
Maar vond ter zijner eer der Hem'len heir vergaard.
3. Wiens tong of pen beschrijft die zal'ge plegtigheden,
Waarmeê des zondaars Vriend zijn Troon weêr heeft betreeden?
De Man van smarten zat aan 's Vaders rechte hand,
Daar Hij nu door zijn woord 't Heelal draagt en omspant. *Hebr.* 1: 3.
4. Terwijl Hij heenen voer, was 't voor zijn lieveling een
Een overzwaare zaak; hun oog zocht nog te dringen
Door lucht en wolken heen, om Hem nog eens te zien;
Hun hart riep Hem terug; maar dit kon niet geschiên.
5. Intusschen moesten twee van d' Eng'len nederdaalen,
In 't blinkend wit gekleed, en overkleed met straalen.
Zij kwamen in den naam van Jesus; en hun woord

Was voor de Jongeren zeer, dat 't ons thans
nog bekoort,
6. „ Dees Jesus, die van u in stilte is opgenomen
„ In 's Hemels hoogsten trans, zal alzoo weder-
komen,
„ Gelijkerwijs gij Hem nu hebt zien heengaan.
„ Treedt welgemoed Hem na, op 's Leevens
enge paan!"
7. Wat was 't een zoete troost! Zij vielen alle ne-
der,
En dachten: ach! ons Heer is wech; maar Hij
komt weder!
Zij werden zeer verblijd, aanbaden Hem in 't
stof,
En dachten voords aan niets, dan aan des
Heilands lof.
8. Ja, ja, Hij komt gewis, als Rechter, met zijn
Wonden,
Welzalig, die vooraf Genade heeft gevonden!
Wee u, die tot aan 't eind' zijn nooding ver-
mijdt!
Maar juicht! gij die met vreugd' *Zijn*' arme
zondaars zijt!

175. *Wijze 22.*

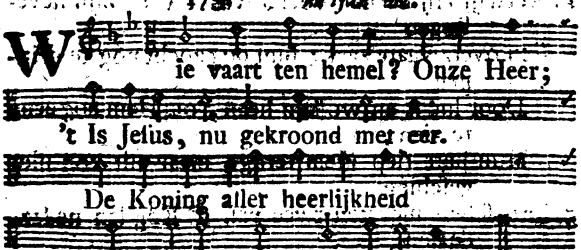

2. God sprak tot Davids Jehovah:
„ Aanvaard het rijk! Hallelujah!
„ En zit met mij in mijnen troon!

„ Wees

„ Weet Heerscher, en geniet uw' loon!"

3. Thans zit Hij aan Gods rechte hand,
Waar Hij de kroon der hem'len spant,
Zijn heil'ge Ziel, van arbeid vrij,
Rust, tot zij gansch verzadigd zij.
(*Jes.* 53: 11.

176. *Wijze* 58.

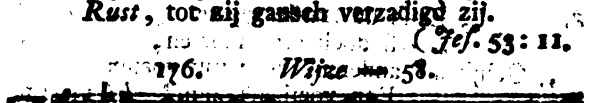

2. Ja, gij nieuwe Schepsels!
Menschen des hemels,
O Gij verborg'ne des Mans van smarten! 1 *Petr.*
Volgt Hem ombodig. (3: 4.

3. Dierb're Man der zielen!
Gij vaart zoo heenen;
Uw' arme Bruid houdt niet op van weenen,
Tot z' U weer ziet.

4. Slaa nog eens uw' oogen
Op ons, uw leden!
Ach bleeft Gij zigtbaar bij ons benoden!
Maar Gij vaart op.

5. Zegenende Handen!
Des nag'len teken
Begint op 't glansrijkst nu uitteskeken
In 's Hemels trans.

6. Heilig, heilig, heilig
Komt U ontmoeten
Eng'len! valt néder, om Hem te groeten
Met diep ontzag!

7. Wat roept God de Vader?
„ Mijn Uitverkooren!
„ Wees welkom! Zit, daar Gij van te vooren
„ Gezeten hebt!
8. „ Zelfs de laatste vijand
„ Zal doch eens moeten,
„ Gelijk all' anderen, voor uw voeten
„ Een voetbank zijn." *Ps.* 110: 1.
9. Ziet! *Een* wenk des Vaders
Kan 't heir vergaâren;
En 't Lam ontvangt van ontelb're schaaren
De huldiging.
10. Aanbidding met aandacht,
Ontzag met liefde,
Wordt Hem, wiens hart onze schuld doorgriefde,
Thans toegebragt.
11. Millioenen oogen
Zien op den Zoone;
Maar ach! wat ziet men thans in den troone?
Een OFFERLAM.
12. Naar ziel en gebaarden
Als mensch bevonden,
En naar het lichaam bedekt met wonden.
Dat is mijn HEER.
13. In dees Lams gedaante
Zal Hij weêrkomen.
Ach werd zijn blijde komst reeds vernomen!
Kom haastelijk!
14. Ondertusschen vindt men
In Jesus lijden
Troost, voedzel en leering door alle tijden,
In overvloed.
15. Dies laat ons gestadig
Zijn' Dood verkondigen,
En ons door Hem meer en meer ontzondigen,
Tot dat Hij komt!

* 177. *Wijze* 26.

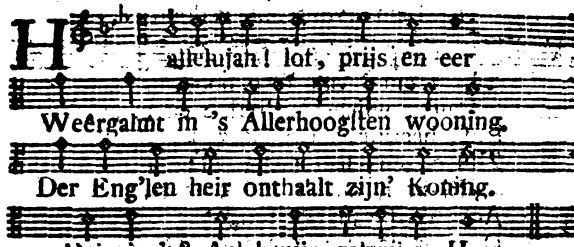

2. 't Is Jesus, die ter dood gewond,
Door Gods gerechten toorn geslaagen,
Mijn schuld verdienstlijk heeft gedraagen.
't Is 't Offerlam van 't nieuw Verbond.

3. Gij Cherubijnen geeft Hem lof!
Zing heilig heir, laat van uw psalmen
Uw' lof eeuw uit eeuw in weergalmen!
Wij zingen *hier*, gebukt in 't stof.

178. *Wijze* 147.

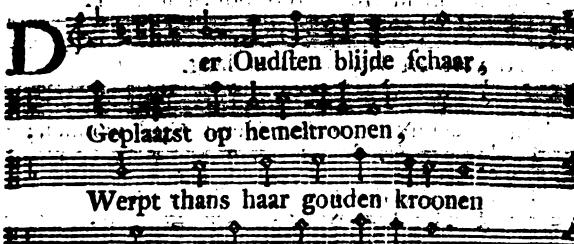

Het Lam, voor ons gedood,

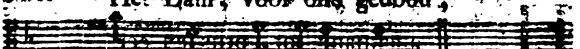

Is 't eind' van allen nood.

2. Dank, wijsheid, sterkte en magt,
Lof, heerlijkheid en leeven
Zijn onzen Heer gegeeven;
Hij heeft ons 't heil gebragt.
Ach werd van alle tongen
Den lof des Lams gezongen!
Roem, rijkdom, eer' en prijs
Zij Hem in 't Paradijs.

179. *Wijze* 185.

Jesus heeft naar 't lichaam ons verlaaten;

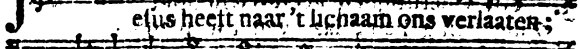

echter is ons hart niet bang;

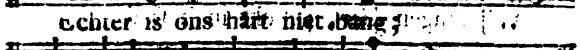

Zijn nabijheid troost ons boven maaten;

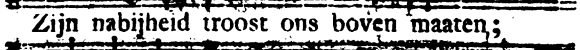

Al vertoeft Hij ook wat lang.

Wij beschouwen in den Geest zijn' wonden;

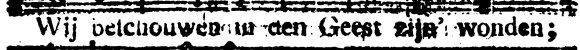

Dat is ons verkwikking t' allen stonden.

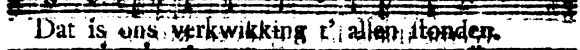

't Liefste voorwerp van ons oog

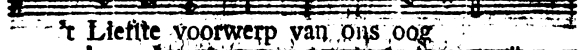

Blijft: *Hoe Hij zijn hoofd eens hoog.*

180. *Wijze* 132.

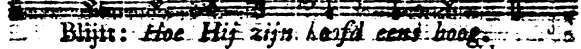

Loost God! De weg is nu bereid,

Waar-

Waarlangs wij moeten loopen,

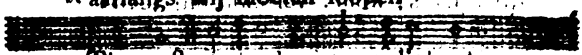

Thans staat de deur ter zaligheid

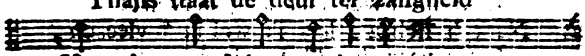

Voor 't menschdom weder open;

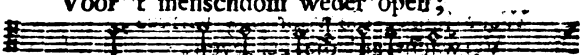

Want z' is door Jesus opgedaan;

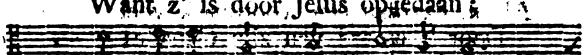

Zijn Hemelvaart toont duidlijk aan,

Waaröp wij mogen hoopen.

2. Des Hoogenpriesters Hemelvaart
Kan onze smart verzachten.
Laat dan de harten, los van d' aard',
Naar d' eeuw'ge wooning trachten!
Opdat wij hier, als in 't verschiet
Aanschouwen, wat men daar geniet,
Dat wij nu nog verwachten.

181. *Wijze* 166.

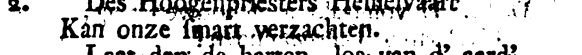

G
ij slaagt omhoog, mijn Bruidegom!

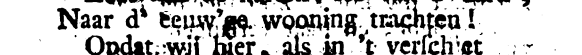

En ik blijf hier te-neden;

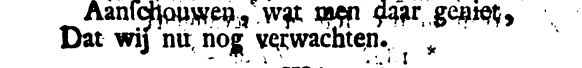

Ach! dat mijn ziel, uw eigendom,

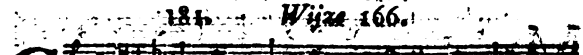

Terstond U na kon treden!

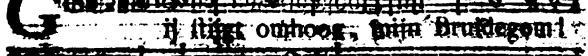

Maar ach! wie weet, hoe lang ik nog

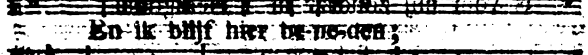

Als balling om zal zwerven?

Kom

Kom Jesus! kom! verhoor mij toch!

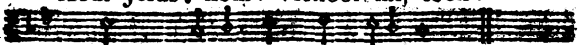

Laat m' uwer niet lang derven!

2. Naar 't lichaam leef ik wel in 't vleesch,
Maar naar den Geest daar boven,
Waar Jesus, die voor ons verrees,
Verwacht all' die gelooven;
Als ik daarvan een' voorsmaak vóel
Door 't woord van zijn Genade;
Dan is 't, dat ik het aardsch gewoel,
Ja zelfs den dood versmaade.

3. Wil Heer, al waar 't nog deezen dag,
Mijn' arme ziel ontbinden!
Dat z' U volmaakt aanschouwen mag,
U, haaren Teerbeminden!
Zij heeft uw komst zoo meenig jaar
Verwacht; en haar verlangen
Wordt daaglijks sterker, dat Gij haar
Wilt in uw' schoot ontvangen!

* 182. *Wijze* 58.

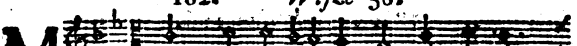

Mijn Hoogepriester en Bruidegom

Is voor mij zondaar in 't Heiligdom

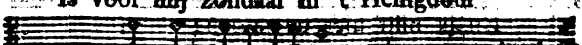

Eenmaal ingetreeden;

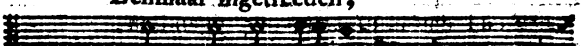

Hij, die zijn leeven

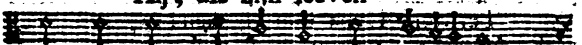

Verdienstlijk heeft in den dood gegeeven

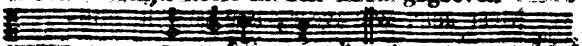

In mijne plaats.

2. Hij ging in 't Heiligdom zonder stoet,

En

En niet door vreemd, maar door eigen Bloed,
Dat Hij daar vertoonde,
Mij tot verzoening;
En Gods Gerechtigheid tot voldoening;
En dit Bloed gold.

* 183. *Wijze* 157.

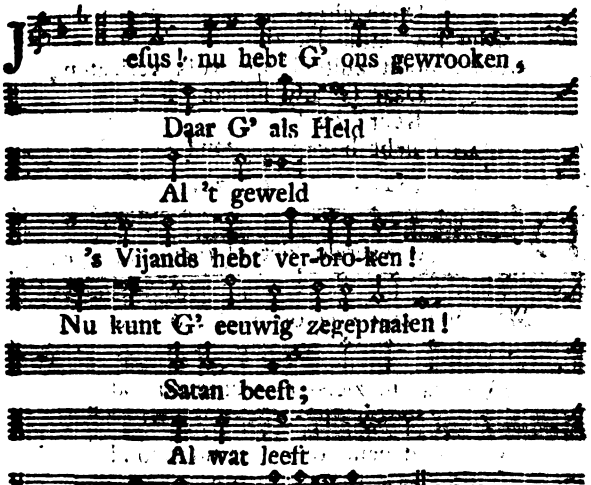

2. Thans moet Lucifer verstommen,
Hoewel gram;
Gij, ô Lam!
Hebt den Troon beklommen.
Hel en Hemel, dood en leeven
Zijn U, Heer!
Tot uw eer
In uw hand gegeeven.

3. Gij zijt Jesus, onze Broeder,
En uw bloed
Geeft ons moed.

Dier-

Dierb're Zielenhoeder!
Gij zijt als Gods Lam gezeten
Op den Troon;
En uw' loon
Zult Gij niet vergeeten.
4. Niemand ziet U hier beneden,
Maar Gij zijt
Doch altijd
Met uw' arme leden.
Nooit, nooit zult G' uw volk verlaaten,
Daar G' uw schaar
Kent, en haar
Lief hebt boven maaten!

184. *Wijze 22.*

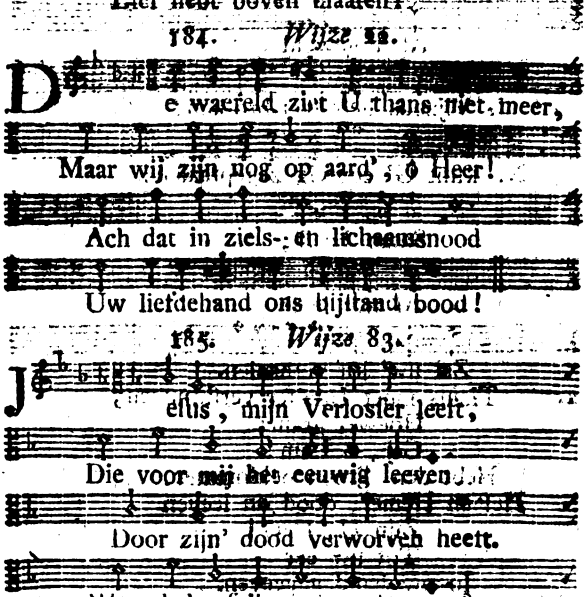

185. *Wijze 83.*

Zijne Bruid, zijn eigendom.
2. Weigert ook een hoofd, zijn lid
Overall met zich te voeren?
Zou de Bruid, die weent en bidt,
's Bruigoms harte niet ontroeren?
Zoud' ik niet in Bruidsgewaad
't Lam steeds volgen, waar het gaat?
3. ô Ja! Hij verlaat mij niet;
Al te teer is Zijne liefde,
Hij, die 't leven voor mij liet,
Wien mijn doodschuld 't hart doorgriefde,
Blijft gedurig aan mijn Zij;
Eindeloos bemint Hij mij.
4. Vrolijk gaa ik uit den tijd,
En mij volgt geen bange wroeging.
Jesus is 't, die mij verblijdt,
Jesus geeft mijn ziel vernoeging.
't Lichaam zelf zal eens, hoe 't kwijn',
Glansrijk als Zijn lichaam zijn.

186. *Wijze* 132.

Ter-

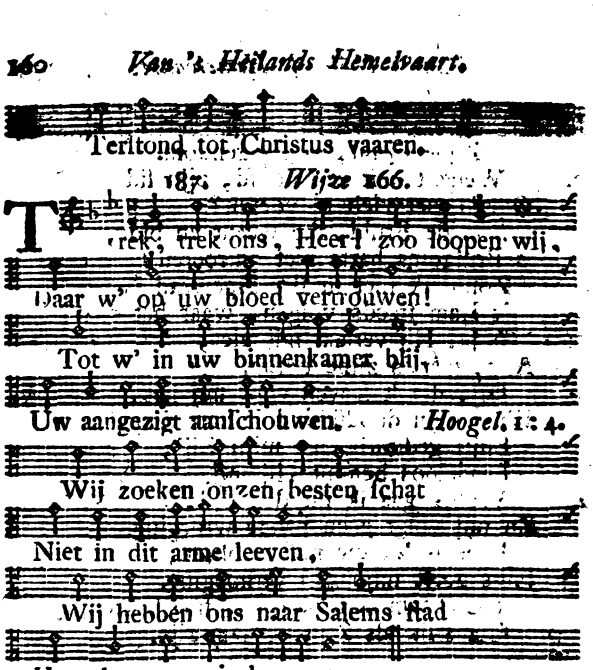

2. Gij wildet door uw Hemelvaart
Voor ons een plaats bereiden.
Dat is geschied; Gij zult van d' aard'
Ons tot uw' Vader leiden.
Daar zijn de schatten; ja, mijn God!
Die zijn bij U te vinden;
ô Schatten, die noch roest noch mot
Verteeren noch verslinden!

3. Wanneer word ik in 't Paradijs
Van Jesus opgenomen?
Wanneer smaak ik de Hemelspijs?
Wanneer, wanneer zal 't komen?
Wanneer zal ik mijn' Bruigom zien,
Die been is van mijn beenen?
Ach laat het haastelijk geschien!
Dan houd ik op met weenen.

VAN

VAN DE

TOEKOMSTE DES HEILANDS

IN

HEERLIJKHEID.

Deeze Jesus, die van u opgenomen is in den Hemel, zal alzoo komen, gelijkerwijs gij Hem na den Hemel hebt zien heenenvaaren. Hand. 1: 11.

Lied * 188. *Wijze* 228.

Digitized by Google

Kust van harten

Den verächten Man van smarten!

* 189. *Wijze 249.*

De Rechter van 't Heeläl

Kómt met Bazuin-geschal,

Met dond'ren, vuur en kracht.

Dus komt Gods Zoon, dat is gewis,

Wijl Hij de Zoon des Menschen is.

Het LAM heeft deeze magt,

Wijl 't is geslagt.

Eer zij Hem toegebragt!

190. *Wijze 22.*

Wilt gij den eeuw'gen dood ontgaan,

En voor des Menschen Zoon bestaan:

Geloott in Hem! en wordt met spoed

Gegrondvest *op Zijn' Dood en Bloed!*

191. *Wijze* 14.

De Heere komt ter middernacht;
Thans is nog alles stil;
Welzalig, die Hem steeds verwacht,
En Hem ontmoeten wil!

2. Ach houdt vooral uw lamp in brandt!
Dat niets uw liefde nietdoov't!
Bouwt op de rots, en niet op 't zandt!
Staat vast in 't waar geloof!

3. Opdat g' in waarheid, niet in schijn,
Gevonden wordt bekleed!
Hoe bitter zou die smarte zijn,
Als gij niet waart gereed?

192. *Wijze* 230.

Waakt! waakt vrienden en gebuuren!
De waghters roepen op de muuren:
Ontwaak, ontwaak Jerusalem!
Slaapt niet meer! heht gij 't ver nomen?
't Is middernacht; de Heer zal komen!
Waar zijt gij wijze Maagden all?
Brandt ieder lampe goed?

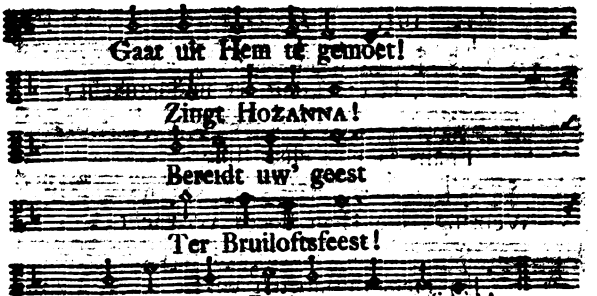

Onthaalt den Bruigom met geschal!

2. Siön hoort de wachters zingen;
Haar hart begint van vreugd' te springen;
Zij waakt, en staat behendig op.
Ziet! haar Bruigom komt zeer prachtig;
Zijn TEEKEN blinkt, zijn hand is magtig;
Haar Zon gaat op met pracht en praal.
Kom, kom! ô Menschenzoon!
Ontvang uw' arbeidsloon!
Hallelujah!
Uw huisgezin
Gaat met U in,
En houdt met U het Avondmaal.

3. Eer en prijs zij U gezongen
Met menschen- en met Engel-tongen,
Verzeld van Citherspeel-geluid!
Van volmaakte vreugdepsalmen
Zal 't nieuw Jerusalem weergalmen
Rondöm den Troon van God en 't Lam.
Wat is ons hart bekoord!
Geen oor heeft ooit gehoord
Zulke blijdschap.
ô Zaligheid,
Voor ons bereid
Door Jesus Dood aan 't kruises stam!

* 193. *Wijze* 97.

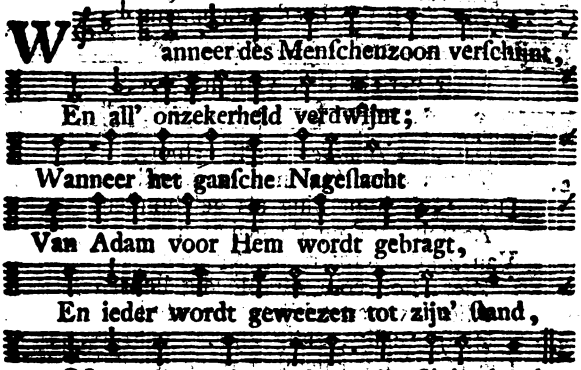

2. Dan hebben 't zijne Schaapen goed,
Zij, welker hart in Jesus Bloed
Geloofd heeft. ô! Wat zaligheid
Is voor dees groote schaar bereid!
Maar, ach! hoe vaaren zij, die bokken zijn?
De Heer zegt zelf: „ Zij gaan in d' eeuw'ge pijn."

3. Het rot, dat hier zijn Bloed belacht,
En ons geloof voor dwaasheid acht,
Zal dan met schrik, maar al te laat,
Erkennen wat geschreeven staat,
Dat onze zaak geen zoete droomerij,
Noch dweeperij, maar eeuw'ge waarheid zij!

* 194. *Wijze* 83.

Door zijn liefde heeft gewonnen;

Maar verschriklijk voor het rot,

Dat zijn Wonden heeft bespot.

2. Thans komt Hij in heerlijkheid,
Die aan 't hout hing als geschonden.
Aanschouwt nu de majesteit
Van zijn' overdierb're Wonden!
Ziet, hoe voor dit bloedig licht
Aller zonnen schijnsel zwicht!

3. Zalig, zalig, zalig zijn,
Die op zijn verdiensten roemen,
En Hem in zijn dood en pijn
Hunnen God en Heiland noemen!
Die zijn dan met neergedrukt,
Maar van blijdschap als verrukt.

4. Die, die zingen Psalm op Psalm,
En ontmoeten Hem in chooren,
Met hun harpen; en de galm
Van hun stemmen laat zich hooren
Wijd en zijd; hun jubeltoon
Dringt tot voor des Rechters Troon.

5. Kom, ô Lam! Gij kunt, voorwaar!
Ons niet al te schielijk komen.
Stil 't verlangen van uw schaar!
Wanneer wordt uw komst' vernomen?
Wanneer zien W' in 't zalig licht
Uw bekoorlijk aangezigt?

195. *Wijze* 151.

B[illegible]lijft wakker, waare Vroomen!

Toont uwe lampen licht!

De

De Heere zal haast komen;

Dus sluimert in geen pligt!

Draagt olie in uw va-ten!

De lamp gaat anders uit.

Uw hart moet nooit verlaaten

De wijze van een Bruid.

196. *Wijze* 79.

Wat denkt gij, als Hij heden

Als Rechter toe kwam treeden?

Misschien ontroerdet gij?

Ach neen, wij zouden allen

Aan 's Rechters voeten vallen,

En zeggen: „Bruigom! hier zijn wij!"

197. *Wijze* 155.

Kinderkens, blijft toch in Hem!

Zoo behoeft gij niet te schroomen

Voor het komen

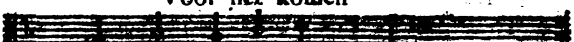

Van den Rechter van 't Heeläl;

Want men zal

Zijne komst' vooraf niet weeten;

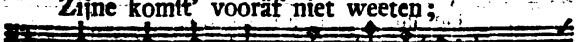

Och! wilt dit toch nooit vergeeten,

Op dat z' u niet overvall'!

8. Wie in Hem blijft, zal alsdan
't Hoofd ten hemel heffen mogen
Voor zijne oogen.
Laat Hem zijn ons element
Tot aan 't end'!
Anders zal Hij ons beschaamen.
Wéé den geenen, welker naamen
Jesus alsdan niet erkent!

198. *Wijze* 58.

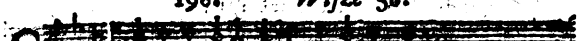

S telt uwe kaarsen in 't volle licht! *Luc.* 12:35.

Omgordt uw lend'nen, tot uwen pligt,

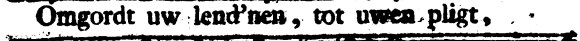

Wachtend' op den Heere

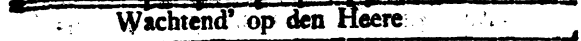

Met hoop' en smeeken!

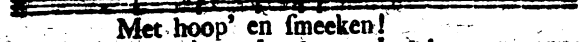

Opdat gij Hem op het eerste te-ken

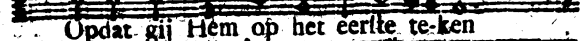

Kunt open doen.

199. Looft

199. *Wijze* 75.

200.

LOFZANG TOT GOD DEN ZOON.

Wijze 235.

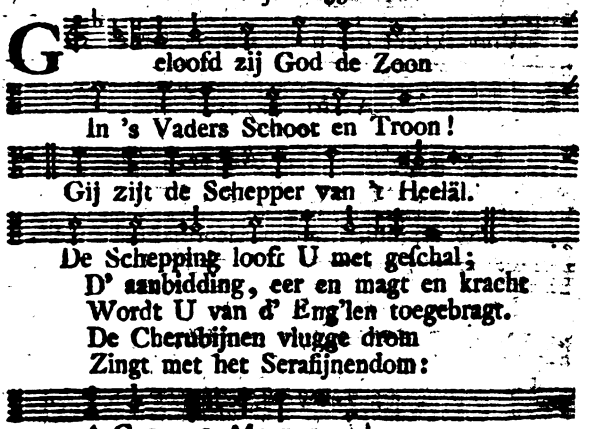

Digitized by Google

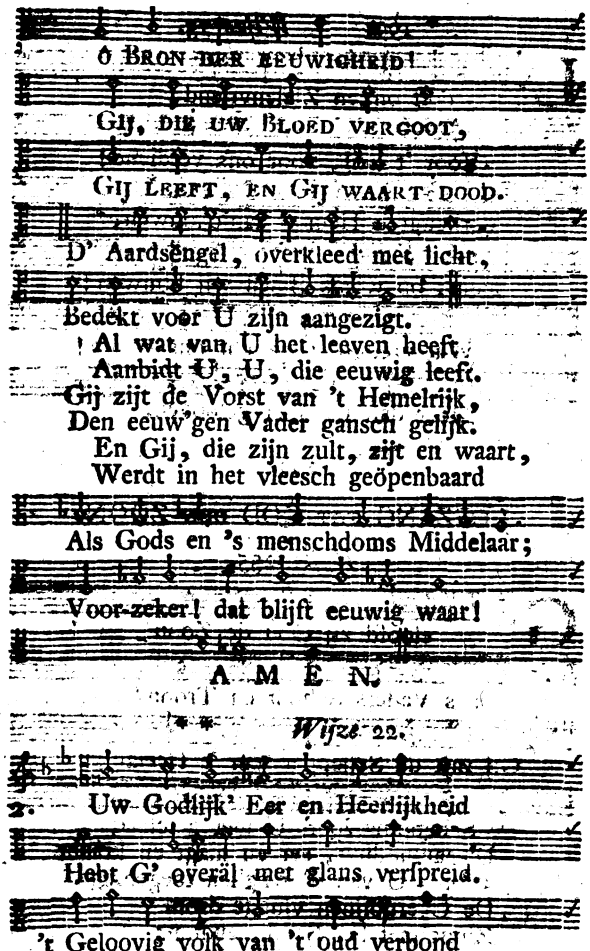

O BRON DER EEUWIGHEID!
Gij, DIE UW BLOED VERGOOT,
GIJ LEEFT, EN GIJ WAART DOOD.
D' Aardsengel, overkleed met licht,
Bedekt voor U zijn aangezigt.
Al wat van U het leeven heeft,
Aanbidt U, U, die eeuwig leeft.
Gij zijt de Vorst van 't Hemelrijk,
Den eeuw'gen Vader gansch gelijk.
En Gij, die zijn zult, zijt en waart,
Werdt in het vleesch geöpenbaard
Als Gods en 's menschdoms Middelaar;
Voor-zeker! dat blijft eeuwig waar!
A M E N.

Wijze 22.

2. Uw Godlijk' Eer en Heerlijkheid
Hebt G' overal met glans verspreid.
't Geloovig volk van 't oud verbond
Werd, uwen dag te zien, vergond. *Joh. 8:56.*

3. D' Apos-

3. D' Apostels trok uws Vaders kracht
Tot U, hoewel Gij waart veracht,
Zij zagen U lichaamelijk.
Nu prijzen z' U in 't hemelrijk.
4. De Martelaars, in U verblijd,
Verlieten vrolijk deezen tijd;
Zij preezen U door hunnen dood.
Nu zijn z' ontslaakt uit allen nood.
5. De waare Christen zielsgenoot
Verheugen zich in uwen Naam.
De zeven Geesten voor den Troon
Staan U ten dienst, o Menschenzoon!
6. Nog staat G' in uwen Troon als 't Lam,
Voor ons geslagt aan 's kruises stam.
Schoon G' over al wat leeft gebiedt,
Zoo schaamt G' U toch der *Menschheid* niet.

Wijze 54.

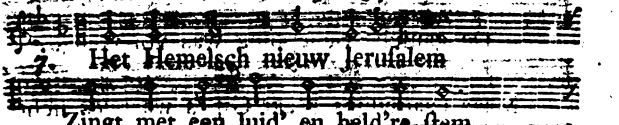

7. Het Hemelsch nieuw Jerusalem

Zingt met een luid' en held're stem

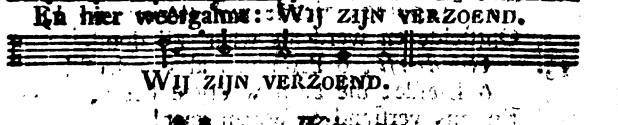

Het nieuwe Lied: WIJ ZIJN VERZOEND.

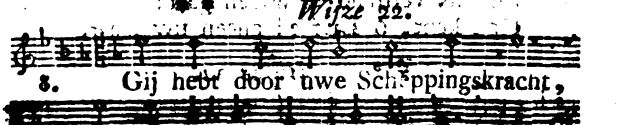

En hier weêrgalm: WIJ ZIJN VERZOEND.

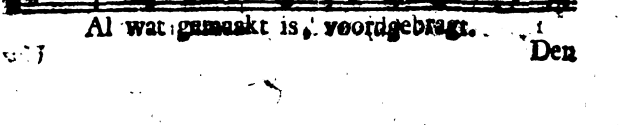

WIJ ZIJN VERZOEND.

Wijze 22.

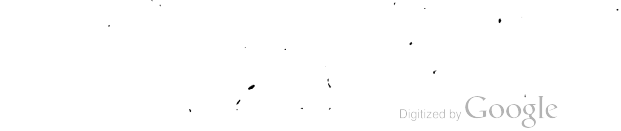

8. Gij hebt door uwe Schappingskracht,

Al wat gemaakt is, voortgebragt.

Den

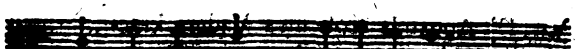

Den mensche hebt G' in heiligheid

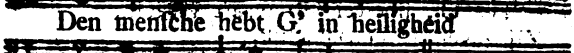

Naar uwen Beelde toebereid.
9. Dit Beeld verloor hij door den val;
Nu trof Gods vloek hem overäl.
Hier rommelde U het ingewand.
De ontferming heeft U overmand.
10. Uw Geest bescheen de kuische Maagd,
Die U tot Moeder had behaagd;
Zij baarde U als een menschen-Kind,
Gods Lam en 's armen zondaars Vrind.

* * *Wijze* 12.

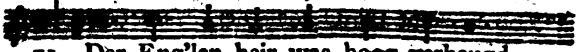

11. Der Eng'len heir was hoog verheugd.

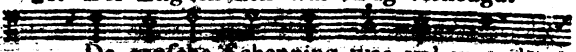

De ganische Schepping was vol vreugd.

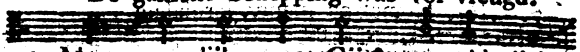

Maar naauwlijks zaagt Gij 's waerelds licht

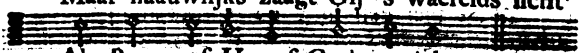

Als Borg, of U trof Gods gericht.
12. Het aardrijk voelde uw' traanenvloed,
En werd gedekt met Zweet en Bloed.
De Schepping, ziende uw' stervensnood,
Ontstelde en werd als waar' zij dood.
13. Gij *stierft*, ô Bron van al wat leeft!
ô Liefde, die geen weêrgaê heeft,
En ons verstand te boven gaat!
God kent, ô Liefde! alleen uw maat.

* * *Wijze* 22.

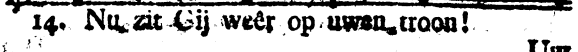

14. Nu zit Gij weêr op uwen troon!

Uw

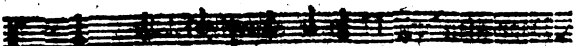

Uw Geest verzamelt uwen loon.

Hij, dien G' als Trooster tot ons zendt.

Maakt uwen Dood alöm bekend.

15. De waereld denkt niet aan uw woord,
Ten zij zij uwe donders hoort;
En de aarde siddert, dreunt en beeft,
Erkent de waereld, dat Gij leeft.

16. Maar uw klein kuddeken gelooft *Luc.* 12: 32.
In U, en kent U als zijn Hoofd.
Wij geeven uwen *Wonden* de eer;
ô Lam! Gij zijt ons God en Heer!

Wijze 22.

17. Zoo aard' als Hemel zal vergaan;

Dan zult G', ô Lam! als Rechter staan;

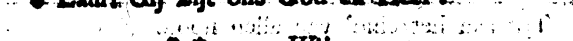

De waereld zal, als z' U zal zien,

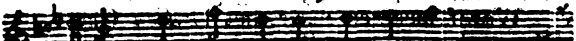

Ver van uw aangezigte vliën.

18. Uw Teeken blinkt! Nu schreeuwt het rot,
Dat uwe Wonden heeft bespot:
„ Dekt ons, ô Bergen! voor Gods vlam!
„ Verbergt ons voor den toorn van 't Lam!"

19. Maar de Eng'len zullen op uw woord
Het Erfdeel, dat U toebehoort,
Vergaderen, om integaan,
En met U in uw' troon te staan.

20. Daar zullen wij de Heerlijkheid
Genieten, die Ge ons hebt bereid.

Daar

Daar zien wij U in 't eeuwig Licht
Van aangezigt tot aangezigt.

Wijze 22.

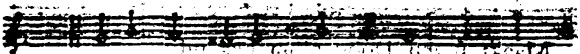

21. Intusschen is in 't traanendal

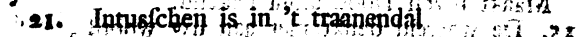

Ons grootst verlangen, om vooräl

Steeds te verkond'gen uwen Dood, 1 *Cor.* 11.

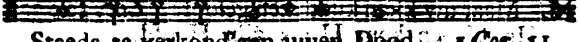

Tot aan het eind' van allen nood.

22. Uw Kudde, die Gij staag geneest,
Wordt meer en meer met U *Een* Geest,
En weet geen geestlijk onderhoud,
Dan dat ze U in den geest aanschouwt.

23. Tot uwe Bruid volmaakt zal zijn,
Weidt ze in uw menschheid, dood en pijn;
En Gij, Gij draagt haar, tot in 't graf,
En wischt haar alle traanen af.

VAN DEN
TROOSTER,
GOD DEN HEILIGEN GEEST.

Wanneer de Troosser zal gekomen zijn, dien ik u zenden zal van den Vader, namelijk de Geest der waarheid, die van den Vader uitgaat; die zal van Mij getuigen, en u in alle de waarheid leiden. Joann. 15: 26. cap. 16: 13.

Deeze Geest komt onze zwakheden mede te hulpe; want wij weeten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort; maar de Geest zelve bidt voor ons met onuitspreekelijke zuchtingen. Rom. 8: 26.

Lied 201. *Wijze* 18.

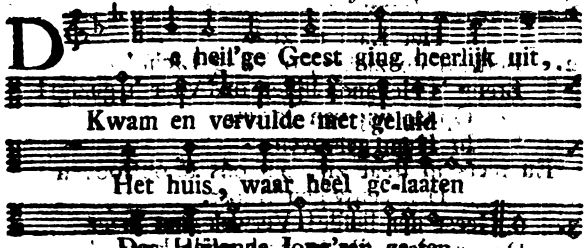

De heil'ge Geest ging heerlijk uit,
Kwam en vervulde met geluid
Het huis, waar heel ge-laaten
Des Heilands Jong'ren gaaten.

2. Men zag hun tongen als van vuur
Verdeeld; en op dit glansrijk uur
Begonnen ze in veel taalen
Het heilwoord te verhaalen.

3. De Geest zat op hen, en zijn magt
Gaf hun te prediken met kracht,
En menig heerlijk teken
Bevestigde hun spreken.

4. Veel

4. Veel volk'ren hoorden 't heilrijk woord;
Hun harten werden als doorboord,
Zoo dat, terwijl zij leerden,
Zich duizenden bekeerden.

202. *Wijze* 58.

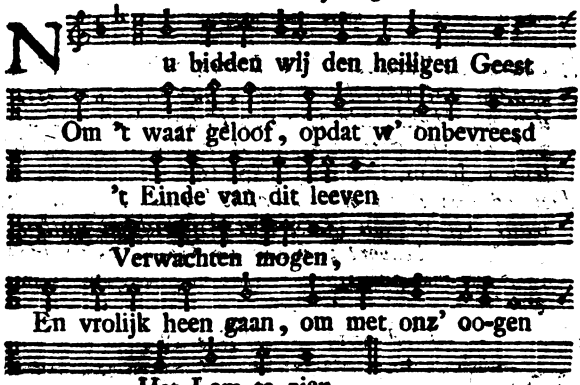

2. Bestraal de zielen, ô heilig Licht!
Breng 's Heilands lijden ons voor 't gezigt!
Opdat wij van harten
In Hem gelooven,
En niets in staat zij, om ons te ontrooven
Den eeuw'gen troost.

3. ô Geest der liefde! Verwek met magt
De Broederliefde in haar volle kracht!
Opdat de een den ander
Met lust moog' toonen,
Hoe lieflijk 't is, bij malkaâr te woonen
In liefde en vreê!

4. ô Hoogste Trooster in allen nood!
Help, dat wij niet vreezen smaad noch dood!
Dat de zwakke zinnen
Toch nooit vertsagen,

Tot

Tot aan het zuilig eindelijk plaagen!
Ontferm U, Heer!

203. *Wijze 203.*

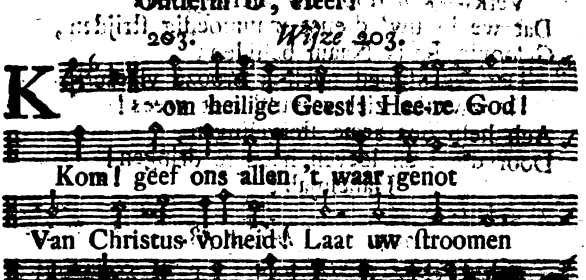

2. O Heilig Leevenslicht! uw gloed
Zij tot een lamp voor onzen voet!
Laat ons den Vader recht erkennen,
En wil ons hart aan Hem gewennen!
Behoed uw volk voor vreemde leer!
Dat onder ons niets triomfeer,
Dan 't Bloed des Lams; waarop wij bouwen,
Tot we onzen Meester blijde aanschouwen!
Hallelujah!

Digitized by Google

3. O Heilig Vuur! wil ons gebeuren
Verkwikken door uw' liefdegloed!
Dat we in uw' dienst manmoedig strijden,
Geloovig Jesus Naam belijden;
Dat regenstjoed nooit 't broozo vlesch
Do zwakke zieh vol vull' met vrees!
Ach help ons arme stewelingen,
Door dood en leeven heen te dringen!
Hallelujah!

205. *Wijze 88.*

O Dierb're Troester, zie op ons neer!
Wil door uw' veld'ren glans meer en meer
Ons verstand verlichten!
Ach houd ons' ogen
Gestadig wakker door uw vermogen!
Wij zijn te zwak.

2. Leer ons uw stem hier gehoorzaam zijn!
Opdat wij nooit door een' vallchen schijn
Afgetrokken worden
Van de enge paden
Der waarheid, ei zagen we ons versmaaden!
Van ieder eeg!

205. *Wijze 228.*

Goddelijke Geest, daal in ons hart!
Kom

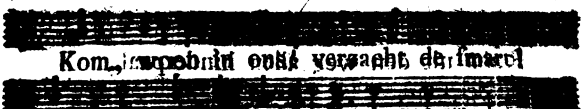

Kom, wanneer ons vergaat de moed!

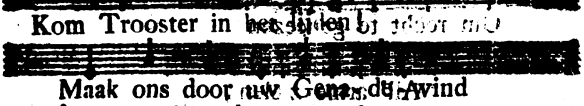

Kom Trooster in het zielen!

Maak ons door uw Genade, de Wind

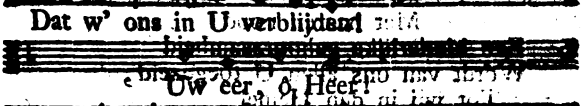

In 't wakkerleeuf, all' éémagezind,

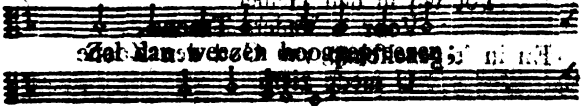

Dat w' ons in U verblijden!

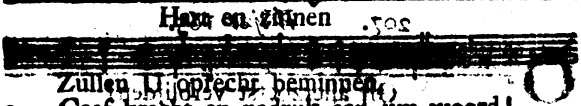

Uw eer, ô Heer!

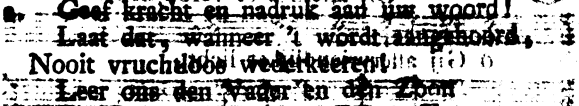

Zal dan wezen voorgeschreven;

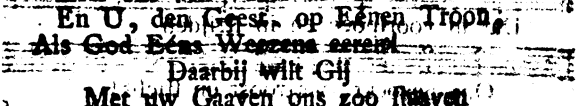

Hart en zinnen

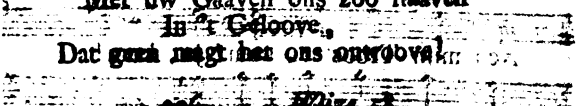

Zullen U oprecht beminnen,

Geef kracht en nadruk aan uw woord!

Laat dat, wanneer 't wordt aangehoord,

Nooit vruchtloos wederkeeren!

Leer ons den Vader en den Zoon

En U, den Geest, op Eénen Troon,

Als God Eéns Wezens eeren!

Daarbij wilt Gij

Met uw Gaven ons zoo stuiven

In 't Geloove,

Dat geen magt het ons ontrooven!

206. *Wijze 58.*

K, [illegible]

Ruim uit den weg allen hinderpaal,

Om recht te geneezen

All' arme zielen,

Die aan de voeten van Jesus knieien

Met haaren nood!

5. Een kinderlijke gehoorzaamheid
Wordt van ons allen U toegezeid,
Tot wij in den Hemel
Voor 's Vaders Troone,
En in 't gezelschap van God den Zoone
U mede zien.

207. *Wijze 165.*

O Gij allerzoetst verblijden!

ô Gij allervriendlijkst licht,

Dat in voorspoed en in strijden

Ons bezoekt, vertroost en sticht!

Ach mijn Troosten, kom! ja, kom!

Neem mijn hart ten eigendom!

Laat mij naar mijn wensch genieten

Al het geen uit U komt vlieten.
2. Gij daalt als een vruchtb're regen
Van des Allerhoogsten Troon,
En brengt overvloed van zegen
Van den Vader en den Zoon.
Laat toch, waarde Gast! den vloed
Van dien zegen mijn gemoed,
Ja mijn lijf en ziel besproeijen,
En me al stroomende overvloeijen!
3. Ik ben zwak; maar wil mij sterken!
Trouwe Helper! staa mij bij
In den nood, als Gij zult merken,
Dat uw hulp' mij noodig zij!
Wees mij, als ik zink, ten staf!
Ondersteun mij tot in 't graf!
Redder, wil mij nooit begeeven,
Tot ik ben in 't eeuwig leeven!

208. *Wijze 58.*

Wij smeeken U, ô Gon heil'ge Geest,
Die met Gods woord altoos zijt geweest,
Dat G' ons wilt verleenen
All' d' ed'le gaaven,
Die zondaars troosten, de waarheid staaven,
Trots Satans list!

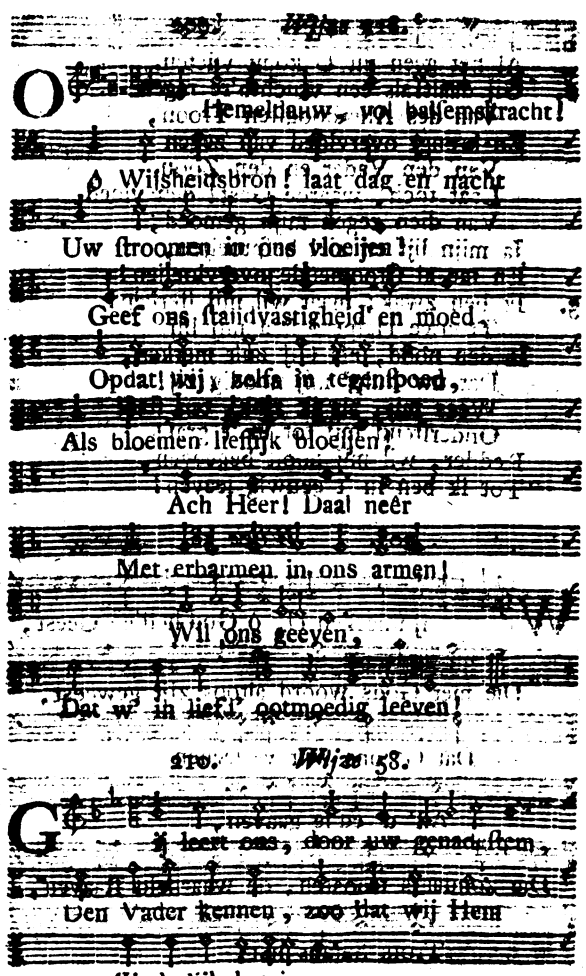
O Hemelhaw, vol balsemstracht!
O Wijsheidsbron! laat dag en nacht
Uw stroomen in ons vloeijen!
Geef ons standvastigheid en moed,
Opdat wij, zelfs in tegenspoed,
Als bloemen lieflijk bloeijen!
Ach Heer! Daal neêr
Met erbarmen in ons armen!
Wil ons geeven,
Dat w' in liefd', ootmoedig leeven!
210. Wijze 58.
G ij leert ons, door uw genadestem,
Den Vader kennen, zoo dat wij Hem
Kinderlijk beminnen.

Den

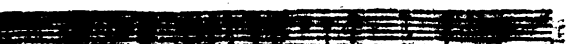

Den Dood des Heeren

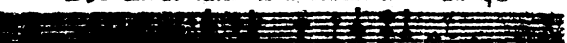

Kunt Gij alleen in ons hart graveeren

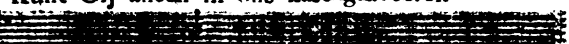

Door uw genade.

2. Gij waart ons onbekend, tot ons oog
De zonde zien kon, die ons bedroog,
Dat wij niet geloofden
In Jesus Wonden,
En onze hoop op niets vesten konden
Voor de eeuwigheid.

3. Dees zonde had ons geheel doorwoeld,
Ach wat een' nood hebben wij gevoeld!
Maar toen we om Genade
Met traanen baden,
Bragt uwe liefde ons op de enge paden
Van 't waar geloof.

Wijze 150.

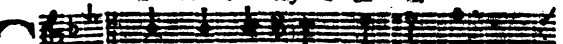

Geest der Genade! sta mij bij

Bewaar en in tegenspoeden!

Maak mijnen gang gewis en vrij,

En wil mijn val verhoeden!

Wijze 58.

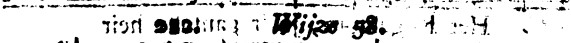

Geest! wij blijven gaarn in uw school!

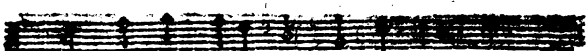

Op dat onz' arme ziel nimmer dool',

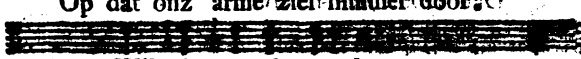

Wil niet moede worden,

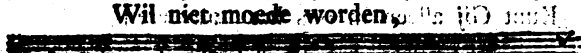

Ons hier te draagen,

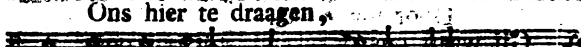

En ons met uwe kracht t' onderschraagen

Bij dag en nacht!

2. Preek ons den Vader in 's harten grond!
Dan roepen we *Abba* met hart en mond.
Woon zelf in ons lichaam! 1 *Cor.* 6: 19.
Wil het bestieren,
En ons van binnen voorsl verfieren,
Met Christus Bloed!

213.

LOFZANG
TOT
GOD DEN HEILIGEN GEEST.

Wijze 235.

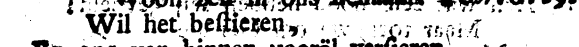

GOD heilge Geest! uw lof

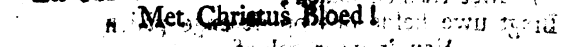

Weergalmt in 't hemelhof,

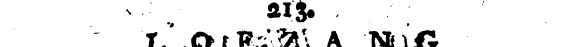

Het Engelkoor, ja 't gansche heir

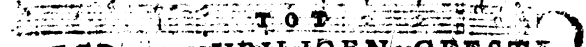

Des Hemels geest U prijs en eer.

Gij zijt het, die voor 't Lam op d' aard'

De

De waare Christenheid vergaart.
ô Troosteresse uwe Majesteit
En roem zijn overal verbreid!

ô GOD! VAN GOD GAAT G' UIT,

TERWIJL GIJ JESUS BRUID

OP HAAREN BRUIGOM WIJST,

EN ZIJN VERDIENSTEN PRIJST!

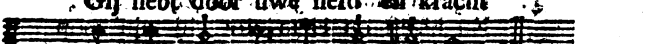

Gij hebt door uwe liefde en kracht

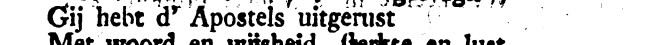

Gewenschte vruchten voortgebragt.
Gij hebt d' Apostels uitgerust
Met woord en wijsheid, sterkte en lust.
Gij gaaft den Martelaaren moed,
Hun woord te zeg'len met hun bloed.
De vierentwintig zijn voor U
In 't klein getrouw geweest; en nu
Hebt G' over veelen hen gesteld,
Daar ieder 's Heilands lof vermeldt.

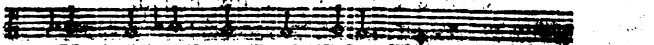

Het vier-tal zingt door uwe kracht

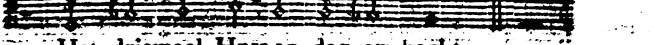

Het driemaal HEILIG dag en nacht.

AMEN.

Wijze 22.

2. ô Waare God! ô reine Geest!
Gij zijt van eeuwigheid geweest,
Maar werdt bekend in 't nieuw verbond,
Als die 't al weet en 't al doorgrondt.
3. U heeft een reine kuische Maagd
Tot Moeder van Gods Zoon behaagd.
Marije ontving Gods eenig Kind
Door U, en baarde 's zondaars Vrind.
4. Gij kiwaant op Jesus na zijd' deop,
En bleef op Hem, tot Hij aan 't loop
Voleïnd had, en met zegeprael
Weêrkeerde in 's Vaders bruiloftszaal.

Wijze 22.

5. De heilige Drieëenigheid
Stelt ons hier onder uw beleid,
Met Jesus leert G' ons ommegaan,
En zijn liefhebbend hart verstaan.
6. Gij roept het ABBA in ons hart,
En bidt voor ons in alle smart.
Het AMEN brengt G' op onze beê,
En overstroomt ons met Gods vreê.

Wijze 20.

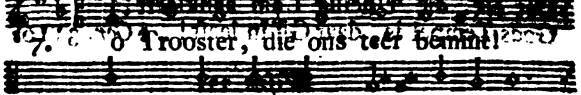

7. ô Troöster, die ons teer bemint!

Maak, maak uw volk recht éénsgezind,

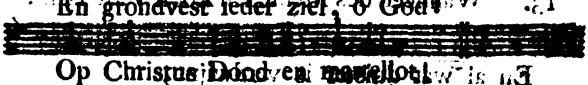

En grondvest ieder ziel, ô God!

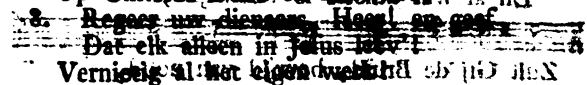

Op Christus Dood en merelloot!

8. Regeer uw dienaars, Heer! en geef,
Dat elk alleen in Jesus leef!
Vernietig al het eigen weetend
Maak ons in zwakheid sterk en sterk!

9. Help uwen volke, dat U prijst,
Wanneer 't op Jesus Heden wijst;
Bekleed ons met Gerechtigheid,
Die 't zoenbloed voor ons heeft bereid!

* * *Wijze 22.*

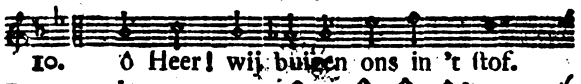

10. ô Heer! wij buigen ons in 't stof.

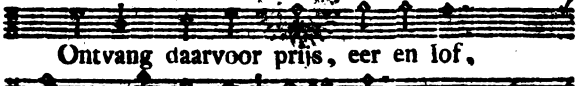

Ontvang daarvoor prijs, eer en lof,

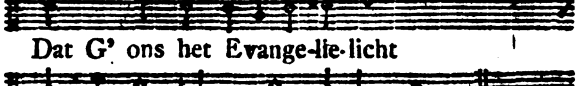

Dat G' ons het Evange-lie-licht

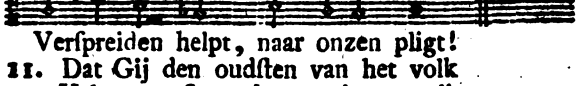

Verspreiden helpt, naar onzen pligt!

11. Dat Gij den oudsten van het volk
Helpt voorstaan der getuigen-wolk;
Dat Ge alle dienaars ordineert,
Hen uitrust, en hun woord beweert;

12. Dat Ge ieder Priester Gods voltooit,

En

En 't reukwerk op zijn reukvat strooit;
Dat elk, die 't heilig Lam aankleeft,
Gods Tempel is, daar Gij in leeft! 1 Cor. 3:16.

* * *Wijze* 22.

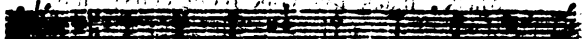

13. Wanneer des Menschen Zoon verschijnt,

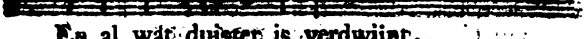

En al wat duister is verdwijnt,

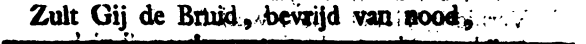

Zult Gij de Bruid, bevrijd van nood,

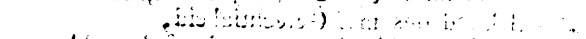

t'Huis leiden in des Bruigoms Schoot.

Einde van het Eerste Deel.

Digitized by Google

LOFZANGEN

EN

GEESTLIJKE

LIEDEREN.

TWEEDE DEEL.

Digitized by Google

CHRISTUS JESUS is ons geworden WIJSHEID van GODE, en RECHTVAARDIGHEID, en HEILIGMAAKINGE, en VERLOSSINGE. 1 Cor. 1: 30.

Die het leest, die merke daarop.

VAN DE VERDORVENHEID DES MENSCHEN SEDERT HEN VAL VAN ADAM, EN DESZELFS HERSTELLINGE DOOR DEN MENSCHE JESUS CHRISTUS.

Zijn door Eens misdaad de sonden gekomen in over alle menschen ten Verdoemenisse, alzoo ook door Eens Rechtvaardigheid komt de Genade over alle menschen tot Rechtvaardigmakinge des levens. Rom. 5. vers 18.

Lied 2. Wijze 83.

Door Liefde alleen werd God bewogen,
Dat Hij de menschen heilig schenen;
En, toen de zonde ons had bedrogen,
Ons weer tot zijn gemeenschap riep.
Zijn toorn moest onze misdaân vloeken;
Zijn Liefde sprak een zegen uit:

Hij

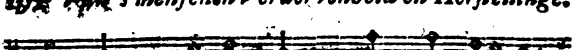

Hij zwoer: „ik wil weer 't menschdom zoeken,

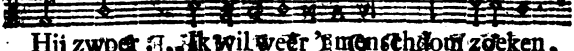

„ó Ja! 't zal leeven! 't is mijn Bruid."

215. *Wijze* 122.

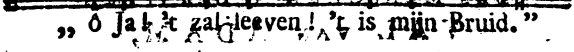

Van Adam af is 't vleesch en bloed

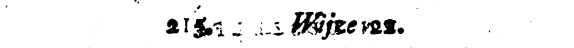

Der menschen als een vloekgebroed

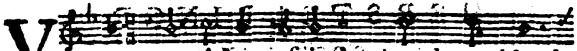

Der zonde; daar is niets gezond,

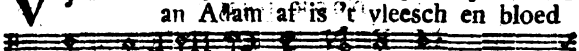

Maar alles doodelijk verwond. *Gen.* 6: 5.
(*cap.* 8: 21.

2. Elk ligt gedompeld in den nood,
En zijn beheerschen is de dood. *Rom.* 5: 12.
De mensch, op zijn verderf verzot,
Leeft zonder geest en zonder God. *Jud.* 19.
(*Ephes.* 2: 12.

3. De zondaars, zonder onderscheid,
Zijn alle ontbloot van heiligheid; *Rom.* 3: 23.
Geen een is goed, geen een is waard,
Dat hij gedraagen wordt van de aard. *Rom.* 3: 12.

4. Gerechtigheid ontbreekt vooral,
Die is verloosen door den val. *Rom.* 3: 10.
Men is ellendig, naakt en blind; *Beark.* 16: 22.
Dit 's 't erfdeel van elk menschenkind.

5. God zag op 't menschdom neer, en zocht,
Of Hij een helper vinden mogt;
Maar ach! Hij vond niets van waardij;
Daar was noch Arts noch artsenij.

6. Hem greep dees maare toestand aan;
Zijn hart was zeer daarmee begaan.

Ach!

Ach! alles was den mensche ontzeld,
Behalven Gods Barmhartigheid,
7. Daaröm, toen Hij dees krankheid zag,
Daar elk in zijnen bloede lag, *Ezech.* 16: 6.
Wanhoopig, raadloos en vol pijn, *Ephes.* 2: 12.
Besloot Hij zelf onze Arts te zijn.

216. *Wijze* 221.

De Godlij-ke Liefde kon nimmer gedoogen,
Dat al het menschelijk geslacht,
Door 's vijands arglistigheid schand'lijk bedroogen,
Zou blijven in des duivels magt.
Maar wie zou 't bevrijden? Geen mensch wist raad;
Zou 't Engeldom strijden? 't Was niet in staat.
Dies moest God, wou hij niet het menschdom verliezen,

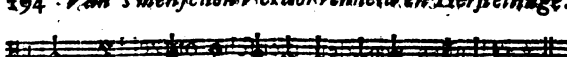

Zich zelv', als het eenigste middel, verkiezen.
2. De almagtige SCHEPPER, om 't *schepsel* te spaaren,
Wordt Zelf een *mensch*, en sterft den dood.
Hier wank'len de zinnen. Wie kan het verklaaren?
Dit Raadsel is 't vernuft te groot.
God heeft het den KIND'REN
Geöpenbaard,
Die Hem niet verhind'ren,
Jong of bejaard.
Maar voor hun, die zelve hun zielen bezorgen,
Verstandige en wijze zijn, heeft Hij 't verborgen.
(*Matth.* 11 : 25.

217. *Wijze* 26.

n den beginne was het WOORD

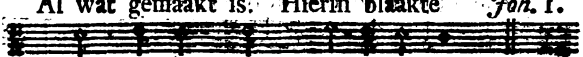

Bij God, ja 't was GOD zelf, en maakte

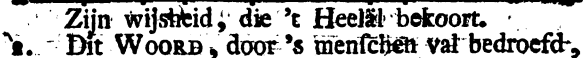

Al wat gemaakt is. Hierin blaakte *Joh.* 1.

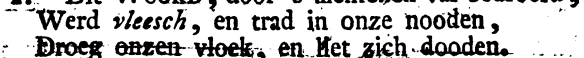

Zijn wijsheid, die 't Heelal bekoort.
2. Dit WOORD, door 's menschen val bedroefd,
Werd *vleesch*, en trad in onze nooden,
Droeg onzen vloek, en liet zich dooden.
Dies niemand grooter troost behoeft.
3. Want daardoor zijn wij vrij gekocht,
Zoo vrij, als wij 't maar konden wenschen;
Het Bloed des Lams heeft de arme menschen
Met hunnen Schepper weêr verknogt.
4. Dank zij U, onbestraflijk Lam!
Voor uw oneindig groot erbarmen!
Neem Jesus, neem ons in uwe armen!
Verlicht ons door uw liefdevlam!

5. Voor

Digitized by Google

5. Voor ons boogt Gij uw heilig Hoofd;
Uw stervend Hart, voor ons doorstoken,
Heeft van den dood ons vrijgesproken.
Welzalig, die in U gelooft!
6. Dat blijve ons eeuwig voor 't gezigt,
Dat God in Christus werd gevonden,
Toen Hij, verzoenende onze zonden,
Ons doorhielp in het wraakgericht!
(2 Cor. 5: 19.

218. *Wijze* 70.

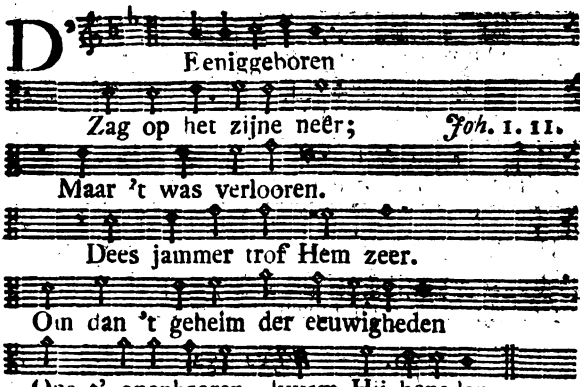

2. De strengste wetten
Konden den stroom van 't kwaad
Geen paalen zetten;
Zij waren 't niet in staat,
Dewijl zij geen Vermogen gaven,
Om 't smachtend hart in den grond te laaven.
3. Toen sprak de LIEFDE:
„ Ik kom en neem op mij
„ Wat u doorgriefde.
„ Wie vrij wil zijn, zij vrij!
„ 'k Zal me in de plaats der menschen stellen,

„ Hun schuld betaalen, den dood neêrwellen."

4. De last der schulden
Werd op den Borg gelegd;
Hij moest het dukken,
En stierf, aan 't hout gehecht.
Die nu Gods Geest niet meer verhind'ren,
Zijn, in den Zoone, Gods lieve Kind'ren.

219. *Wijze* 97.

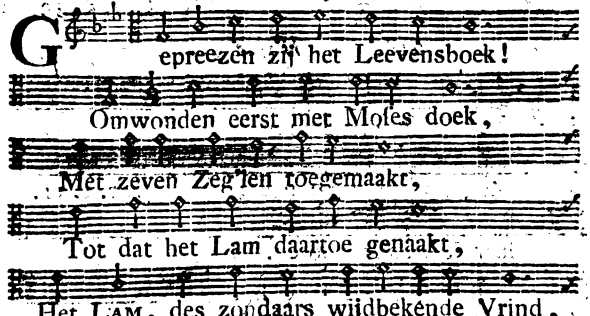

220. *Wijze* 132.

Het geloovige menschdom zingt:

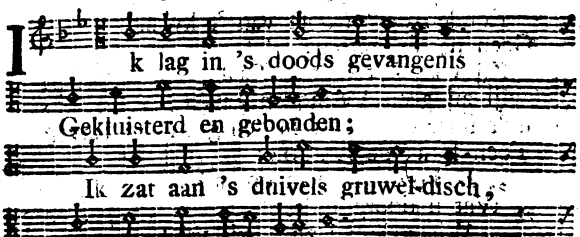

Ik

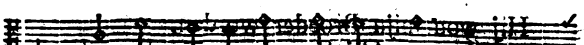

Ik was verlooren, en de kracht

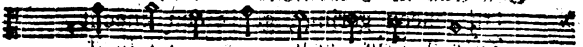

Der zonden trok mij dag en nacht;

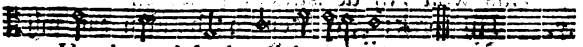

Het kwaad had mij be-ze-ten.

2. Daar was niets goeds in lijf en ziel,
Wijl ik mijn' God niet kende.
Ik wou mij helpen, maar ik viel
Nog dieper in de ellende.
Mijn beste werken golden niet.
Ik had een' vrijen wil, maar ziet!
Die was des Heeren vijand.

3. Mijn vrije wil was nooit in staat,
Om 't goede te verkiezen.
De drift en neiging tot het kwaad
Deed mij de hoop verliezen.
De wanhoop, vrees en angst was groot.
Daar bleef niets over dan de dood;
De hel stond voor mij open.

4. Toen werd mijn God met mijne smart
En jammerstaat bewoogen.
Hij toonde mij zijn Vaders-hart
Vol liefde en mededoogen.
Hoe teergevoelig was 't voor mij!
Zijn' allerwaardsten Schat heeft Hij
Tot mijn rantsoen geschonken.

5. Hij sprak: „ Mijn uitverkooren Zoon!
„ 't Is tijd, dat We ons ontfermen.
„ Verlaat uw Rijk, uw' Troon en Kroon?
„ Gaa, daar de zondaars kermen,
„ En help hen uit den zonden-nood!
„ Verwin voor hun den bitt'ren dood,
„ En laat hen met U leeven!"

6. De Zoon was even teer gezind,

Hij wou mijn Broeder worden.
Hij ging, Hij kwam, en werd een Kind.
God trad in 's menschen orden.
Hij scheen gering, gelijk een knecht,
Zeer ned'rig, arm, verächt en slegt.
Dus wou Hij de aartsslang vangen.
7. Hij sprak: „ ô Mensch! houd u aan mij!
„ Nu zult gij beter slaagen.
„ Ik lijd uw straf, en gij zijt vrij.
„ 'k Wil Gods Toorn voor u draagen.
„ Ik treed de Wijnpers met geduld;
„ Mijn onschuld boet uw' zondenschuld,
„ En gij zult zalig weezen.
8. „ Men zal uitstorten al mijn bloed,
„ En 't leeven mij ontrooven.
„ Daardoor verkrijgt gij 't hoogste Goed,
„ Dat moet gij vast gelooven!
„ Ik ben dan uw Bloedbruidegom,
„ Gij zijt mijn Bruid, mijn eigendom;
„ Wie zal ons immer scheiden?"
9. Dus heeft de blanke en roode Held
Zichzelv' voor mij gegeeven,
En mij daardoor geheel hersteld.
Mijn lot is 't eeuwig leeven.
Mijn Maaker is mijn Ziele-man. Jes. 54 : 5.
Vergeet den Val! want niemand kan
Daaröver nu nog klaagen.

291. *Wijze 97.*

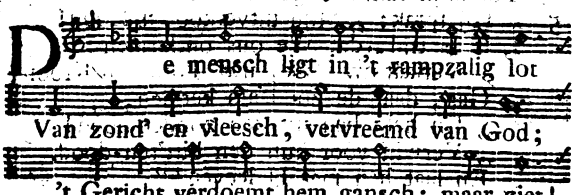

Her

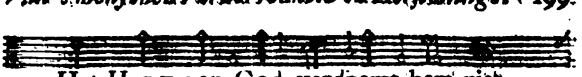

Het HART van God verdoemt hem niet.

Wie 't *Weezen* Gods alleen erkent blijft dood.

Maar wie Gods LAM aanschouwt, komt uit den

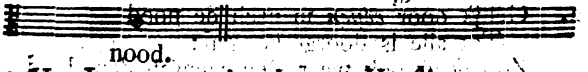

nood.

2. Het LAM, ons uitverkoren Hoofd,
In wiens verdiensten 't hart gelooft,
Dit LAM herstelt ons door zijn Bloed,
Dat in ons binnenst' wond'ren doet.
Een waarheid, die de ervaaring vaak bewijst,
Schoon 't vleesch-vernuft met kracht daartegen rijst.

3. De Schrift vermeldt zulks zonneklaar;
Ons hart zegt: „ 't Is onloochenbaar."
Maar wie nog vraagt: „ Is 't ook gewis
„ Gods waarheid, wat geschreeven is?"
Die neem' de proef! De Bijbel zegt daarvan,
Dat ieder die *zelf* maaken *moet* en *kan*.

222. *Wijze* 166.

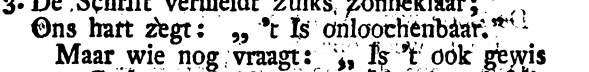

Door Adams val zijn wij gewis

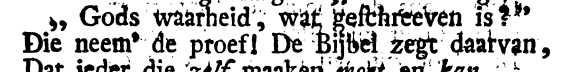

Geheel en al verdorven;

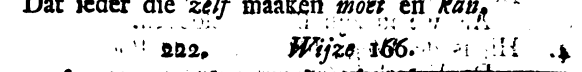

Zijn misdaad is bij ervenis

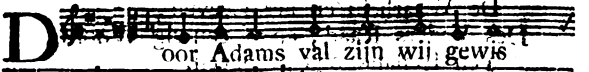

Ons allen aangestorven.

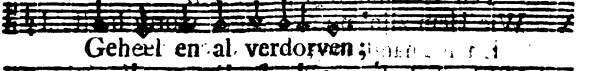

Wij zijn naar ziel en lichaam krank,

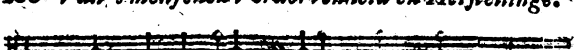

En konden niet geneezen,

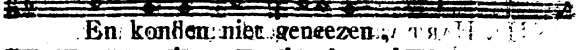

Waar 't niet dat Christus (God zij dank!)

Ons Helper wilde weezen.

2. Gelijk door *eénen* mensch de nood
Tot alle is doorgedrongen:
Zoo heeft ook weêr Eén Mensch den dood
En 's vijands magt bedwongen.
Gelijk een vreemde schuld den vloek
Bragt op ons altesamen:
Zoo schrijft een vreemde gunst in 't Boek,
Des leevens onze naamen.

3. God gaf ons zijn' geliefden Zoon,
Toen wij zijn haaters waren.
De Zoon werd Mensch, en liet zich doôn,
En is weêr opgevaaren,
Daar thans de Boom des leevens groent;
Hij bragt zijn Bloed naar boven.
Daardoor zijn wij met God verzoend,
Als we in zijn Bloed gelooven.

4. Hij is de Weg, het Licht, de Poort,
De Waarheid en het Leeven,
Des Vaders Raad, en 't eeuwig Woord,
Ten Heiland ons gegeeven.
Wie Hem zijn' nood klaagt, wordt hersteld,
En niemand mag hem doemen;
Hij heeft 's Lams Bloed, dat eeuwig geld,
En mag 'er vrij op roemen.

5. De mensch blijft godloos en vervloekt,
En sterft in zijne zonden,
Die troost of heil bij menschen zoekt;
En niet in Jesus Wonden.
Wie nog iets buiten Jesus weet,
Om daardoor te geneezen,

Die

Digitized by Google

Die bouwt op zand, is onbekleed,
En moet het wraakvuur vreezen.
6. Maar wie op 's Heilands Bloed vertrouwt,
Is in behouden haven;
Zijn Huis staat op een' rots gebouwd,
Diep, zeer diep ingegraaven. *Luc.* 6: 48.
'k Heb' nooit gezien, dat zulk een man
Door rampspoed is gevallen;
Hij is voorzigtig. Wie, wie kan
Hem werpen? Geen van allen. *Matth.* 7: (24, 25.

* 223. *Wijze* 14.

2. Zy scheen op 't schoonste aan 's hemeltrans
Op 't heilrijk Golgotha.
De Zon verdoofde voor haar' Glans
En straalen van genaâ.
3. Zij daalde neêr in Josephs hof,
Daar ze ook haar schijnsel gaf,
Zich neigende in het laage stof,
Tot in het donker graf.
4. Thans werpt zij van Gods glorie-troon
Haar straalen op ons neêr.
Haar licht wordt vriendlijk aangeboon
Voor 't gansche Zondaarsheir.

224. Wijze 1.

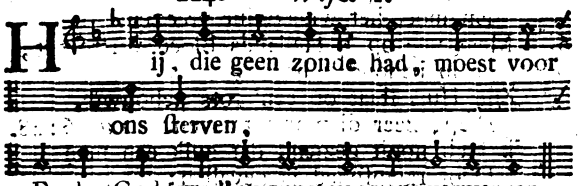

2. Dood, zonde, duivel, hel, genade en leeven
Zijn na zijn' Dood Hem in zijn hand gegeeven.
3. Wie 't waagt, met all' zijn' nood tot Hem te treeden,
Wordt vrijgemaakt tot in alle eeuwigheden.

225. Wijze 97.

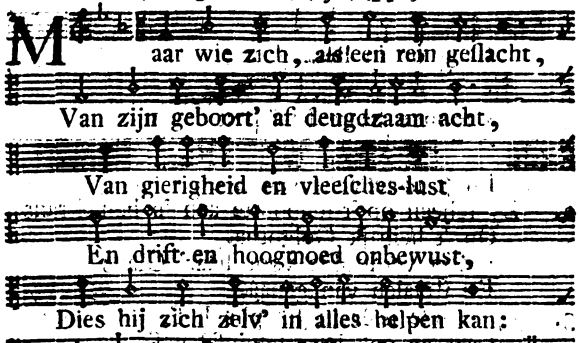

226. Wijze 132.

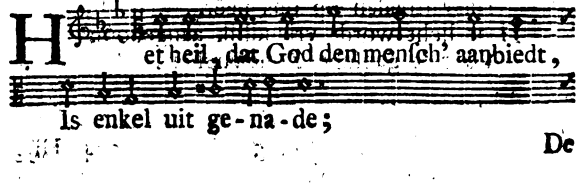

De

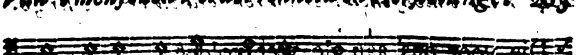

De beste werken helpen niet,

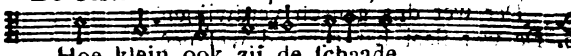

Hoe klein ook zij de schaade.

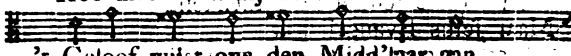

't Geloof wijst ons den Midd'laar aan,

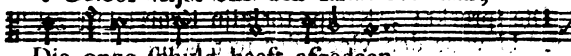

Die onze schuld heeft afgedaan,

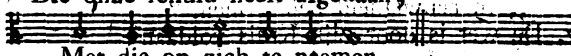

Met die op zich te neemen.

2. Want toen de mensch de wet verbrak,
Hem van den Heer gegeeven,
En Gods gerechte toorn ontstak:
Verloor hij 't geestlijk leeven.
Dus is de mensch door 's vijands nijd
Zijn vrijheid en zijn krachten kwijt,
Om naar Gods wet te hand'len.

3. Doch hij, op waangeloof verzot,
Gaat zich daarmeê versterken,
En oordeelt, dat hij Gods gebod
Voldoen kan met zijn werken;
Daar slechs de wet ten spiegel strekt,
Waardoor 't gemoed wordt opgewekt,
Om 't zondenheir te kennen.

4. Onmooglijk is 't, uit eigen kracht
De zonden natelaaten.
't Wordt veel beproefd, maar nooit volbragt,
Zij groeien boven maaten.
Schijnheiligheid, van God verdoemd,
Noch 't eigen werk, hoe hoog geroemd,
Kan 't allerminste helpen.

5. De Wet moest nochtans zijn vervuld,
Of 't was met ons verlooren;
Dies werd, tot boeting onzer schuld,
God zelf een Mensch geboren,

Die

Die voor ons aan de wet voldeê;
Hij werd een vloek, en deed het weê
Der wet dus gansch verdwijnen.
6. De wet slaat het gemoed wel neêr,
Met onze schuld te ontdekken,
Maar Jesus Evangelieleer
Komt troost in 't hart verwekken;
Die spreekt: „ Kruipt tot zijn Kruis! Dat zal
„ U voor den vloek der wet vooräl
„ In eeuwigheid beschermen."
7. De wet is door zijn Kruis voldaan;
De vloek is haar benomen.
Waaröm zou 'k nu tot Moses gaan?
Ik wil tot Jesus komen.
Ja, Heer! 'k beroep mij op uw pijn;
Uw Dood zal mij het leeven zijn;
Uw Bloed betaalt mijn schulden.

* 227. *Wijze* 1.

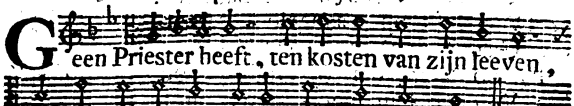

De Zielen in zijn eigen hart geschreeven.
2. Dat doet mijn Jesus; En ziet onze naamen!
Hij draagtze in zijn handpalmen altesamen.
3. Daar zijnze gegraveerd; Dus moet elk weeten,
Dat Jesus hem noch wil noch kan vergeeten.

228. *Wijze* 141.

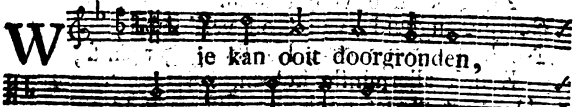

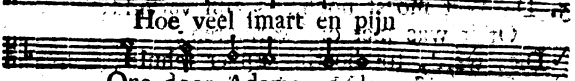

Ons door Adams zonden.

Aan-

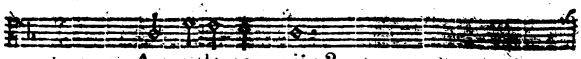

Aangeboren zijn?

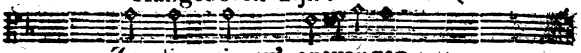

Zondig zijn w' ontvangen,

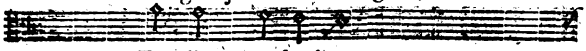

Zondig voordgebragt;

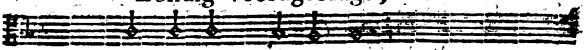

Zondig is 't Verlangen;

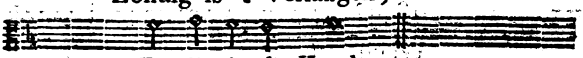

Zondig is de Kracht.

2. Niemand kon verwachten
Ooit den dood te ontgaan,
Of door eigen krachten
Zich daarvan te ontslaan.
Wie konde ons ontbinden?
Of tot ons rantsoen
Weg en midd'len vinden?
GOD zelf moest het doen.

3. Waar' GOD niet gekomen,
Had Hij niet ons bloed
Willig aangenomen,
En de schuld geboet:
Moesten we allen sterven,
Zonder onderscheid,
En het leeven derven.
In alle eeuwigheid.

229. *Wijze* 36.

Naar lijf en ziel was ik vol schand'

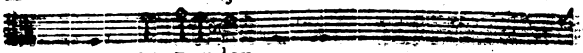

en zonden,

Niets

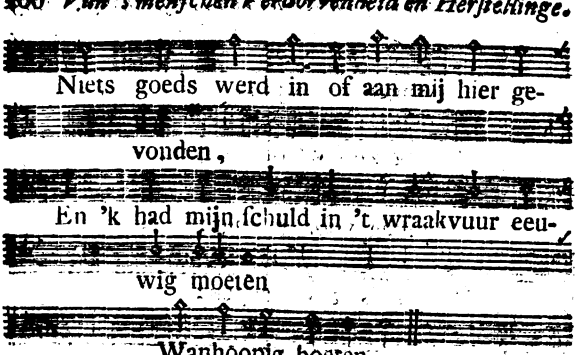

230. *Wijze* 22.

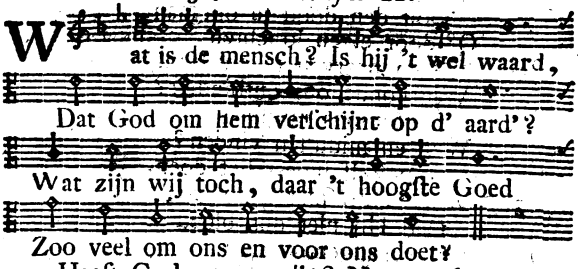

2. Heeft God ons noodig? Neen, ach neen!
Wij zijn vol van afschuwlijkheên.
De drijfveêr van 't geen Hij bereidt
Is enkel zijn barmhartigheid.

* 231. *Wijze* 166.

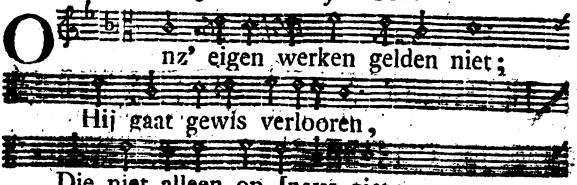

Dat

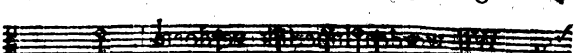

Dat heeft God zelf gezwooren.

Men zal nooit, dan met 's Heilands Bloed

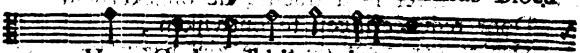

Voor God verschijnen konnen.

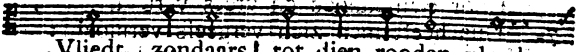

Vliedt, zondaars! tot dien rooden vloed,

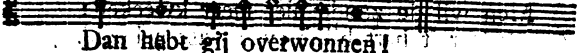

Dan hebt gij overwonnen!

232. *Wijze* 26.

Eer 't hart volstrekt veränderd wordt,

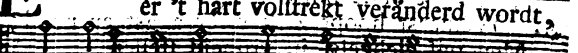

Zijn alle menschen dood in zonden.

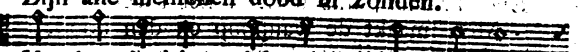

Het hart bedriegt zich zelv', zoekt vonden,

(*Predik.* 7: 29.

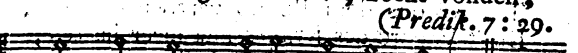

En schiet in 't goede veel te kort.

2. Men kan van 't vleesch zich niet ontslaan,
Want de eerste gaaven zijn verlooren;
Elk wordt in zonden zelfs geboren;
Dus blijft Gods toorn op ons gelaân.

3. Hier baat noch kracht noch groot verstand;
Men voedt het kwaad door tegenstreeven;
Men doet het des te sterker leeven,
Hoe meer men zich daartegen kant.

4. Een zondaar, die door eigen kracht
De zonde te onder meent te brengen,
Zal slechs zijn slaavernij verlengen;
Hij heeft nog over haar geen magt.

5. Wij

Digitized by Google

5. Wij worden innerlijk verdoemd.
Men wil zich tot gelooven dwingen;
Maar wie kan 't ongeloof bespringen?
Geen mensch; wat ook de Rede roemt.
6. Hoe meer men tracht, de onzekerheid
Door redeneeringen te ontwijken,
Des te eer moet de arme ziel bezwijken,
Door twijfelmoed en vrees verleid.
7. Dus heeft men zich vergeefs vermoeid:
Men hoopt nochtans eens los te breeken;
Men wil de zonde niet meer kweeken:
Maar 't hart blijft even vast geboeid.
8. Dan ziet men 't kwaad voor zwakheid aan:
De knaaging wil men krankheid noemen,
En op een beter leeven roemen;
Maar 't oude blijft onafgedaan.
9. Welhaast hoopt zich weer angst en nood;
Men wil zichzelv' in vrijheid stellen,
En *kan* niet; dus herleeft het kwellen;
Men smaakt de wanhoop en den dood.
10. *Zoo* zijn wij zondaars van natuur,
Tot we ons door BLOED verzoenen laaten,
En 't Woord des Kruises niet meer haaten,
Deez' hamer Gods, dit heilig vuur.
(*Jerem.* 23: 29.
11. Wie stil staat, hoort wel haast een stem:
„ Het LAM heeft u met zijnen Bloede
„ Gekocht; dit Bloed komt u ten goede;
„ Geloof in JESUS! Kom tot HEM!"
12. Wie dan recht moede is, komt gewis
Met al zijn ongeloof en zonden,
Vindt hulp en heil in 's Heilands Wonden,
En weet *dan* eerst, wie JESUS is.
13. Zoodra de zondaar zich bekeert,
Kan zonde en vleesch geen plaats meer houwen;
Het reine hart wil GOD aanschouwen,
(*Matth.* 5.

Ter-

Terwijl 't met Christus Bloed zich neert,
14. Van deeze groote zaligheid
Is niemand voor zich uitgeslooten;
Genaa komt als een stroom gevlooten;
Zoo licht als kracht is reeds bereid.
15. Maar hij, die Jesus slechs beziet
Als een' Profeet, blijft in zijn zonden,
En *moet* haar dienen, vastgebonden,
Tot hij tot 's Heilands *Wonden* vliedt.

233. *Wijze* 211.

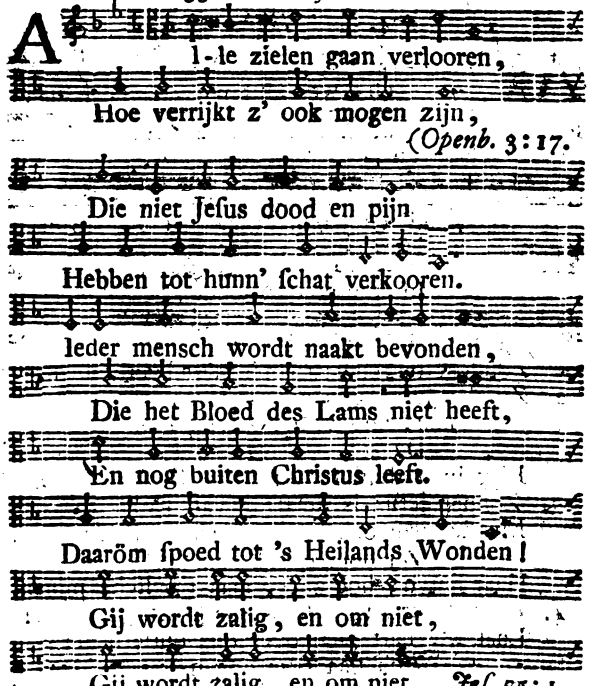

234. *Wijze* 30.

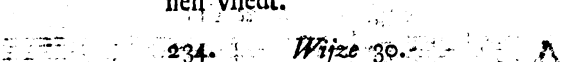

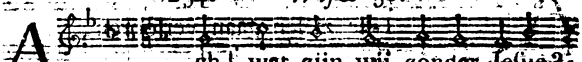

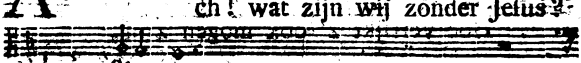

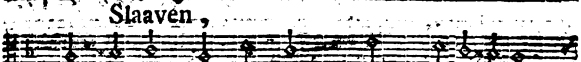

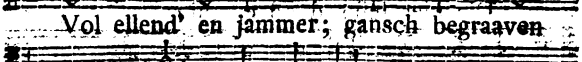

Zonder God, en vast aan 't kwaad verbonden.
2. Zonder Jesus zijn we als niets te tellen.
Satan kan, zoo veel hij wil, ons kwellen.
De zondenmade
Ligt in 't duister, verr' van Gods genade.
3. Zonder Jesus is de slang van Eden
Meester van ons hart en ziel en leden.
Zij doet ons kwijnen;
Haar fenyn, hoe zoet, maakt helsche pijnen.
4. Lieve Heer! ach! hoor ons droevig kermen!
Laat uw hart zich over ons ontfermen!
Ach slaa uwe oogen
Op den nood, dien we U te toonen poogen!

5. Zon-

5. Zonder U blijft elk in 't stof der zonden,
Overdekt met ongeneesb're wonden;
En als wij trachten
Opteestaan, ontbreekt het ons aan krachten.
6. Zonder U, ô Jesus! zijn de zielen
Magtloos; ja men kan bas ligt vernielen;
En 't kwaad geweeten
Knaagt ons steeds, en laat zich nooit vergeeten.
7. Zonder U kan 't *minste* van de dingen
Deezer waereld ons terstond bedwingen;
't Zijn fraaie nooten,
Die al streelende ons gevangen zetten.
(1 *Joan.* 2: 16.
8. Zonder U zijn wij ligt te bedriegen,
Door der waereld veinzen, dreigen, liegen,
Of door haar vleien;
En zij lacht daarna, wanneer wij schreien.
9. Maar Gij, Jesus! Gij zijt sterk en magtig.
Zijn wij zwak: uw dierbaar Bloed werkt krachtig.
Ach wil gedoogen,
Dat onze onmagt steune op uw vermoogen!
10. Jesus! kom ons met uw kracht ontmoeten!
Treed den draak als onder onze voeten!
Neem met erbarmen
Onze zielen in uw bloedige armen!
11. Ai! wil ons uw vriendlijk aanzigt toonen!
Laat ons onder uwe vleug'len woonen!
Ach wil ons geeven
Lust en kracht, om zoo als Gij te leeven!
19. Zie uw Bruid! 't behaage U haar te kussen,
(*Hoogel.* 1: 2.
Om de vrees in haar gansch uitteblussen!
Uw liefdestraalen
Overwinnen alle zielekwaalen.
13. Laat uw Geest, ô Jesus! ons bezielen!
Dan zult Ge ons verheugd voor U zien knielen,

Om uwe voeten
Met een' dankb'ren traanenvloed te groeten.

235. *Wijze* 91.

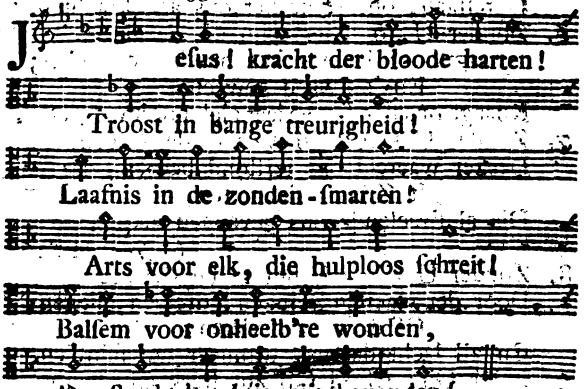

2. 'k Voel mijn hart door 't kwaad bedwongen;
'k Heb in mij geen' vreê noch rust.
Merg en ad'ren zijn doordrongen
Van 't fenijn der booze lust.
Geen' Bloedsdroppel kan ik toonen,
Daar de zonde niet zou woonen.

3. Ja, mijn harte steekt vol pijlen
Van de waereld en het vleesch;
Wil ik naar den Helper ijlen:
Straks bevangt mij angst en vrees;
En mijn geest moet nederzijgen,
Eer ik recht kan adem krijgen.

4. Wil ik mij tot God verheffen:
Dan drukt mij mijn traagheid neer.
Komt Gods Geest mijn hart te treffen:
Dan vertoont zich 't zondenheir;
Zoo dat ik de kwaal der schulden
Nu niet langer meer kan dulden.

5. Daar-

5. Daarom, ô Gij Arts der Armen!
Wiens geneezing nimmer mist,
Toon mij, dat Gij uit erbarmen
Ook *mijn* schuld hebt uitgewischt!
Gij, Gij kunt de pijn vermind'ren,
Ja den schrik des doods verhind'ren.

6. Laat Genade triomfeeren! *Rom.* 5: 20.
Kom! vernieuw mij naar uw beeld!
Mijn verkankerde oude zweeren
Worden anders niet geheeld.
Zalft uw olie mijne wonden:
Zoo ben ik volmaakt verbonden.

7. Ach mijn Heiland! wil mij schenken
De verdiensten uwer pijn!
Wil mij uit uw Wonden drenken!
Dan zal ik vol leeven zijn,
En op vreugderijke wijzen
Uwe ontferming eeuwig prijzen.

236. *Wijze* 75.

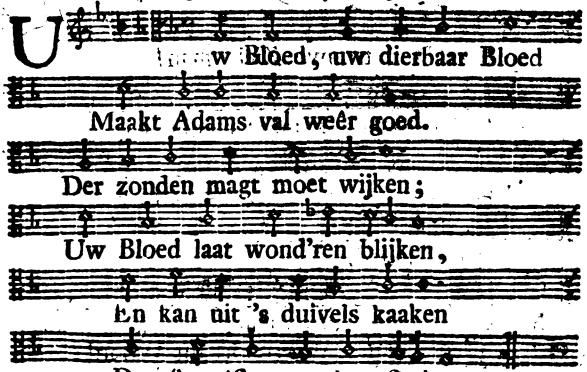

VAN DE BEKEERINGE DES ZONDAARS.

Troostet, troostet mijn Volk! Jes. 40: 1.
Heere! wie heeft onze predikinge geloofd? Jes. 53: 1.
De arme van geeste. Matth. 5: 3.

Lied 237. *Wijze* 97.

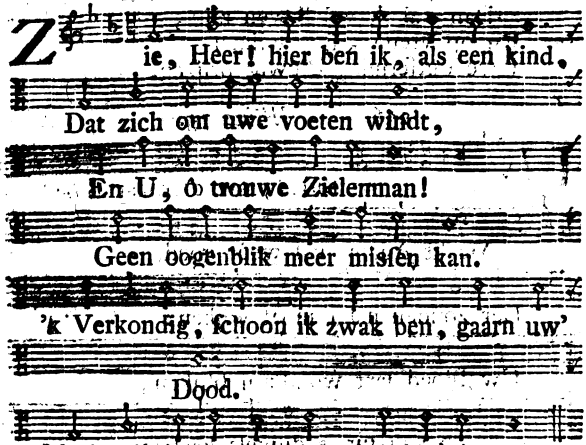

2. Ik predik dan. Wie hoort dit Woord?
Wie wordt door onrust aangespoord?
Wie voelt zijns zelfs verdoemenis,
En dat hij gansch verdorven is,

Ter-

Terwijl hij is ten einde raads en moeds?
Die luistre toe! want dat belooft wat goeds.

238. *Wijze* 217.

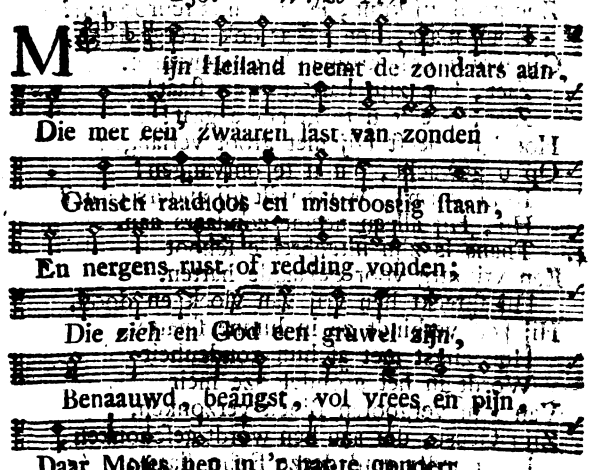

2. Zijn teder, ja zijn Moeders-hart, *Jes.* 49: 15.
Dreef hem van zijnen Troon beneden.
Hem drong des zondaars vloek en smart,
Ten vloek in onze plaats te treeden.
Hij zonk ter neer in onzen nood,
En smaakte mijn' en uwen dood.
Nu is 't volbragt. Zijn dierbaar leeven
Heeft Hij tot ons rantsoen gegeeven.

Hij heeft de vrijstad opgedaan,
En neemt nu de arme zondaars aan.
3. Komt, komt belaaden en gebukt,
Zoo goed gij kunt, en wilt niet schroomen!
Komt maar, hoe zwaar ook neêrgedrukt,
Gij wordt ook kruipende aangenomen.
Ziet, hoe zijn hart u open staat!
Ziet, hoe 't u te gemoete gaat!
Hoe lang heeft Hij met groot verlangen
Op u gewacht, om u te ontvangen!
Kom worm! Waar wilt gij anders gaan?
Hij, Hij alleen neemt zondaars aan.
4. Thans is zijn uitgebreide schoot
Een vrijburg voor gejaagde harten.
Hij spreekt hen vrij van vloek en dood.
Hij zelf verbindt ze in hunne smarten.
Hun angst met al hun zondenheir
Wordt in het grondelooze meir
Van zijn vergooten Bloed verzonken.
Zijn Geest, die aan hen wordt geschonken,
Leert ieder een' deeze Echo slaan:
„ Ja, Jesus neemt de zondaars aan. "
5. Zoo draagt Hij hen voor 's Vaders troon
In zijn met Bloed besprenkelde armen.
De Vader zietze in zijnen Zoon,
En neigt zich tot hen met erbarmen.
Dan is de mensch den hemel waard,
En wordt voor 's Vaders kind verklaard,
Hem wordt Gods hoogste schat gegeeven,
En ook de deur van 't eeuwig leeven
Wordt hem met blijdschap opgedaan.
Waaröm? De Heiland nam hem aan.
6. ô Kondt gij Hem in 't harte zien,
Hoe 't met den zondaar is bewoogen!
't Zij hij nog poogt, zijn hand te ontvlien,
Of dat hij komt met schreiende oogen.
Gij vindt Hem in Zacheus huis.

Denkt

Denkt om den Moordenaar aan 't Kruis!
Den Tollenaar wilt niet vergeeten!
(*Luc.* 18 : 13.
Noch haar, die bij Hem neergezeten
Genade zocht met sterk getraan!
(*Luc.* 7 : 37, 38.
Hij neemt de slegtste zondaars aan.
7. Ja, denktge aan Petrus groote schuld,
Aan Saulus en den Stokbewaarder,
Dan wordt u 's Heilands groot geduld
En zondaars-liefde nog veel klaarder.
Hoe vriendlijk, met wat liefdestraal
Aanschouwde Hij hen allemaal,
En dacht niet aan hun wanbedrijven!
Zoo is Hij nog en zal ook blijven
Vermoeide zielen toegedaan.
Die roept Hij, ja die neemt Hij aan.
8. Komt dan, ô zondaars, klein en groot,
Met allen, die hunn' vloek beweenen,
Tot Hem, die niemand van zich stoot,
Wanneer zij 't maar van harten meenen!
Geen zondaar is voor Hem te slegt;
Zoo als gij zijt, zijt gij Hem recht.
Waaröm wilgt in den kerker leeven,
Daar u een Heiland is gegeeven?
Waaröm wilt gy verlooren gaan?
Kom! want ook u neemt Jesus aan.
9. Denk niet: „ Het is nog tijds genoeg,
„ Het goede mag my thans gebeuren;
„ God, hoop ik, zal toch niet zoo vroeg
„ Mij sluiten zijn Genade-deuren."
Neen, denk veel eer: „ Hij is reeds moê
„ Van roepen." Grijp dan schielijk toe!
De dood kan u snel overkomen.
Hij roept u! Hebt gij 't niet vernomen?
Die voor uw schulden heeft voldaan
Neemt u met open armen aan!

10. Maar trek ons liever aan uw borst,
ô Gij Ontfermer vol meêdoogen!
Verwek den honger en den dorst
In hun, die U te ontbeeren poogen.
Toon hun bij hunne zielesmart
Uw liefderijk doorstoken hart,
Opdat hun binnenste ingewanden
In liefde ontvonken en ontbranden!
Ach! konde elk zeggen: „ 't Is gedaan,
„ Mij, ja ook *mij* nam Jesus aan! ”

239. *Wijze* 106.

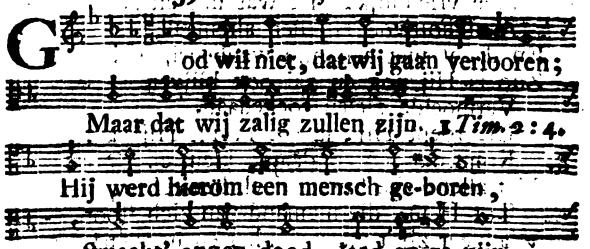

2. Zoodanig is zijn teêr erbarmen,
Dat al 't verstand te boven gaat.
Werpt zich een zondaar in zijn armen,
Zoo breekt Hem 't hart, en Hij weet raad;
Ook breekt Hem 't Hart, wanneer Hij ziet,
Dat de arme ziel nog van Hem vliedt.
3. ô Afgrond, die alle onze zonden
Door Christus dierb'ren Dood verslindt!
Hier wordt de wonde recht verbonden,
Zoo dat men geen verdoem'nis vindt,

Wijl

Wijl Jesus Bloed steeds roept en schreit:
„ Barmhartigheid! Barmhartigheid!"

240. *Wijze* 168.

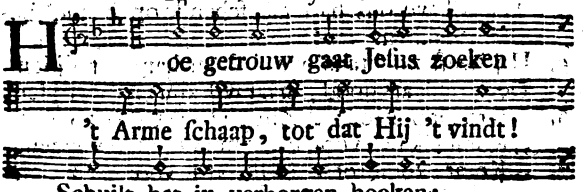

* 241. *Wijze* 1.

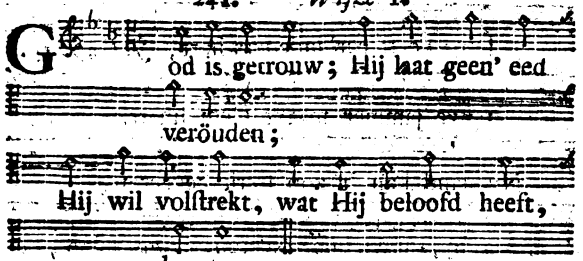

2. Hij wil het leed des zondaars niet verlengen;
Wat Hij begint, dat wil Hij ook volbrengen.

3. Zoo

3. Zoo dierbaar is Hem de arme zondenmaate,
Dat Hij haar te gemoet gaat met Genade.
4. Hij zoekt ons *eerst*, en wil ons tot zich trekken,
Terwijl we ons hart met schande op schand' bevlekken.
5. Hij heeft nochtans ons lief, en kan niet lijden
Des zondaars dood, maar wil zijn ziel bevrijden.
6. Hij roept ons toe: „ Zijt gij belast met zonden:
„ Komt! 'k heb voor u het middel uitgevonden.
7. „ Komt, komt tot mij! Ik zal u voor uw zielen
„ De ruste geeven, en uw schuld vernielen.

242. *Wijze* 165.

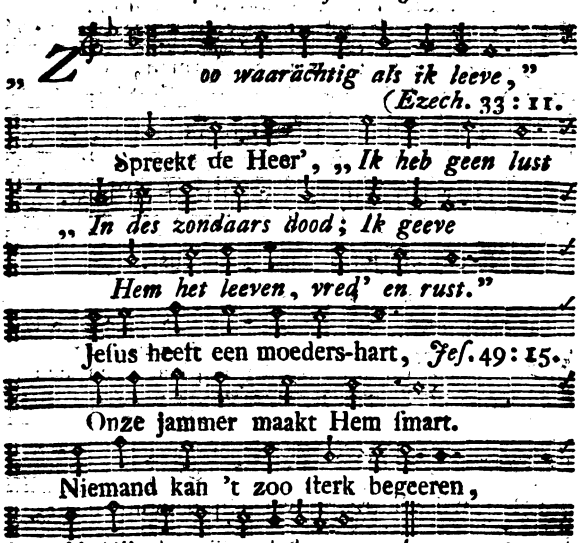

2. Neen, geen herder is te vinden
Voor 't verdwaalde schaap, dan Hij.
(Luc. 15: 4, 5.

De

De arme zondaars zijn *zijn* vrinden. *Luc.* 15:2.
Ja, zaagt gij zijn hart recht vrij,
Hoe 't uit liefde zucht en kermt,
Met wat vreugd' het zich ontfermt,
Hoe 't van dorst naar ons kan steenen:
O! gij zoudt van liefde weenen.

3. Stel eens, dat gij hadt gevonden
Duizend waerelden vol vloek,
En gij stondt voor *alle* zonden,
Daar begaan, *alleen* te boek:
Dat zou veel zijn; welk een heir!
Maar te weinig, om het meir *Mich.* 7:19.
Der Genaa voor Adams kind'ren
Eenen droppel te vermind'ren. *Jes.* 1:18.

4. Onuitbluschb're liefdevlammen!
Gij zijt sterker dan de dood! *Hoogel.* 8:6,7.
Zegensstroomen, nooit te dammen!
O! welk een genadeschoot!
't Groot Heeläl is klein daarbij;
De ingang staat voor ieder vrij;
Hier, hier is (wie kan meer wenschen?)
Ruimte en plaats voor alle menschen.

243. *Wijze* 166.

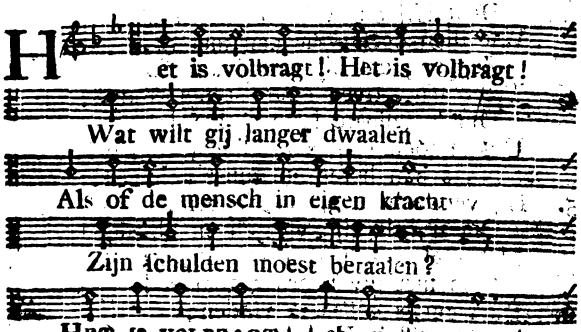

Gij

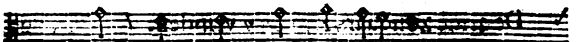

Gij hoeft hier niets te geeven;

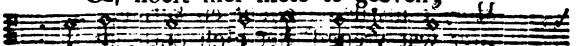

Geloof slechs, en gaa daarin voort,

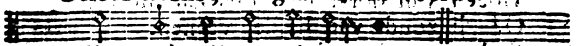

Zoo zult gij eeuwig leeven!

244. *Wijze 16.*

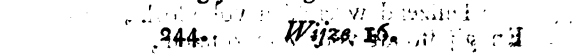

Mensch! leer uwen Heiland kennen,

Die uw ziel zoo teer beminnt!

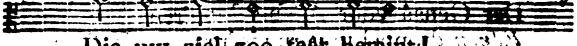

Leer u toch aan Hem gewennen,

Als aan uwen besten Vrind.

2. Ach! beschouw Hem in zijn lijden!
 't Is uw God, Immanuël.
 Wilt ge u gaarne in God verblijden:
 Kom, schep vreugde uit deeze wel!

3. Eeuwig, eeuwig *duurt* de vrede,
 Dien Hij ons verworven heeft.
 Wie dien heeft, die kan met rede
 Zeggen, dat hij waarlijk leeft.

4. Treed dan, treed getroost ten troone,
 Om 't geslagte Lam te zien!
 U kan toch van 's menschen Zoone
 Niets dan liefde en gunst geschien.

5. Hij verwacht u met verlangen,
 Om u, als zijn vleesch en bloed,
 Met veel tederheid te ontvangen;
 Kom met uw bedrukt gemoed!

6. Bij Hem is genaa te vinden;
 Niemand is Hem ake slegt.

Hij

Hij wil zich met ons verbinden.
Dit is waar, dewijl Hij 't zegt.
7. Hij biedt ieder in dees dagen
Zijn genade-volheid aan.
En 't is waarlijk zijn behaagen,
Dat elk een zal tot Hem gaan.
8. Stroomen vloeijen uit zijn wonden,
Stroomen waarer zaligheid.
Wie zich nu op Hem wil gronden,
Vindt hier alles toebereid.
9. Elk, die met betraande wangen
Bij Hem om genade smeekt,
Zal al wat hy wenscht ontvangen,
Wijl het Zoenbloed voor hem spreekt.

245. *Wijze 23.*

2. 't Is uw Schepper zelf, wiens lijden
U voor eeuwig kon bevrijden.
Hij moest u ten borge strekken,
En uw schuld met Bloed bedekken.

246. *Wijze 75.*

Wien

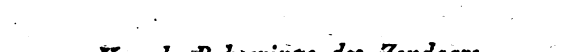

Wien niemand meer mag lijden,

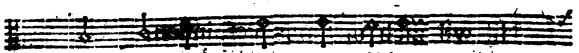

Wien alle zondaars mijden,

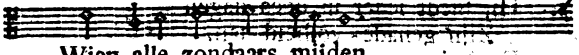

Die mag tot Jesus komen,

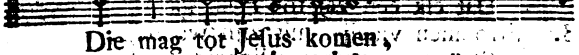

En wordt ook aange-no-men.

247. *Wijze* 83.

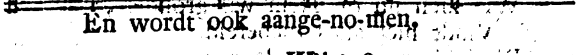

Zielen! komt naar Golgotha!

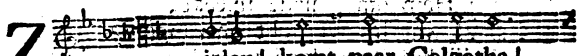

Wilt op 't Kruis met aandacht letten!

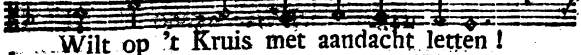

Hier zal 't Lam, door zijn genaâ,

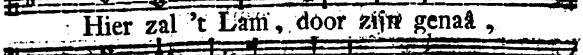

U tot waar berouw aanzetten.

Brengt u dat niet tot geween:

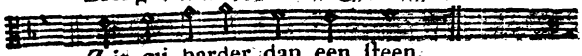

Zijt gij harder dan een steen.

2. Komt en ziet den Leevensvorst
Tusschen aardê en hemel hangen!
Daar Hij smacht van pijn en dorst,
Zonder laavenis te ontvangen.
Zielen! denkt om Jesus nood!
Vraagt! „ Waaröm werd Hij gedood?"

248. *Wijze* 97.

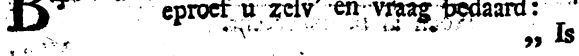

Beproef u zelv' en vraag bedaard:

„ Is

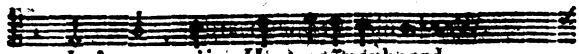

„ Is 't aan *mijn Hart* geöpenbaard,

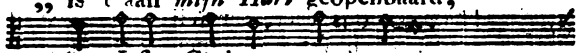

„ Dat Jesus Christus gansch gewis

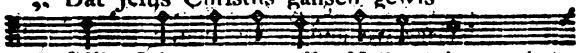

„ Mijn Schepper en mijn Heiland is,

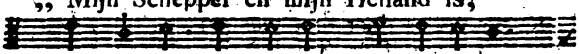

„ Die voor mij ſtierf, uit liefd', als Bruidegom?"

Is 't *Ja*: wees blij! Is 't *neen*: zoo ween daaröm!

249. *Wijze* 37.

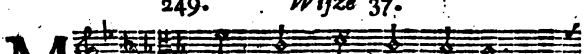

M en moet, eer men geneest,

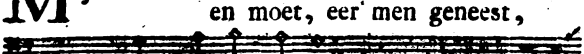

Zich kennen leeren,

En zich, gelijk de Geest

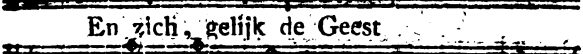

Ons drijft, verneêren,

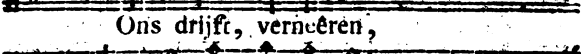

Ook ſchulden en misdaân

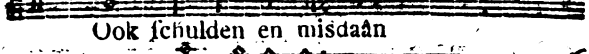

Oprecht bekennen. 1. *Joan.* 1:9.

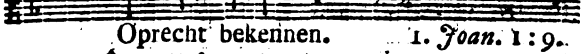

Maar 't hart wil zich hieräan

Niet ligt gewennen.

2. De diepverborgen aard
Van 's menſchen harte

Wordt niet geöpenbaard,
Dan met veel smarte,
Het kost ons veel, eer wij
Gansch naakt verschijnen.
Wie 't gaarne doet, wordt vrij;
Daar we anders kwijnen.

3. Wie als een hulploos kind
Niet doet dan weenen,
Dien wil de Zondaarsvrind
Met zich verëenen.
Voor dien zal Christus Bloed
Een olie weezen,
Die zalft, en wond'ren doet,
Hem te geneezen.

250. *Wijze 146.*

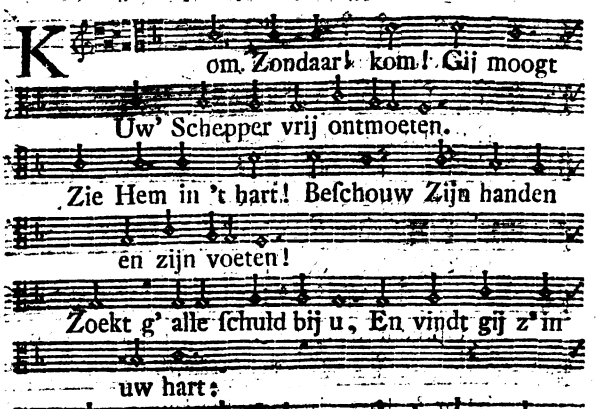

251. Zul-

251. *Wijze* 30.

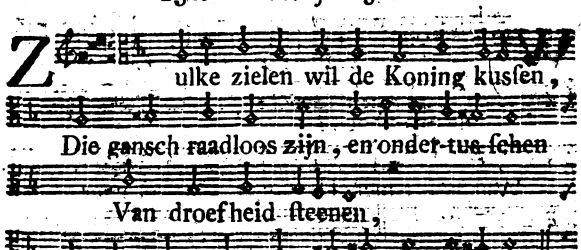

2. Zulke zielen wil de Koning laaven,
Die, in plaats van ſchoone en rijke gaaven,
Haar' nood Hem geeven,
En alleen van zijne Genade leeven.

3. Zulke zielen wil de Koning leeren,
Die op 't allerdiepſte zich verneeren,
En voor zijn oogen
Als discip'len ſteeds te hand'len poogen.

252. *Wijze* 39.

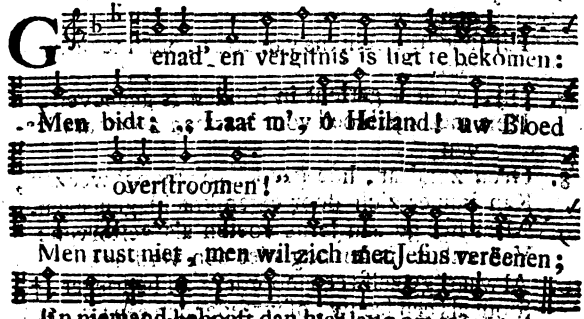

Digitized by Google

253. Wijze 1.

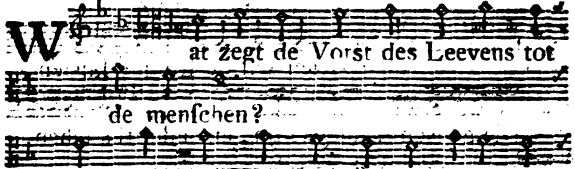

2. Hij roept, gelyk toen Hij aan 't Kruis moest hangen:
„Mij dorst! Mij dorst! Ik smacht nog van verlangen."
3. Verlangt Hij 't *bloed* van hun, die Hem verlaaten?
Neen! Hij begeert het *hart* van die Hem haaten.
4. Hij wil niet, dat een zondaar gaa verlooren,
Maar wil door liefde een ieders hart bekooren.
5. Zoo als gij zijt, kunt gij tot Jesus komen;
En wie *zoo* komt, wordt vriendlijk aangenomen.
6. Gij moogt met schande en zonden zijn omhangen:
Hij smacht nochtans van dorst, om u te ontvangen.
7. Hij, wien 't gericht in handen is gegeeven,
Pleit met zijn bloed vóór 's armen zondaars leeven.
8. Geen zondaar, hoe gevoelig hij moog' weezen,
Kan immer zich door eigen kracht geneezen.
9. Maar ligt ge aan Jesus voeten als gestorven:
Van zulken is 'er nog niet één verdorven.
10. Al waart gy zelfs een moorder * of bedrieger, †
Stout als een leeuw, of wreeder dan een tieger: §
11. Gij

* *Luc.* 23: 43. † *Luc.* 19: 8. § *Hand.* 9: 1.

11. Gij wordt, als gij tot Jesus komt, herboren,
En denkt en doet gansch anders dan te voren.
12. Al waart gij koud als ijs: In Jesus handen
Begint uw hart van liefde sterk te branden.
13. Al waart gij dood, zoo dood als steen kan weezen:
Gij kunt door Hem herleeven en geneezen.
14. Wat is het zoet, een arme ziel te aanschouwen,
Die haare hoop op Jesus Bloed kan bouwen!
15. Die leeft in vrede en blijdschap, zelfs in 't lijden.
Wie zou die ziel ooit haar geluk benijden?
16. Ach konden wij, dat preekende op de daken,
Matth. 10: 27.
Schijnheiligen tot arme zondaars maaken!

254. *Wijze* 97.

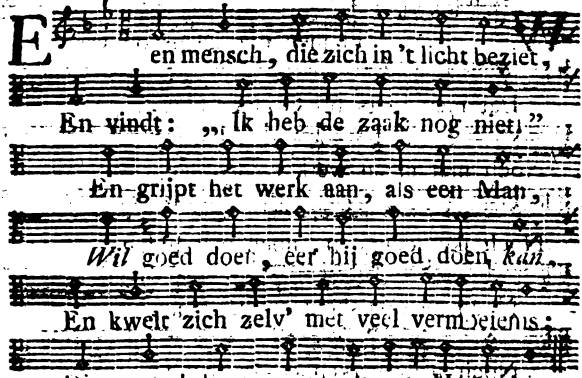

Die mensch leert nooit, wie onze Heiland is.
2. Maar wie als een verlooren kind
Ontwaakt, en als een worm zich windt,
Acht zich doodschuldig, vreest en beeft,
Weer, dat hij zelf geen krachten heeft,
Verslaagt, maar wil toch niet verlooren gaan:
Die ziet welhaast zijn' Heiland voor hem staan.
(*Ezech.* 16: 6.

3. Hoe gaat het u? „Ach! 't gaat niet goed,
„ 'k Verdrink vast in mijn eigen bloed."
Dan spreekt de Zondaarsvrind: „Mijn Zoon!
„ U wordt vergifnis aangeboon!
„ Neem ze aan! Wees blij! Geloof, dat 'k u ontslaa!
„ Ik geef u 't kleed; staa op en volg mij naa!"
4. De ziel ontvangt den nieuwen geest,
Gelooft in Jesus, en geneest.
Zij ziet het Lam, dat eeuwig leeft,
Met oogen, die Gods Geest haar geeft;
Zij is bekleed en met het Lam bekend:
Dus neemt haar nood ten eenemaal een end.

255. *Wijze 82.*

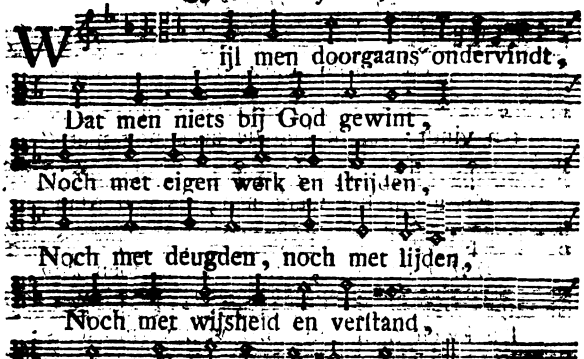

2. Wijl gemaakte heiligheid
Ons bij God geen plaats bereidt;
Wijl rechtzinnigheid in 't denken
Ons geen ziele-rust kan schenken,
En de Pharizeesche stoet
Tollenaaren wijken moet; *Matth.* 21: 31.
3. Zoo is dit de beste raad,

Die

Die voor God als goed bestaat:
Men denke aan geen doen noch boeten,
Maar men valle aan Jesus voeten,
En vraag Hem: „ ô Menschenzoon!
„ Ben ik dan niet ook uw loon?
4. „ Hebt Gij voor mij gansch alleen
„ Niet gebeden noch gestreên?
„ Daar Ge ontelb're zondaarsschaaren
„ Tot uw Bruiloft wilt vergaaren,
„ En ze aanneemen tot uw Bruid:
„ Sluit Ge alleen *mij* daarvan uit?
5. „ Neen, 't schoelt niet aan U, voorwaar!
„ Maar *mijn* schuld is zonneklaar.
Mij ontbreekt één ding geduurig:
„ 't Waar *Geloof*; dat zoek ik vuurig;
„ Zonder dat wordt niemand vrij.
„ En wie deelt dat uit, dan Gij?
6. „ 'k Weet zeker, dat Gij mij niet haat,
„ En mijn smeeking niet versmaadt;
„ Uw verdienste en uwe traanen
„ Zullen mij den weg nog baanen.
„ Maar ik staak mijn traanen niet,
„ Tot mijns harten wensch geschiedt.

256. *Wijze* 146.

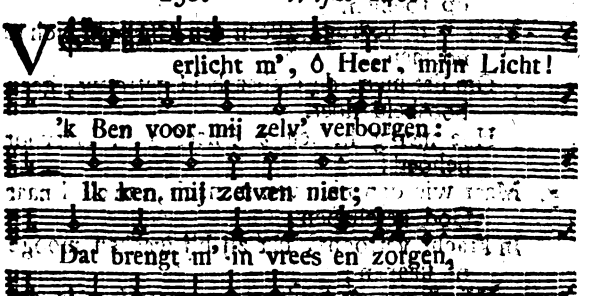

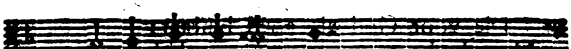

Gelijk ik weezen moet,

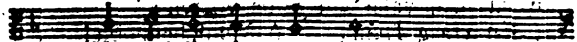

Hoewel ik niet meer leef,

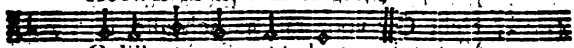

Gelijk de waereld doet.

2. Ik leefde eertijds in rust en ijd'le vreugdbedrijven;
Maar nu ben ik vol angst, en weet niet waar te blijven.
'k Ben voor mij zelv' een last; wat me anders lachen deed
En tot vernoeging was, baart mij nu harteleed.

3. Geen tijdelijk verlies veroorzaakt deeze smarten;
Neen, neen, 't is zielepijn diep in den grond mijns harten;
Of mij de waereld al den naam van Christen geev',
Ik weet niet of ik 't ben, schoon 'k onder Christ'nen leev'.

4. Men draagt ligt deezen naam, en kan 'er wel op roemen.
Maar 't is bedrog, alleen een Christen zich te noemen,
Om dat men, de eerbaarheid getrouw, geen boosheid doet.
Hoe menig heiden zelf heef zich daarvoor behoed!

5. Maar wie den nieuwen mensch, van God naar God geschapen,
In kracht vertoont, het zij hij waaken mooge of slaapen;
Wie Christus aandoet, en met Hem is ondertrouwd,

Die

Digitized by Google

Die is een Christen, wijl God zelf hem daarvoor houdt.

6. Die blijft in Hem en wil niets buiten Hem erlangen,
En tracht, getroost en trouw zijn standaard aan te hangen;
Die zegt met al zijn hart: „ Mijn Ziel's Rijkdegom!
„ Leid mij gelijk Gij wilt! ik ben uw eigendom.„

7. Dit, dit ontbreekt mij nog; dit kan ik nog niet zeggen,
Noch mij, zoo als ik ben, voor Jesus nederleggen;
Dan wil ik, dan weêr niet; dan trekt de waereld mij,
Dan vlied ik weêr van haar, en word toch nooit gansch vrij.

8. Uw Dood, ô Jesus! kon mijn hart nog niet bekooren.
Daaröm laat zich een stem geduurig in mij hooren:
„ Zeg toch de waereld af, rein af! hang Christus aan!
„ Geloof in Jesus Bloed! dan is voor u voldaan."

9. Dit woord vervolgt mijn ziel; ik kan 't niet tegenspreeken;
En toch heb ik geen kracht, uw Bloed U af te smeeken.
Mijn God! wat zal ik doen? Hoe komt mijn ziel tot rust?
Moet *ik* het doen, zoo wordt mijn angst nooit uitgeblusch't.

10. Daaröm is mijn besluit: 'k wil me aan U overgeeven;
Doe wat Gij wilt met mij! dan zal ik eeuwig leeven.

Digitized by Google

Wie nimmer U verlaat, en van U is gekend,
Leeft als een vat ter eer; zijn welvaard
neemt geen end.

257. *Wijze* 75.

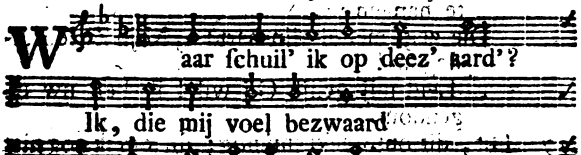

Kan ooit mijn smart verzachten.

2. Ach JESUS! waar zijt Gij?
Ontferm U over mij!
Ik kom bedroefd getreeden
Tot uw barmhartigheden.
Geef, geef mij arme made
Een' droppel van Genade!

3. Ik zeer ellendig-kind,
Dat zich belaaden vindt,
Werp all' mijn zwaare zonden
In uwe diepe wonden.
Zijn die U (mag ik 't vraagen?)
Ook niet voor *mij* geslaagen?

4. Spreek slechs, zoo ben ik vrij,
Hoe zwaar mijn schuld ook zij!
Mogte ik uw Bloed opvatten:
Dan had ik 's hemels schatten!
Ach! hoorde Gij mij kermen:

Gij

Gij zoudt U toch ontfermen?
5. Dat uw onschuldig Bloed,
Die schoone roode vloed,
Mij wasch' van all' mijn zonden!
Dan, dan ben ik ontbonden.
Ach wil haar nooit gedenken,
Maar diep in 't meer verdrenken!
(*Mich.* 7:19.

6. Gij, die geen ziel in nood,
Hoe slegt ook, van U stoor,
Gij kunt mij wormtje laaven!
Wil in uw graf begraaven
Mijn zonden en misdrijven!
En laat ze altoos daar blijven!

258. *Wijze* 151.

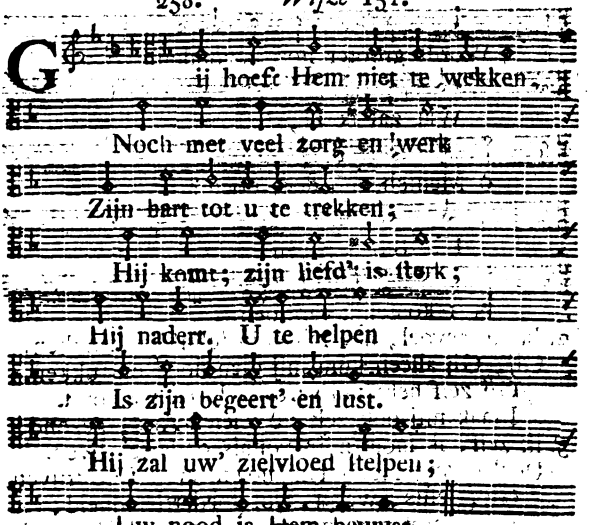

2. Gij hebt u niet te ontstelen

Voor

Voor uwen zondenberg,
Noch u geslaag te kwellen,
Als waare uw staat al te erg.
Neen! Hij heeft raad gevonden
Voor u in overvloed.
Verberg u in zijn wonden,
En houd u aan zijn Bloed!

259. *Wijze* 35.

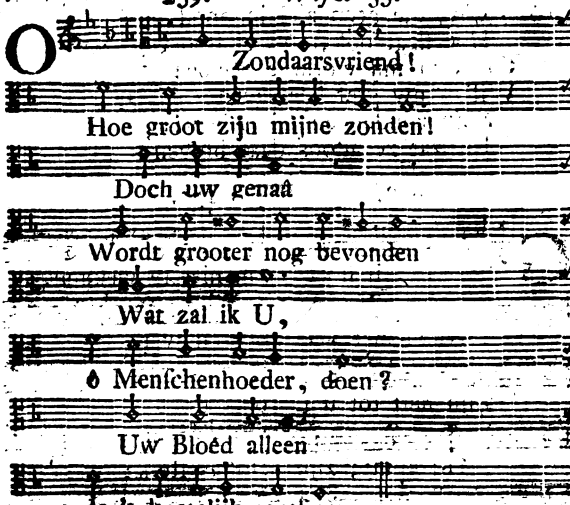

2. Ja, ik gevoel, hoe mij mijn schulden drukken.
Gij, Gij alleen kunt mij dien nood ontrukken.
Gij zelf hebt mij verbrijzeld en verwond.
Maak mij ook zelf, ô Zielen-Arts, gezond!
3. Ik zelf, ik moet mijn vonnis onderschrijven.
Doch de angst schijnt mij nog meer tot U te drijven.
Gij, Jesus, werpt, vol goedertierenheid,
Den worm niet wech, die om genade schreit.
4. Ach zie! ik lig hier in *mijn* bloed vertreeden.

Maar,

Maar, wilt Ge aan mij *uw* heilig Bloed besteeden,
Een' droppel flechs verleenen aan mijn ziel:
Dan leeft ze in vreugd', hoe verr' zij ook verviel.

* 260. *Wijze* 30.

2. God! ik kan in 't recht met U niet treeden;
Neen, ik vlucht tot uw Barmhartigheden.
Ik arme made
Smeek om niets dan enkel om genade.

3. Ach vergeef mij alle mijne zonden!
Ik beroep mij op uw bloed'ge Wonden.
Verhoor me, ô Heere!
Daar ik 't weenende en om niet begeere.

261. *Wijze* 132.

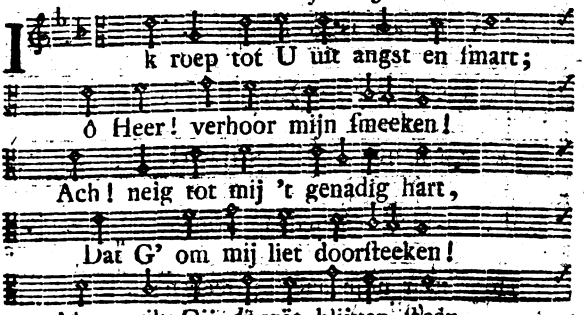

Dat

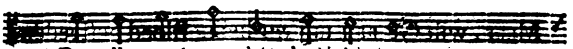

: Dat ik veel zonden heb begaan :

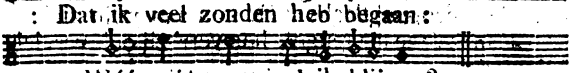

Wéé mij! waar zal ik blijven?

2. Niers geldt bij U, dan uw Genaâ,
Om zonden te vergeeven.
Door eigen werk, hoe *wel* 't ook gaa,
Verkrijgt geen mensch het leeven.
Vrees is ons deel; daar is geen man,
Die bij U op iets roemen kan;
Elk moet GENADE zoeken.

3. Is mijn verdoem'nis zwaar en sterk:
Uw Bloed heeft veel meer krachten.
Ik steun op uw verzoeningswerk,
Daar Ge U voor mij liet slagten.
Ja, 't is uw Bloed, waaröp ik staa;
Op uw genade en ongenaâ
Wil 'k me aan U overgeeven.

* 262. *Wijze* 75.

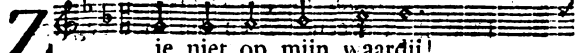

Zie niet op mijn waardij!

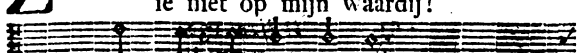

Want daar is geen in mij.

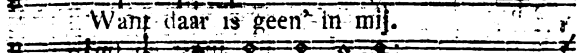

Denk veelmeer aan uw lijden!

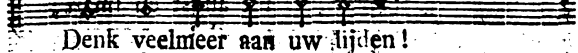

Denk aan uw bloedig strijden!

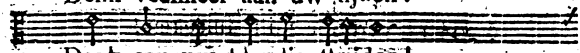

Ik kan niets doen dan weenen.

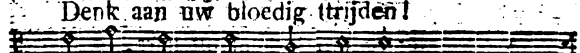

Hoor naar mijn angstig steenen!

2. Hebt Gij, ô Zondaarsvriend,

Dan

Dan niets voor mij verdiend?
Hoort Gij uw Bloed niet spreeken,
Wanneer Gij mij hoort smeeken?
Hebt Gé in uw Nagelwonden
Niet ook *mijn* naam gevonden?
3. Eén droppel Bloeds, staat ligt,
Heer! voor uw aangezigt,
Als vóór *mijn* schuld vergooten,
En *mij* tot heil gevlooten!
Wil mij deez' droppel geeven!
Dan zal ik eeuwig leeven.

* 263. *Wijze* 151.

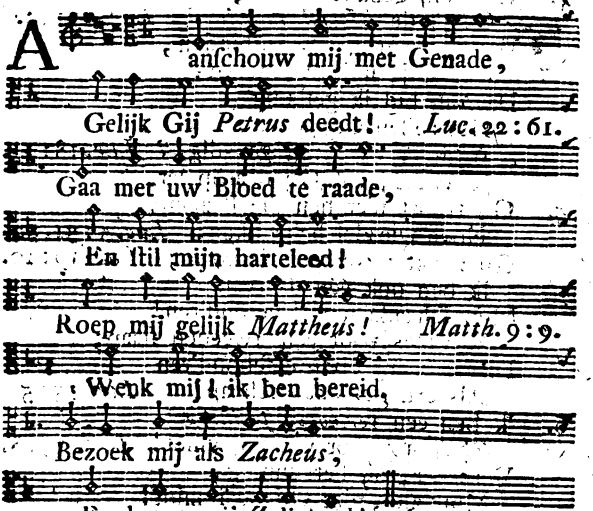

2. Denk om de *Zondaaresse*, *Luc.* 7.
Die eertijds tot U trad,
Een Alabaster-flesche
Met zalve bij zich had,

In

In plaats van doen en boeten
Om niet Genade zocht,
En weenende uwe voeten
Nat maakte en kussen mogt'!
3. Laat mij, gelijk *dees vrouwe*,
Met traanen bij U staan,
En steunende op uw trouwe
In vrede heenengaan! *Luc.* 7: 50.
Denk aan uw' Bloed en Wonden!
En daaröm zeg tot mij:
„ 'k Vergeef u alle uw zonden
„ En spreek u daarvan vrij!" *Luc.* 7: 48.
4. Laat mij genade vinden,
Gelijk de *Moordenaar!* *Luc.* 23: 43.
Want wie mag mij ontbinden,
Dan Gij, mijn Middelaar?
Daaröm bid ik gestadig
Het tollenaars-gebed:
„ ó God! wees mij genadig!" *Luc.* 18: 13.
'k Weet, dat Gij daaröp let.
5. Gij troost niet hen die slaapen,
Noch wie zich helpen kan; *Luc.* 5: 31, 32.
Gij zoekt *verlooren' schaapen*; *Luc.* 19: 10.
Ik ben ook één daarvan.
Mijn schaade mogt' veröud'ren!
'k Vrees voor een' tweeden slaap;
Dies leg mij op uw schoud'ren
Als een *gevonden* schaap! *Luc.* 15: 5.
6. 'k Ben een *verlooren penning*;
Zoek mij, tot Gij mij vindt! *Luc.* 15: 8.
Verzeker, bij herkenning,
Mijn ziel, dat Gij haar mint!
Omhels mij met meêdoogen,
Als den *verloor'nen Zoon!* *Luc.* 15: 20.
Dan blijf ik voor uwe oogen,
Tot 'k eeuwig bij U woon'.

264. O

Digitized by Google

264. *Wijze* 132.

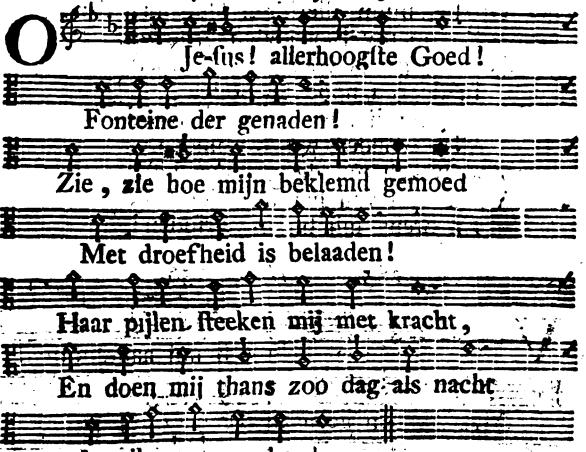

2. Ontfermer! help mij uit dien nood!
Ik heb uw Wet vertreeden;
Maar hebt Ge aan 't kruis den bitt'ren dood
Ook niet voor *mij* geleeden?
Ach! zie mij dan genadig aan!
Laat me in de zonden niet vergaan,
Waarvan ik word bestreeden!

3. 'k Belij mijn schuld; ô God! ze is zwaar.
Wat heb ik al misdreeven!
Nu merk ik eerst, in wat gevaar
Mijn ziel zich heeft begeeven.
Mijn lichaams-ruste is zelfs gestoord;
'k Zou sterven, waar 't niet, dat uw woord
Mij troost en raad kwam' geeven.

4. Ik vind daarin, dat Gij belooft
Vergeevinge aller zonden
Hun, die van hulpe en raad beroofd,
Heenvlieden tot uw wonden,

En hartlijk, met geboogen knien,
Op U, huun' dierb'ren Heiland, zien,
En op uw Bloed zich gronden.
5. Niets beter is voor mijn gemoed
In deezen nood te vinden,
Dan dat Gij met uw eigen Bloed
Mijn wonden wilt verbinden.
Zoo wasch mij dan, Immanuël!
Verlos mij van het heir der hel,
En breng mij bij uw vrinden!

265. *Wijze 156.*

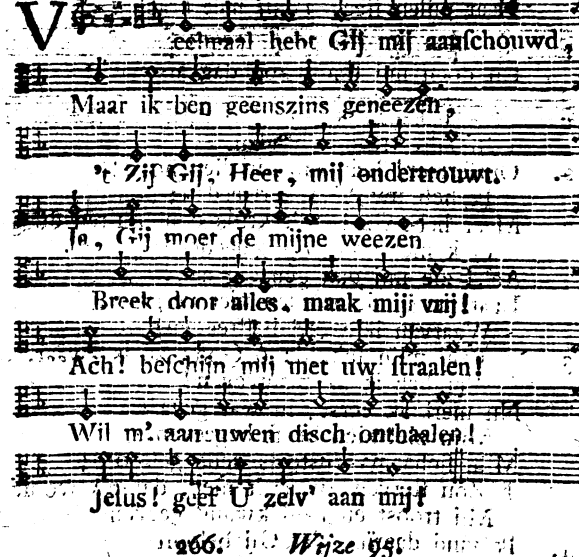

266. *Wijze 95.*

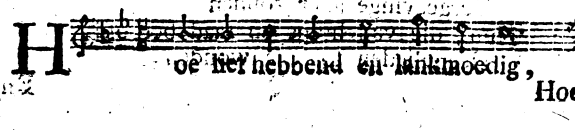

Hoe

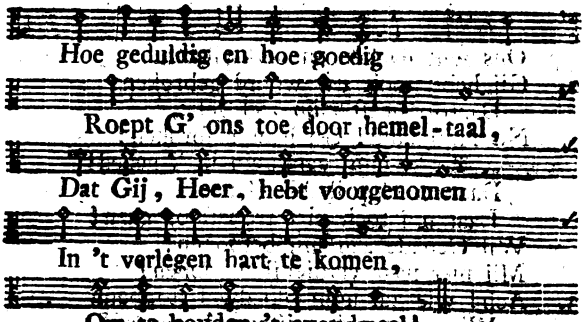

2. Maak dan, o mijn God en Koning!
Door 't geloof uw waare wooning
Van mijn arm verbrijzeld hart!
Ik doe U met blijdschap open,
Want uw komst streke (mag ik hoopen)
Tot verzachting van mijn smart.

267. *Wijze 165.*

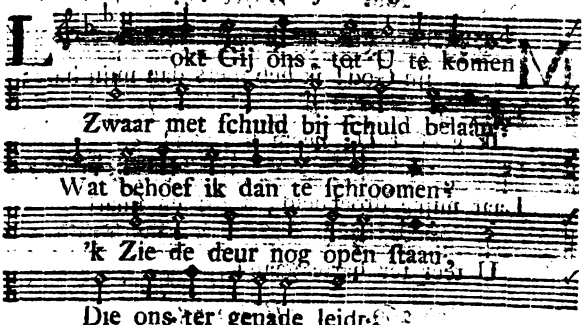

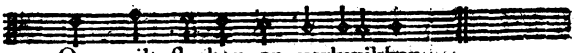

Ons wilt slaaken en verkwikken.
2. Gij hebt nooit uw woord gebroken;
Daaröp heeft mijn ziel gelet.
Nu mijn God! Gij hebt gesproken:
„ Zoekt mijn aanschijn in 't gebed!"
Daaröm klop ik bij U aan.
Laat mij toch niet troostloos gaan!
Wil Genade aan mij betoonen!
Mij niet naar verdiensten loonen!
3. Ach! wie zal mijn bloedwel stoppen?
Wie, wie redt mij van 't gevaar?
Ik wil op mijn' boezem kloppen
Met den bangen Tollenaar;
En van verr' met traanen staan;
Mooglijk ziet Gij mij nog aan.
Jesus! 'k werp mij aan uw voeten;
Wil mij met genade ontmoeten!

268. *Wijze* 14.

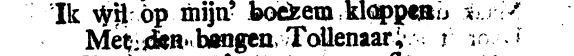

Mijn God! ik heb niets dan mijn hart;

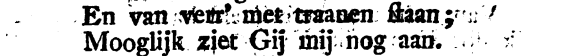

Ik geef 't U; neem het aan!

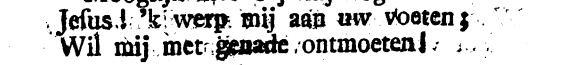

Laat mijne droefheid, angst en smart

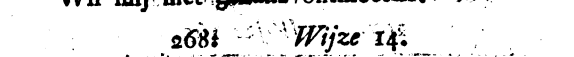

U teêr ter harte gaan!

269. *Wijze* 75.

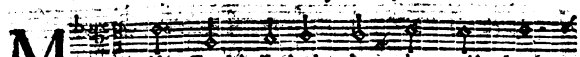

Zie 't Lam geloovig aan,

Zoo is de zaak gedaan! *Joan.* 6:40.

Uw

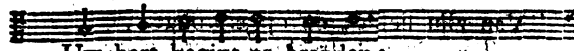

Uw hart begint te branden;

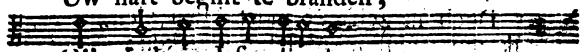

Gij vindt in Jesus handen

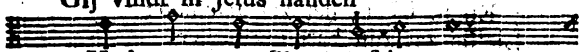

Uw' naam met Bloed geschreeven.

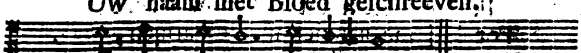

Geloof, en gij zult leeven!

270. *Wijze* 156.

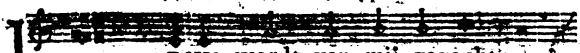

JESUS wordt van mij gezocht;

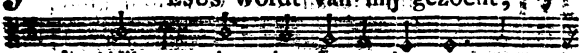

'k Wil van niets dan JESUS hooren.

Och! dat alles wijken mogt',

Wat in 't zoeken mij wil stooren!

Zegt mij niets van vreugd' en lust!

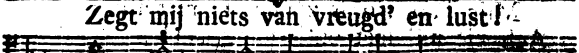

Zwijgt van 's waereld's beste dingen!

Nu kan mij niets meer bedwingen;

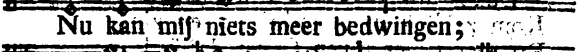

Niets dan JESUS geeft mij rust.

2. Ik ben, zoekende, in de klem;
Zegt mij, waar ik Hem zal vinden?
Ach! wie brengt mij toch tot Hem?
Zegt Hem aan, mijn lieve vrinden,
Dat ik ben in groot gevaar!
Zegt Hem, dat ik ben doordrongen

Digitized by Google

Van zijn liefde, en opgesprongen,
Toen 'k zijn trekking wierd gewaar!
3. Doch ik zelf, ik moet Hem zien,
Ik moet zelf mijn' Jesus spreeken;
En ik weet, het zal geschien;
Liefde zal zijn hart ontsteeken.
Ik zoek Hem uit all' mijn krachte,
Tot Hij me aansiet met erbarmen,
En zich van mij laat omärmen;
Zoo lang ween ik dag en nacht.

271. *Wijze 22.*

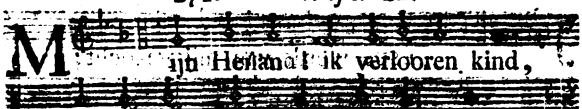

2. Ik mag mij wenden, waar ik wil,
Mijn hart wordt zonder U niet stil.
Ach zie mij met ontferming aan!
Spreek slechs een woord, zoo is 't gedaan!
3. ô Herder! ik gevoel het al,
Dat ik uw Schaaple worden zal.
Kom zelf! kom in mijn hart en zin,
En woon met uwen Geest daarin!
4. ô Lam! geslagt op Gods altaar!
Word in mijn binnenste openbaar
Als de eenigste Arts en Vriend in nood!
Zoo vind ik 't leeven in uw' Dood.

272. *Wijze 165.*

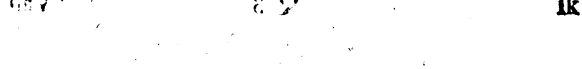

Ik

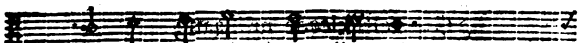

Ik ben treurig, krank en mat.

Gij kunt door uw Bloed vermelen

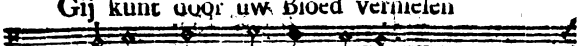

Allen nood, die mij omvat,

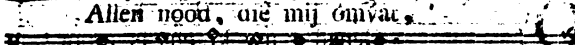

Door den val mij aangebragt,

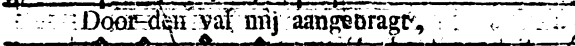

En ook door mij zelv' bedacht.

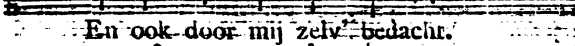

Mogt' uw Bloed in mij verlenijnen:

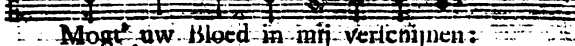

All' mijn jammer zou verdwijnen.

273. *Wijze 4.*

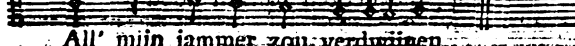

Is mijn Bruiloftskleed

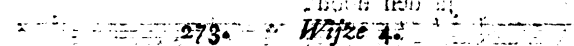

Nu nog niet gereed?

Ach geef mij met spoed

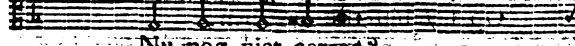

Dit kleed, dat zoo blank is, besprengd met

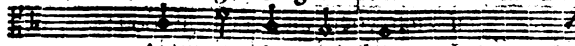

uw Bloed!

2. 't Lijdt geen lang beraad,
Dat dit bruidsgewaad
Mij worde aangepast;
Men blijft zonder kleed geen aanzittende gast.
(*Matth.* 22: 13.

3. Ach! nu is 't gedaan:

Gij zelf kleedt mij aan;
Nu kom ik op 't feest.
Geloofd zij de Vader, de Zoon en de Geest!

274. *Wijze* 155.

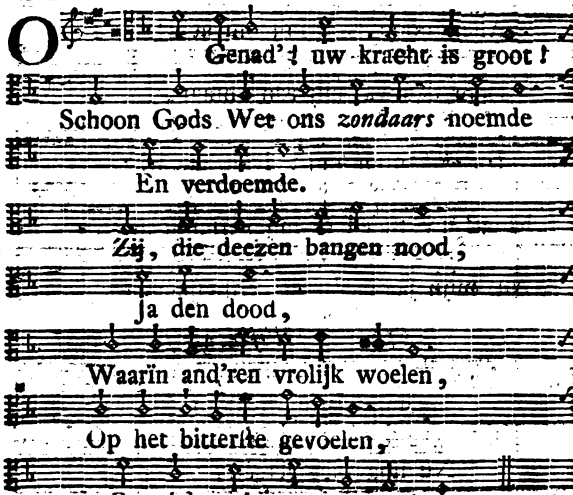

2. Zij gaan, door U ondersteund,
Daar zij 's Duivels dienst vervloeken,
Jesus zoeken;
Wat hun in den weg wil staan,
Moet vergaan;
't Is hun ernst, tot Hem te komen;
En wie komt, wordt aangenomen;
Want Hij neemt de *zondaars* aan.

3. Elk van ons, die in Hem zijn,
Heeft eens moeten, na veel rennen,
Schuld bekennen:
„ Heer! ik ben een zondenkind,

„ Naakt

„ Naakt en blind."
Daaröp werd ons 't waare leeven
En Gerechtigheid gegeeven
Van den grooten Zondaarsvrind.

275. *Wijze* 10.

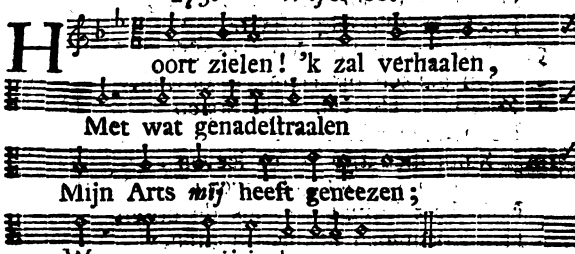

2. Ik was eens doodsverlegen
Van mijner zonden wegen;
Ik dacht: „ Ik gaa verlooren;
„ Och! ware ik niet geboren!"
3. Hoe 't ongeloof en 't denken
't Verlegen harte krenken,
Dat voelde ik, en somwijlen
Was 'k als doorboord met pijlen.
4. Ik wilde, en had geen krachten,
Gods oordeel te verzachten.
Ik wilde God betaalen,
En had niets dan mijn kwaalen.
5. Toen hoorde ik: „ Gaa toch heenen,
„ Werp U met bitter weenen
„ In 's Heilands bloedige Armen!
„ Hij zal zich doch erbarmen."
6. Dat deed ik met veel beeven,
Door nood en angst gedreeven;
Ik weende en riep gestadig:
Ach Heer! wees mij genadig.
7. Nu sloeg voor de arme made

De heilüur der genade.
Doch! wie kan *die* beschrijven?
Mij zal ze onschatbaar blijven.
8. Toen heb ik ondervonden
De kracht van Jesus wonden,
Die 't hart van Thomas raakte,
En Hem geloovig maakte.
9. Mijn geest kon Hem aanschouwen,
En gansch op Hem betrouwen.
Zoo wist Hij van mijn oogen
De traanen aftedroogen.
10. Sints dien tijd is 'er leeven
In hart en ziel gebleeven;
Mijn hart springt op, als de ooren
Het Zoenbloed noemen hooren.
11. Daar leeft iets in mijn harte;
't Is Jesus dood en smarte.
'k Voel vuur'ger liefde vlammen,
Die uit zijn hart afstammen.
12. Nu heeft de mensch van binnen
Vernieuwde kracht en zinnen.
Mijn voedsel, mijn verblijden
Vind ik in Jesus lijden.
13. Thans heb ik geestlijke oogen,
Die Hem aanschouwen mogen;
Ik heb ook geestlijke ooren,
Zijn woorden recht te hooren.
14. Mijn geest kan Hem omvangen;
Dat stilt al mijn verlangen;
Hij zoekt, ik kan 't recht merken,
Mijn liefde te versterken.
15. Tot ik van hier zal scheiden,
Zal Hij mij zalig leiden;
Hij, die mij met zijn wonden
Nabij blijft alle stonden.
16. *Wie kan zoo zalig weezen?*
Wie niet wil zijn geneezen,

Dan

Dan door het Bloed des Heeren.
Dit zal 'k altoos beweeren.

276. *Wijze 75.*

277. *Wijze 14.*

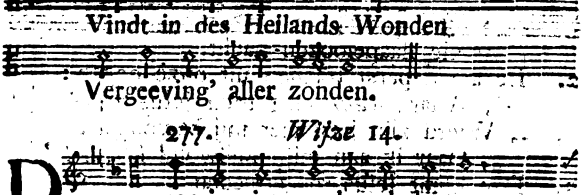

2. Wanneer der ziele slangen-aard
En 's lichaams weeld'righeid
Door God ons wordt geopenbaard,
Met al 't geen in ons leit.
3. Ach ja, dan wordt men dag en nacht
Met traanenbrood gespijst,
En komt dan niemand, die met kracht

Des

Des Lams Verdienſten prijst!
4. Zoo weent zich een gevoelig hart:
Om 't zonden-kwaad haast dood.
't Geloof in Jeſus bitt're ſmart
Helpt ons uit deezen nood.

278. *Wijze* 16.

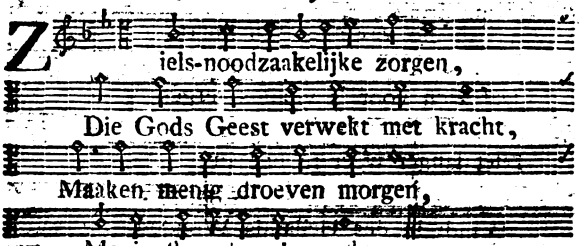

2. De angst perst traanen uit onze oogen:
„ Waar, *waar* mag toch Jeſus zijn?
„ Wierd zijn hart met mij bewoogen,
„ Daar ik aan mijn zielwond kwijn'!"
3. Dan komt Jeſus toegetreeden
Met het Teken in zijn Zij',
Met zooveel bevalligheden,
En zooveel genaa daarbij:
4. Dat men Hem niet *kan* weerſtreeven,
Maar de ziel voelt opgewekt,
Om zich in zijn hand te geeven,
Aan het vloekhout uitgerekt.
5. Naauwlijks ziet men Jeſus Wonden,
Of men krijgt, gansch onverdiend,
Straks vergiffenis van zonden,
En een' allerbesten Vriend.
6. Hier gevoelt men 't hart ontſteeken
Tot den Zielebruidegom.
Naauwlijks kan men tot Hem ſpreeken,
Want men ſtaat van vreugde als ſtom.

7. Lief-

7. Liefde blaakt dan aan weerszijden.
Ach! de ziel bemint Hem teer,
En Hij, die om haar moest strijden,
Hij bemint haar nog veel meer.

279. *Wijze* 121.

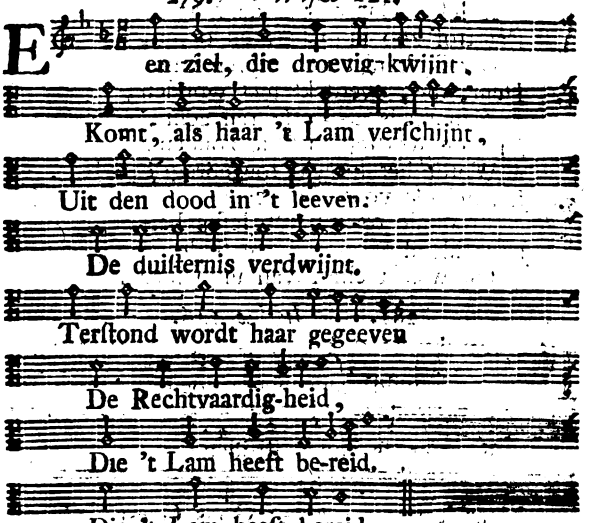

280. *Wijze* 16.

2. 'k Heb

2. 'k Heb, beklemd, ontelb're rijzen
Naar den ruchten grond gehaakt,
En geen mensch wist me aantewijzen,
Wie de zondaars zalig maakt.

3. Onverwachts kreeg ik te hooren:
„ Jesus Christus is de Man."
Dat trof zoo mijn hart en ooren,
Dat ik 't niet beschrijven kan.

4. Hem, die, overdekt met wonden,
Zich reeds als verlooren acht,
En nog worstelt met de zonden,
Wordt het losgeld toegebragt!

5. Ja, genade voor genade
Stroomde op mij uit Jesus hart.
Jesus bloed kwam mij te stade.
Dit was 't einde van mijn smart.

281. *Wijze* 146.

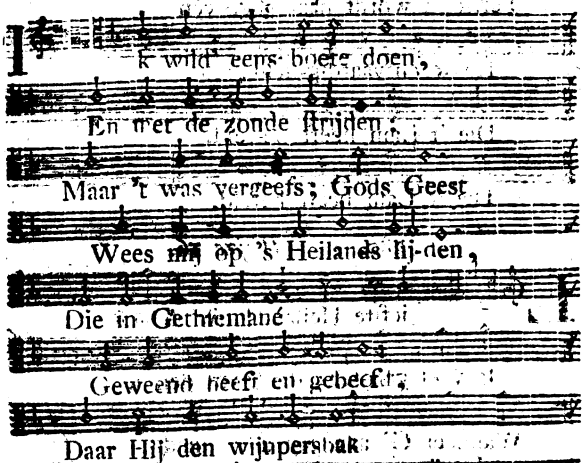

2. Toen

1. Toen dacht ik: Vaar nu heen al eigen werk en kampen!
Ik wil all' mijn ellende aan 's Lams verdienste klampen.
Zijn lijden toont mij klaar Gods toorn, Gods liefdegloed;
Want Hij heeft niet vóór zich, maar voor *mijn* schuld geboet.

282. *Wijze 4.*

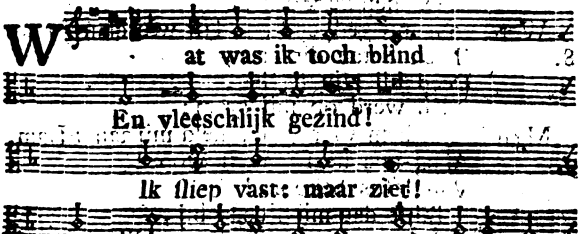

2. 'k Gevoelde den nood
En smaakte den dood.
Het was mij zoo zwaar,
Als ware ik alleenig 's Heilands moordenaar.
3. Satan ging bij mij
Toen nog niet voorbij;
Hij stond op zijn recht,
Als of ik zijn slaaf ware, en der zonden knecht;
4. Tot ik 't *recht* begon,
Zoo goed als ik kon:
Met schulden belaân
Gaf ik mij aan Jesus, en Hij nam mij aan.
5. 'k Was wel zeer vervaard,
Doch teffens bedaard,
En dacht: „ Ach misschien

„ Heeft

„ Heeft Hij overlang reeds mijn' zielsnood gezien!"

6. Toen hoorde ik van Hem
In 't binnenste een stem:
„ Verlegen gemoed!
„ Nu zultge ondervinden de kracht van mijn Bloed!"

7. Zijn bloedstroom verscheen,
En 't Leeven met een'.
De heil'ge Fontein
Werd voor mij geöpend, en Hij wiesch mij rein.

8. Toen Satan dit zag,
Deed hij zijn beklag,
En werd op mij gram:
Maar ik liet hem vaaren, en hield mij aan 't Lam.

9. Ach! hoe heeft mij 't woord
Van Jesus bekoord!
Blijft dat mij steeds bij,
Zoo leef ik in vrede, ben zalig en blij.

283. *Wijze* 126.

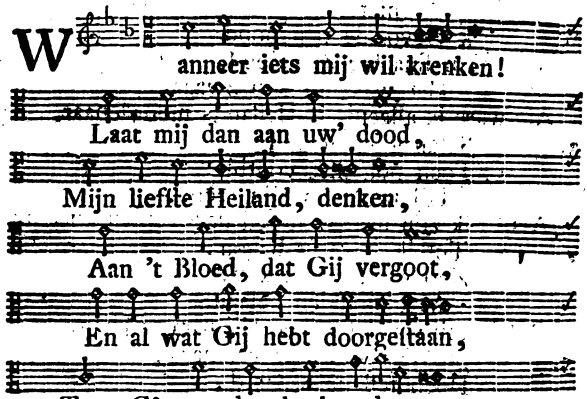

Mijn

Mijn schulden hebt voldaan!
2. ô Wonder boven maaten,
Als men het recht betracht!
Voor knechten, die Hem haaten,
Wordt Hij, de HERR, geslagt!
Hij geeft zich, Hij, de waare GOD,
Voor ons verlooren' menschen,
In nood en dood en spot.
3. Wat schaadt mij nu der zonden
En 's misdrijfs groot getal?
Ik heb Gehaa gevonden.
Mijn schuld is eens voor al
Betaald door Christus dierbaar Bloed;
'k Behoef dus niet te vreezen
Voor 's Hoogsten toornegloed.
4. Daaröm, ô Man van smarten!
Breng ik U prijs en dank.
ô Lam! ik zing van harten,
En loof U met geklank
Voor alle uw liefde en groote trouw,
Voor uw onschuldig sterven,
Daar ik mijn hoop op bouw.
5. Heer! laat uw bitter lijden
Altoos mijn voedsel zijn!
Laat zich mijn ziel verblijden
Alleen in uwe pijn!
Dat mij 't nooit kom' uit hart en zin,
Hoe duur Gij mij moest koopen!
Uw dood is mijn gewin.

284. *Wijze 90.*

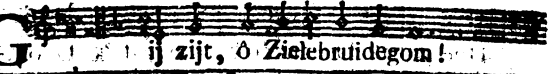

G ij zijt, ô Zielebruidegom!

Een zaligmaakend Weezen.

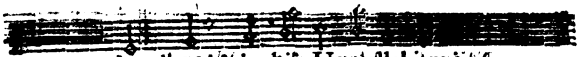

De krank is bij U welkom;

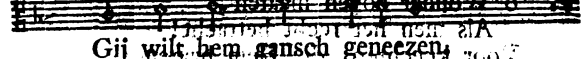

Gij wilt hem gansch geneezen,

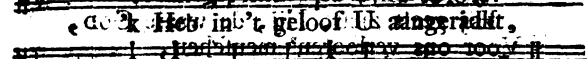

Het in 't geloof U aangeradt,

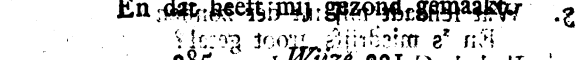

En dat heeft mij gezond gemaakt.

285. *Wijze 122.*

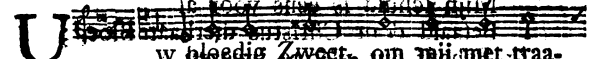

U w bloedig Zweet, om mij met traa-

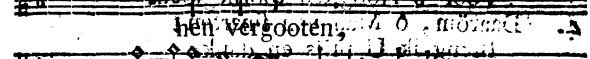

hen vergooten,

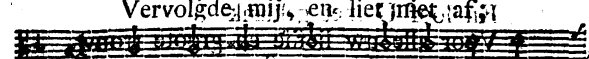

Vervolgde mij, en liet met af;

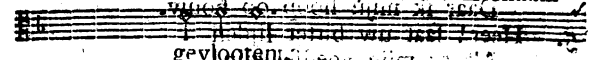

De stem van uw Bloed, uit uw Lichaam

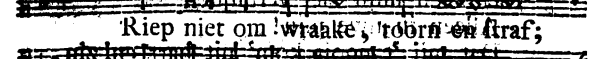

gevlooten,

Riep niet om wraake, toorn en straf;

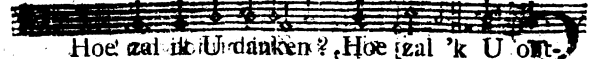

Genad' en Ontferming was ieder woord,

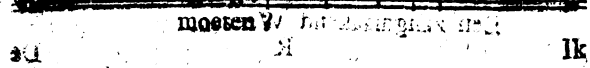

Dat nogtegenwoordig mijn hart doorboort.

Hoe zal ik U danken? Hoe zal 'k U ont-

moeten?

VAN HET

GELOOF.

Dit is de wille Desgeenen, die Mij gezonden heeft, dat een iegelijk, die den Zoone aanschouwt, en in Hem gelooft, het eeuwige leven hebbe. Joh. 6: 40.

Zonder Geloof is het onmogelijk, Goda te behagen, Hebr. 11: 6.

Dengeenen dan, die niet en werkt, maar gelooft in Hem, die den godloozen rechtvaerdigt, wordt zijn geloof gereekend tot rechtvaerdigheid. Rom. 4: 5.

Lied 286. *Wijze* 106.

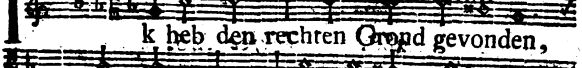

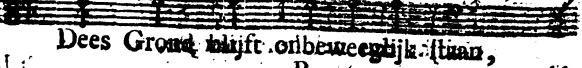

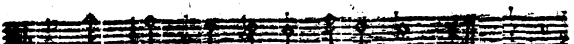

Als Aard' en Hemel ondergaan.

287. *Wijze* 151.

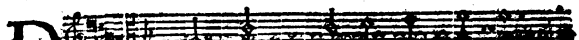

De grond, waaröp wij bouwen,

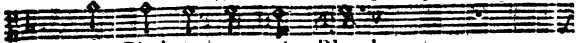

Is Christus en zijn Bloed.

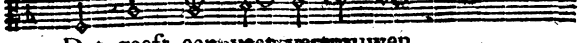

Dat geeft een vast vertrouwen,

Zielsrust' en goeden moed.

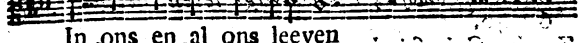

In ons en al ons leeven

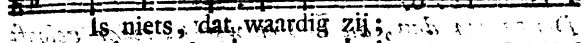

Is niets, dat waardig zij;

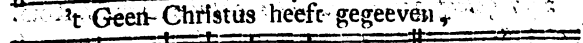

't Geen Christus heeft gegeeven,

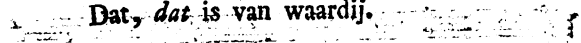

Dat, *dat* is van waardij.

288. *Wijze* 146.

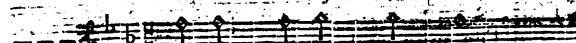

Wat is 't Geloof? Een Licht,

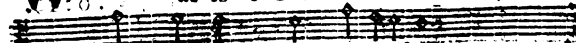

Zeer diep in 't hart verborgen,

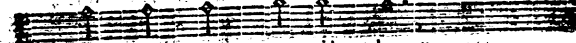

Dat doorbreekt; en zijn glans

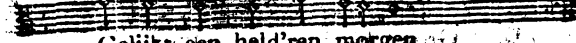

Gelijkt een held'ren morgen.

't Is

't Is krachtig, maakt de ziel

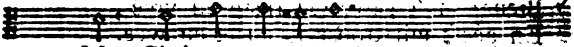

Met Christus eensgezind.

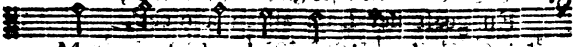

Men wordt daardoor vernieuwd

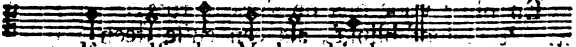

En zelfs des Vaders kind.

2. 't Geloof schept uit het LAM gerechtigheid en leeven,
Wie 't heeft, wordt dan van zelf tot Goeddoen aangedreeven.
't Geloof is rijk in God, kloekmoedig, vast en sterk;
't Werk, door 't Geloof gedaan, is een bestaanbaar werk.

3. 't Geloof houdt zich getroost aan 's Lams verdienste en krachten,
Is geestvol, en weerstaat met Jesus alle magten;
Het toont alöm zijn' schijn, en vreest noch hoon noch spot,
Maar zegt volmondig uit: „ 't LAM is mijn Heer en God."

289. *Wijze* 22.

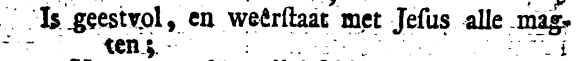

't Geloof vindt al, wat noodig is

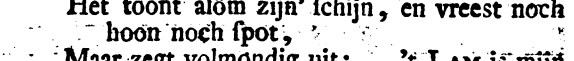

Tot zaligheid, op Jesus disch,

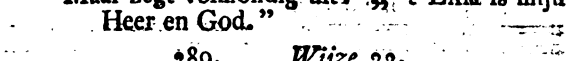

Terwijl het troostrijk ons vertoont,

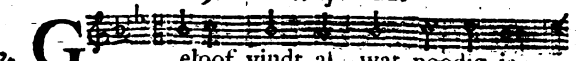

Dat God lichaamlijk in Hem woont.

Digitized by Google

2. 't Geloof neemt alles uit zijn schoot,
En maakt mij tot zijn bondsgenoot,
Brengt in 't geweeten ruste en vreê,
En geeft mij troost in angst en wee.
3. 't Geloof verdrijft het zondenheir,
En geeft het Lam alleen alle eer,
't Geloof maakt ons tot kind'ren Gods,
En blijft voor ons de sterkste rots.
4. 't Geloof blinkt, als een ed'le steen
In goud gezet en fraaij gesneen,
Dus blinkt het waar geloof in 't hart,
En schijnt op 't sterkste in nood en smart.
5. 't Geloof maakt alles moogelijk;
Maakt goedig, maatig, liefderijk,
Lankmoedig, vreedzaam, zacht en stil,
Blijde en vernoegd met 's Heeren wil.

290. *Wijze 58.*

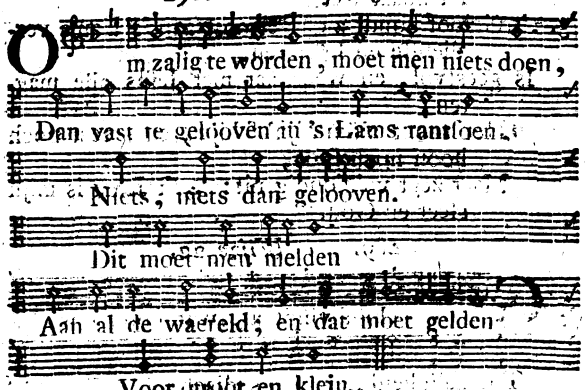

1. Gelooft, ô zondaars, dat God, uw God,
Als mensch een vloek werd, en 's waerelds spot!
Dat Hij, na veel traanen,
Nood, angst en strijden,
Gewond, gegeesseld den dood moest lijden,

Ge-

Gehecht aan 't hout.
3. Gelooft, dat Jesus zijn Bloed vergoot,
Dat uit zijn Zijde met water vloot!
Dat het Lijk des Heeren,
In 't Graf gelegen,
Weêr opgewekt is en opgesteegen
Op 's Vaders Troon!
4. Een ieder geloov' dan en twijf'le niet:
Dat is om *mij*, ja om *mij* geschied;
Ik, *ik* bragt mijn' Schepper
Zoo wreed om 't leeven;
Nu kan zijn Bloed mij het leeven geeven,
Dat 's 't waar Geloof.

291. *Wijze* 132.

292. *Wijze* 16.

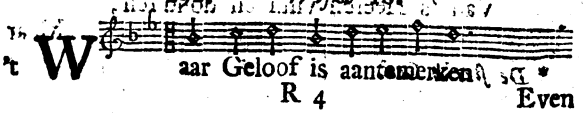

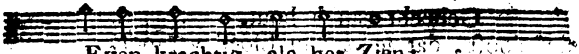

Even krachtig, als het Zien;

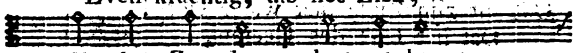

Wat het Zien in ons kan werken,

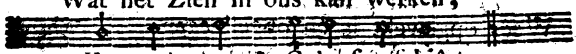

Kan ook door 't Geloof geschien.

2. 't Steunt, wat Paulus heeft geschreeven
Van 't Geloof, op vasten grond;
't Leert ons Jesus aan te kleeven,
Als of Hij zoo voor ons stond.

3. 't Waar Geloof maakt ons de dingen,
Op Calvaria geschied,
Tegenwoordig. Twijfelingen
Stooren 't *hoofd*, maar 't *harte* niet.

4. Wie gelooft, aanschouwt de Wonden
En het Bloed van onzen Heer.
's Lichaams oogen zijn gebonden,
En men twijfelt toch niet meer.

5. Wie gelooft, lerft zonder vreezen
Daaröp, dat het waarheid is,
Wat wij in den Bijbel leezen.
Staat het *daar*, dan is 't gewis.

* 293. *Wijze* 146.

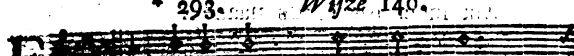

E LGIBBOR * wordt een *Worm*!

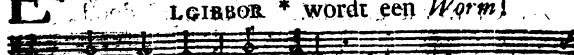

ô Wonder aller Wond'ren! *Ps.* 22:7.

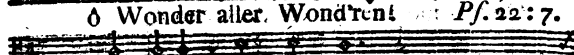

't Oud Sina rookt en beeft

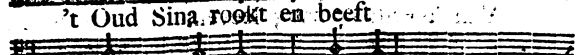

Van 's Heeren vuur en dond'ren,

Maar

* *De sterke. God.*

Digitized by Google

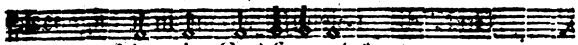

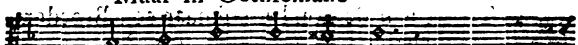

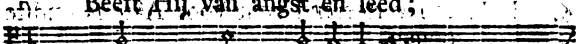

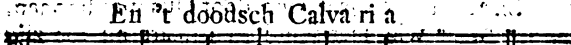

2. Jehovah, steeds omringd van heilige Eng'len-schaaren,
Hangt als een *mensch* aan 't kruis, verzeld van moordenaaren!
Hij sprak weleer: „ HET ZIJ! " En 't groot Heelal ontstond:
En hier op Golgotha verbleekt zijn eigen Mond.

3. Zijn woord bedekt al de aard' met talleloozе lijken,
En hier zien wij Hem zelv' 't hoofd buigen en bezwijken.
Hij *wil*. Terstond verschijnt eene algemeene vloed:
En uit zijn eigen Zij' vliet hier een stroom van Bloed.

4. Hij doet de waereld door een' enk'len oogwenk beeven:
Hier zijn deeze Oogen mat, gebroken, zonder leeven.
Wat siddert niet voor Hem? Zelfs daveert 's hemels kloot:
En hier zien wij zijn Lijk, gevoeleloos en dood!

5. Hij werpt in 's afgronds nacht de trouwlooze Eng'len-schaaren,
Maar *sterft*, om 't schuldig bloed van Adams kroost te spaaren.

Digitized by Google

God, die onzienlijk woont in 't ongenaakbaar licht,
Toont aan de zondaars-schaar een Broeders-aangezigt.

6. Hij, een verteerend vuur voor Aärons oudste zoonen,
Slaat Usa, en laat zich door Usa niet hoonen.
Maar wie met schuld en smart nu tót zijn Bloed genaakt,
Die eet en drinkt van Hem, en wordt gezond gemaakt.

294. *Wijze* 97.

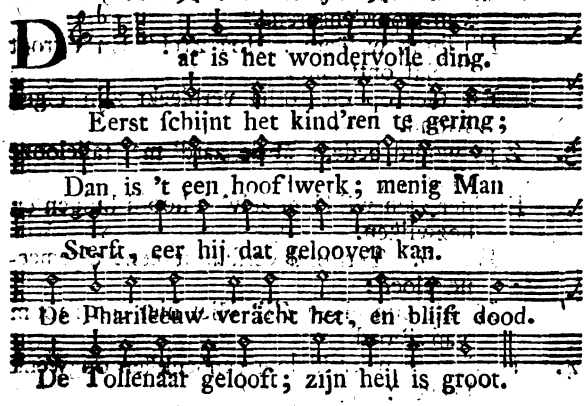

295. *Wijze* 1.

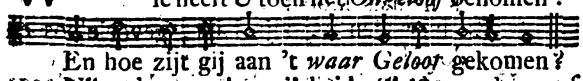

En hoe zijt gij aan 't *waar Geloof* gekomen?

2. Niet door mijn wijsheid, sterkte, doen of rennen,
Noch door verdienste, ik wil dit wel bekennen.

3. Ik

3. Ik tastte in duisternis gelijk de blinden;
Mijn dwaalend hart wist spoor noch weg te vinden.
4. De duisternis had mijn verstand omgeeven,
En mijn vernuft, hoe groot, gaf mij geen leeven.
5. Mijn hart was in het ongeloof verzonken,
In wellust en onreinigheid verdronken.
6. In deeze staat heeft mij het Licht beschenen,
En dat bragt mij wel haast tot bitter weenen.
7. Toen kreeg ik eerst het ongeloof te voelen;
Dat hield niet op, met kracht in mij te woelen.
8. Acht in dien tijd heb ik 't licht ondervonden,
Dat ongeloof de Wel is aller zonden.
9. Met alle kracht wilde ik daar tegen strijden;
Maar 't gaf slechts stof tot mijn rampzalig lijden.
10. Wat is het naar! 't gaat alle pijn te boven:
„Wanneer men *wil*, en toch niet *kan* gelooven!"
11. Ik kan bij niets mijn smarten vergelijken;
't Was me als een hel; mij dacht, ik zou bezwijken.
12. Ik wendde mij tot God met veel gebeden,
Maar kon nog niet tot mijnen Jesus treeden.
13. Ik bad en zong, maar zonder troost te ontvangen;
God was als doof voor all' mijn boetgezangen.
14. Toen twijfelde ik, of iets wel waar mogt weezen
Van al hetgeen de Schrift ons geeft te leezen.
15. Dies wilde ik *niets* gelooven, maar *die* plaagen
Kon mijn benaauwde ziel nog minder draagen.
16. Dan dacht ik weêr: „'k Moet *doen*, dat zal God merken."
En ik begon een reeks van goede werken.
17. Doch! dat gaf mij geen Vree; bij all' mijn zeden
Stond ik ten dienst der zonde in ziel en leden.

18. Dan

18. Dan schoot mij 't Sterven als een pijl te binnen.
En wanhoop greep mij aan in hart en zinnen.
19. Ik onderzocht me, en vond mij zwaar belaaden
Met eenen last van wroegende euveldaaden.
20. 'k Riep JESUS aan; ô ja! toen *moest* ik 't waagen,
Dien nood met angst en vreeze aan HEM te klaagen.
21. Toen voelde ik 't eerst een soort van geestlijk leeven;
Mij werden all' deeze euveldaân vergeeven.
22. „ Nu (*dacht ik*) heb ik alles; 'k zal gelooven
„ In Jesus, en geen vijand zal 't mij rooven."
23. Maar ach! ik kon niet lang op vrede roemen;
Me ontbrak nog iets, ik wist het niet te noemen.
24. 'k Vond mij verdoemd, en wist niet om wat reden;
'k Had, dacht mij, all' mijn zonden wechgebeden.
25. Ik stond 'er op, dat and'ren slegter waren;
'k Wou mijn gerechtigheid niet laaten vaaren.
26. Toch was mijn hart een slaaf der aardsche dingen;
Wat ik ook deed, ik kon mij niet bedwingen.
27. Een vijandschap gevoelde ik in die tijden,
Voornaamlijk tegen Jesus KRUIS en LIJDEN.
28. „ Dat (*riep ik*) dat 's onbillijk boven maaten;
„ Hoe zoude ik ooit mijn' Heer, mijn' Jesus haaten?"
29. Maar 't was toch zoo; wat ik ook mogt' beginnen:
Ik *konde* dien GEKRUISTEN niet beminnen.
30. Het ongeloof rees op met nieuwe stormen;
Ik streed en wond me in 't stof gelijk de wormen.

31. 'k Had

31. 'k Had dagen van verdriet, en bange nachten.
Mijn eigen werk gaf 't ongeloof meer krachten.
32. 'k Was lastig voor mij zelven en voor and'ren.
Ik wist het, maar ik kon mij niet versänd'ren.
33. Mijn hart, gelijk een woeste zee, zocht vonden;
'k Was dan een vijand, dan een vriend der zonden.
34. Somwijlen wilde ik Worm mijzelv' verhoogen;
Dan was ik weer afschuwlijk in mijn oogen.
35. Dan boog ik mij voor 't Kruis met heete tranen;
Dan wilde ik *zelf* den weg tot God mij baanen.
36. Bijwijlen had ik onder mijn gebeden
Een' Voorsmaak van de waare zaligheden.
37. Dan werd ik weer geplaagd door twijfelingen;
Ik stond, ik viel, en moest erbarmlijk wringen.
38. (Zoo moest het LAM zich *lang* met mij bemoeien;)
Herdenk ik dit: 'k moet dan mij nog verfoeien.)
39. Ik werd in 't eind' gansch moede, en gaf 't verlooren;
Toen sloeg mijn heil-uur, en ik werd herboren.
40. Mij werd gezeid: „ Gij blijft een kind der zonden,
Zoo lang gij niet gelooft in Jesus WONDEN.
41. „ Dit Ongeloof is de oorzaak aller plaagen.
„ Geloof in 't LAM! of gij zult eens vertsaagen."
42. „ Ach! (riep ik uit vol smart, met angstig hijgen,)
„ Dat is hetgeen ik zoek, en kan 't niet krijgen.
43. „ Mogte iemand mij den rechten weg eens toonen!
„ Ik zou met vreugde in Jesus Wonden woonen.

44. „ 'k Zou

44. „ 'k Zou gaarn' gelooven, ja, met hart en zinnen;
„ Maar ach! ik *kan* niet. Wat zal ik beginnen?
45. Het antwoord was: „ O Ziel! gij blijft verlegen,
„ Als Jesus BLOED niet van u wordt verkregen.
46. „ Onmooglijk kunt gij 't ongeloof bestrijden;
„ Het BLOED des LAMS moet u daarvan bevrijden."
47. *Dat* trof mij als een donderslag in 't harte;
Toen voelde ik eerst den hoogsten graad van smarte.
48. Nu wist ik, wat mijn hart steeds had ontbeken,
Waarom het niet in liefde werd ontstoken.
49. Mijn oud hart was nog niet rein gewasschen,
En *daaröm* kon 't Geloof daar niet in passen.
50. 'k Zag mij als reeds verdoemd en gansch verloren,
Wijl ik de stem van 't BLOED nog niet kon hooren.
51. Dat konde ik niet langer doorstaan; Neen, met beeven
Wierp ik mij neer voor Hem, en bad om 't leeven.
52. Ik riep: „ Ach Jesus! wilt aan mij gedenken,
„ Een' droppel BLOEDS mij in het harte schenken!
53. En ziet! mijn Heiland werd terstond bewogen:
Met innerlijke ontferming en meedoogen.
54. Daar kwam iets in mijn harte. Moet ik 't noemen?
Dat was zijn BLOED. Ja! daaröp kan ik roemen.

55. Dit

55. Dit Bloed had kracht: Mijn hart begon te branden;
'k Las in den geest mijn' naam in Jesus handen.
56. Ja, Hij stond voor mijn ziel in zijnen Bloede,
En wiesch mij rein. Ach! hoe was ik te moede!
57. Ik zag dat Hoofd, dat om mij moest verbleeken,
Zijn doodgedaante en ieder lijdensteken.
58. Hij sprak tot mij: Doch! 'k Wil daar niets van schrijven;
Dat zal alleen *in* mij geschreeven blijven.
59. Thans voel ik in mijn hart het *waare* leeven;
Want nu is mij het *Ongeloof* vergeeven!
60. 'k Geloof, dat God een *mensch* werd, om te sterven,
En daardoor 't Leeven voor mij te verwerven.
61. Ja! nu geloof ik in zijn Bloed en Wonden,
Wijl ik de kracht daarvan heb ondervonden.
62. Wil 't Ongeloof mij nog weer overkomen:
'k Laat dan mijn hart met Bloed weer overstroomen.

* 296. *Wijze* 16.

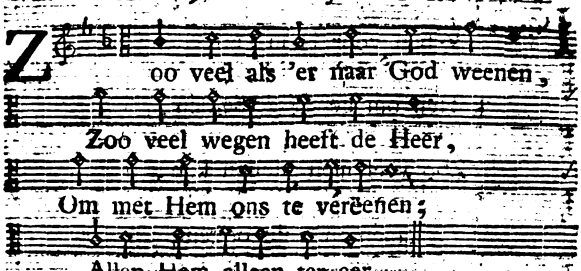

2. Zoo veel zielen, zoo veel wegen
Heeft Hij, om 't geloof in 't hart,
Dat gedrukt is en verlegen,
Inteprenten zonder smart.

3. De

3. De Een vindt Leeven en Genade:
Op één stonde en onverwacht;
En een ander arme made
Leidt Hij langzaam, teer en zacht.
4. Hij alleen kenn alle menschen,
En wat ieders hart begeert;
Maar de weg, dien *wij* ons wenschen,
Is gemeenlijk gansch verkeerd.
5. Hij laat zich geen wetten maaken;
Hier zien wij zijn' liefdegloed,
Zijn geduld en wijsheid blaaken.
's Heilands weg alleen is goed.
6. Echter de Een zoo wel als de ander
Krijgt de zaligheid geheel.
Hij geeft allen met elkander
Door 't Geloof het goede deel.
7. Ieder kan dan doch eens zeggen:
„ Ik moest me als een zonden-kind
„ Aan des Heilands voeten leggen;
„ 'k Weet nu, dat Hij mij bemint."

297. *Wijze* 79.

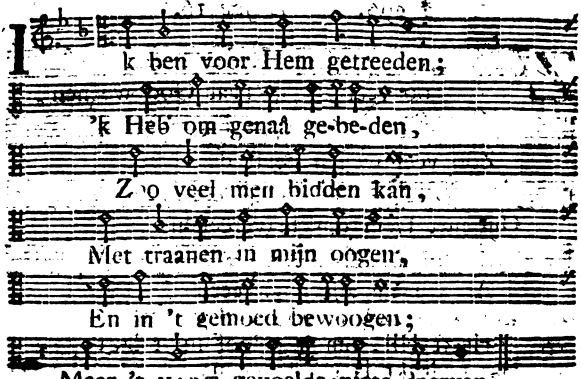

2. Zoo

2. Zoo is het met ons menschen:
Men kan 't geloof zich wenschen,
Men knielt, men bidt, men schreit,
Men wil van angst vertraagen,
En laat zich echter plaagen
Door de eigene gerechtigheid.
3. 't Was een bezwaarlijk leeven;
Mijn ziel werd omgedreeven,
En ik wist veeltijds niet,
Wat waarheid zij of leugen;
Nooit konde ik mij verheugen;
Elk oogenblik was vol verdriet.
4. Tot ik begon te merken:
Met all' mijn eigen werken
Blijf ik vervreemd van 't LAM."
Toen vlood ik tot zijn WONDEN,
En *daar* heb ik gevonden
Geloof en Hoop en Liefde van.
5. Dat was de zaak des HARTEN.
De drijfveer van mijn smarten
Werd daardoor als ontzield,
Ik dacht niet meer aan 't strijden,
En had recht zal'ge tijden,
Zoo lang 's Hart de overhand behield.

298. *Wijze* 181.

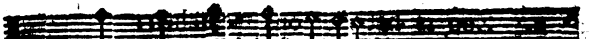

De doodsstaf was gebroken.

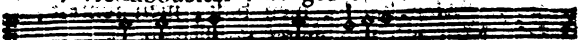

Onverwachts kwam Hij,

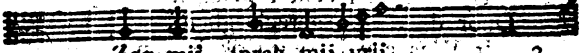

Zag mij, sprak mij vrij,

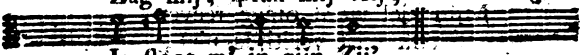

Ja sloot m' in zijn Zij'.

299. *Wijze 58.*

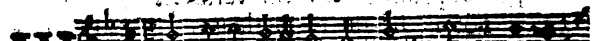

Wat onze zielen bevrijdt van schuld,

En onze harten met lust vervult,

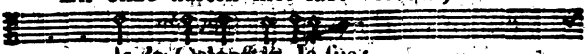

Is 't Geloof in Je sus:

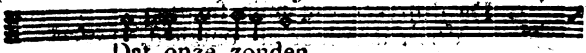

Dat onze zonden

Volmaakt verzoend zijn door zijne Wonden,

En door zijn Bloed.

2. Zijn doodsgedaante worde ons nooit oud!
En bij zijn traanen zij 't hart niet koud!
Daarbij moet het branden,
En zalig leeven
In Hem, die 't misdrijf ons heeft vergeeven;
En elders niet.

300. *Wijze 151.*

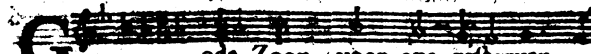

Gods Zoon, voor ons gestorven,

En

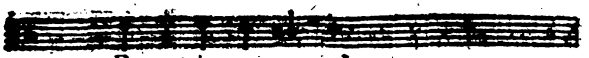

En weder op-gewekt,

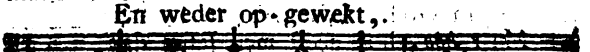

Heeft ons dien Schat verworven,

Dien ons 't Geloof ontdekt.

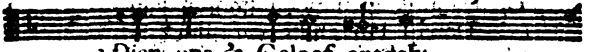

Wij zijn 't niet waard, wij armen!

De Liefd' is altegoed,

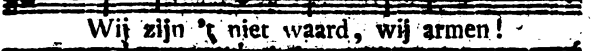

Die enkel uit erbarmen,

Voor ons die wond'ren doet.

301. *Wijze* 22.

't Geloof in Jesus is niet krank,

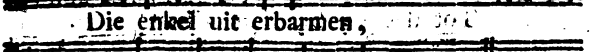

Hem, die 't gegeeven heeft, zij dank!

't Geloof bewaart mijn harte rein,

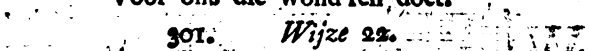

Getroost, geboogen, arm en klein.

302. *Wijze* 14.

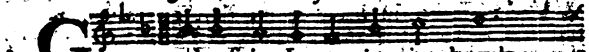

Hij, die den Heiland nog niet heeft,

Is dood en zonder God.

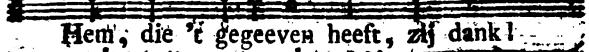

Wie Jesus heeft, voorwaar, die leeft

Digitized by Google

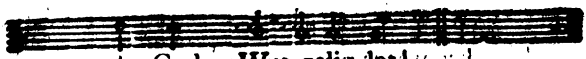

in God. . . Wat zalig lot!

2. Maar *hoe*, hoe heeft men Jesus dan,
Dien niemand in dees tijd,
Lichaamlijk zien noch hooren kan,
Dewijl Hij zulks vermijdt?

3. Men *heeft* Hem door 't Geloof in Hem;
't Geloovig hart kan *zien*;
't Geloovig hart *hoort* Jesus Stem,
En 't ongeloof moet vlien.

4. 't Geloof bemint Hem, en beschouwt
Zijn martling, dood en pijn.
Die Zaak wordt ons nooit oud noch koud,
Tot dat wij bij Hem zijn.

303. *Wijze* 151.

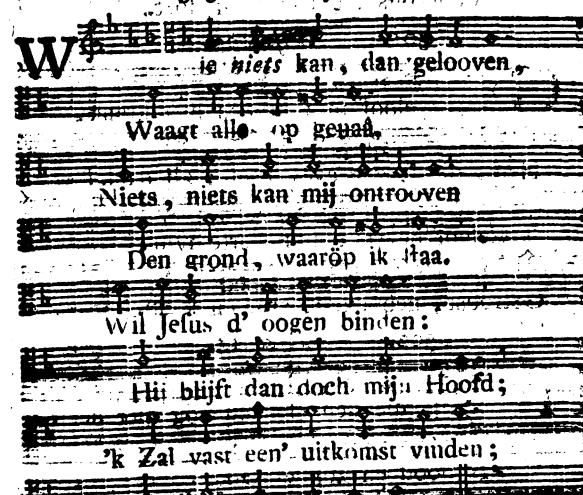

Wie *niets* kan, dan gelooven,
Waagt alles op genaâ,
Niets, niets kan mij ontrooven
Den grond, waaröp ik staa.
Wil Jesus d' oogen binden:
Hij blijft dan doch mijn Hoofd;
'k Zal vast een' uitkomst vinden;
Hij heeft het mij beloofd.

2. Dat is de kracht dier menschen,

Die

Die Jesus gansch alleen
Hier te behaagen wenschen,
Door zijn barmhartigheen.
Wordt alles mij ontnomen:
'k Behou nochtans zijn woord.
Laat alles me overkomen:
Zijn trouw wordt nooit gestoord.

304. *Wijze* 58.

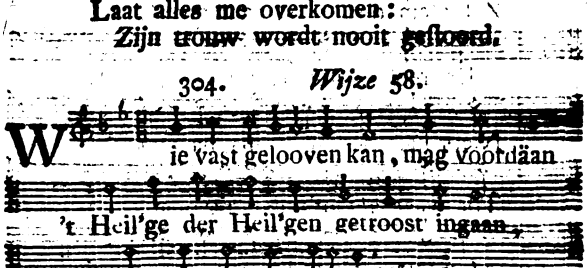

305. *Wijze* 22.

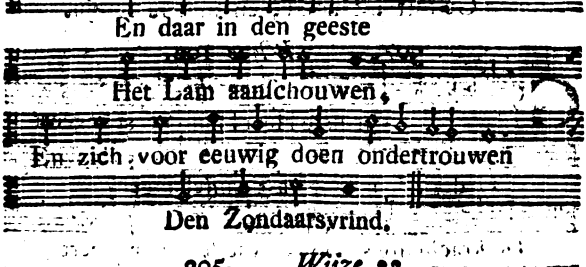

306. Wijze 79.

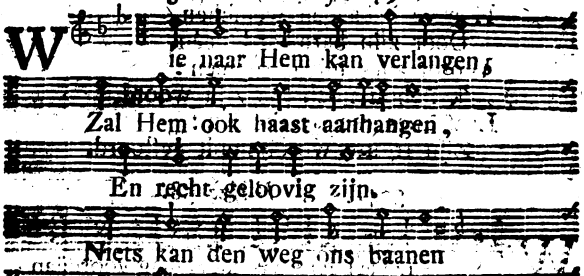

307. Wijze 102.

2. Ach

3. Ach dat rondom uw bloedig kruis
Al mijn geweeten zich kon winden!
Ach mogt' mijn ziel haar eeuwig huis
In uw doorstoken Zijde vinden!
Ach laat mij gelooven, uit kracht van uw pijn,
Dat alle uw verdiensten mijn eigendom zijn!

308. *Wijze* 228.

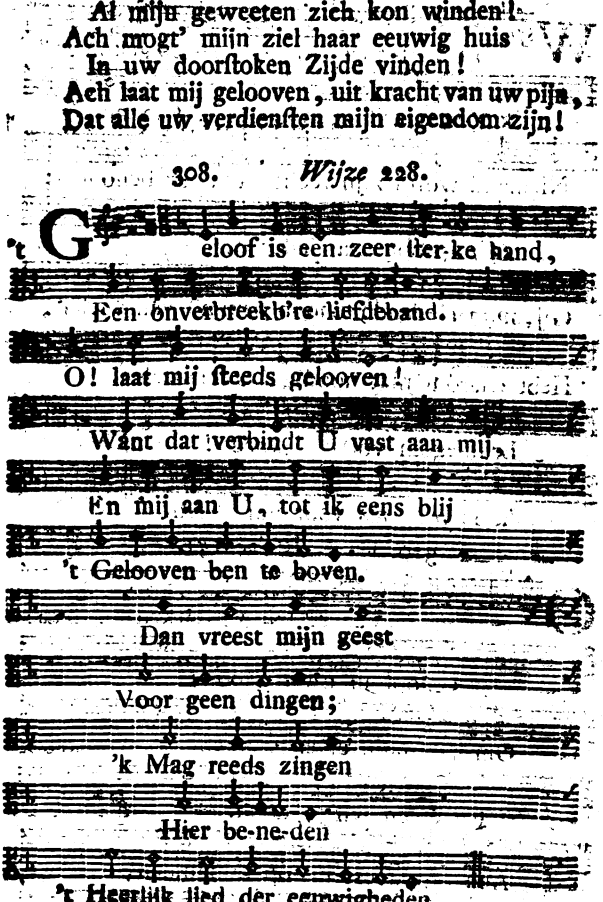

309. *Wijze* 185.

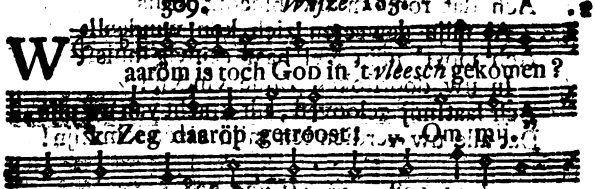

310. *Wijze* 151.

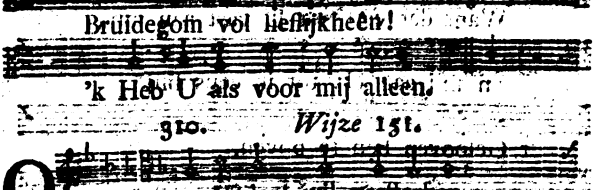

'k Vrees

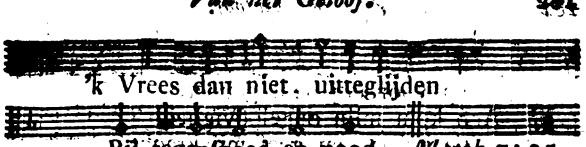

'k Vrees dan niet, uitteglijden

Bij tegenspoed en nood. *Matth.* 7: 25.

311. *Wijze* 187.

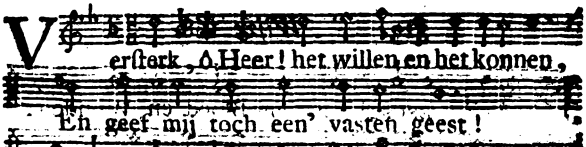

Verstark, O Heer! het willen en het konnen,

Eh geef mij toch een' vasten geest!

Voëind het werk, dat door U is begonnen!

Maak mijn geloof hier onbevreesd!

Weet ik U niet vast te houden:

Des te vaster houd Gij mij!

Laat mijn hart niet weêr verkouden!

Spreek mij van all' onrust vrij!

312. *Wijze* 14.

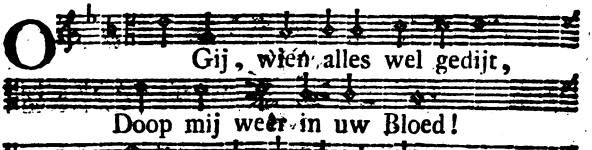

O Gij, wien alles wel gedijt,

Doop mij weêr in uw Bloed!

'k Geloof, dat Gij gekruisigd zijt,

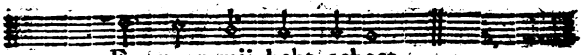

En voor mij hebt geboet.

2. Ach kom mijn ongeloovigheid
Te hulpe, en geef mij kracht,
Dat ik, 't geen Gij mij hebt bereid,
Geniete dag en nacht!

313. *Wijze* 168.

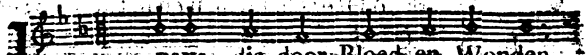

JESUS, die door Bloed en Wonden,

Door veel smarten, Kruis en Dood

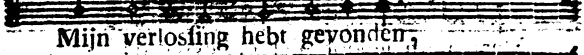

Mijn verlossing hebt gevonden,

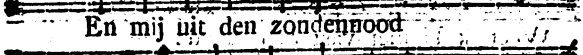

En mij uit den zondennood

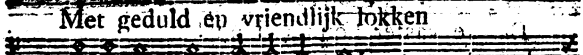

Met geduld en vriendlijk lokken

Eindelijk hebt uitgetrokken:

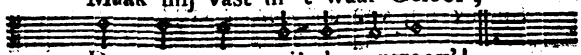

Maak mij vast in 't waar Geloof,

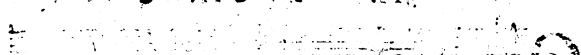

Dat geen magt mij dat ontroov'!

VAN

VAN DE LIEFDE DES HEILANDS TOT DE ZIJNEN.

Hij heeft ons eerst *lief gehad.* 1. Joan. 4: 19.
Niemand heeft meerder Liefde als deeze, dat iemand zijn leven zette voor zijne Vrienden. Joan. 15: 13.
Die Liefde is zijne Baniere over mij. Hoogel. 2: 4.

Lied 314. *Wijze* 221.

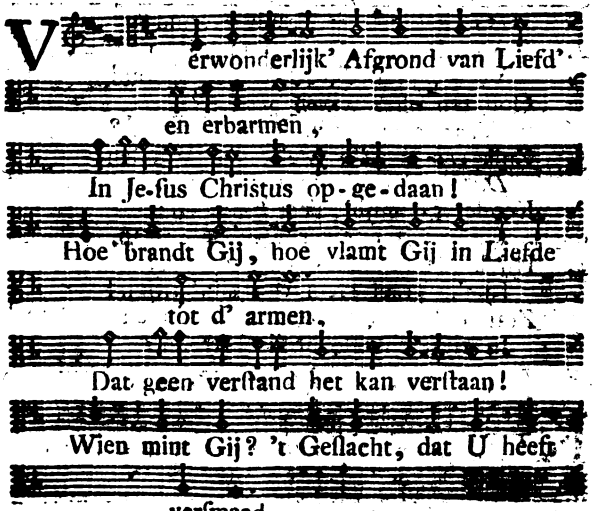

Wien

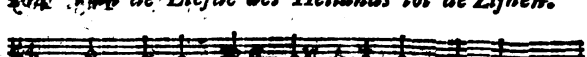

Wien zegent Gij? Hem, die U heeft gehaat.

ô Goedig, lankmoedig en vriendelijk Weezen!

Gij hebt U wat slegts tot vermaak uitgeleezen.

315. *Wijze* 16.

Zegt mij: Wie van alle menschen,

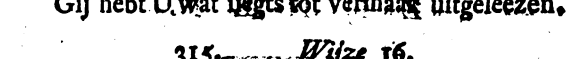

Die God met elkaâr verbindt,

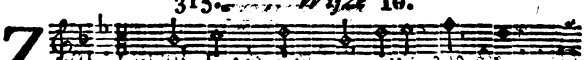

Die zich te verëenen wenschen,

Wie gelijkt den Zondaarsvrind?

5. Welke Bruiggom heeft zijn leeven
Voor zijn Bruid, tot haar behoud
Ooit ten offer willen geeven?
Waar is zulk een Paar getrouwd?

6. Zulk een is mijn Liefste, ô Vrinden!
Dat heeft Hij om mij gedaan.
Kendet gij mijn' Teêrbeminden:
Gij zoudt nimmer van Hem gaan.

4. Hij kon mijn rantsoen verzinnen!
Liefde dreef Hem van zijn' troon!
Zou 'k Hem nu niet teêr beminnen
In zijn schoone bruiloftskroon?

316. *Wijze* 157.

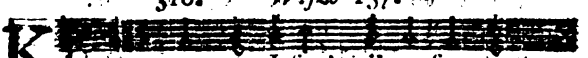

Komt tot Jesus! wilt u spoeden!

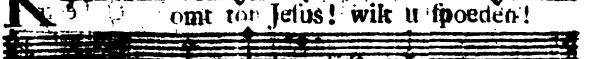

Groot en klein,

Komt!

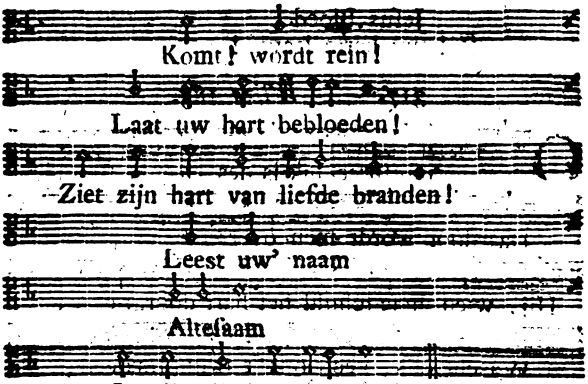

2. Wie kan zoo als Hij beminnen?
Geeft Hem d' Eer!
Mint Hem weer
Met uw ziel en zinnen!
Hij wil 't waar geloof u geeven.
Hoort zijn stem!
Ziet op Hem,
En uw hart zal leeven!

3. Voelt ge u in den grond des harten
Gansch vervaard,
En bezwaard
Met ondraagb're smarten:
Weest getroost! De Arts is gevonden;
Hij geneest
Hart en geest
Van onheelb're wonden.

4. Gij ellendigen en armen!
Komt gezwind
Uwen Vrind
In 't geloof omarmen!
Hier zijn alle goede gaaven.
Schept nu moed!

Je-

Jesus Bloed
Zal uw harte laaven!

317. *Wijze* 185.

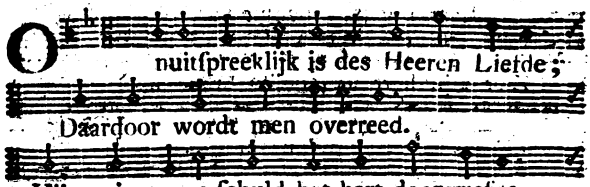

* 318. *Wijze* 83.

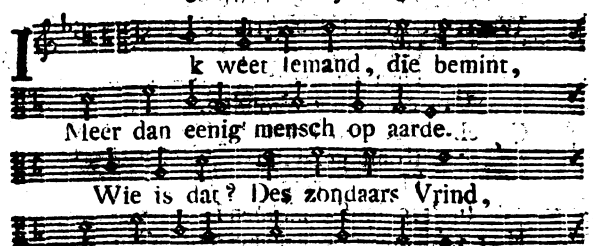

Daar-

Daarom is Hij ook de Man,

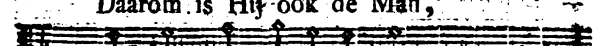

Die geen ziel vergeeten kan.

2. Kan een Vrouw, die Moeder is,
Haares zuigelings vergeeten? *Jes.* 49: 15.
Neen, voorwaar niet! En gewis
Moedermin mag *Liefde* heeten;
Schoon 't haar, hoe zij zich dus kwijt,
Van geen zondeschuld bevrijdt.

3. *Kan* zij onverschillig zijn?
En zou *Zij* zich niet ontfermen,
Als haar Troetelkind van pijn
Schreit en jammerlijk moet kermen?
Ziet zij haaren zoon in nood:
De angst brengt haar bijna ter dood.

4. Maar, al waar' 't ook, dat een vrouw
Haaren zuigeling kon haaten,
En dien zonder veel berouw
Aan een' Tijger overlaaten:
Zoo kan 't Jesus doch niet doen,
Want zijn Bloed spreekt van 't rantsoen.

5. Heeft een Moeder ooit haar hart
Om 's Kinds wille doen doorsteeken?
Heeft ze in baarensnood van smart,
Als mijn Jesus, kunnen spreeken?
Ieder ziel kost onzen Vrind
Meer dan eenig Vrouw haar Kind.

6. Ieders naam staat gegraveerd
In de palmen zijner handen;
En zijn hart, tot ons gekeerd,
Zien we in Liefde helder branden.
Dies is 't waar, 't geen ik belij:
Niemand heeft *zoo* lief als Hij.

319. LIEFD'

Digitized by Google

319. *Wijze* 121.

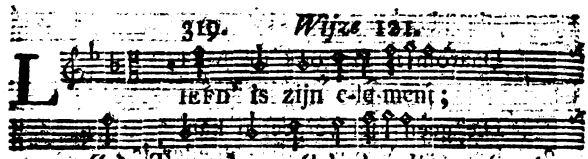

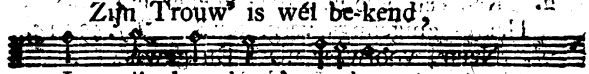

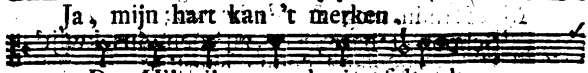

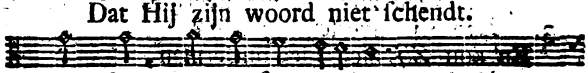

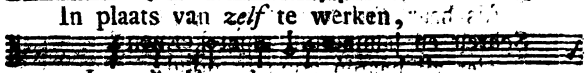

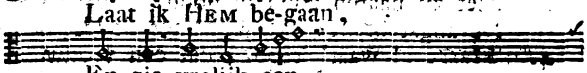

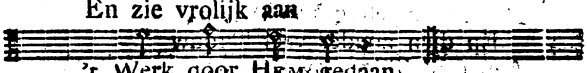

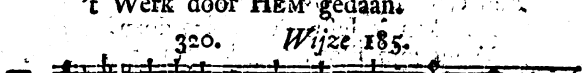

320. *Wijze* 185.

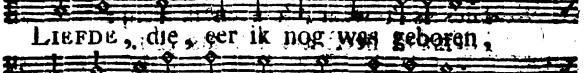

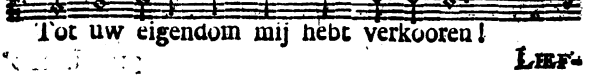

LIEF-

Digitized by Google

LIEFDE! Gij hebt m' overreed,

Ja, Gij trekt m' als een Magneet.

2. LIEFDE, die een mensch werdt om te lijden
In *mijn* plaats en *mij* ten goe!
LIEFDE! die voor *mij* hebt willen strijden
Met den dood, tot stervens toe!
LIEFDE, die, *voorwaar* aan 't kruis gestorven,
Daardoor 't leeven voor *mij* hebt verworven!
LIEFDE! ik dank U voor uw pijn,
En wil eeuwig de uwe zijn.

3. LIEFDE, die mij lief hebt boven maaten!
LIEFDE, die zelfs voor mij bidt!
LIEFDE, die mij nimmer zult verlaaten,
Maar behouden als uw lid!
LIEFDE, die uw Bloed voor mij laat spreeken,
Tot, wat sterflijk is, zal zijn bezweeken!
LIEFDE, Gij, *Gij* blijft mijn staf,
Tot Gij me opwekt uit het graf.

4. LIEFDE! Gij vervult mijn hart en zinnen!
Ach! uw jok is zacht en light!
LIEFDE! Ik moet U tederlijk beminnen!
Op U blijft mijn oog gericht.
LIEFDE! Ja, Gij hebt mij overwonnen!
'k Zou nu zonder U niet leeven konnen.
LIEFDE! Ik geef me aan U. Doe vrij,
Al wat U behaagt, met mij!

321. *Wijze* 58.

Dat JESUS *lief heeft*, is openbaar;

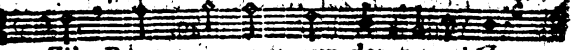

Zijn BLOED vertoont ons dat zonneklaar.

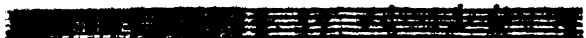

Hij beminne de *Zondaars*,

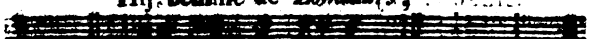

Vooral zulk' *armen*,

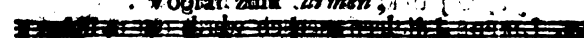

Die niet begeeren, dan zijn *Erbarmen*.

Hij mint ook *mij*.

§22. *Wijze 11.*

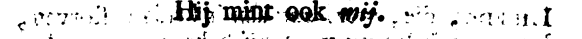

Hebt Gij mij niet lief gehad,

Reeds toen ik U nog vergat?

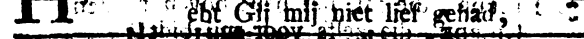

Hebt Gij mij niet reeds gezien,

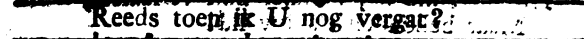

Toen ik poogd' uw hand t' ontvlien?

2. Trok mij niet des Vaders kracht
Tot U, eer ik zelf het dacht?
Waart Ge, ô Lam! niet reeds mijn Zon,
Eer ik 't ongeloof verwon?

3. Ik Heb me niet nood tot U gewend,
Toen wentt Gij mij eerst bekend.
Dat een Bruid haar' Bruigom ziet,
Haalt bij deeze ontmoeting niet.

4. Ik geniet nu jaaren lang
Uw genade en liefdedrang.
Gij bleeft steeds onwankelbaar,
Maar ik blijf uw schuldenaar.

5. Doch, ik zal voor God beltaan,
Wijl ik U heb aangedaan.
Dies leit ook mijn bruiloftskleed

In

In uwe Vaderlijke maag gerust.
6. Dat is uw gerechtigheid,
Die mij van de zonde afscheidt;
't Is die, die Gij mij verwierft,
Toen Gij uw liefde voor mij stierft.
7. Ik strek mij met liefdeshaast
Naar niets tot dan naar uw hart.
Ach, dat ieder oogenblik
Uw gemeenschap mij verkwikt!

323. *Wijze 200.*

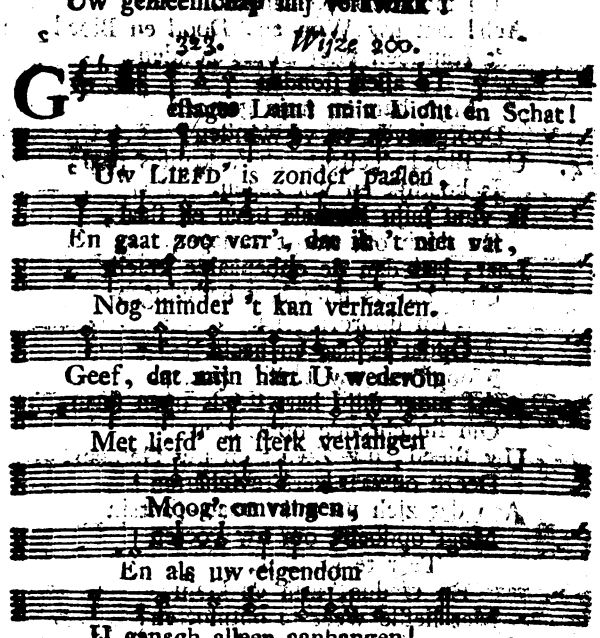

2. Laat in mijn hart en ziel en zin
Niets dan uw Liefde woonen!
Wil me uw gelaat, dat ik bemin,
Recht levendig vertoonen!

Neem alles weeh, werp alles uit,
Wat mij van U wil scheiden
En verleiden!
Opdat ik als uw Bruid
Mooge in uw Liefde weiden.
3. Mijn Heiland! Gij hadt mij zoo lief,
Dat Ge U voor mij liet vangen,
En stierft aan 't kruis, gelijk een dief
En moorder opgehangen.
Ach! laat uw Wonden, Dood en Bloed,
't Rantsoen voor mijne zonden,
Te allen stonden
Mijn hart en mijn gemoed
Doorgrieven en verwonden!
4. Uw Bloed, gestort aan 's kruises paal,
Is kostlijk en vol zegen.
Ik vind mijn hart als steen en staal,
En doch om troost verlegen.
Laat, laat dan de onbepaalde kracht
Uws bloeds mijn hart bedwingen
En doordringen!
Opdat ik dag en nacht
Moog' van uw Liefde zingen.
5. Ach! mogt mijn hart steeds open-staan,
Om smachtende optevatten
Uw Bloed, uw Zweet en uw Getraan!
Deeze onwaardeerb're schatten!
Ach dat zich nu mijn traan-fontein
Mogt opdoen, om uw voeten
Teêr te groeten,
En U dus, arm en klein,
Met liefde weêr te ontmoeten!
6. Ach dat ik als een hulploos kind
U volgen mogt met weenen,
Zoolang, tot Gij, die mij bemint,
U kondt met mij vereenen!
Ach werd ik van uw liefdevlam

En

En van uw zoete stroomen
Ingenomen!
Ja, mogt Gij zelf, ô Lam!
In mij te woonen komen!
7. Waart Gij niet steeds mijn toeverlaat;
'k Won dan niet zijn geboren;
En als Gij heden van mij gaat,
Dan ben ik *nog* verlooren.
Want buiten U is niets dan pijn;
Ik vind hier alle dagen
Niets dan plaagen;
Niets kan mij lieflijk zijn,
Niets, niets kan mij behaagen.

324. *Wijze* 56.

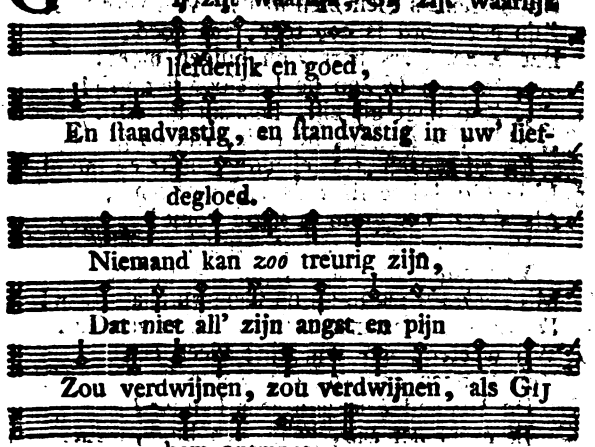

325. Wijze 97.

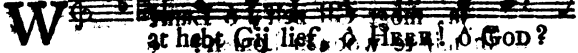

Wat hebt Gij lief, ô Heer! ô God?

Wat rekent Gij tot uw genot? Jes. 53: 11.

Wat is het voorwerp, dat U trekt,

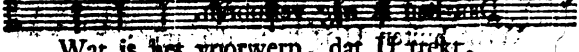

En zooveel zorg in U verwekt?

Daar Gij doch heilig, groot en magtig zijt,

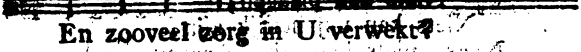

En 's Hemels Heir zich in uw' Wil verblijdt!

2. Zijn antwoord is zoo teer, zoo goed,
Dat 's zondaars hart zich buigen moet:
„ 'k Heb U zoo lief! geloof het vrij!
„ Zoo slegt gij zijt, behaagt gij Mij.
„ Al ben Ik magtig, heerlijk, rijk en groot,
„ En gij gansch arm, ellendig, naakt en snood.

3. Mijn God! hoe staat de ziel verstomd,
Als deze Tweet in 't harte komt!
Wanneer ik, in mij overtuigd
Van mijne onwaarde, die mij buigt,
Mij nochtans zie in Gods Gemeenschap staan!
Ik zou van schaamte en liefde haast vergaan.

4. Wij weeten, wie wij zijn; Geen een
Zou kunnen zeggen, om wat reen
De Heiland hem zoo teer bemint?
Ik neem het aan, gelijk een kind,
En ben zeer gaarne van mijn' eeuw'gen Man
Zoo teer bemind, als het hier weezen kan.

326. Wijze 195.

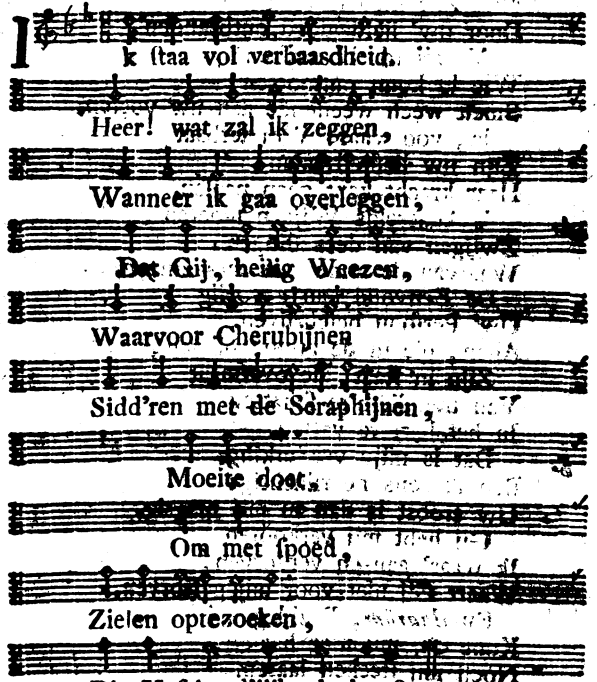

2. Wij zijn vol ellenden.
Dat zijn onze gaaven;
Want wat hebben arme slaaven?
Dat naamt Gij tot oorzaak;
Dan heeft U gedreeven,
U voor ons ter dood te geeven.
Liefste Heer! Men valt neêr!
Wie kon dat verzinnen,
Dat Ge *ons* zoudt beminnen?

3. Is het mooglijk? Zouden
Niet zelf uw vijanden
Door uw' liefdegloed ontbranden,
Als zij tot U nad'ren?
Wie U komt ontmoeten,
Smelt weêr weenende aan uw voeten.
Ja, voorwaar! Wonderbaar
Zijn uw liefdestraalen!
Haar kracht kent geen paalen.
4. 's Waerelds Wijzen moeten
Zwijgen van dees dingen,
Waarvan de arme zondaars zingen.
De Eenvoud kan gevoelig
Uw' Persoon beschrijven.
Allen, die in de armoê blijven,
Zijn in staat, de overmaat
Van uw dierb're schatten
In het hart te vatten.
5. Dat is mijn versterking.
Ben ik eens neêrslachtig:
Uw troost is dan in mij magtig.
Gij hebt mij verkooren.
Ik waar' gansch verdorven,
Waart Gij niet voor mij gestorven.
En *daaröm*, Bruidegom!
Kunt Gij mij niet haaten,
Noch mij steeken laaten.
6. Groote Vriend der zielen!
Wie zou zeggen konnen:
„'k Heb de vriendschap eerst begonnen?"
Hart vol trouwe en liefde!
Gij moest alles maaken,
En nu moet Ge ons ook bewaaken.
Ja, ô Ja! Uw Genaa
Zal uw zondaarsschaaren
Tot aan 't eind' bewaaren.

327. *Wijze* 68.

2. Leeven, dat den dood,
Opdat Ge uit den nood
Mij verloste, wildet smaaken!
Gij wist 's afgronds baad te slaaken,
En bragt mij tot God.
Welk een zalig lot!

3. Koning en Profeet!
Priester, naar Gods eed! *Ps.* 110: 4.
Wil mij met uw' Scepter groeten!
Laat mij zitten aan uw voeten
Als Marije, ô Heer! *Luc.* 10: 39.
En zie op mij neêr!

328. *Wijze* 83.

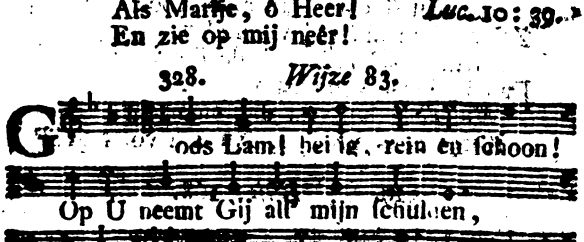

Ja den kruisdood zelve dulden.

Opdat ik behouden word.

Wordt uw heilig Bloed gestort!
2. ô Gij zuiver, vlekloos Lam!
Ik vereer uw wonderliefde.
Zie toch van uw' kruisesstam,
Hoe uw Dood mijn ziel doorgriefde!
Daar 'k met een gebroken hart
Overdenk uw bitt're smart.
3. Hoe veel leedt Gij niet voor mij!
Wat zal ik U daarvoor geeven?
Ik zal, waar ik immer zij,
Uwen Dood ter eere leeven.
Dat alle and're zorg verdwijn'!
'k Laat 't of steef, 'k wil de Uwe zijn.
4. Laat uw hart mij open staan!
Laat mij in uw wonden-klooven
Altoos veilig schuilen gaan!
Wie zou mij U dan ontrooven?
Stil gestang mijn' ziele-dorst,
Jesus! aan uw Liefde-Borst!
5. Tot aan 't eind' van alle nood
Zal geen vijand mij verslinden,
Nergens zal mij zelfs de dood
Dan in Jesus Wonden vinden.
Wie daar huisvest dag en nacht,
Roept eens blij: „ Nu is 't volbragt!

329. *Wijze* 168.

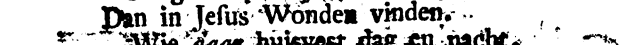

Jesus! Gij hebt weggenomen
3. Mij

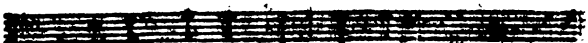

Mijne schulden door uw Bloed.

Dat mag mij te stade komen,

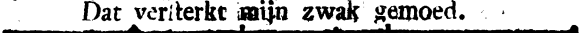

Dat verterkt mijn zwak gemoed.

Overmids G', aan 't kruis geslaagen,

Al' mijn' zonden hebt gedraagen,

Zijt Gij nu mijn Bruidegom,

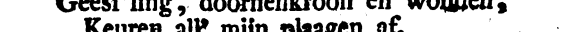

En ik ben uw eigendom.

2. Al uw lijden om mijn zonden,
Van uw kribbe tot uw graf,
Geesl'ling, doornenkroon en wonden,
Keuren all' mijn plaagen af.
Uwe pijn, uw bloedig zweeten,
Uwe slaapen opgereeten,
Uw benauwdheên, en uw dood
Troosten mij in allen nood.

3. Gij doorgrondt all' mijne smarten,
Kunt mijn slaauwte zucht verstaan,
En vindt in den grond mijns harten
Niets dan uwen Dood voordaan.
Ja, mijn hart werd, ongedwongen,
Van uw dierbaar Bloed doordrongen;
Het behoort U gansch alleen,
Nu en in alle eeuwigheên.

330. *Wijze 15.*

G ij hebt mij met een lief-deband

Op

Op 't naauwst' aan U verbonden.

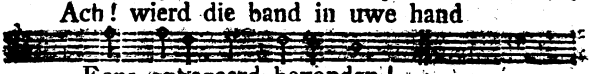

Ach! wierd die band in uwe hand

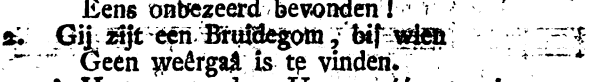

Eens onbezeerd bevonden!

2. Gij zijt een Bruidegom, bij wien
Geen weêrgaâ is te vinden.
't Hart moet, door U maar ééns te zien,
Zich teêr aan U verbinden.

3. Ach! mogt het gansche menschdom nu
Zich aan U overgeeven!
Zij zouden alle dan door U
Ook in uw' Vader leeven.

4. Intusschen vallen voor U neêr
Met teêrverliefde harten
Zij, die met traanen, U ter eer',
Hersteld zijn door uw smarten.

331. *Wijze* 228.

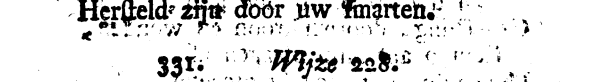

Werp zeer diep in mijn hart uw' schijn,

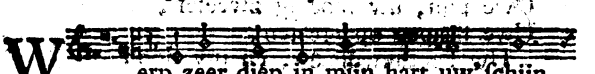

ô Held're Jaspis en Robijn!

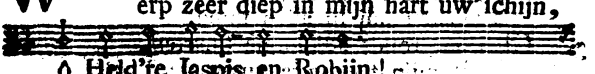

Doe 't van erkent'nis branden!

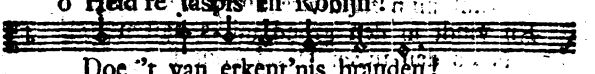

Bewaar mijn kleed'ren rein en wit,

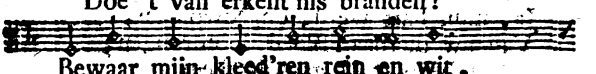

En laat m' als uw waarächtig lid

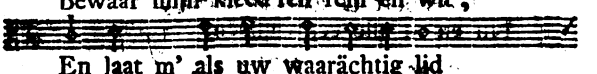

Vast in uw huis belanden!

Gij

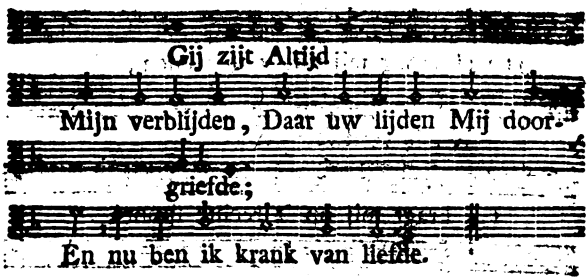

332. *Wijze* 151.

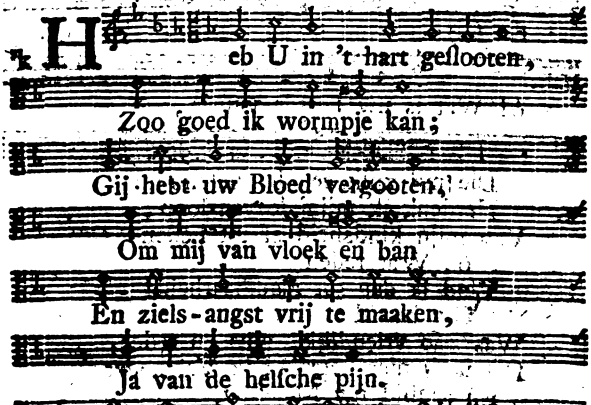

333. *Wijze* 155.

Die

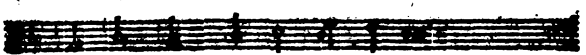

Die al vroeg mij zijt verscheenen,

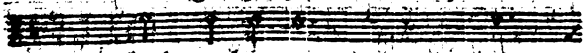

Nooit verdweenen.

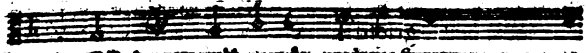

Gij bragt mij op 't reechte spoor,

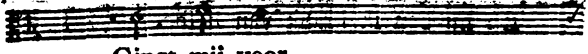

Gingt mij voor,

En Gij leidt mij nog geduurig.

ô! Wat is uw Liefde vuurig,

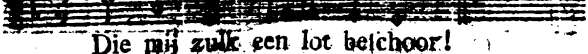

Die mij zulk een lot beschoor!
Herdenk ik mijn' leevensloop,
Van mijn kindsheid af tot heden:
ô! Wat reden
Vind ik dan tot dankbaarheid!
Uw beleid
Was zoo vriendlijk, wijs en reder,
Dat ik 't niet begrijp! 'k Val neder
En aanbid uw Majesteit.

334. *Wijze 166.*

Hoh dank voor alles, ook voor dat,

't Geen ik reeds heb vergeeten,

En 't geen mijn arm verstand niet vat.

Wie

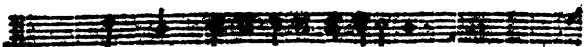

Wie kan uw Liefd' afmeegen?

Zij wordt oneindig diep en hoog,

En lang en breed bevonden;

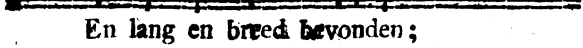

Ja, wat men doe, hoe sterk men poog':

Noeit zal men haar doorgronden.

Digitized by Google

VAN DE LIEFDE TOT CHRISTUS EN DE ZALIGE GEMEENSCHAP MET HEM.

Mij aangaande: het is mij goed, nabij God *te weezen.* Ps. 73: 28.
Indien gij mijnen Liefsten vindt, wat zult gij Hem aanzeggen? Dat ik krank ben van Liefde. *Haare koolen zijn vuurige koolen, Vlammen des Heeren. Veele wateren zouden deeze Liefde niet kunnen uitblusschen; ja de Rivieren zouden ze niet verdrinken.* Hoogel. 5: 8. cap. 8: 6, 7.
Die den Heere aanhangt, is Eén *Geest met Hem.* 1 Cor. 6: 17.

Lied 355. *Wijze* 217.

Ik

Digitized by Google

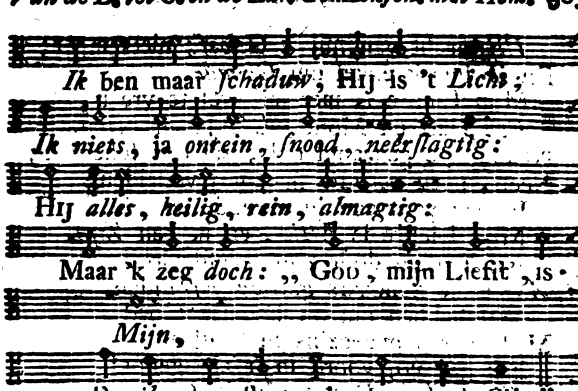

„ En *ik*, hoe slegt ook, ben doch *Zijn*."
Hoogel. 2: 16.

2. Mijn Goël, mijn Immanuël,
Mijn Midd'laar kon de midd'len vinden,
Om zich, in weêrwil van de hel,
Op 't naauwste met mij te verbinden.
Des Menschen Zoon, mijn Jonathan,
Mijn Bruïdegom, mijn God en Man
Trad als mijn Broeder in mijn' orden;
Hij wou mijn Moeds- en Bloedsvriend worden,
Mijn Vleesch en Been. Mijn Liefste is *Mijn*,
En ik, Eén Geest met Hem, ben *Zijn*.

3. God, die zijn' lieven Zoon mij gaf,
Geeft mij nu alles in den Zoone,
Zoowel zijn smaadheid, kruis en graf,
Als ook zijn Kroon in zijnen Troone.
Al wat Hij spreekt en heeft en doet,
Zijn Woord en Geest, zijn Vleesch en Bloed,
De Vrucht van al wat Hij geleeden,
Geweend, gezweet heeft en gestreeden,
All' zijn Verdiensten zijn de *mijn'*.
Mijn Liefste is *Mijn* en ik ben *Zijn*.

4. Ik vind bij ons Verbond veel Eer',
En Voordeel; het komt *mij* te stade.

Hij eischt van mij 't *Geloof*; niets meer;
En *ik* smeek enkel om *Genade*.
Mijn Liefste is met mij wél te vreen,
Eén Hart en Mond, *Eén* Ja en Neen.
Niets, hoe genaamd ook, zal ons scheiden;
Neen, geen berouw mag mij verleiden;
Ik ben vernoegd in vreugde en pijn.
Mijn Liefste is *Mijn*, en ik ben *Zijn*.
5. Hij kan nu door zijn' Liefdegloed
Alle arme zondaars *gansch* verblijden.
Wij hebben om dit hoogste Goed
Malkand'ren geenszins te benijden.
Elk gaa vrij voord in 't zielsgenot!
Zijn volheid kent noch eind' noch slot.
Dus wil ik 't Recht van niemand laaken,
Doch *mij* vooräl Hem eigen maaken.
Wie wil, twiste om het *uwe* en 't *mijn'*!
Mijn Liefste is *Mijn* en ik ben *Zijn*.
6. Hij is de Geest van mijnen Geest;
Hij is het Leeven van mijn Leeven.
Naar mijnen Liefsten allermeest,
Ja naar niets anders, zal ik streeven,
Dien *ik* bemin, Die *mij* bemint,
Dien 'k aanmerk als mijn' besten Vrind,
Van wien 'k niets grooter kan begeeren,
Dan 't geen Hij wenscht mij te verëeren;
Dees Liefste is waarlijk, niet in schijn,
Mijn Liefste, en *ik* ben waarlijk *Zijn*.
7. Ach! zonder JESUS zijn voor mij
De Hem'len als des duivels kaaken.
Zijn Liefde kan de woestenij
Mij tot een lieflijk Eden maaken.
Heb ik HEM niet, zoo wordt mij 't bang,
't Heeläl veel te eng, de tijd te lang.
Ik ben, als mij de menschen haaten,
En alle vrienden mij verlaaten,
Wel eenzaam, maar doch niet *alléen*;

Mijn

Mijn Liefste en ik, wij *Twee* zijn *Een*.
8. *Zijn* is mijn hart en ziel en lijf.
Hij, die mij schiep, heeft mij verkreegen
Door eigen Bloed. Ik onderschrijf,
Dat 'k in Hem blijf; wat me ook bejegen'.
Zijn vreugden-olie zalft mijn hart,
En geeft mij moed in alle smart.
Al wat ik ben, mijn goed en haave,
't Is alles zijn Genade-gaave.
Ach! konde ik Hem recht dankbaar zijn!
Ik ben toch *Zijn*, en Hij is *Mijn*.
9. Mijn Raem is in mijn' Bruidegom.
Hij heeft *mij*, ik niet *Hem*, gevonden.
Ik had geen ander eigendom,
Dan schuld en schande en veele zonden.
Dien zwaaren last nam Hij mij af,
Ging en begroef dien in zijn graf.
Hij leed aan 't kruis all' *mijne* straffen;
Stierf, om mij 't *Leeven* te verschaffen.
Zoude ik dan nu eens *Anderen* zijn?
Ik ben mijns *Liefsten*, Hij is *Mijn*.
10. Al mijn geluk, mijn werk en tijd,
Mijn vlijt en slaap, mijn dood en leeven,
't Is alles tot zijn' dienst gewijd;
'k Wil alles aan Hem overgeeven.
Al 't waare goede, dat ik doe,
Komt van Hem, en komt Hem weer toe.
Ik geef aan Hem ook all' mijn smarten;
Ik weet, zij gaan Hem teer ter harten;
Hij voelt mijn vreugde en ook mijn pijn.
Mijn Liefste is *Mijn*, en ik ben *Zijn*.
11. Woed vrij, ô vijand, als ontzind!
'k Heb iets, waarmee ik mij omtuine:
„ De Rechter is mijn beste Vrind."
'k Ontstel niet over Gods Bazuine.
Niets is dat mij verlegen maakt,
Schoon al 't geschapen breekt en kraakt.

't Heelal vergaa! 'k heb niets te vreezen;
Mijn ziel en lijf zal doch geneezen.
Mijn Grafschrift zij: MIJN LIEFSTE is MIJN,
EN IK, HOE SLEGT OOK, BEN DOCH ZIJN.

336. *Wijze* 149.

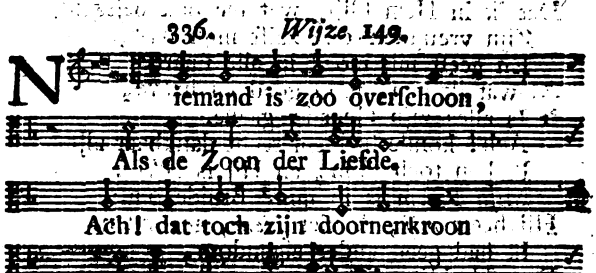

337. *Wijze* 113.

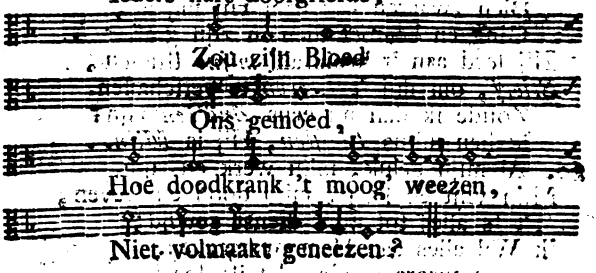

En,

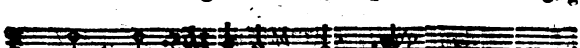
En, daar hij Jesus schoonheid kent,

Zich vast aan d' ommegang met Hem gewent.

2. Voorwaar! Hij is het beste Deel in 't leeven;
Waar Hij niet is, is niets dan pijn;
Hij is 't, en buiten Hem zal 't niemand zijn,
Door wien 't gemoed Gods vrede wordt gegeeven.
Dus, wie zijn ziel Hem ondertrouwt,
Verkiest het Deel, dat nimmer hem berouwt.

388. *Wijze* 82.

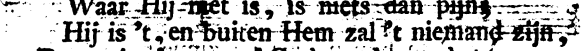
Wie Gods Lam omvatten kan,

Heeft daar nimmer nawéé van.

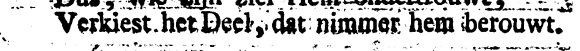
Wie aan Hem zich heeft verbonden;

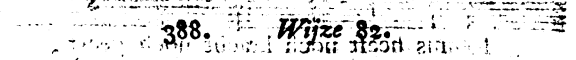
Heeft zich wél daarbij bevonden.

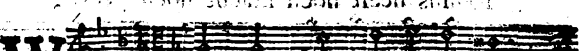
Hem beminnen (niet in schijn,)

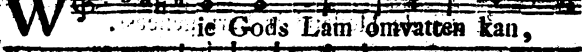
Is zooveel als za-lig zijn.

2. Want, wie Jesus teer bemint,
Heeft aan God den besten Vrind.
Jesus liefde alleen kan geeven
Vrede en vreugde en 't eeuwig Leeven,
En maakt, reeds hier in den tijd,
Onze ziel op 't hoogst verblijd.

339. Wijze 155.

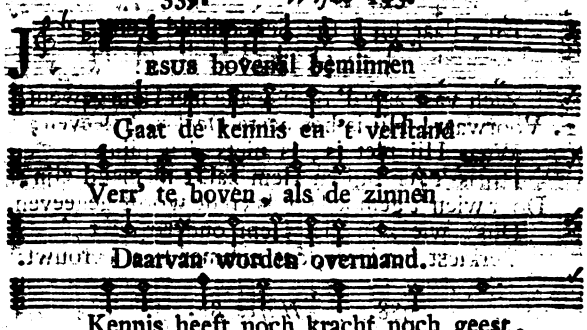

(*Ephes.* 3 : 19.

2. Jesus in 't geloof te omarmen,
Is de hoogste weetenschap.
Steunen we enkel op erbarmen,
Dan gaan wij van stap tot stap
In de loopbaan veilig voord,
Bij het licht van Jesus woord;
En men vindt op alle wegen
Jesus liefde en 's Vaders zegen.

3. Jesus Liefde maakt de banden
Van des naasten liefde vast.
Alles wordt bedekt met schanden,
Wat niet tot de Liefde past.
Christus Liefde in overmaat
Brengt ons wel der menschen haat;
Maar wie aanhoudt met beminnen,
Kan ook wel een' vijand winnen.

340. Wat

340. *Wijze* 152.

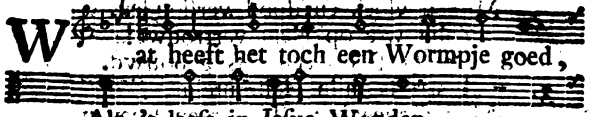

Wat heeft het toch een Wormpje goed,
Als 't leeft in Jesus Wonden,
Door zijn zoo rein als dierbaar bloed
Gewasschen van de zonden!
Dan wordt de tijd bij dag en nacht
In zijn nabijheid doorgebragt,
En 't eeuwig heil gevonden.

341. *Wijze* 83.

Jesus is de zoetste Naam,
Die den menschen is gegeeven,
Zonder weêrgaâ, en bekwaam
Om den Geest te doen herleeven.
Ach! een Naam, die wijd en zijd
Gods geloovig Volk verblijdt!
2. Jesus is mijn Schat en Deel,
De Artsenij voor al mijn zonden.

Jesus doodstrijd heeft geheel
Mijnen vloek en dood verlonden.
Zalig wie op Hem vertrouwt!
Die heeft op een rots gebouwd.
3. Jesus is mijn Heilfontein,
Mijn Geneezing, Troost en Leeven.
Jesus Zoenbloed maakt mij rein,
En verdrijft het angstig beeven.
Voelt ge u krank, vol pijn en smart:
Legt maar Jesus Naam op 't hart!
4. Jesus is de Leevensboom,
Opgevuld met zegensvruchten.
Jesus drenkt, als met een' stroom,
Hen, die om Genade zuchten.
Wilt gij blijde en zalig zijn:
Zoekt uw heil in Jesus pijn!

342. *Wijze 79.*

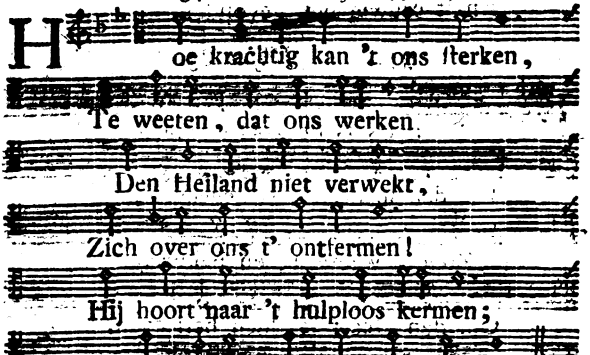

2. Dat maakt ons liefdesmarten,
En smelt zelfs onze harten
Als Wasch, aan 't vuur gebragt.
Men mogt' zichzelv' vergeeten!
Men weent, en wil niets weeren,

Dan

Dan dat het Godsdam werd geslagt.

343. *Wijze* 124.

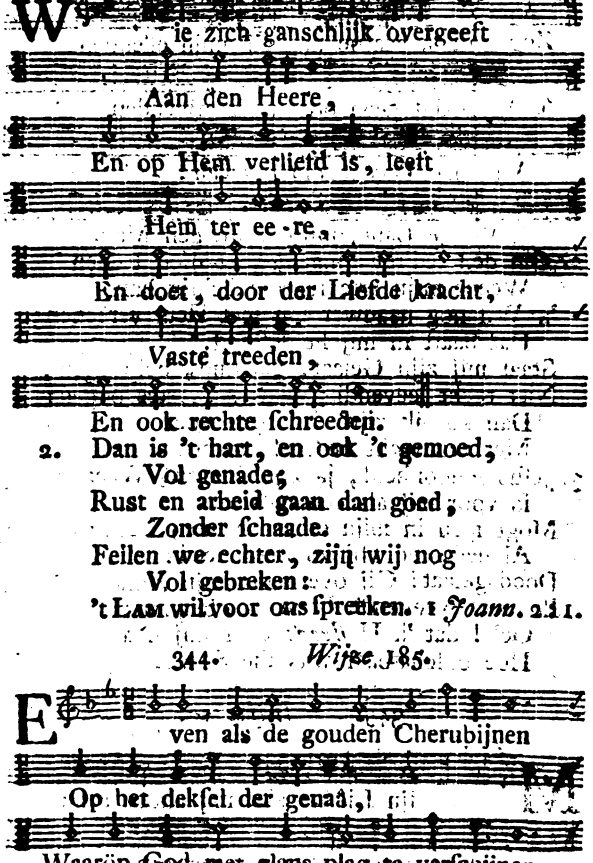

2. Dan is 't hart, en ook 't gemoed,
Vol genade;
Rust en arbeid gaan dan goed,
Zonder schaade.
Feilen we echter, zijn wij nog
Vol gebreken:
't Lam wil voor ons spreeken. 1 *Joann.* 2:1.

344. *Wijze* 185.

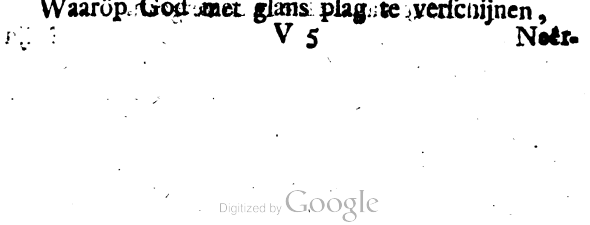

Neêrzien moesten vroeg en spaâ:
Exod. 25: 20.

Zoo zou 'k gaarne met al' mijn ellenden

't Aangezigt geen oogenblik afwenden

Van het Tegenbeeld daarvan:

't Waare Lam, mijn' eeuw'gen Man.

2. Om den ted'ren omgang met dien Eenen
Weent mijn arm schroomächtig hart.
'k Wil nog naauwer mij met Hem vereenen;
Dat baart in mij liefdesmart.
Staat mij zijn Gelaat, gewond, bespoogen,
Niet recht leevendig voor 's geestes oogen:
Dan kus ik zijn' dierb'ren voet
Met een recht bedroefd gemoed.

3. Jesus schoonheid, ja zijn *steevend* Weezen
Is voor mij als een magneet.
Mogt men in mijn oogen kunnen leezen
Al het geen Hij voor mij leed!
Doodsgelaat! Gij overmant mijn zinnen;
Ik moet weenende U vooräl beminnen.
Och! dat 'k U *steeds* voor mij had!
Hoe onschatbaar was die Schat!

345. *Wijze* 22.

Mijn Liefste ziet mij altoos aan;

Ik mogt van liefde wel vergaan.

Mijn

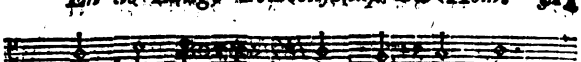

Mijn ziel beschouwt haar eeuw'gen Man

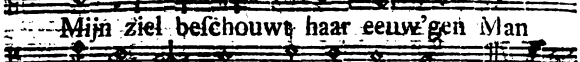

Zooveel zij *mag*, zooveel zij *kan*.

2. Hij zoekt in mij zijn vreugde en lust,
En ik zoek in zijn hart de rust.
Hij neemt zijn woonplaats gaarne in mij,
En ik woon liefst in Jesus Zij.

346. *Wijze* 104.

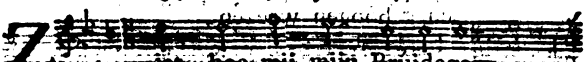

Ziet, hoe mij mijn Bruidegom

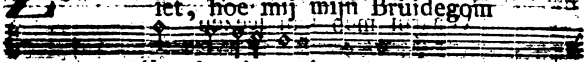

Kan beminnen!

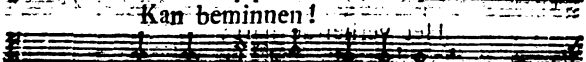

'k Stel op Hem ook wederom

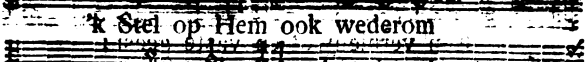

All' mijn zinnen.

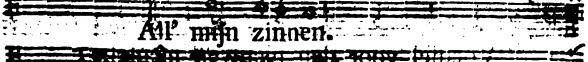

Jesus is mij naverwant.

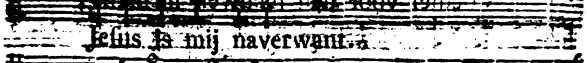

Hij voor al-len

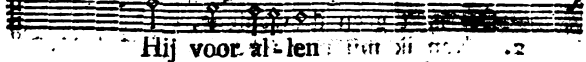

Heeft mijn ziel be-val-len.

2. Hij heeft me als zijn Bruid gekust
En verheven.
'k Mag nu zonder Hem, met rust,
Niet meer leeven.
Niers behaagt mij buiten Hem.
Aardsche dingen
Zijn slechs beuzelingen.

347. 'k Vod

347. Wijze 208.

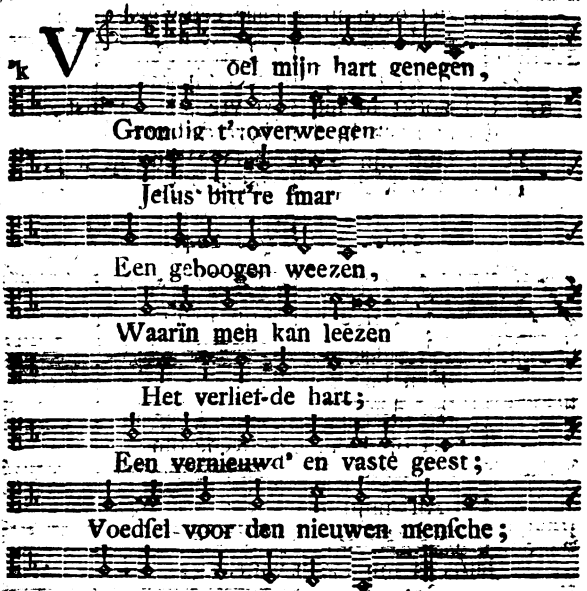

Dat is 't geen ik wensche.

2. Kan ik mij met weenen
In den geest vereenen
Met mijn' eeuw'gen Man:
Gaa ik overleggen
Al zijn vriendlijk zeggen:
Ach! hoe is 't mij dan?
Uuren lang mogte ik niets doen,
Dan zijn handen en zijn voeten
Dankbaarlijk begroeten.

3. Diepe Hartkwetsuuren!
U te zien, drijft de uuren
Als minuuten heen.

Uw

Uw bevalligheden
Hebben, lang geleeden,
Mij door 't hart gesneen.
De eeuwigheid behoort 'er toe,
Om den Heilstroom te genieten,
Die uit U komt vlieten.

4. Jesus Hart, in 't breeken,
't Aanschijn, in 't verbleeken,
De Oogen, die Hij sluit,
Zijn gewondde leden,
En zijn doodsgebeden,
Ja, zijn laatst geluid,
't Hoofd, weleer vol majesteit,
Maar nu bloedig en bespoogen,
Staan mij steeds voor oogen.

348. *Wijze* 184.

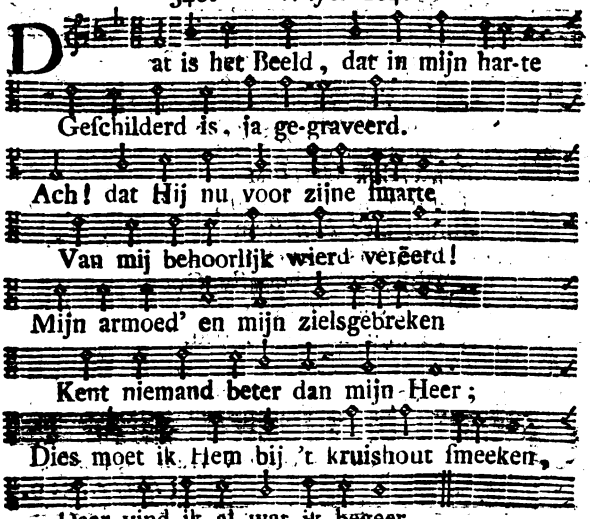

349. 'k Voel

349. *Wijze 14.*

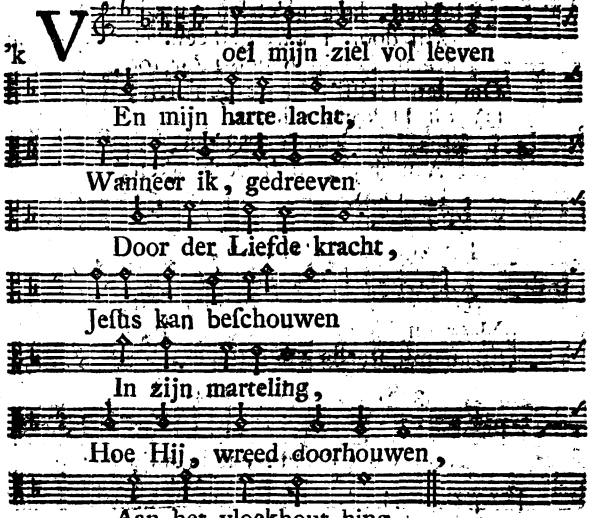

'k Voel mijn ziel vol leeven
En mijn harte lacht,
Wanneer ik, gedreeven
Door der Liefde kracht,
Jesus kan beschouwen
In zijn marteling,
Hoe Hij, wreed doorhouwen,
Aan het vloekhout hing.

2. Zij, die eens op Troonen
Eeuwiglijk bij HEM
Met mij zullen woonen;
Zullen met *Een* stem
Dit getuig'nis geeven:
„ Wij zien 't hoogste Goed
„ Allermeest verheven
„ In zijn dierbaar Bloed."

350. *Wijze 22.*

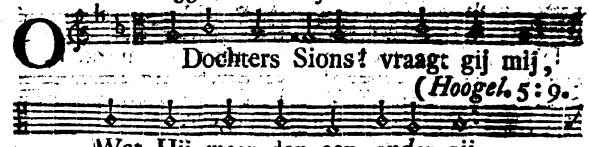

O Dochters Sions! vraagt gij mij,
(*Hoogel.* 5: 9.
Wat Hij *meer* dan een *ander* zij,

Dien

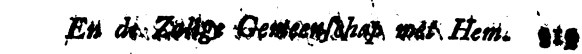

Dien *ik* mijn' LIEFSTEN noem? Komt dan!

Hoort, wat ik daarvan zeggen kan!

2. Mijn Liefste, die mijn ziel verkoos,
Is als eene allerschoonste roos,
Waarvan de reuk mijn hart doordringt;
Van veele doornen heel omringd.

3. Mijn Liefste is als een Lam in pijn,
En kan niet ongeduldig zijn,
Uitneemend, zedig, blank en rood,
Getrouw en teer tot in den dood.

4. Mijn Liefste trekt als een magneet,
Zoo sterk, dat ik Hem nooit vergeet;
Hij schildert zelf in 't hart zijn Beeld!
Wie is 't, die zich *zoo* mededeelt?

351. *Wijze* 151.

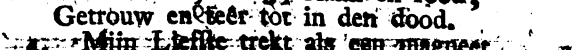

K omt met mij, om t' aanschouwen,

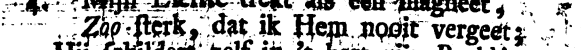

Hoe Jesus voor ons boet!

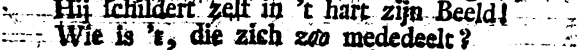

Ziet Hem zijn handen vouwen!

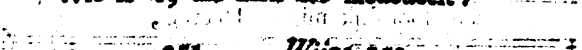

O! wat zijn' traanenvloed

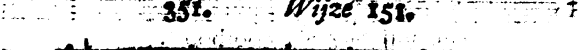

En Bloedzweet in uw harten!

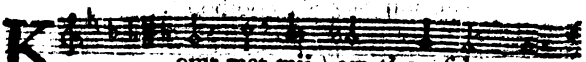

Verzuimt het minste niet

Van zijn verdienst' en smarten!

Zij

Zij weeren ons verdriet.

2. Ziet, weenende van Liefde,
Zijn Lijden, tot Hij sterft!
Denkt, *wat* zijn Hart doorgriefde,
En wat Hij ons verwerft!
'k Wil hier mijn hart besteeden;
Hier is mijn hoogst vermaak;
En in alle eeuwigheden
Blijft dat de grootste Zaak.

352. *Wijze 79.*

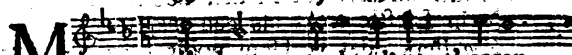

Mijn hart wenscht altoos t' eeren

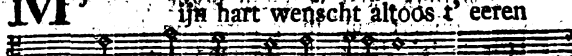

Den doodsnik mijnes Heeren,

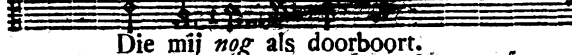

Die mij *nog* als doorboort.

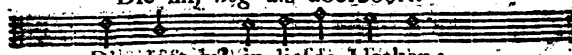

Die doet m' in liefde blaaken;

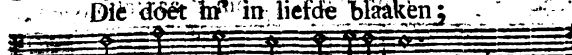

Die kan mijn ziel vermaaken;

Die blijft het heil, dat mij bekoort.

353. *Wijze 68.*

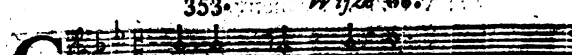

Grooter vreugd' en lust

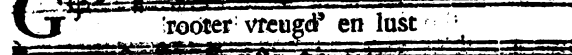

Is mij niet bewust,

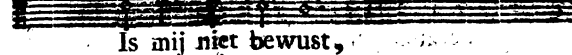

Dan wanneer mijn geestlijk' oo-gen

In

In 't geloof beschouwen mogen
Het geslagte Lam
Aan des kruises stam.
2. O! dan weent mijn hart
Over zijne smart.
Mij kan 't Bloed uit Jesus voeten
Al, wat bitter is, verzoeten;
En ik kus zijn hand,
Die mij teer omspant.
3. Ik beschouw ook vrij
Jesus open' Zij',
Die zijn Teken eens zal weezen,
Maar ik zal daarvoor niet vreezen.
'k Roem en eer ze alom,
Als mijn Heiligdom.

* 354. Wijze 37.

Mijn Liefd' is blank en rood,
Vol Bloed en Wonden,
Hij leeft; maar Hij was dood
Om mijne zonden.
Nu leeft Hij in mijn hart,
En ik in 't Zijne.

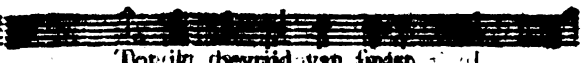

355. *Wijze 83.*

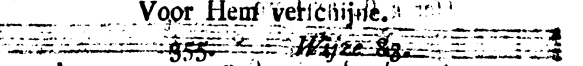

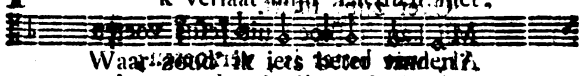

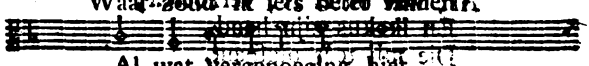

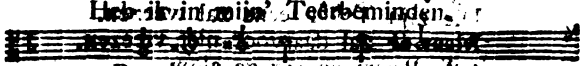

2. Hij is *Mijn* en ik ben *Zijn*;
Liefde heeft ons *zoo* verbonden.
'k Vind mijn heil in Jesus pijn,
In zijn' Kruisdood, Bloed en Wonden.
Dat 's de grond, waarop ik bouw
En onwankelbaar vertrouw.

3. Sluit ik mijner ziele Min
In mijn hart, om te genieten,
Wat men hier genieten kan:
'k Laat dan dankbare traanen vlieten
Ja, één zucht, naar Hem gedaan,
Doet al mijn gebrek vergaan.

356. *Wijze 22.*

Daar 'k Hem meer dan mijzelv' bemin.

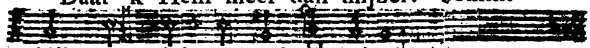

Hij neigt zich tot mij uit genaa;

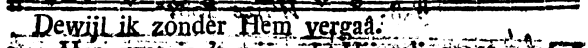

Dewijl ik zonder Hem vergaa.

1. Hoe zoet is 't mij, als Hij mij groet,
En mij met kus op kus ontmoet!
Hij kent mijn zucht, ik ken zijn stem;
Hij is in mij, ik ben in Hem.

2. Hij stilt, als 't waar', met mij *zijn* dorst,
Mijn dorst ook aan zijn Liefdeborst.
'k Zeg: „Bruidgom!" met een slaauw geluid;
Hij antwoordt: „Ja, gij zijt mijn Bruid!"

4. Is dat *zijn* Bruid, die kermt en schreit?
ô Ja, door zijn Barmhartigheid.
Maar, mijn gekerm en mijn getraan
Kan Hij, mijn Liefste, alleen verstaan.

357. *Wijze* 146.

Mijn hart beweegt zich sterk,

En 't oog laat traanen vlieten,

Als ik zijn Liefde merk,

En die *recht* kan genieten.

Ach! kond' ik Hem toch zien!

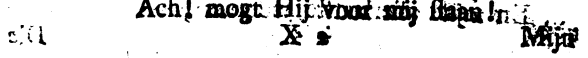

Ach! mogt Hij voor mij staan!

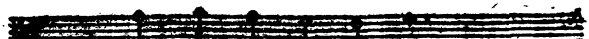

Mijn ziel zou dan misschien

Straks tot Hem overgaan.

358. *Wijze 208.*

Even als de moeden

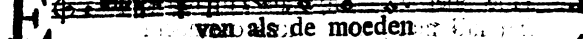

Tot de rust zich spoeden,

Spoedt zich thans mijn geest.

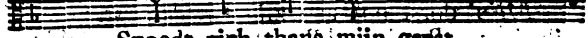

Wilt hem niet weêrhouën!

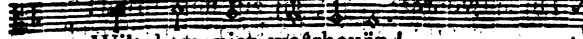

Hij gaat, in 't vertrouwen,

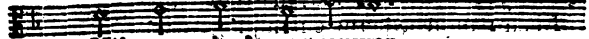

En gansch on-bevreesd.

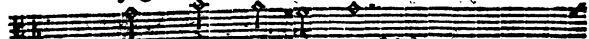

Vraagt gij: waar? ach! weet gij 't niet?

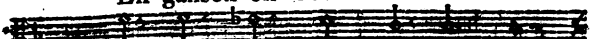

In de Wonden, die wij eeren,

Ja, in 't Graf des Heeren.

2. Hier beschouwt mijn harte
Jesus angst en smarte,
En zijn bloedig zweet!
Zijn betraande wangen,
En zijn lijf, omhangen
Met een purper kleed;
Zijne kroon, kruis, bloed en dood,
En zijne allerlaatste woorden,

Die

Die mijn ziel doorboorden.

3. Wat ik kan begeeren,
Is in 't graf mijns Heeren,
Bij zijn bloedig Lijk.
Ik kan 't niet beschrijven.
'k Wil hier altoos blijven,
Tot ik eens bezwijk.
't Is geen droomerij; ach neen!
'k Mag tot *waare* zaligheden
Hier mijn' tijd besteeden.

4. Wech met alle schatten!
Ik wil 't LAM omvatten.
JESUS is mijn lust.
Ik wil Eer en staaten
Vreugderijk verlaaten:
Zegt mijn ziel gerust.
'k Ben in Hem; Hij is in mij;
Wat zou ooit mij dan verleiden,
Of van Jesus scheiden?

359. *Wijze* 204.

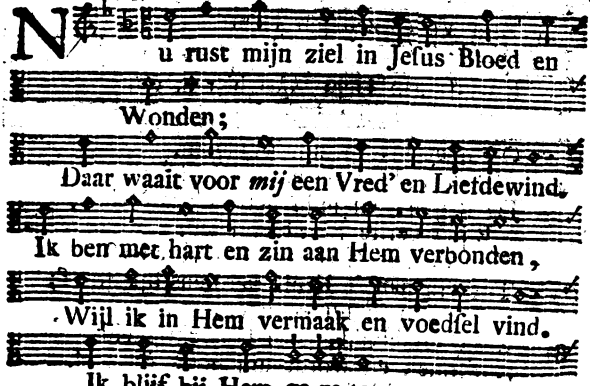

Hij kan mij niet vergeeten;

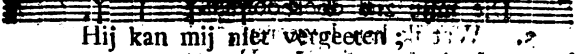

Mijn hart leeft in zijn Dood,

Hier ben ik stil, en wil nu van niets weeten,

Dan dat ik rust in mijnes Liefsten Schoot.

360. *Wijze* 94.

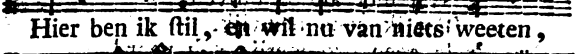

M ijn Liefst' is *Mijn* en ik ben *Zijn*;
(*Hoogel.* 2: 16.

Wij deelen thans in vreugd' en pijn;

Hoe naauw zijn wij verbonden!

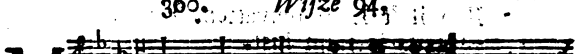

Zijn Vader zelf gaf Hem aan mij,

En mij aan Hem, des ben ik blij

En vrolijk in zijn Wonden.

2. Hij was reeds als een teder Kind
De Mijne, en mijn getrouwste Vrind,
Bij 't eerste Bloedvergieten.
Mijn deel is 't al wat Hij verwierf,
Toe Hij aan 't Kruis verdienstlijk stierf;
Dat kan ik nu genieten.

3. Zijne Onschuld, zijn Gerechtigheid
Is Mijne, en wordt mij nooit ontzeid.
Mij, *mij* behoort zijn Leeven,

Zij-

Zijne Angst en Doodsnood zijn de *mijn*',
"Als of 'k mijzelv' in dood en pijn
Ter straffe hadd' gegeeven.
4. Zijn Graf en zijn Verrijzenis,
Zijn ook de *Mijne*, dat 's gewis,
Ik ben met Hem verneezen.
En de Opvaart van mijn' Bruidegom
Is door 't geloof *mijn* eigendom;
'k Heb dus geen' dood te vreezen.
5. Zijn Vader en zijn Geest daarbij
Behooren met zijn Rijk aan *mij*.
Zijn Hart Is gansch mijn eigen.
Al wat ik maar begeeren kan,
Vind ik in Hem, mijn' eeuw'gen Man.
Wat armoe zou mij dreigen?
6. Is Hij dan waarlijk gansch de *Mijn*',
Zoo kan ik ook geene Andren zijn;
Neen! 'k wil voor Jesus leeven.
Ik heb mijn ganscher schuld en smart,
Mijn ongeloof, mijn onrein hart
Aan Hem alleen gegeeven.
7. *Dat* had ik, en meer had ik niet;
'k Gaf mijn ellende aan Hem, en ziet!
Hij was daarmee te vrede.
Dies staat nu onder zijn gezag
Al wat ik heb of ooit vermag,
Zelfs ieder treede en schreede.
8. O Ja! mijn Schat, mijn Bruidegom!
Ik ben geheel uw Eigendom.
Laat alle mij daarin hoonen!
Daar is niets, dat mijn ziel verblijdt;
'k Vind niets dan pijn, waar Gij niet zijt.
Dies kom *gansch* in mij woonen!
9. Ik lijd in mij geen vreemde vlam;
Niets trekt mij aan, dan Gij, O Lam!
Wat zou mij toch verleiden?
Wat gij mijn Zuiprouk wee ten Leeuw!

„ Ik en mijn Liefste zijn *Een Geest*;
„ Geen Dood zelfs kan ons scheiden."

361. *Wijze* 173.

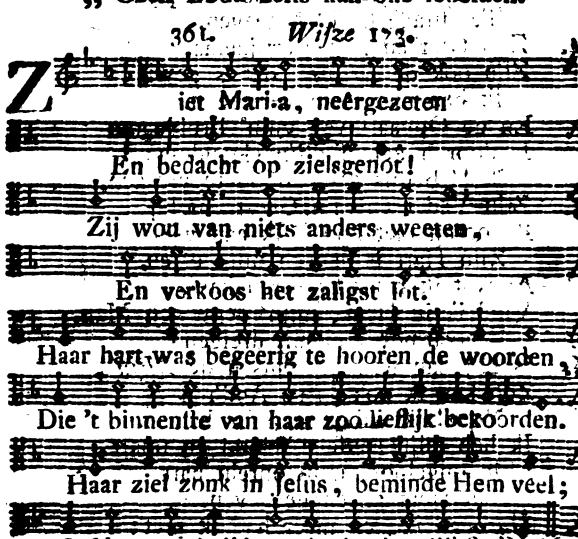

2. Hevig staat ook mijn verlangen
Naar mijn' Jesus gansch alleen.
Gun me, o Heer! U aantehangen,
Tot ik mij met U verëen',
Schoon veelen omkeerende U schand'lijk verlieten;
Ik blijf aan uw voeten, en wil U genieten.
Uw Woord is toch leeven, kracht, balsem en geest,
Waardoor de allerkrankste voor eeuwig geneest.

3. Wat, wat zoude ik meer begeeren?
Overstroomt mij niet een vloed?
'k Zie U eeuwig triomfeeren
In het Heil'ge met uw Bloed.
Dus hebt Gij mijne eeuwige verlossing gevonden,

En mij van mijn schulden en straffen ontbonden.
'k Zie d'ingang des hemels geöpend voor mij,
Een wooning des vredes, waar 'k mij in verblij'.

362. *Wijze* 14.

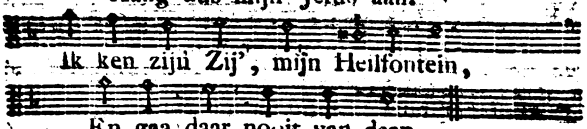

2. Wees duizend, duizendmaal gegroet
En inniglijk gekust
Op hart en mond, op hand en voet!
Dat is mijn hoogste lust.

* 363. *Wijze* 22.

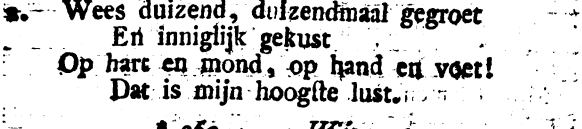

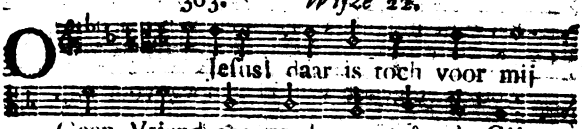

2. Ik heb uw vriendschap niet verdiend;
Maar Gij zijt doch mijn Boezemvriend,
Dien ik al, wat ik weet, vertrouw,
Daar ik op uw getrouwheid bouw.
3. U, die mij voor uw Bruid verklaart,
Mijn hoogste Sieraad op deeze aard';
U heb ik lief, dat is gewis,

Verr' boven al wat schoonheid is,
Denk ik aan U, zoo is verstond
De blijdschap in mijn haart en mond.
Stel ik mijn hoop op U, zoo blijft
Iets in mij, dat mijn' angst verdrijft.

364. *Wijze 114.*

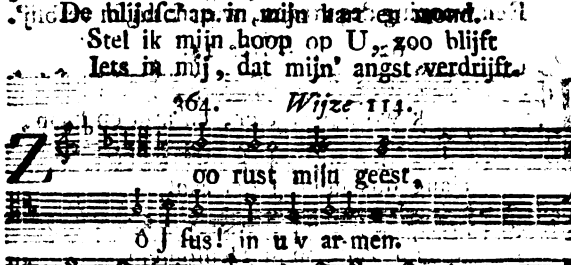

365. *Wijze 15.*

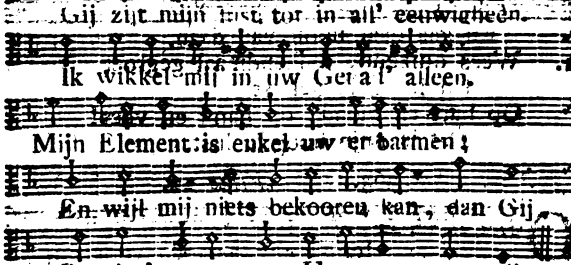

2. Uw Kruis, uw dood, uw angsten smart,
Uw Striemen en uw Wonden,

Die

Die hebben mij met ziel en hart
Op 't naauwste aan U verbonden.
3. Dat is het vuur, dat in mij brandt,
Door uwen Geest ontstoken;
Uw Liefde heeft mij overmand,
Mij vrij en rein gesproken.

366. *Wijze* 208.

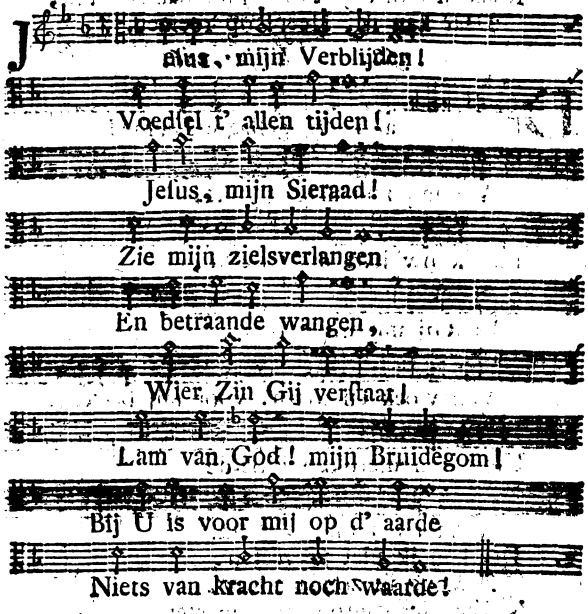

367. *Wijze* 15.

Gij

Gij kunt door uwe lieflijkheên

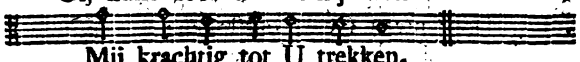

Mij krachtig tot U trekken.

2. 'k Voel, hoe tot U mij 't harte brandt;
Ik ben wel niets te noemen:
Maar 'k min U, als mijn dierbaarst Pand;
Daar kan ik, Heer! op roemen.

368. *Wijze* 126.

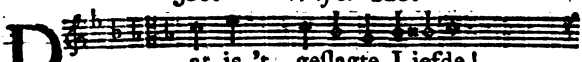

Dat is 't, geslagte Liefde!

Wat mij zoo magtig treft,

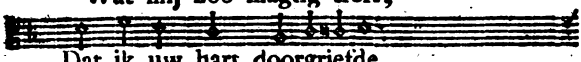

Dat ik uw hart doorgriefde,

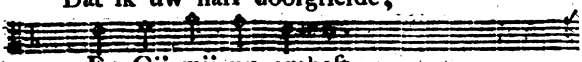

En Gij mij nu ontheft

Van vloek en toorn, voor mij be-reid!

Uit uwen dierb'ren Bloe-de

Komt all' mijn zaligheid.

3. Dat kan ik niet vergeeten,
Zoolang ik zondaar leev'.
'k Zie, schaamrood neêrgezeten,
Hoe verr' de Liefde U dreef,
Dat ik, een wormpje, vol van pijn,
Door U Gods kind geworden,
Nu ook uw Bruid zal zijn.

4. Ik weet, dat ik gevoelde
De krachten van uw Bloed;

Wat

Wat zonde in 't harte woelde:
't Werd daardoor rein en goed.
Nu blijft mij dat gestadig bij,
Dat *Gij* uw Bloed moest storten,
Opdat *ik* zalig zij.

4. Ik voel mijn harte branden
Voor U, mijn dierbaar Lam!
't Is in mijn ingewanden,
Als of een liefdevlam
Mij drijft, om all' mijn' tijd en kracht
Voor Jesus te besteeden,
Die voor mij werd geslagt.

5. Gij opgescheurde Wonden!
Hoe lieflijk zijt Gij mij!
Ik heb een plaats gevonden
In 's Heilands open' Zij'.
Nu wil ik gaarne, niet in schijn,
In Jesus Bloed verzonken,
Het kleinste stofje zijn.

6. Uw Dood blijve ingeschreeven
Diep in mijns harten grond!
En, wijl 'k voor U wil leeven,
Belijde U ook mijn mond!
Geef, dat, tot op den grooten dag,
Mijn voorhoofd, ja mijn harte
Uw zegel draagen mag!

7. Ik dank U met veel traanen
Voor 't heil aan mij gedaan!
'k Wil and'ren ook vermaanen,
Getroost tot U te gaan.
Blijf mij genadig, liefste Heer!
Zoo zal ik U nog dienen
Met lust, en U ter eer'.

369. *Wijze* 39.

Ik laat aan de waereld haar heerlijke zaaken;

Ik

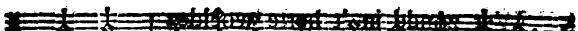

Ik gun' allen wijzen hun werken en maaken;

Ook d' eigengerechte mag loopen en rennen!

Mits dat ik mij vrij moog' aan Jesus gewennen.

2. 'k Bemin U zeer hartlijk, ô Jesus! voor allen.
Gij hebt mij, *voorál* in uw martelling, bevallen.
Ik zoek U; 'k Begeer U; ik kan U niet missen.
Kom! kom toch, en wil mij de traanen afwischen!

* 379. *Wijze* 14.

M' ijn Maaker! ô mijn eeuw'ge Man! *Gal.* 54 : 5.

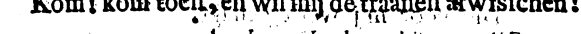

Ik geef m' aan U met lust,

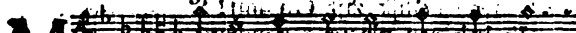

Met alles wat ik heb en kan;

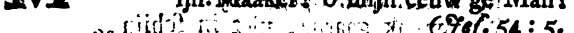

Dat geeft mij vred' en rust.

2. Hier ben ik voor U, van natuur
Niet beter dan ik was;
Ik weet, dat ik nog in dit uur
Niets ben dan stof en asch;

3. Maar, zoo waarachtig als Gij leeft,
Ik weet doch, dat mijn hart
Alleen naar U, mijn Jesus, streeft,
Vol schaamte en liefde-smart.

4. Vol schaamte en liefde-smart! Waarom?
Wijl Gij *mij* wormpje naamt,
En wildet *mij* ten eigendom.
Dat maakt mij zeer beschaamd.

5. Vol smarte, wijl ik U, ô Lam!

Te weinig nog bemin.
Hoe mageig blaakt *uw* liefdevlam,
Daar *ik* slechts eerst begin.
6. Is 't mooglijk, dat Gij *mij* bemint?
Ik heb noch roem noch goed.
Wat is 't, dat *U* aan mij verbindt?
Niets, dan uw eigen Bloed.
7. Thans, zittende aan uw' rijken disch,
Smeek ik *U* nog om iets:
„ Maak mij zoo klein als mooglijk is,
„ Ja, maak mij tot een Niets! " (2 *Cor.* 12 : 11.

87. *Wijze* 11.

87. *Wijze* 185.

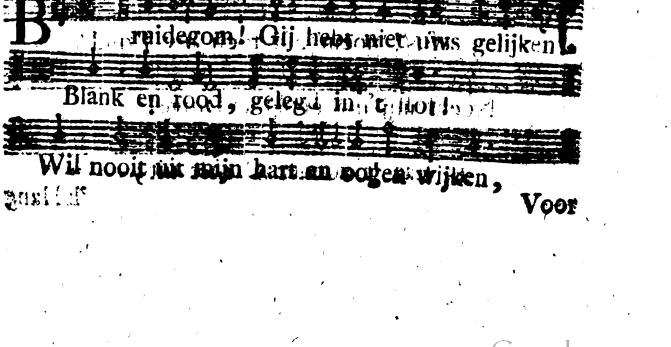

Voor

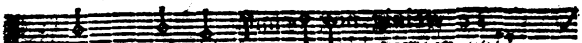

Voor 'k U zie in 't zalig Hof!

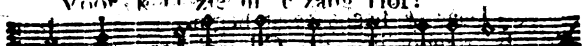

Dat lied: „ Jesus heeft den geest gegeven! "

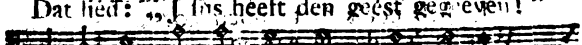

Zal in mijn gemoed en mond steeds leeven.

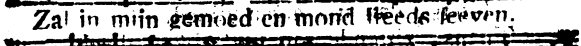

Dit gezang verveelt mij niet,

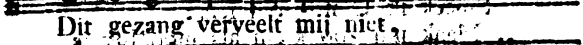

Tot ik zing het nieuwe lied.

2. Druk de aandoening van uw smart en wonden
Mij recht diep in hart en zin,
Daar ik U, zoo wreed om uw geschonden,
Op 't allerteerst bemin!
Laat mijn oog, hoewel 't nog is gesloten,
Steeds beschouwen 't Bloed door U vergooten!
'k Wasch met traanen uwen voet;
Geef me Een' droppel van uw Bloed!

3. Nu is 't met mijn hart zeer goed gelegen;
Dat bezit al wat het wil.
Ik geniet een' overvloed van zegen;
'k Heb genoeg, ben blijde en stil.
Laat toch niets van dit genot mij scheiden,
Maar mijn oogen, hart en ziel steeds weiden
In uw Mart'ling, Bloed en Dood,
Tot ik ben in uwen schoot!

373. *Wijze 186.*

Jesus! noem mij toch uw Bruid!

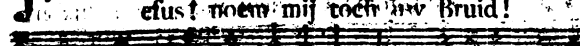

Noem mij uw geliefde Duive!

Ik staa 's zonder U niet uit;

'k Hang U aan gelijk een druive.

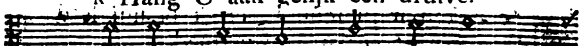

ô Mijn Wijnstok! houd mij vast!

Ik wil niets dan U beminnen.

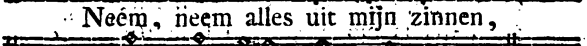

Neem, neem alles uit mijn zinnen,

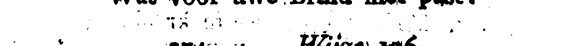

Wat voor uwe Bruid niet past!

374. *Wijze* 106.

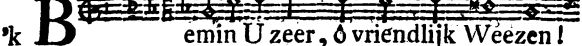

'k Bemin U zeer, ô vriendlijk Weezen!

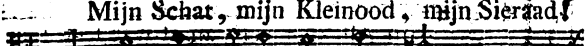

Mijn Schat, mijn Kleinood, mijn Sieraad!

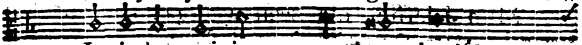

Dat Gij mijn liefde nu mogt' leezen

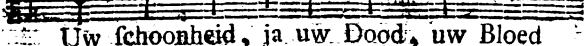

In ieder neiging, woord en daad!

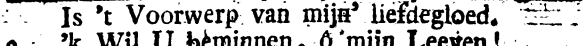

Uw schoonheid, ja uw Dood, uw Bloed

Is 't Voorwerp van mijn' liefdegloed.

2. 'k Wil U beminnen, ô mijn Leeven!
Als mijn' getrouwsten Boezemvrind.
Gij hebt mijn schulden mij vergeeven,
Ten blijk', dat Gij mij teêr bemint.
Ik ben met vreugde uw eigendom,
En Gij zijt mijn Bloedbruidegom.

3. Maar 'k had aleêr U moeten kennen.
Ach! waarom leerde ik dit zoo laat?

Digitized by Google

Gij kondt niet vroeger mij gewennen
Aan uwe Liefde. Welk een smaad!
'k Erken mijn schuld, en 't is mij leed
Dat ik niet eer werd overreed.
4. ô Gij, die zelf mij wildet baanen
Den weg tot God! ô Dierbaarst Lam!
Vervul mijn oogen *nog* met traanen,
Mijn hart met kuischer liefde vlam!
Opdat mijn geest, gedwée en stil,
Zich steeds moog' buigen naar uw' wil.
5. Mijn Liefste! Hoe zal ik U danken?
Ik kus met traanen uwen mond.
Ik ben één van uwe armste kranken;
Gij maakt mij meer en meer gezond!
'k Bemin U onuitspreeklijk teêr,
Tot aan mijn uiterste uur, ô Heer!

375. *Wijze* 97.

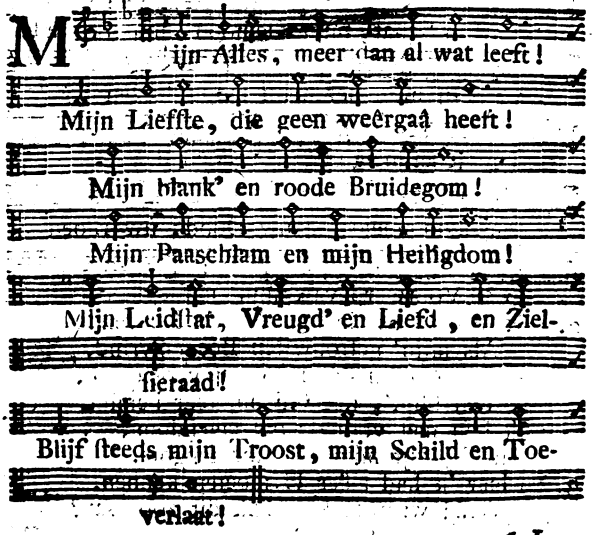

376. Laat

376. *Wijze* 165.

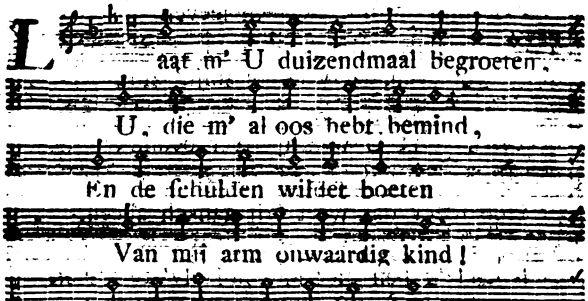

377. *Wijze* 232.

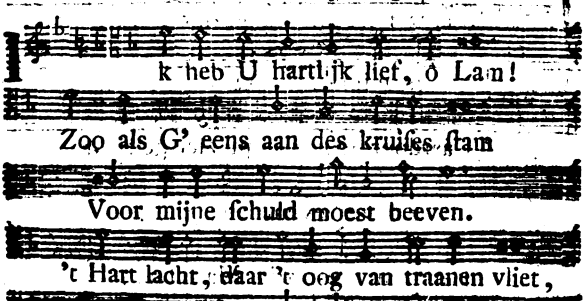

378. *Wijze* 124.

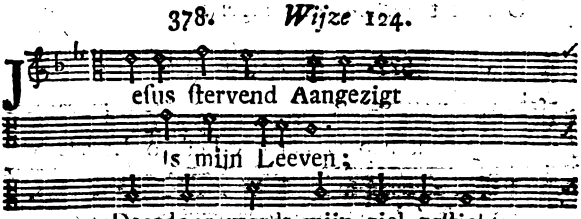

Mij-

Mijnen geest be-val-len.

2. Doch! 'k ben in mij menigmaal
Nog verlegen:
Mijn genot is al te schraal,
Daar uw zegen
Mij doch altijd open staat!
Stil mijn smarte,
Jesus, bij uw harte!

379. *Wijze* 58.

De Liefd' en Hoop en 't Geloof in U,

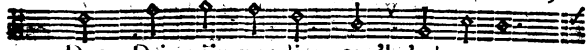

Dees Drie zijn noodig; en 'k heb ze nu.

Hoopen en Gelooven

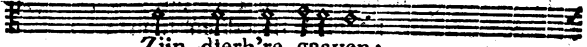

Zijn dierb're gaaven:

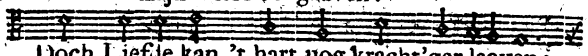

Doch Liefde kan 't hart nog kracht'ger laaven;

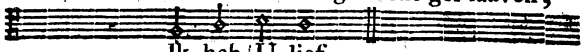

Ik heb U lief.

2. Waaröm bemin ik U, eeuw'ge Man?
Wijl 'k zonder U niet meer leeven kan.
Hadt *Gij* niet begonnen, *mij* aantekleeven:
'k Had nooit begonnen, naar U te streeven.
Wie is als Gij?

380. *Wijze* 45.

Mij weent het hart,

Wanneer 't uw smart,

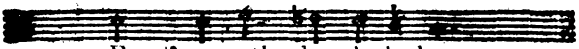
En d' oorzaak, kan bedenken.

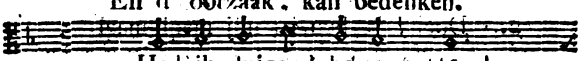
Had ik duizend harten: Heer!

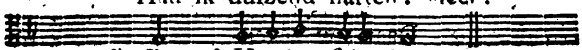
'k Zou z' U allen schenken.

381. *Wijze* 22.

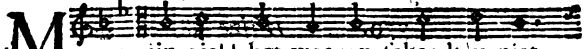
Mijn ziel! het weenen schaadt u niet,

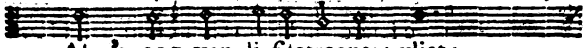
Als 't oog van liefdetraanen vliet;

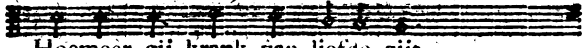
Hoemeer gij krank van liefde zijt,

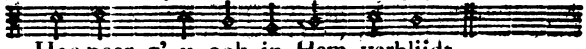
Hoemeer g' u ook in Hem verblijdt.

2. ô Lam! ik kost U Bloed en smart;
Neem dan mijn arm, ellendig hart!
Een ik U nog tot schande en pijn:
'k Wenschte U tot Vreugde en Eer te zijn.

382. *Wijze* 244.

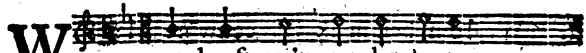
Wat heeft mijn zondig harte

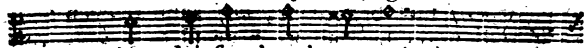
Van Liefde krank gemaakt?

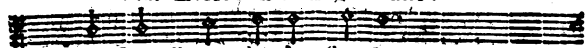
ô Lam! uw bitt're smarte.

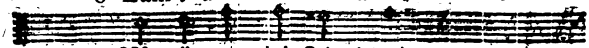
Waarin uw Liefde blaakt.

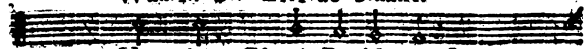
Hoe riept G', ô Bruidegom?

„ Mijn

Digitized by Google

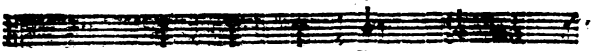

„ Mijn God! Mijn God! Waarom

„ Hebt Gij mij dus verlaaten? "

'k Staa hier van liefd' als stom.

2. Doch! 'k zie wel, dat *mijn* liefde
Zeer weinig nog beduidt,
Daar ik uw Ziel toch griefde!
Dat perst mij traanen uit;
Want uw vergooten Bloed,
Die schoone roode vloed,
Verdient ontegenspreeklijk
Veel heeter liefdegloed.

383. *Wijze* 228.

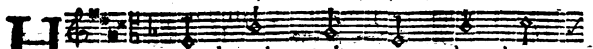

Het krenkt mijn geest, het baart

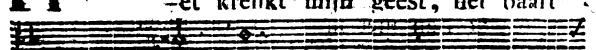

mij smart,

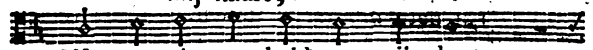

Wanneer de traagheid van mijn hart

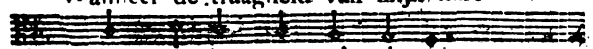

Zich voordoet aan mijn zinnen;

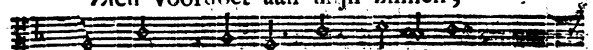

Hoe meer 'k U lief heb, destemeer

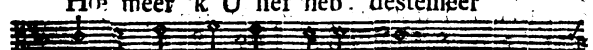

Gevoel ik, dat ik, liefste Heer!

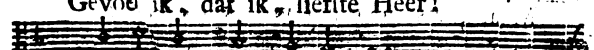

U sterker moest beminnen.

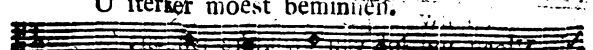

Wat moet Uw Bloed

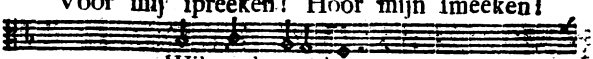

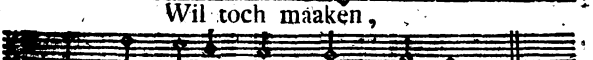

* 384. *Wijze* 75.

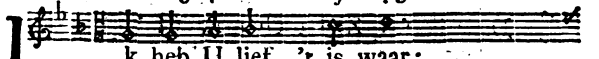

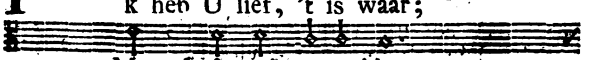

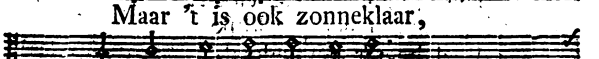

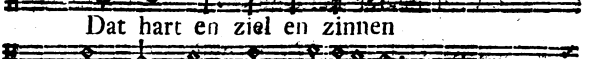

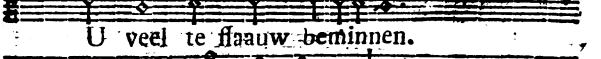

385. *Wijze* 20.

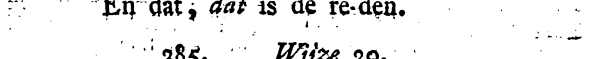

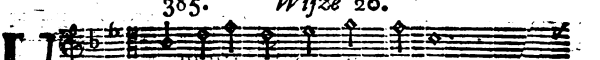

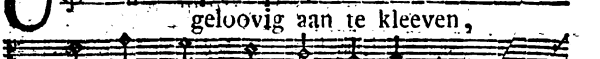

2. Vloeit uw lof van dankb're tongen:
Schooner wordt 'er nooit gezongen;

Niets

Niets is meer in 't hart gedrongen,
Dan uw zoete Jesus-Naam.
3. Veel en dikwils daaraan denken,
Kan mij vreugde in 't harte schenken,
Doch niets stilt geheel mijn krenken,
Dan het Liggen aan uw Borst.
4. Dat verkwikt mijn hart van binnen,
En verleevendigt mijn zinnen.
Kon ik U nog meer bemiinen!
Niemand heeft U lief genoeg.

386. *Wijze* 184.

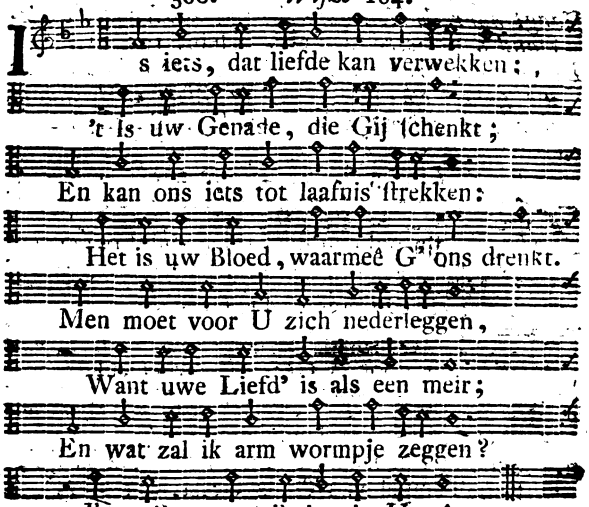

VAN DE

HEILIGMAAKINGE

NAAR

ZIEL EN LICHAAM,

EN ONZE TRAANEN DAARBIJ.

Jaagt naar de Heiligmaakinge, zonder welke niemand den Heere zien zal. Hebr. 12: 14.
De God des Vredes zelve heilige u geheel en al, en uw geheel oprechte Geest en Ziele en Lichaam worde onberispelijk bewaard! 1. Thess. 5: 23.

Lied 387. *Wijze* 22.

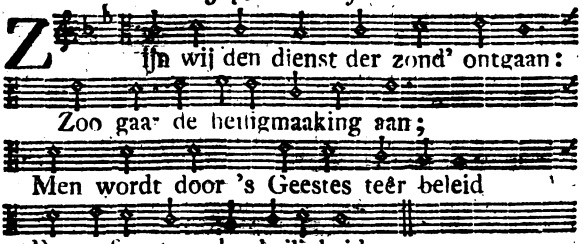

2. Schoon 't lichaam, hoe het zuchte en kwijn',
Een Tempel van Gods Geest mag zijn,
(1 *Cor.* 6: 19.
En 't waar geloof in 's Lams rantsoen
Ons trouw bewaart voor 't zonde-doen:
(1 *Joan.* 3: 6.

3. Schoon 't heiligmaakend liefdevuur
(*Dan.* 12: 10.
Begint te branden op dat uur,

Waar-

Digitized by Google

Waarin Hij, die voor zondaars leeft,
Alle onze zonden ons vergeeft:
4. Wij hebben 't zaad der zonden doch
Nog in ons; en het waar' bedrog,
Te denken: „ 'k Heb geen zonde meer."
't Zou strijden tegens Jesus leer. 1 *Joan.* 1: 8.
5. De Heiligheid, van smart bevrijd,
Ontbreekt ons nog hier in den tijd;
Waar' lijf en ziel ook zonder pijn:
'k Zou echter onvolkomen zijn.
6. Wij voelen onze zondigheid,
En vonden wij geen' Troost bereid
In Jesus traanen, smarte en nood:
Wij wenschten weenende om den Dood.
7. Zijt gij den Heiland ingelijfd:
Ziet toe dan, dat gij in Hem blijft!
Hij wil u heilig maaken; waakt!
Opdat zijn werk niet word' gestaakt!

388. *Wijze* 58.

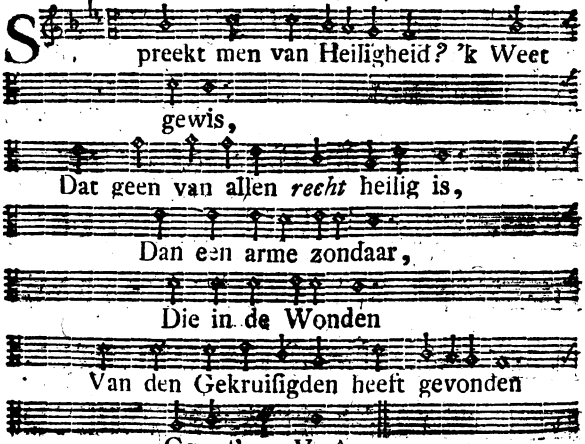

* 389. Al

* 389. *Wijze* 1.

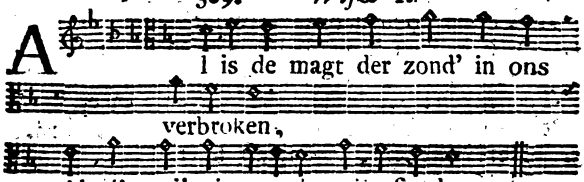

Al zijn wij uit genade vrijgesproken:
2. Men draagt nochtans lidtekens van de wonden,
In ons gemoed geslaagen door de zonden.
3. Die kunnen ons wel eens kleinmoedig maaken,
Te meer, wanneer we ons hart niet recht bewaaken.
4. Dan durft men niet terstond tot Jesus komen,
En komt men al, 't is eenigszins met schroomen.
5. Niets dan 't vernieuwd geloof in Jesus lijden
Kan ons van die kleinmoedigheid bevrijden.

390. *Wijze* 208.

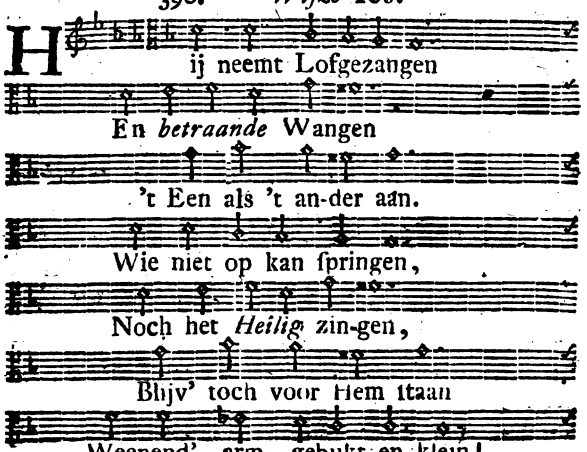

Op

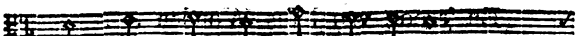

Op Hem heeft de Taal der oogen

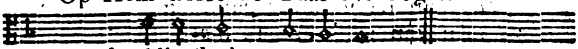

't Allersterkst vermogen.

391. *Wijze* 151.

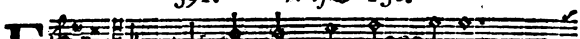

Een zondig menschen-harte,

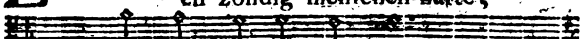

Verstaald en hard als steen,

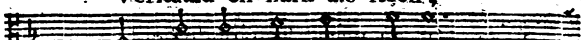

Wordt bij des Heilands smarte

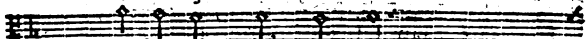

Gevoelig, week en kleen,

Denkt anders dan te vooren,

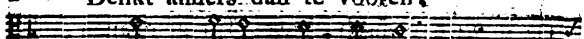

Daar 't Jesus Dood bevroedt;

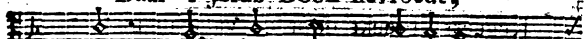

Ja, 't wordt vernieuwd, herboren

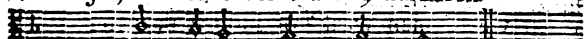

Door Jesus Vleesch en Bloed.

(*Joann.* 6, 53.

2. Doch! tracht nooit te verbergen
't Lidteken van den Val!
Onze Arts wil ons niets vergen,
Dan 't geen ons vord'ren zal.
Hij, Been van onze beenen,
Laat niemand, die Hem bidt,
Vergeefsch en troostloos weenen:
Hij heelt ook 't krankste Lid.

3. Gewis, hij, die zijn zonden
Den Heiland heeft bekend,

En

En 't oog van Jesus Wonden
Geen oogenblik afwendt:
Hij kan recht heilig hand'len,
En kan zelfs anders niet;
Want Jesus leert hem wand'len
Zoo als Hij 't gaarne ziet!

392. *Wijze* 184.

De zoet le Hand, het heiligst leeven
Sprut uit de waar' Eenvoudigheid;
Het hart, aan Jesus éens gegeeven,
Blijft onder 's Geestes wijs beleid.
De nieuwe mensch, naar God geschapen,
Regeert, breekt door de valschheid heen,
En weet, men waak' of mooge slaapen,
Geslaag den Heiland natetreên.

393. *Wijze* 37.

God maakt ons nimmer smart,
Want God is Liefde.
't Is d' Eigenwil, die 't hart

Zoo

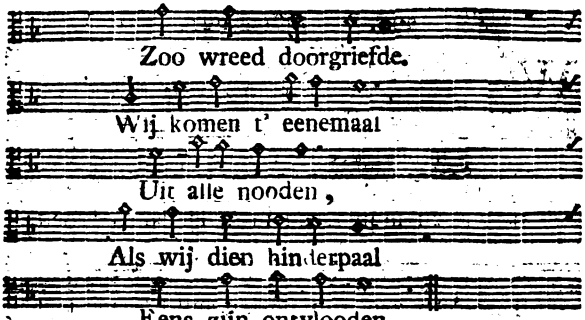

2. Ach! dat wij KIND'REN zijn
(*Matth.* 18; 3, 4.
En blijven mogten,
Die zalig, zonder pijn,
Te leeven zochten!
Gelukkig waar' men dan!
Wat hemelsch Leeven:
Alreeds der zielen Man
Hier aan te kleeven!

3. Doch! eerst moet ieder ziel
Recht grondig leeren,
Hoe verre zij verviel
Van 't doel des Heeren,
En wat een mensch nu is
Naar ziel en leden.
Wie zien kan, vindt gewis
Verdorvenheden.

4. 't Is heilzaam, dat wij 't kwaad
Niet lang beschouwen;
Dit is de beste raad:
„ Spoed met vertrouwen
„ Tot Hem, die de artsenij
„ Heeft uitgevonden!
„ Ween, en beroep u vrij
„ Op Jesus Wonden!"

394. Wat

394. *Wijze* 221.

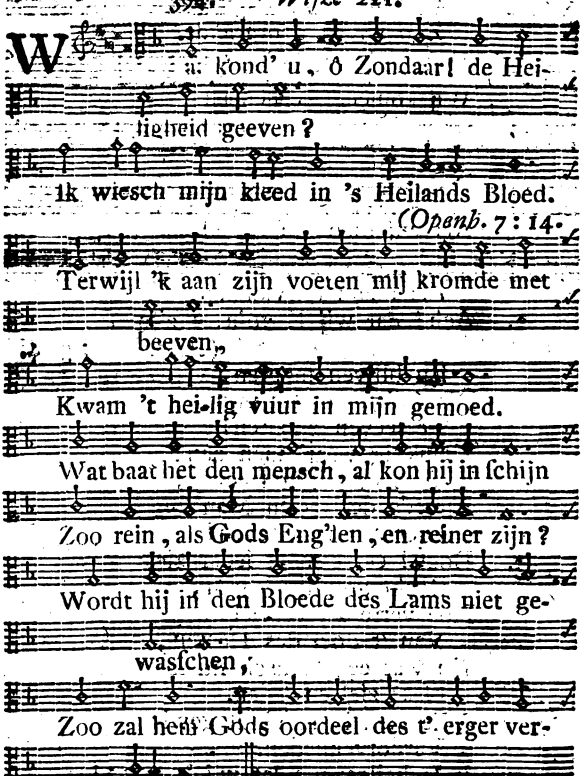

395. *Wijze* 146.

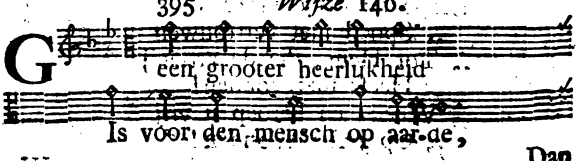

Dan

Dan Christus Schaap te zijn.

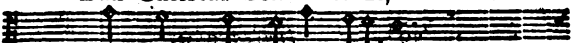

ô Stand van hooge waarde!

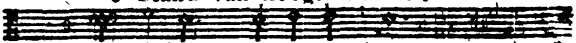

Een Schaap, dat in de gunst

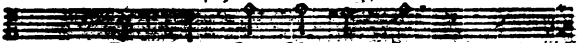

Des trouwsten Herders staat,

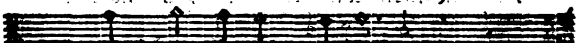

Lijdt geen gebrek, terwijl

't In 's Herders voetspoor gaat.

2. Wat waereld en natuur ons nimmer kunnen geeven,
Dat vindt het Schaap, 't welk tracht den Herder aantekleeven.
Men hijgt naar heiligheid; men zoekt die met veel pijn;
Maar 't Schaap van Christus *wil*, en *kan* ook heilig zijn.

396. *Wijze* 25.

Serafijnen! gij moet zwichten!

Gij bedekt uw aangezigten;

En de *Mensch*, die snoode made,

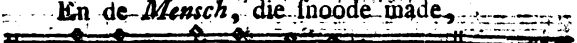

Ziet in 't Aanzigt der Genade.

2. Jesus Bloed heeft ons verheven,
En dit voorrecht ons gegeeven.

Wij, bekleed met zijn Vermogen,
Zijn geheiligd in Gods Oogen.

397. *Wijze* 230.

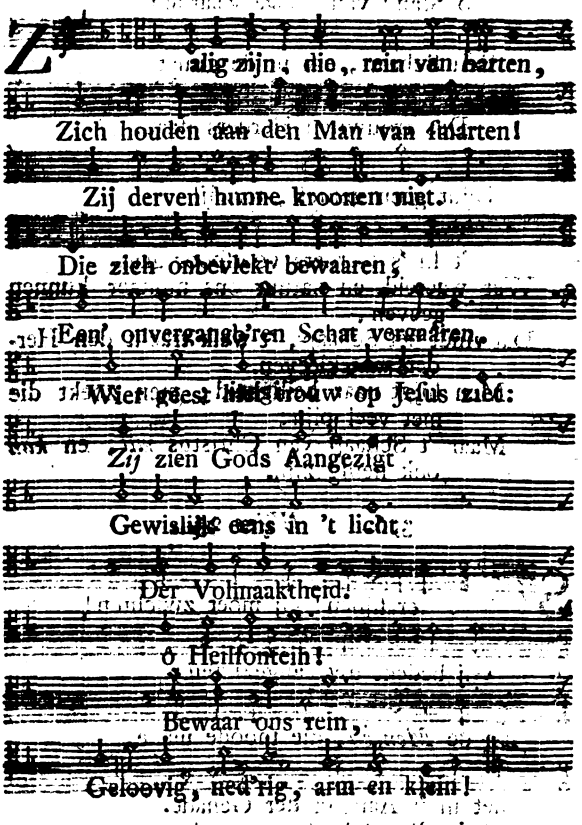

398. *Wijze* 184.

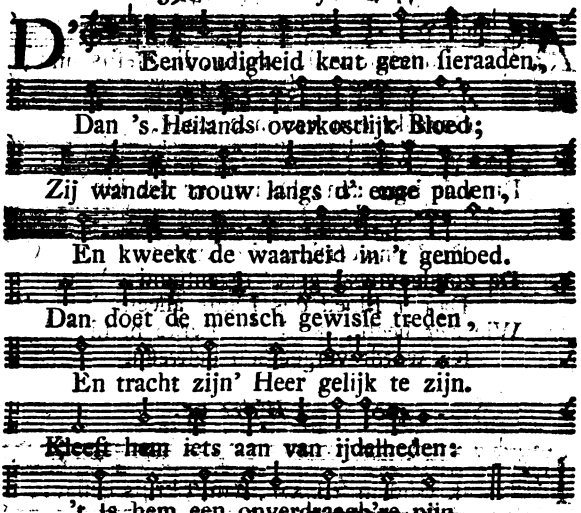

2. D' Eenvoudigheid wil naar niets trachten,
Dan naar 't bezit van 't goede Deel;
't Geen and'ren als geëorloofd achten,
Dunkt haar ligt onrein of te veel.
De Geest, nooit moede ons te onderrichten,
Doorstraalt het hart met Licht en Recht,
En leert de ziel haar *waare* plichten;
Die Lessen zijn volmaakt en echt.

3. Een arme zondaar, vol vertrouwen,
In waare Eenvoudigheid gekleed,
Is met eerbiedigheid te aanschouwen,
Wijl hij zijn doelwit nooit vergeet.
Wat zijn toch Lampen, die niet branden?
Wat baat een valsche maagden-schijn?
De Eenvoudigheid weet van geen banden,
En laat de waereld *waereld* zijn.

399. *Wijze* 14.

A anschouwt den worm, dien Jesus mint,
Genaakt een vreemde magt,
En valt hem aan: Dan toont dat kind
Een' onweerstaanb're kracht.
2. De zonde vreest geen' tegenstand,
Dan 't Bloed des Lams alleen.
Wie *dat* heeft, heeft een sterke hand,
En wordt vergeefsch bestreen.

400. *Wijze* 97.

Ik vind in 't LAM, aan 't kruis geslagt,
De Heiligheid in volle kracht.
Hij, d' Alpha en Omega, maakt
Al wat niet louter is, en maakt
Mijn' oogen klaar; mijn geest en zinnen rein;
Mijn' wandel trouw; mijn hart oprecht en klein.

401. *Wijze* 16.

'k Mag van niets, dan van Hem hooren,
Die

Die zijn Bloed voor mij vergoot.

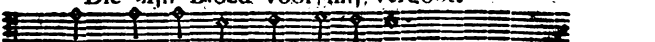

Wat mij eertijds kon bekooren,

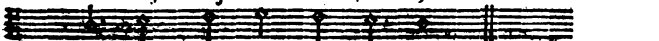

Is thans voor *mij* koud en dood.

2. Noch de kennis noch de leere,
Noch het allerwijst beleid,
Noch ook de ijver voor den Heere
Geeft mijn ziel de Heiligheid.

3. Niets dan Jesus Bloed-genade,
Niets dan zijn verdienste en pijn
Doet mij zondenworm en made
Heilig en rechtvaardig zijn.

4. 'k Ben een *Zondaar*; ja, voorzeker!
't Is mijzelven wél bekend;
Daaröm drink ik uit dien Beker,
Die mij troost geeft tot aan 't end'.

402. *Wijze* 141.

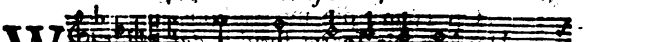

Wijkt, gij heerlijkheden,

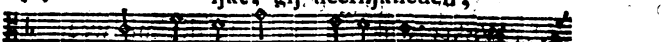

En wat ik van d' Eere ken!

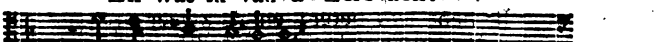

Als ik hier beneden

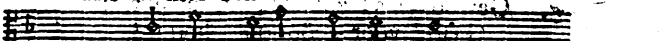

's Heilands *arme Zondaar* ben:

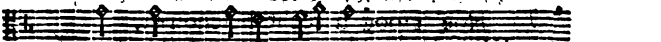

Dan kan 'k zalig weezen,

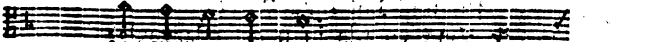

Vrolijk en vol lust.

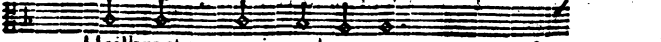

Heilkracht, nooit volpreezen,

Digitized by Google

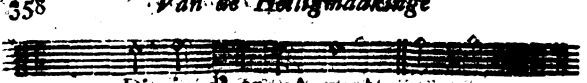

Die in d' armoê rust!

* 403. *Wijze* 14.

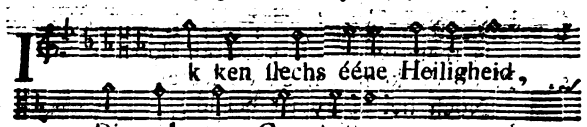

Ik ken slechs éene Heiligheid,
Die ook voor God bestaat:
't Is *Die*, die Jesus heeft bereid.
Een' ander' is *Verraad*.

2. De Vader heiligt 's Heilands Bruid
In waarheid; Zij wordt *goed*. *Joan.* 17: 17.
En deeze Heiligmaaking spruit
Uit 's Bruigoms Dood en Bloed.

3. Ik zoek geen ander; 'k blijf gesteld
Op Hem, die mij verkoos.
Hetgeen uit Jesus spruit, *dat* geldt
Voor eeuwig en altoos.

4. Wijkt, wijkt, gedachten, die mij weêr
Naar 't oude sleepen wilt!
Ik hebt iets beter; en ik zweer,
Dat gij uw kracht verspilt.

5. Gewoontens! zonden, die men wel
Gaarn' voor geöorloofd houdt!
Vliedt! vliedt! 'k leer van Immanuël,
Hoe 't oog u recht beschouwt.

6. Wijk Waereld, en wat waereldsch is,
En blijf mij onbewust!
'k Vind voords in u geen lauwenis;
Ik heb een' and'ren lust.

Digitized by Google

464. *Wijze* 465.

De Takjes groeien uit haar boomen;
Het Vlammetje brandt met de Vlam;
De Dropjes vlieten met haar Stroomen;
Het Schaapj' is bij zijn moeder 't Lam;
De Visch verlaat zijn Water niet;
Zoo hang ik Jesus aan; want ziet!
Hij, die m' uit liefde heeft verkooren,
Heeft m' uit zijn eigen Zij' herboren.

465. *Wijze* 39.

De Heiligheid heb ik, voorwaar! niet gevonden,
Dan in de Verdienste van 's Middelaars Wonden.
Daar wil 'k m' in wikk'len; *daar* wil ik naar streven;

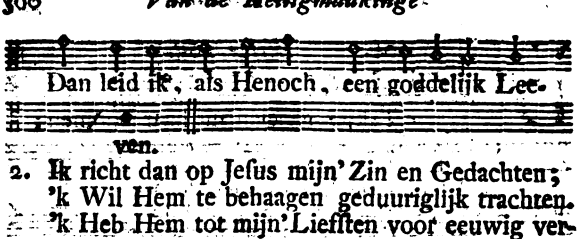

2. Ik richt dan op Jesus mijn' Zin en Gedachten;
'k Wil Hem te behaagen geduuriglijk trachten.
'k Heb Hem tot mijn' Liefsten voor eeuwig verkooren,
En 'k wil Hem getrouw zijn; ik heb 't Hem gezwooren.

3. Hoe téder, hoe vriendlijk is Jesus Erbarmen!
Hij komt mij met Liefde gansch vuurig omärmen.
ô Zalige blijdschap! ô aangenaam Leeven!
Wie zou niet met weêrmin den Heiland aankleeven?

406. *Wijze 75.*

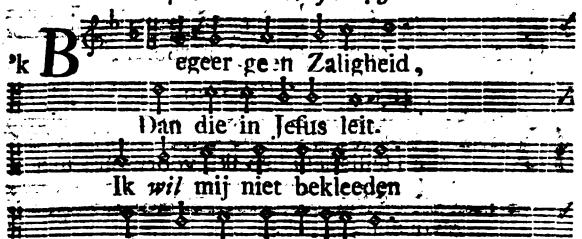

2. Ik denk en zeg het vrij:
„ Het zij ook wie het zij,
„ Mij kan doch geen van allen,
„ Gelijk mijn Heer, bevallen.

„ Hij,

„ Hij, schooner dan de menschen,
(Ps. 45: 3.
„ Voldoet alleen mijn wenschen."
3. 'k Weet wel, dat mij nog veel
Ontbreekt van 't goede Deel.
Ik moest veel heil'ger weezen;
Maar 'k zal doch gansch geneezen;
Zijn Bloed zal in mij werken,
Mij louteren en sterken.
4. Al viel ook 't zonden-heir
Geweldig op mij neêr:
Al wilde 't mij verslinden:
'k Hou me aan mijn' Teêrbeminden.
Kan ik zijn Bloed maar toonen,
Moet alles mij verschoonen.
5. *Een* Droppel van dit Bloed
Geeft groote kracht en moed;
Men kan de onheiligheden
Hierdoor terstond vertreeden.
Dies moet voor alle dingen
Zijn Bloed mij meer doordringen.

407. *Wijze* 188.

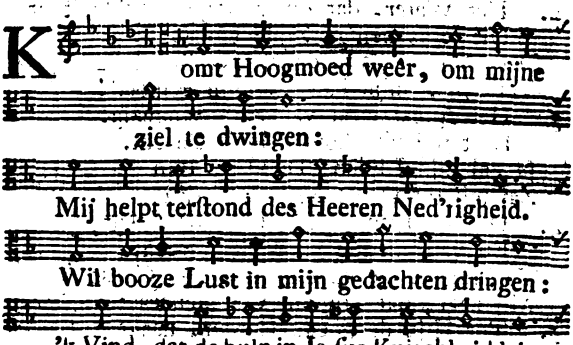

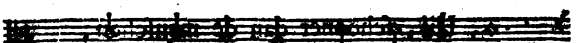

Komt Eer- of Geld-zucht op mij aan:

'k Blijf 't oog op Jesus Armoe slaan.

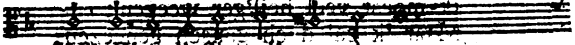

Wil Eigenliefde mij nog deeren:

Bij Hem kan ik Verloch'ning leeren.

408. *Wijze* 22.

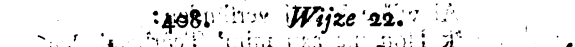

De Ziel van Christus heilig' mij,

Zoo dat ik één Geest met Hem, zij!

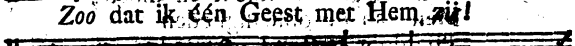

Zijn Lichaam, om mijn schuld verwond,

Maak mij naar lijf en ziel gezond!

2. Het Water, dat op 's Krijgsknechts stoot
Uit Jesus heil'ge Zijde vloot,
Dat zij mijn Bad, en al zijn Bloed
Verkwikk' mijn hart en mijn gemoed!

3. Het Angstzweet van zijn Aangezigt
Laat mij niet komen in 't gerielt.
Ja, al zijn Lijden, Dood en Pijn
Zal mij tot troost en laafnis zijn.

4. Offschoon mijn harte somtijds steent,
En van ellende voor Hem weent,
Verheug ik me echter, wijl zijn Geest
Mij zegt, dat Hij mij vast geneest:

5. Tot Hij, de goede Herder, naakt,
Die 't arme Schaapje trouw bewaakt,

En

En 't brengen zal in zijnen stal,
Waar Hij steeds zigtbaar weezen zal.
6. Intusschen is, zoo dag als nacht,
Zijn Vleesch en Bloed van zooveel kracht,
Dat hart en ziel niets vreemds bedrijft,
En ook mijn Vat in eere blijft. 1 *Thess.* 4 : 4.

409. *Wijze* 106.

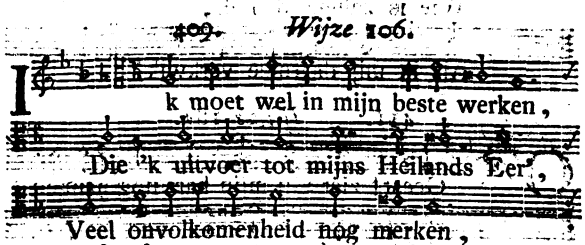

410. *Wijze* 185.

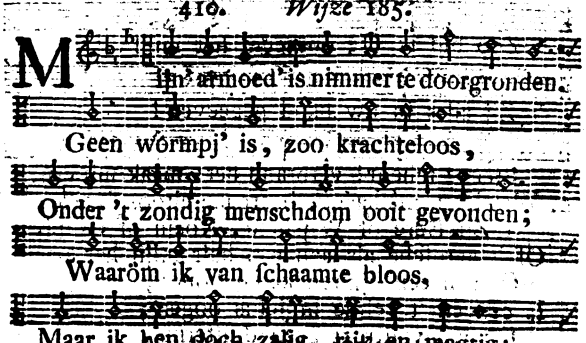

'k Heb

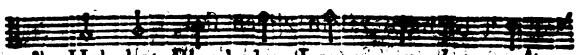

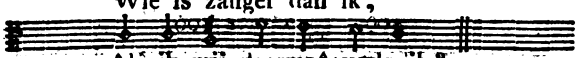

411. *Wijze* 184.

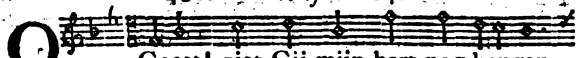

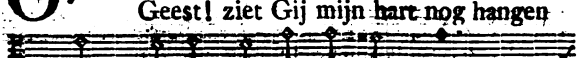

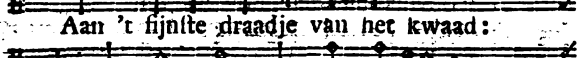

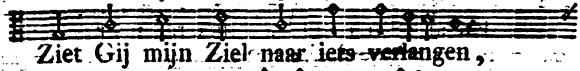

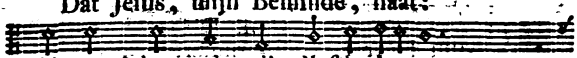

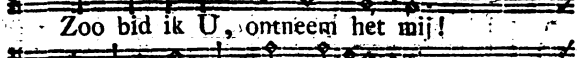

2. Wat Hem mishaagt, baart me altoos smarte,
't Zij Eere of Wijsheid, Roem of Goud.
Of 't aardsche als aan een hair mijn harte
Of aan een' ijz'ren keten houdt,
Is één en 't zelfde in Jesus oogen;
Hij wil vollstrekt geen duisternis,

Ja,

Ja, Hij wil *niets* in mij gedoogen,
Dan 't geen recht rein en zuiver is.
3. Zie hier mijn hart, mijn ziel en leden!
Regeer daarin naar uwen wensch!
Leer mij des Heilands reine Zeden!
Dan ben ik eerst een zedig mensch.
'k Wil gaarn', wat Hij niet is, verzaaken;
Want, sints ik aanzat in zijn' schoot,
Wil ook mijn' Geest volstrekt niets smaaken,
Dan Jesus menschheid, Bloed en Dood.
4. Ja! Amen! Hier zijn beide handen!
'k Beloof op nieuws getrouw te zijn.
Ziet Gij mijn hart niet zuiver branden:
Geef mij dan traanen, smarte en pijn!
Wil mijn geloof nog vaster gronden!
Voltooi mijn huis, staande op de rots!
Prent in mijn harte Jesus Wonden,
En op mijn Voorhoofd 't Zegel Gods!

412. *Wijze* 230.

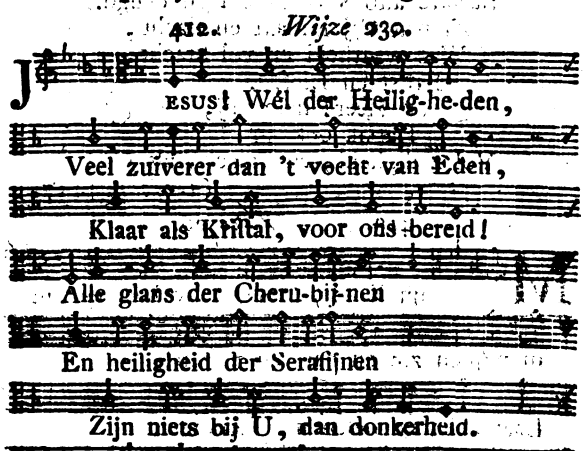

Dat

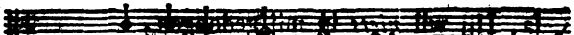
Dat ik U trouw dankbaar!

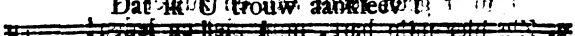
Zet uw krachten

Mij zondaar bij!

Ontzondig mij! *Ps. 51:9.*

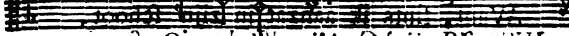
Opdat ik heilig word als Gij.
(*Joan. 17:19.*

2. Kuische Jesus! al uw Weezen
Was nedrig, zuiver, uitgeleezen,
En uwen Vader steeds tot vreugd.
In uw ziel en in uw leden,
Gebaarden, kleeding, bézigheden
Blaakte altoos zedigheid en deugd.
Al wat Gij spraakt en dacht,
Was waarheid en vol kracht,
Ernst en Liefde.
ô Heer! help mij,
Dat ik ook zij
Vol zedigheid, en kuisch, als Gij!
(*1. Joan. 4:17.*

413. *Wijze 26.*

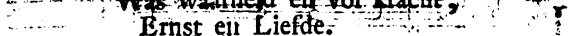
Mijn Koning! prent uw hart en zin

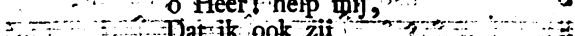
In mijnen zin en hart en nieren!

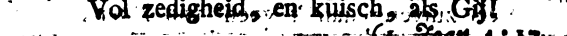
Laat geen gevoelen mij beheeren,

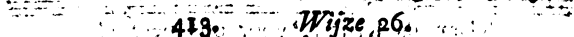
Dan 't Uw', in al wat ik begin'! *Phil. 2:5.*

2. Een

2. Een vergenoegd, liefhebbend hart,
Geheiligd door het bloed des Heeren,
Een' heldenmoed, hier niet te ontbeeren,
Een' altoos tedere liefdesmart;
3. Een Oog, steeds rein en zonneklaar,
't Oplettende Oor, op 't zachtste teken,
(1. *Sam.* 15: 22.
Geroerde lippen, * om te spreeken;
(* *Jes.* 6: 7.
Gemeenschap met de zalige schaar:
4. Dat is 't geen ik *vooral* mij wensch.
ô Heiligmaaker! wil mij 't geeven!
'k Wil toch alleen voor U hier leeven.
Maak mij dan tot een' Godes-mensch!
(1. *Tim.* 6: 11.

414. *Wijze* 22.

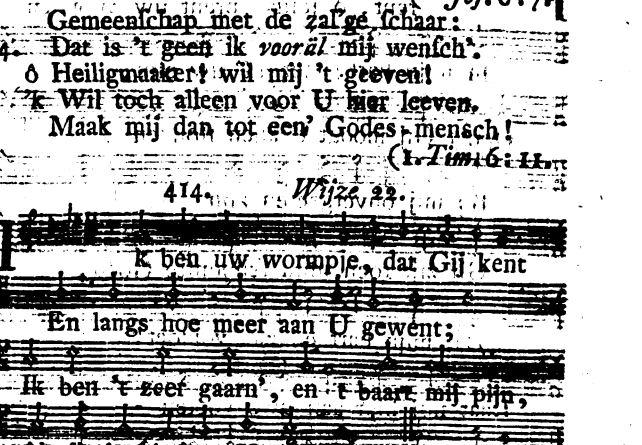

Ik ben uw wormpje, dat Gij kent
En langs hoe meer aan U gewent;
Ik ben 't zeer gaarn', en 't baart mij pijn,
Als ik *iets* buiten U wil zijn.
2. Ik weet van geen' geheimen ban;
'k Noem U getroost mijn' HEER, mijn' MAN:
Maar, als uw Oog iets vreemds nog ziet,
Zoo neem het wech! ik koester 't niet.

415. *Wijze* 16.

Kus mij, als mijn moed zou zinken!
Gaat het wél, zoo houd mij klein!

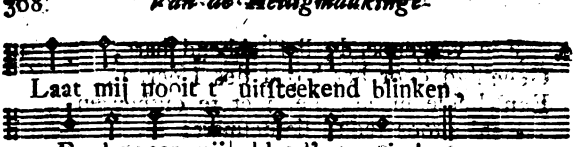

416. *Wijze* 165.

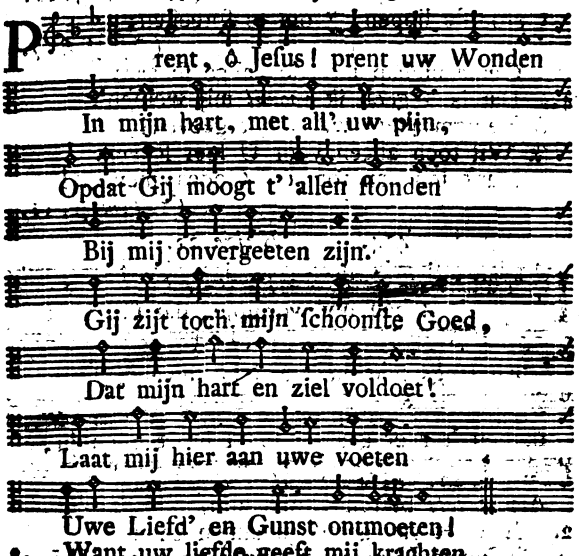

2. Want uw liefde geeft mij krachten,
Dat ik heilig leeven kan;
Zij beproeft zelfs mijn *Gedachten*,
En lijdt geen' geheimen ban.
Wijl ik dan van dag tot dag
In uw Liefde weiden mag,
Zoo kan *dat* mij best versterken
Tot het doen van goede werken.

3. Voel ik iets, dat ik moet mijden,
Waar nog 't kranke vleesch naar helt:

Ol

O! dan denk ik aan uw lijden;
Straks wordt alles weêr hersteld.
Komt de zonde, in loozen schijn:
Zoo herdenk ik uwe pijn;
Die vergunt me in geenen deele,
Dat ik met de zonde speele.
4. 'k Zal aan U altoos mij houden.
Uw beproefde liefde en trouw,
Weet ik, zullen nooit verouden;
Dit is 't, waar 'k mijn hoop op bouw.
'k Laat gerust U, Heer! begaan;
Gij bezorgt mij ruime paân,
Om de Heiligheid te erlangen.
'k Wil dus U alleen aanhangen.

417. *Wijze* 22.

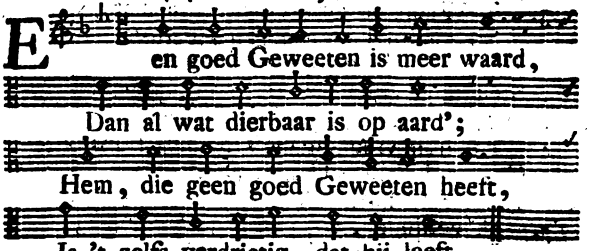

2. Volmaakte Liefde drijft de vrees
Uit hart en ziel, zelfs uit ons vleesch.
Wie vreest, heeft ook geweetens-pijn,
En kan niet in de Liefde zijn.
3. Natuur noch eenig schepsel kan
't Geweeten van den kleinsten ban,
Zelfs voor geen oogenblik, ontslaan.
Mijn JESUS kan 't *alleen* bestaan.
4. Dies wasch mij reiner in uw Bloed!
Ontsteek me in heeter liefdegloed,
Opdat mijn hart eens *recht* gerust
En alle Vrees worde uitgebluscht!

418. *Wijze* 11.

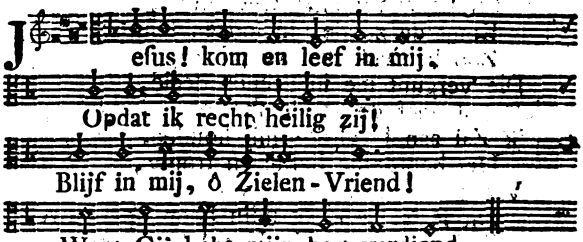

2. Duizend en weêr duizendmaal
Zucht ik om een' liefdestraal;
'k Heb, 't geen Gij niet zijt, verzaakt,
Wijl uw Liefde alleen mij smaakt.
3. 's Waerelds eere en hoogste lust
Stelt mijn hart geenszins gerust.
Uw nabijheid gansch alleen
Stelt mijn arme ziel te vreên.
4. Aller Eng'len pracht en glans
En hun vreugde in 's hemels trans
Gaat mij buiten U niet aan.
Zonder U moest ik vergaan.
5. Ik veränder, als uw Bruid,
Nimmer van mijn vast besluit.
Ik blijf de Uwe, en door den dood
Komt mijn ziel in uwen schoot.

* 419. *Wijze* 146.

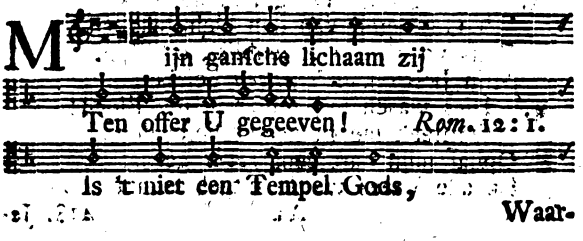

Waar-

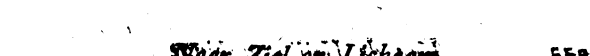

Waarin uw Geest wil leeven? 1 *Cor.* 3: 19.

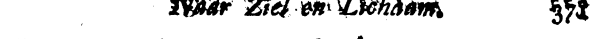

ô Ja! kom! woon in mij!

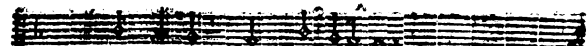

Vervul mij met uw deugd,

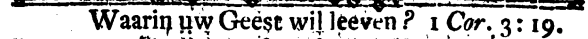

Opdat en lijf en ziel

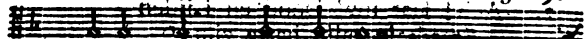

U zij tot eer' en vreugd'!

2. Dat somtijds de oude mensch 't gebod wil overschrijden,
Spruit daarut, dat we alsdan niet denken aan uw Lijden.
Dies is uw bitt're Dood voor mij de scherpste Wet,
Die mij, waar 'k mij bevind', de *rechte* paalen zet.

420. *Wijze* 126.

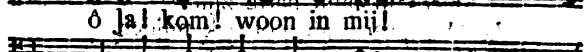

V erstrooien zich, mijn zin-nen,

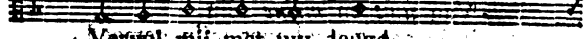

Ben ik niet bij mijn hart:

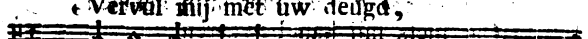

Als Gij 't mij brengt te bin-nen,

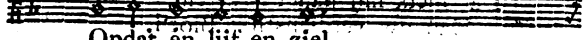

Ben 'k als doorgrield van smart.

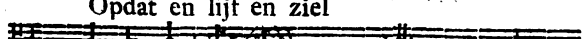

Daarom, mijn Bruidegom, laat mij

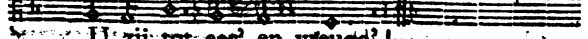

Nog vaster U aanklee-ven!

Digitized by Google

Ja, sluit mij in uw Zij'!
2. Ach! laat uw' Dood en Lijden
Steeds in mijn harte zijn!
'k Wil gaarne de oorzaak mijden
Van *uwe* en *mijne* pijn.
't Is *zoo* gesteld met mijn gemoed,
Dat niets mij kan bewaaren,
Dan uw verdiensthjk Bloed.

421. *Wijze* 14.

Ik ben een worm, gansch arm en klein;

'k Heb geen de minste magt;

'k Waar' gaarne heilig, schoon en rein;

Maar *mij* ontbreekt de kracht.
2. *U*, Heer! wijd ik mijn' zwakken mond!
Als *Gij* mijn tong bestiert,
Dan is mijn rede eerst recht gegrond,
Daar ze uw verdiensten viert.
3. Hier is mijn oog! hier is mijn oor!
Dat 'k U daarin bespeur'!
Verlicht mijne oogen! en doorboor
Mijne ooren aan uw deur! *Exod.* 21:6.
4. Mijn denk- en weet-lust, mijn verstand,
En wat mijn ziel vermag,
Blijv' steeds aan U alleen verpand,
En onder uw gezag!
5. Hier is mijn lichaam, ziel en geest!
Bereid mij tot een vat,
Dat Gij, om dat Gij 't zelf geneest,
Kunt leggen bij uw' Schat!

6. En

6. En ziet uw Oog nog iets aan mij,
Dat Gij, Heer! niet verdraagt:
Neem 't wech! verdrijf, ja dood het vrij!
Wijl 't *mij* dan *ook* mishaagt!

422. *Wijze* 151.

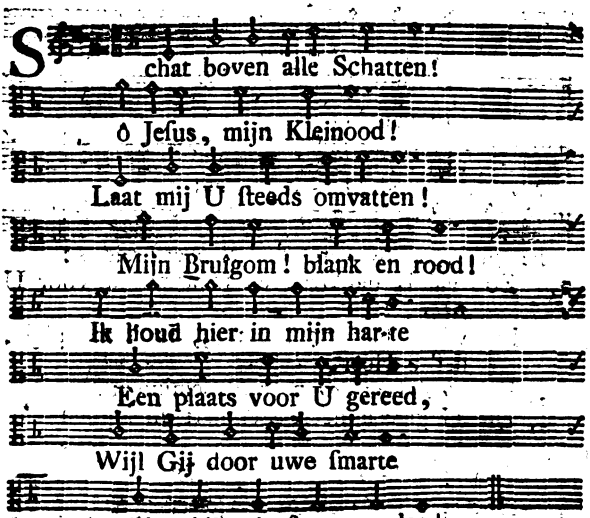

2. In U, ja in uw Wonden
Ontmoet ik 't waare Licht.
Hadde ik *dat* niet gevonden:
'k Zou voor Gods aangezigt
Niet kunnen staan noch duuren;
Zijn toorn zou me in den gloed
Van 't eeuwig wraakvuur stuuren;
Nu heiligt mij uw Bloed.

423. Wijze 70.

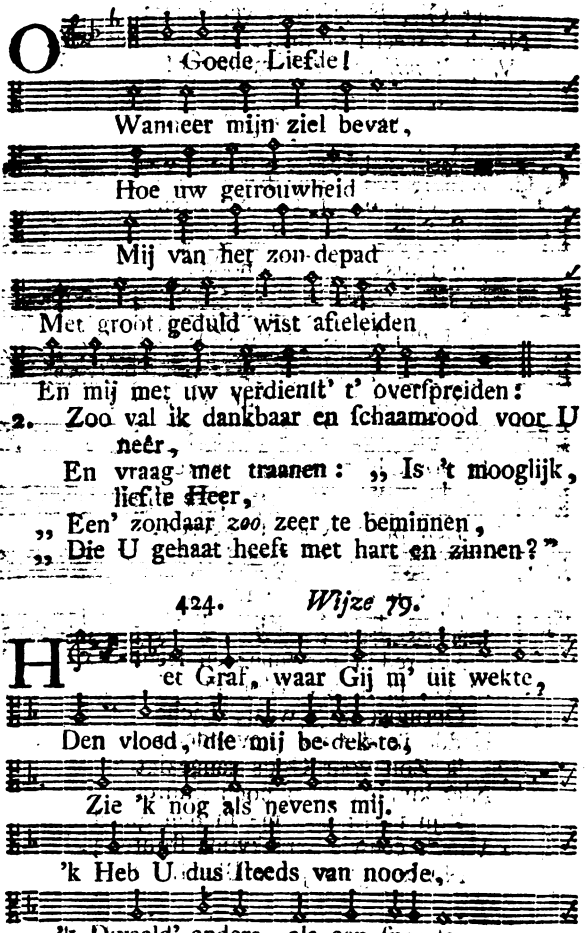

2. Zoo val ik dankbaar en schaamrood voor U neêr,
En vraag met traanen: „ Is 't mooglijk, liefste Heer,
„ Een' zondaar zoo zeer te beminnen,
„ Die U gehaat heeft met hart en zinnen?"

424. Wijze 79.

Nog

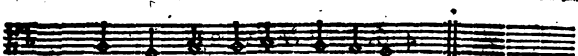

Nog in veel erger woestenij.

2. Gij wilt in alle deelen
Mij naar uw Beeld herteelen,
In waarheid, niet in schijn.
Ik voel 't, en wil met buigen
Mijn dankbaarheid betuigen.
Wat geef ik U? 'k wil de Uwe zijn.

3. Ja, eerstgeboren Broeder! *Openb.* 1:6.
ô Wijze Zielenhoeder!
Ik geef U hand en hart,
En wil 't ook onderschrijven,
Dat 'k U getrouw wil blijven
Tot aan het eind' van alle smart.

4. Gij kent den grond mijns harten,
Mijn traanen en mijn smarten,
Zelfs mijn geheimste pijn.
'k Ben wel geen heil-verlaadder,
Ik kom U ook vast nader!
Maar, wanneer zal 'k volkomen zijn?
(*Matth.* 5:48. 1 *Cor.* 14:20.

425. *Wijze* 30.

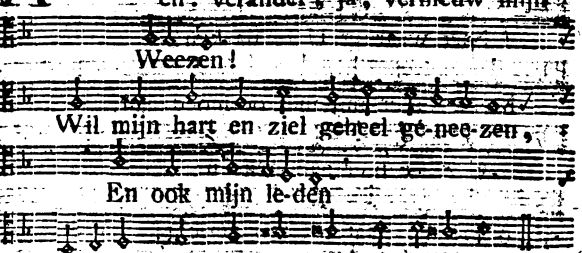

426. *Wijze* 23.

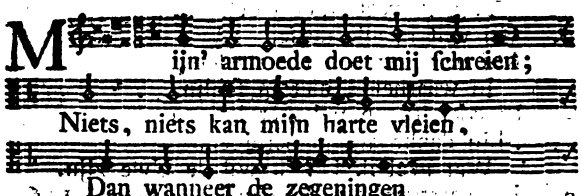

2. Heer! ik spoed tot uw Erbarmen!
Zie! ik kom met open armen.
Jesus! laat mij 't nu gelukken,
U recht aan mijn hart te drukken.

3. Of, wat zoude U toch beletten,
Mij aan uwe Borst te zetten
Als Joannes? Daar uw Liefde
Mij, als hem, het hart doorgriefde!

427. *Wijze* 169.

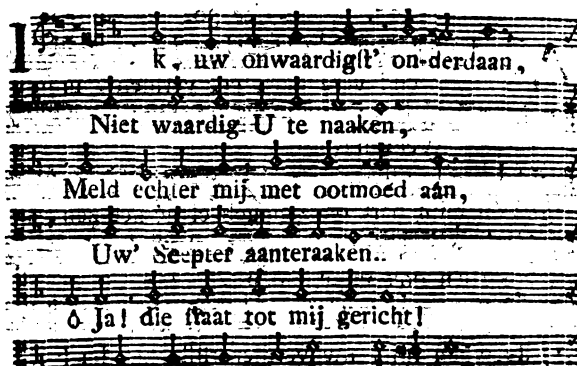

Ik

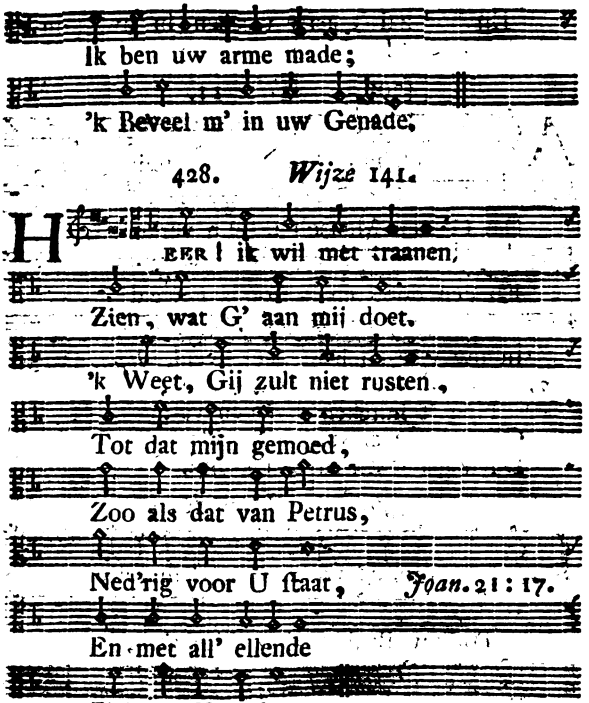

2. Laat mijn hart gevoelen, dat Gij op mij ziet!
Gij doorgrondt mijn snoodheid; maar dat stoort U niet.
Zeker zult Gij houden uwen Eed, ô Heer!
„ Dat ik nog zal worden U tot Vreugd' en Eer! "

3. Kan ik *dat* gelooven: dan wijkt angst en vrees.
'k Voel de hoop herleeven, zelfs in 't brooze vleesch.
ô Mijn Heiligmaaker! mijn geluk is groot!

Digitized by Google

En hoe zal 't eerst weezen in uw' arm en schoot!

429. *Wijze* 11.

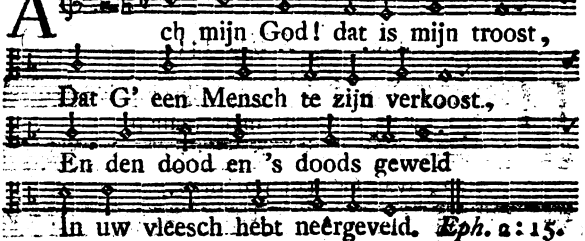

2. Houde ik, in dit traanendal,
Nog 't lidteken van den val:
Gij zult de eigenlijke wond
Doch geneezen in den grond.

430. *Wijze* 16.

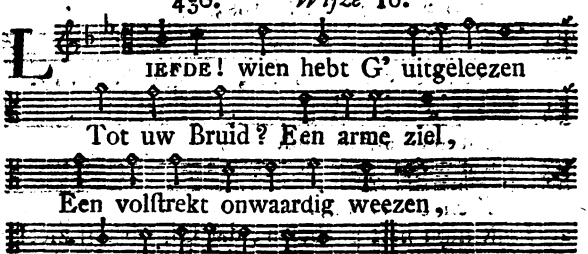

2. Reine Bruidegom der zielen!
Blusch in mij den vreemden gloed!
Wil de onheiligheid vernielen!
Ze is een doorn voor mijn gemoed.

3. Ik moet *dieper* in U dringen
Dan ik nog gedrongen ben,
Opdat ik voor alle dingen
Mij op 't naauwste aan U gewenn'.

4. Leer

4. Leer mij *U* en *mij* betrachten,
Mijne koude, uw liefde-vuur,
Uw verdienste en uwe krachten,
En wat *ik* ben van natuur!
5. ô Mijn Liefste! wil mij slaaken
Van al 't geen U stooren wil!
Want Gij wilt mij heilig maaken;
Maak mij dan daar onder stil!
6. 'k Heb de stilte niet gevonden,
Die mijn ziel doch hebben moet,
Dan alleen in uwe Wonden.
O! daar schuilt het wormpje goed.
7. ô Gij allerwaardigst Weezen!
'k Vind in U mijn lust en smaak.
Laat uw balsem mij genoezen!
Dat is 't Wit, waar ik naar haak.
8. Houd mijn oogen vast geslooten,
Voor al 't geen mij schaad'lijk is!
Wat uit U niet is gesprooten,
Zij voor mij als duisternis!
9. Wil me aan uw genot gewennen,
Als een' zuigeling aan 't Zog!
Schoon geen mensch mij wilde kennen:
Gij, mijn Liefste! kent mij doch.

431. *Wijze* 36.

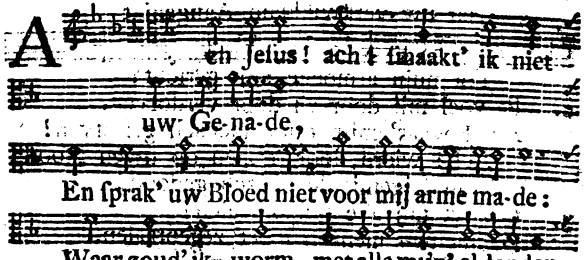

Mij

Mij henen wenden?

2. Ik zou van angst niet weeten waar te blijven?
Maar Gij, Gij weet mijn' jammer te verdrijven!
Gij zijt alleen mijn Rotsſteen en Beſchermer,
Mijn Zielsöntfermer.

3. Waar is een hart, als 't Uwe, vol van Liefde?
Dit téder hart, dat *mijne* ſchuld doorgriefde!
Het blijſt mijn toevlucht! 'k Wil, hier neêrgezeten,
Niets anders weeten.

4. Ik ben, ô Heer! 'k ben de armſte van alle armen,
En leeve ik nog: 't is enkel uit erbarmen.
Doch! 't is genoeg voor mij. Wees maar geſtadig
Mijn ziel genadig!

432. *Wijze* 29.

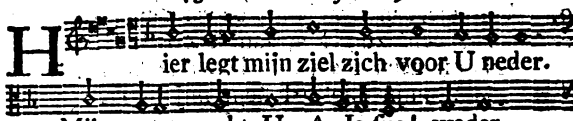

Hier legt mijn ziel zich voor U neder.

Mijn geest zoekt U, ô Je-ſus! weder.

Laat uw verkwikkend Aangezigt

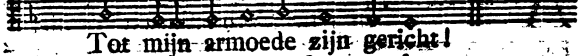

Tot mijn armoede zijn gericht!

2. Ik voel mij door en door verdorven.
Ach! waar' mijn oude mensch geſtorven!
Ach! wierd door 't zien op uwen Noord
Mijn Eigenliefde gansch gedood!

3. Ontruk mij alle hinderpaalen!
De nieuwe mensch moet zegepraalen.
Breek mijn natuur, en maak mij vrij,

Op-

Opdat ik waarlijk heilig zij!

* 433. *Wijze* 14.

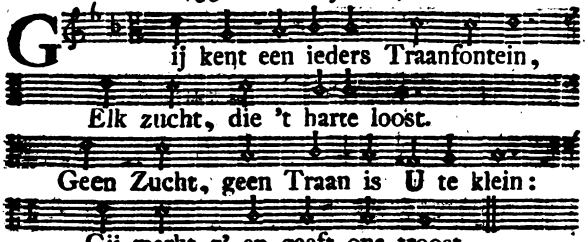

2. Gij telt de traanen van elk een',
Die hartlijk voor U weent.
Al ſpreekt men niet: Gij zijt te vreên,
En weet doch, wat men meent.

3. ô Ja! mijn Lieffte! Gij verſtaat
Der ſtille traanen taal.
Wie hier zijn' weg met *traanen* gaat,
Komt tot uw Avondmaal.

4. Wie bij U blijft in ned'righeid,
En hier met traanen zaait,
Dien is het heil reeds wechgeleid,
Dat hij met blijdſchap maait. *Pſ.* 126: 5.

5. Zijn all' mijn traanen niet vergaard
In uwe fleſſe? ô Ja!
Gij telt ze, en weet, wat mij bezwaart,
En helpt mij uit Genaâ.

434. *Wijze* 155.

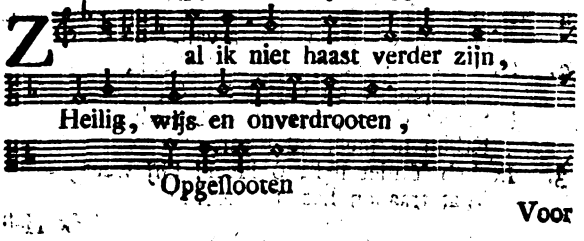

Voor

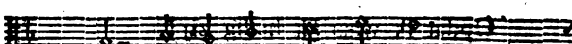

Voor den invloed van het vuur

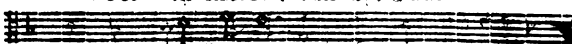

Der natuur,

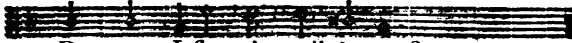

Die voor Jesus niet wil leeven?

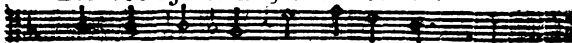

Wil mij naauwer nog omgeeven!

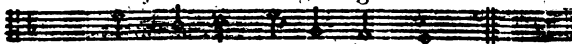

Wees rondom mij als een muur!

2. Neem de onheiligheid gansch weg!
Wasch mij met uw Bloed nog reiner!
Maak mij kleiner!
Leer mij recht zachtmoedig zijn,
Zelfs in pijn!
En geef, dat mijn hart en zinnen
Nooit iets buiten U beginnen!
Dat zij waarheid, en geen schijn!

* 435. *Wijze* 14.

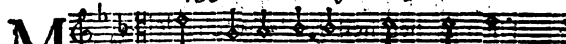

M ijn' Eigenliefde stoort mij nog,

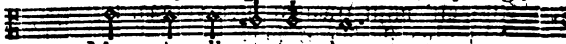

Meer dan ik zeggen kan;

'k Ben, schoon ik weet: het is bedrog,

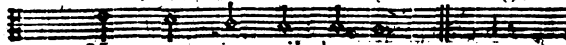

Nog geenszins vrij daarvan.

2. Dat slaat all' mijn vrijmoedigheid,
En vreugde en rust ter neêr.
Dit zoet fenijn, dat smart bereidt,
Erken ik meer en meer.

3. Ik heb 't niet lief; ô Heer! Gij weet,
Wat traanen het mij kost!

'k Heb

Digitized by Google

'k Heb 't veel al aan uw kruis gesmeed;
Maar 'k ben niet gansch verlost.
4. Dees kwaal is de ergste hinderpaal
In 't Heiligmaakings-werk.
Neem ze uit mij wech ten eenemaal!
Maak mij daartegen sterk!
5. Het tegengift: „ de Tederheid
„ Voor U, gekruiste Heer!"
Erken ik, ze is voor mij bereid;
Gevoelde ik *die* toch meer!
6. Moet dan de afwisseling van licht
En donker altoos zijn?
Ik zoek, met traanen op 't gezigt,
Den held'ren zonneschijn.

436. *Wijze* 30.

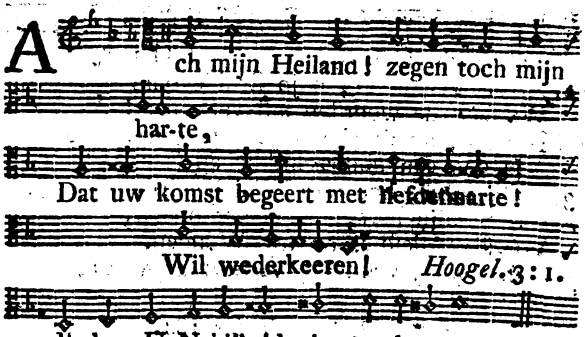

Ik kan U Nabijheid niet ont-bee-ren.
2. Ach! vergeef 't mij, dat 'k uw Liefde stoorde,
En de stem uws Geestes niet steeds hoorde!
'k Heb U verdreeven;
Heer! ik kan 't mijzelv' thans niet vergeeven.
3. Woorde ik in mijn Doen met weinig ponden
Eens niet waakzaam, niet getrouw bevonden;
(*Luc.* 19: 17.

Zoo

Zoo doe mij weenen!
Maar verlaat mij niet, en gaa niet heenen!

* 437. *Wijze* 26.

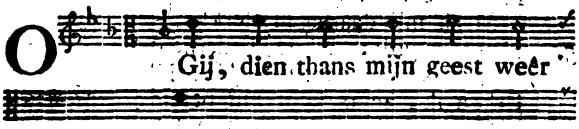

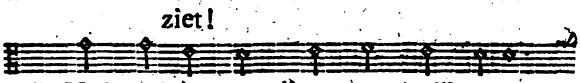

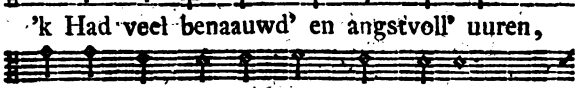

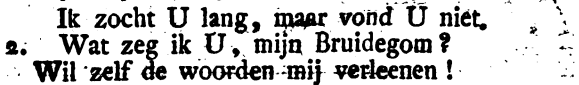

2. Wat zeg ik U, mijn Bruidegom?
Wil zelf de woorden mij verleenen!
Ik raak, nu ik U vinde, aan 't weenen,
Ja staa van lout're blijdschap stom.
3. Gij weet, hoe teêr ik U bemin,
Dat al mijn hart, aan U verbonden,
Vooräl verliefd is op uw Wonden.
Ik zwijg; want Gij verstaat mijn' zin.

* 438. *Wijze* 184.

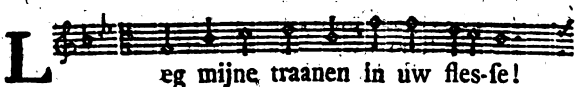

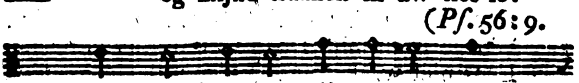

Ge-

Digitized by Google

Gelijk op d' arme zondaares-se,

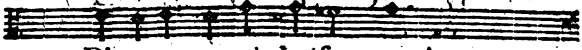

Die uwe voeten kussen mogt!

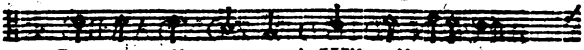

Let op mijn traanen! Wil mij toonen,

Dat z' all' in uw register staan!

Ik kan geenszins uw Gunst be-loonen;

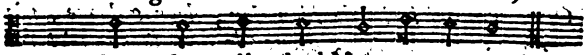

Neem dan mijn dankb're traanen aan!

Digitized by Google

VAN DEN

WANDEL

DER

BEGENADIGDE ZONDAAREN

DOOR HET

JAMMERDAL.

Onze wandel is in de Hemelen, door geloove, niet door aanschouwen, dienende den Heere met veele traanen, en de voetstappen van Christus naavolgende; Want die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelve alzoo wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft. Phil. 3: 20. 2 Cor. 5: 7. Hand. 20: 19. 1 Petr: 2: 21. 1 Joan. 2: 6.

Lied 439. *Wijze* 196.

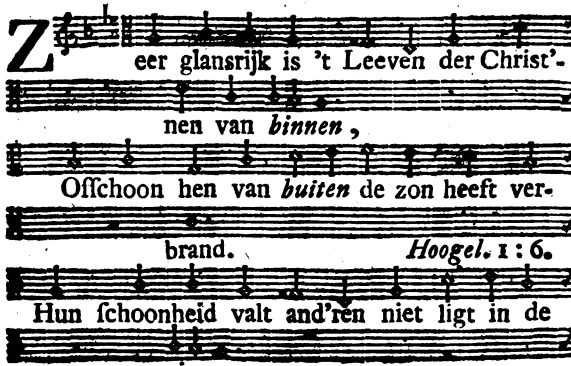

En

En is ook geen Voorwerp voor 't *vleesch-*

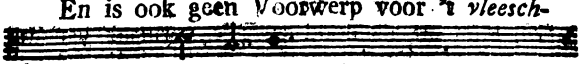

lijk verſtand.

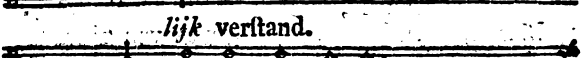

Hun lust en hun leeven,

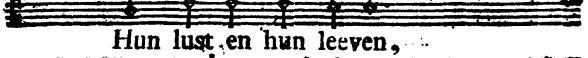

Door Christus gegeeven,

Is geestlijk, wijl 't alles uit HEM is ge-

ſprooten;

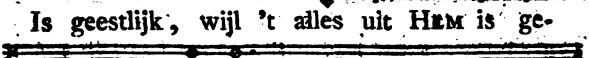

't Wordt geestlijk begreepen en geestlijk ge-

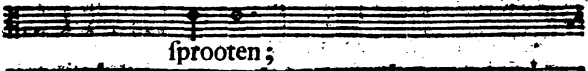

nooten.

2. Voor 't oog zijn de Christ'nen als andere menſchen,
En draagen het beeld van den aardſchen op de aard'. 1 Cor. 15: 49.
Zij denken en ſpreeken, begeeren en wenſchen,
Zijn dan eens gezond, dan met ziektens bezwaard.
Men vindt, bij 't opmerken
Op all' hunne werken,
Niets buitengewoons in al 't geen zij beginnen;
Dan dat zij den Heiland op 't tederſt' beminnen.

3. Zij wand'len op de aard', en zijn doch in den hemel.
Zij blijven onmagtig, en leeven in kracht.
Zij ſmaaken den Vrede bij 't waereldsch gewemel;
Zijn arm, en daarbij doch het rijkſte geſlacht.

Zij kunnen in 't lijden
Zich hartlijk verblijden.
Zij schijnen als dood voor 't vermaak van de zinnen,
Maar hebben het eeuwige Leeven van binnen.

440. *Wijze* 14.

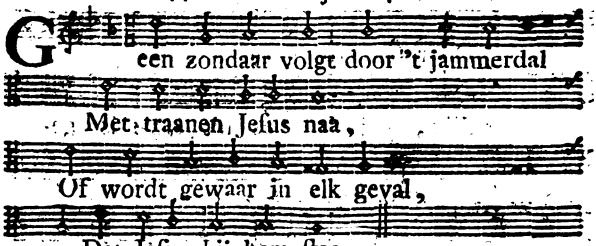

2. Wie zich dan daarvan *recht* bedient,
En zijn geluk verstaat,
Die heeft aan Hem een' Boezemvriend
En een' getrouwen Raad.
3. Uit liefde volgt men 's Heilands stem;
ô Ja! uit *Liefde* en *Nood*;
En zelfs gewent men zoo aan Hem,
Als 't kind aan 's moeders schoot.

* 441. *Wijze* 37.

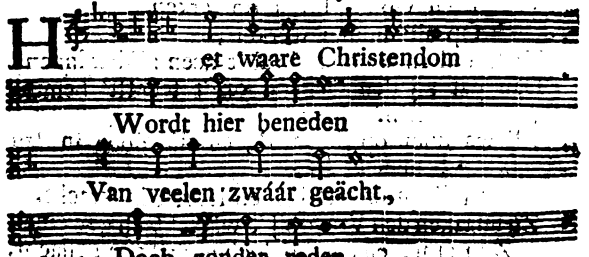

Deed

2. Hij, Hij doet alles zelf, trouw en volkomen;
Wie kinderlijk Hem volgt, heeft niet te schroomen.
Zij, die Hem en zijn' Geest slechs niet verhind'ren,
Zijn waare Christenen, Gods lieve kind'ren.
3. Doch hierop komt het aan: De last der zonden
Moet eerst begraaven zijn in 's Heeren Wonden
Gij kunt geen Christen zijn, noch heilig leeven,
Indien de zonden u niet zijn vergeeven.
4. Zijt gij bekeerd, zoo zijn uw hart en zinnen
Alleen op Hem gesteld, om Hem te minnen.
Hangt gij Hem aan: zoekt gij Hem te behaagen:
Hij wordt nooit moede om trouw u te onderschraagen.
5. 't Is dan voor u geen *last*, het kwaad te mijden;
't Gemis der waereld kost uw hart geen strijden.
Ach neen! De nieuwe mensch *kan* niets gehengen
Van al wat Christus Wet niet wil volbrengen. *Gal. 6: 2.*

6. De Liefde is dan voor u de wet der wetten;
Gij wilt met al uw hart op 't voetspoor letten
Van Hem, dien gij bemint; en Christus Zeden
Zijn voor uw tod're ziel geen zwaarigheden.
7. Heb Christus lief! Dat moet u *alles* zeggen.
Al 't zwaare kunt ge op Hem blijmoedig leggen.
Wie Christus mint, wil ook als Christus wand'len,
En, waarin 't zij, altoos als Christus hand'len.
8. Doch! gij zijt zwak; 't is waar; gij hebt nog zonde,
't Geen men van Christus doch niet zeggen konde.
Gij vindt onëindig veel in u te laaken,
En dat kan u wel eens mismoedig maaken.
9. ô Ja! het groot getal van uw gebreken
Is, schoon gij Christus mint, niet uitteespreeken;
Gij hebt te *weinig* lief, en zijt met reden
Met u en uw gedrag nooit wêl te vreden.
10. Maar all' dees zwakheid kan Hem niet verhind'ren, *2 Cor. 12: 9.*
Noch in het minst zijn magt en trouw verminderen.
Gij zult de heiligheid gewis erlangen,
Indien uw hart getrouw HEM aan blijft hangen.
11. Ontdek Hem, wat gij voelt, met vast vertrouwen!
En voelt ge u krank: Laat u *dat* niet berouwen!
't Gevoel met smart zal nooit u schaadlijk weezen,
Want al wat *gij* gevoelt, wil Hij geneezen.
12. Spreek over alles trouw met uwen Broeder,
Die

Die ook uw Arts wil zijn en uw Behoeder!
Hebt gij gefeild: Bid af! 't wordt u vergeeven;
Wat ge aan HEM zegt, daarvan zijt gij ontheven.

13. Denk, spreek en doe nooit iets, dan wat zijne oogen,
Die alles zien, in u beschouwen mogen!
Verdoem, als zonde, al 't geen zijn hart kan krenken!
Hebt gij Hem lief: gij zult van zelf zoo denken.

14. Licht, Leering, Wijsheid, Kracht, vermaak des harten,
Troost, Voedsel, Artsenij in alle smarten,
En *meer* nog vindt ge in 's Lams Verdienste en Wonden.
Geloof mij, ik heb 't *zelf* zoo ondervonden.

442. *Wijze* 151.

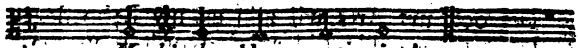

Verhinder Hem maar niet!

2. Aan Jesus zich te geeven,
En onder zijn beleid
Voor Hem alleen te leeven,
Is waare zaligheid.
Niets kunnen, *niets* verlangen,
Niets doen en *niets* verstaan,
Dan Christus aanhangen;
Dat is de leevenshaan.

3. Men staat dan alle morgen
In 's Heilands Vriendschap op.
De Liefde, vrij van zorgen, *Matth.* 6: 31.
Rijst meer en meer in top.
Dat is de taak des *harten*;
Het lichaam werkt, wordt moe,
En vrij van zielesmarten
Doen wij weer de oogen toe.

443. *Wijze* 184.

Van Baatzucht, nijd en zelfbehaagen,
Van aardschen kommer en verdriet,
Waarmee zich 's waereld's kind'ren plaagen,
Weet Christus Zin en Eenvoud niet.
Den waaren schat, in 't hart verkreegen,
Behoudt men tegen allen nijd.
Toont iemand zich daartoe ge-ne-gen:

Dat

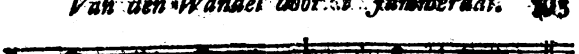

Dat maakt ons hart op 't hoogst verblijd.

444. *Wijze* 26.

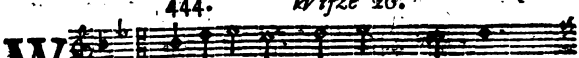

Wie zalig is, verkreeg 't *om niet*;

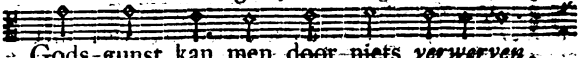

Gods-gunst kan men door niets *verwerven*,

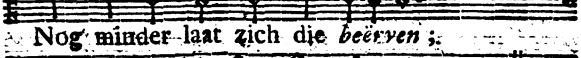

Nog minder laat zich die *beerven*;

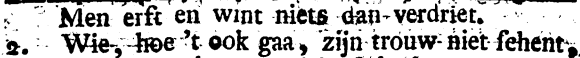

Men erft en wint niets dan verdriet.

2. Wie, hoe 't ook gaa, zijn trouw niet schent,
Moet de eer daarvan zichzelv' niet geeven,
Maar steeds van nieuwe ontferming leeven.
Welzalig, wie dit Voetspoor kent!

445. *Wijze* 30.

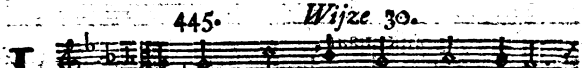

Leeft, ô Christ'nen! leeft aldus

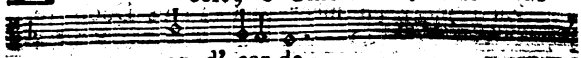

op d' aar-de;

Dat gij nooit vergeet uw hooge waarde!

Bij al 't ge-wemel

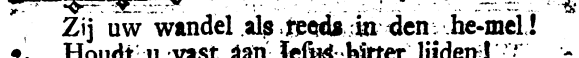

Zij uw wandel als reeds in den he-mel!

2. Houdt u vast aan Jesus bitter lijden!
Laat u, wanneer ge in zijn dienst moet strijden,
Niets overstelpen!
Hij is steeds nabij, om u te helpen.

Digitized by Google

3. Offert Hem uw hart, uw ziel en leden!
Tracht, met traanen, Jesus naatetreeden!
Hij kent de Zijnen,
En volhardt, met gunst hen te beschijnen.

* 446. *Wijze* 103.

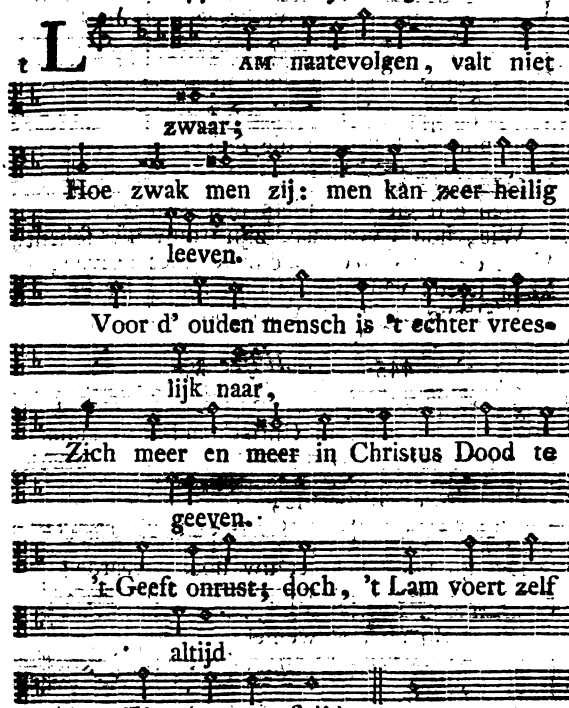

2. Wij moeten slechs als kind'ren zijn,
Steeds op Hem zien, en vuurig Hem beminnen,
Wie *meer* doet, maakt zich noodelooze pijn,
En krenkt door werk en eigen wil zijn zinnen.

Geef

Geef de eigenliefde gaarne in Jesus Dood!
't Heeft dan geen' nood.

3. Men schrikt voor 't pad door 't Jammerdal,
En plaagt zich met veel welgemeende zorgen;
Men denkt te veel aan dat, wat komen zal,
En doorgaands min aan heden dan aan morgen;
Hoewel, gelijk ons de ondervinding leert,
Doorgaands verkeerd.

4. Wees als een kind aan 's moeders borst!
Zoek Jesus voor *dat* uur recht te genieten,
't Welk gij beleeft! Heb honger en heb dorst,
En eet en drinkt van 't geen uit Hem komt vlieten!
Zorg *verder* niet! Dan zult ge op de enge paân
Gemaklijk gaan.

5. Wees als een *kind* in Jesus schoot!
Ontbreekt u iets: Zeg 't Hem, al is 't met traanen!
Begaat ge een feil: Klaag flechs aan Hem uw' nood!
Kunt gij niet voord: Laat Hem den weg u baanen!
Gaa aan zijn hand! Vrees niet! 't heeft geen gevaar;
't Is gansch niet zwaar.

6. 't Werk gaat van zelve, als gij *niets* doet,
Dan Hem, als 't kind de moeder, aan te hangen:
Dan hebt ge een zalig hart, een vrij gemoed,
En zult al 't goed, waar naar gij wenscht, erlangen.
Brengt *eigen* schuld of *vreemde* u in de klem:
Werp 't al op Hem!

7. Begeert gij 't allerheerlijkst lot:
„ Dat Hij uit Liefde tot zijn Bruid u reken':"
Wenscht ge, uitgestrekt naar 't allerzoetst genot,
Dat Jesus eens de trouwbelofte teken':
Is dat u ernst: Zie Hem flechs daarom aan!
Zoo is 't gedaan.

447. Je-

447. Wijze 11.

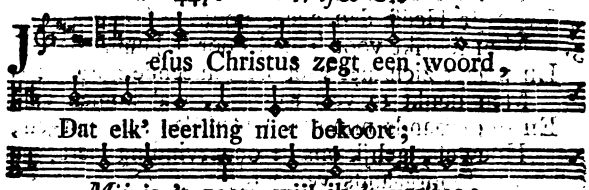

2. Wie de Doornen nog ontziet,
Riekt het zoet der Rooszen niet;
Niemand heeft met vreugd' gemaaid,
Of met traanen eerst gezaaid.

3. Wie niet gaarne om Jesus lijdt,
Wordt door Hem ook niet verblijd.
Wie niet gaarn' zijn broeder is,
Komt ook niet aan 's Vaders disch.

4. Wie voor menschen, hoe gestaamd,
Zich des lieven Heilands schaamt,
En Hem zijns niet waardig acht;
Wordt van Jesus ook verächt.

5. *Schuldig* lijden is een smaad;
Maar wie enkel wordt gehaat
Om 't geloof in 's Menschenzoon,
Die draagt hier al de eerekroon.

448. Wijze 165.

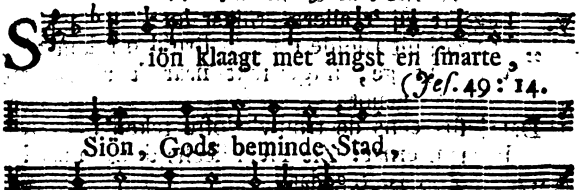

Min-

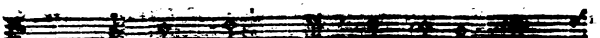

Minzaam draagt, en nooit vergat:

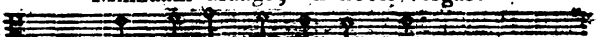

„ God verlaat mij in den noodt

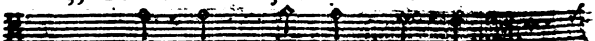

„ 'k Staa voor 's waereelds gramschap bloot;

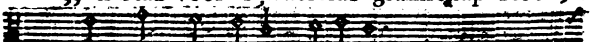

„ God laat mij alleen gezeten,

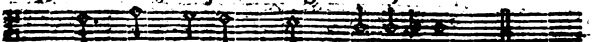

„ En heeft mijner gansch vergeeten!"

Antwoord:

2. Kan een Vrouw haar kind verlaaten,
Haaren *Zuigling*, haaren *Zoon?*
En al konde zij dien haaten:
Ik *U* geenszins. Kroon en troon
Zijn Mij niet zoo lief als Gij.
Siön! klaag niet over Mij!
Gij blijft, onder 't kruis geboogen,
In mijn' Schoot en voor mijn Oogen.

3. Blijf getrouw in al uw lijden!
U wordt daardoor heil bereid.
'k Zal u op zijn' tijd bevrijden,
Daar nooit iets u van Mij scheidt.
Ik blijf altoos, Die Ik ben.
ô Gij Zielen, die Ik ken!:
Gij hebt Mij het hart genomen; *Hoogel.* 4:9.
'k Denk aan u; dies wilt niet schroomen!

449. *Wijze* 132.

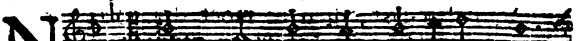

Nooit, nooit liet God door eenig kwaad

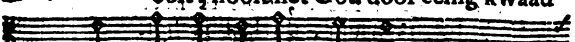

Zich van de Zijnen scheiden.

Hij

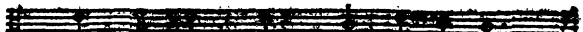

Hij blijft hun Borcht, hun Toeverlaat,

En doet hen vrolijk weiden. *Ps.* 23.

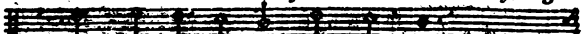

Met moedershanden leidt de Heer

Zijn Volk gestadig heen en weêr.

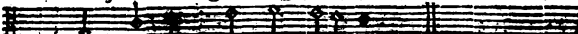

Geeft onzen God all' Ee-re!

* 450. *Wijze* 16.

G ods bestierihg doet de dingen

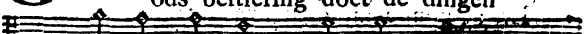

Loopen zoo als 't heilzaamst' is.

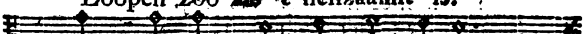

Wie 't gelooft, kan dankbaar zingen:

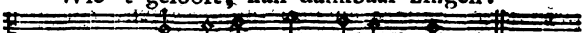

„ 'k Heb altijd een' rijken disch."

2. God verwacht van ons met reden,
Dat men steeds met dank verschijn'.
Ach mijn ziel! wees wél te vreden!
Is iets *erg*: 't kon *erger* zijn.

3. Wierd ik dan ook eens verstooten
In het akeligst gewest:
Heeft mijn *Jesus* dat beslooten,
Zoo is *dat* voor mij het best.

4. Van den last, dien ik moet draagen,
Kent Hij best het *waar* gewigt;
'k Heb geen reden, ooit te klaagen:
't Juk is zacht, de last is ligt.

5. *Mijn* wil moet maar nooit regeeren;

Digitized by Google

De eigenzinnigheid moet vliën.
Jesus Wil moet me overheeren;
'k Zal dan lout're blijdschap zien.

451. *Wijze* 106.

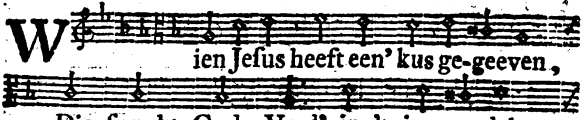

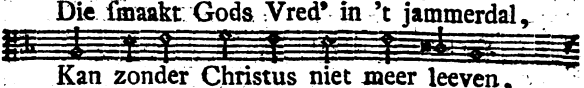

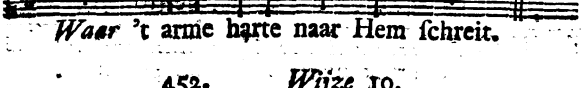

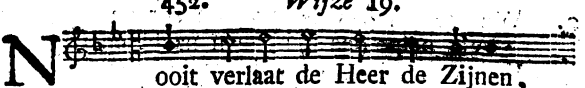

452. *Wijze* 19.

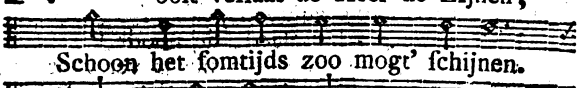

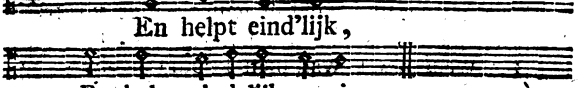

2. Wordt zijn hulp' niet *straks* vernomen:
Zij zal *ongetwijffeld* komen.

Hij

Hij is jegens ieder kind
Meer dan vaderlijk gezind.

453. *Wijze* 106.

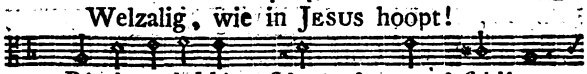

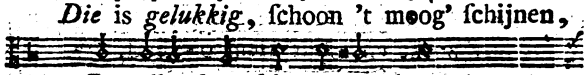

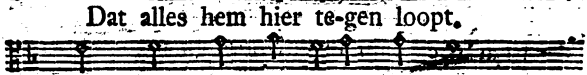

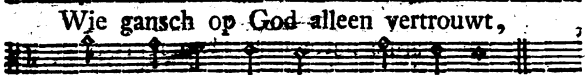

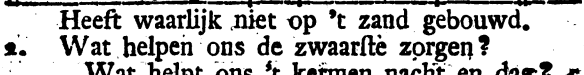

Heeft waarlijk niet op 't zand gebouwd.

2. Wat helpen ons de zwaarste zorgen?
Wat helpt ons 't kermen nacht en dag?
Wat helpt het, als wij alle morgen
Hervatten ons gewoon geklag?
De Jammer, 't harteleed, de nood
Wordt door de droefheid slechs vergroot.

3. Wees *stil*, mijn ziel! wees wel te vreden,
En met Gods schikking vergenoegd!
Gij plaagt en krenkt u zonder reden,
En doet iets, dat u gansch niet voegt.
God, die ons *schiep* en *lief* heeft, leeft,
En weet *best*, wat men noodig heeft.

4. Hij kent de *rechte* vreugde-stonden,
Waarin zijn hulp ons heilzaam is;
Heeft Hij ons maar getrouw bevonden,

Hoe

Hoe lang 't ook duur: Hij komt *gewis*,
En doet voor ons, eer we ommezien,
Veel *meer* zelfs, dan men wenscht, geschiên.

454. *Wijze* 151.

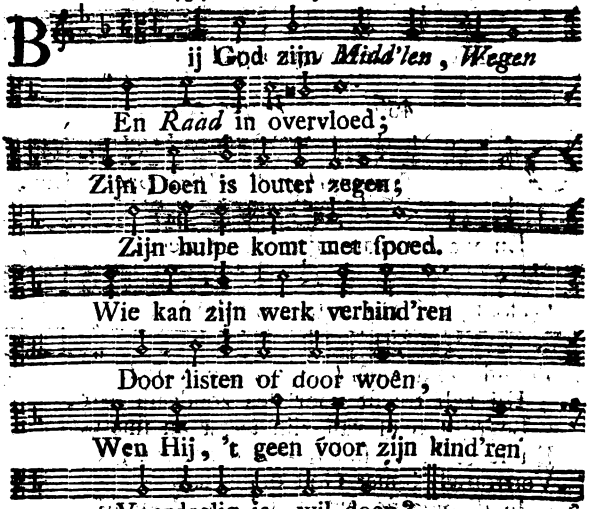

2. Laat dan 't bestier der zaaken
Aan HEM, laat HEM begaan!
Hij zal 't zoo wijslijk maaken,
Dat gij verbaasd zult staan.
Wees trouw, maar niet verlegen,
En denk niet al te zwaar!
Hij, die u is genegen,
Helpt u ook wonderbaar.

455. *Wijze* 14.

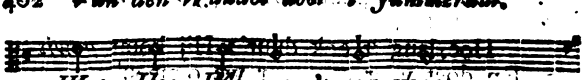

Wat, Hoe, Wanneer 't ons voegt.

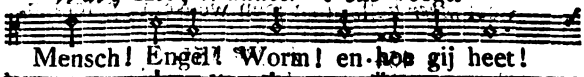

Mensch! Engel! Worm! en hoe gij heet!

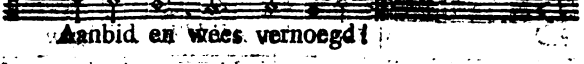

Aanbid en wees vernoegd!

456. *Wijze 22.*

O Schepsel! geef uw' Schepper d' Eer,

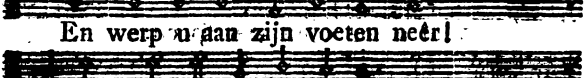

En werp u aan zijn voeten neêr!

Geloof, dat Hij u teêr bemint!

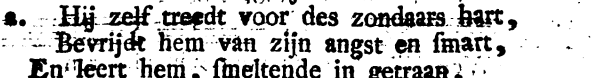

Bemin Hem weêr! Hij is uw Vrind.

2. Hij zelf treedt voor des zondaars hart,
Bevrijdt hem van zijn angst en smart,
En leert hem, smeltende in getraan,
Vertrouwlijk met God omtegaan.

3. In d' omgang met mijn' eeuw'gen Man
Bestaat al 't geen ik maaken kan;
'k Wensch mij geen hooger Eer', dan *die*,
Tot ik mijn' God voor eeuwig zie.

457. *Wijze 68.*

Christus bitt're smart

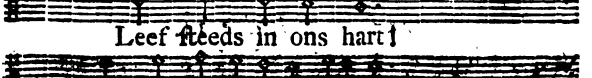

Leef steeds in ons hart!

Zijn verdienstelijke traanen

Moe-

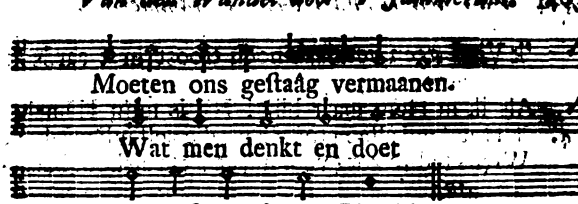

458. *Wijze 37.*

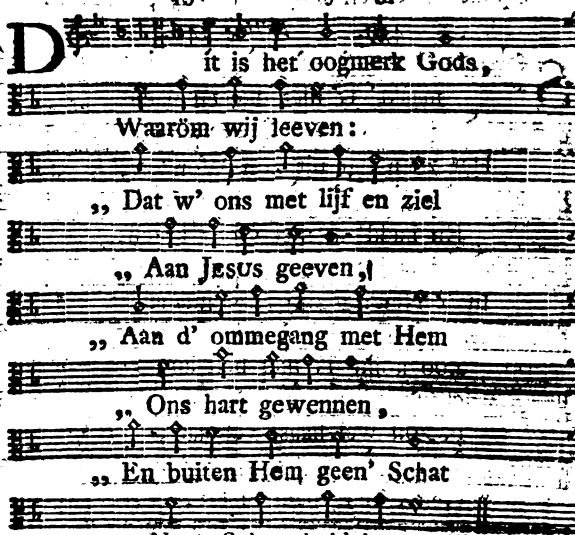

2. Dies moet ik mij met Hem recht naauw verëenen;
Ik zie Hem daaröm aan; Hij ziet mij weenen,
En wischt mijn traanen af; Hij wil mij draagen,
En tot aan 't graf met kracht mij onderschraagen.
3. Daaröm is Hij mijn Deel; *Dat* kan mij streelen.
'k Mag mijn geluk gerust aan Hem beveelen.

'k Vind geen vermaak noch troost in 't aardsch gewemel;
Als ik in Hem maar blijf! Hij is mijn Hemel.
4. 'k Houd mij alleen tot Hem, die zelf mij maakte,
Wiens ted're zorg voor mij aan 't kruishout blaakte;
Hij heeft mij 't hoogst vermaak door Bloed verworven;
Opdat *ik* leeven mogt', is Hij gestorven.

459. *Wijze* 146.

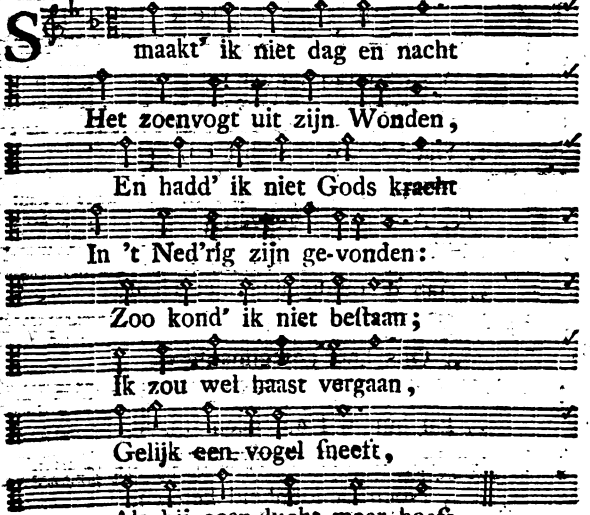

460. *Wijze* 10.

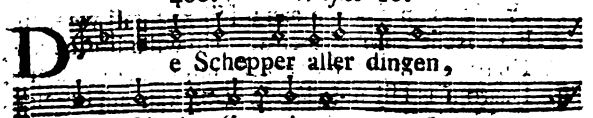

Is gunstrijk mijn Behoeder,

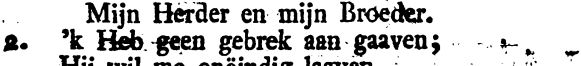

Mijn Herder en mijn Broeder.

2. 'k Heb geen gebrek aan gaaven;
Hij wil me oneindig laaven.
'k Zie Hem mijn hoofd besproeien,
Mijn' beker overvloeien. *Ps.* 23.

3. Hij mint mij boven maaten,
En leert mij *doen* en *laaten*,
Geeft raad in zwaarigheden,
En hoort all' mijn geboden.

4. Al had ik, met veel Lijden,
In 't dal des doods te strijden:
'k Vrees mistred, schrik noch laagen;
Zijn staf zal me onderschraagen.

461. *Wijze* 151.

Is God *voor* mij: Laat allen

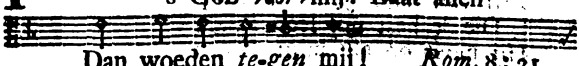

Dan woeden *te-gen* mij! *Rom.* 8: 31.

't Zal daaröm doch niet vallen,

Hoe zwak ik zelf ook zij:

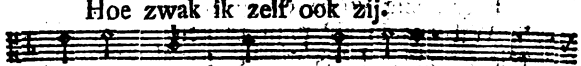

Is God mijn *Vriend*: Wat reden

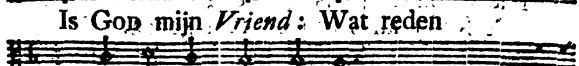

Heb ik om bang te zijn?

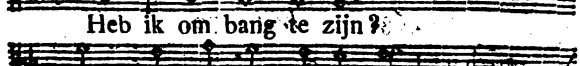

Geen magt zal mij vertreeden;

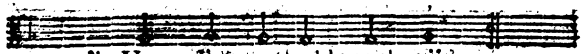

'k Vrees list, geweld noch pijn.

462. *Wijze 79.*

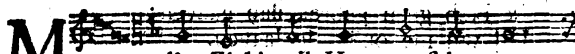

M ijn Ziel! wil Hem aanschouwen

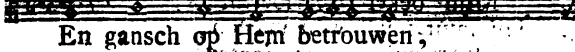

En gansch op Hem betrouwen,

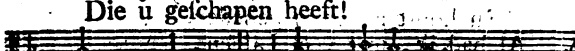

Die u geschapen heeft!

Hoe 't gaan moog' in 't gewemel:

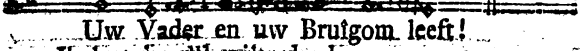

Bedenk, dat in den Hemel

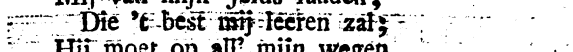

Uw Vader en uw Bruigom leeft!

2. Ik laat in all' mijn daaden
Mij van mijn' Jesus raaden,
Die 't best mij leeren zal;
Hij moet op all' mijn wegen
Nabij zijn met zijn' zegen,
Of 't onheil volgt mij overall.

3. Men kan geen' zegen winnen,
Al houdt men alle zinnen
Hier bézig vroeg en spaa.
'k Wil dus in all' mijn zaaken
Niets zonder Jesus maaken;
't Komt alles aan op zijn genaa.

463. *Wijze 70.*

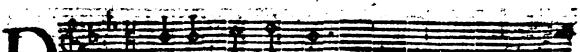

D roeve gedachten!

Wijkt

Wijkt uit mijn hart en zin!

'k Wil lijdzaam wachten

Op Hem, dien ik bemin.

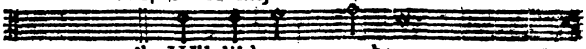

Ik wil het overvloedig denken

En all' mijn' kommer aan Jesus schenken.

464. *Wijze* 10.

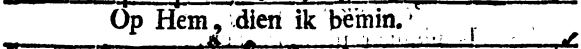

Na veel benaauwde stonden

Voel ik uit Jesus Wonden

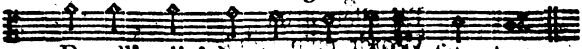

De zoete stroomen vloeien,

Die hart en ziel doorgloeien.

2. 'k Vind alle goede gaaven,
Die 't smachtend harte laaven,
Ja kracht voor ziel en leden
In 's Heilands dierb're reden.

465. *Wijze* 45.

O welk een Licht

Straalt in 't gezigt,

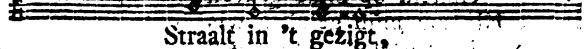

Als Hij verschijnt in 't harte!

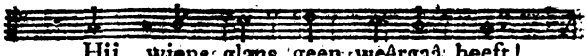

Hij, wiens glans geen weêrgaa heeft!

Dan verdwijnt de smarte.

2. Hij zegent mij;
't Gevoel daarbij
Is nimmer uittespreeken.
Lijf en ziel zijn hoog verheugd,
Schoon nog vol gebreken.

3. Bij alen druk
Wordt mijn geluk
Door Hem trouw waargenomen.
Heb ik troost van nooden; 'k vind
Dien in Hem volkomen.

4. Ween ik voor Hem:
'k Hoor dan zijn stem;
Hij wil mijn traanen staaken.
Wat is zijn Nabijheid zoet!
Die kan 't hart vermaaken.

5. In 't weenen leit
Reeds zaligheid;
Zijn vrede wordt vernomen.
Hij komt zelf, en doet in 't hart
Troost en blijdschap stroomen.

6. Hij ziet mij aan,
Stilt mijn getraan
Door vriendelijke reden.
Dat bevestigt mijn geluk
Voor alle eeuwigheden.

7. Wat is Hij teêr!
Waare ik nog meer
Gesteld op zijne gaaven;
Hij zou mijn geluk gewis
Nog veel vaster staaven.

8. Ach dat mij toch,
Zoo lang ik nog

Hier

Hier in 't geloof moet leeven,
't Waar vertrouwen tot zijn Hart
Nimmer mogt' begeeven!

466. *Wijze* 37.

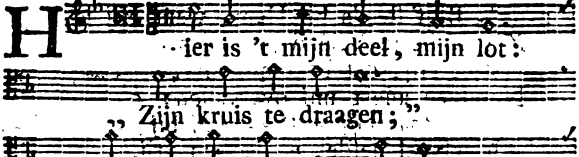

467. *Wijze* 83.

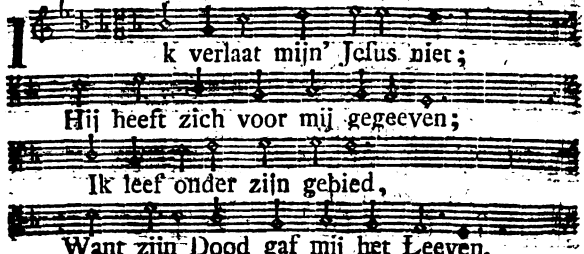

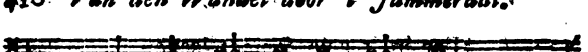

't Is mijn pligt en lust voordäan,

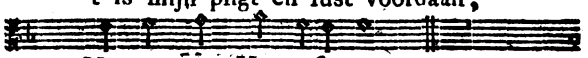

Nimmer van Hem aftegaan.

2. 'k Blijf steeds bij Hem, want Hij is
Mij de beste Vriend van allen.
Ziet Hij, dat bekommernis,
Nood en angst mij overvallen:
Zoo staat Hij terstond mij bij
Met veel liefde, en ik ben vrij.

3. 'k Vind zijn' troost altoos bereid.
Als mij mijn gebreken kwellen,
En de vijand tot mij zeit:
„ Zij zijn te groot en niet te tellen."
Dan spreekt Jesus mij dus aan:
„ Vrees niet! 'k heb voor u voldaan."

4. Ik verlaat Hem niet, voorwaar!
Hij zal mij ook niet verlaaten.
Ja, dat is mij zonneklaar,
Dat Hij nimmer mij zal haaten.
Dies blijft dit mijn daaglijksch lied:
„ Ik verlaat mijn' Jesus niet."

468. *Wijze* 141.

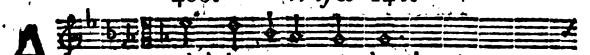

Ach! ik arme zondaar!

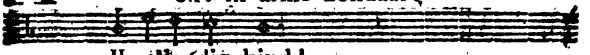

Ik ellendig kind!

Waar' mijn lieve Heiland

Niet *zoo* teêr gezind,

Dat Hij m' in mijn zwakheid

Niet

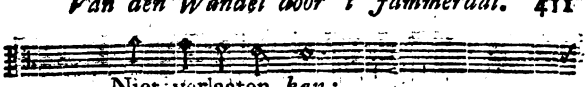

Niet verlaaten *kan:*

'k Waar' voorlang hervallen

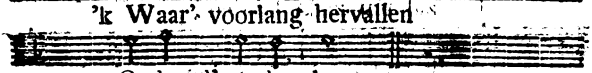

Onder d' ouden ban.

469. *Wijze* 166.

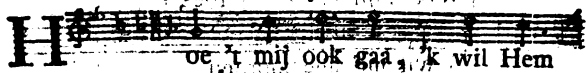

Hoe 't mij ook gaa, 'k wil Hem

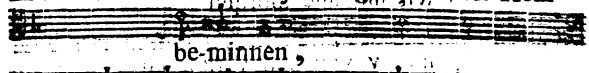

be-minnen,

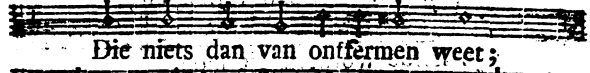

Die niets dan van ontfermen weet;

Hij voedt mijn hart, Hij stilt mijn zinnen,

En maakt, dat ik Hem nooit vergeet.

'k Staa, 't zij mijn harte lacht of schreit,

Alleen door zijn Barmhartigheid.

2. Op deezen grond wil ik ook *blijven*,
Zoolang mijn lichaam adem heeft.
De drijfveer van all' mijn bedrijven
Is Hij, Hij zelf, die in mij leeft,
Tot ik eens zing voor zijnen troon
Op een' volkomen zuiv'ren toon.

470. *Wijze* 150.

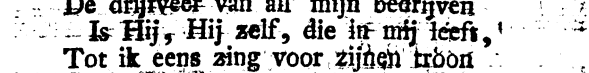

'k wil van God niet scheiden,

Want

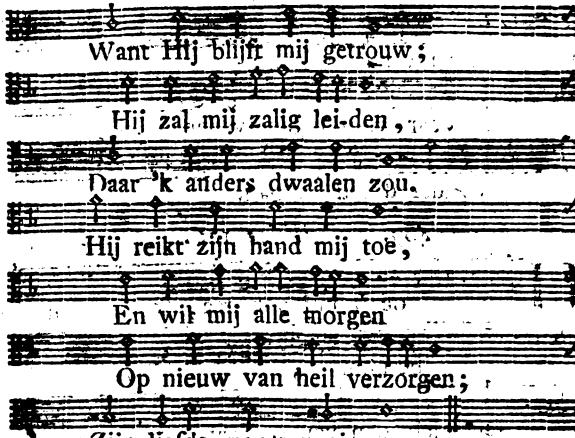

471. *Wijze* 146.

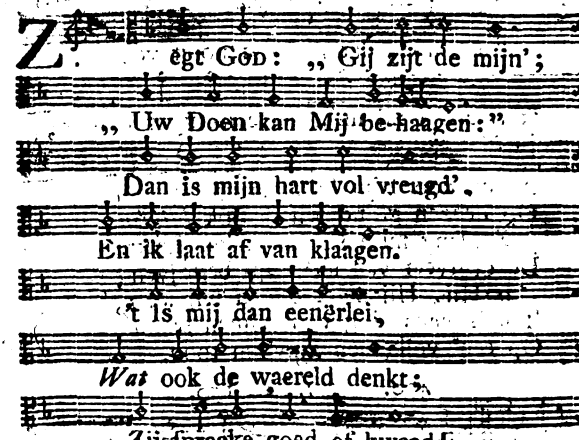

Mijn

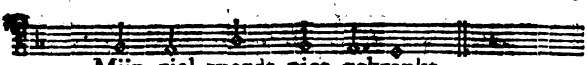

Mijn ziel wordt niet gekrenkt.

2. Ik oordeel and'ren niet; 'k laat mij daarvoor bewaaren.
Lijd ik om JESUS will'? mag *dat* mij wedervaaren,
Dat ik *zijn* smaadheid draag: Wat Eer voor mij! Wat Loon!
Een ieder traan is dan een paarel aan mijn kroon.

472. *Wijze* 23.

Moet ik eens van kommer steenen:
'k Denk dan aan des Heilands weenen,
Aan zijn zuchten en gebeden;
Dat stelt mij welhaast te vreden.

473. *Wijze* 155.

Onze zielen zijn gestaag
Wachtend' op des LAMS Genade,
D' *armste* made
Wacht nooit te vergeefs; Zijn Bloed
Komt met spoed,

En

En brengt nieuwe zege-ningen,

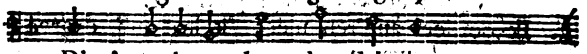

Die 't verlegen hart doordringen.

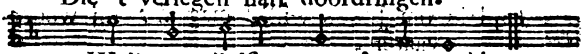

Welk een Balsem voor 't gemoed!

2. Ach, hoe lief is zijn gelaat!
Kan Hij niet, als wij Hem smeeken,
Troostrijk spreeken?
Is de *krankste* in 't traanendal
Niet vooral
't Voorwerp van zijn teêr erbarmen?
Dat betuigen all' zijne *Armen*.
Waar is één, die 't loch'nen zal?

474. *Wijze* 79.

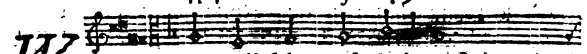

W*at* mij hier ook bejegen',

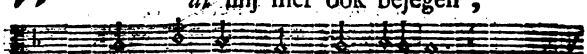

Mijn Heiland heeft een' ze-gen

Voor mij daarin geleid.

Wie zich met all' ellenden

Getroost tot Hem kan wenden,

Vindt *Voordeel* in de lijdzaamheid.

* 475. *Wijze* 22.

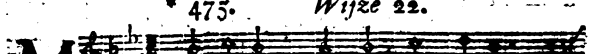

M*ijn Jesus, dien ik teêr bemin,*

Digitized by Google

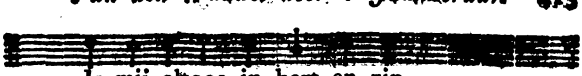

Is mij altoos in hart en zin,

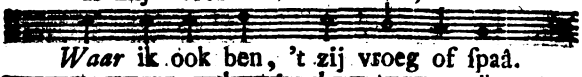

Waar ik ook ben, 't zij vroeg of spaa.

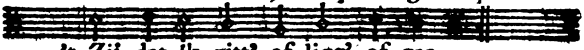

't Zij dat ik zitt' of ligg' of gaa.

2. Wie veel en dikwils aan Hem denkt,
Wordt met een' lout'ren stroom gedrenkt,
Die zoeter is dan honigzeem.
Ach! dat mij niemand *dit* ontneem'!

3. 'k Ben aan zijn hand een zegelring;
(*Hoogel.* 8:6.
Hij noemt mij zijn' vertrouweling;
'k Wordt daaglijks ned'riger gezind,
Hoe meer ik voel, dat Hij mij mint.

4. 'k Besteê mijn' tijd in stilte en rust;
Met Jesus omgaan is mijn lust.
Ik vind in Hem het beste Deel,
Gods hoogsten Schat en Puikjuweel.

476. *Wijze* 188.

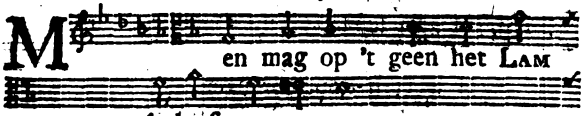

Men mag op 't geen het LAM

belooft vertrouwen;

De Daad komt met zijn Woorden overëen.

Men kan gerust en vrolijk daaröp bouwen;

Des Heeren JA is JA; zijn NEEN is NEEN.

Kond' ik Hem maar steeds *recht* verstaan!

'k Zou

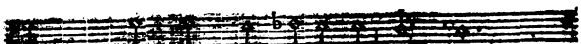

'k Zou dan veel ongestoorder gaan.

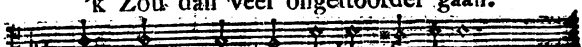

Mijn God! hoe veel bedenklijkheden

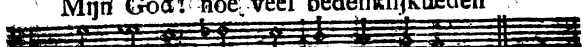

Zijn buiten nood en zonder reden!

477. *Wijze* 132.

Wat God doet, *dat* is wélgedaan;

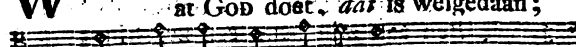

Zijn Wil is nooit te laaken.

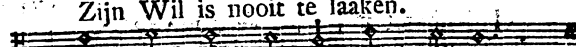

Neemt Hij mijn zaak op zich: weläan!

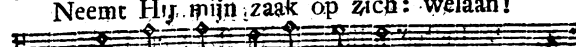

Dan zal zijn Liefde blaaken.

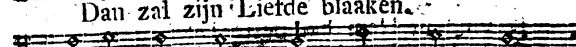

Hij is *mijn* God, *mijn* Heer, *mijn* Vrind;

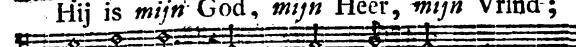

Hij zal zijn schaap, zijn magtloos kind

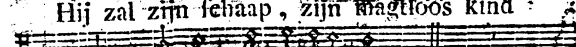

Wel weeten doortebrengen.

2. Mijn ziel is stil, en wacht op Hem,
In plaats van zelf te zorgen.
De hoop versterkt haar, en zijn stem
Verkwikt haar alle morgen.
'k Gaa met geduld en traanen voord;
Het einde nadert; 'k zie de poort;
En 't *laatste* is 't *best* van allen.

478. *Wijze* 126.

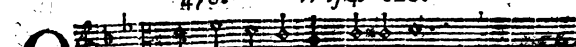

O aangenaame ston-den,

Die

Die 'k nooit vergeeten zal,

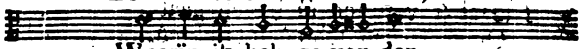

Waarin ik heb ge-von-den

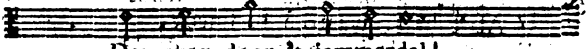

Den weg door 't jammerdal!

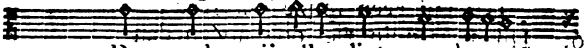

Dat maakt mij alles ligt voord-aan.

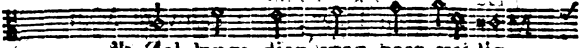

'k Zal langs dien weg zeer vei-lig

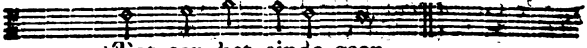

Tot aan het einde gaan.

479. *Wijze* 14.

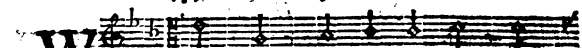

'k Wensch mij, zoolang ik hier moet

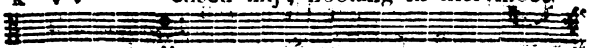

zijn,

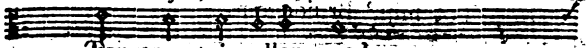

Ten troost in allen nood,

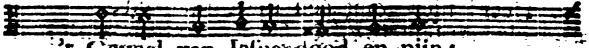

't Gevoel van Jesus dood en pijn;

Dat zij mijn daaglijksch brood!

2. In mijnes Heeren Bloed en smart
Is doch mijn Element;
Hij zelf, Hij weet het, dat mijn hart
Geen hooger schoonheid kent.

3. O! bleek in mijn gedrag voordäan
De aandoening van al 't geen
Mijn Liefste voor *mij* heeft gedaan!
Dat is 't, waaröm ik ween.

4. 'k Ben zalig en met troost verzaad,
Als Hij mij met zijn vreê,
Die al 't verstand te boven gaat,
Omgeeft van schreê tot schreê.
5. En Hij, die daagelijks mij schenkt
Al 't heil, waaröm ik smeek,
En, meer als ik, zelf daaröp denkt,
Dat mij geen spijze ontbreek'.
6. Hij gunt mijn ziel ook nu en dan
Een *feestelijk* onthaal!
Mijn God en Heer, mijn eeuw'ge Man
Houdt met mij Avondmaal. *Openb.* 3:20.
7. 't Genot van Jesus tederheên
Is 't voedsel voor mijn' geest.
'k Slijt dus mijn dagen, één voor één;
De *laatste* is 't Bruiloftsfeest.

480. *Wijze* 68.

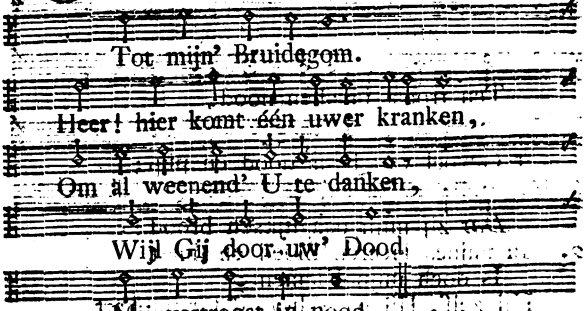

In

In uw Vriendlijkheid!
2. Waare Mensch en God!
'k Vind mijn zielsgenot
In uw Menschheid, Bloed en Lijden.
Dat 's mijn troost door alle tijden;
'k Vrees geen ongeval
In het Jammerdal.
4. 't Waar geloof, in kracht,
Kan mij dag en nacht
Tegen 's waerelds list versterken.
'k Heb dan *Zin* in *goede* werken,
Die, in U gedaan,
Ook voor God bestaan.
5. Wen ik weenen moet,
Zal uw traanenvloed
Mijner oogen vocht verzellen,
En voor God verdienstlijk stellen.
'k Staak dan mijn geween,
En ben wél te vroen.
6. Ben ik *recht* verheugd:
't Strekt U meê tot vreugd.
Brengt een misslag mij tot treuren:
Gij komt spoedig me optebeuren.
All' mijn vreugde en smart
Deel ik met uw hart.
7. 'k Volg U gaarne na,
Hoe 't mij immer gaa!
Wil men *daaröm* mij versmaaden:
O! *dat* zal mij nimmer schaaden.
Volgt niet de eerekroon
Op *dien* spot en hoon?
8. Welk een Eeuwigheid
Is voor mij bereid!
'k Ben hier zalig in 't vertrouwen;
Maar *dan* zal ik U aanschouwen,
U mijn' Schat, mijn' Roem,
Schooniste Sarons-Bloem! *Hoogel. 2: 1.*

* 481. *Wijze* 232.

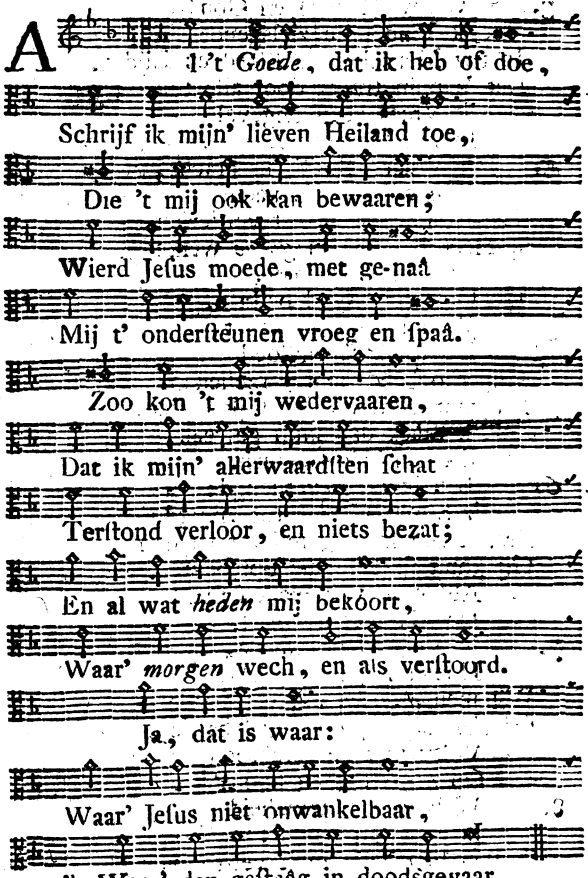

'k Moet

'k Moet veeltijds schaamrood weenen,
Wijl ik, schoon ik nabij U ben,
Uw hart nochtans maar weinig ken;
Mijn schuld wil 'k niet verkleenen.
Neen, neen, mijn roem is gansch niet goed:
Ik kost U zelfs uw eigen *Bloed!*
En Gij, mijn allerliefste Heer,
Hebt *doch* van mij zeer weinig Eer.
'k Ben nog *zoo* slegt,
Dat, als uw Gunst mij wierd ontzegd,
Ik *zelf* moest zeggen: „Gij doet recht!"
3. Maar 'k vind in uw Lankmoedigheid,
En in uw Bloed, dat voor mij pleit,
Mijn' troost, mijn heil en leeven.
Wie heeft *zooveel* geduld met mij,
En wie vergeeft *zoo* gaarne, als Gij?
ô Weergaaloos Vergeeven!
Had ik een' and'ren *zoo* vermoeid,
Als U: hij had me al lang versoeid.
'k Vind in den hemel noch op de aard'
Zooveel meêdoogendheên vergaard,
Als in uw Hart;
En *daarom* is 't me een groote smart,
Als uw geduld eens wordt getart.

482. *Wijze* 36.

Buigt mij in 't stof, en blijft in 't hart
gelchreeven.
Ps. 139 : 17. *Jerem.* 29 : 11.

Mijn troost en leeven.

483 *Wijze* 185.

O Gij, die mijn treurig hart ver-
hengder!
Gij zijt mij 't ter *alles* waard.
Uit te loeven, O *alleen* tot vreugde
Is mijn hoogste wensch op aard.
'k Ben geen Heid, om in uw dienst te strijden,
Nochtans is 't mijn lust, mijn zielsverblijden,
Dat te doen, waarvan ik weet,
Dat Gij *liefst* zaagt, dat ik 't deed.
'k Ben bij uiten als reeds in den Hemel,
Rustende op uw Liefde-borst.
Dan stoort mij geen zorg, geen aardsch gewemel;
'k Stil mijn honger en mijn dorst
Door 't genot van waare zaligheden;

Dat

Dat doordringt ook all' mijn lichaamsleden.
't *Oude* deel sterft meer en meer,
Dat het *Nieuwe* triömfeer'!

484. *Wijze* 58.

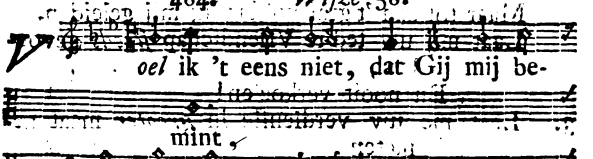

485. *Wijze* 26.

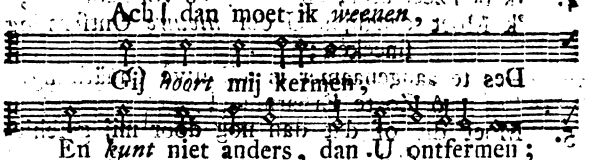

Dat zij mijn leeven.

2. Uw Wonden-licht moet nimmer van mij scheiden,
Maar tot aan 't graf volstandig mij geleiden.
Laat mij uw ted're Vriendschap *steeds* gevoelen,
En nooit verkoelen!

3. Laat me uw verdienste in *grooter* maat genieten,
En 't oog daarbij van liefdetraanen vlieten!
Ach! kus mij, Heer! en wil met uwe gaaven
Mijn' zieldorst laaven!

4. Ik ben zeer arm, en bloode en vol gebreken;
'k Moet daaglijks U om *nieuwe* Ontferming smeeken;
Des te aangenaamer is mij uwe *Omarming*.
O Zoete Erbarming!

5. Moet dit of dat dan nog door mij geschieden:
'k Wil 't *gaarne* doen, en werk hoch moeite vlieden,
Mids dat 'k uw' omgang, dien we op 't hoogst waardeeren,
Nooit mooge ontbeeren.

486. *Wijze* 75.

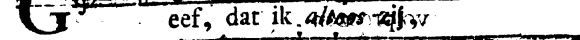

Geef, dat ik *altoos* zij,

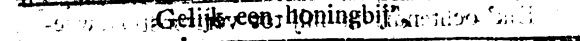

Gelijk een honingbij,

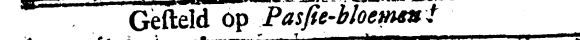

Gesteld op *Passie-bloemen!*

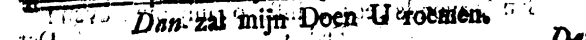

Dan zal mijn Doen U roemen.

Dat

Dat Voedsel zal mij sterken

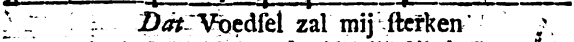

Tot *waare* goede werken.

487. *Wijze* 184.

Begint het aardsche mij te drukken:

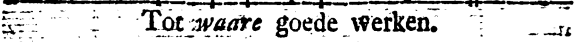

Toont zich verdriet aan mijn gemoed,

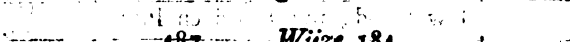

Om dat ik in zoo veele stukken

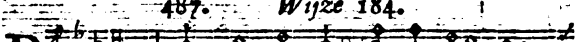

Met d' aarde mij bemoeien moet,

Waarbij mijn zinnen zich verstrooien:

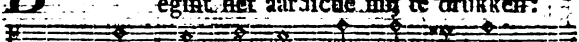

Dan zoek ik bij *mijzelv'* de schuld.

Gij wilt uw werk in mij voltooien,

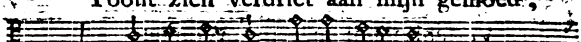

Niet in *verdriet*, maar in *geduld*.

2. 'k Wil *gaarne* werken, naar vermogen;
Ik *kan* met rust niet ledig gaan.
Doch! laat daarbij mijn geestlijke oogen
Geslaag op U gevestigd staan!
Laat mij *in uw Nabijheid* werken!
Beschouw mijn doen, en zegen mij!
Niets kan *zoo* krachtig mij versterken,
Dan *dat* gevoel: „ God is nabij. "

488. *Wijze* 151.

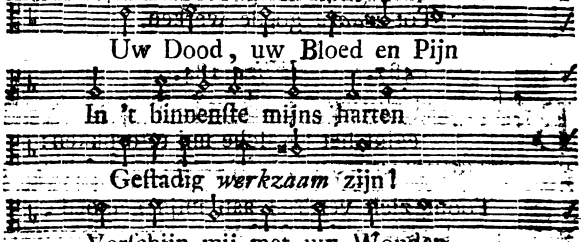

489. *Wijze* 26.

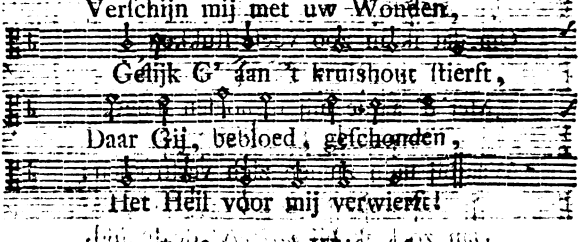

2. Doch zoo is 't niet in 't jammerdal;
Veel *dingen* zijn 'er, die mij stooren.
Geduld! 'k zal doch die stem eens hooren:
„ *Dit* uur is 't *laatste*; nu is 't al! "

490. Waar

490. *Wijze 82.*

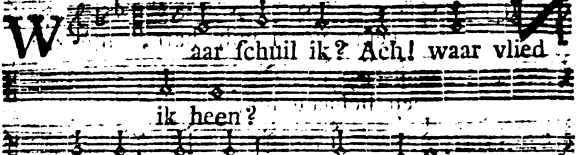

2. Gelijk een Vogeltje uit de lucht,
Als 't onweert, in de boomen vlucht,
Zoo vlucht ik, als me iets brengt in nood,
In uwe Wonden, in uw' Schoot.

491. *Wijze 90.*

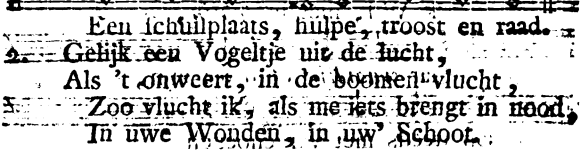

492. Neem,

492. *Wijze* 376.

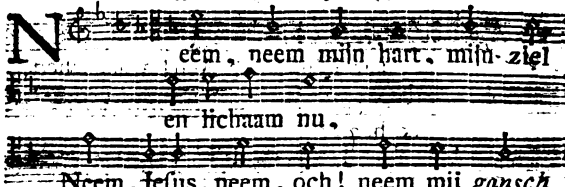

2. Doch! Gij zijt ook de Mijne! Woon voordaan
In mij! Ach wil dees wooning niet versmaân!
Gij zijt mijn God!
Uw Vriendschap is mijn lot.
Gij wist mijn hart te winnen,
En zult me *altoos* beminnen.

493. *Wijze* 244.

Mij

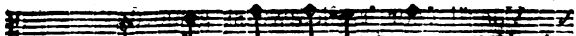

Mij steeds voor oo-gen staan!

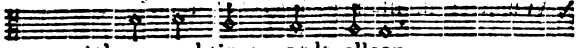

D' aanvechting wordt alleen,

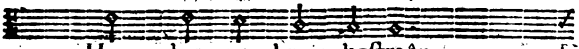

Heer, door uw kruis bestreên,

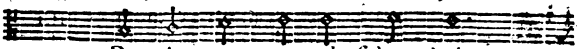

En ziet een *vreemde* schoonheid

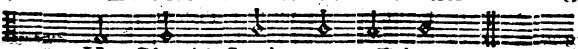

Uw Bloed! Straks gaat zij heen.

* 494. *Wijze* 22.

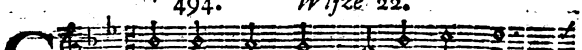

Gij zijt voor mij, tot in den dood,

Een onwaardeerb're *Vriend in nood*;

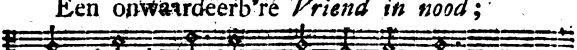

Men komt, *wanneer* men tot U gaat,

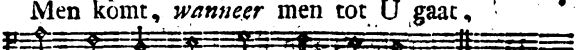

U nooit *te vroeg* en nooit *te laat*.

2. Door 't enkel *Denken* aan uw Bloed
Komt Vrede in mijn bedroefd gemoed;
't Is mij, als 't hart van smarte schreit,
Een lout're stroom van lieflijkheid.

3. Gij zijt mijn Troost- en Zegens-Bron,
Mijn Heil-Fontein, mijn Leevens-Zon,
Ik heb genoeg in 't jammerdal,
Wijl ik *U* heb en houden zal.

4. Mijn geest is vrolijk en verheugd,
Zelfs in mijn beend'ren rijst de vreugd',
Bij 't denken: dat ik U nu *ken*,
En doch, hoe slegt ook, de uwe *ben*.

5. Uw Naam is onuitspreeklijk zoet,

Voor-

Digitized by Google

Vooräl voor 't allerzwakst gemoed,
'k Heb 't allermeest genot daarvan,
Wanneer ik niets dan *weenen* kan.

495. *Wijze* 14.

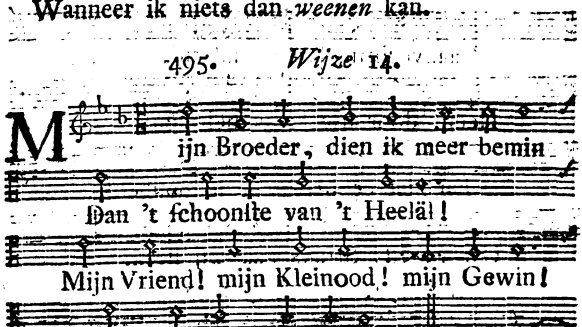

2. 'k Noem U mijn' LIEFSTEN; want dees Naam
Drukt mijnen zin *best* uit,
Is voor 't verliefde hart bekwaam,
En past voor uwe Bruid.

3. ô Ja! mijn LIEFSTE! rood en blank!
Hoe schoon zijt Gij voor mij!
Dat ik nu steeds van liefde krank
En U recht dankbaar zij!

496. *Wijze* 9.

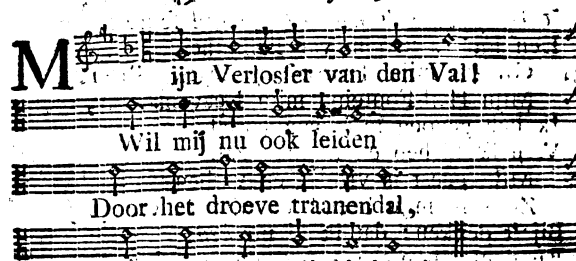

Digitized by Google

497. *Wijze* 51.

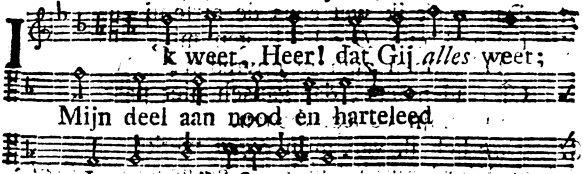

2. Ik reis als door een woestenij,
Doch zeer gerust, zoolang Gij mij
Vergunt, op U te leunen;
Uw Trouw en Liefde kan met kracht
Mijn zwakheid onderstenuen.

3. Laat woeden, al wat woeden wil!
Ik ben, in uw Nabijheid, stil;
Mij *kan* doch niets gebeuren,
Daar 't geen Gij reeds beslooten hebt;
Wie zou van U mij scheuren?

4. Maar als ik eens *dit* spoor verlies,
En *zelf* een weg of raad verkies,
Dan kan mij ligt iets deeren;
'k Heb onrust, pijn en kwaal, en moet
Door *schaade* wijsheid leeren.

5. 't Gaat slegt, als ik mijn hoope zet
Op *mij*, en niet naauwkeurig let
Op *uw* getrouwe Leuze;
'k Heb *schaade*, en nog 't *verwijt* daarbij:
„ Dat was uw *eigen* keuze! "

6. Dat maakt mij dan het leeven zwaar,
En brengt mij ligtlijk in 't gevaar
Van bitt're twijfelingen:
„ Misschien is alles nu vergeefs!

„ Ligt

„ Ligt zal mij 't kwaad bedwingen!"

7. Dan zoek ik wel eens de artsenij
Bij and'ren; *Die* beklaagen mij,
Of toonen zich te onvreden,
Of raaden iets, dat gansch niet past
Op mijn verlegenheden.

8. *Dat* heb ik van mijn *eigen* werk;
'k Word *zwak* daardoor, en geenszins *sterk*;
'k Moet tot *U wederkeeren*.
'k Vermag *niets*, Jesus! zonder U.
U kan ik *nooit* ontbeeren.

498. *Wijze* 166.

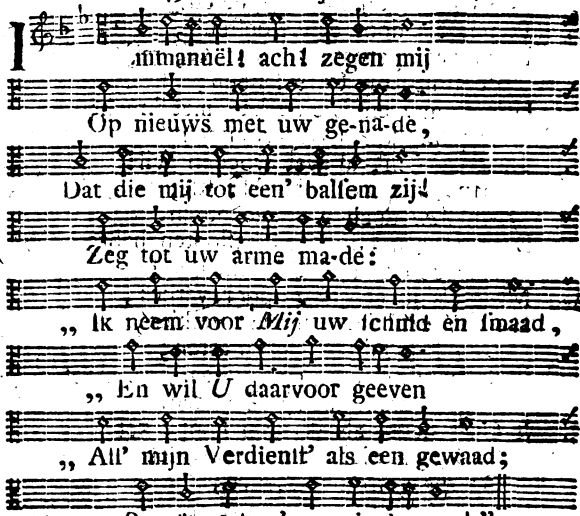

499. *Wijze* 79.

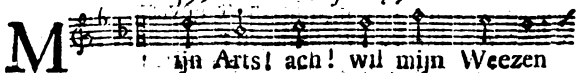

Nog

Nog *meer* en *meer* geneezen,

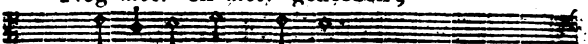

Opdat ik leef, als Gij! 1 *Joan.* 2: 6.

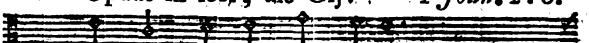

't Is waar, ik *heb* nog zonde,

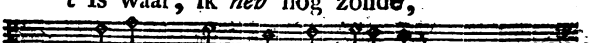

'k Belijd 't met hart en monde;

Maar 't zonde-*doen* zij verr' van mij!

2. Tot de Armoê meer genegen,
Oprecht in all' mijn wegen;
Eenvoudig en bedaard;
Tot d' arbeid onverdrooten,
En daarbij wél beslooten *Hoogel.* 4: 12.
Voor alles, wat het hart bezwaart;

3. In d' ommegang zachtmoedig,
Verpligtende; altoos spoedig,
Den *Armen* dienst te doen;
Genegen, meê te weenen
Met hun, die smartlijk steenen;
Een last voor hun, die valschheid voen;

4. Tot uwen dienst volvaardig,
Schoon deezer Eere onwaardig;
Gesteld op zielsgenot;
Genegen, niets te vreezen,
En daarbij *Niets* te weezen: 2 *Cor.* 12: 11.
Zoo ware ik gaarne, ô Heer, mijn God.

* 500. *Wijze* 146.

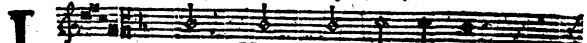

Laat, Heer, zoolang ik hier

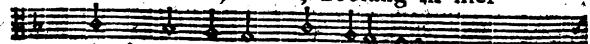

In 't jammerdal moet leeven,

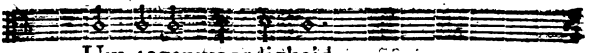

Uw tegenwoordigheid

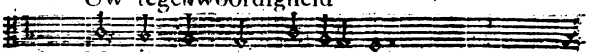

Mij als de lucht omgeeven!

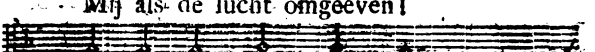

Ik weet van troost noch rust,

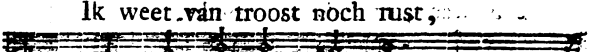

Noch van vermaak voor mij,

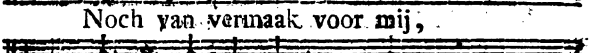

Ten zij ik *dit* gevoel:

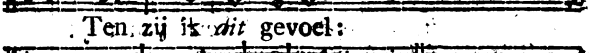

„ Mijn Heiland is nabij."

2. Laat mij uw Ranke zijn, versierd met *waare* druiven, *Joan.* 15.
Eenvoudig, ongeveinsd, oprecht gelijk de duiven, *Matth.* 10: 16.
Onnozel in het *kwaad*, maar wijs in 't *goede* Deel, *Rom.* 16: 19.
Getrouw in 't geen Gij wilt, 't zij *weinig* of 't zij *veel!* *Luc.* 19: 12, 26.

3. Ach! zegen al mijn Doen, mijn Woorden en Gedachten!
Geef mij, door uwen Geest, moed, wijsheid, lust en krachten!
Opdat hier mijn gedrag U zij ter eere en prijs,
Tot ik, U gansch gelijk, verschijne in 't Paradijs. *Joan.* 3: 2.

* 501. *Wijze* 10.

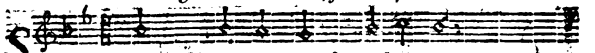

S*luit* d' oogen en 't geheugen

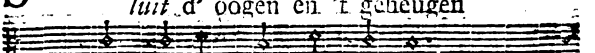

Voor dingen, die niet deugen

Maar

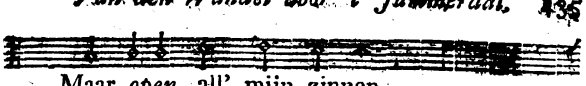

Maar *open* all' mijn zinnen,

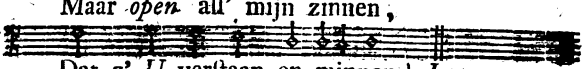

Dat z' *U* verstaan en minnen! *Luc.* 24:45.

2. ~~Wil door~~ uw' Geest mij weiden,
In alle waarheid leiden,
Mij *daarin* onderrichten,
En mijn verstand verlichten!

3. Een *arm*, maar *brandend* harte,
Vol geest en liefdesmarte,
Kan *best* het hoofd bekeeren.
Dit hart is niet te ontbeeren.

502. *Wijze* 15.

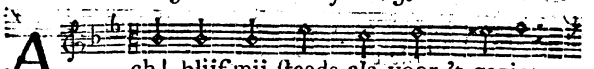

Ach! blijf mij steeds als voor 't gezigt,

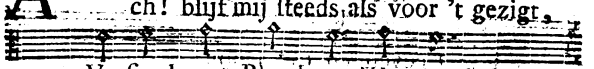

Versierd met Bloed en Wonden!

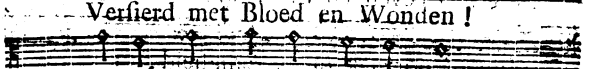

'k Beleef dan, leevend' in *dit* licht,

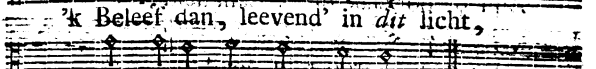

Zeer zalig all' mijn stonden.

2. Laat mij nog veel verliefder zijn
Op uw verdienstlijk Lijden!
Ja, laat mijn hart zich in uw' pijn,
En elders niet, verblijden!

503. *Wijze* 70.

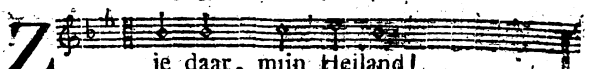

Zie daar, mijn Heiland!

Dit is mijn ganische *Zin*.

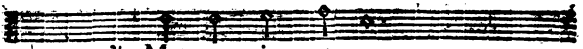

'k Mag op niets roemen,

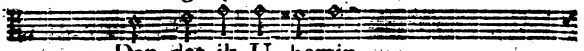

Dan dat ik U bemin.

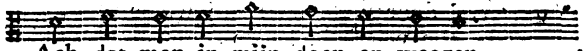

Ach dat men in mijn doen en weezen

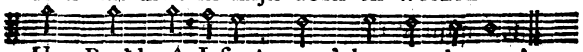

Uw Beeld, ô Jesus! mogt' kunnen leezen!

504. *Wijze* 14.

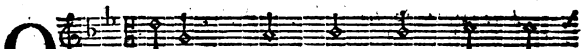

O Gij, wiens Bloedstroom voor ons

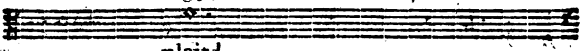

pleit!

Uw Leeven en uw Dood

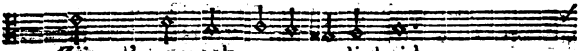

Zijn d' oorzaak onzer zaligheid,

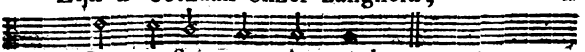

De zoetste troost in nood.

2. Laat onze zielen schreê voor schreê
Met U, ô Jesus, gaan!
En neem ons, waar Gij heengaat, meê!
(*Openb.* 14:4.
Wijl we anders niet bestaan.

505. *Wijze* 56.

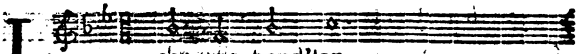

Leer ons hand'len,

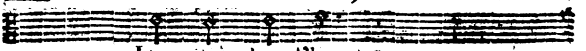

Leer ons hand'len,

Je-

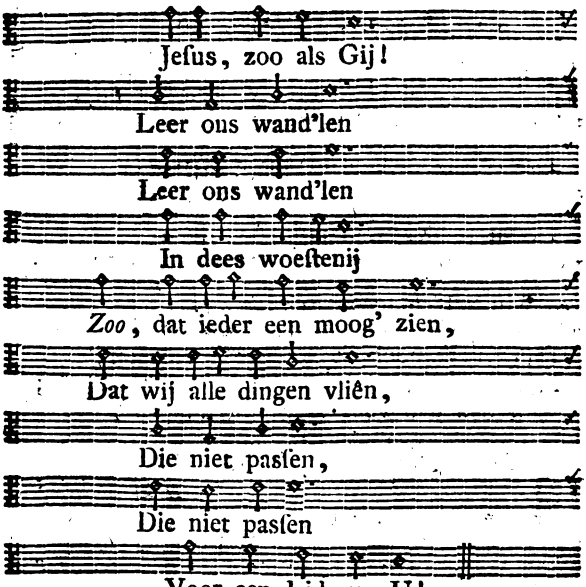

506. *Wijze* 1.

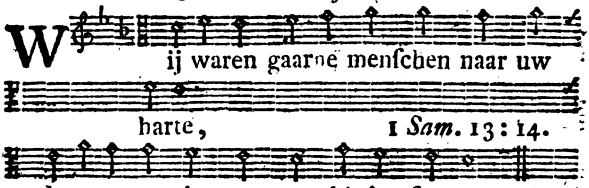

2. Wees zelf het Licht van onze ziel en zinnen,
En breng ons duidlijk uwen wil te binnen!
3. Opdat we *oprecht* en *wijslijk* mogen hand'len,
En *ongeveinsd* steeds in uw voetspoor wand'len.

Digitized by Google

* 507. *Wijze* 26.

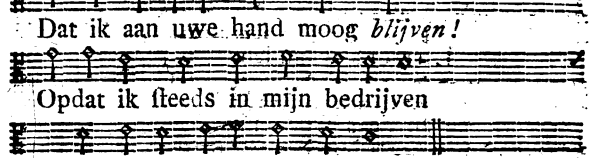

2. Ach Jesus! schenk mij *uwen* aard!
Dan zal ik noch *zwaarmoedig* vreezen,
Noch *laauw*, noch ooit *ligtvaardig* weezen;
'k Ben dan voor dweeperij bewaard.

508. *Wijze* 96.

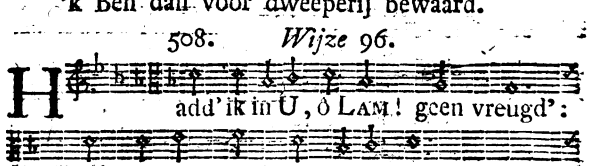

509. *Wijze* 58.

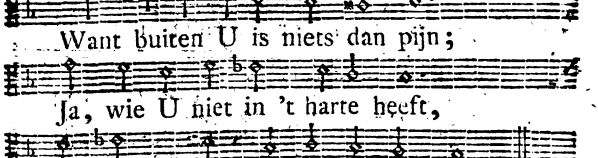

Komt

Komt vred' in 't hart van uw eigendom;

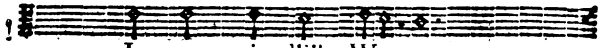

Ja, uw vriendlijk Weezen

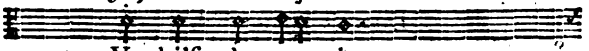

Verdrijft de wroeging,

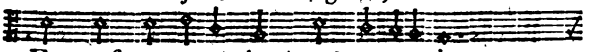

En geeft ons overvloed van vernoeging

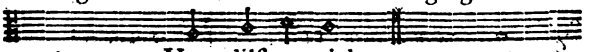

Voor lijf en ziel.

2. Schoon men lichaamlijk U nog niet ziet,
Derft echter 't hart uwen Omgang niet.
'k Heb 't met vreugde en buiging al veel ervaaren,
Dat Ge U gevoelig kunt openbaaren,
Ook ongezien.

3. ó Jesus! ware ik bij dag en nacht
Op zielsgenot *nog veel meer* bedacht:
'k Zou dan *meer* genieten, U *beter* kennen,
En mij nog *naauwer* aan U gewennen.
't Scheelt niet aan U.

4. Barmhartig, teêr en lankmoedig zijn,
De schuld vergeeven, en, waar men kwijn',
Troosten en geneezen, de smart verzoeten,
En ons met zegen en liefde ontmoeten:
Dat 's uw Vermaak.

5. Mijn hoofdzaak zij dan, van uur tot uur
In mij te voelen uw liefdevuur,
En daarbij met traanen, doch met vertrouwen,
U meer en meer als mijn' Vriend te aanschouwen,
Uit liefde en nood!

6. Moet ik eens weenen van treurigheid:
Laat me op den troost, mij door U bereid,
Dan niet *lange* wachten! Mijn ziel moet kwijnen,
Ten zij Ge op nieuws aan haar wilt verschijnen

Digitized by Google

In 't Doodsgelaat.

7. Mijn Aard zij ernstig en kinderlijk,
Eenvoudig, minzaam en liefderijk!
En mijn *hart* wil daaglijks met BLOED besprengen!
Niets anders kan mij *met Eere* brengen
Door 't jammerdal.

8. Gij reikt mij zelf uw doorboorde hand,
En leidt mij dus naar mijn vaderland.
Reeds voor veele jaaren hebt gij 't begonnen.
Wat zou 'k U daarvoor vergelden konnen?
'k Blijf schuldenaar.

9. Zoo leef ik met U, mijn Boezemvrind,
Vernoegd en vrolijk, gelijk een kind,
Laat mij dan ook somtijds van droefheid steenen:
Als ik aan U maar, zelfs onder 't weenen,
Mij houden kan.

10. De kus uws Monds, eens om mij verbleekt,
De stem van 't Zoenbloed, dat voor mij spreekt,
Zijn de onschatb're dingen, die 't *Recht* mij geeven,
Tot U te gaan, en met U te leeven
In eeuwigheid.

510. *Wijze* 132.

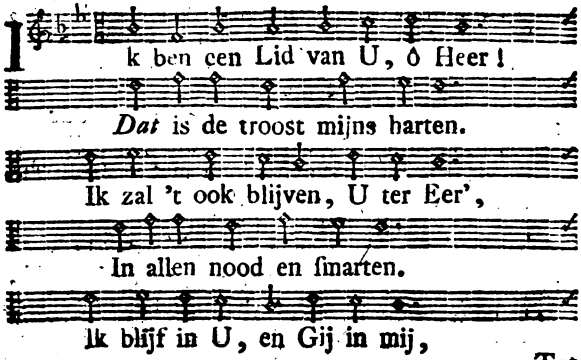

Tot

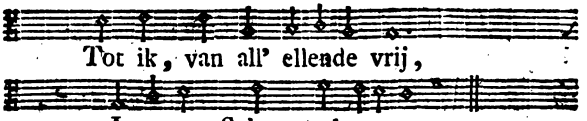

* 511. *Wijze* 14.

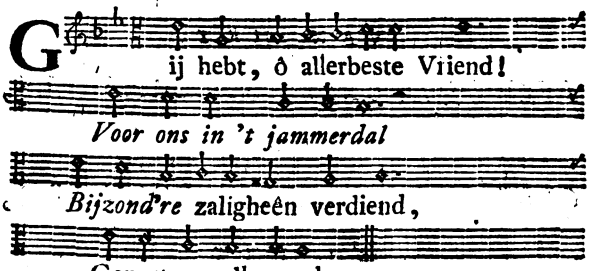

2. *Die* zaligheden smaakt men niet
In 't Huis der Eeuwigheid,
Waar niemand weent, wijl men U *ziet*,
En *nimmer* van U scheidt.

3. 'k Ween hier van honger en van dorst,
Uit liefde, of ook uit nood,
En leun op uw bebloede Borst,
Aanliggende in uw' Schoot:

4. *'t Gevoel* daarbij is overzoet,
Verkwikt het arme hart,
Geeft troost en vreugde in overvloed,
Zelfs midden in de smart.

5. *Dat* is een *eigen'* zaligheid,
Door U, ô Zondaarsvrind!
Alleen voor *Weenenden* bereid,
Die Ge *ongemeen* bemint.

6. 'k Begeer niets sterker *hier op de aard'*,
Dan dat ik dag aan dag
Dien overvloed, voor *mij* vergaârd,

Volmaakt genieten mag.
7. Heb ik dan 't *gansch* genot gehad,
En *weenende* gezaaid,
Zoo vaar ik heên naar de eeuw'ge Stad,
Waar *juichend* wordt gemaaid.

VAN HET

AFLEGGEN ONZES TABERNAKELS,

DE

OPSTANDINGE DER GELOOVIGEN,

EN HET

EEUWIGE LEEVEN.

Ik heb Begeerte, om ontbonden te worden, en met Christus te zijn; want dat is zeer verre het Beste. Alsdan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. Mijn vleesch zal rusten in hoope; Het wordt gezaaid in Verderflijkheid, het wordt opgewekt in Onverderflijkheid. Zalig zijn dan, die geroepen zijn tot het Avondmaal van de Bruiloft des LAMS! Phil. 1:23. 1 Cor. 13:12. Hand. 2:26. 1 Cor. 15:42. Openb. 19:9.

Lied 512 *Wijze* 14.

't Is

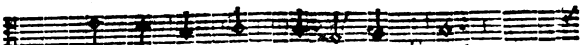

't is, als het *recht* begreepen wordt,

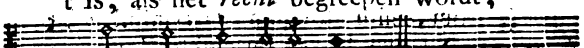

Niets dan een Overgang.

2. Nochtans komt *alles* daaröp aan,
Hoe gij *dien* rijd besteedt.
Gij kunt het einde niet ontgaan,
Maar, zijt gij ook gereed?

3. Weet ge ongetwijfeld, in wiens hand
Ge uw ziel beveelen kunt?
En dat in 't hemelsch vaderland
Een plaats u is vergund?

4. Kunt gij tot Jesus zeggen: „ Kom!
„ Kom, als het U behaagt!
„ Mijn ziel verwacht haar' Bruidegom
„ Met vreugde en onvertsaagd?"

5. Wie, zoolang *heden* wordt gezegd,
Zijn kleed in 't zoenbloed wascht,
Die wordt, als een getrouwe knecht,
Nooit slaapende verrast.

6. Die neemt, al 't geen hij hier ontving,
Met zich in de eeuwigheid,
En vindt daar, als Gods Lieveling,
Onëindig meer bereid.

513. *Wijze* 9.

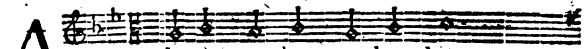

Als de zondaar merken kan,

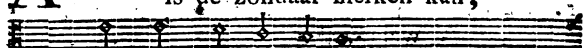

Dat zijn sterfuur nadert,

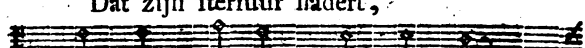

Slaat hij 't oog op d' eeuw'gen Man,

Die zijn Bruid vergadert;

2. En

Digitized by Google

2. En zegt: „ Welkom Bruiloftsfeest!
„ 'k Ben reeds moê van wachten;
„ Kom, mijn Bruigom! laat mijn' geest
„ Nu niet langer smachten!"
3. 't Hart staat stil! De ziel gaat heen!
God zal haar onthaalen.
Dat is 't eind' van al 't geween,
En van alle kwaalen.
4. Dus begint de Sabbathdag
Voor de ziel en leden.
Doch! wie is 't, die daarvan mag
Spreeken hier beneden?

* 514. *Wijze* 36.

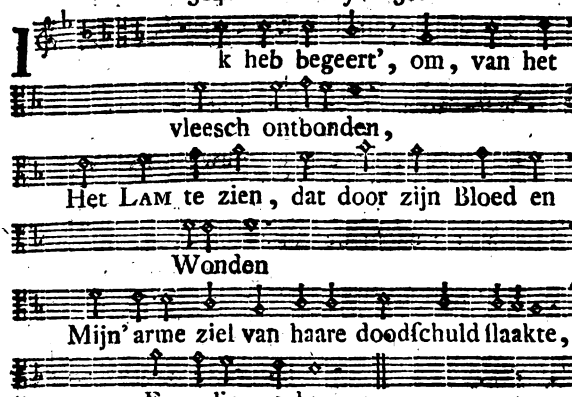

2. 'k Waar' gaarn' bij Christus, waar' 't zijn welgevallen,
Want *dat* is toch zeer verre 't Best van allen.
Ik zou dan, van mijn krankheên gansch geneezen,
Geveiligd weezen.
3. Hij is 't, die mij onwaardige arme made
Het voorrecht gaf, dat ik, door zijn genade,

Ver-

Verzekerd ben van 't eeuwig *zalig* Leeven;
Hij zal 't mij geeven.
4. Vertoef ik *hier* nog, naar zijn welbehaagen:
Hij zal gewis mij met ontferming draagen;
En is in 't eind' mijn uitterste uur verscheenen,
Zoo vaar ik henen.

515. *Wijze* 4.

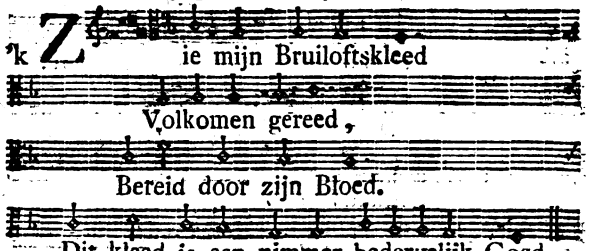

2. Doet Jesus mij 't aan:
Zoo ben ik voldaan.
'k Behoef niet te vliên,
Wanneer eens de Koning zijn Gasten komt zien. *Matth.* 22: 11.

516. *Wijze* 151.

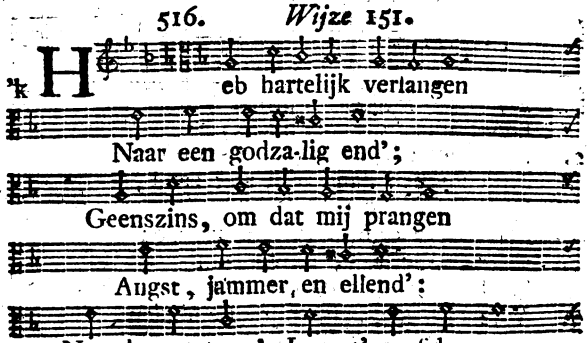

't Valt

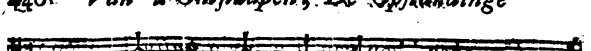

't Valt mij hier veels te bang;

Kom! kom! 'k roep met vertrouwen;

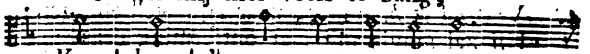

„ ô Heer! vertoef niet lang!

517. *Wijze 157.*

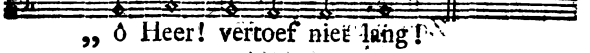

Waaröm zoud' ik ooit mij kwellen?

Heb ik doch

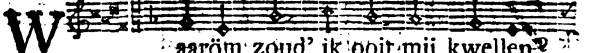

Christus nog!

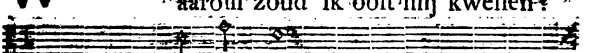

Wat zou mij ontstellen?

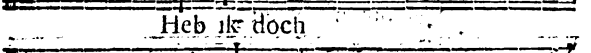

Wie wil 't erfdeel mij ontrooven,

En de kroon,

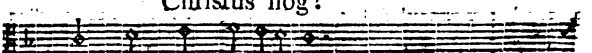

Die Gods Zoon

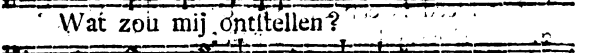

Geeft hun, die ge looven?

2. Zijn niet alle de aardsche goed'ren
Slechs een hand Vol met zand,
Kommer der gemoed'ren?
Maar *mijn* erfdeel is van waarde;
't Zal bestaan, Al vergaan
's Hemels kloot en de aarde.

3. Wie ontneemt mij mijn' Beminden,
Dien ik *ken*? Want ik ben

Van

Van zijn beste vrinden.
Zoude een *Christen* de onrust voeden?
Neen, hij draagt Onvertsaagd
Alle tegenspoeden.
4. 's Lichaams dood kan ons niet dooden.
Hij ontheft, Wien hij treft,
Van ontelb're nooden,
Want hij sluit de deur van 't Lijden,
En daarbij Opent hij
D' ingang van 't Verblijden.
5. Gij, mijn Jesus, blijft de Mijne,
Waarmede ik Mij verkwik,
Als ik hier eens kwijne.
Ik blijf de Uwe, wijl Ge uw Leeven
En uw Bloed, 't Hoogste Goed,
Voor mij hebt gegeeven.

518. *Wijze* 185.

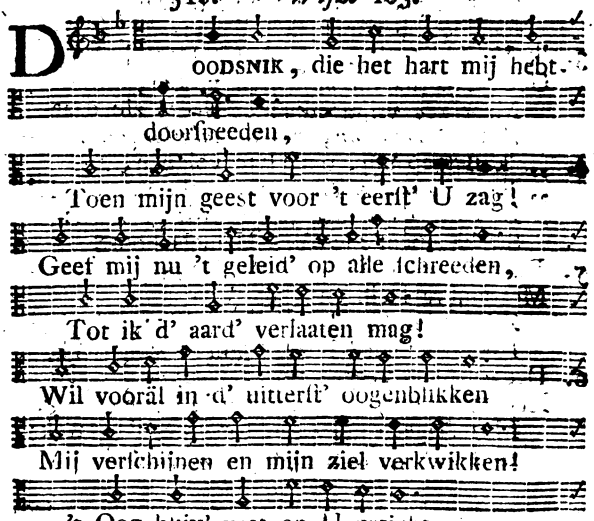

Tot

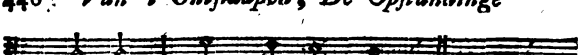

Tot ik ben in 't eeuwig licht!

519. *Wijze* 22.

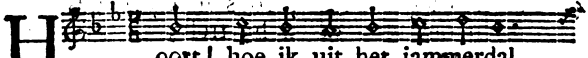

H oort! hoe ik uit het jammerdal

In 't hemelsch Huis intreeden zal:

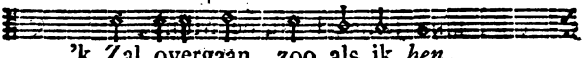

'k Zal overgaan, zoo als ik *ben*,

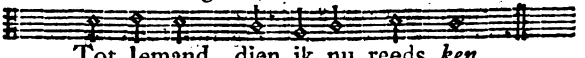

Tot Iemand, dien ik nu reeds *ken*.

2. Al waare ik ook, door Gods genaâ,
Getrouw geweest, zoo vroeg als spaâ,
En had geen' misslag ooit begaan,
Noch iets berispelijks gedaan:

3. 'k Verschijn *doch*, als ik tot HEM koom,
Geenszins als uit *mijzelven* vroom,
Maar zeg vrijmoedig: „ Heer! zie daar
„ Een' *zondaar*, ja uw' *schuldenaar!*

4. „ 'k Beroep mij, om U te voldoen,
„ Slechs op des LAMS volmaakt rantsoen!"
Zoo dra dees taal daar wordt gehoord:
Straks opent zich des Hemels poort.

5. Daar prijst de Vader Abraham,
Met and're Heiligen, het LAM.
Zij waren *Zondaars*, mij gelijk;
Het Zoenbloed bragt ze in 't zalig Rijk.

6. Dees heilige Vergadering
Neemt me op, en plaats me in haaren kring.
Maar 't geen mij *meest* tot vreugd' verwekt,
Is *dat*: „ 'k Zie JESUS *onbedekt*.'

Digitized by Google

* 520. *Wijze* 83.

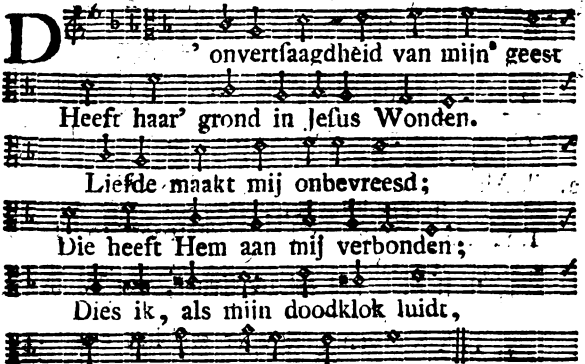

2. All' mijn sterkte, al mijn verstand
Is jn Hem alleen te vinden.
'k Ben verzegeld; 't Onderpand
Kreeg ik van mijn' Teêrbeminden;
(2 *Cor.* 1: 22.
Dies noch tijd noch eeuwigheid
Ooit of ooit mij van Hem scheidt.

* 521. *Wijze* 146.

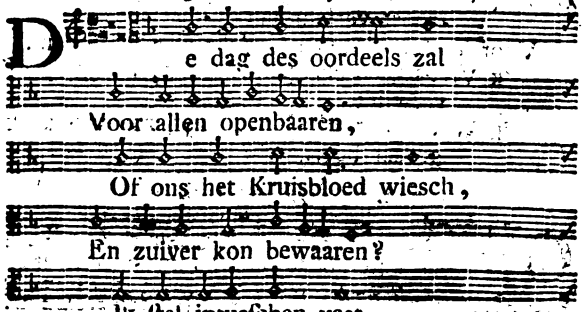

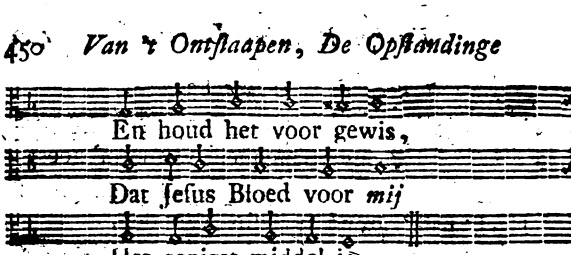

2. 'k Mag mij, *daarmeé* besprengd, gerust op 't sterfbed leggen,
En, als mijn einde komt, getroost tot Jesus zeggen:
„ 'k Beroep mij op uw Kruis, uw Wonden en uw' Dood!
„ Is 't Sterven niet voor *mij* het eind' van allen nood?
3. „ Gij kent uw eigen Bloed, en *kunt* mij niet verzaaken.
„ Ik mag, ô Bruidegom! als Bruid tot U genaaken.
„ Uw Bloed geeft mij dit Recht; ik kom; Gij neemt mij aan!"
Zoo vaar ik vrolijk op. Dan vloeit mijn *laatste* Traan.
4. Besprengd met 's Heilands Bloed, zal ik getroost verschijnen
Voor 't aangezigt van God en alle Serafijnen;
'k Vrees geen berispend woord, betigting of verwijt;
'k Weet, dat dit Bloed mijn ziel van al 't gevaar bevrijdt.

522. *Wijze* 166.

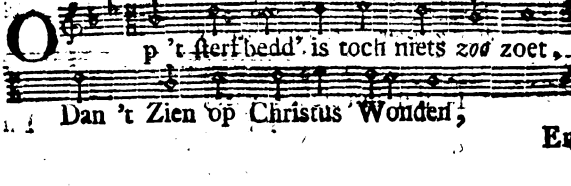

En

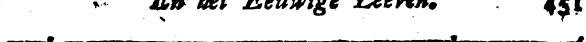

En 't vast geloof: „ 'k Ben door zijn Bloed

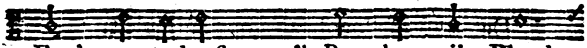

„ Van ſchuld en ſtraf ontbonden."

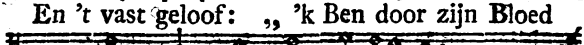

't Hart wordt daardoor verrukt van vreugd';

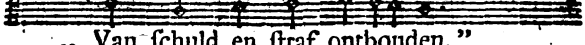

De ziel, niet meer te hou·ën,

Vaart ijlings heen, om, hoog verheugd,

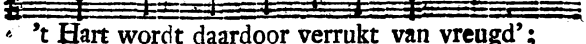

Haar' Bruidegom t' aanſchouwen.

523. *Wijze* 22.

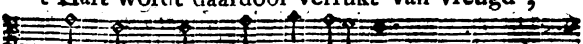

Mijns Bruidegoms Rechtvaardigheid

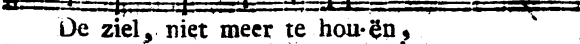

Is 't Bruiloftskleed, voor mij bereid;

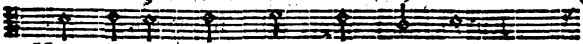

'k Zal *daarmed'* in den Hemel gaan,

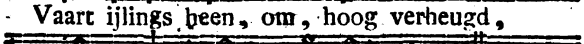

En eeuwig voor God wél beſtaan.

2. 'k Word voor Gods Vierſchaar nooit gedaagd,
Want niemand is, die mij verklaagt;
Mijn Schuldheer is voldaan door *Bloed*,
En all' mijn' zonden zijn geboet.

3. Ik ben geſtraft naar 't ſtrengſte Recht,
In Hem, die, aan het kruis gehecht,
In mijne plaats zijn Bloed vergoot,
En 't Werk volmaakte door zijn' Dood.

4. Dit Bloed van mijnen Bruidegom
Is mijn volkomen eigendom,

Dat onweêrstaanbaar voor mij pleit.
Dit Bloed is mijn Gerechtigheid.

5. Niets anders geldt voor Gods gericht.
Daar staat dit woord, van 't grootst gewigt:
„ Dat *niemand* vrijgesproken wordt,
„ Indien geen BLOED word' uitgestort."
(*Hebr.* 9: 22.

6. Dit is voor *mij* geschied. *Daaröm*
Zal de Ingang van Gods Heiligdom
Voor *mij* volkomen open staan,
En niemant weert mij, integaan.

524. *Wijze* 164.

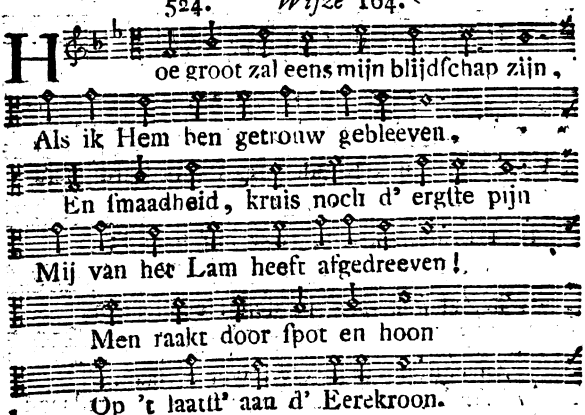

* 525. *Wijze* 16.

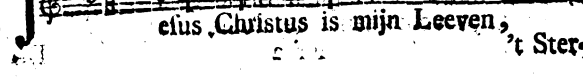

't Ster-

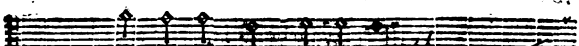

't Sterven is voor mij gewin. *Phil.* 1:21.

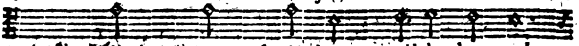

'k Vind, schoon 't lichaam wilde beeven,

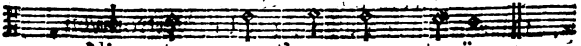

Niets dan vreugd' en troost daarin.

2. Merk ik, dat mijne oogen breeken,
Dat mijn adem zwaarer gaat,
Dat mijn mond niet meer kan spreeken,
En mijn bloed in de ad'ren *staat:*

3. 't Is het *Sein* voor mij; 'k gaa henen,
En verlaat de Herberg blij,
Waarin ik zooveel moest weenen;
'k Heb een ander huis voor mij.

4. Slechts de ellende *sterft;* Laat sterven
Al wat niet in Christus is!
't Geen uit Hem is, zal niet derven
De onbederflijke erfenis.

526. *Wijze* 58.

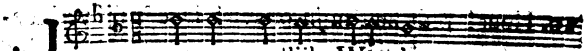

't s een godlijk Wonder,

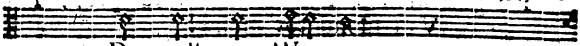

Dat zulk een Weezen,

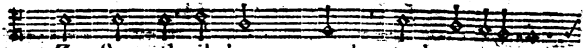

Zoo slegt als ik ben, gansch wordt geneezen,

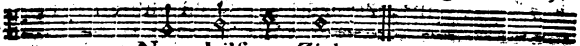

Naar Lijf en Ziel.

2. Enkel uit ontferming, uit mededoogen
Werd ik geroepen voor 's Heeren Oogen,
En 'k vond daar 't heil.

3. Ja, dat zal ik eeuwig aan Jesus voeten
Met vreugde en buiging belijden moeten,

Digitized by Google

Wijl 't waarheid is.

4. Heere! uw bitter Weenen, uw bloedig Strijden,
Uw Dood aan 't kruishout, ja al uw Lijden
Heeft mij 't verdiend.

5. Daaröp gansch alleenig wil ik vertrouwen,
Tot ik uw aangezigt zal aanschouwen
Gansch onbedekt.

6. Gun mij, dat intusschen mijn geestlijke oogen
Hier nooit en nimmer verliezen mogen
Uw Doodsgelaat!

7. Laat dees hoogste Schoonheid mij nooit begeeven!
Want anders ben ik als zonder leeven,
En zonder troost.

8. Gij laat mij in 't einde vaaren in Vrede;
Dan weet ik, dat ik mijn ziel besteede
In uwe hand.

9. 'k Zie verheugd mijn sterfüur allenks genaaken;
'k Zal *dan vooräl* de verdienste smaaken
Van uwen *Dood*.

10. Heer! sluit zelf mijn oogen! Doe 't lijf verbleeken!
En gun mijn ziel dan, met U te spreeken
Van mond tot mond!

527. *Wijze* 14.

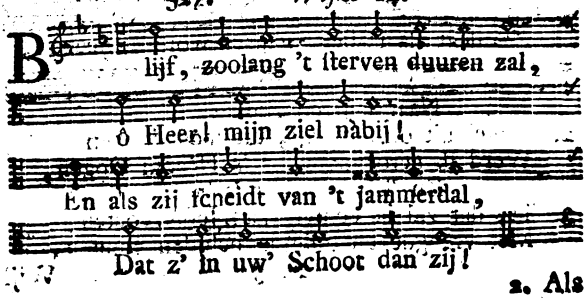

2. Als

2. Als 't harte breekt, en 't oogen-licht
Vergaat voor deezen tijd;
Vertoon mij dan *uw* Aangezigt,
U zelv', gelijk Gij zijt!

528. *Wijze* 36.

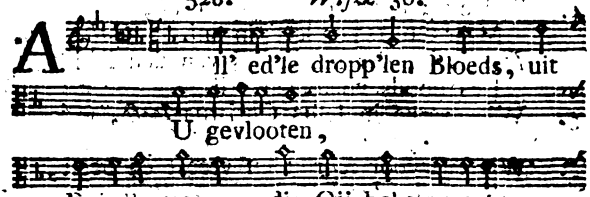

* 529. *Wijze* 14.

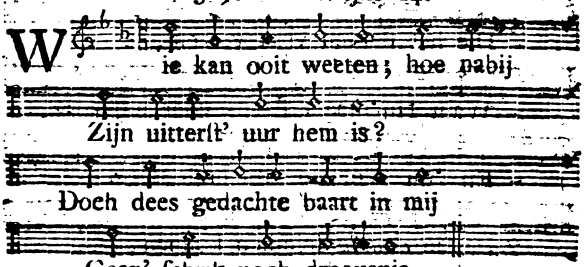

3. Ik *leef*; doch voor d' aanstaanden nacht
Is ligt mijn lichaam *dood*;
Dan leeft mijn ziel in volle kracht,

En weet niet meer van nood.

3. Ik ben bereid; niet als een Held,
Neen, als een *arme* mensch,
Voor wien het Bloed des Heilands geldt;
Dat Bloed voldoet mijn' wensch.

4. Ik leeve; doch nu niet meer *Ik*,
Maar CHRISTUS leeft in mij. *Gal.* 2: 20.
Dat is 't, *dat* maakt mij van den schrik
Des doods volkomen vrij.

5. Wie gaarne in Jesus Christus *leeft*,
Die *sterft* ook gaarne in Hem.
Wie daarvoor schrikt en vreest en beeft,
Kent niet Jerusalem.

530. *Wijze* 165.

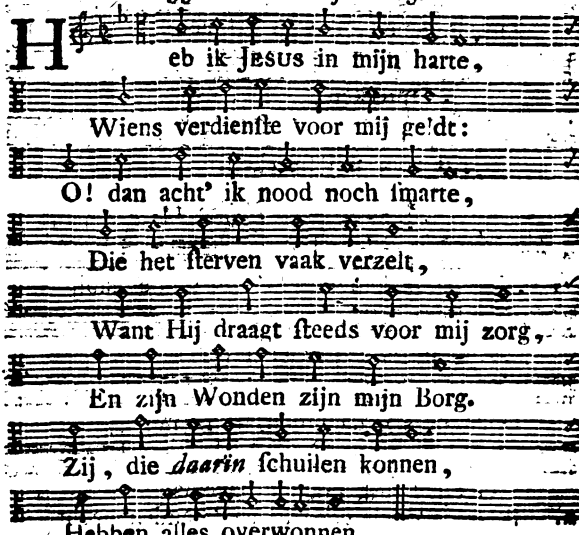

* 531. *Wijze* 14.

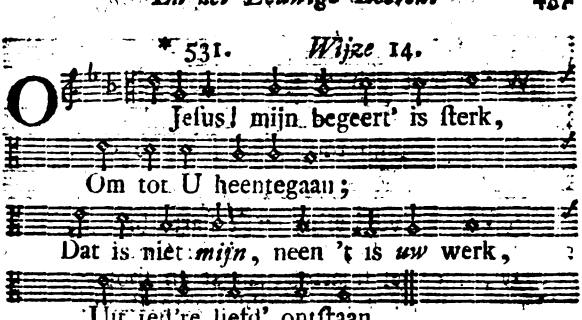

2. Doch! Gij vertoeft; Gij komt nog niet;
Uw komst wordt als vertraagd!
't Is zéker, dat Ge iets aan mij ziet,
Dat nog uw oog mishaagt.

3. Ach! strekte *Gij* uwe armen uit!
Ach! wenkte Gij mij toe!
'k Zou dan mij spoeden als een Bruid,
Van 't lange wachten moê.

4. O! gaave ik, daar 'k uw bloedig kruis
Omvat, terstond den geest!
Die ging met *dat* gevoel naar huis!
Dat waare een heerlijk feest.

5. 'k Weet echter, dat Ge uw' Eed mij houdt;
Ik ken uw' liefdegloed.
Als 't lichaam door den dood verkoudt,
Dan heeft mijn ziel 't eerst *goed*.

532. *Wijze* 96.

2. Dan bid ik U, ô Heer mijn God!
U, die veel smarten, angst en spot
Voor mij aan 't kruis hebt doorgestaan,
Ja zelfs den dood hebt ondergaan:
„ Wil, denkende aan uw Bloed en pijn,
„ Mij armen worm genadig zijn!"

3. Als ik U heb, wat vraag ik dan
Naar aarde of Hemel? Want mij kan
Geen nood dan schaân, al waar' zij groot,
Ja nood veel grooter, dan de dood.
Genoeg, dat ik me aan U beveel;
Gij blijft mijns harten Troost en Deel!

533. *Wijze 79.*

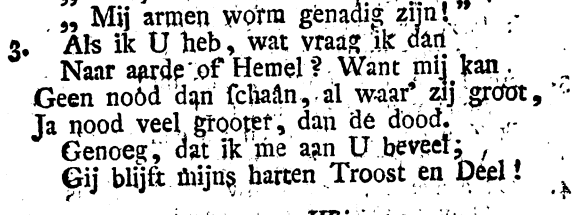

534. Ver-

534. *Wijze* 132.

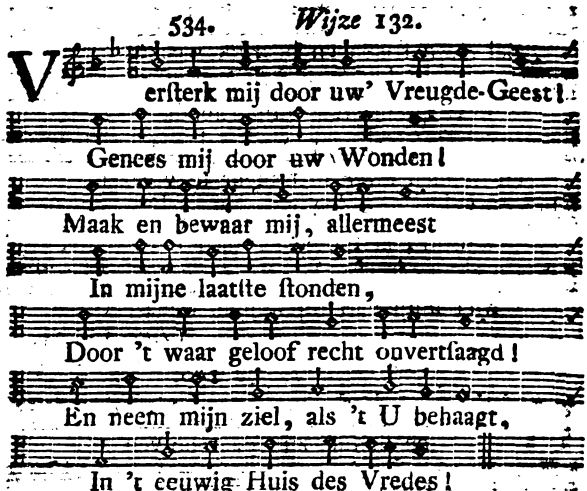

V ersterk mij door uw' Vreugde-Geest!
Genees mij door uw Wonden!
Maak en bewaar mij, allermeest
In mijne laatste stonden,
Door 't waar geloof recht onvertsaagd!
En neem mijn ziel, als 't U behaagt,
In 't eeuwig Huis des Vredes!

2. 'k Ben aan uw Lijf een leevend Lid;
Hoe *kan* ik dan verderven?
Mijn roem en hoogste troost is *dit*,
In leeven en in sterven,
Dat ik verzekerd ben, dat Gij
Hebt willen 't eeuwig Leeven mij
Door uwen Dood verwerven.

3. Daar Gij verreezen zijt, zal ik
Gewis in 't Graf niet blijven.
Uw hemelvaart kan allen schrik
Des doods uit mij verdrijven;
Want daar Gij mij zijt voorgegaan,
Volg ik U na; De vreugd' komt aan;
Wiens tong kan die beschrijven?

535. *Wijze* 83.

W at *hier* krank is, kwijnt en zucht,

Zal

Zal *daar* frisch en heerlijk weezen;
's Waerelds ongezonde lucht
Heeft men *daar* niet meer te vreezen.
'k Blijf, al spoedend' naar dees Stad,
Met mijn hart bij mijnen Schat.
(*Luc.* 12: 34.

536. *Wijze* 150.

Hoe lieflijk zijn daar boven
Uw wooningen, ô Heer!
Daar w' U *steeds* zullen looven,
En zingen keer om keer!
Mijn hart en ziel begeert
Met uitgestrekt verlangen,
De Rust bij U t' ontvangen,
Van 't leed, dat mij hier deert.

2. 'k Zal daar mijn *waare* Vrinden,
In overgroot getal,

Vol

Vol vreugde wedervinden;
Daar is geen traanendal;
Men ziet daar 't woord vervuld:
„ Dat zij met blijdschap maaien;
„ Die hier met traanen zaaien."
'k Wacht daaröp met geduld.

537. *Wijze* 132.

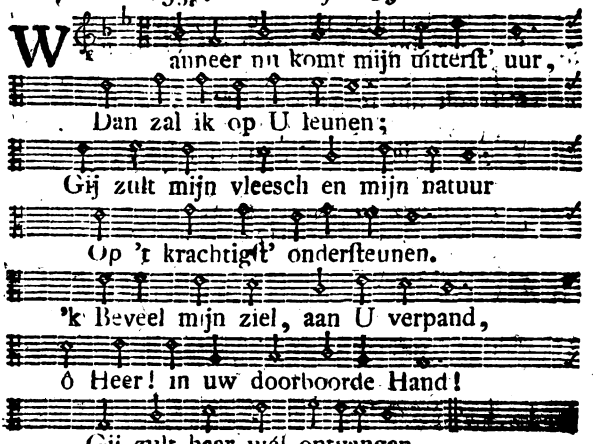

2. Wil mij de nagedachtenis
Van all' mijn zonden plaagen:
Zij zijn *ontelbaar*, dat 's gewis;
Maar 'k zal *doch* niet vertsaagen:
Ik denk slechs aan uw Bloed en Dood;
Al waar' mijn schuld dan purperrood,
Zij wordt als witte wolle.

3. Ik ben *uw* Lid, ja, 'k ben 't reeds *nu*;
Dat troost me in alle nooden.
Het sterven scheidt mij niet van U;
Wie zou mijn ziel dan dooden?
't Geen sterven *moet*, sterft U, ô Heer!

En

En 't geen herleeven moet, komt weêr,
Om nimmermeer te sterven.
4. Naardien uw Lijk in 't Graf niet bleef,
Zal 't mijne ook daar niet blijven;
Gij roept, als 't vaardig is: „ Herleef!"
Wat vreugde zal 't bedrijven!
Mijn ziel en lichaam, weêr verëend,
Ter plaatse, daar men niet meer weent,
Zijn dan niet meer te ontbinden.
5. 'k Vaar dus reikhalzend' tot U heen,
Met opgeheven armen.
Gij zult mij te gemoete treên,
En vriendlijk mij omärmen.
Dan ben ik in uw' arm en schoot,
En smaak de vruchten van uw' Dood
Volmaakt en zonder einde.

538. *Wijze* 184.

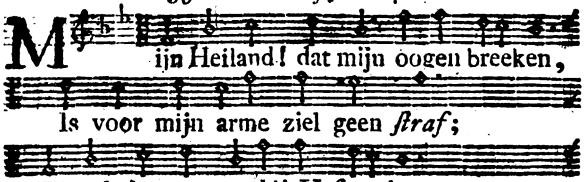

539. O

539. *Wijze* 83.

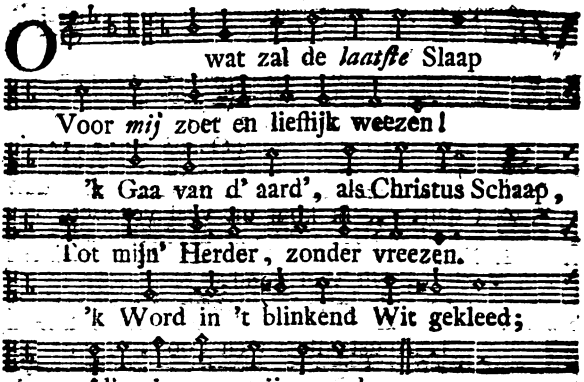

2. Dees mijne oogen zullen Hem,
Mijn' Beminden, zelf beschouwen;
'k Hoor daar Jesus eigen stem;
Hij zal 't all' voor mij ontvouwen,
Wat men *hier* nog niet verstaat,
En de hoop te boven gaat.

3. Weest niet treurig, maar verblijd!
Hij bezorgt ook U, mijn *Leden!*
Slaapt gerust! Eens komt de tijd,
Dat ook *gij* aan 't Licht zult treeden,
Daar dan alle zwakheid wijkt,
Wijl ge alsdan naar Hem gelijkt.
(*Phil.* 3: 21.

4. 't *Aardsche* Deel wordt hier gezaaid,
't *Geestlijk* Lichaam zal verrijzen.
Dan wordt Palm aan Palm gezwaaid,
En men zingt op Hemel-wijzen.
Al wat ons hier kermen doet,
Ligt *dan* onder onzen voet.

540. Vraagt

540. *Wijze* 205.

(*Openb* 7: 13, 14.

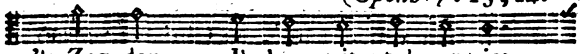

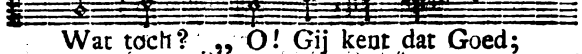

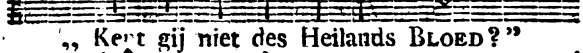

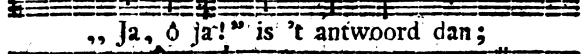

En men brengt mij bij mijn' Man.

2. Aan zijn Zij' Vind ik een Rij
Van witgekleede Priest'ren staan,
Heilig, schoon, Elk met een kroon,
En in hun oogen schuilt geen traan.
„ *Amen! Amen!* ” Zingt men daar
Recht harmonisch, rein en klaar;
„ Eén Ding heeft ons doorgebragt:
„ 't BLOED des Lams, voor ons geslagt.”

Digitized by Google

541. *Wijze 22.*

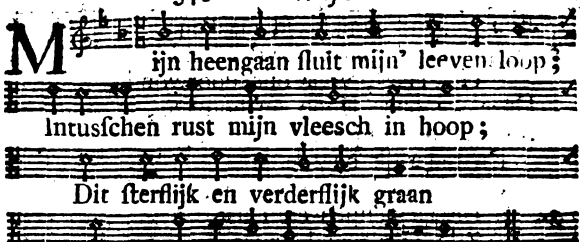

2. De Geest Desgeenen, die den Zoon
Bezielde en wekte van den doôn,
Vergeet mijn lichaam zéker niet;
't Herleeft, zoo dra Hij zulks gebiedt.

3. ô Ja! mijn lijf verrijst gewis,
Wijl 't 's heil'gen Geestes tempel is,
Dat Hij *hier* uit genaa bewoont,
En *daar* met Roem en Eere kroont.

4. Dees zaak verëischt geen meer bewijs;
Wiens ziel haar huis in 't Paradijs
Gevestigd heeft, gelooft vollstrekt,
Dat ook het Lijf wordt opgewekt.

542. *Wijze 75.*

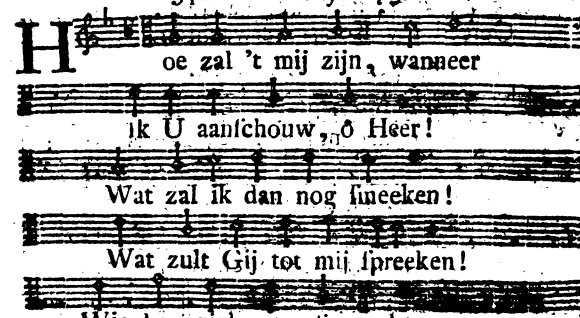

Een treffend denkbeeld maaken?
2. Uwe Oogen en uw' Mond,
Uw Hart, voor ons doorwond,
Daar we onze Hoop op bouwen,
Zal ik voor mij aanschouwen,
En tederlijk begroeten
Uw doorgeboorde Voeten.
3. De Hemelspijs en Lust
Zijn U alleen bewust.
Geen mensch kan die beschrijven;
'k Moet bij 't geloof slechs blijven;
Doch! schoon wij *veel* gelooven,
Zij gaan 't geloof te boven.
4. Gij hebt voor mij bereid
Genot en Heerlijkheid;
Uwe en uws Vaders gaaven,
Die zullen mij daar laaven;
'k Zal mij met U vermaaken;
Niets zal mijn vreugde staaken.
5. Gij weet den tijd daartoe.
Intusschen word niet moê,
Mij daaglijks te bereiden!
Laat me in uw Volheid weiden!
'k Zal dan, zelfs alle nachten,
Gereed uw Komst verwachten.

* 543. *Wijze* 14.

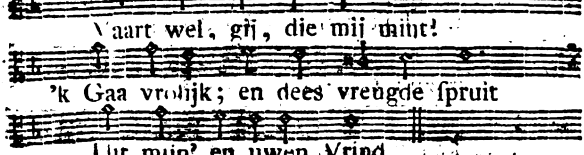

N*u* slaat mijn uurtje; *Nu* is 't uit!
Vaart wel, gij, die mij mint!
'k Gaa vrolijk; en dees vreugde spruit
Uit mijn' en uwen Vrind.

2. *Waar-*

2. *Waarheen, ô Ziel?* Ach stoort mij niet!
Gij weet, tot wien ik spoed.
Mijn Jesus is mijn Liefste; ach ziet!
Hij komt mij te gemoet.
3. *Zoo gaa dan heen!* Nu is 't gedaan!
Wij zien u *hier* niet meer.
Doch! 't komt op weinig uuren aan,
Zoo zien wij u al weêr.
4. Thans weet gij, 't geen gij hier niet wist;
Gij vindt, gij ziet en hoort
Oneindig meer, dan men hier gist
Uit Jesus dierbaar woord.
5. Ja, wist men, 't geen gij weet: geen een
Bleef dan nog gaarne op de aard'.
Wij weeten 't niet, en zijn te vreên;
't Wordt ook *voor ons* bewaard.

·544· *Wijze* 188.

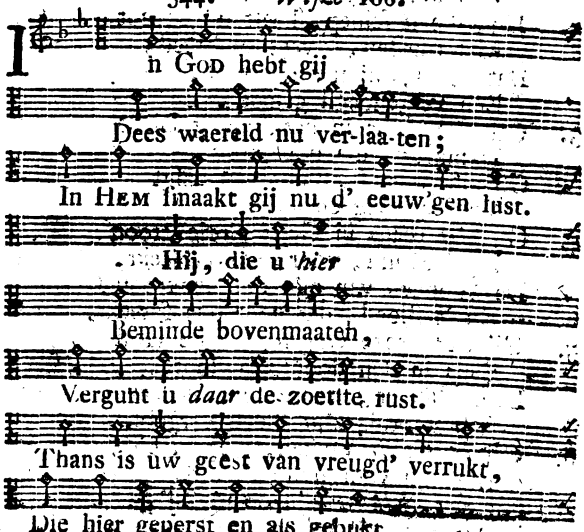

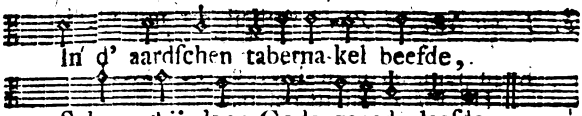

In d' aardschen taberna-kel beefde,

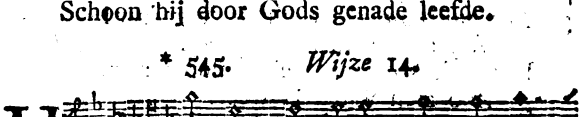

Schoon hij door Gods genade leefde.

* 545. *Wijze* 14.

Hoe lief, hoe zalig slaapt gij nu!

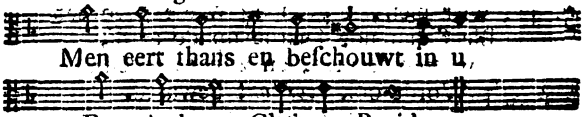

Al uw gekerm heeft uit.

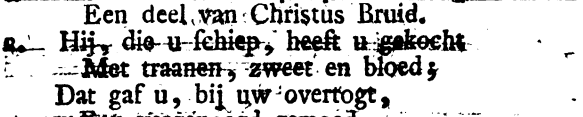

Men eert thans en beschouwt in u,

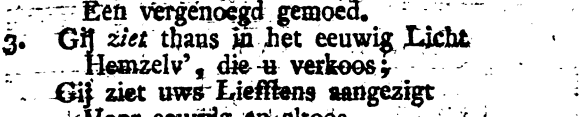

Een deel van Christus Bruid.

2. Hij, die u schiep, heeft u gekocht
Met traanen, zweet en bloed;
Dat gaf u, bij uw overtogt,
Een vergenoegd gemoed.

3. Gij *ziet* thans in het eeuwig Licht
Hemzelv', die u verkoos;
Gij ziet uws Liefstens aangezigt
Voor eeuwig en altoos.

4. Gij *ziet* thans in Gods glorie-troon
Zijn' Mond, voor ons verbleekt,
De Wonden van zijn doornenkroon,
En 't Bloed, dat voor ons spreekt.

5. Gij *ziet* deeze Oogen, die de Heer
Eens in den doodslaap sloot,
Dees Handen, waarin Hij weleer
Aan 't kruis zijn Bloed vergoot.

6. Gij *kust* zijn Voeten, teer en blij;
Die zijn voor u doorboord.
Gij *ziet* en *kust* zijn open' Zij',
Die u voorin bekoort.

7. Thans

7. Thans kunt gij zijn doorstoken Hart,
Naar 't u behaagt, bezien.
Daar is uw Rust, en alle smart
Moet verre van u vliên.
8. Gij *hoort* uws Liefstens eigen Stem!
ô Hemelsch zielsgenot!
Hij spreekt met u, gij spreekt met Hem.
Hoe zalig is uw Lot!
9. Gij *ziet* zelfs 's VADERS aangezigt,
Als Jesus dierb're Bruid;
Gij *ziet* den GEEST in 't godlijk Licht!
'k Zwijg; want wie spreekt *dat* uit?

546. *Wijze* 15.

547. *Wijze* 22.

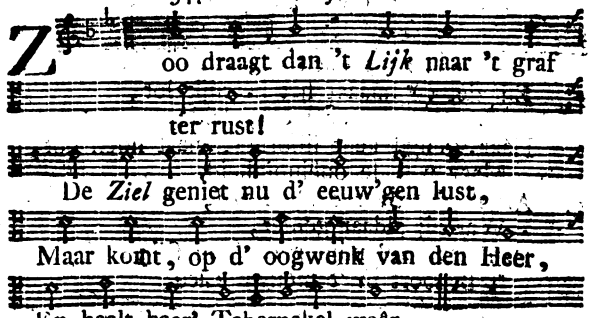

2. Haar jammer, droefheid en ellend'
Had dus een zoet en zalig end';
Zij droeg het Jok van 's Menschenzoon,
En draagt nu vrolijk de Eere-kroon.
3. Haare aardsche wooning wordt tot aard',
En ondertusschen wél bewaard;
Van 't geen bestemd is, optestaan,
Zal niet het minst verlooren gaan.
4. Dit Lichaam, schoon zich onbewust,
Smaakt de verdienste van de Rust
Van 't Lijk des Heeren in het Graf;
't Lijdt dus in de aard' geen smaad noch straf.
5. 't Verderflijk lichaam, dat hier leit,
Slaapt, en verwacht de onsterflijkheid
Ter uure der Verrijzenis,
Wijl Christus ook verreezen is.

548. *Wijze* 14.

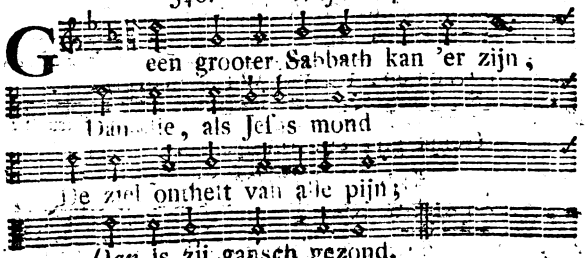

2. Zij ziet en smaakt het heerlijk lot,
Voor haar reeds wechgeleid;
Haar vreugd kent stooring, maat noch slot,
Maar wel de oneindigheid.
3. Als ik daarover denken wil,
Wat zij aldaar geniet,
Dan staan all' mijn gedachten stil;
't Behoort in 't nieuwe Lied.

549. *Wijze* 175.

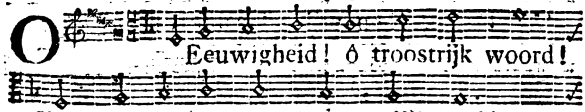

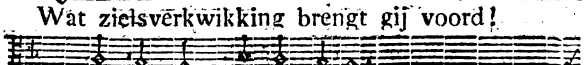

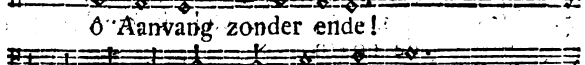

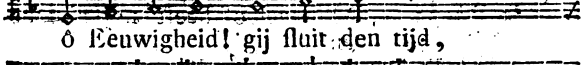

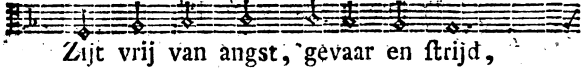

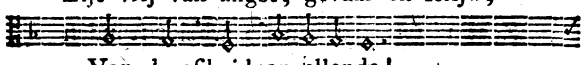

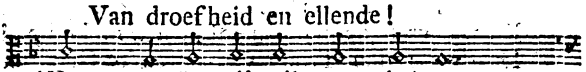

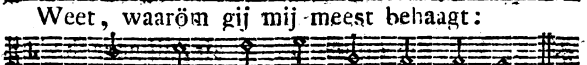

2. Als aller martelaaren pijn
Kon bij malkaâr vergaderd zijn,
Met aller Christ'nen lijden:
En 't wierd gelegd in eene schaal,
En dan in de and're flechs *één* straal
Van 't eindeloos verblijden,
Dat op dit leeven volgen zal:
't Woog zeker daarbij *niet met al.*

550. *Wijze* 58.

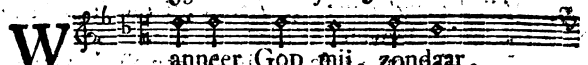

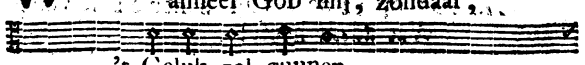

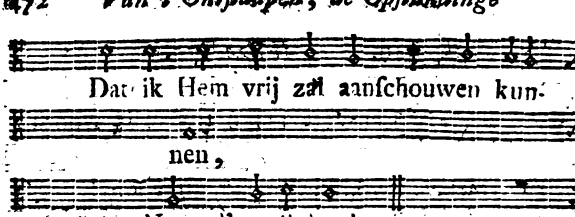

2. Hoe zal 't mij dan weezen! 'k Zie HEM in de oogen!
'k Roep: „ Mijn geloof heeft mij niet bedroogen! "
Ik juich; wat vreugd'!
3. Ach! wat zal 't mij *goed* doen, bij Jesus Wonden
Zoet uitterusten van de arbeids-stonden
In 't jammerdal.
4. En wat vreugde-psalmen zal men *dan* hooren!
Daar voor den Troon van ontelb're Chooren
Gezongen wordt:
5. „ Hij, die op den Troon zit, zij aangebeden,
„ En hooggeloofd in alle eeuwigheden
„ Door Christus Bruid!
6. „ 't LAM is overwaardig, altoos te ontvangen
„ De kracht en Rijkdom en lofgezangen,
„ Wijl 't werd geslagt.
7. „ LAM, voor ons gestorven! uw lievelingen
„ Zullen uit dankbaarheid eeuwig zingen
„ Van uwen Dood.
8. „ Alle Schepsl'en moeten uw liefde prijzen,
„ En wij beginnen op Hemel-wijzen
„ Het Nieuwe Lied." *Openb.* 14: 3.
9. Alles zegg' dan: „ AMEN, " om 't LAM te looven,
Zoo hier op aarde als in 's hemels hoven,
Wat adem heeft!

551. Wij

551. *Wijze* 14.

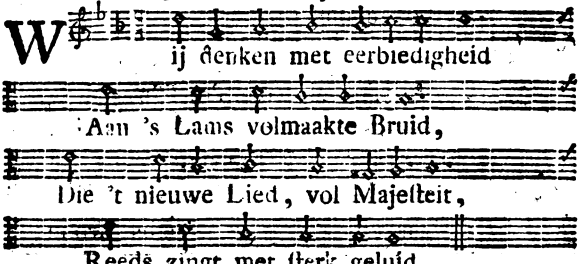

552. *Wijze* 9.

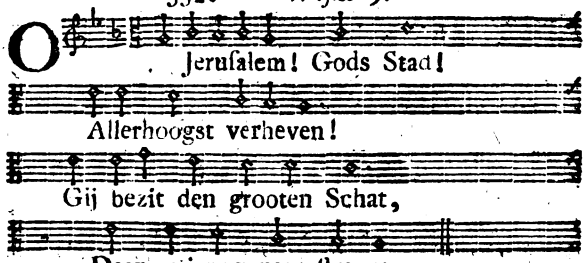

2. Hoe moogt gij te moede zijn,
Gij, die, vrij van zonden,
Van uw traanen, angst en pijn
't Einde hebt gevonden!

3. Gij *aanschouwt*, hetgeen we op aard'
Slechs *geloven* moeten.
Gij, tot Jesus Bruid verklaard,
Kunt Hem nu begroeten!

4. Wij zijn nog in 't jammerdal,
Gaan en zaaien traanen.
Doch! die u naar huis bragt, zal
On den weg ook baanen.

5. Ja, tot uw Vergadering
Zullen wij ook komen;

Wie gelooft, wordt in uw' kring
Zeker opgenomen.
6. O! dan zijn wij bij elkaâr,
Zonder ooit te scheiden.
Dan zal 't LAM zijn dierb're schaar
Overheerlijk weiden. *Openb.* 5: 17.

553. *Wijze* 97.

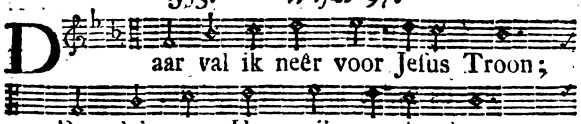

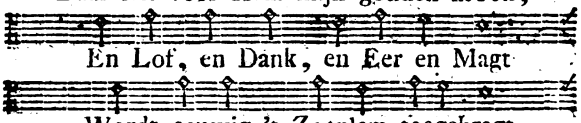

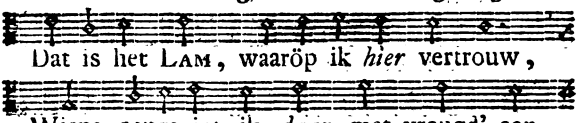

554. *Wijze* 30.

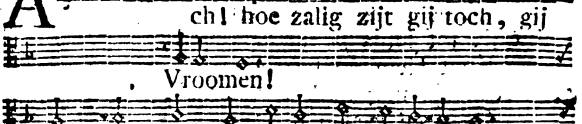

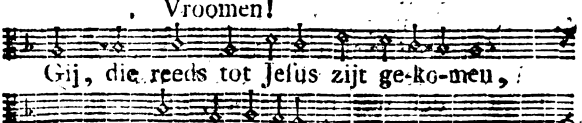

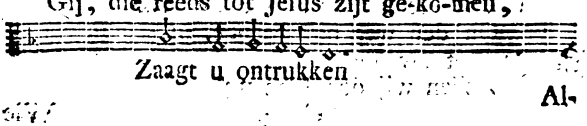

Al-

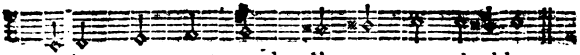

Allen angst en nood, die ons nog drukken.
2. Men moet hier als in een' kerker leeven,
En bijwijlen van benaauwdheid beeven;
Al, waar we op roemen,
Is slechs moeite en harteleed te noemen.
3. Maar Gij! ach, wat hebt gij 't aangenaamer,
Rustende in des Konings Binnenkamer!
(*Hoogel.* 1.
Gij, vrij van strijden,
Kunt u ongestoord in God verblijden.
4. Gij weet thans van jammer, smart noch plaagen,
Hebt, 't LAM *ziende*, nu niets meer te waagen.
't Geloof, 't Vertrouwen
Hebt gij niet meer noodig bij 't aanschouwen.
5. Christus wischt de traanen uit uwe oogen.
Gij bezit, 't geen *wij* te krijgen poogen.
U wordt gezongen,
Wat hier in geen oor nog is gedrongen.
6. Ach! wie zou niet gaarne met u leeven,
En de waereld voor den Hemel geeven?
Wie kan begeeren,
Hier nog langer uw genot te ontbeeren?
7. Kom, ô Jesus, om ons vrij te maaken,
En van al 't gevaar en vrees te slaaken!
Scheur alle banden,
Op dat we in ons haven ras belanden!

555. *Wijze* 9.

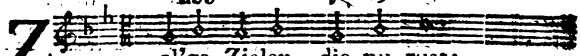

Z al'ge Zielen, die nu rust;

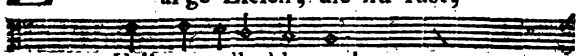

Vrij van alle klagten!

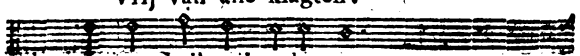

Is uw heil mij onbewust;

't Streels

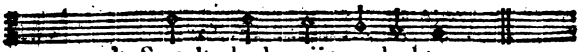

't Streelt doch mijn gedachten.
2. 'k Denk veel aan Jerusalem:
„ Mogte ik reeds daar weezen!"
Maar, dan hoor ik als een stem:
„ 'k Moet u eerst geneezen."
3. 'k Heb dien Arts, dien gij ook hadt;
'k Volg Hem na met weenen;
Hij, die nimmer mij vergat,
Zal me uw lot verleenen.
4. 'k Heb, als ik eens bij u ben,
Alle zegeningen;
't Lied, dat ik *hier* nog niet ken,
Zal ik met u zingen.

556. *Wijze* 249.

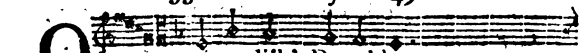

't Ontzaglijk' Engeldom

Verspreidt zijn' glans alöm,

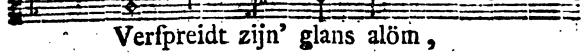

Straalend' als vuur en vlam,

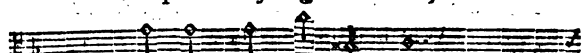

En zingt, van Cith'ren blij verzeld.

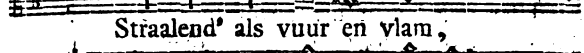

Maar, wat is 't, dat hun Lied ons meldt?

„ Eer' zij 't geslagte LAM!

„ 't Geslagte LAM!

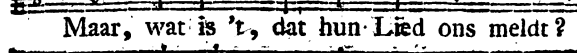

„ Eer' zij 't geslagte LAM!"

* 557. Op

* 557. *Wijze* 22.

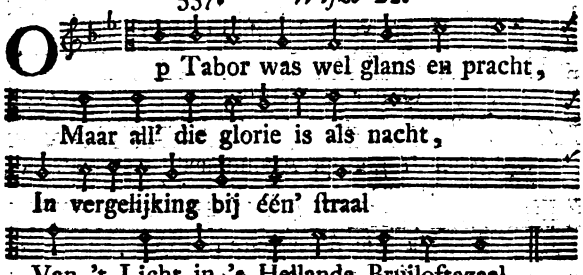

Op Tabor was wel glans en pracht,
Maar all' die glorie is als nacht,
In vergelijking bij één' ſtraal
Van 't Licht in 's Hellands Bruiloftszaal.

2. *Hier* weet men zelfs 't millioendeel niet
Van 't geen men daar verwonderd ziet;
Men vindt genot en heerlijkheid
Ten volle op Salems ſtraat bereid.

3. Wie *daar* verſchijnen mag, vergeet
Al 't aardsch verdriet en harteleed,
Hij, dan *volmaakt* met God vereend,
Heeft uitgeloofd en uitgeweend.

4. Geloof en Hoope houden op,
Maar LIEFDE rijst aldaar in top,
En neemt in eeuwigheid geen end',
Want ze is Jehovahs Element.

5. Men heeft, gekleed in 't godlijk Wit,
Aldaar Gods ſchatten in bezit;
Die *hier* geloofde in 's Heeren Dood,
Zit *daar* verheugd in zijnen Schoot.

558. *Wijze* 161.

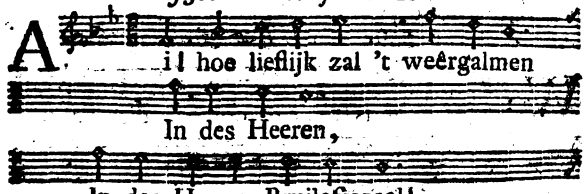

Ai! hoe lieflijk zal 't weêrgalmen
In des Heeren,
In des Heeren Bruiloftszaal!

't En-

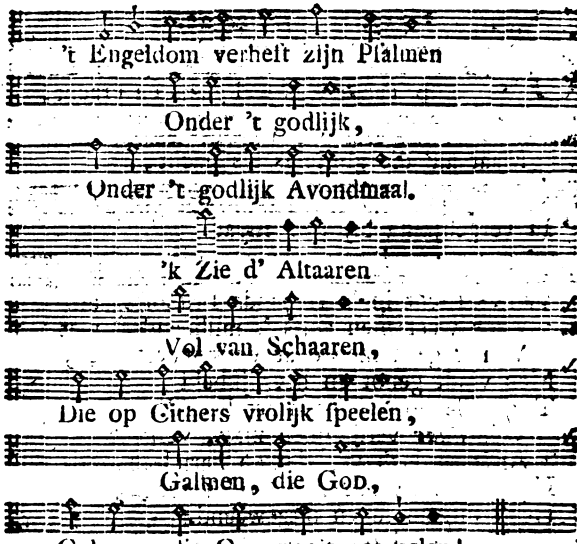

2. Kunt gij 't niet van verre al hooren?
Ach! *dat* is een reine toon!
Die kan 't hemelheir bekooren.
Alles eert daar 's Menschen Zoon;
'k Zie hen allen
Nedervallen
Aan zijn doorgeboorde Voeten;
Om Hem als Gods Lam te groeten.

559. *Wijze 58.*

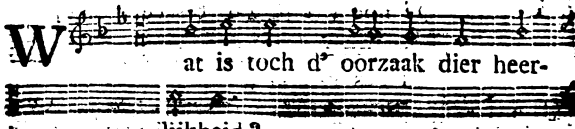

Het

Het BLOED des LAMS, dat voor zondaars

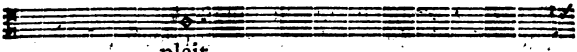

pleit.

Waar' *dat* niet vergooten:

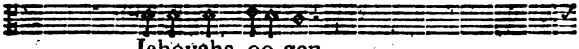

Jehovahs oo-gen

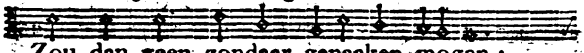

Zou dan geen zondaar genaaken mogen;

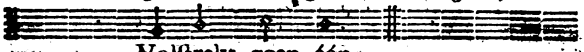

Volstrekt geen één.

2. Wanneer 't Gezelschap, dat door het woord
Van 's Heilands lijdzaamheid werd bekoord,
(*Openb.* 3: 10.
Bij malkaâr zal weezen, geschikt in Chooren:
Ja, dan, *dan* zal men eerst zingen hooren
Van 't BLOED des LAMS.

560.

GEZANG VAN DE GEMEENTE DER REEDS VOLMAAKTE RECHTVAARDIGEN.

Wijze 235.

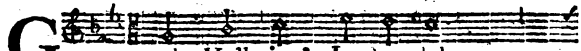

Gods Volk in 't Jammerdal

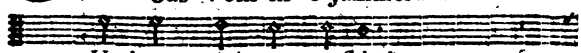

Verheugt zich met geschal,

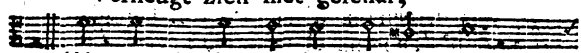

Wanneer 't zich in den gees-te voegt

Bij

Bij Gods Gemeente, die vernoegd
Den schitterenden Troon omgeeft
Van HEM, die dood was en nu leeft,
En, nieuw gekleed in 't Bruidsgewaad,
Volmaakt rechtvaardig voor Hem staat.
D' Aartsëng'len, heilig aangedaan,
Zien haar met veel Verwond'ring aan.
't Gansche Engeldom, hoe *veel* 't vermag,
Beschouwt haar zelfs met diep ontzag.

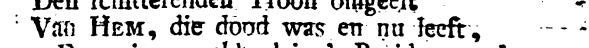

HET NIEUW JERUSALEM,

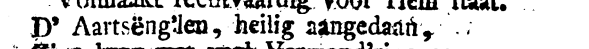

DE HEIL'GE BRUID VAN HEM,

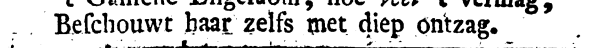

GEKOCHT DOOR ZIJNEN DOOD,

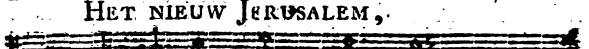

JUICHT BLIJD' IN 'S BRUIGOMS SCHOOT.

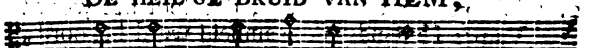

De kind'ren Gods van 't oud verbond,

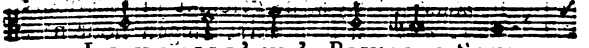

D' Apostels, en wien Je-sus zond,
Der Martelaaren groote schaar,
Ja, d' arme zondaars altegaâr,
Die zalig werden door het Bloed,
Dat 's waerelds zonden heeft geboet,
Behooren tot des Heilands Bruid,
Die Hem nu prijst met sterk geluid;
't Geloovig heir, dat hier nog weent,
Wordt op zijn' tijd met haar verëend,
Als d' een na d' ander, wél bereid,
Zijn' Tabernakel nederleit;
Tot alles, wat tot haar getal

Be-

Digitized by Google

Behoort, ter plaatse weezen zal;

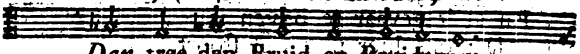

Dan treé-den Bruid en Bruidegom

Is 's VADERS glansrijk Hei-ligdom.

A M E N.

Wijze, 22.

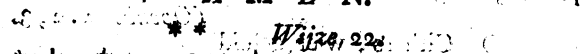

2. Wij voelen, zijnde bij elkaar,

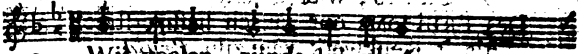

Gemeenschap met de zal'ge schaar,

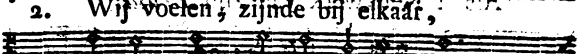

Die 't Einde van 't geloof reeds *heeft*,

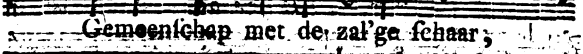

En buiten alle zwakheid leeft.

3. 't Is als of wij met haar gelijk
Het LAM aanbaden in zijn rijk,
Wij nog met traanen, *Zij* verheugd
In lout're en ongestoorde Vreugd.

Wijze 14.

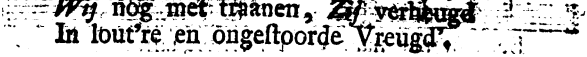

4. Dees blijde schaar was hier, als wij,

Ellendig, maakt en snood,

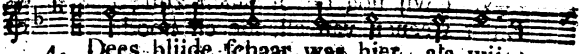

En werd, als wij, gerecht en vrij

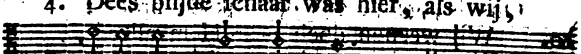

Door Christus Bloed en Dood.

5. Thans weet zij 't gansch Geheimenis,

Daar zij Hem *ziet* en *hoort*,
En al 't gevaar te boven is,
Dat ons hier nog wel stoort.
6. Dies is haar Dankbaarheid volmaakt,
Gelijk haar liefdedrang,
Waarmeê zij tot het LAM genaakt,
En 't prijst met zang op zang.
7. Zij zingt het nieuwe Lied, en speelt
(*Openb.* 14: 2, 3.
Op Cithers, wier geluid
Des BRUIDGOMS oor gansch lieflijk streelt,
Als 't Reukwerk van zijn *Bruid*.

Wijze 28.

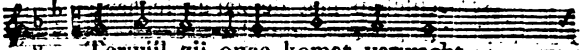

8. Terwijl zij onze komst verwacht,

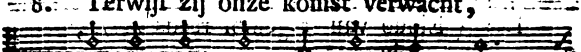

Bereidt de Geest ons door zijn kracht,

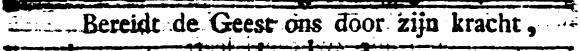

En heiligt ons, om hier van daan

Beltaanbaar naar God heentegaan.
9. Hoe zeer, men ondertusschen kwijn',
Wijl wij nog onvolkomen zijn,
En 't weenen van ellende en nood
Ons is, gelijk ons daaglijksch brood:
10. Wij weenen doch naar Hem alleen,
En zijn in zwakheid wél te vreên;
Wij nad'ren meer en meer aan 't graf,
Met blijdschap; 't is voor ons geen straf.

Wijze 54.

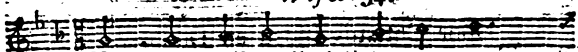

11. Hoe meer wij nad'ren, des te meer

Zien

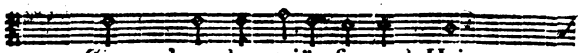

Zien w' op het triömfeerend Heir.

Het geestelijk Getlacht van Sem

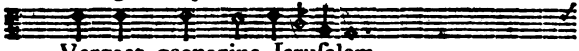

Vergeet geenszins Jeruſalem,

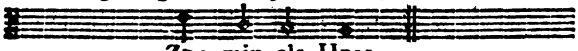

Zoo min als HEM.

12. 't Is één Gemeente, zij en wij;
Zijn w' eens vergaderd: dan is Hij,
De MAN der zielen, blank en rood,
Onze eeuw'ge Tempel, vrij van nood;
Daar is geen Dood.

* * *Wijze* 14.

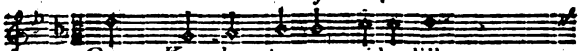

13. GODS *Kranken* komen zekerlijk,

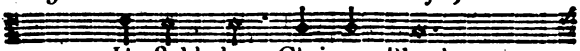

Herſteld door Christus Bloed,

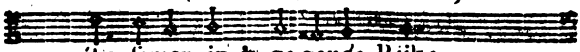

Te ſamen in 't *ge-zonde* Rijk;

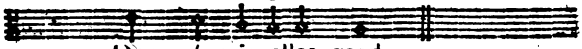

Dan, *dan* is alles goed.

14. 't Voorhangſel zal dan open gaan
Voor 's LAMS *volmaakte* BRUID.
Hier blijven wij verwonderd ſtaan,
En *ons* Gezang is uit.

Einde van het Tweede Deel.

Digitized by Google

Digitized by Google

LOFZANGEN
EN
GEESTLIJKE
LIEDEREN.
DERDE DEEL.

Digitized by Google

Ik zal wel met den Geest zingen, maar ik zal ook met den Verstande zingen. 1 Cor. 14: 15.

Digitized by Google

VAN DE

GEMEENSCHAP DER HEILIGEN

OF DE

GEMEENTE GODS.

Welke Hij verkregen heeft door zijn eigen BLOED. Handel. 20: 28.

Lied * 561. *Wijze* 22.

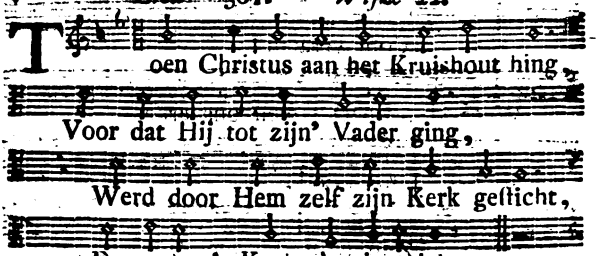

2. Dees Kruisgemeente staat als nog,
Schoon als verborgen; Ze is 'er doch.
Wie gaarne aan Jesus Voeten zit,
Die is van dees Gemeente een Lid.

3. Zij, dus in stilte alom verstrooid,
Wordt meer en meer door Hem voltooid.
De mensch ziet hier of daar een Deel,
Maar God ziet haar in haar Geheel.

* 562. *Wijze* 1.

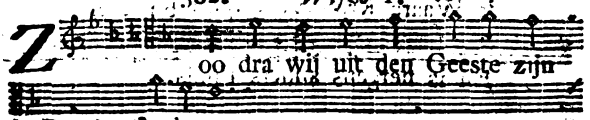

2. Dan is bij ons geen onderscheid te vinden,
Want de ootmoed kan de harten vast verbinden.
3. Dan wijken twisten en nijd en ergernissen,
En komt verschil; de Liefde kan 't beslissen:

563. *Wijze 205.*

564. God

* 564. Wijze 166.

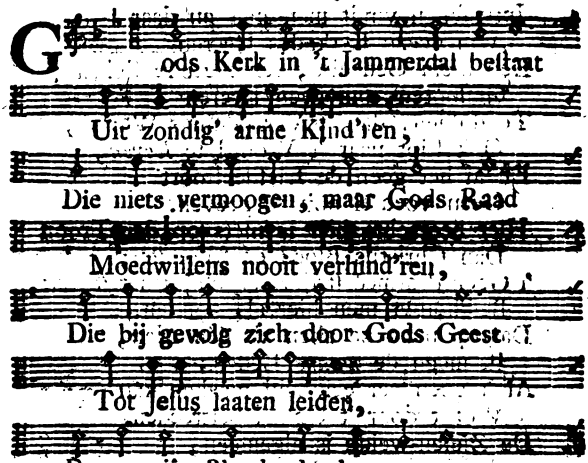

2. Dat Bloed maakt allen eensgezind,
Daar ze anders zeer verschillen,
Wie zonder Jesus 't werk begint,
Zal all' zijn kracht verspillen.
Niets is 'er, dat in liefdegloed
De *Harten* kan verbinden,
Dan 't waar Geloof in Christus Bloed;
Dat kan 't verschil verslinden.

3. De Leden van dees Kerk op aard'
Zijn voor der menschen oogen
Verstrooid, maar in den geest vergaard
Voor God, door zijn Vermogen.
Hij ziet zijn Kerk in haar Geheel,
Zoo duur door Hem verkreegen;
Elk Lid bezit het goede Deel,

En overvloed van zegen.
4. Intusschen vindt men hier en daar
Van deeze Kerk des Heeren
Een klein Gedeelte, een zigtb're Schaar,
Geslooten, om geen Leeren
Te dulden, dan 't Verzoenings-Woord,
Ook stipt naar 't Woord te *leeven*,
En al het geen de Liefde stoort
Geen voedsel ooit te geeven.
5. Hier heerscht, hier is niets op den Troon
Dan Christus Bloed en Wonden;
't Geen daarmee strijdt, al schijnt het *schoon*,
Beschouwt men hier als zonden.
Daaröp staan ze allen als één Man,
Ik meen de *waare* Leden;
Al 't geen verdeeldheid maaken kan
Wordt door 't Gebed bestreeden.
6. De Zielen-weide is algemeen,
En staat voor allen open;
Des gaat het gansche Volk 'er heen;
Elk mag op Voedsel hoopen.
't Is Christus Woord en Sacrament,
In 't heilig Boek beschreeven.
Hem, die een ander Voedsel kent,
Wordt hier geen plaats gegeeven.
7. Is 't Volk vergaderd: Ziet, de Heer
Komt, om zijn Schaar te groeten.
Men ziet Hem niet; maar des te meer
Kan Hem de Geest ontmoeten.
Hij zegent *allen*, doch het meest
De zwakste en teerste Leden,
En werkt met kracht door Woord en Geest
Bij dees gelegenheden.
8. De waare Broederliefde is daar;
Ach! die moet nooit verkouden,
Want ze is voor 't Volk een steun-pilaar,
Om die dan te onderhouden,

Moet

Moet ordening in alles zijn,
Zelfs in de kleinste zaaken;
Want ongeregeldheid kan pijn,
Onvrede en scheuring maaken.
9. Dat is de Grond, waaröm men waakt,
En waaröm bij dees Schaaren
Zoo menig schikking wordt gemaakt:
Men wil 't Verbond bewaaren,
Zoo dat *elk* Lid zijn zalig lot
Moog' *kennen* en *volbrengen*,
En tegen 's Heeren nieuw Gebod
Met voordacht niets gehengen.
10. Alsdan staan dees Gemeentens Gods
Den stroom der waereld tegen,
Gelijk een onbeklimb're Rots,
Geen magt kan haar beweegen;
Zij preeken 't Woord van 't Kruis alöm,
En achten dood noch leeven.
Dat stoort het Antichristendom,
De Poort der Hel moet beeven.
11. Doch zijn zij hier in 't Jammerdal
Nog zwak en onvolkomen,
De waare Schaapen in dien Stal
Van Christus aangenomen,
Zijn trouw, gelukkig; en dees Schaar
Heeft rede, om God te danken;
Maar *hier* blijft doch de Kerk vóorwaar
Een Kranken-Huis vol Kranken.

565. *Wijze* 91.

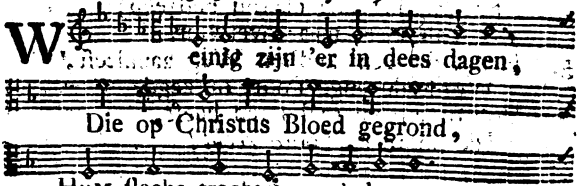

Uit

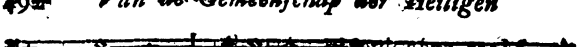

Uit der Zuigelingen mond

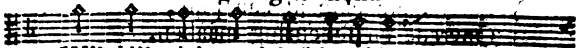

Wil Hij zich een' lof bereiden,

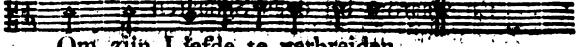

Om zijn Liefde te verbreiden.

* 566. *Wijze 14.*

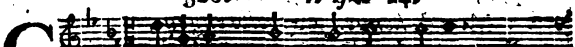

Genade, Gods Genad' alleen,

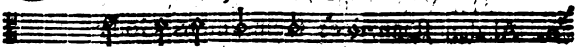

Staat vaster dan een Rots.

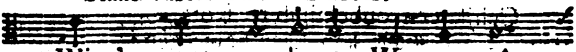

Wie 't waagt, op deezen Weg te treên,

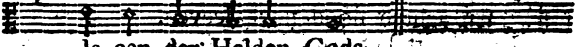

Is een der Helden Gods.

2. Voorwaar! *dat* is de naauwe Weg,
Die tot het leeven leidt, *Matth.* 7 : 14.
Waarvan ik bij ervaaring zeg:
„ Hij is vol lieflijkheid."

3. Het pad, waar op men gaat, is *smal*;
Men *ziet* niets, dat bekoort,
Maar aan weêrszijden 't ak'ligst dal,
En eind'lijk de *enge* Poort.

4. Die Weg nochtans, en deeze alleen,
Is veilig voor een *Kind*;
Al wordt het nog daarbij bestreên:
't Valt niet, maar overwint.

5. Hem, die een' and'ren Weg aankleeft,
Wordt de enge Poort ontzegd.
Wie ooren om te hooren heeft,
Die hoore en hoore *recht!*

567. D' ar-

Digitized by Google

567. *Wijze* 82.

568. *Wijze* 22.

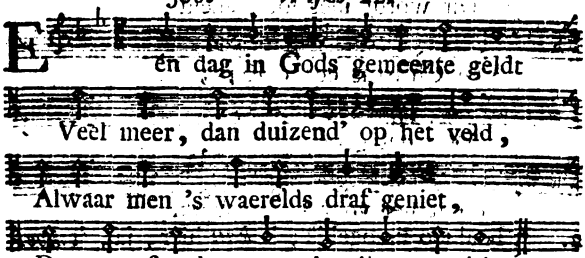

2. Help God! wat is 't een zalig man,
Die tot uw Volk zich rek'nen kan!
Zijn deel is hier en eeuwiglijk
Uw onuitmeetbaar Hemelrijk.

3. Gods hoofd-gebod is, dat elk een
Zich door 't Geloof op 't naauwst vereen'
Met Jesus Christus, zijnen Zoon,
Zoo naauw, dat de Eene in de ander woon'.

4. Het

4. Het tweede zegt tot Christus Schaar:
„ Weest Kind'ren, en bemint elkaâr!"
Wie op dees twee geboden let,
Die leeft in God, en houdt zijn Wet.

* 569. *Wijze* 146.

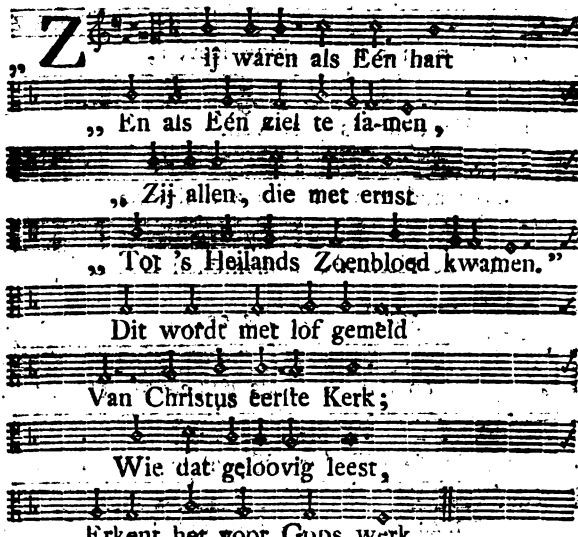

2. 't Is alzoo moogelijk; 't *kan* hier, ja, 't *moet* zoo weezen,
En niemand zegt met grond: „ 't Was moogelijk slechs *voor deezen!*"
Neen, 't kan nog heden zijn, en 't is nog deezen dag
Het Kenmerk van Gods Kerk, en de Eer van haar gezag.
3. Zij, die in Jesus Bloed met hart en ziel gelooven,

Zijn

Zijn *nog* één hart en ziel, en niemand kan 't hun rooven.
Ja, zaagt gij 's éénen ziel den Heiland hulde biên:
't Zou zijn, als of gij 't hart van *allen* hadt gezien.

4. 't Geen heerscht in 's éénen Geest, moet tevens bij den ander
De hoofdzaak zijn en 't wit; dit houdt hen bij elkander.
De aanhanglijkheid aan 't Lam, het Leeven in zijn Bloed,
Dat is 't, het geen bij elk in 't hart regeeren moet.

5. 't *Hart* is alleen verliefd op 't goede werk des Heeren,
't Kleeft Jesus aan, en wil geen ander Voorwerp eeren;
De Ziel zoekt Heiligheid, in waarheid, niet in schijn,
En wenscht niets meer, dan gansch, Eén Geest met HEM te zijn.

6. Dat is de Zaak, waarin men éénsgezind moet weezen;
In and're dingen kan Verschil zijn, als voor deezen. *Hand.* 15.
Dat elk, recht arm en klein, in ééne liefde ontvlamm'!
Zoo zijn we één hart en ziel, en trouw aan 't heilig Lam.

570. *Wijze* 16.

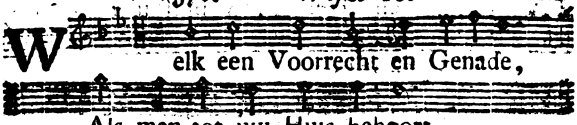

En,

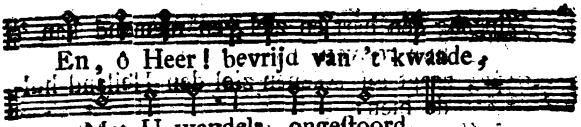

En, ô Heer! bevrijd van 't kwaade,

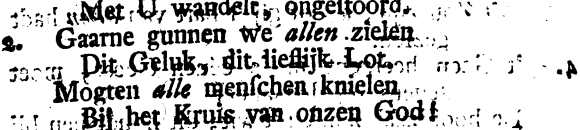

Met U, wandelt, ongestoord.

2. Gaarne gunnen we *allen* zielen
Dit Geluk, dit lieflijk Lot,
Mogten *alle* menschen knielen
Bij het Kruis van onzen God!

* 571. *Wijze* 22.

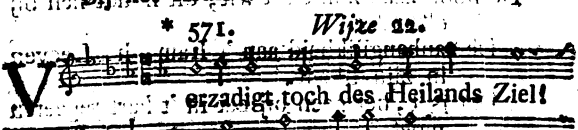

Verzadigt toch des Heilands Ziel!

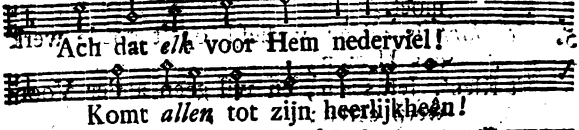

Ach dat *elk* voor Hem nedervïel!

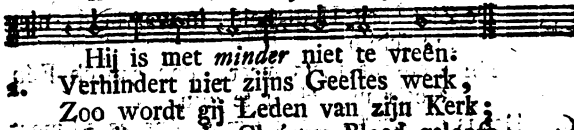

Komt *allen* tot zijn heerlijkheên!

Hij is met *minder* niet te vreên:

1. Verhindert niet zijns Geestes werk,
Zoo wordt gij Leden van zijn Kerk;
Indien ge in Christus Bloed geloóft,
Zoo zijt ge een Lid, Hij is uw Hoofd.

3. 't Komt hier op geen Gezindheid aan;
Wie Hem niet kent, mist 's leevens baan.
Geen één behoort in Christus kring,
Dan die dat Recht van Hem ontving.

572. *Wijze* 180.

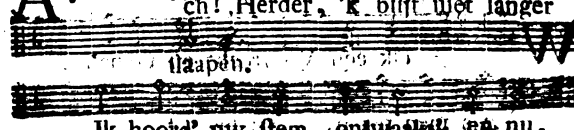

Ach! Herder, 'k blijf niet langer

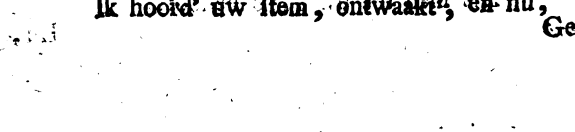

slaapen.

Ik hoord' uw stem, ontwaakt", en nu,

Ge-

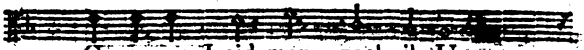

Getrouwe Leidsman, zoek ik U.

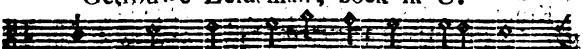

Ach! breng mij spoedig tot de Schaapen,

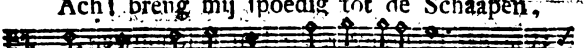

Die uw' ontferming vrolijk roemen,

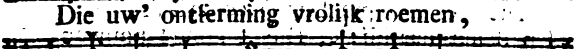

En U haar' Schat, haar Leevensvorst

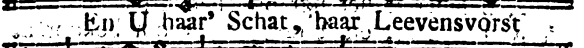

En allerliefsten Herder noemen!

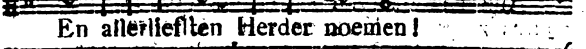

Och! druk

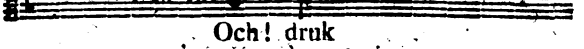

Och! druk mij teder aan uw Borst!

573. *Wijze 184.*

Het Woord van Christus Dood en

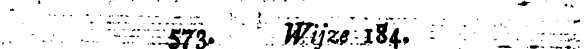

Lijden

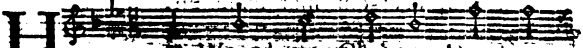

Is der Gemeente sterkt' en kracht.

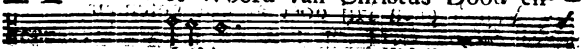

Dat haare Leden t' allen tijden

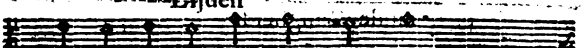

Daarin vereend zijn, is haar magt.

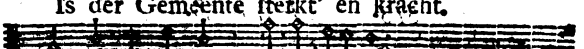

Dat maakt haar tot een' heil'gen Tempel;

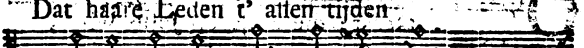

De Helpoort beeft, en laat haar staan.

Komt Satan ook tot op den drempel:

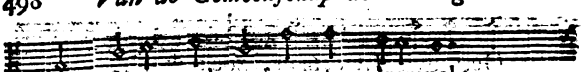

's Lams Bloed verbiedt hem integaan.

2. Wie dat Gebouw recht kan beschouwen,
Die ziet een prachtig Meesterstuk,
En denkt daarbij: „ Die 't konde bouwen,
„ Beschermt het ligt bij allen druk".
't Kan 't hart, en 't oog, en 't oor bekooren.
Alle Eer daarvan komt Jesus toe;
Dies zingt de Kerk en haare Chooren
Den lof des Lams, en wordt niet moê.

574. *Wijze* 14.

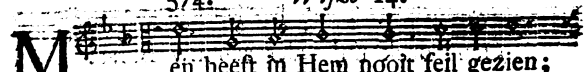

M

en heeft in Hem nooit feil gezien;

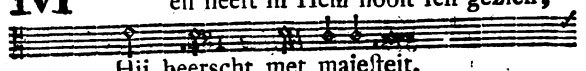

Hij heerscht met majesteit.

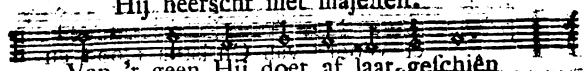

Van 't geen Hij doet af laat geschiên

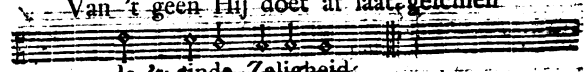

Is 't einde Zaligheid.

575. *Wijze* 58.

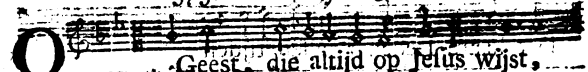

O

Geest, die altijd op Jesus wijst,

En zijn Verdiensten in 't harte prijst,

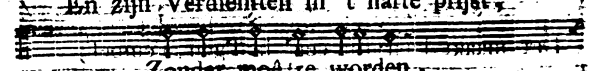

Zonder moê te worden,

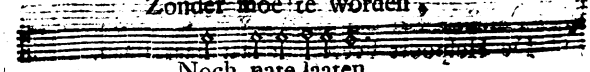

Noch nate-laaten,

Toe

Tot dat men ophoudt, het Lam te haaten!

Blijf bij uw Volk!

2. Want wij gelooven en twijf'len niet,
Dat Gij Gods Wijngaard getrouw begiet,
En den Kruis-Gemeentens, aan Hem verbonden,
Daaglijks verheerlijkt des Heilands Wonden;
Dat is uw Ampt.

3. „ Hij, de Gekruiste, is de waare God".
Dat blijft, al wierden we alöm bespot,
Onze leuze en teken, om te onderscheiden,
Of men een Christen zij, of een Heiden?
't Is 't Schibboleth. *Judic.* 12:6.

4. Op deezen Grond staan we op 't naauwst verëend;
Wie dat niet wil, noch van harten meent,
Is geen waare Broeder, al mogt hij 't schijnen;
Al wat geen waarheid is, zal verdwijnen,
Ter rechter tijd.

5. Christus Gemeente rust slechs in Hem,
Volgt enkel Zijne, en geens Vreemden stem,
Weidt in zijn Verzoeninge en Zegeningen,
En vindt in 't Zoenbloed voor alle dingen
Haar Element.

576. *Wijze* 166.

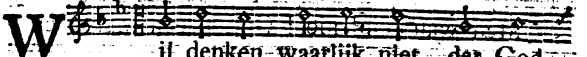

Wij denken waarlijk niet, dat God

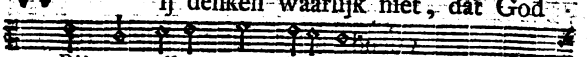

Bij ons alleen zou woonen.

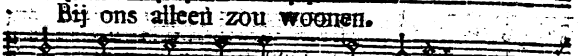

Wij zien, dat and'ren 't waar genot

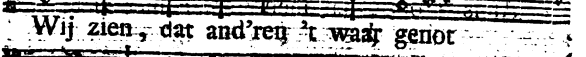

Ook hebben en vertoonen.

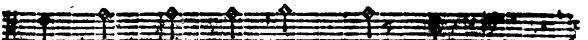
Dat baart geen wangunst; neen, ach neen;

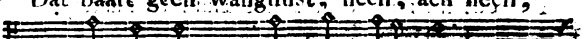
't Is veelmeer 't geen wij wenschen.

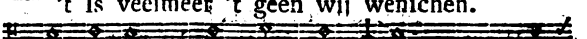
Wij willen 't niet voor ons alleen,

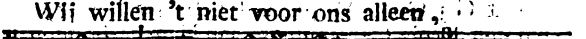
Maar gunnen 't allen menschen.

577. *Wijze* 115.

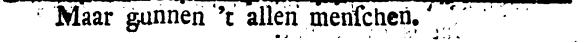
Hoe zalig is 't,

Den Vrede na-te-jaagen

En zelfs met een', die zulks het minst

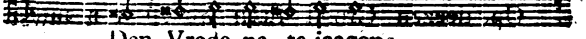
verdiend!

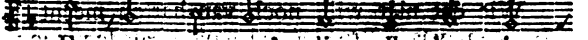
Hoe wrev'lig zich

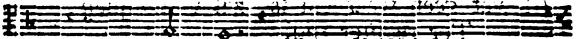
Een zondaar moog gedraagen,

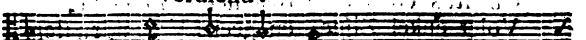
Men wanhoop' niet! God is een Menschen-

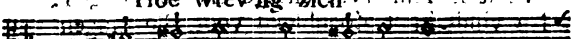
vriend.

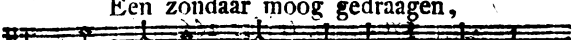
Al is 't ook, dat men 't *hier* niet ziet:

Menschlievendheid en hoop

En

Digitized by Google

En 't wenschen schaadt ons niet.

578. *Wijze* 90.

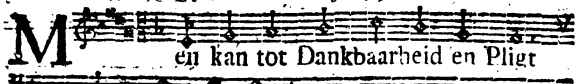

Men kan tot Dankbaarheid en Pligt

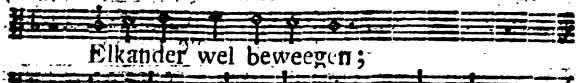

Elkander wel beweegen;

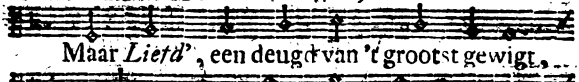

Maar *Liefd'*, een deugd van 't grootst gewigt,

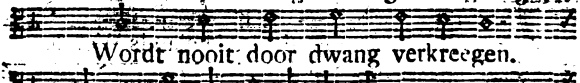

Wordt nooit door dwang verkreegen.

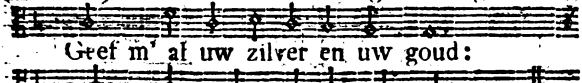

Geef m' al uw zilver en uw goud:

Nooit wordt daar Liefde door gebouwd.

2. De vrees vóor de eeuw'ge helsche pijn
Kan ook geen Liefde baaren:
't Lichaamlijk Zien kan 't ook niet zijn;
Men *ziet*, en laat het vaaren. *Joan.* 9:41.
De Liefde, die de *harten* bindt,
Hoeft niet te *zien*, waaröm zij mint.

3. Men mint het geen nooit werd gezien,
Nooit werd getast met handen.
Al ziet men niet, kan 't doch geschiên,
Dat onze harten branden.
Op deeze wijs, met zulk een vlam
Bemint mijn ziel 't geslagte Lam.

4. Hij, die aan 't Kruis gehangen wierd,
Van 't oude Volk verlaaten,
Hij, die met kruis en smaad versiert
Zijn zalige onderzaaten,
Is mijn en mijner Broed'ren Hoofd,
In wien ons hart en ziel gelooft.

579. *Wijze* 185.

580. *Wijze* 58.

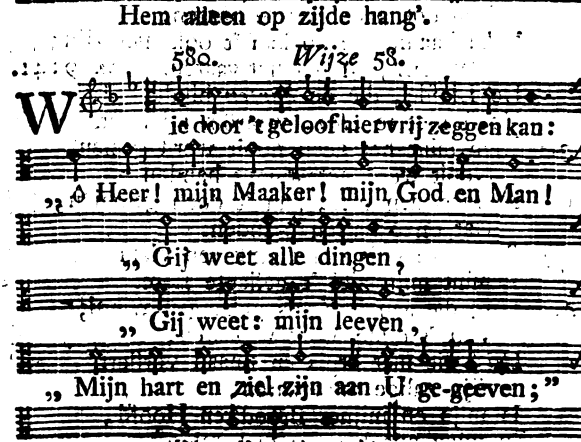

2. Maar

2. Maar wie dat niet kan, die treê toch toe,
En zeg: „ Ach Jesus! Ach word niet moê!
„ Ik ben toch uw Schepsel; 'k woon bij uw Leden;
„ Kent Gij mijn hart ook niet overreeden?
„ Ik ween bedroefd".

581. *Wijze* 16.

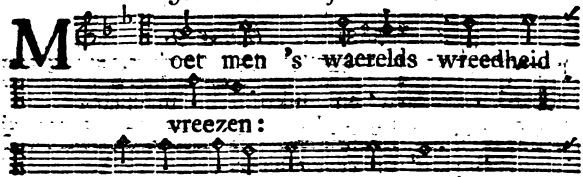

582. *Wijze* 199.

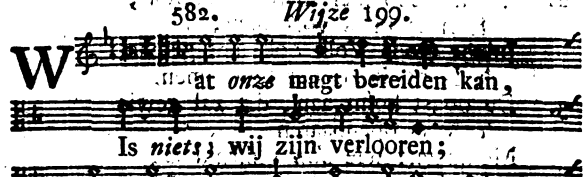

* 583. *Wijze* 9.

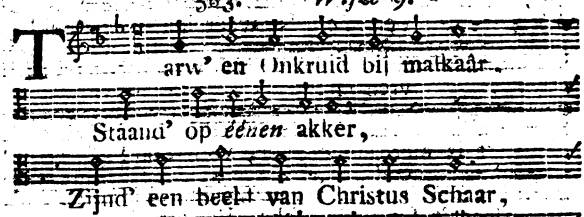

(*Matth.* 13: 24 enz.

2, 't Gaat zoo hier in 't Jammerdal;
Hier is niets volkomen;
Juicht Gods Volk ook met geschal:
't Is nooit zonder schroomen.

3. De oogst komt aan, die zal gewis
't Alles openbaaren.
Menschen! wie *aan* onkruid is,
Denkt, hoe zal die vaaren?

* 584. *Wijze* 166.

Die

Die Hem van ganscher harten

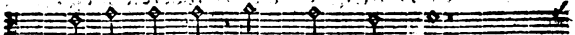

Aanhangen en hunn' dierb'ren Schat

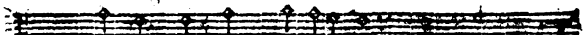

Altoos getrouw bewaaren,

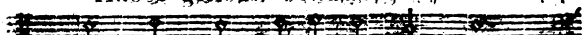

Kan Hem, met voorbedachtheid, dat

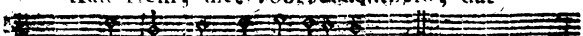

Onmoogelijk wedervaaren.

2. Doch dat, helaas! dat kan geschiên,
Dat eens ligtzinn'ge Leden
Hem smart en and'ren aanstoot biên,
Door buitenspooriqheden,
Of ontrouw worden, of zich niet
Voorzigtiglijk gedraagen.
Dat baart veel droefheid en verdriet;
Ach! dat is te beklaagen.

* 585. *Wijze 22.*

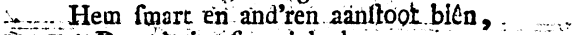

O Stichter van het Nieuw Verbond!

Wij smeeken U met hart en mond:

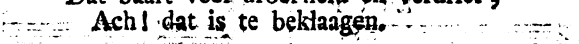

Geef ons, dat elks geloof gedij',

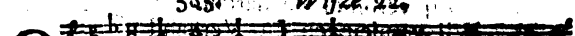

En diep in U geworteld zij!

2. Opdat uw Kruis-Volk voor U kniel'
Verëenigd, als één hart en ziel,
Gelijk uwe eerste Christ'nen-Schaar!
Ach! dat dit all'szins kenbaar waar'!

3. ô Jesus! geef ons, U ter Eer',

Dat

Dat ons gedrag met onze Leer
Niet strijdig zij, maar 't groot gezag
Uws Heilwoords altoos staaven mag!

* 586. *Wijze* 124.

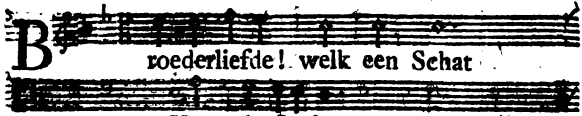

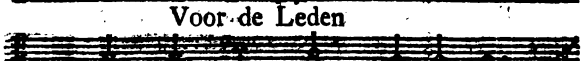

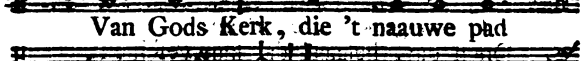

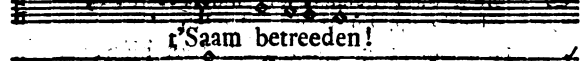

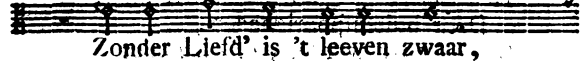

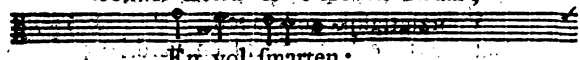

2. Wij vernieuwen dit Verbond
Alle dagen;
Ja, men geeft elkaar de hand,
Om te draagen
Al wat zwaar of bitter is;
't Gaat gezwinder,
En de last drukt minder.

587. *Wijze* 16.

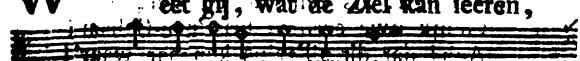

Aan

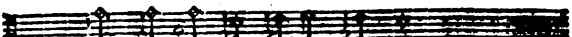

Aan de Voeten onzes Heeren?

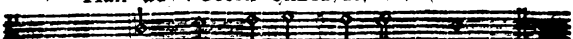

Niets dan Liefde, dat is 't Wit.

2. Als wij flechs eenvoudig blijven,
Zien wij 't al in 't waare licht;
Maar als wij daar buiten drijven,
Hebben we een verkeerd gezigt.

* 588. *Wijze* 15.

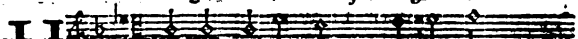

Hieraan erkennen w' alleermeest

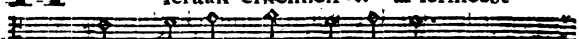

Hen, die het LAM aankleeven:

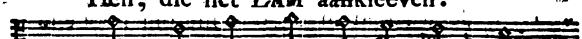

„ Men voelt en merkt in hun den *Geest*,

„ Dien 't LAM alleen kan geeven."
(1 *Joan.* 4: 13.

2. Gebaarden, Woorden en de Stem
Kan de een van d'ander leeren,
Maar niet de *Kracht*, den Geest uit Hem;
Die laat zich niet verkeeren.

589. *Wijze* 36.

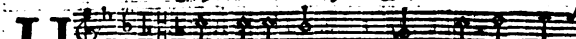

Hoe zalig is 't, zich zelven te

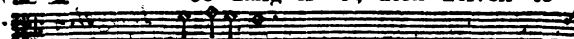

verzaaken,

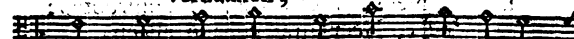

En steeds in liefd', ô LAM, tot U te

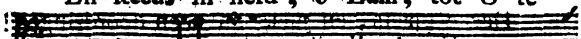

blaaken!

Dier

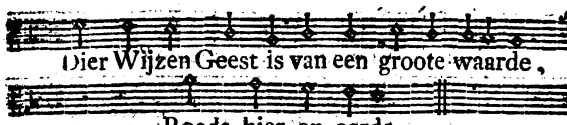

590. *Wijze* 185.

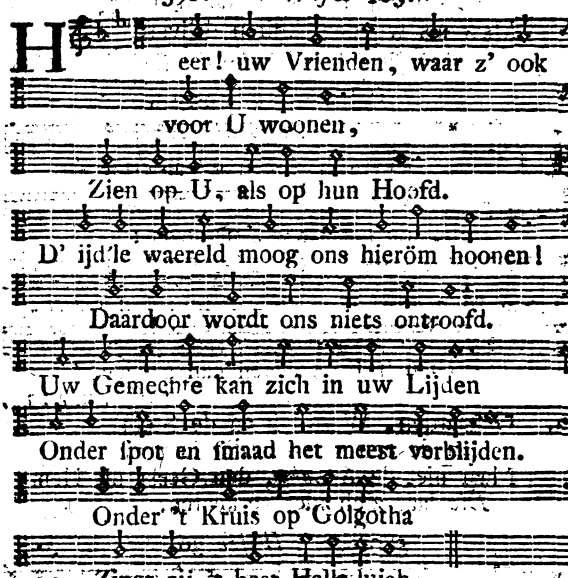

2. Maak ons tot een' Hof, voor U beslooten,
Hoogel. 4 : 12.
En bezoek ons als voorheen!
Is hier menig Bloem voor U gesprooten:
't Is, Heer! uw genade alleen.
Wil nog verder met uw zegeningen
Deeze plaats, en merg en been doordringen!
Want wij zijn toch nooit verblijd,
Dan wanneer Gij bij ons zijt.

591. God

Digitized by Google

591. *Wijze* 195.

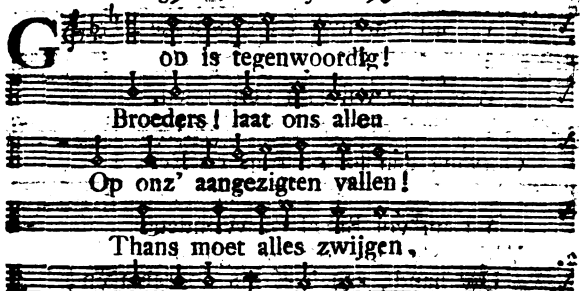

592. *Wijze* 166.

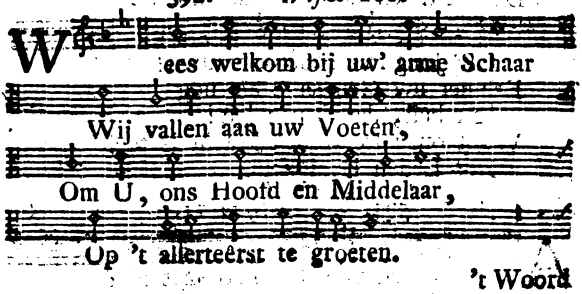

't Woord

't Woord van uw Kruis is onze leer,

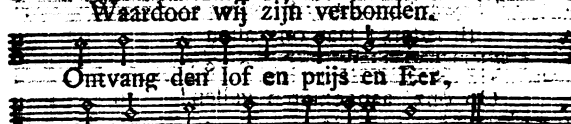

Waardoor wij zijn verbonden.

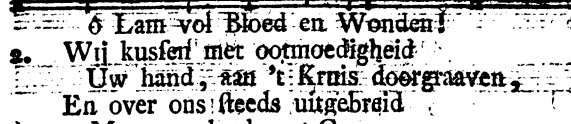

Ontvang den lof en prijs en Eer,

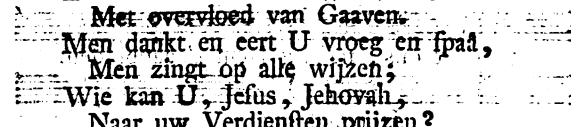

ô Lam vol Bloed en Wonden!

2. Wij kussen met ootmoedigheid
Uw hand, aan 't Kruis doorgraaven,
En over ons steeds uitgebreid
Met overvloed van Gaaven.
Men dankt en eert U vroeg en spaa,
Men zingt op alle wijzen;
Wie kan U, Jesus, Jehovah,
Naar uw Verdiensten prijzen?

593. *Wijze* 14.

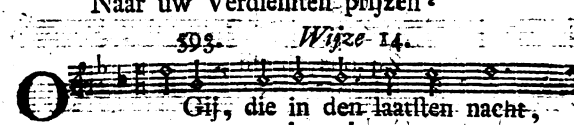

O Gij, die in den laatsten nacht,

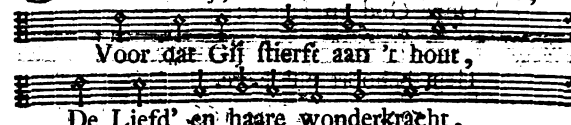

Voor dat Gij stierft aan 't hout,

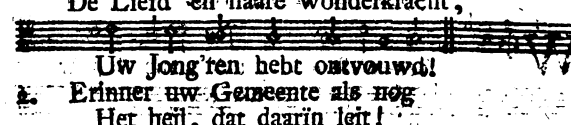

De Liefd' en haare wonderkracht,

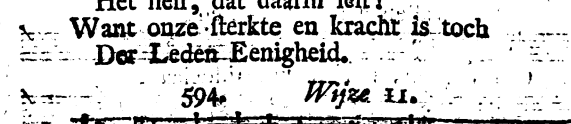

Uw Jong'ren hebt ontvouwd!

1. Erinner uw Gemeente als nog
Het heil, dat daarin leit!
Want onze sterkte en kracht is toch
Der Leden Eenigheid.

594. *Wijze* 11.

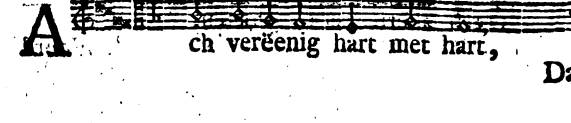

Ach verëenig hart met hart,

Dat

Dat ons niets, noch Eer noch Smart,

Scheuren moog'l Knoop met uw hand

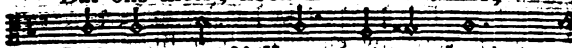

Den gewijden Broederband!

595. *Wijze* 151.

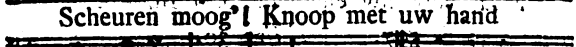

Wijzijn uw teder Ranken,

Daar Gij de Wijnstok zijt.

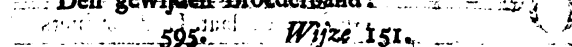

Wij hebben 't U te danken,

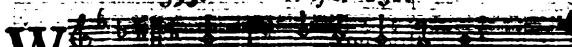

Als onze vrucht gedijt.

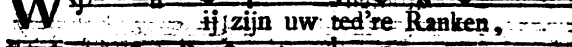

Geef, dat wij aan U blijven,

En wassen meer en meer!

Laat uwen Geest ons drijven

Tot Werken U ter Eer'!

596. *Wijze* 22.

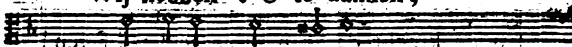

Wijzijn door 't Recht aan U ver-

knocht,

Wijl Gij ons *schiept*, en dan nog *kocht*,

Voor

Voor zilver, goud noch ander Goed,

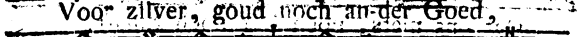

Maar voor uw eigen dierbaar BLOED.

597. *Wijze* 30.

O Gemeente! laat U door niets

stooren,

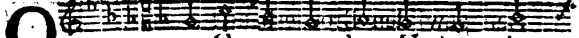

Om het Bloed, waardoor zij zijt herboren,

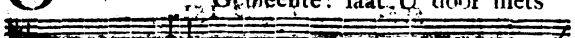

Hoog te verheffen,

En de kracht daarvan *meer* te beseffen!

598. *Wijze* 205.

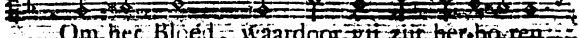

Wees geloofd,

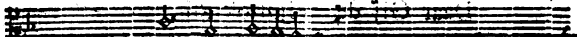

O Lam! ons Hoofd!

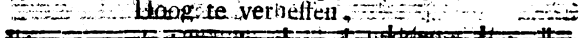

En alles zij op U gewaagd!

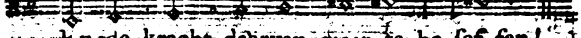

't Gaat toch goed,

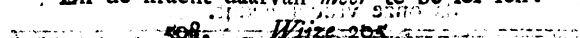

Wanneer men doet

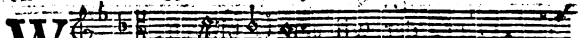

Al 't geen men weet, dat U behaagt.

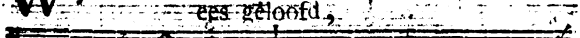

Dat 's de Sterkte van uw Schaar,

Dat

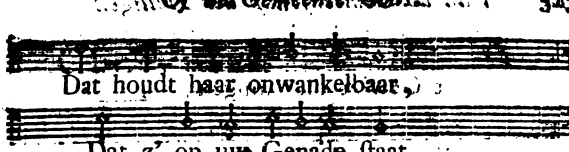

Dat houdt haar onwankelbaar,

Dat z' op uw Genade staat,

En zich op uw Woord verlaat.

599. *Wijze* 22.

Wij geeven ons daaröp de hand

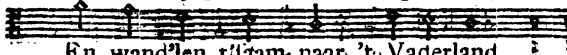

En wand'len t'saam naar 't Vaderland,

Waartoe Gij d' ingang ons verwiert,

Toen G' als ons Borg en Bruigom tiert.

600. *Wijze* 135.

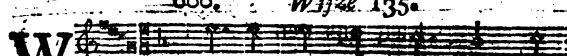

Wie kan, ô Heer! de Wond'ren

ooit verhaalen,

Die G' aan uw Huis en Volk reeds hebt

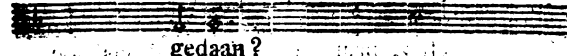

gedaan?

Wie kan 't getal dier Daaden ooit bepaalen?

Men moet verstomd in zielverrukking staan.

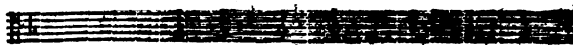
't Gewigt dier dingen

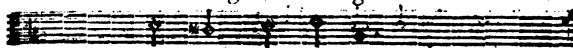
Kan ons doordringen,

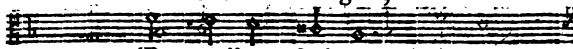
Tot zwijgen dwingen;

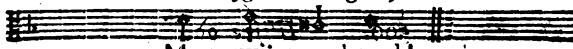
Men zwijgt verbaasd!

601. *Wijze* 30.

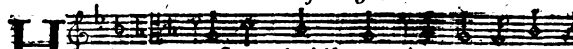
Heef op beid' uw doorgeboorde

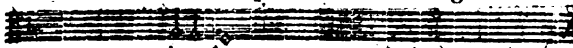
handen

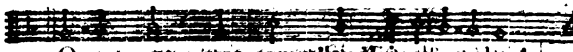
O-ver ons, met romm'lend' ingewanden!

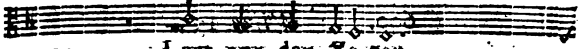
Laat ons den Ze-gen

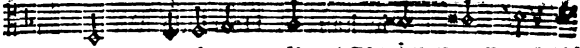
Gansch genieten, dien G' ons hebt ver-

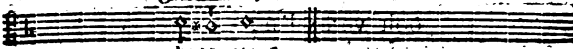
kree-gen!

602. *Wijze* 16.

Jesus, naar wiens Naam w' ons noe

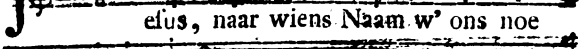
men!

Gij weet, *wie* wij allen zijn,

Of

Digitized by Google

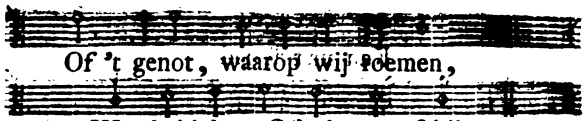

Of 't genot, waarop wij roemen,

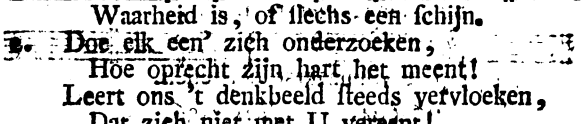

Waarheid is, of slechs een schijn.

2. Doe elk een' zich onderzoeken,
Hoe oprecht zijn hart het meent!
Leert ons 't denkbeeld steeds vervloeken,
Dat zich niet met U vereent!

3. Gij moet uw Gemeente maaken
Naar uw Zin; want haar gelaat,
Het zij goed, of 't zij te laaken,
Brengt U Roem, of schande en smaad.

4. Oordeel, Heer! bij tijds ons harte,
Eer Gij onze Rechter wordt!
't Afdoen, maakt veel grooter smarte,
Als het lang wordt opgeschort.

503. *Wijze* 195.

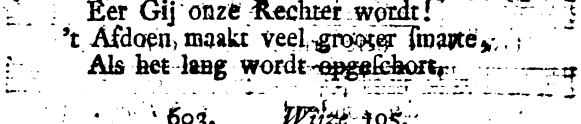

Helper der Verdwaalden

In hun eigen wegen!

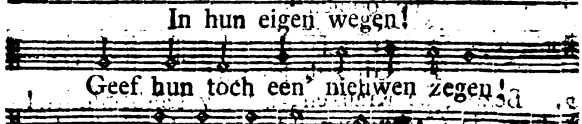

Geef hun toch een' nieuwen zegen!

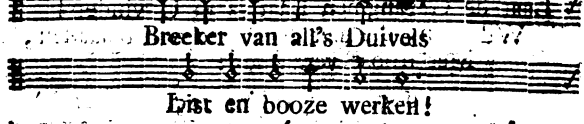

Breeker van all's Duivels

List en booze werken!

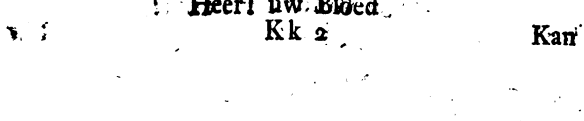

Doe uw kracht nu dubbeld merken!

Heer! uw Bloed

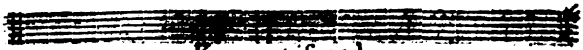

Kan met spoed

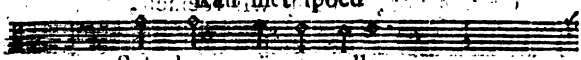

Schadens, niet te tellen,

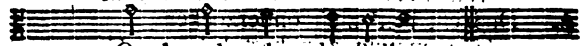

Op 't volmaaktst herstellen.

* 604. *Wijze 36.*

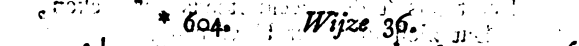

Wil, Heer! door de Verdiensten

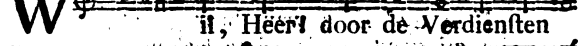

uwer Wonden

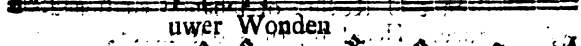

Uw Volk beschermen voor den mensch

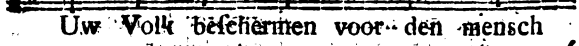

der zonden! *2 Thess. 2: 3.*

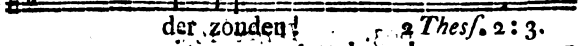

Weer al 't gevaar, en leer ons 't kwaad

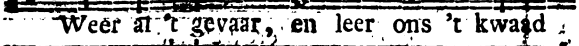

be-toomen,

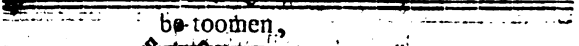

Tot Gij zult komen!

2. Bezorg de Kranken, als uw teerbeminden!
Laat de Gevang'nen Laafuis in U vinden!
Wil allen, die met droefheid zijn belaaden,
Met troost verzaaden!

605. *Wijze 125.*

O Vader aller Vroomen!

Geheiligd word' uw Naam!

Uw

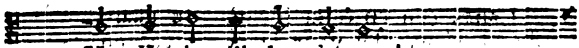
Uw Koningrijk laat komen!

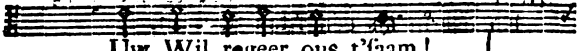
Uw Wil regeer ons t'saam!

Geef brood! Vergeeft de schulden!

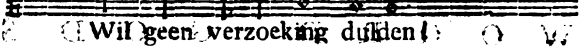
Wil geen verzoeking dulden!

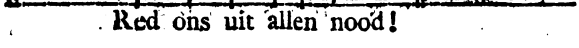
Red ons uit allen nood!

606. *Wijze* 14.

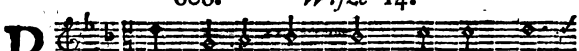
Reeds langen tijd draagt ons de Heer

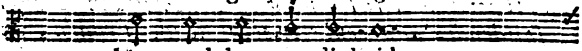
Met veel langmoedigheid,

En ziet nog weinig Roem en Eer

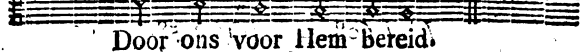
Door ons voor Hem bereid.

* 607. *Wijze* 26.

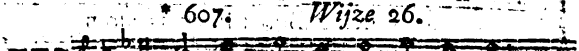
Wij slaan de handen in malkaâr,

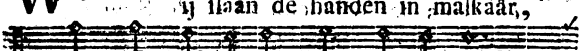
Om *meer* in Liefde t'saam te vloeïen,

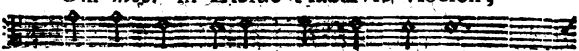
En als een goede Boom te bloeïen,

Gelijk 't betaamt voor Christus Schaar.

2. Langs één en 't zelfde Pad te gaan,
Eén hart en ziel voor Hem te weezen,
Al 't geen Hem niet behaagt, te vreezen,
En daarin als één Man te staan.

VAN HET

WOORD GODS

EN DESZELS

GETUIGEN.

Het Woord Gods is levendig en krachtig, en scherpsnijdender dan eenig tweesnijdende swaard, en gaat door tot de verdeelinge der Ziele en des Geestes, en der 't samenvoegsel, en des mergs, en is een Oordeeler der gedachten en der overleggingen des harten. Hebr. 4: 12.

Lied 608. *Wijze* 58.

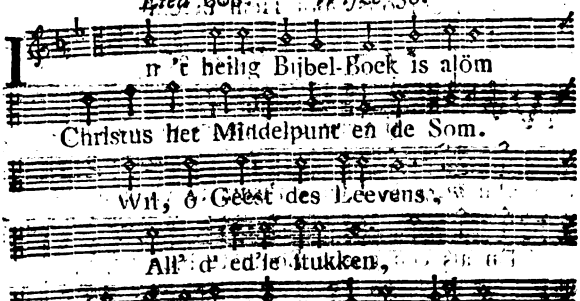

In

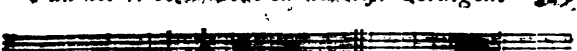

In ieders hart!

2. 't Woord der Verzoening, dat dierbaar Woord,
Is ons genoeg, om door de enge poort
Tot het eeuwig Leeven *gewis* te komen;
Wie daarbij blijft, heeft geenszins te schroomen
Voor Dweeperij.

3. Maar des te vuur'ger is ons Gebed,
Dat nooit dit Woord bij ons word' besmet
Door die vreemde dingen, die naar hem zweemen,
Die ons de zaligheid tracht te ontneemen;
Dat God bewaar'!

4. Al kwame een Engel uit 's Hemels trans,
Met veel Welspreekendheid, pracht en glans,
En wilde ons van 't Zoenbloed wech redeneeren;
Of ons iets hooger of dieper leeren:
Die zij vervloekt! *Gal.* 1.

609. *Wijze* 221.

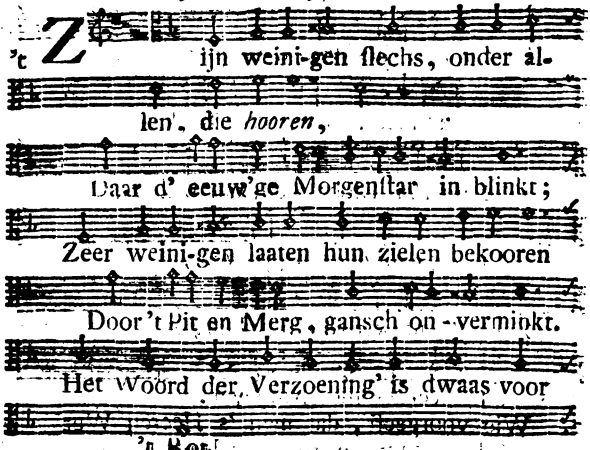

Der Wijzen en Troisen, die 't Lam en God,

In Schijn hoog verheffend', in 't harte ver-

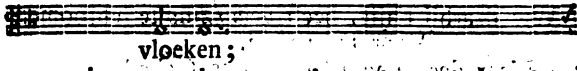
vloeken;

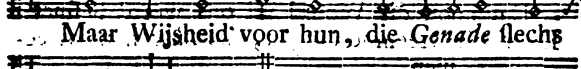
Maar Wijsheid voor hun, die *Genade* slechs

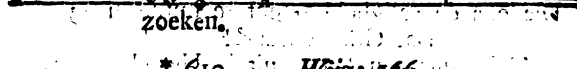
zoeken.

* 610. *Wijze* 166.

De waare Toetssteen van al 't geen

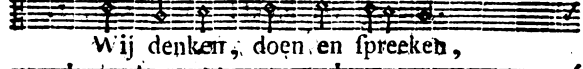
Wij denken, doen en spreeken,

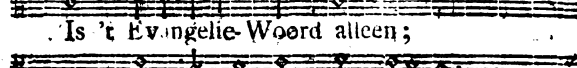
Is 't Evangelie-Woord alleen;

't Laat niet in twijf'ling steeken

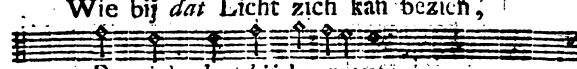
Wie bij *dat* Licht zich kan bezien,

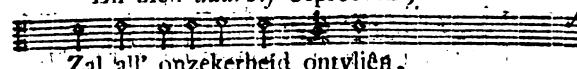
En zich *daarbij* beproeven,

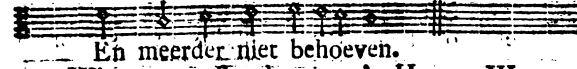
Zal all' onzekerheid ontvliên,

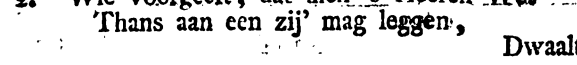
En meerder niet behoeven.

2. Wie voorgeeft, dat men 's Heeren Wet
Thans aan een zij' mag leggen,

Dwaalt

Dwaalt vreeslijk. Wie op Christus let,
Zal 't ons wel anders zeggen.
De leer der Wet, haar strengste Zin
Wordt op 't volmaaktst gevonden
In 't Woord van 't Kruis; men wordt daarin
Naauw aan Gods Wet verbonden.
3. Doch, dit is 't onderscheid: Het Woord
Des Kruises eischt met reden
Oneindig *meer*; zijn Kracht doorboort
Ons hart en ziel en leden.
De eisch van het Evangelie staat
Niet slechs op *Doen* en *Laaten*,
Maar doet zelfs 't harte tot het kwaad
De teerste *Neiging* haaten.
4. Dit Woord bevat dus niet alleen
De Zedeleer der Jooden,
Maar eischt van ons, HEM na te treên,
Die zich voor ons liet dooden.
't Is de allerscherpste, een vuur'ge Wet;
Zij duldt geen *stof* der Zonden.
Doch, wie haar houdt, heeft, naauwgezet,
Niets ligter ooit gevonden.

* 681. *Wijze* 22.

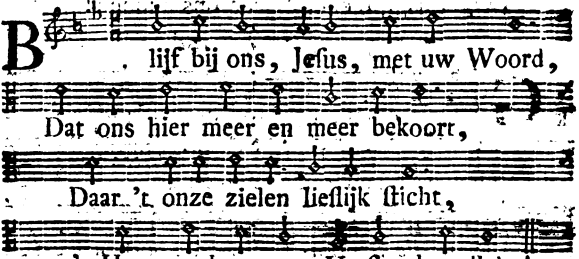

2. Waar' niet uw Woord bij ons bekend;
De Oneenigheid had dan geen end'.

Eén Woord van U is ons meer waard,
Dan *aller* menschen woord op de aard'.

612. *Wijze* 84.

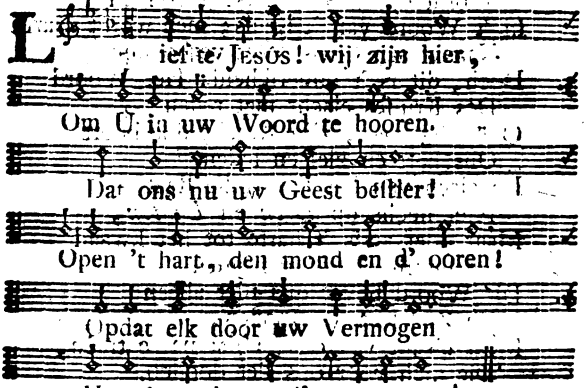

2. Als ons Weeten en Verstand
Is met duisternisse omgeeven,
't Zij ons hart in liefde brandt;
Dan, dan heeft men Licht en Leeven.
Daaröm, Heer! wees in ons midden!
Leer ons spreeken! leer ons bidden!

* 613. *Wijze* 166.

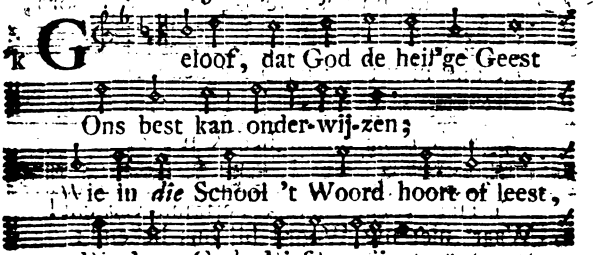

Kan

Kan 't Evangelium verstaan,

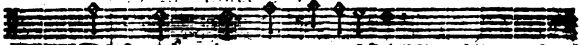
De kracht daarvan gevoelen,

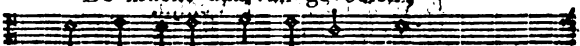
En ziet alleen het oogmerk aan,

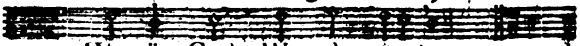
Waaröp Gods Woorden doelen.

2. God kan zijn Woord, zoo als 't daar is,
Herroepen, noch verdraaiën;
Wie dat verwacht, zal zich gewis
Met harssenschimmen paaiën.
God zegt, dat zonder Christus Bloed
Geen mensch kan zalig weezen. *Joan.* 6: 53.
Wie nu een and're hoop nog voedt,
Mag Gods bestraffing vreezen!

* 614. *Wijze* 146.

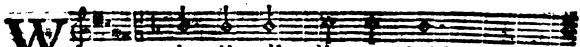
Wie zijt gij, die zoo luid

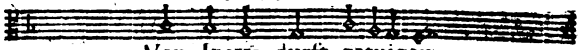
Van Jesus durft getuigen,

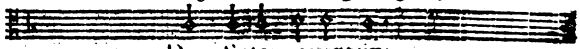
Den Satan overwint,

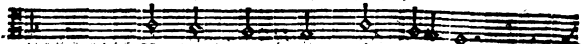
En 'all' zijn magt doet buigen?

Antwoord:

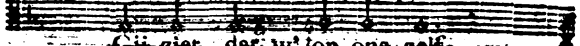
Gij ziet, dat w' op ons zelf

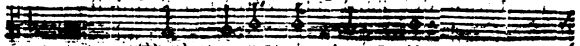
Sleechs *arme* zondaars zijn;

Maar

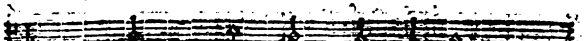

Maar 't Bloed des Lams in ons

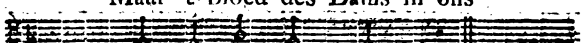

Is voor de Hel 't Venijn.

615. *Wijze* 121.

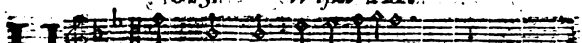

Het Godslam is geslagt;

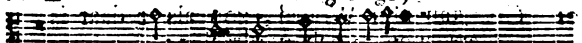

Ons Heil is weêrgebragt;

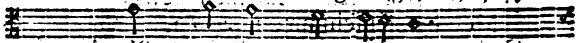

Wie 't nu nog moet derven,

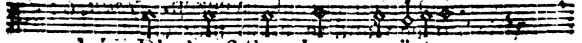

Die heeft het LAM verächt;

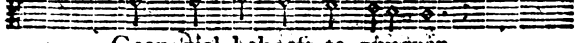

Geen ziel behoeft te zwerven,

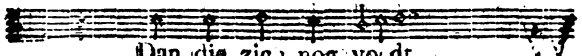

Dan die zich nog voedt

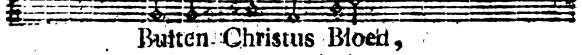

Buiten Christus Bloed,

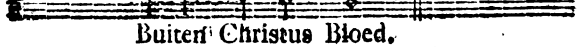

Buiten Christus Bloed.

* 616. *Wijze* 26.

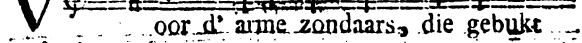

Voor d' arme zondaars, die gebukt

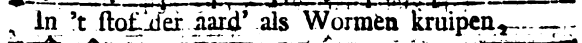

In 't stof der aard' als Wormen kruipen,

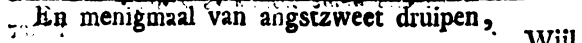

En menigmaal van angstzweet druipen,

Wijl

Digitized by Google

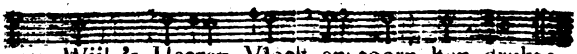

Wijl 's Heeren Vloek en toorn hen drukt:
2. Voor die is 't Kruises-Woord vol kracht;
't Wijst hun den Weg tot Gods Genade,
Niet door een' omweg, maar *gerade*;
Wie volgt, wordt vast te recht gebragt.

617. *Wijze* 155.

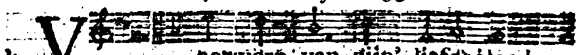

V 't oorwerp van zijn' liefdegloed

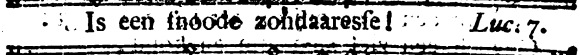

Is een snoode zondaaresse! *Luc.* 7.

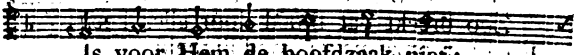

Doch! haar flesje

Is voor Hem de hoofdzaak niet;

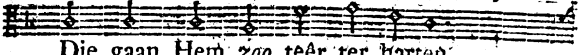

Neen, Hij ziet

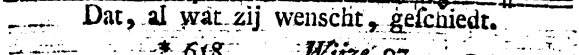

Op haar *tranen*, voelt haar *smarten*,

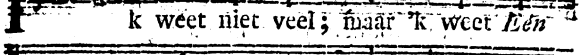

Die gaan Hem *zoo* teêr ter harten,

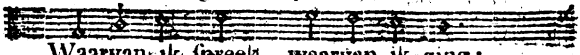

Dat, al wat zij wenscht, geschiedt.

* 618. *Wijze* 97.

I k weet niet veel; maar 'k weet *Een*

ding,

Waarvan ik spreek, waarvan ik zing:

„ 'k Weet

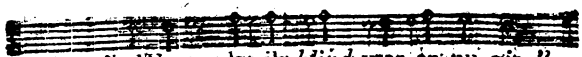

„ 'k Weet, dat ik *blind* was en nu *zie*."

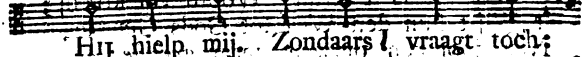

Hij hielp mij. Zondaars! vraagt toch:

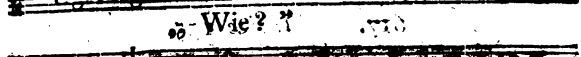

„ Wie? "

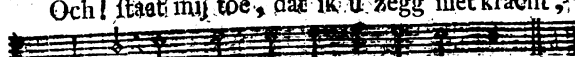

Och! staat mij toe, dat ik u zegg' met kracht,

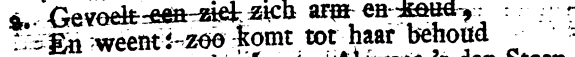

Wie uit den dood mij tot het Leeven bragt!
Gevoelt een ziel zich arm en koud,
En weent: zoo komt tot haar behoud
Het BLOED des LAMS. Al waar 't dan Steen,
Zoo breekt dat Bloed door alles heen,
En over onze naare zond'lijkheid
Wordt Christus Bloed-Gerechtigheid gespreid.

619. *Wijze* 146.

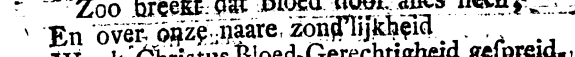

'k Geloof met hart en ziel

De Godheid mijnes Heeren;

Doch niets belette mij,

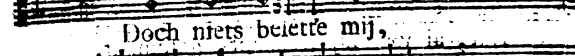

Hem ook als Mensche t' eeren!

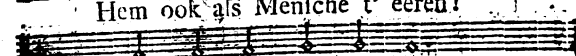

Zijn Godheid doet mij aan,

En buigt mij neêr in 't stof;

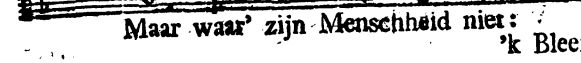

Maar waar' zijn Menschheid niet:

'k Bleef

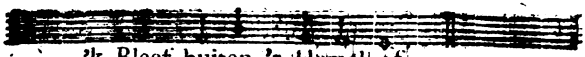

'k Bleef buiten 't Hemelhof.

620. *Wijze* 16.

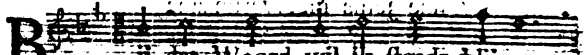

Bij dat Woord wil ik steeds blijven,

Dat men in den Bijbel vindt,

En de Zaak des Heilands drijven,

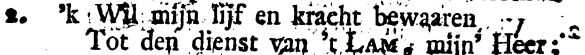

Die m' op 't nauwst' aan Hem verbindt.

2. 'k Wil mijn lijf en kracht bewaaren
Tot den dienst van 't LAM, mijn' Heer;
Lijf en Leeven laat ik vaaren
Op zijn woord, en Hem ter eer'.

* 621. *Wijze* 9.

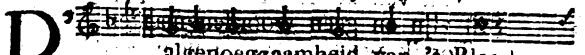

D' algenoegzaamheid van 't Bloed

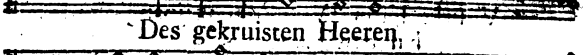

Des gekruisten Heeren,

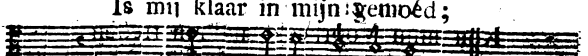

Is mij klaar in mijn gemoéd;

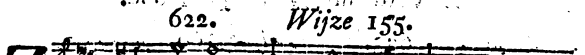

'k Wil z' alóm beweeren.

622. *Wijze* 155.

Zonden-dienst en Zonden-straf!
(*Rom.* 6: 23.

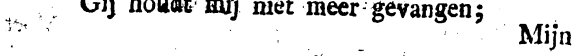

Gij houdt mij niet meer gevangen;

Mijn

Mijn Verlangen

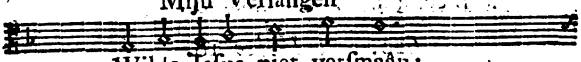

Wilde Jesus niet versmaân;

Hij nam 't aan.

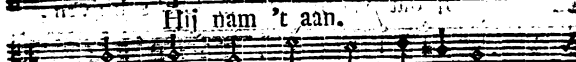

Ach! wat heeft mijn hart er-vaaren!

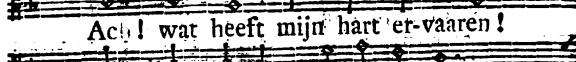

Hoe, hoe zal ik 't nu bewaaren?

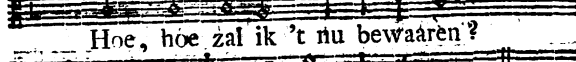

Wat wordt nu van mij gedaan?

2. Vloeit, mijn dankb're traanen, vloeit!
U kan 't eenigszins gelukken,
Uittedrukken
't Geen ik voel. Wat is de Heer
Goed en teêr!
'k Wil van deeze dierb're zaaken
Stil zijn en geen woorden maaken,
Tot ik weet, hoe, en wanneer?

3. Maar *dan*, ach! konde ik *dan* toch
Vuurig Jesus Wond'ren prijzen,
En bewijzen,
Dat Hij niemand in den nood
Van zich stoot!
Kon mijn Voorbeeld and'ren treffen,
Dat zoude allerbest verheffen
De Verdienste van zijn' Dood.

623. *Wijze* 166.

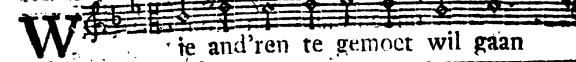

Wie and'ren te gemoet wil gaan

Met liefd' en mede-lij-den,

Moet

Moet zelf dat hebben doorgestaan,

Waarmee hij hen ziet strijden.

Wie zelf genad' ontving, kan 't leed

Van and'ren best verzoeten

Door goeden raad; hij kent en weet

Den Weg naar 's Heilands Voeten.

624. *Wijze 58.*

Wilt gij Bazuinen van Christus zijn:

Vindt zelf eerst 't Leeven in 's Heilands pijn!

Wordt als arme Zondaars,

Door 't Bloed der Wonden,

Op 't maauwit' en tederst' aan Hem verbonden!

Gaat dan en preekt!

625. *Wijze 36.*

Met zijn Getuigen is het zoo ge-

gen,

Dat Hij hen mild bezorgt met zijnen ze-gen;

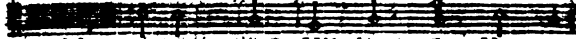

Maar tevens geeft Hij hun vóór Hem te

lijden,

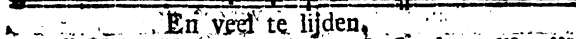

En veel te lijden,

2. 'k Wil, Hem ten dienst, besteeden all' mijn krachten;
Geen Kruis omzien, en geen Vervolging achten,
Maar moeite en smart, en smaad, en spot, en plagen
Zeer gaarne draagen.

3. Dit alles, schoon 't zeer weinig heeft te zeggen,
Zal Hij nochtans niet aan een zijde leggen;
Hij zal mijn' Wil, al is die zonder daaden,
Doch niet verlmaaden.

626. *Wijze* 103.

En Tolk van Christus Dood te zijn,

En in zijn' Dienst al strijdende te leeven,

Kost *veel*; het Vleesch moet dikwerf zich

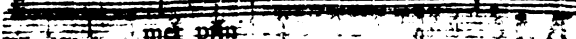

met pijn

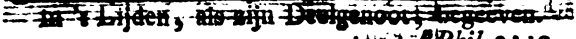

in 't Lijden, als zijn Deelgenoot, begeven.

(*Phil.* 3:10.

En

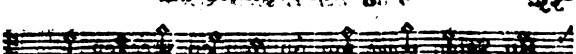

En wie niet *tot aan 't Einde* getrouw zich

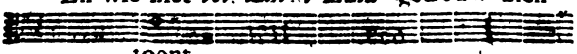

toont,

Wordt niet gekroond.

* 627. *Wijze* 58.

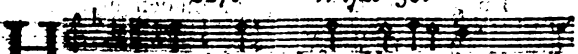

Heer! laat in uw Verzoening

Met kracht gevoelen!

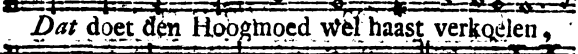

Dat doet den Hoogmoed wel haast verkoelen,

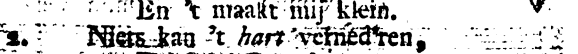

En 't maakt mij klein.

2. Niets kan 't *hart* vernedren,
Dan uw *Genade*;
Zonder *die* toont zich de snoodste Made
Verwaand en stout.

3. Voel ik iets van zonde
In ziel en leden:
't Is mij een Wel van verdrietlijkheden;
't Maakt mij misnoegd.

4. *Dat* Gevoel kan somtijds
Den moed beneemen,
En mij naar Adam wel eens doen zweemen;
(*Genes.* 3: 8—10.
Doch 't maakt niet *klein*.

5. Maar wanneer uw *Liefde*
Mij komt ontmoeten,
Dan smelte ik wech, weenende aan uw Voeten,
Klein en getropst.

6. 'k Mag dan als uw Dienstknecht
Heldhaftig weezen,

En Satan *moet* mij ontzien en vreezen,
Hoe klein ik ben.

628. *Wijze* 22.

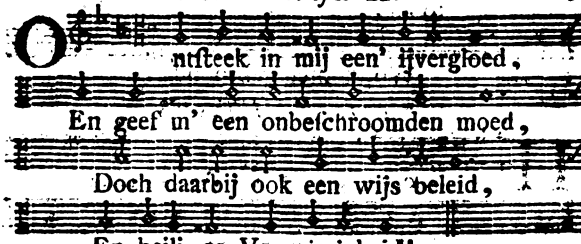

629. *Wijze* 36.

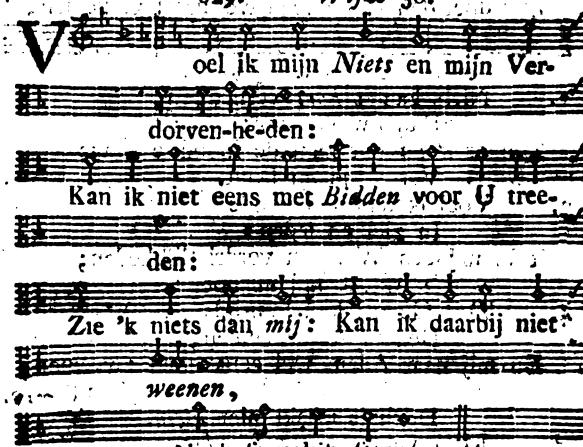

2. Verdwijnt mijn troost: verdwijnt al mijn vermogen:
Treed dan, mijn Jesus, treed weer voor mijn oogen,

Ge-

Gelijk Gij om mijn schuld aan 't kruis moest beeven!
'k Zal dan herleeven.

630. *Wijze* 147.

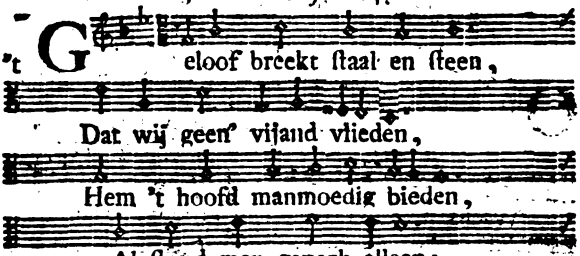

631. *Wijze* 68.

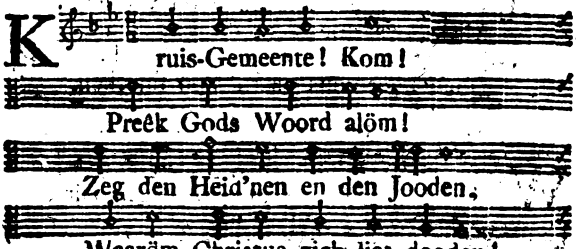

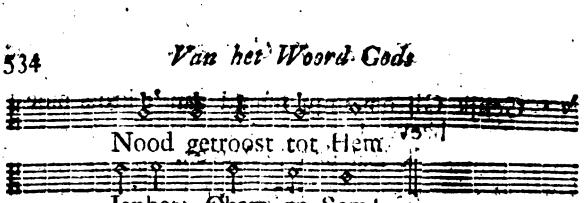

* 632. *Wijze* 51.

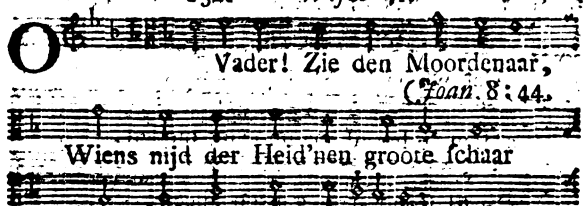

2. Dees is uw Zoon, die, door zijn Bloed,
Der Heid'nen schuld ook heeft geboet;
Gij zaagt Hem daarom sterven.
Der Heid'nen Volheid is zijn Loon;
Zou Hij daar iets van derven?

3. Neen, neen, dees groote Zondaars-Vriend
Heeft nooit dien bitt'ren hoon verdiend.
Maar, waartoe dient dit spreeken?
Gij zorgt volmaakt en op zijn' tijd,
Doch hoort ons gaarn' zoo spreeken.

633. *Wijze* 58.

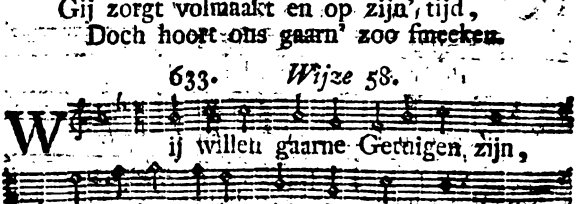

En

634. *Wijze 22.*

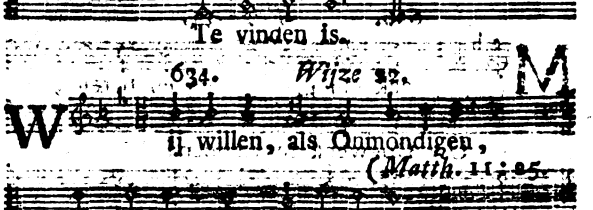

2. Wij zeggen 't met vrijmoedigheid
Den menschen, zonder onderscheid,
Wat groote dingen Christus Bloed
In 't hart des armen aandaans doet.

635. *Wijze 26.*

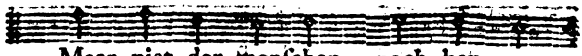

Maar niet der menschen, noch hen vree-

zen; 1 Cor. 7:23.

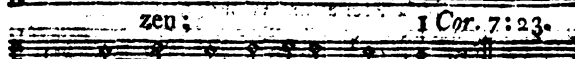

Wij zijn aan U alleen verknocht.

636. *Wijze* 14.

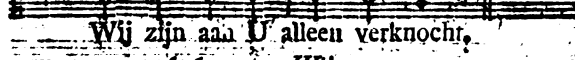

M aak mij gehoorzaam en bereid,

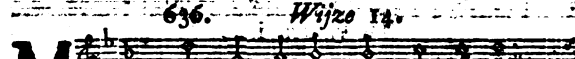

Uw Oogwenk te voldoen!

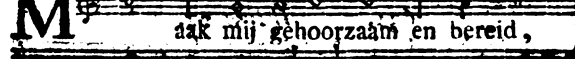

Wil mij voor vreez' en slaaprigheid,

Door uwen Geest behoen!

2. Al wat men in uw' Dienst volbrengt,
Is voor ons zelven goed;
Is 't eens met bitterheid gemengd,
Men smaakt welhaast ook 't Zoet.

3. Geef, dat ik U door woord of daad
In niets verhind'ren mag!
Voor al het overige is Raad;
Gij helpt door uw Gezag.

* 637. *Wijze* 51.

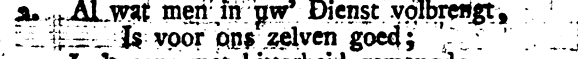

F er men de Vrucht met blijdschap

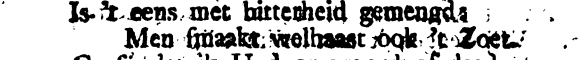

maart,

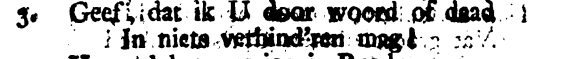

Wordt met geween het zaad gezaaid;

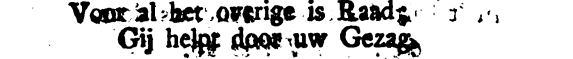

Dat is de Wil des Heeren.

Hij

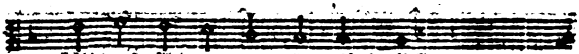

Hij zal die traanen op zijn' tijd

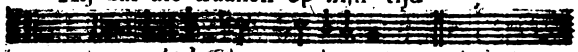

In vreugde doen verkeeren.

8. Men gaat al gaande en strooit het zaad;
Dat brengt eens vrucht, 't zij vroeg of laat.
Laat ons geduldig wachten!
De Oogst komt. Intusschen laat ons hier
Elkaar de smart verzachten!

LIEDEREN

BIJ DEN

HEILIGEN DOOP

TE ZINGEN.

Zoo veele als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan. Galat. 3: 27.

Lied 638. *Wijze* 166.

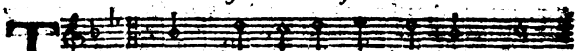

Toen Christus in het Joodsche Land

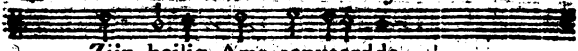

Zijn heilig Amt aanvaardde,

Ontving Hij van Joannes Hand

Den Doop, en stichtt' op aar-de,

Ten kosten van zijn Bloed, een Bad
Ter reiniging van zonden,
Waarin de dood verdrinkt, en 't pad
Des Leevens wordt gevonden.

2. Tot zijn Apost'len sprak de Heer:
„ Gaat all' de Waerald leeren,
„ En doopt hen allen, die niet meer
„ Iets buiten mij begeeren!
„ Gaat, doopt met Water, in den Naam
„ Van 't hoog Drieëenig Weezen!
„ 't Geloof maakt ieder een' bekwaam,
„ Om daardoor te geneezen."

639. *Wijze* 201.

Schoon 's lichaams oog slechs Water ziet,
Bij 't plechtig Watergieten;
't Geloof is 't, dat het Bloed genier,
Dat Jesus heeft doen vlieten.
't Geloof ziet Christus rooden Vloed,
Geskort uit zijne Wonden;

Die

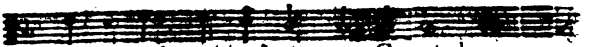

Die wascht en zuivert ons Gemoed

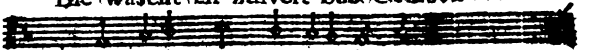

Van alle schuld en zonden,

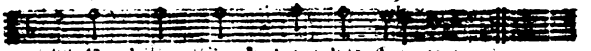

En brengt in 't hart het Leeven.

* 640. *Wijze 4.*

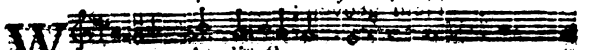

Wie dit Sacrament

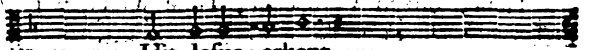

Uit Jesus erkent,

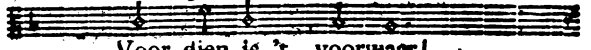

Voor dien is 't, voorwaar!

Hoogwaardig, aanbidlijk, verstaanbaar en

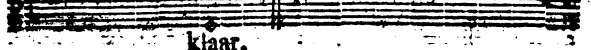

klaar.

2. Diens Geest merkt en ziet,
Dat hier *meer* geschiedt,
Dan 't lichaamlijk oog
Gewaar wordt; daar toont zich de kracht van omhoog.

3. God is niet te vreen
Met Water alleen;
Met Water en BLOED
Komt Jesus tot zuiv'ring van 't hart en 't Gemoed.

641. *Wijze 39.*

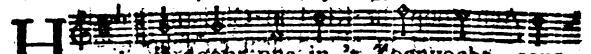

Hij doopt ons in 't Zoenvocht, eens

uit Hem gevlooten,

't Ver-

642. *Wijze* 22.

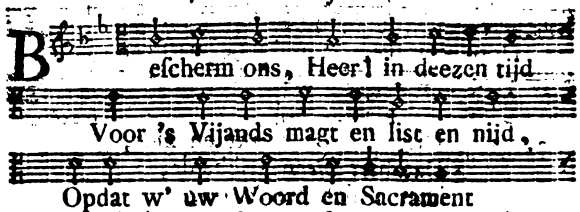

2. Gij hebt uw Hart tot ons gekeerd,
Den heil'gen Doop verordineerd,
En kracht en heil daarin geleit,
Ter staaving van uw Goedigheid.

3. Drieëenig Heer! Gij doopt, voorwaar!
Die stelling is onwankelbaar.
Ach doop dit Kind in Christus Dood!
't Behoort in zijnen arm en schoot.

643. Ik

643. *Wijze* 182.

* 644. *Wijze* 151.

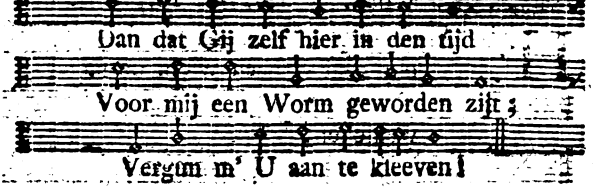

Met

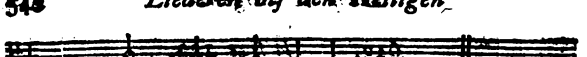

Met Bloed en Water doopt!

2. Ach, dat nu elk Gedoopte
Den Band, dien hij in 't Bad
Met Jesus Christus knoopte,
Geen oogenblik vergat!
Voor Kleinen en voor Grooten
Past toch geen ander kleed,
Dan 't Bloed, voór ons vergooten!
Heil dien, die 't nooit vergeet!

* 645. *Wijze* 16.

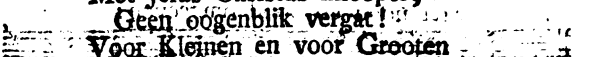

Hoor naar 't geen w' in ootmoed

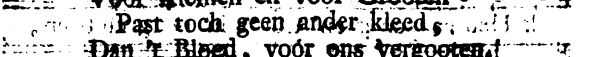

wenschen,

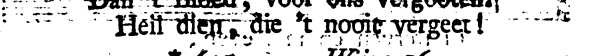

ô Gij zegenrijke Vriend!

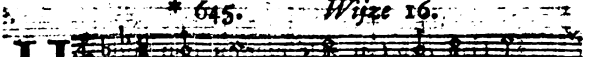

Gij beminnt ons arme menschen,

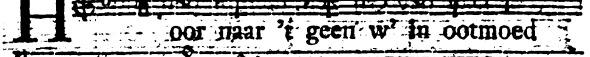

Schoon geen mensch uw Gunst verdient.

2. Gij vindt uw Vermaak in 't zeg'nen,
Enkel uit Barmhartigheid.
Wenscht men, dat Ge ons moogt bejeg'nen:
't Wordt van U ons nooit ontzeid.

3. Laat dan, Heer! uw Zegeningen
Uw gedoopte Zondaars schaar
Langs hoe krachtiger doordringen,
Opdat elk 't Verbond bewaar'!

4. Laat ons in de Doop-Genade
Rein gewasschen voor U staan,
En, verzegeld voor het kwaade,
Zalig door de Waereld gaan!

5. Laat uw' Zegen zegepraalen

Over

Over de ongeloovigheid,
En het rijkdijkst nederdalen
Op de Ziel, die naar U schreit!

646. *Wijze* 16.

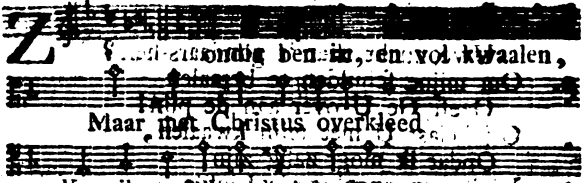

647. *Wijze* 16.

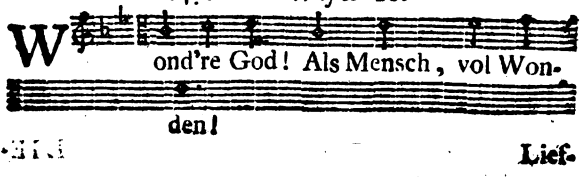

Lief-

Liefde-Bron! Genade-Meir!

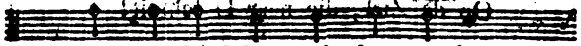

Wiens verstand kan ooit doorgronden

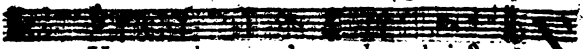

Uwe zucht naar 't zondaars-heir?
2. Om mijne schulden te betalen
Geeft Ge U over aan de pijn!
Gij belast U met mijn kwaalen,
Opdat ik mogt zalig zijn!
3. Welk een ongehoorde Liefde,
Dat mijn Schepper mij nog koopt,
En mij, die zijn hart doorgriefde,
In zijn eigen zoenbloed doopt!
4. Laat uw olie in mij vloeiën,
En uw Balsem geef mij kracht!
'k Zal dan daaglijks beter groeiën,
Tot Gij zegt: „ Nu is 't volbragt!"

LIEDEREN
BIJ HET
HEILIG AVONDMAAL
TE GEBRUIKEN.

De mensche beproeve hem zelven, en eete alzoo van het Brood, en drinke van den Drinkbeker! En zoo dikwijls als gij dit Brood zult eeten, en deezen Drinkbeker zult drinken, zoo verkondigt den Dood des Heeren, zoo dat Hij komt! 1 Cor. 11.

Lied 648. *Wijze* 151.

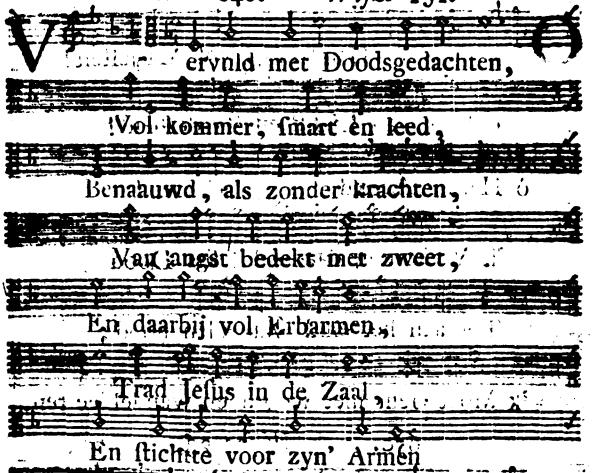

2. Hij hief met Zegeningen
Het Brood op, en den Wijn,
Deed krachten daarin dringen,
Die onüitspreeklijk zijn,
En gaf het eene en 't ander
Den Jong'ren, met deez' groet:
„ Geniet dat met elkander!
„ Dat is mijn Vleesch en Bloed!"

3. Doch niet ~~slechts deezen~~ Jong'ren,
Maar allen, die naar Hem
Uit nood en liefde hon'gren,
Verheft, verheft uw stem,
En brengt den Man der Zielen,
Met traanen, Eere en Lof!
Ja, laat ons voor Hem knielen,
Aanbiddende in het stof!

649. *Wijze 99.*

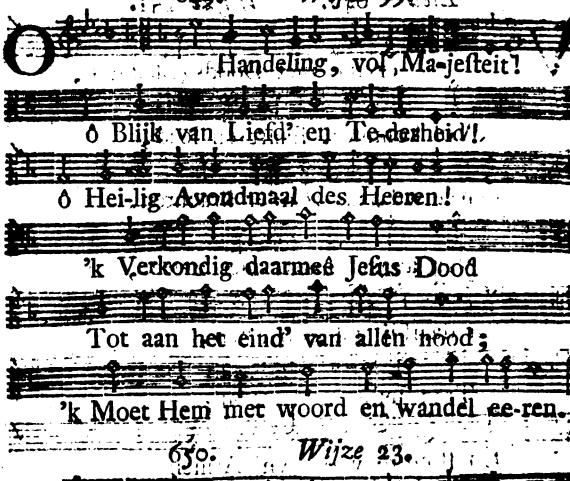

650. *Wijze 23.*

Je-

Jesus laat u bij zich nooden!

Hoort Hem! zijn genadehamer

Klopt aan uwer harten kamer.

2. Opent voor den Man van smarten
Alle deuren uwer harten!
Hij wil ingaan: Gij zult eten,
En die Maaltijd nooit vergeeten.

651. *Wijze* 151.

Zijn Vleesch is waarlijk Spijze,
Zijn Bloed is waarlijk Drank;
(*Joan.* 6: 55.

Wie 't op de rechte wijze
Geniet, wordt vol van Dank.

De nieuwe mensch des harten,
Die is 't, die leeft daarvan,
En weidt in 's Heilands smarten
Meer dan men zeggen kan.

652. *Wijze* 113.

Laat u, o mijn Ziel, verlieren,

Om weêr 't hooge Feest te vieren!

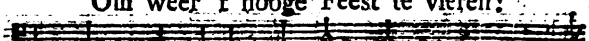

Kom, met reine Bruiloffs-kleeren,

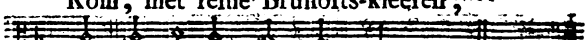

Tot het Avondmaal des Heeren!

2. Spoed u, als Verloofden pleegen!
Dat uw Bruigom u bejegen'!
Hij, die 't groot Heeläl doet beeven,
Wil zijn Vleesch en Bloed u geeven.

3. Gaa Hem vriendelijk begroeten!
Zeg, al knielende aan zijn Voeten:
Kom, mijn Liefste! laat U kussen!
Kom! niets kan mijn liefde blusschen.

4. Heere! uw gadelooze Liefde,
Daar mijn Jammer U doorgriefde,
Deed U tot mij nederdaalen,
Om mijn schulden te betaalen.

5. Daaröm hebt Ge uw Bloed vergooten.
Om nu, met uw gunstgenooten,
Mij te spijzen en te drenken,
Wilt Ge uw Vleesch en Bloed mij schenken.

6. Ach! wat heb ik groot verlangen,
Om uw Lichaam weêr te ontvangen!
Menschenvriend! all' mijn gedachten
Zaagt Gij dikwils naar U smachten.

7. Ach! hoe dorst mijn Geest ook tevens
Naar uw' Drank, ô Vorst des Leevens!
Wil, ô Been van mijne beenen!
Mij door U met GOD vereenen!

8. Ik moet sidderen bij 't bedenken,
Dat Ge U zelve aan mij wilt schenken,
Met de vruchten van uw Lijden!
Niets kan mij *zoo hoog* verblijden.

9. Wie kan 't groot Geheim afmeeten
Van dit hemelsch Zielen-eeten?

'k Heb

'k Heb 't Vernuft te zwak bevonden,
Om dit Wonder te doorgronden.
10. Maar 'k geloof en weet het zeker:
„ Met dit Brood, met deezen Beker
„ Wordt me uw Vleesch en Bloed gegeeven."
O! Wat zal 't mij doen herleeven!
11. Heere! ach! zie mijn traanen vlieten!
Laat mij waardiglijk genieten
Deeze uw' dierb're Hemelspijze,
Mij tot heil en U ten prijze!

653. *Wijze* 15.

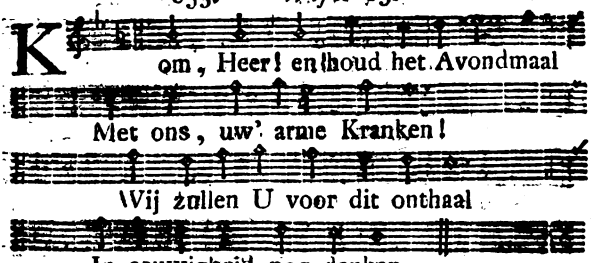

654. *Wijze* 166.

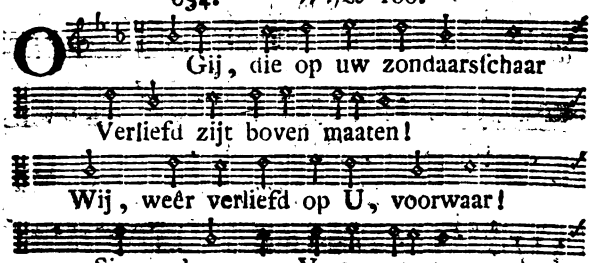

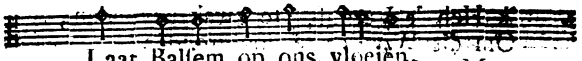

Laat Balsem op ons vloeiën,

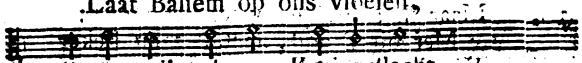

Opdat wij, als uw Kruisgeslacht,

In Liefde sterker groeiën!

655. *Wijze* 146.

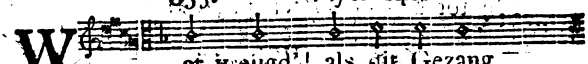

Wat vreugd'! als dit Gezang

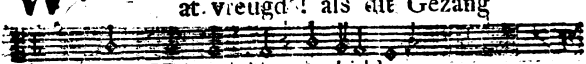

Den Heiland kon verbidden,

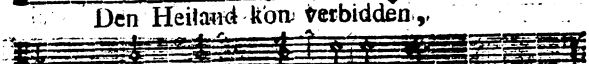

Om thans, door liefdedrang,

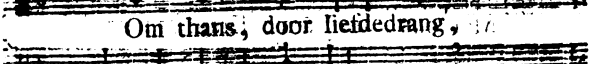

Te treeden in ons midden!

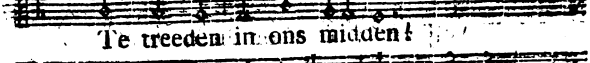

Hij vindt ons bloed' en arm,

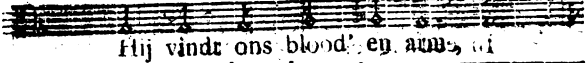

Misschien van smart doorgrieſd,

Maar doch de harten warm,

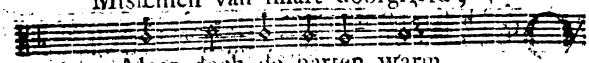

En sterk op Hem verliefd.

656. *Wijze* 26.

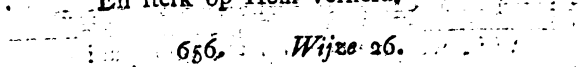

Wie zijn wij toch, ô hoogste Goed!

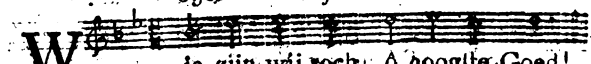

Wie zijn wij, Heer! dat Gij ons' oren

Uw

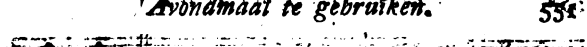

Uw' Avondmaals-bazuin doet hooren?

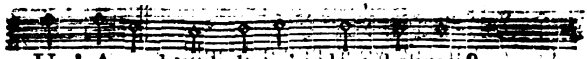

Gij noodt ons tot uw Vleesch en Bloed.

657. *Wijze 166.*

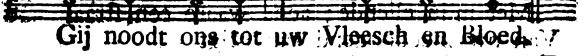

O Heere Jesus! hier zijn wij,

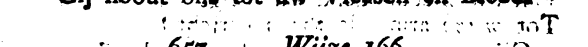

Vol schulden en ge-breken;

Wees met Genad' ons recht nabij,

Daar w' om Vergifnis smeeken!

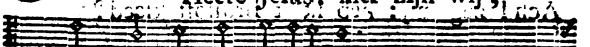

Verhef uw hand, voor ons doorboord!

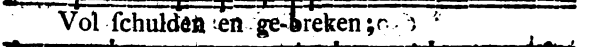

Leg z' op ons hoofd en har-te,

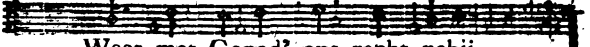

En zeg tot ons: „ Gij zijt verhoord!

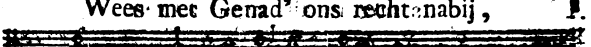

„ Ik neem op mij uw smarte! "

658. *Wijze 22.*

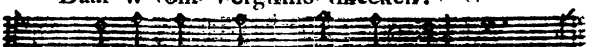

Ach Jesus! mijn Bloedbruidegom!

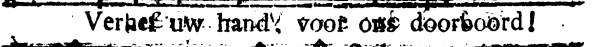

Die mij verkreegt ten eigendom,

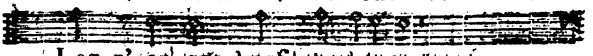

Toen G' aan het Vloekhout met geduld

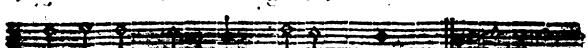

Gestorven zijt voor mijne schuld.
2. Ik nader tot uw Avondmaal,
Met mijn ellende; ach! waare een straal
Van uw meêdoogend aangezigt
Tot *mijne* armoede thans gericht!
3. Gij zijt een Arts, dien niets ontbreekt,
Voor elk, die om Genade smeekt.
Mijn beste Vriend in al mijn leed!
Ach! zeg mij: heb ik 't Bruiloftskleed?

* 659. *Wijze* 151.

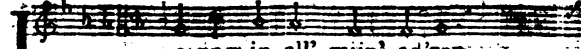

Is nogt in all' mijn' ad'ren

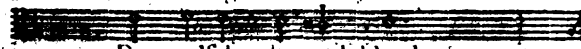

Een valsche droppel bloeds:

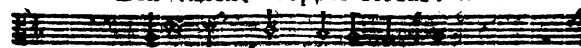

'k Zoek dan geen Vijgeblad'ren,

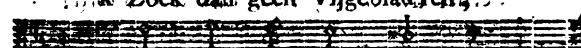

Maar geef dien straks goedsmoeds

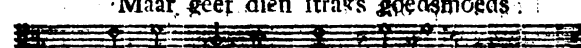

Aan U; verhoor mijn smeeken!

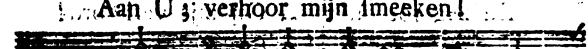

Ach! wil U zelf daaröp

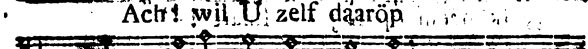

Op 't allerscherpste wreeken!

Dan rijst mijn Vreugd' in top.

* 660. *Wijze* 14.

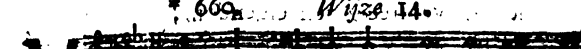

Men noem' de dingen goed of kwaad:

Al

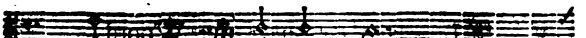

Al 't geen uit U niet spruit

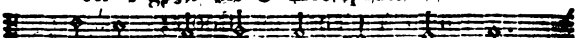

Verstrekt mij doch tot schand en smaad,

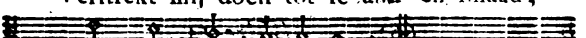

En geeft een wangeluid.

2. Dies zij ten eenemaal vervloekt
Al 't geen U, Heer, mishaagt!
En als 't bij mij een schuilplaats zoekt,
Zij 't U terstond geklaagd!

* 661. *Wijze* 146.

O Gij, wiens traanenvloed

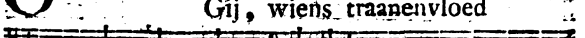

Uw Ziel deed triöm feeren!

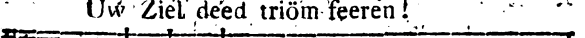

Die nu niets liever doet,

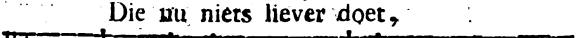

Dan smart in vreugd' verkeeren!

Zie op mijn traanen neêr!

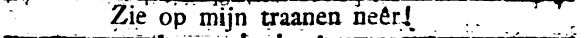

Gij weet, waaröm ik ween;

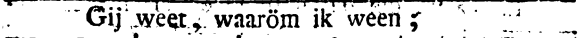

Kom, en verblijd mij weêr!

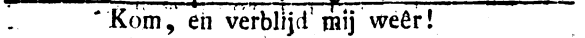

Want dat kunt Gij alleen.

2. 'k Wil me in Gethsemané,
Waar Gij voor mij moest strijden,
Met all' mijn smarte en Wéé
Aan U, mijn Heiland, wijden!

'k Begraaf daar, naar uw Woord,
Wat met uw harte strijdt,
En in 't Genot mij stoort;
'k Waar' daarvan gaarn' bevrijd.

662. *Wijze 14.*

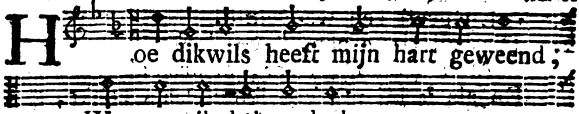

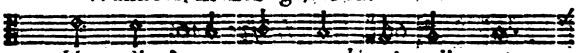

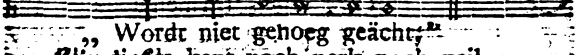

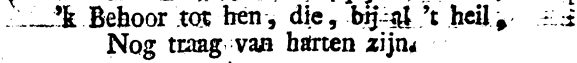

2. Zijn liefde kent noch perk noch peil,
En ik verwek Hem pijn!
'k Behoor tot hen, die, bij al 't heil,
Nog traag van harten zijn.

663. *Wijze 22.*

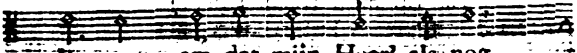

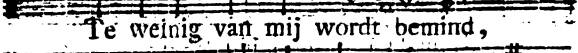

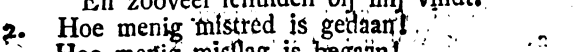

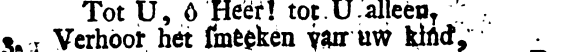

2. Hoe menig mistred is gedaan!
Hoe menig misslag is begaan!
Waar vlied ik echter daarmee heen?
Tot U, ô Heer! tot U alleen,
3. Verhoor het smeeken van uw kind,

Dat

Dat zich hier om uw Voeten windt!
Bespreng mij met uw' rooden Vloed!
Dat neemt de smart uit mijn gemoed.

664. *Wijze* 166.

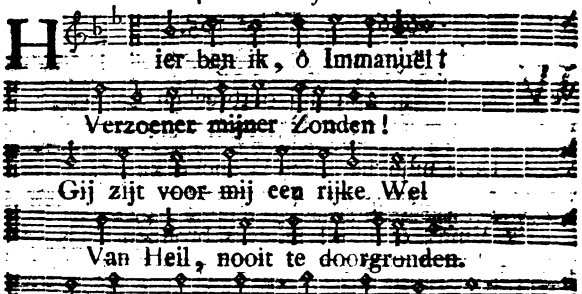

665. *Wijze* 14.

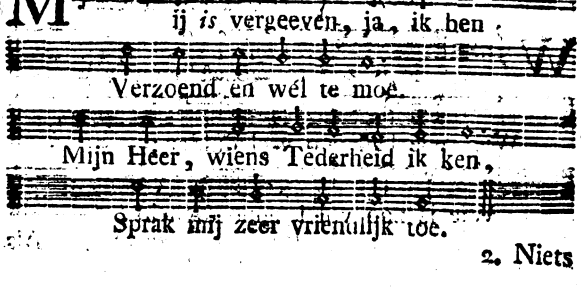

2. Niets

2. Niets kan zoo zoet, zoo troostlijk zijn,
Dan dat Hij vriendlijk is,
Ons kust, en ſmakende ons van pijn,
Ons opneemt aan zijn' disch.

666. *Wijze 165.*

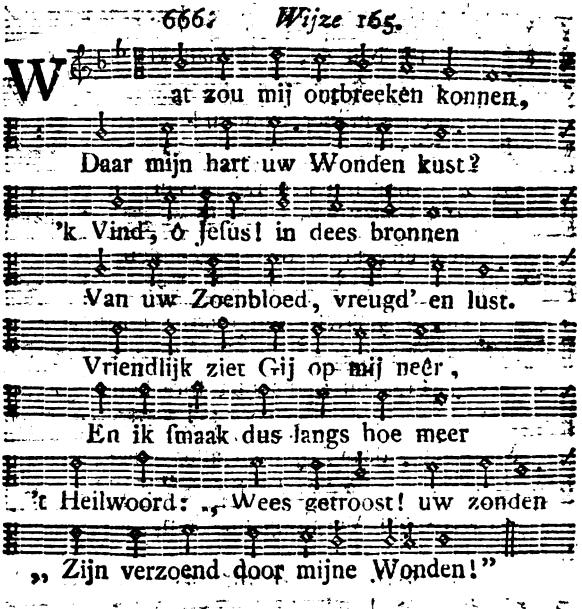

667. *Wijze 15.*

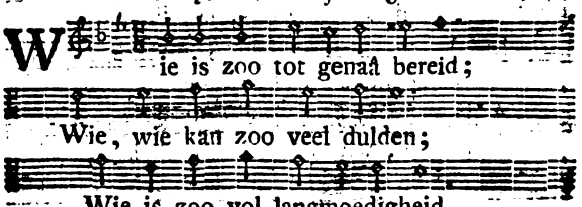

Als

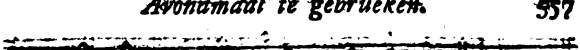

Als Gij, bij zoo veel schulden?
2. Uw hart is onbegrijplijk teer;
Men ziet van liefde U gloeiën,
Daar we U, ô nooitwolpreezen Heer!
Doch somtijds nog vermoeiën.

668. *Wijze* 185.

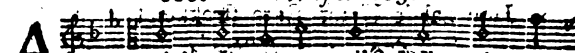

Ach! wie *waren* wij? Wie *zijn* wij

allen?

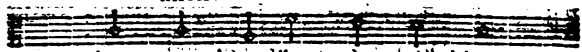

Arm, zoo bloedarm, dat men bloost.

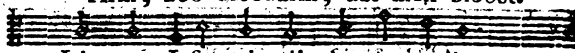

Liet ons Jesus uit zijn handen vallen:

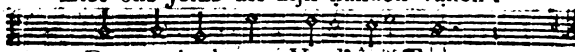

Dan ontbrak ons Vred' en Troost.

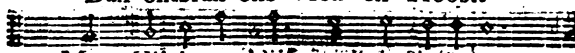

Maar Hij is en blijft ons vast genegen;

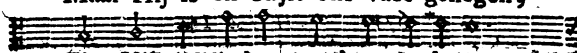

Ziet Hij ons bekommerd en verlegen:

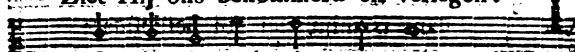

O! dan is toch niets zoo teer,

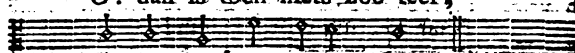

Als het hart van onzen Heer.

* 669. *Wijze* 23.

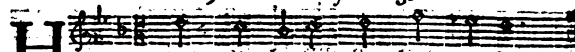

Heer, die heden ons laat nooden!

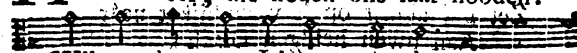

Wil nu door uw Lichaam dooden

Zelfs

Zelfs het iedereen' eigen leeven,

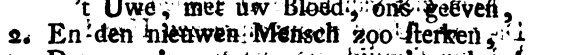

't Uwe, met uw Bloed, ons geeven,

2. En den nieuwen Mensch zoo sterken,
Dat men 't vast aan ons nioog' merken!
Wat zal 't Liefde in ons verwekken!
Hoe zal 't U ter Eere strekken!

670. *Wijze 4.*

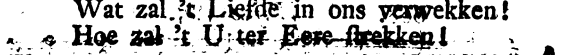

Uw Ballem, ô Heer!

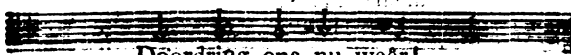

Doordring ons nu weer!

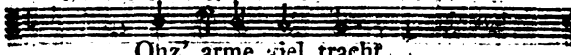

Onz' arme ziel tracht

U *regt* te genieten,

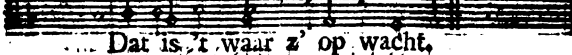

Dat is 't waar z' op wacht.

671. *Wijze 14.*

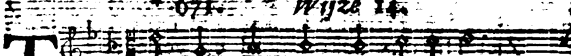

hans is mijn ziel vol liefdesmart

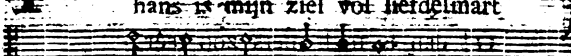

Naar U, mijn Bruidegom!

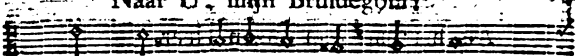

Kom! Stil 't verlangen van mijn hart;

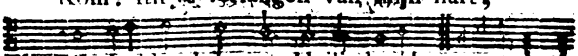

Leid m' in uw Heiligdom!

2. Zet mij aldaar op 't vriendlijkst neer
Aan uwen heil'gen Disch!

Om-

Omhels mij in den Geest zoo teer,
Als 't immer mooglijk is!
2. Mijn Liefste! wees mij zoo nabij,
Als of mijn oog U zagt
Mijn Ziel is onuitspreeklijk blij,
Als ze U aanschouwen mag.

672. *Wijze* 142.

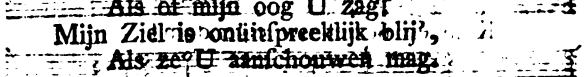

Hier ben ik, mijn Herder!

Vol Honger en Dorst.

Ik gaa nu niet verder,

Maar leg m' aan uw Borst.

Gij kunt mij 't niet weeren;

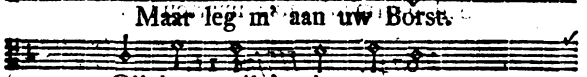

'k Moet Voedsel begeeren;

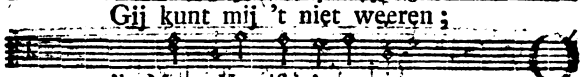

Gij ziet mijn armoed' en weet, waarom ik

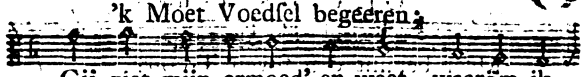

ween;

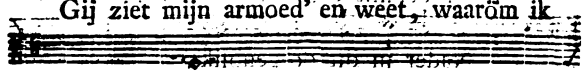

Ook geeft G' u-we Gaaven om niet aan

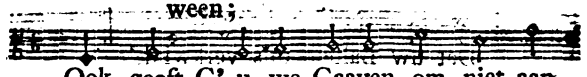

elk een.

673. *Wijze* 166.

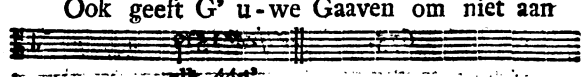

O

nähm ons, liefste Bruidegom,

Als

Als uw geliefde Kranken!

Kom, en beziel uw eigendom!

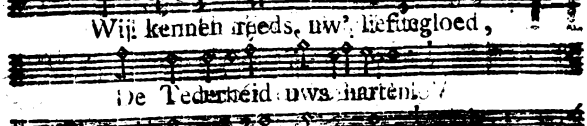

Kom, Wijnstok! voed uw Ranken!

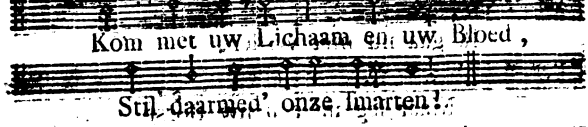

Wij kennen reeds, uw' liefdegloed,

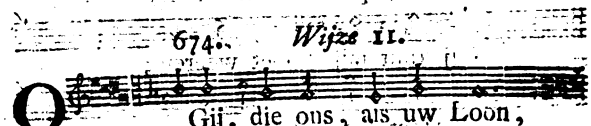

De Tederheid uws harten!

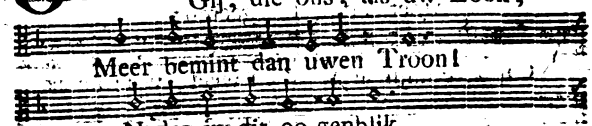

Kom met uw Lichaam en uw Bloed,

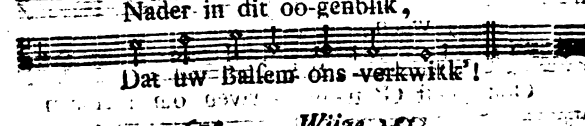

Stil daarmed' onze Smarten!

674. *Wijze* 11.

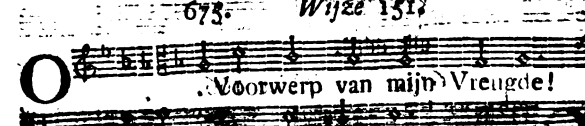

O Gij, die ons, als uw Loon,

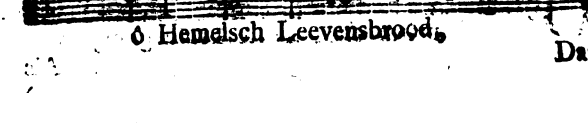

Meer bemint dan uwen Troon!

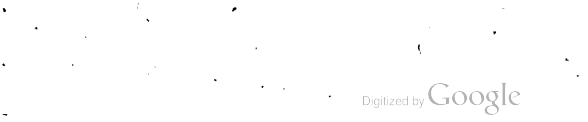

Nader in dit oo-genblik,

Dat uw Balsem ons verkwikk'!

675. *Wijze* 151.

O Voorwerp van mijn Vreugde!

ô Hemelsch Leevensbrood,

Dat

Dat dikwerf mij verheugde!

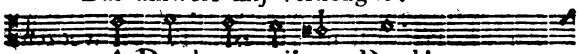

ô Dood van mij-nen Dood!

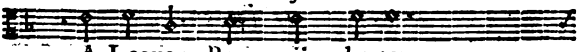

ô Leevens-Bron mijns harten,

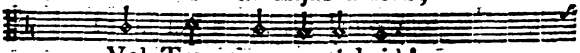

Vol Troost en zoetigheid!

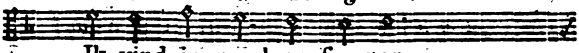

Ik vind in nood en smarten

Mijn Laafnis hier bereid.

2. Laat, met een vast vertrouwen,
Uw vriendlijk aangezigt,
Mijn Liefste, mij aanschouwen!
Kom, kom, mijn Leevenslicht!
Want zonder U te leeven,
Is niets dan harteleed;
Wie 't waagt, U aantekleeven,
Die weet, wat Vreugde heet.

* 676. *Wijze* 1.

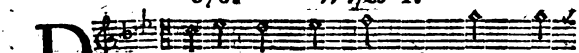

„Dit is mijn Lichaam! 't wordt voor

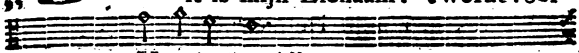

U gebroken!"

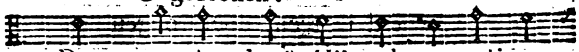

Dees woorden heeft Hij ook tot *mij* ge-

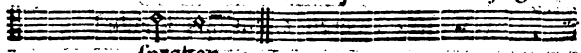

sproken.

2. Ik neem en eet; dees spijze zal mij voeden,
Den mensch des harten voor gebrek behoeden.

3. Doordring mijn ziel, ô Jesus, en mijn leden,
En dood in mij de zondige eigenheden!
4. Dan wordt mijn ziel al meer en meer geneezen,
En 't lichaam zal uws Geestes Tempel weezen.

677. *Wijze* 22.

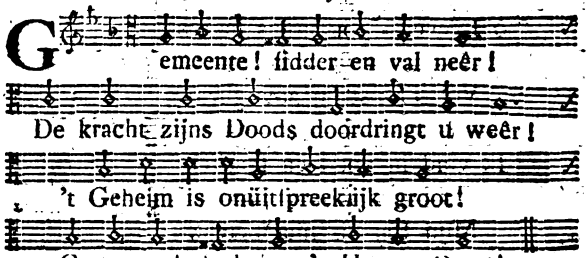

678. *Wijze* 151.

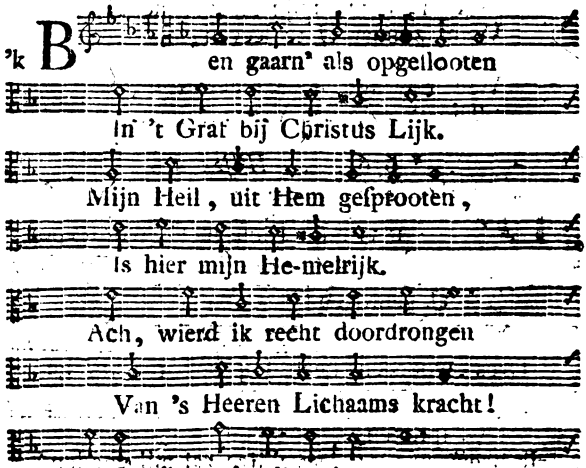

Door

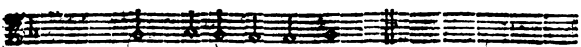

Door zijne liefdemagt.

679. *Wijze* 109.

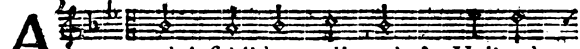

Ach! schildert mij toch 's Heilands

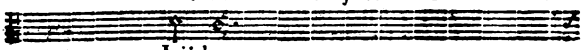

Lijden,

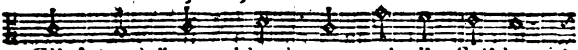

Zijn' doodsängst, bloedzweet, al zijn strijden,

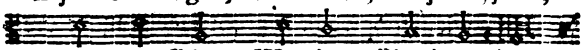

Zijn geest'ling, Wonden, Bloed en smart,

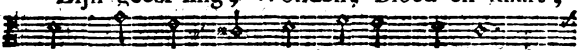

Zijn' doodsnik, hoe zijn' oogen breeken,

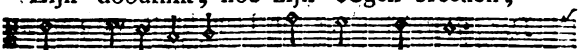

En, haltgeslooten, troostrijk spreeken,

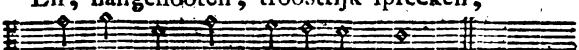

Ja eind'lijk zijn doortoken Hart!

680. *Wijze* 185.

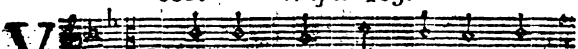

Voor mij moest Hij spot en hoon

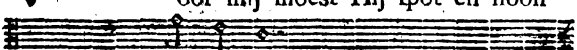

verdraagen,

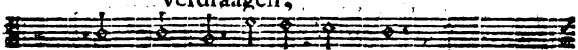

Liet zijn lijf erbarmlijk slaan,

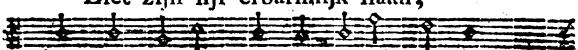

En zich op de wreedste wijze plaagen;

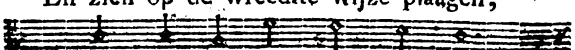

Ziet! ach ziet zijn' rugg' eens aan!

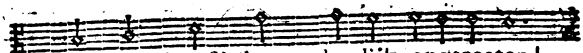

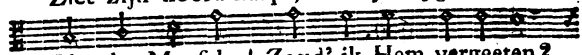

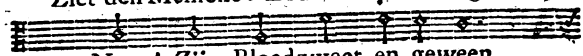

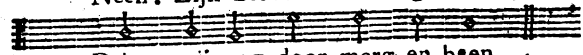

2. 't Oog vol traanen ziet op 't stervend weezen
Van mijn' allerliefsten Heer.
Hij, wiens oogwenk 't groot Heeläl moet vreezen,
Buigt zijn hoofd nu stervend neêr.
Dat doorboort mijn hart'; 'k zweer bij zijn Wonden,
Dat mijn ziel steeds aan Hem blijft verbonden.
Zijner stervende Oogen licht
Overspreid' mijn aangezigt!

681. *Wijze* 151.

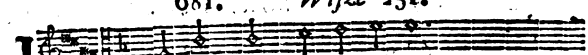

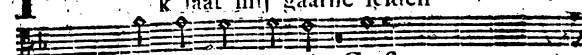

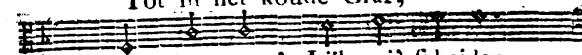

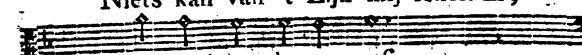

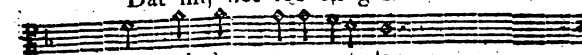

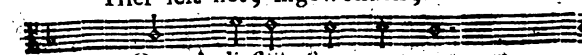

Dit

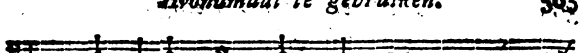

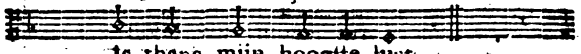

682. *Wijze* 146.

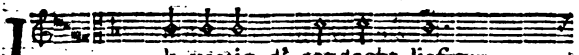

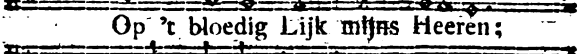

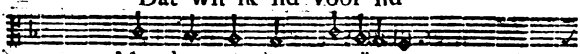

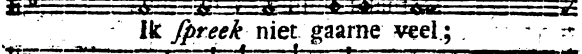

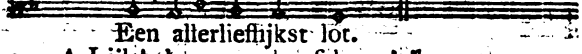

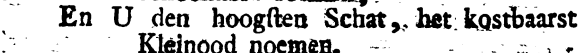

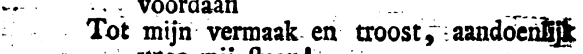

2. ô Lijk! hoe wonder schoon! 'k mag op uw schoonheid roemen,
En U den hoogsten Schat, het kostbaarst Kleinood noemen.
Aanbidlijk Voorwerp! blijf bij dag en nacht voordaan
Tot mijn vermaak en troost, aandoenlijk voor mij staan!

683. *Wijze* 76.

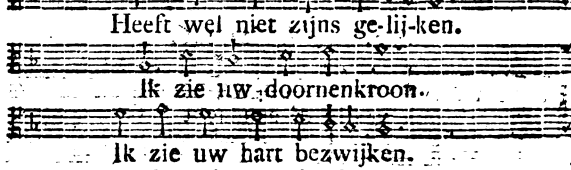

684. *Wijze* 151.

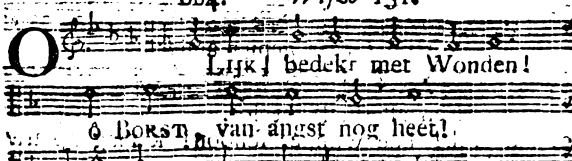

Hier

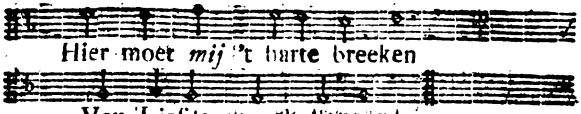

Hier moet *mij* 't harte breeken

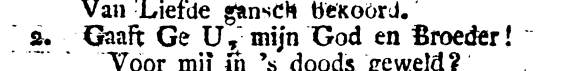

Van Liefde gansch bekoord.

2. Gaaft Ge U, mijn God en Broeder!
Voor mij in 's doods gewelt?
Dat is 't, ô Menschenhoeder!
Waarbij mij 't harte smelt.
Mag ik uw Lijk omvangen
En kussen in den geest:
Zoo stil ik mijn verlangen.
ô Allerzaligst Feest!

3. U, Schoonsten onder allen!
U druk ik aan mijn hart.
Gij, niemands Welgevallen, *Jes.* 53: 2, 3.
Behaagt mij in uw smart.
Ikween, en kus uw Leden,
Bespoogen en bebloed.
ô Lijk vol lieflijkheden!
Wees tedertlijk begroet!

685. *Wijze* 185.

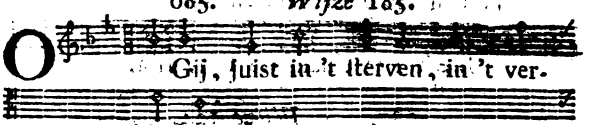

O Gij, suist in 't sterven, in 't ver-

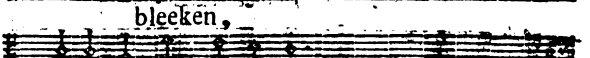

bleeken,

Allerlieflijkst aangezigt!

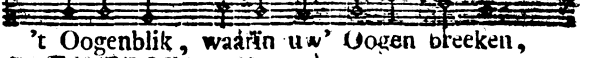

't Oogenblik, waarin uw' Oogen breeken,

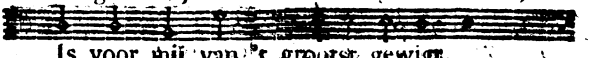

Is voor mij van 't grootst gewigt.

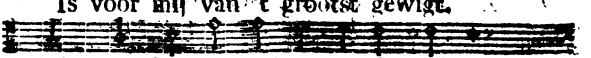

Ach! hoe kunnen mij de lamtte trekken

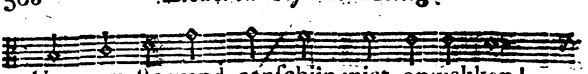

Van uw stervend aanschijn niet opwekken!

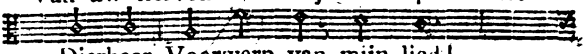

Dierbaar Voorwerp van mijn lied!

Hooger Schoonheid ken ik niet.

686. *Wijze* 79.

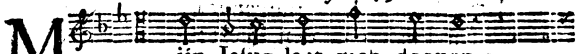

M ijn Jesus laat zich doopen

(*Luc.* 12 : 50.

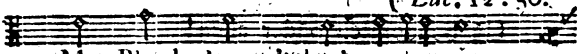

Met Bloed, langs 't kruis gedroopen;

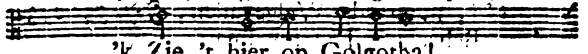

'k Zie 't hier op Golgotha!

ô Hemelsch' oogenblikken!

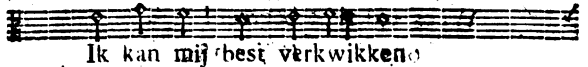

Ik kan mij best verkwikken

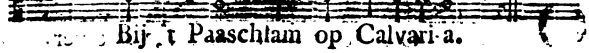

Bij 't Paaschlam op Calvari a.

687. *Wijze* 124.

B loedig Paaschlam! Leevensbron!

Licht, vol luister!

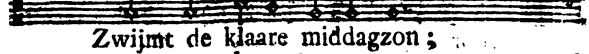

Zwijmt de klaare middagzon;

Wordt het duister;

Beeft

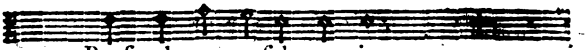

Beeft al wat geschapen is:

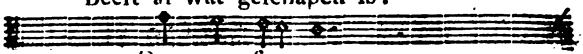

Door uw smarten

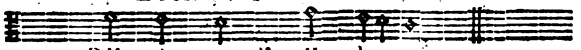

Rijst de vreugd' mijns harten.

2. Ja, de Bloed en Water val
Uit uw Zijde
Drijft mij, dat ik met geschal
Mij verblijde.
Uitverkooren Bruidegom!
Van dees dingen
Wil ik eeuwig zingen.

688. *Wijze 26.*

Laat nu uw Wonden open staan,

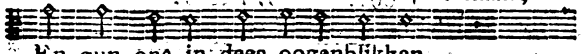

En gun ons in dees oogenblikken,

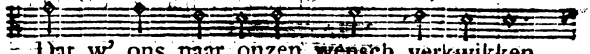

Dat w' ons naar onzen wensch verkwikken,

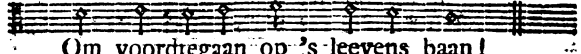

Om voordtegaan op 's leevens baan!

689. *Wijze 97.*

Gemeente Gods! Verhef u nu!

De Zegenbeker komt tot U.

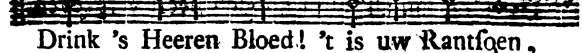

Drink 's Heeren Bloed! 't is uw Rantsoen,

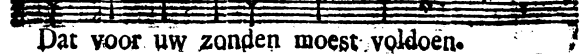

Dat voor uw zonden moest voldoen.

Digitized by Google

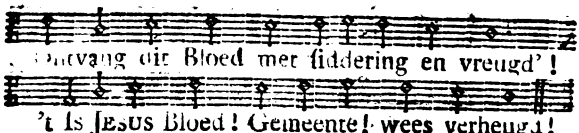

* 690. *Wijze* 22.

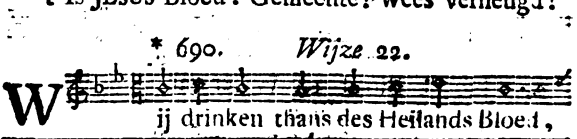

* 691. *Wijze* 1.

2. Ja, ook tot *mij*; Hij stortte uit zijne Wonden
Het Zoenbloed ook voor *mijne* schuld en zonden.
3. Ik neem en drink met een geloovig harte;
'k Gevoel daarbij de kracht van Jesus smarte.
4. Mij wordt daardoor op nieuws in 't hart geschreeven,
Dat God mij all' mijn zonden heeft vergeeven.

692. *Wijze* 90.

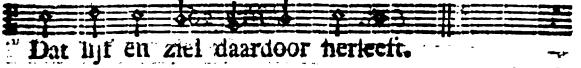

Is

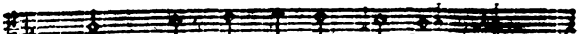

Is 't Zoenvogt uit uw Wonden!

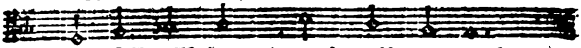

Als Gij mij kust, wordt mijn gemoed

Nog meer aan U verbonden.

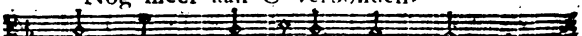

Hoe meer G' uw liefde toont, hoe meer

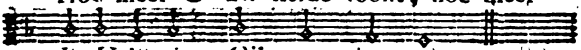

Ik U bemin. Gij weet, hoe teer.

693. *Wijze* 14.

Dat Oogenblik heeft mij bekoord,

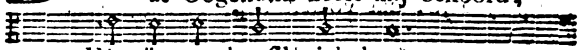

Waarin uw hoofd zich boog.

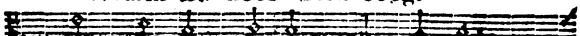

Ach! had ik 't laatste woord gehoord,

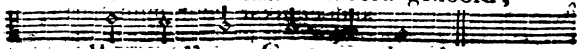

Waarmed' uw Geest ontvloog!

(*Luc.* 23:46.

2. Had ik die Speer gezien, waarmee
De Krijgskuecht U doorstak!
Die overdierb're roode zee,
Die uit uw Zijde brak!

3. Had ik 't geluk gehad, aldaar,
Mijn Liefste! uw laatste traan
Zelf afgedroogen met mijn hair!
'k Zie ze in den geest nog aan.

694. *Wijze* 185.

O Gij, open' Zijde van den Heere!

Toon

Digitized by Google

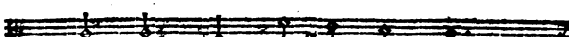

Toon uw Schoonheid aan zijn Bruid!

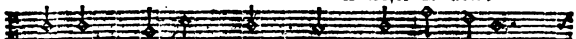

Opdat z' U op nieuws met Traanen eere,

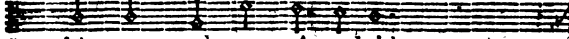

Met een zacht en teêr geluid.

Heer! Gij weet dat w' U met hart en zinnen

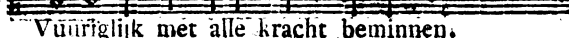

Vuurriglijk met alle kracht beminnen.

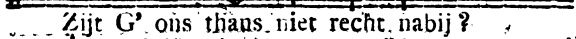

Zijt G' ons thans niet recht nabij?

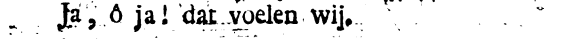

Ja, ô ja! dat voelen wij.

695. *Wijze* 151.

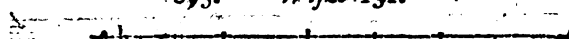

A andoenlijkst voor mijn harte,

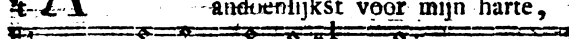

Waarbij 't in traanen smelt,

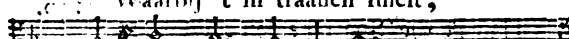

Is Jesus Dood en smarte,

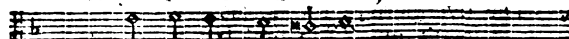

Eenvoudig voor-gesteld.

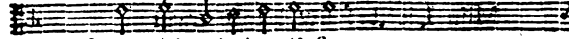

't is vol geheimenissen;

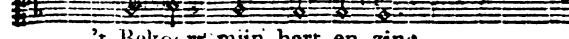

't Bekoort mijn hart en zin;

Eer wil ik 't leeven missen,

Dan

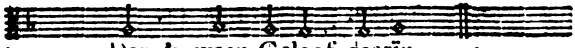

Dan 't waar Geloof daarin.

2. Ik vestig all' mijn Zinnen
Op Christus martellot.
Kon Hij mij *zoo* beminnen?
Is 't niet mijn Heere en God?
Zag ik Hem, boven allen
Geducht in Majesteit:
Mij zou doch best gevallen
Zijn Wonden-Heerlijkheid.

696. *Wijze* 217.

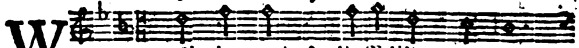

W elk is toch 't lieflelijkst Gelaat

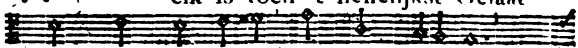

Des Schoonsten al-ler Menschen-Zoonen?

(*Ps.* 45.

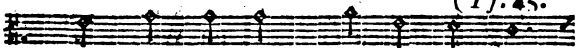

Zijn Doodsgedaant'. Ach ja! Die staat

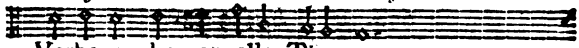

Verheven bo-ven alle Troonen.

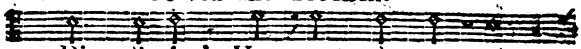

Die, die is 't Voorwerp, dat ons trekt,

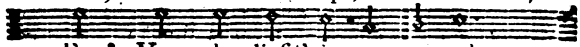

En 't Vuur der liefd' in ons verwekt;

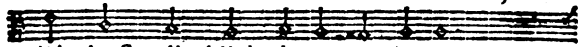

Die leeft, die blinkt in on-ze harten;

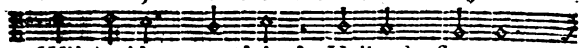

Wij weiden gaarn' in 's Heilands smarten;

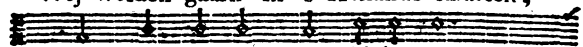

Ons blijft het dierbaarst Heiligdom

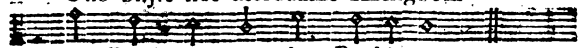

De Doodsnik van den Bruidegom.

* 697. 'k Ver-

* 697. *Wijze* 14.

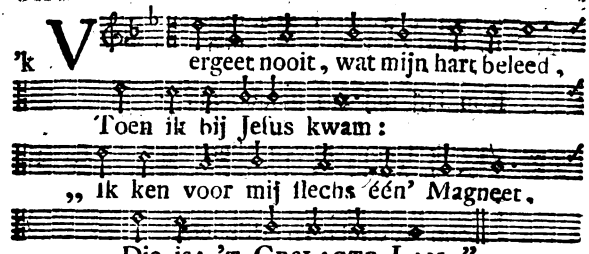

2. Dat 's *nog* al mijn Belijdenis,
Die 't hart zoo gaarn' herhaalt,
Zoo dikwils Hij mij, aan zijn' Disch,
Gelijk de Zon, bestraalt.

3. Ik spreek het recht volmondig uit,
Dat niets mijn *Hart* bekoort,
Dan 't geen uit Jesus Christus spruit,
Zijn Vleesch en Bloed en Woord.

698. *Wijze* 23.

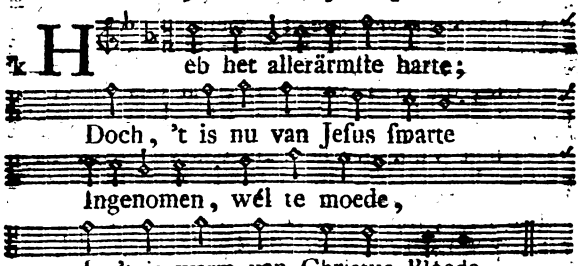

* 699. *Wijze* 151.

Digt

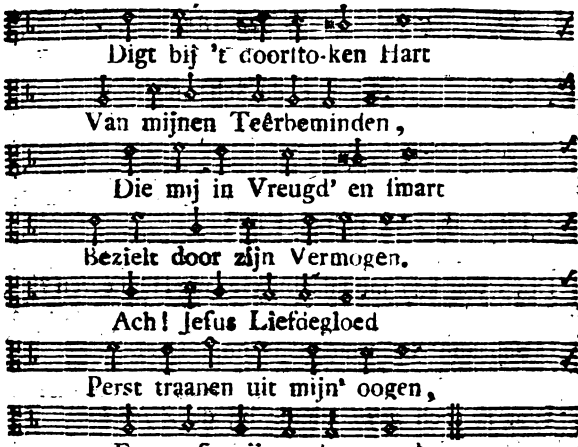

Digt bij 't doorlo-ken Hart
Van mijnen Teêrbeminden,
Die mij in Vreugd' en smart
Bezielt door zijn Vermogen.
Ach! Jesus Liefdegloed
Perst traanen uit mijn' oogen,
En geeft mij goeden moed.

2. Hier ben ik, en moet weenen
Van liefde en téderheid.
Hij, Been van mijne beenen,
Heeft mij zooveel bereid,
Om te eeten en te drinken,
Dat niets mijn hart weêrhoudt,
Om ganschlijk wechtezinken
In Hem, dien 't steeds beschouwt.

3. Ik kan niets schooner denken,
Dan Jesus Doods-gelaat;
'k Moet all' mijn Liefde schenken
Aan Hem, die mij verzaadt.
'k Ben vast aan Hem verbonden;
Mij dunkt, niets is zoo schoon,
Als Christus, met zijn Wonden
Gezeten op zijn' Troon.

700. *Wijze* 185.

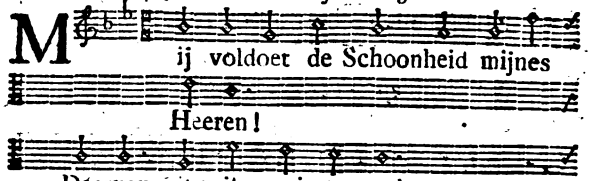

701. *Wijze* 151.

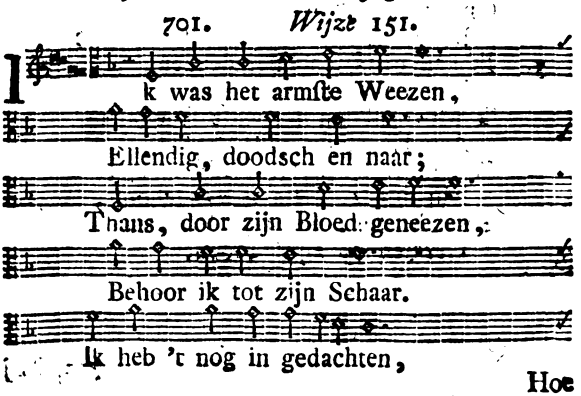

Hoe

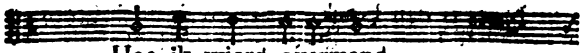

Hoe ik wierd overmand

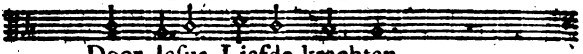

Door Jesus Liefde-krachten,

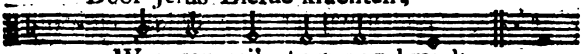

Waarvan mijn hart nog brandt.

2. Ik ben nu 's Heilands Kranke;
Zijn Lichaam en zijn Bloed
Behoort voor mij; zijn Ranke
Wordt anders niet gevoed.
'k Vind mijn volmaakt genoegen
Bij Hem op Golgotha.
Wie zich bij mij wil voegen,
Kome op Calvaria!

702. *Wijze* 14.

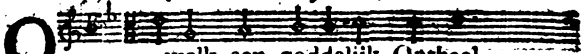

O welk een goddelijk Onthaal,

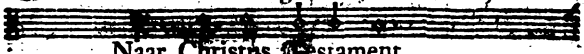

Naar Christus Testament,

Daar Hij in 't heilig Avondmaal

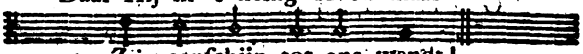

Zijn aanschijn tot ons wendt!

2. Wij zien den Koning in den Geest,
En onze Nardus geeft
Zijn' reuk, terwijl Hij ons geneest.
En onze ziel herleeft.
3. Men heeft een' Voorsmaak van 't geluk
Der reeds volmaakte Schaar,
Vrij van ellende, nood en druk.
O! waren we óok aldaar!
4. Daar zijn de Leden voor altoos!
Verëenigd met hun Hoofd;

Niets is dan krank, niets zwak noch broos;
't Lam wordt volmaakt geloofd.

703. *Wijze* 185.

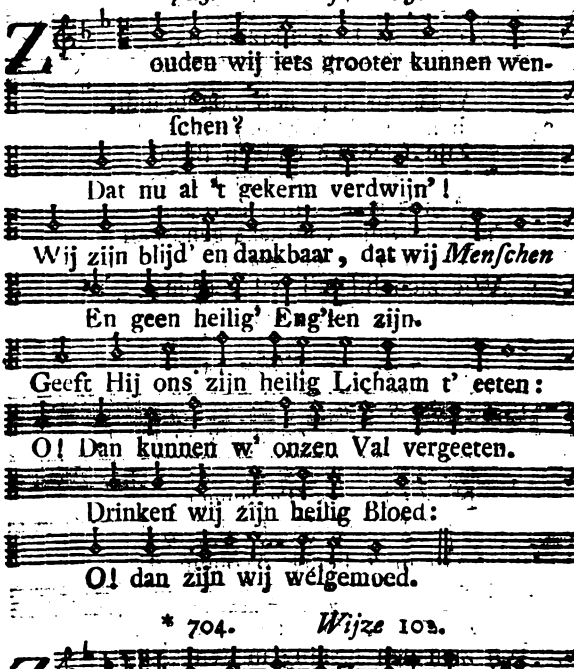

* 704. *Wijze* 102.

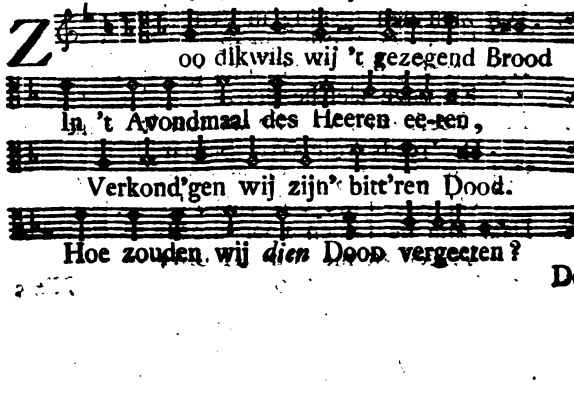

De

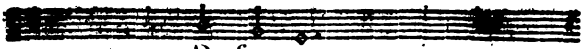

De ſmarten

Zijns Harten

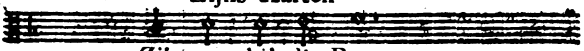

Zijn ons bij dit Feest

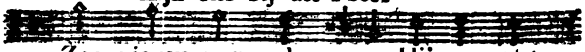

Zoo nieuw nog, als gaave Hij nu eerst

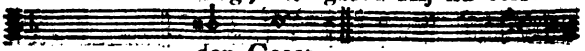

den Geest.

2. Zoo dikwils wij aan 's Heilands disch
Uit zijnen Zegenbeker drinken,
Herleeft zijns Doods Gedachtenis;
Men wenscht van liefde wechtezinken.
Nooit ſtonden
Zijn Wonden
Zoo voor ons gemoed,
Zoo nieuw nog, als ſtortte Hij nu eerst zijn Bloed.

705. *Wijze* 22.

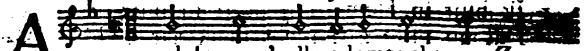

Ach! waar' elk ademtocht een Zang;

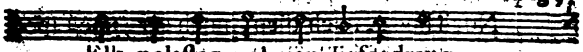

Elk polsſlag vol van liefdedrang,

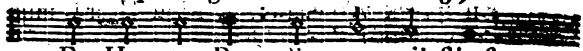

En Hem ter Eer, die voor mij ſtierf,

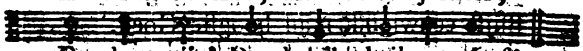

En door zijn' Dood mijn heil verwierf!

706. *Wijze* 106.

Het Lam bedekt al' mijne zonden

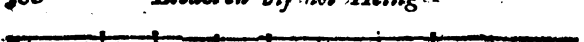

Met zijn Verdienst' en met zijn Bloed.

Ik heb daar altoos troost gevonden;

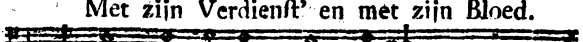

Dat geeft mij Vrede voor 't gemoed;

Daarin alleen vind ik bereid

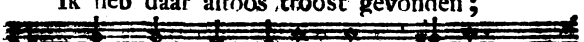

De waare rust' en zaligheid.

2. Ik weet, in Jesus heb ik 't Leeven;
Ik leef in Hem, en Hem ter Eer.
Ik weet, Hij zal mij alles geeven,
Wat ik uit Hem voor mij begeer;
De Wijnstok, daar de speer in stiet,
Vergeet zijne arme ranken niet.

3. Hij gaf zijn eigen Vleesch mij te eeten,
Ik heb gedronken van zijn Bloed;
Nu kan Hij mijner niet vergeeten;
Neen, ik gevoel zijn' liefdegloed;
Ik blijf in Hem, Hij blijft in mij;
Dat nu mijn ziel recht dankbaar zij!

4. Niets scheidt mij van Hem, wat ik lijde,
Noch hoog, noch diep, noch eer, noch spot.
Ik leg de hand in zijne Zijde,
En spreek verheugd: „ Mijn Heer! mijn God! "
Zijn dierbaar Lichaam en zijn Bloed
Blijft eeuwiglijk mijn hoogste Goed.

5. Komt dan mijn eind', terstond of morgen!
Ik weet dat Hij den dood verwon.
Hij zal als Bruigom voor mij zorgen;
Hij is mijn Schild, mijn Leevenszon.
'k Staa met zijn Zoenbloed voor Gods troon,
Als reine Bruid van God den Zoon.

707. 'k Laat

707. *Wijze* 23.

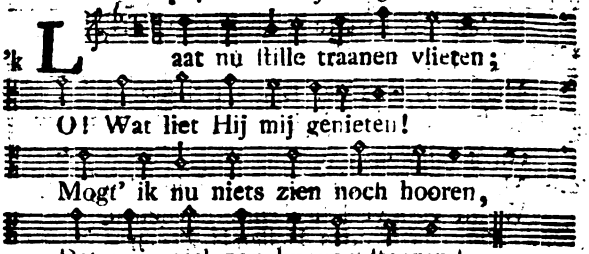

2. Neen, mijn hart gaat nu niet verder;
'k Blijf bij mijn' getrouwen Herder;
Dit Genot, voor Ziel en Zinnen,
Brengt mij steeds zijn' Dood te binnen.

708. *Wijze* 79.

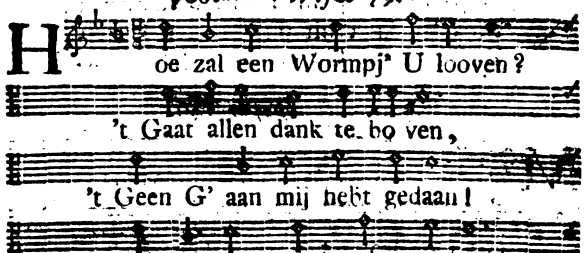

709. *Wijze* 23.

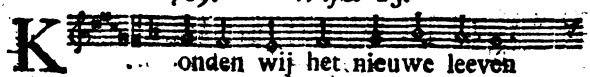

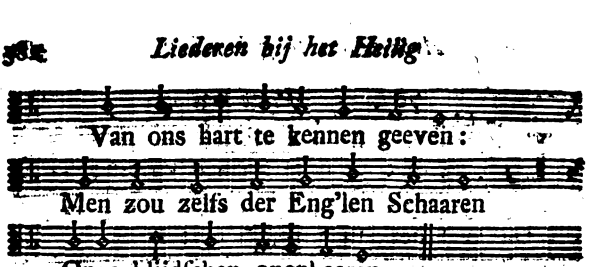

2. Maar, al 't geen wij zeggen konden,
Wierd vast veel te flaauw bevonden.
Beter is 't, des Heilands Zegen
Gansch in ſtilte te overweegen.

3. Eng'len! laat uw Zang weêrgalmen!
Ons voegt thans, met ſtille pſalmen;
Onzen Bruiſgom te verheffen,
En zijn Liefde te beſeffen.

4. Heere! ach wat hebt Ge ons gegeeven!
't Blijft ons diep in 't hart geſchreeven.
Mogt' men 't uit onze oogen leezen,
Zielärts! dat Ge ons hebt geneezen!

710. *Wijze* 146.

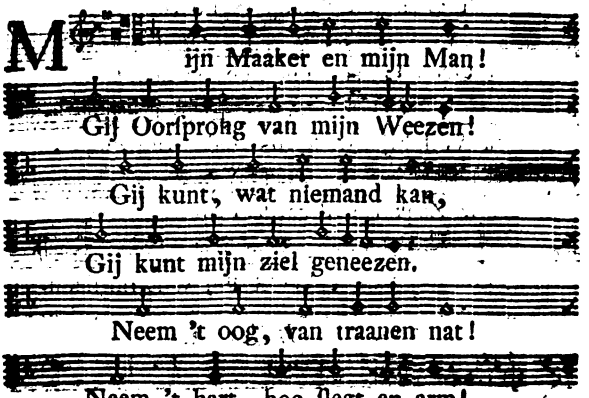

't Is

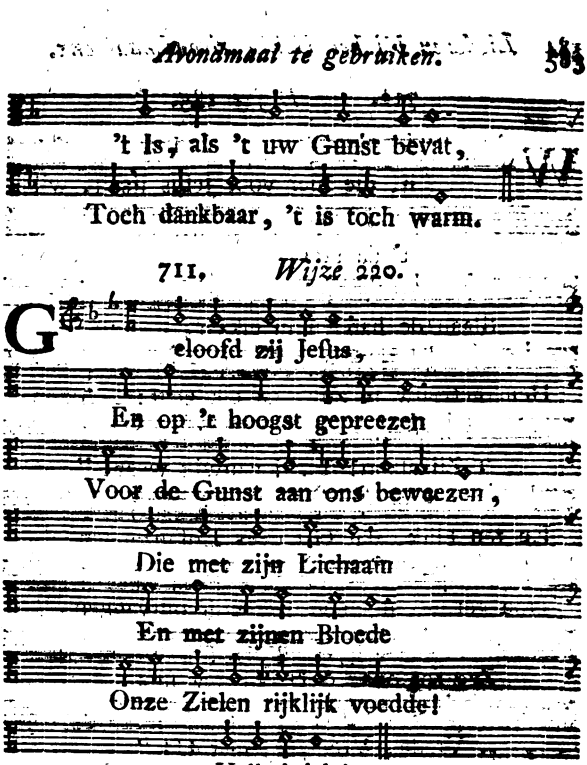

2. Uw Lichaam, voor ons in den dood gegeeven,
En uw Bloed, gaf ons het Leeven.
Geen grooter weldaad, om aan U te denken,
Konde ons uwe Goedheid schenken.
Hallelujah!

3. God! geef ons nu, dat uw Genade en Zegen
Ons doe wand'len op uw wegen!
Dat Broederliefde en ongeveinsd vertrouwen
Nimmermeer bij ons verkouên!
Hallelujah!

Digitized by Google

712. *Wijze* 185.

LIE-

LIEDEREN

OP

VERSCHEIDENE TIJDEN

TE GEBRUIKEN.

Verblijdt u alle tijd! Biddet zonder ophouden! Dankt in alles! Want dit is de Wille Gods in Christus Jesus over u. 1 Thess. 5: 16, 17, 18.

A. *Op Nieuwjaarsdag.*

Lied 713. *Wijze* 132.

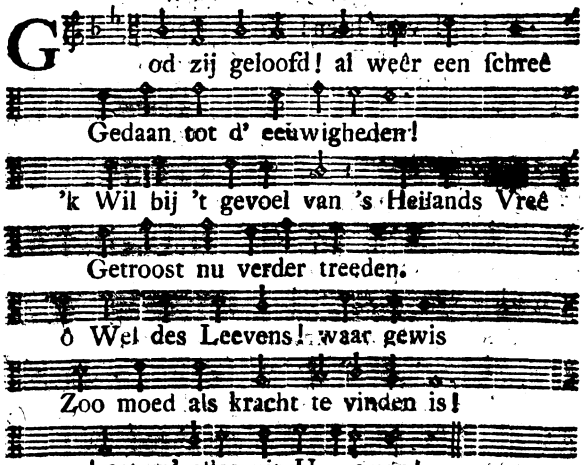

2. Ik tel mijn Jaaren, 't maanden-tal,
Mijn dagen, zelfs alle uuren.

't Is of de tijd in 't Jammerdal
Mij al te lang wil duuren.
'k Brand van begeerte, om U te zien.
Mijn Liefste! wanneer zal 't geschiên?
Och! ging de poort al open!

3. „ Kom, Bruigom, kom! " Dus roept uw
„ Bruid,
„ Laat mij niet lang meer wachten! "
ô Ja, zij roept gansch overluid;
Ach hoor haar liefde-klagten!
Zoo kom dan, kom! vertoef niet lang!
Kom spoedig! 't wordt mij veels te bang;
Laat U door niets weêrhouden!

4. ô Jesus! ik ben menigmaal
Zoo met U ingenomen,
Als of ik in de Bruilofts-Zaal
Reeds tot U waar' gekomen,
ô Tijd! vaar heen! Kom, Eeuwigheid!
Daar is voor mij 't geluk bereid,
Hem ondertrouwd te worden.

714. *Wijze* 165.

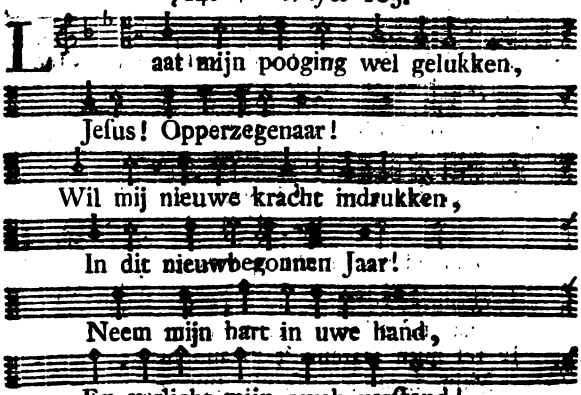

Nieu-

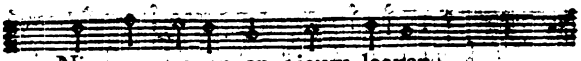

Nieuwen zegen en nieuw leeven

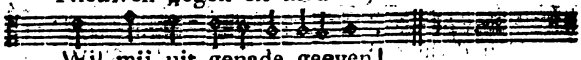

Wil mij uit genade geeven!

2. Laat dit zijn een Jaar van Vrede,
Van Genade en Zaligheid,
Dat een ieder trede en schrede
Uwen roem en eer verbreid!
'k Heb geen grond, dan uwe trouw,
Daar ik mijne hoop op bouw;
Wil mij dan alle oogenblikken
Door uw liefde en trouw verkwikken!

3. Laat mij dit Jaar nader komen
Aan uw hart, ô Leevensvorst!
Dat mijn ziel nog meerder stroomen
Zuige uit uw genadeborst!
Dan zij 't mij tot daaglijksch brood,
Dat ik troost vinde in uw' dood.
Laat me in uw Verdiensten weiden,
Tot mijn ziel van hier zal scheiden!

B. *Op den Dag des Heeren.*

715. *Wijze* 159.

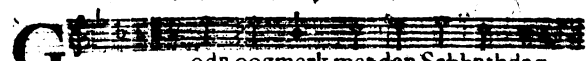

Gods oogmerk met den Sabbathdag

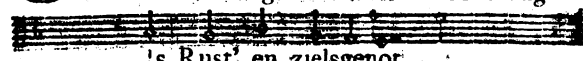

's Rust' en zielsgenot.

Wie altoos op dit oogmerk zag,

Genoot een lieflijk lot.

Nu

Nu komt daarbij, dat, sints Gods Lam

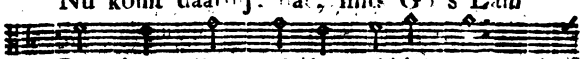

Den dwangdienst uit het midden nam,

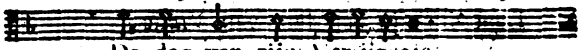

De dag van zijn Verrijzenis

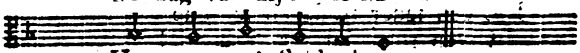

Voor ons een Sabbath is.

716. *Wijze* 37.

V volk Gods! de Vreugd' in Hem

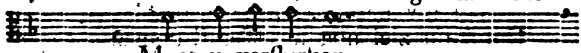

Moet u versterken.

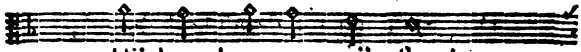

Hij komt! verneem zijn stem!

Wees stil! Wil merken

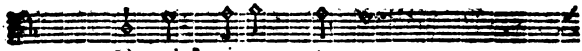

Op al 't genot, dat nu

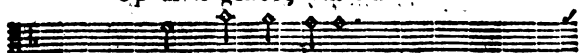

Volgt op uw bede!

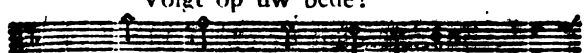

Uw Vriend treedt zelf tot u,

En brengt u *Vrede*.

717. *Wijze* 22.

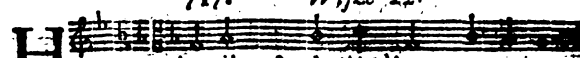

H ier zijn w', als Kind'ren, van natuur

Gansch

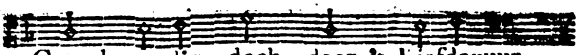

Gansch zondig, doch, door 't Liefdevuur

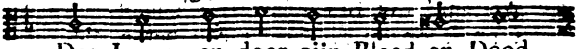

Des Lams, en door zijn Bloed en Dood,

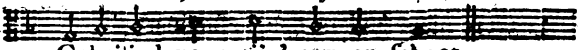

Geheiligd voor zijn' arm en schoot.

2. Men zingt met blijdschap lied op lied
Hem, dien men in den Geeste ziet,
Wijl alle zaligheid gewis
In Hem alleen gelegen is.

3. 't Geen Paulus op een' zek'ren dag
Hoog in den derden Hemel zag,
En hoorde, en niet uitspreeken kon,
Daarvan is Jesus toch de Bron.

4. Dies vindt de waare Christenheid
In Hem Gods Hart en Majesteit,
En al hetgeen men weeten moet,
Ja Vrede en Vreugde in overvloed.

718. *Wijze* 58.

Wat heeft zijn Bloed niet aan ons

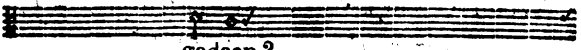

gedaan?

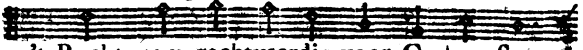

't Recht, om rechtvaardig voor God te staan,

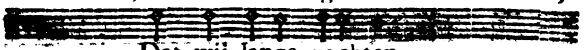

Dat wij lange zochten

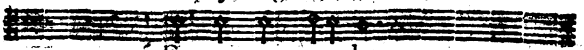

En nergens vonden

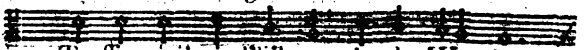

Troffen wij eind'lijk aan in de Wonden

Van

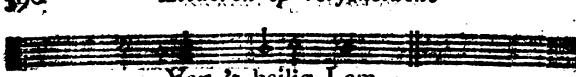

Van 't heilig Lam.

1. O Lam! uw Bloed is ons Element.
Gun 't onzen zielen tot aan het end'!
Druk ons aan uw' Wonden, ja aan uw Harte,
Dat elk niets anders dan liefdesmarte
Gevoelen moog'!

719. *Wijze* 4.

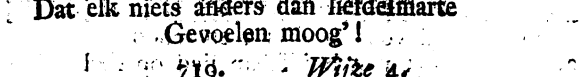

Leeuw uit Juda's Stam! *Openb.* 5: 5

Volmaakt Of-ferlam!

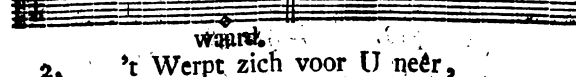

Uw Volk, hier vergaard,

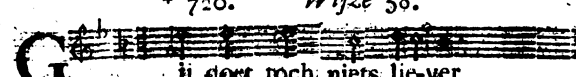

Bemint U op 't vuurigst', want Gij zijt het

waard.

2. 't Werpt zich voor U neêr,
En geeft U alle Eer!
Dank, wijsheid en magt
Wordt U van uwe arme Verlosten gebragt!

720. *Wijze* 58.

Gij doet toch niets lie-ver

Dan d' Armen zeg'nen;

Wil dan, O Jesus! wil *ons* be-jeg'nen,

Want wij zijn arm!

2. Kent Gij niet onze armóê,
Die we in ons vinden?
Doe dan uw Volheid op, laat uw Vrinden
Gezegend zijn!

* 721. *Wijze* 4.

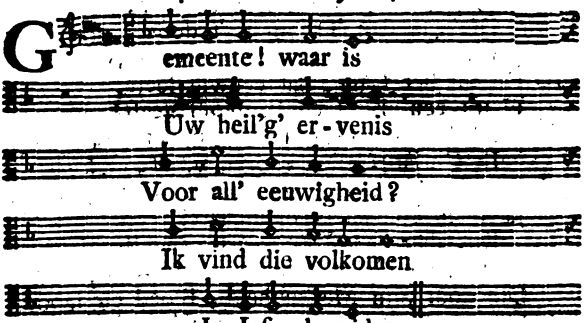

2. Wat is Hij u dan?
Mijn eeuwige Man,
Mijn blijdschap in smart,
Mijn Liefde, mijn Welzijn, mijn Leeven, mijn Hart.

3. Hoe beschouwt Hij u?
Als zondaars, maar nu
Als Vleesch van zijn Vleesch,
Waarin Hij de kracht van zijn Lijden bewees.

* 722. *Wijze* 235.

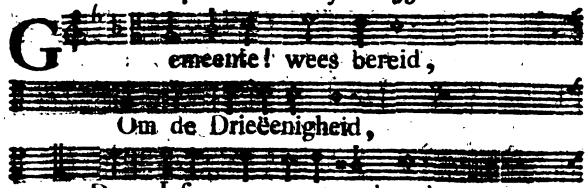

In

In stilt' en aandacht en bedaard
Thans aantebidden, daar gewis
God zelf hier tegenwoordig is!
Val voor den Vader neêr in 't stof!
Geef kinderlijk Hem Eer en Lof,
Die van den Troon in 't donker graf
Zijn Schootkind voor u overgaf,
En nu het Lam, dat eeuwig leeft,
U tot een' Borg en Bruigom geeft!
Aanbid den Geest, die u bemint,
In Christus alles voor u vindt,
En zijn Verdienste u steeds verklaart,
Ja langs hoe nader openbaart!
Kus dan den Zoon, als zijne Bruid,
Stort dankbaar 't harte voor Hem uit,
Die door zijn Menschheid, Bloed en Dood
U won voor zijnen arm en schoot!

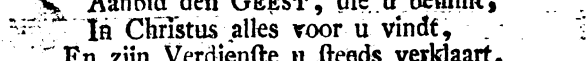

Daar zijn de, volgt het Avondmaal

Des Lams in d' eeuw'ge Bruilofts-Zaal.

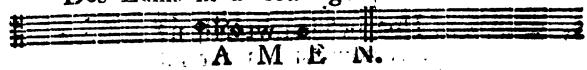

A M E N.

723. *Wijze 96.*

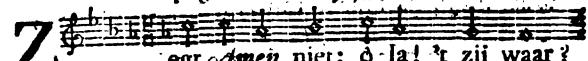

Zegt *Amen* niet: ô Ja! 't zij waar?

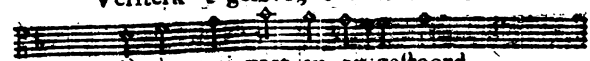

Versterk 't geloof, ô Middelaar!

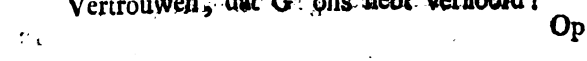

Opdat wij vast en on-gestoord

Vertrouwen, dat G' ons hebt verhoord!

Op

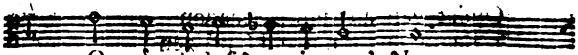

Op uw beloft' en in uw' Naam

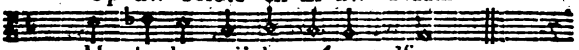

Her-haalen wij het *Amen* t'saam.

C: *Morgen-Liedeten.*

724. *Wijze* 10.

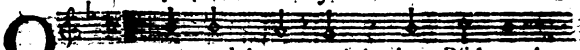

Ontwaak! ontwaak! zing Psalmen!

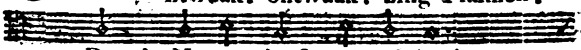

Doe 's Heeren Lof weêrgalmen!

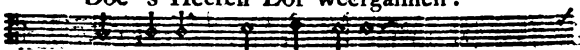

Wil uwen Schepper eeren,

En u voor Hem verneêren!

2. ô Ja, 'k wil 's morgens zingen
Den Schepper aller dingen.
Dees ted're Vriend der menschen
Is 't Voorwerp van mijn wenschen.

3. ô Geever aller gaaven!
Wil met uw Gunst mij laaven!
'k Breng U ten offer heden
Weêr niets, dan mijn Gebeden.

4. Die zult Gij niet verächten;
Gij kent all' mijne krachten,
Daar ik in al mijn leeven
Niets anders U kan geeven.

5. Wil U op nieuws ontfermen,
Mij deezen dag beschermen,
Uw werk in mij volbrengen,
Geen ongeluk gehengen!

6. Wil zelf mij 't beste raaden,

Opdat van all' mijn' Daaden
't Begin en 't einde U prijzen,
En mijn geloof bewijzen!
7. O Jesus! wil mij zeg'nen,
Met liefde mij bejeg'nen,
Mij met uw Heilwoord voeden,
En mij altijd behoeden!

725. *Wijze* 79.

726. *Wijze* 184.

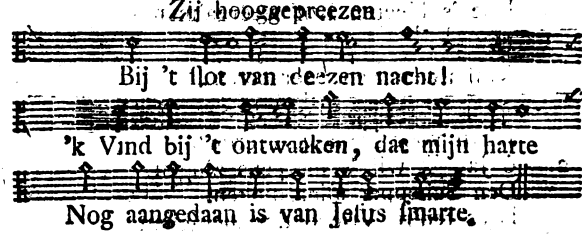

Als

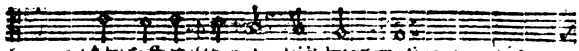

Als of ik stonde bij het graf,

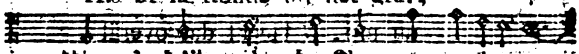

Waar 't Lijk mijns Liefsten was ge-le gen,

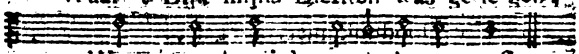

Wiens Dood mij 't waare leeven gaf.

5. Ach! waren all' mijne oogenblikken
Geheiligd door 't genot van Hem!
Niets kan mijne ooren zoo verkwikken,
Dan zijn, mij wél bekende, stem.
Niets, niets vokoet mijn geestlijke oogen,
Dan 't Zien op 't Lam, voor mij geslagt:
Dat geeft mij voedsel en Vermogen,
Zoo vroeg als laat, zelfs in den nacht.

727. *Wijze* 166.

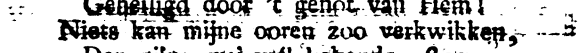

M ijn Jesus! 'k ben nu opgestaan,

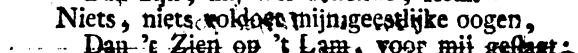

Vermoeyd en wél te vreden;

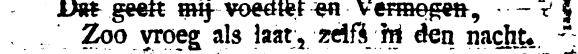

Doe mij weêr op uw wegen gaan,

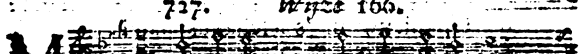

En zegen mij ook he-den!

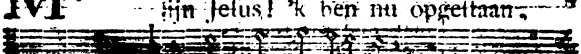

Immanuël, die mij geneest!

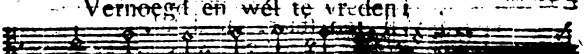

'k Zou gaarn' U *meer* genieten;

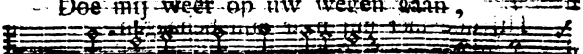

Laat door mijn lichaam, ziel en geest

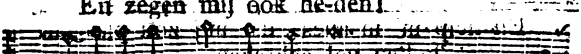

Uw vreugden olie vlieten!

728. *Wijze* 14.

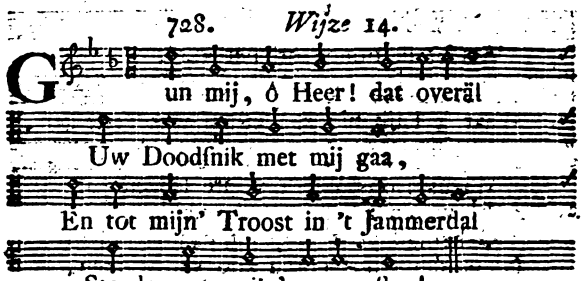

729. *Wijze* 70.

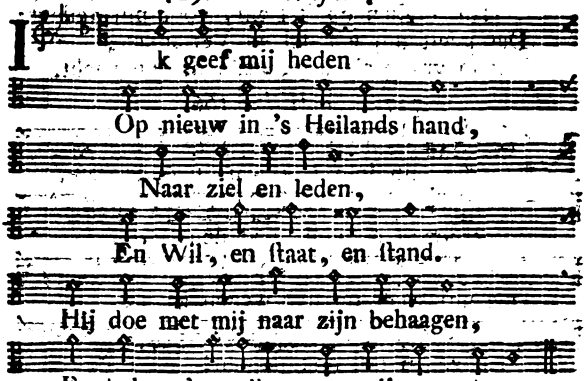

2. 'k Ben vol gebreken,
Gelijk mijn Heiland weet.
Doch, op mijn smeeken
Vind ik Hem steeds gereed,
Om all' mijn krankheên te geneezen,
Mijn Hoogepriester en Arts te weezen.

3. Hij moet mij sterken,
Om naar zijn' Wil te doen,
En in mijn werken
Mij voor het kwaad behoên,

Met

Met mijn geneezing krachtig spoeden,
En mijn' inwendigen mensche voeden.

730. *Wijze 76.*

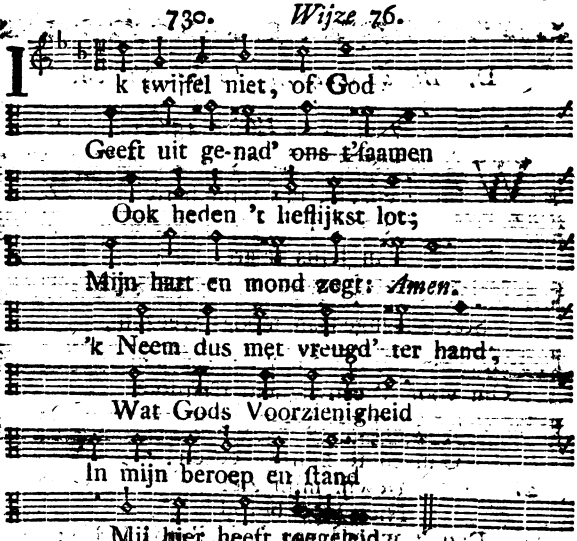

731. *Wijze 58.*

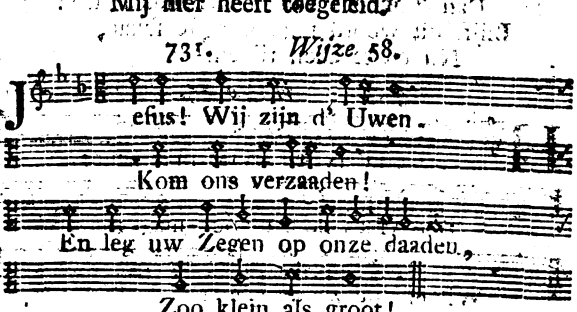

2. Laat onze arme zielen
Nooit uit uwe Armen

En doe niets anders, dan U erbarmen,
Zoo vroeg als spaa!

D. *Bij de daaglijksche Bezigheden.*

732. *Wijze* 45.

2. Dewijl mijn ziel
Niets zoo beviel
Dan 't woord van 's Heilands lijden:
Blijft dit woord mijn hoogste schat,
Nu en te allen tijden:

733. *Wijze* 75.

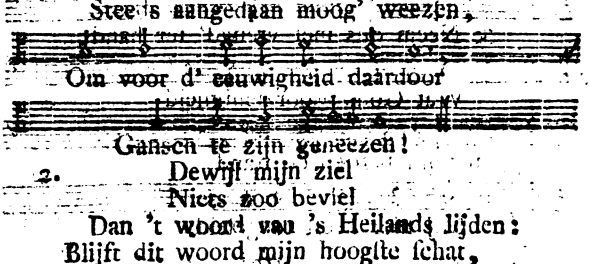

In

In 't Bloed uit Jesus Wonden

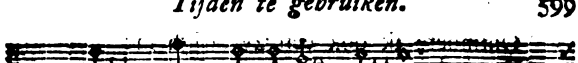

Wordt haar venijn gevonden.

2. Hoe mij de waereld *vleit*:
Ik zie haar ijdelheid;
En *dreigt* ze: ik zal niet schrikken;
't Geen 't hart *mij* kan verkwikken,
Zal *haar* van magt ontblooten:
Dat 's 't Bloed, aan 't kruis vergooten.

3. Hoe ijslijk Belial
Mij briesehende overvall',
Of hij mij mogt verslinden:
Hij zal geen voordeel vinden;
Neen, daarvoor is gebeden;
Het LAM zal hem verreeden.

4. Dus, 't zij de waereld komt,
't Zij Satan gluurt of bromt,
't Zij 't kwaad mij wil bekooren:
Zij hebben 't all' verlooren;
'k Zeg hun: „ Gaat Jesus vraagen,
„ Of ik uw juk moet dragen? "

734. *Wijze* 22.

'k Slaa liefst altijd op Jesus 't oog,

Opdat Hij mij omarmen moog',

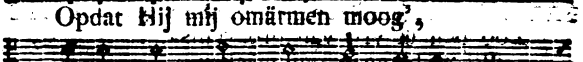

Dewijl toch niets mijn hart voldoet,

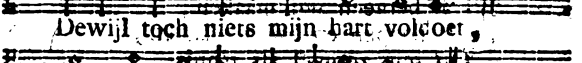

Dan zijn Genad' en liefdegloed.

2. Ben ik van 's Heilands Gunst bewust!
Dan werk ik met geneugte en lust;

Ontmoete ik ook een zwaarigheid:
Ik vind in Hem steeds troost bereid.
3. Ik werk met Jesus, en 't gaat goed;
De vreugde in Hem geeft kracht en moed;
Ik heb Hem lief, Hij weet, hoe teêr!
Maar Hij bemint mij nog veel meer.
4. Ik gaa aan zijn doorboorde hand;
Die leidt mij tot in 't Vaderland.
Ik ben een onvermoogend Kind,
En laat aan Hem alléen 't bewind.
5. Ontwaake ik vroeg: Hij is mijn lust;
Begeeve ik 's Avonds mij ter rust:
Zoo blijft mijn hart op Hem gericht;
Hij is ook 's nachts mijn Leevenslicht.

735. *Wijze 79.*

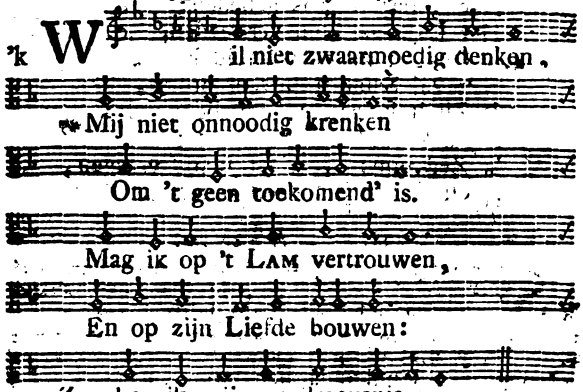

2. Bij al hetgeen wij maaken,
Bij 't slaapen en bij 't waaken,
Op reis zoowél als t'huis,
Bij 't eeten, drinken, werken,
Moet men den Heiland merken,
Zelfs onder 's waerelds ergst gedruis.

3. O Ja!

3. ô Ja! zijn Dood en smarte
Is 't Voorwerp van ons harte,
Zoolang men adem heeft;
En worden wij ontbonden,
Zoo vinden we in zijn Wonden
't Recht, dat ons 't eeuwig leeven geeft.

736. *Wijze* 22.

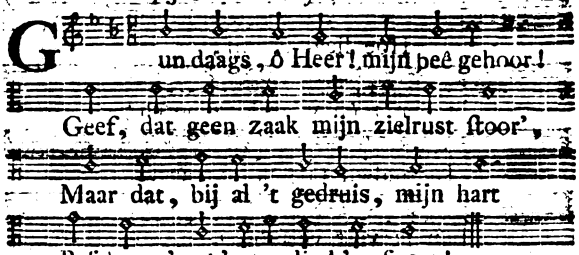

2. Mijn geestlijk Oog blijv' steeds gericht
Op uw verkwikkend aangezigt!
't Gevoel van uwe Liefdekracht
Verlaat mij nooit, noch dag noch nacht!
3. Geef, dat ik U als Martha dien',
En werk noch moeite mooge ontzien!
Doch dat mijn Geest vooral daarbij
Voor U, gelijk Maria, zij!

* 737. *Wijze* 30.

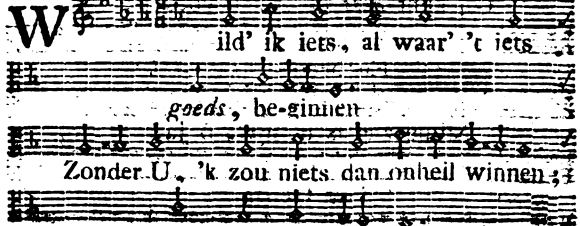

'k Moest mij dan schaamen;

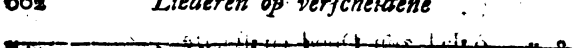

Zonder U zou mij ook niets be-taamen.

* 738. *Wijze* 45.

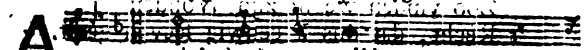

A ch! denk aan mij!

Hoe slegt ik zij,

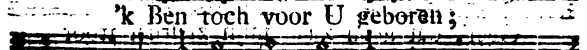

'k Ben toch voor U geboren;

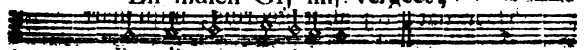

En indien Gij mij vergeet,

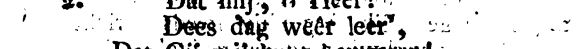

Ben ik vast verlooren.

2. Dut mij, ô Heer!
Dees dag weêr leer',
Dat Gij mij kunt bewaaren!
Denk, ô Lam! met *naame* aan *mij!*
'k Laat de zorg dan vaaren.

739. *Wijze* 155.

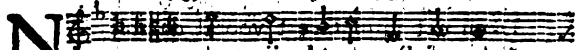

N eem mijn harte wél in acht!

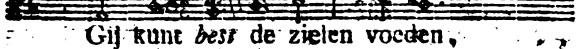

Gij kunt *best* de zielen voeden,

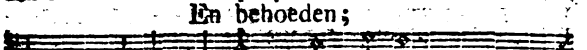

En behoeden;

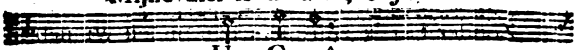

Mijne ziel is d' uw', ô Ja!

Uw Genaâ

Moet haar daaglijks *sterker* maaken,

Tot

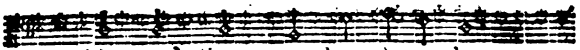

Tot uw' dienst, en haar bewaaken,

Opdat z' altoos wél bestaa!

740. *Wijze* 132.

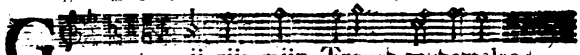

G ij zijt mijn Troost in harteleed,

En d' oorzaak van mijn Vreugde,

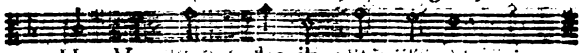

Het Voorwerp, dat ik nooit vergeet,

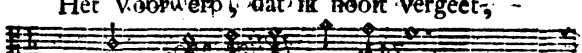

Daar 't mij al veel verheugde.

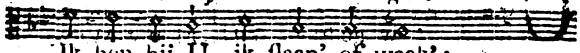

Ik ben bij U, ik slaap' of waak';

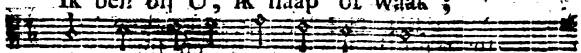

Ik werk' of eer' of wat ik maak';

Gij zijt altoos mijn Alles!

2. Wie zal, ô Schoonste! wie zal ooit
U recht beschrijven konnen?
Mijn liefste Jesus! ik kon 't nooit,
Schoon ik 't veel heb begonnen.
Gij zijt voor mij Al wat ik wil;
Laat nu mijn harte, zacht en stil,
Steeds in uw Liefde branden!

E. *Voor*

E. Voor en na de Maaltijd.

741. Wijze 23.

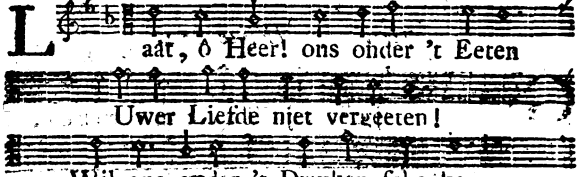

742. Wijze 230.

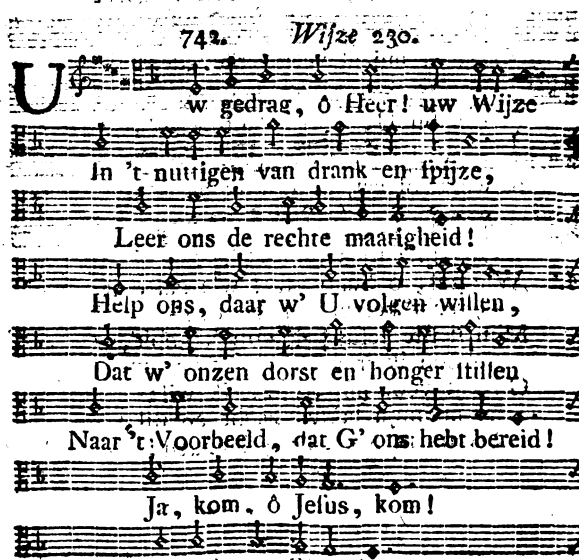

Ook

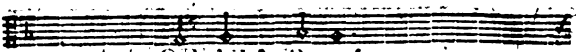

Ook bij 't Eeten!

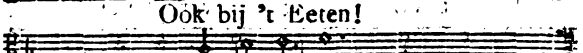

Uw zegen zij

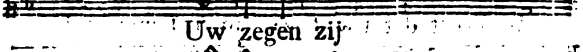

Vooräl daarbij,

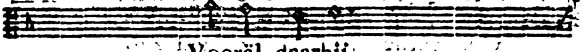

Opdat ons alles wél geuij'!

743. *Wijze* 10.

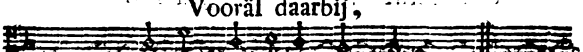

Nu brengen w' onzen Heere

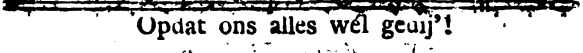

Dankzegging, prijs en eere,

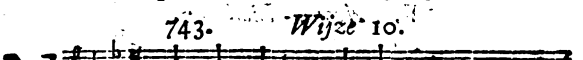

Voor all' zijn' ed'le Gaaven,

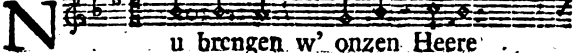

Waarmée w' ons konden laaven.

2. Ons lichaam, ziel en leeven
Werd ons van Hem gegeeven;
Nu wil Hij ook niets spaaren,
Maar gunstrijk ons bewaaren.

3. Hij wil ons lichaam voeden,
En onze ziel behoeden,
Onäangezien de wonden,
Veröorzaakt door de zonden.

4. Een Arts is ons gegeeven,
Die heeft in zich het leeven;
Gods Zoon, voor ons gestorven,
Heeft ons het Heil verworven.

744. *Wijze* 22.

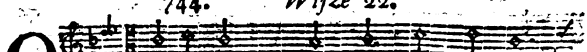

O Vader! 'k ben vol dankbaarheid

Voor

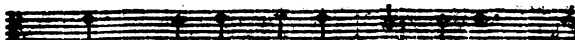

Voor 't Voedsel, dat mij werd bereid!

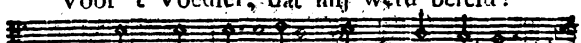

'k Weet dat uw Liefd' in 't Jammerdal

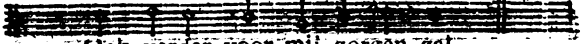

Ook verder voor mij zorgen zal.

F. *Avond-Liederen.*

745. *Wijze* 10.

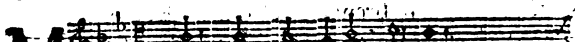

Meer blijd' en stille harten

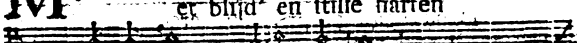

Begraaven w' alle smarten,

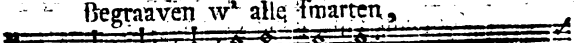

En wat wij bitter vonden,

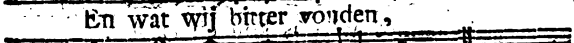

In 's Heilands diepe Wonden.

2. Daar sluiten zich de zinnen,
En niets blijft ons te binnen,
Dan 't geen wij van HEM weeten;
Nooit kan zulks 't hart vergeeten.

746. *Wijze* 185.

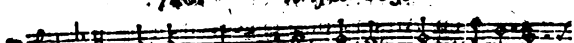

In het Graf, waar Jesus heeft gelegen,

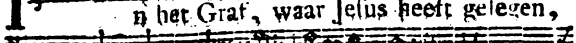

Als een bleek en bloedig lijk,

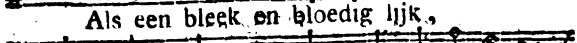

Houdt mijn Geest nu lietst zijn avondzegen;

't Ia

't Is mij als mijn Koningrijk.

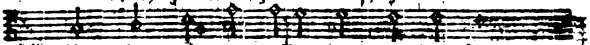

'k Ben daar als van alle zorg ontbonden;

Ik beschouw met aandacht all' zijn Wonden,

Zoo naauwkeurig als ik kan;

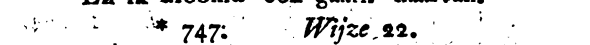

En ik droomd' ook gaarn' daarvan.

* 747. *Wijze 22.*

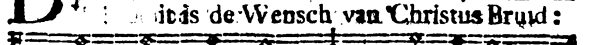

Dit is de Wensch van Christus Bruid:

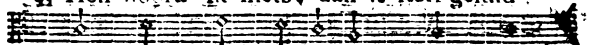

„ Ach hoord' ik niets, dan 't sterf-geluid

„ Van mijn' Bloed-Bruidegom, wiens Bloed

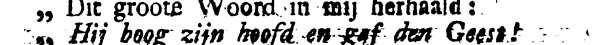

„ Mij zaligt en voor mij voldoet!

2. „ Ach wierd, zoo dikwils 't Zon-licht daalt,
„ Dit groote Woord in mij herhaald:
„ *Hij boog zijn hoofd en gaf den Geest!*
„ 'k Sliep daarmeê zalig, onbevreesd.

3. „ Ach waar', zoo dikwils ik ontwaak,
„ Des Heeren Dood mijn eerste zaak!
„ 't Gevoel daarvan verlaat' mij nooit,
„ Tot ik mijn Dag-werk heb voltooid!"

748. *Wijze 79.*

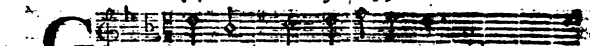

'k Gaa nu, mij nederleggen.

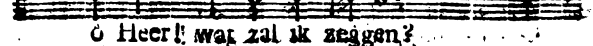

O Heer! wat zal ik zeggen?

'k Hadd'

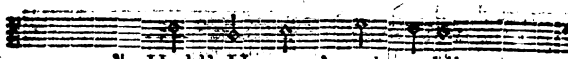

'k Hadd' U gaarn' recht nabij;

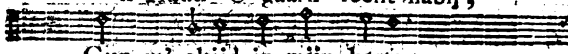

Gun m' altijd in mijn harte

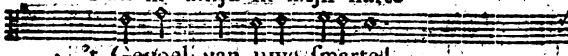

't Gevoel van uwe smarte!

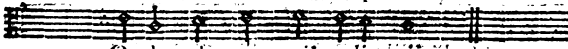

Opdat de rust mij zalig zij.

2. Wil ons ten Schild verstrekken,
Ons met uw' Vleug'len dekken,
Gelijk een henne doet! *Luc.* 13:34.
Wil Satan ons bespringen,
Laat dan uw' Eng'len zingen:
„ Dees kind'ren worden wél behoed! "

749. *Wijze* 164.

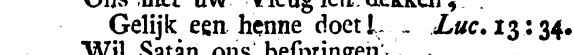

Zoo veelmaal 's nachts mijn' ad'ren

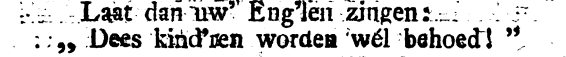

slaan,

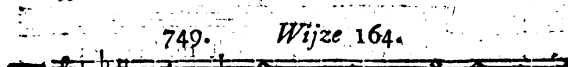

Wil U mijn Geest omvangen.

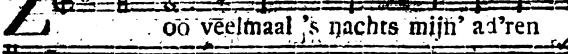

Zoo min mijn hart ooit stil mag staan,

Zoo min rust mijn verlangen

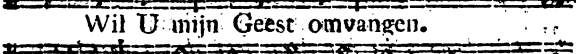

Naar 't zalig zielsgenot

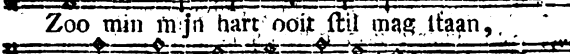

Uit U, ô Heer! mijn God!

Omârm mij, liefste Bruidegom!

'k Ben,

Digitized by Google

'k Ben, slaapend' ook, uw Eigendom,
1. Zoo leggen wij ter ruste ons neêr,
ô Jesus! in uwe armen.
Rondôm ons waakt uw Eng'len-heir;
Ons Bedde is uw Erbarmen;
't Hoofdkussen is uw Borst;
Men droomt, ô Leevensvorst!
Van U, terwijl de ziel zich voedt
Met uw verkwikkend Vleesch en Bloed.

750. *Wijze* 22.

Strijk aan de harten, Heer'! uw Bloed,
(*Exod.* 12:7.

Dat den Verderver wijken doet!

Men wordt voor zijn vernielend Zwaard

Door niets dan door uw Bloed bewaard.
2. Wij slaapen in uw' Naam gerust,
Van uw Nabijheid wél bewust;
Genietende ook in deezen nacht
Der heilige Eng'len ted're wacht.

* 751. *Wijze* 51.

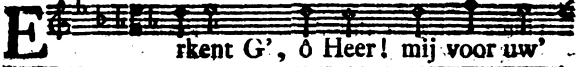

Erkent G', ô Heer! mij voor uw'

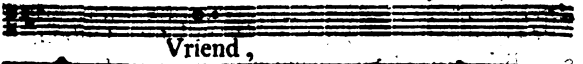

Vriend,

Zoo geef mij, 't geen G' ons hebt verdiend,

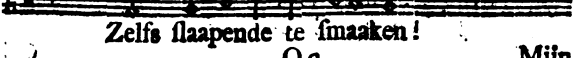

Zelfs slaapende te smaaken!

Digitized by Google

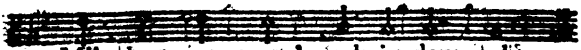

Mijn hart zou gaarn', ook in den nacht,

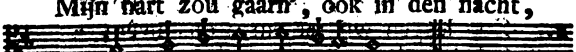

In Liefde tot U blaaken.

2. Regeer, ô Jesus! mijn gemoed!
Laat al hetgeen ons schaade doet,
Mij in den Droom niet stooren!
Ik droomde liefst alleen van U,
Die eens mij kondt bekooren.

752. *Wijze* 164.

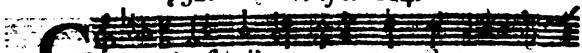

'k Geef mij nu over aan de rust,

Als slaapend' in uw' armen,

Van uwe Liefd' en Trouw bewust;

Mij veiligt uw Erbarmen.

'k Rust op uw Liefdeborst.

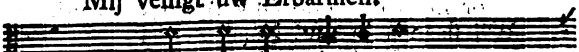

Mijn Droom, ô Leevensvorst!

Heeft liefst te doen met uw' Persoon;

't Geen Gij niet zijt, dunkt mij niet schoon.

2. Bij 't slaan en rusten van mijn hart
Moet U mijn Geest omvangen;
Elk polsslag doe met liefdesmart
Mijn ziel naar U verlangen!
Ik ben uw Eigendom;

Gij

Gij zijt mijn Bruidegom;
Dus geef ik mij getroost ter rust;
Gij zijt ook deezen nacht mijn lust.

753. *Wijze 22.*

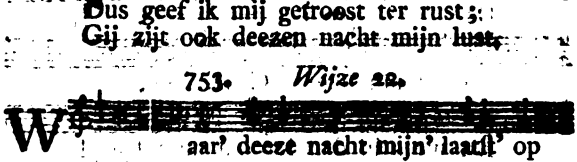

2. Voor dat ik inslaap, richt ik 't oog
Naar U, ô Lam! nog gaarne omhoog;
Dan, van uw Wonden aangedaan,
Stort ik wel nog een liefde-traan.
3. Ontwaak ik 's morgens vroeg: dan zij
Mijn eerste zucht naar U, die mij
Zoo lief hebt, dat Gij 't wél verdiend,
Dat ik U noem' mijn' besten Vriend.
4. Men slaapt toch in U recht gerust,
Men waakt en werkt in U met lust.
't Begin en 't einde is altoôs goed
Bij dien, die alles *met* U doet.
5. Wij zijn nooit veilig, waar wij gaan,
Ten zij we in uw gemeenschap staan.
Wie van U als omsloten is,
Die is geveiligd; dat 's gewis.

754. *Wijze 165.*

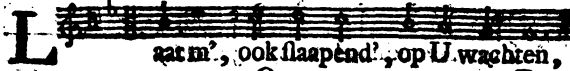

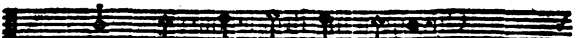

Dan, dan slaap ik recht gerust.

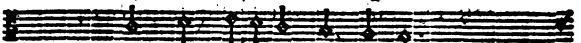

Geef mij heilige Gedachten,

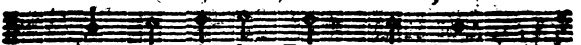

En wees in den Droom mijn Lust!

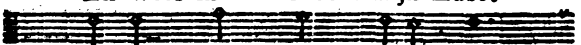

't Lichaam slaapt, maar 't harte waakt,

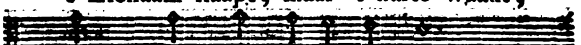

Daar 't zich steeds in U vermaakt.

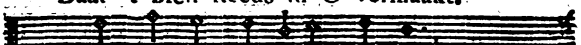

Mag ik digt bij Jesus weezen:

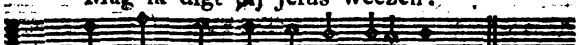

O! dan slaap ik zonder vreezen.

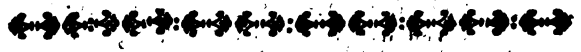

G. *Vernieuwing der Gedachtenis van de laatste Lijdens-uuren des Heilands, voor alle uuren van den Dag.*

* 755. *Wijze* 166.

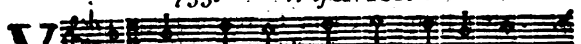

Van 's avonds laat tot middernacht

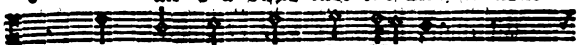

Zag men den Heer der Heeren,

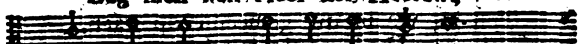

Als Borg van 't menschelijk Geslacht,

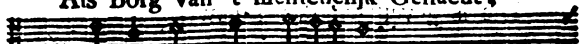

In Cedrons Hof verkeeren.

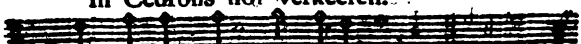

Zijn Avondmaal was ingesteld;

Nu

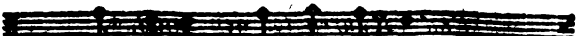

Nu volgde 't bloedigst Lijden.

Van bloedzweet druipend', moest de Held

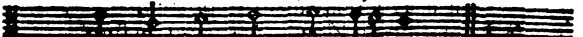

Verdienstlijk voor ons strijden.

Van middernacht tot 6 uuren 's morgens.

2. Ter middernacht werd onze Heer
Verraaden en gebonden,
Gehoond, gesmaad, en heên en weêr
Tot godloos Volk gezonden,
Verloochend, valschlijk aangeklaagd,
Geslaagen en beloogen,
Dan voor den Bloed raad uitgedaagd,
Veroordeeld en besproogen.

Van 6 tot 9 uuren.

3. Van zes tot negen uuren stond
Mijn Heiland voor den Heiden,
Die 't Lam geheel onschuldig vond,
Doch moest het laten leiden
Ter geesf'ling, daar 't veel Bloed vergoot,
Waarop men 't spotwijs kroonde,
Met purper kleedde, en, blank en rood,
Aan 't gansche Volk vertoonde.

Van 9 tot 10 uuren.

4. Na negen uuren werd de Heer
Volstrekt ter dood verweezen.
't Kruis wierp men op zijn schoud'ren neêr,
En dreef Hem, zonder vreezen,
Naar Golgotha, waar Hij aan 't hout
Op 't schand'lijkst werd gehangen.
(*Hand.* 5: 30.
Hier moest Hij, van het Graauw beschouwd,
Door smaad zich laaten prangen.

Van 10 uuren tot den middag.

5. Dat duurde tot den middag voord;
Aan handen en aan voeten
Met scherpe nagels wreed doorboord,
Moest Hij ons misdrijf boeten.
't Lam stortte Bloed, en werd bespot,
Maar bleef in liefde branden,
Bezorgende een hoogwaardig lot
Voor Vrienden en Vijanden.

Van den middag tot 3 uuren 's namiddags.

6. Omtrent den middag wou de Zon
Haar schijnsel niet meer geeven.
Hier hing haar SCHEPPER! Hij begon
Van doodsängst sterk te beeven.
Doorgriefd van pijn, bekneld om 't hart,
Ten prooi van die Hem haatten,
Trof nu zijn ziel de felste smart:
Hij werd van God verlaaten!

Van 3 tot 4 uuren.

7. In 't eind' verscheen 't ontzaglijk uur,
Het sterf-uur onzes Heeren.
Hij liet zich door zijn liefde-vuur
Voor ons als gansch verteeren.
Nu was 't volbragt, en Hij ontsliep!
Gods Zoon moest waarlijk sterven!
O Groot Geheimenis! hoe diep!
Gods Zoon wil 't leeven derven!

Van 4 tot 5 uuren.

8. Men ging, ter Vespertijd, om 't Lam
De Beenen nog te breeken.
Maar 't mogt niet zijn; een Krijgsknecht kwam,
Om Jesus te doorsteeken.
Toen zag men uit zijn open hart
Zoo Bloed als Water vlieten.

Dit

Dit was het eind' van 's Heilands smart.
Laat ons de Vrucht genieten!

Van 5 uuren tot 's avonds laat.

9. Men nam nu 't Lijk van 't vloekhout af;
Dat deeden Jesus Vrienden;
Zij bragten 't Lijk in Josephs Graf,
Alwaar zij 't wél bedienden.
Dit allerheiligst Lijk lag daar,
Verlost van alle plaagen.
Doch 't bleef 'er niet; de Middelaar
Herleefde na drie dagen.

* * *

10. ô Liefste Heiland! help ons nu,
Dit alles te overweegen!
Dan neemen we uur op uur uit U
Voor ons den reehten zegen.
Genees ons door uw Bloed en Dood,
En voed uwe arme Kranken,
Tot we overgaan in uwen Schoot!
Hoe zullen we U *daar* danken!

H. *Op tijden van Ziekteus.*

* 756. *Wijze* 132.

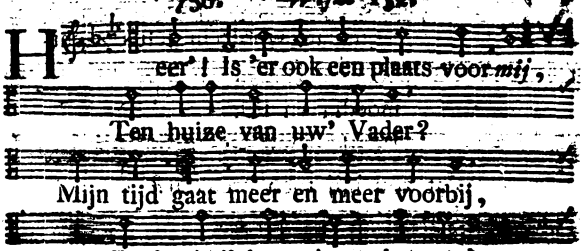

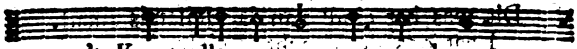

't Komt alles op uw antwóord aan;

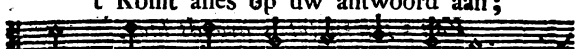

Dees vraag wordt nooit te vroeg gedaan;

Is daar voor *mij* een plaatse?

Antwoord:

2. „ ô Ja! mijn Kind! Mijns Vaders Huis
„ Staat zeker voor u open!
„ Wie waarlijk Deel heeft aan mijn Kruis,
„ Mag 't ongetwijfeld hoopen.
„ Ik heb uit liefde en téderheid
„ Een goede plaats voor u bereid;
„ En wie kan ze u ontneemen?"

3. ô Blijdschap, die geen weergaa heeft!
Het voegt mij, opteespringen,
En Hem, die mij dees plaatse geeft,
Ter Eere een' psalm te zingen,
Ja psalm aan psalm, van 's Heeren lof,
Mij nederbuigende in het stof,
Om Hem verbaasd te aanbidden.

757. *Wijze* 186.

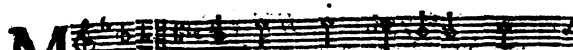

Mijn hart wordt in Jesus zacht-

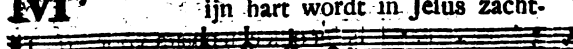

moedig en stil.

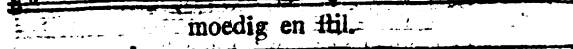

Wat zou mij toch krenken?

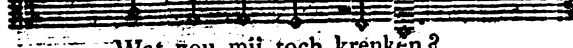

Wat heb ik te denken?

Ik

Ik wil flechs, wat Jesus, mijn Bruidegom,

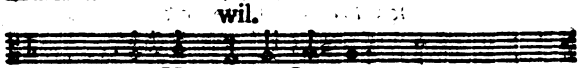
wil.

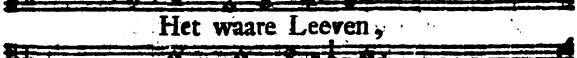
Het waare Leeven,

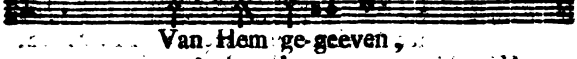
Van Hem ge-geeven,

Bezadigt den Geest,

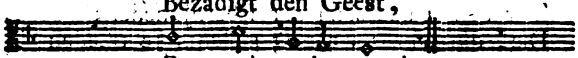
En maakt onbevreesd.

* 758. *Wijze* 22.

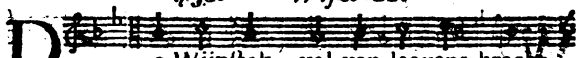
De Wijnstok, vol van leevens-kracht;

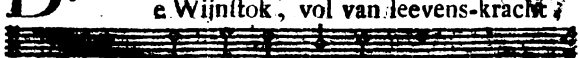
Bezorgt zijn Ranken dag en nacht;

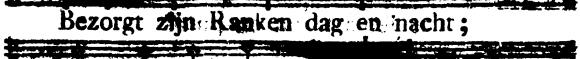
Hoe meer de Rank' om voedsel zucht,

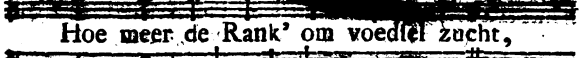
Des t' overvloed'ger is de Vrucht.

2. Men richt in 't eind' van allen nood
't Geloovig oog op Christus schoot;
Men laat aan de aard' het nietig lijk;
De ziel gaat in het Hemelrijk.

759. *Wijze* 58.

Wiens Zin bevat hier de Heerlijkheid,

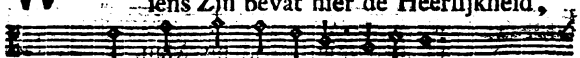
Waarmee de Godlijke Majesteit

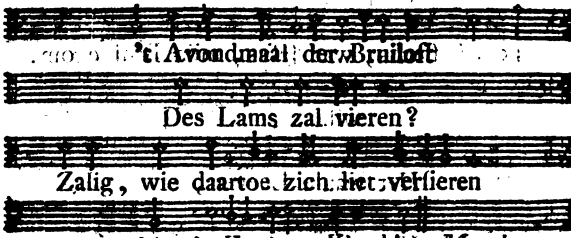

8. Wie hier in waarheid gekomen is
Tot zijn Gemeenschap, komt ook gewis
Tot den Tabernakel der Heerlijkheden;
Die, die wordt waardig geächt, te treeden
In 't eeuwig Rijk.

760. *Wijze* 151.

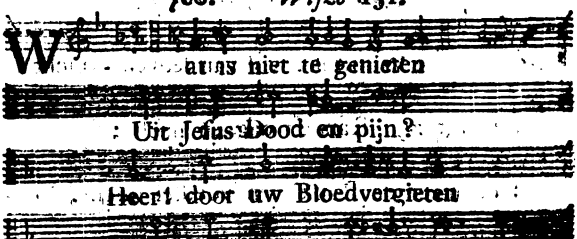

761. Zou

761. *Wijze 200.*

Zou 'k nu niet alles, ô mijn Lam!
In uwe Liefd' ontmoeten?
Zij is mijn licht, mijn leevensvlam,
Zij kan al 't leed verzoeten.
Zij is mijn Hemel-wijn en brood,
Mijn Dekkleed voor Gods Troone,
Ja, mijn Kroone,
Mijn Schuilplaats in den nood,
En 't Huis, waarin ik woone.

762. *Wijze 79.*

Mijn Arts! mijn Vriend en Broeder!
Meer teer, dan ooit een moeder!
'k Ben blij, dat ik U ken.
Door U is zelfs de marte

Zeer

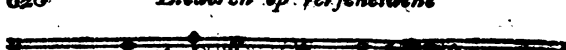

Zeer heilzaam voor mijn hart-te,

Dies ik ook *daarvoor* dankbaar ben.

2. Draag mij! wees mij genadig!
Verzégel mij gestadig
Voor al het aardsch gedruis!
Laat stroomen uit U vlieten!
Doe mij recht veel genieten,
En neem in 't eind' mijn ziel naar huis!

763. *Wijze* 230.

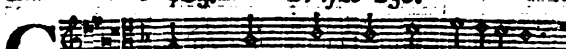

Gun m' uw Vriendlijkheid, ô Heere!

Opdat geen leed mijn *hart* ooit deere,

Als dit of dat mij zwaar wil zijn.

Laat m' in all' omstandig-he-den

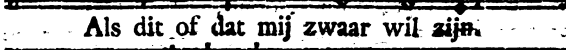

De vrijheid, om tot U te treeden,

Want dat verzacht mij alle pijn.

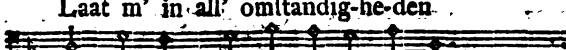

ô Jesus! maak mij nu

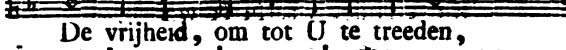

Recht teer verliefd op U,

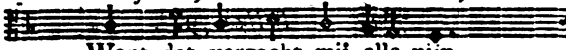

En verleen mij,

Dat leevenslang

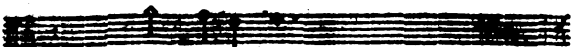

Met liefdedrang

Mijn hart U kinderlijk aanhang'!

* 764. *Wijze* 36.

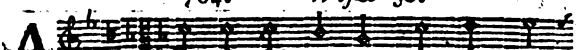

Ach dat ik, bij uw Wonden neêr-

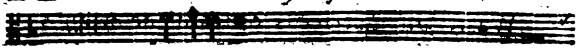

ge-ze-ten,

Mijn Jesus, mij aan U gezond mogt' ee-ten!

(*Joh.* 6: 57.

Uw Vleesch en Bloed moet, om van hier

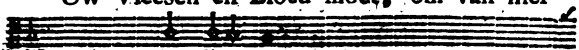

te scheiden,

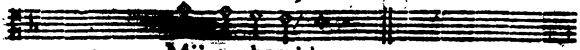

Mij toebereiden.

2. Ben ik dan gansch gezond, naar ziel en zinnen:
Ach! dan zal ik uw' lof volmaakt beginnen,
Niet weenen, maar U, op gansch and're wijzen,
Onëindig prijzen.

765. *Wijze* 232.

O Lam! mijn ziel begeert slechs U;

En heb ik U, zoo vraag ik nu

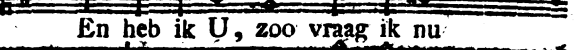

Naar Hemel noch naar aarde.

Want

Digitized by Google

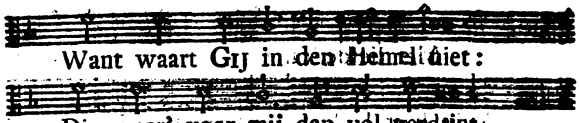

Want waart GIJ in den Hemel niet:

Die waar' voor mij dan vol verdriet,

En van geringe waarde.

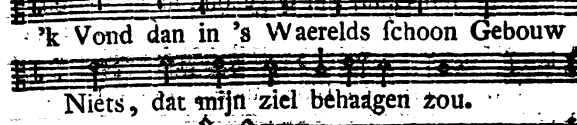

Waart Gij niet reeds op aard' de Mijn':

'k Zou waarlijk hier niet willen zijn,

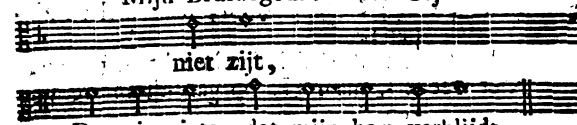

'k Vond dan in 's Waerelds schoon Gebouw

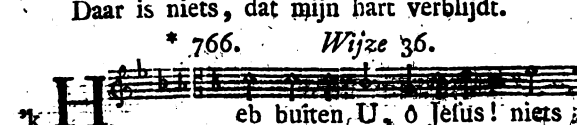

Niets, dat mijn ziel behaagen zou.

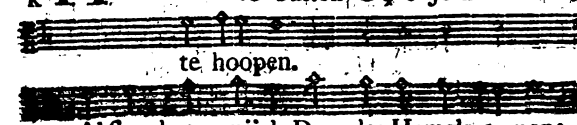

't Is buiten strijd:

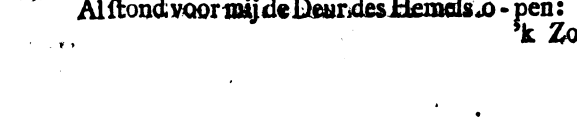

Mijn Bruidegom! waar Gij

niet zijt,

Daar is niets, dat mijn hart verblijdt.

* 766. *Wijze* 36.

'k Heb buiten U, ô Jesus! niets

te hoopen.

Al stond voor mij de Deur des Hemels o-pen:

'k Zou

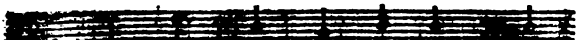

'k Zou, zonder U, doch daar niet kunnen

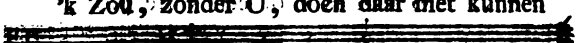

weezen;

'k Zou onheil vreezen.

2. Uw Bloed en Dood gaf mij het waare Leeven,
En zal mij tot aan 't einde laafnis geeven;
Dan scheid ik van 't Gezelschap uwer kranken,
Om U te danken.

3. Doch wat, wat zal ik, bij U zijnde, zeggen?
Mij dunkt, ik zal mij aan uw Voeten leggen,
En poogen, om mijn' Dankpsalm uittedrukken,
Zal 't mij gelukken?

4. Ik weet het niet; doch dit kan ik vertrouwen,
Dat Gij alsdan mij vriendlijk zult aanschouwen,
En U den dank, dien Ge in mijn oog zult leezen,
Genoeg zal weezen.

767. *Wijze* 166.

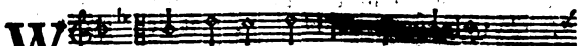

Wij hebben U wel niet gezien;

Doch, 't voegt ons niet, te klaagen;

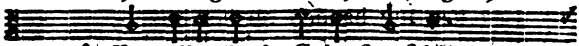

't Kan alles in 't Geloof geschiên,

Volmaakt, als of w' U za-gen.

Intusschen is doch dit altoos

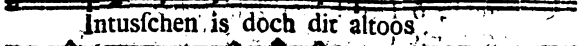

De troost in droevig' uu-ren:

„ 't Ge-

„ 't Geloof is voor een korte poos;

„ Maar 't Zien zal eeuwig duuren."

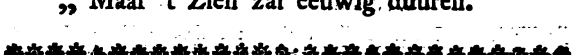

I. *Eenige Liederen, met kleine Kinderen op verscheidene tijden te zingen.*

* 768. *Wijze* 22.

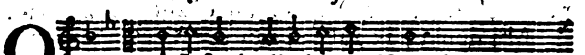

O Jesus! allerbeste Vriend

Der Kinderkens, Gij hebt verdiend,

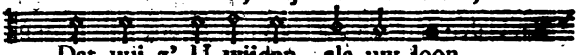

Dat wij z' U wijden, als uw loon,

Als paarlen in uw Bruiloftskroon.

2. Wij brengen ze U dan, met een' groet
Op uwen doorgeboorden Voet,
Terwijl ons hart daarnaar verlangt,
Dat Gij dees Wormpjes teêr ontvangt.

3. Ach doe, gelijk Gij hebt beloofd,
Leg hen uw handen op het hoofd,
En zegen ze, uit milddaadigheid,
Zoo wordt uw Lof door hen verbreid.
(*Matth.* 21 : 16.

4. Gij zeide eertijds, zoo minnelijk,
Dat hunner is uw Koningrijk. *Marc.* 10 : 14.
Bereid, ô Heer! hen zelf daartoe!
Uw zoete ontferming word' niet moê!

* 769. Nu

Digitized by Google

* 769. *Wijze* 10.

Dies vallen w' aan zijn Voeten.

2. Ach Heer! wij zijn verlegen
Om een' bijzond'ren zegen;
Wil ons, naar ons Verlangen,
Met téderheid omvangen! *Marc.* 10: 16.

3. Leg op ons hoofd en harte
Uw Hand, doorboord met smarte!
Gij weet, waaröm wij weenen;
Ach! wil het ons verleenen!

4. *Een* droppeltje uit uw Wonden;
Ach: dat wij 't hebben konden!
Een' Droppel Bloeds, ô Heere!
Kom! geef 't ons, U ter eere!

* 770. *Wijze* 14.

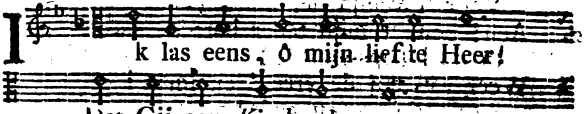

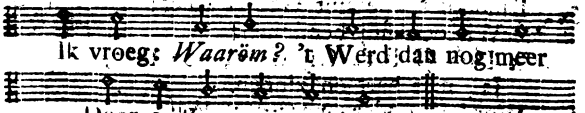

2. Nu wensch ik, ô mijn beste Vriend!
Dat ik 't genieten moog',

Wat Gij den Kind'ren hebt verdiend.
Breng mij 't recht onder 't oog!
3. De Zegen uwer Kindsheid zij
Mij nader, dan de Lucht!
Wees mij arm wormpje recht nabij,
Wanneer ik om U zucht!
4. Ik ben zoo arm, zoo zwak en klein,
Verdorven en gansch slegt;
Wasch mij met uwen Bloede rein,
En geef mij 't Kinderrecht!
5. 'k Waar gaarne een lief, gehoorzaam Kind,
Gelijk Gij zijt geweest.
ó Jesus! maak mij zoo gezind!
'k Bid daartoe om uw' Geest.

* 771. *Wijze 9.*

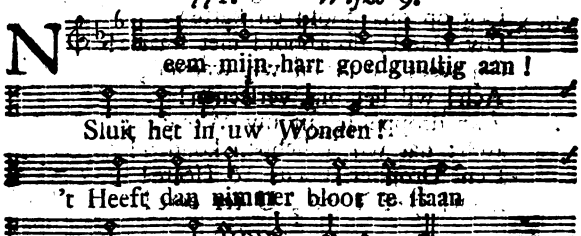

2. Ach! bewaar mijn teder hart
In de Doops-genade!
Weer van mij de vreeze en smart!
Slaa mijn wegen gade!
3. Kinderkens bemint Ge, ó Heer!
Wil ook mij beminnen!
'k Heb U lief, Gij weet, hoe teer,
Ja, met hart en zinnen.
4. Word ik ouder, naar uw' Wil:
Wil mij 't dan ook geeven,
Dat ik nooit mijn' tijd verspil',
Maar voor U moog' leeven.

5. Of

5. Of behaagt U 't, in mijn Jeugd,
Mij omhoog te haalen:
'k Spoed dan tot der Kind'ren vreugd'
In uwe Opperzaalen.
6. Mogt mijn stem daar, tot uw' lof,
Met hun stem zich paaren!
Waare ik haast, in 't zalig hof,
Bij der Kind'ren schaaren!

772. *Wijze* 10.

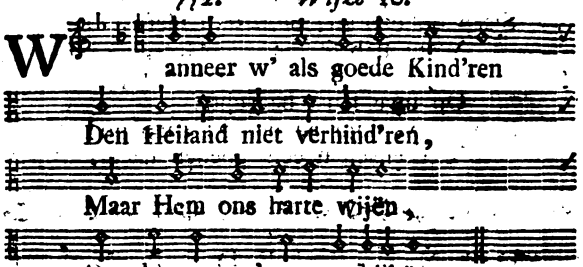

2. Hij doet ons lieflijk leiden,
In zijn Verdiensten weiden,
En wil zelfs alle dagen
Als Lammertjes ons draagen.
3. Hij neemt ons op zijne Armen,
Met Liefde en met erbarmen;
Wij zijn gewis geschaapen,
Om in zijn' Schoot te slaapen.
4. Wat zoude ons kunnen krenken?
Wij hebben niet te denken
Aan nood of zwaare dingen,
Maar mogen vrolijk zingen.

* 773. *Wijze* 14.

Een Wieg-lied.

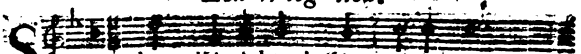

Uw léden schijnen moê;

De Heiland waakt; slaap op zijn woord!

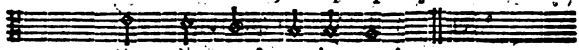

Doe dan uw' oogjes toe!

2. Uw Vader in den Hemel ziet
Liefhebbende op u neêr.
Slaap onbezorgd! ontrust u niet!
Want u beschermt de Heer.

3. Hier zijn ook Eng'len rondöm u,
Op uwe Rust bedacht.
Zoo slaap, mijn Kindeken! slaap nu!
'k Wensch u een' goeden nacht.

DANK-LIEDEREN.

Wie Dank offert, die zal mij eeren. Ps. 50:23.

Lied 774. *Wijze* 226.

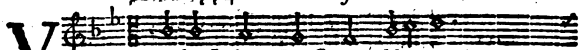

Verhef den Lof des Heeren!

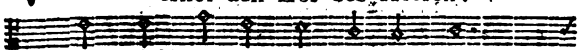

Mijn ziel! vergeet zijn weldaân niet!

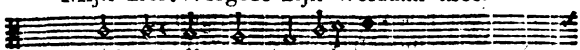

Hij zal die nog vermeêren,

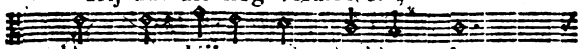

Hoe meer Hij u recht dankbaar ziet.

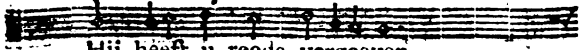

Hij heeft u reeds vergeeven

Uw

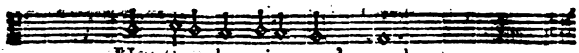

Uw zonden in uw' nood;

Zijn Gunst bewaart uw lee-ven;

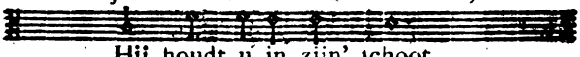

Hij houdt u in zijn' schoot,

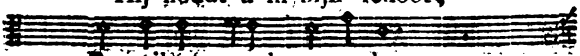

En wil u gansch verzaaden

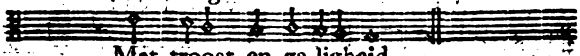

Met troost en za ligheid.

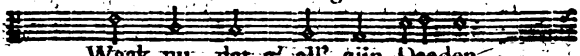

Waak nu, dat g' all' zijn Daaden,

Door psalm op psalm verbreidt!

2. Hij heeft ons laaten weeten
't Verzoenings-Werk, voor ons geschied.
Hij kan ons niet vergeeten;
't Ontbreekt aan zijn Ontferming niet.
Hij laat zijn' toorn ligt daaren,
Straft niet naar onze schuld,
Wil geen Genade spaaren,
Maar heeft met ons geduld.
Zijn Liefde is hoog verheven,
Verr' boven al het kwaad.
Wil Hem dan de Eere geeven!
Mijn ziel! zing vroeg en laat!

* 775 *Wijze* 118.

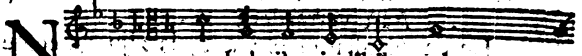

Nu heb ik eind'lijk toch

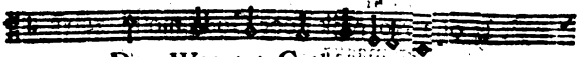

Den Weg tot God gevonden,

Dien ik zoolang vergeefs, schoon met veel

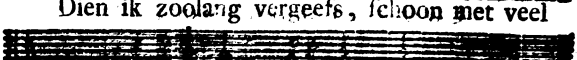

moeite, zocht;

Mijn oogen waren vast,

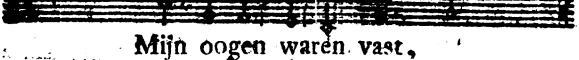

Als met een doek verbonden;

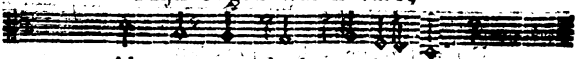

Ik was aan valsche leer' en dwaaling als

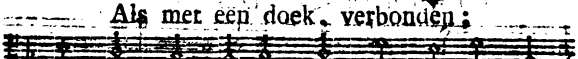

verkhocht;

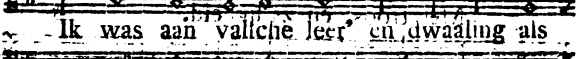

'k Wou tot den VADER gaan,

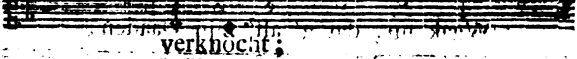

En ging den ZOON voorbij!

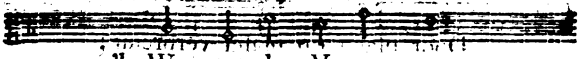

Dies dwaald' ik als een schaap

In d' ergste woestenij.

2. 't Staat duidelijk in de Schrift: „ Geen mensch komt tot den Vader,
„ Dan die den Toegang zoekt door Christus, zijnen Zoon." *Joan.* 14:6.
Wie 't anders wil, voorwaar! die volgt den Aartsverraader;
En dat hij dan niets vindt, is zijn gerechte loon.
't Is onherroepelijk door Gods mond zelve uitgemaakt,

Dat

Dat niemand 's Vaders Troon, dan door den
Zoon, genaakt.

3. De Vader zegt: „ Gij zult mijn Aanzigt niet
aanschouwen,
„ Ten zij dat 's Menschenzoon, uw Broe-
der, met u koom!"
Doch daaröp wil de mensch zijn heil niet gaar-
ne bouwen;
Liefst wierd men zonder 't Bloed des Lams
gerecht en vroom;
Men denkt verkeerd en wil Gods Woord lang
niet verstaan;
Waaröm toch? Ach men kleeft den zonden-
dienst nog aan.

4. De Vader nochtans roept en lokt en trekt de
zielen;
Maar niet tot d' eeuw'gen Gloed; Hij trekt
ons tot het LAM.
'k Moet *eerst* met schuld en smart voor JESUS
nederknielen,
En weten, of Hij ook *mijn* zonden op zich
nam?
Neemt Jesus mij dan aan, en wascht en hei-
ligt mij:
Dan ben ik 's Vaders Kind, verlost van sla-
vernij.

5. Dus, mijn gekruiste Heer, het Lam vol Bloed
en Wonden,
Hij is de Weg, waarlangs men tot den Vad-
der komt.
Doch deeze Weg wordt niet, dan in den nood,
gevonden,
Niet eer dan tot men zich, van zielsangst
windt en kromt,
En zeggen moet: Helaas! 'k heb alles onder-
staan,
Maar vond het steeds verkeerd, een' bijweg
inteslaan.

6. *Ik* was in deezen nood; God zij daarvoor gepreezen!
Want anders hadde ik nooit den Weg tot God gekend;
Gods Geest hadde op het Lam mij te vergeefs geweezen.
'k Had, buiten nood, mij vast nooit tot zijn Bloed gewend.
Dies looft met mij den Heer! Prijst zijner Liefde magt,
Daarvoor, dat mij de nood zoo zeer in de engte bragt.

7. O Ja! ik ken den Zoon, en in den Zoon den Vader;
'k Ben 's Vaders Kind en mag vrijmoedig tot Hem gaan,
Ja in zijn harte zien; ik kom Hem langs hoe nader,
Hoe meer ik met den Zoon mag in Gemeenschap staan.
Wat is 't een zaligheid! Wat is 't een heerlijk lot,
Vertrouwlijk omtegaan met onzen Heer en God!

776. *Wijze 79.*

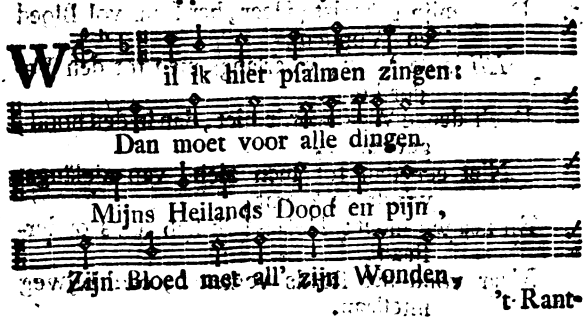

't Rant-

't Rantsoen voor all' mijn' zonden,

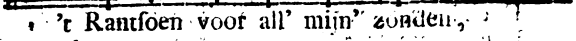

Altoos het voornaamst' Voorwerp zijn.

777. *Wijze* 228.

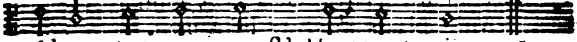

Wat is het lieflijk voor mijn oor,

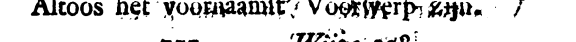

Als ik den Lof der WONDEN hoor,

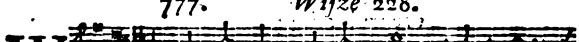

Waardoor wij zijn geneezen! *Jes.* 53.

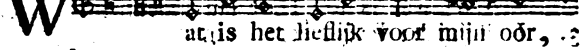

Mijn hart springt op van lust en vreugd',

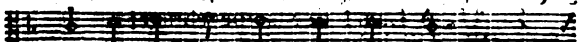

Mijn lijf en ziel zijn hoog verheugd;

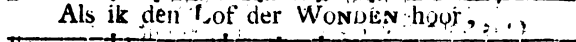

ô Jesus, nooit volpreezen!

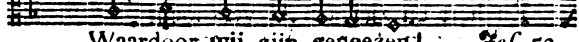

'k Zing nu Voor U,

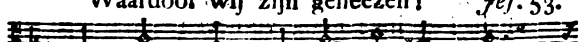

Van uw Lijden,

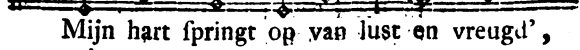

t' allen tijden

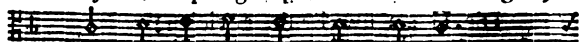

Heil'ge Wonden

Zalig, wie U heeft gevonden.

2. Ik weet, daar ik mij grondig ken,
Dat ik zeer arm en slegt nog ben;

'k Moet mij van harten schaamen.
Doch! waar, waar vind ik Troost en Rust,
Dan in uw Hart? Dies is 't mijn lust,
Mijn plaats *daar* te beraamen.
Voorwaar! Aldaar Vindt een Made
Gods Genade
Overvloedig;
Ach! wat is uw Hart lankmoedig!
3. Hallelujah! Prijs, eere en magt
Zij U, ô Lam! steeds toegebragt!
Gij, Gij hebt ons verkooren,
Ons met uw eigen Bloed gekocht,
En hart en ziel aan U verknocht,
Wij zijn door U herboren.
Heilig! Heilig! hoog verheven
Is het Leeven
Onzer zielen,
Die U als uw Bruid gevielen!
4. Wat ben ik onuitspreeklijk blij,
Om dat 'er hoop is, dat Gij mij
Nog naar uw' Zin zult maaken!
En dat ik, als uw Eigendom,
ô Wonderschoone Bruidegom!
Uw Heil volmaakt zal smaaken!
'k Wil nu Slechs U, ô mijn Leeven!
Steeds aankleeven,
Als een Kranke,
Maar doch als een vruchtb're Ranke.

778. *Wijze* 210.

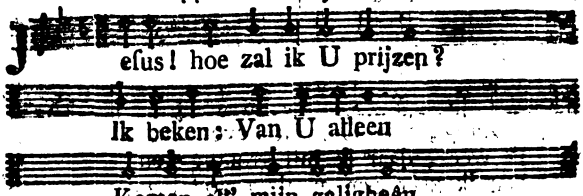

Laat

Laat mij dan op alle wijzen

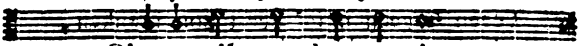

D' uwe zijn met hart en zin,

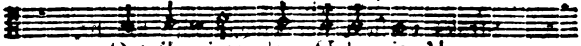

Dat ik niets dan U bemin'!

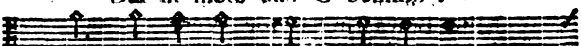

Dan kan ik van vreugd' opspringen;

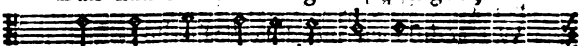

Leer mij hier volvrolijk zingen,

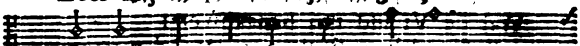

Tot ik, met der Eng'len snaaren,

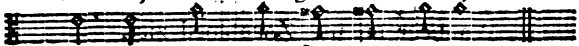

Tot uw' roem mijn stem zal paaren.

779. *Wijze* 165.

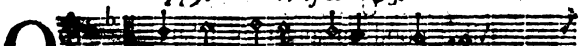

O mijn Jesus! uwe Wonden

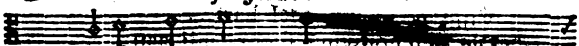

Uwe Mart'ling, Bloed en Dood

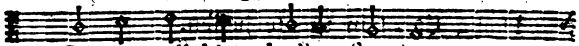

Geeven mij hier t' allen stonden

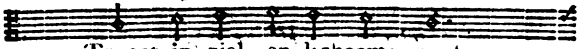

Troost in ziel- en lichaams-nood.

Uw Verdienste gansch alleen

Stelt mijn arme ziel te vreen,

'k Zoud' U gaarn, met blijde klanken,

On-

Digitized by Google

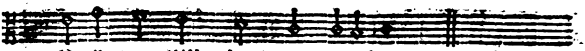

Onöphoudlijk daarvoor danken.

2. Tegen 't geen mijn' geest zou krenken,
Krijg ik uit U sterkte en magt.
Mag ik aan uw BLOED slechs denken:
Straks verliest het kwaad zijn kracht.
Ik ben zwak, maar Gij zijt sterk;
Mijn Bewaaring is *uw* Werk.
Gij doet mij in aandacht blijven,
En kunt al 't gevaar verdrijven.

3. Wil geduld en moed verflaauwen:
Uw nabijheid helpt m' 'er door.
Wil de Vijand mij benaauwen:
'k Houd hem slechs uw Wonden voor.
'k Vind, dat hij dan ijlings vliedt,
Wanneer hij uw Zoenbloed ziet.
Op U blijft dus mijn Vertrouwen,
Tot mijn ziel U zal aanschouwen.

4. 'k Heb met U steeds overwonnen
Allen nood en angst en smart.
Wat ik ooit zou wenschen konnen,
Vind ik in uw edel hart.
Die beschouwing spoort mij aan,
Om, met kracht, uwe Eer voordaan,
Heilig Lam! in top te heffen.
Ach! mogt ik dit doelwit treffen.

780. *Wijze* 23.

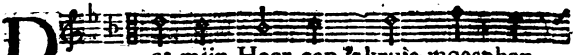

Dat mijn Heer aan 't kruis moest han-

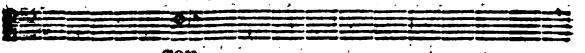

gen,

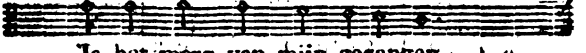

Is het merg van mijn gezangen.

'k Zou

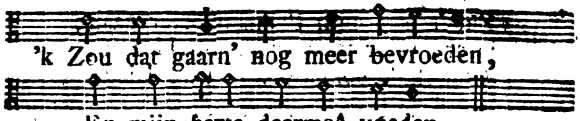

'k Zou dat gaarn' nog meer bevroeden,

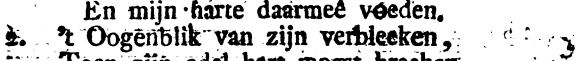

En mijn harte daarmeê voeden.

2. 't Oogenblik van zijn verbleeken,
Toen zijn edel hart moest breeken,
Zal voor mij een plaats bereiden,
En mij in het leeven leiden.

781. *Wijze* 106.

Och! hadd' ik duizend, duizend

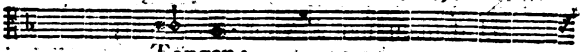

Tongen:

'k Had z' alle noodig Hem ter Eer,

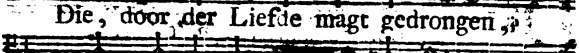

Die, door der Liefde magt gedrongen,

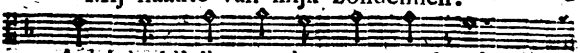

Mij haakte van mijn zondenheir.

Ach! hadd' ik meerder vuur en kracht,

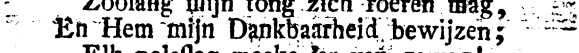

Zijn lof te zingen dag en nacht!

2. 'k Wil gaarne Jesus Goedheid prijzen,
Zoolang mijn tong zich roeren mag,
En Hem mijn Dankbaarheid bewijzen;
Elk polsslag maake 'er van gewag!
En is mijn mond al mat en krank,
Zoo zij nog elke zucht een Dank.

3. Ach neem mijn' lofzang hier beneden,
Hoe slegt die zij, genadig aan!
Bij U, mijn God! in de eeuwigheden

Zal

Zal 't met mijn Psalmen beter gaan;
Daar, waar men van nabij U ziet,
Zing ik 't volmaakte nieuwe Lied.

782. *Wijze* 14.

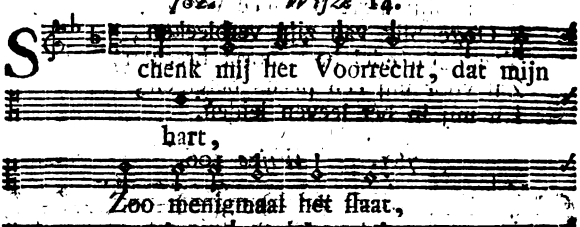

783. *Wijze* 208.

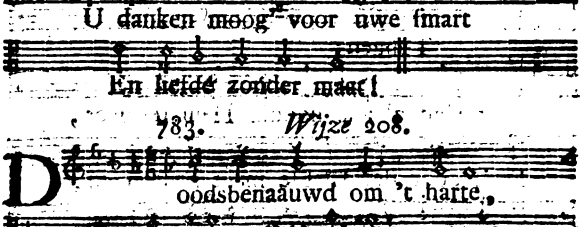

Van

Van begeert', om Jesus voeten

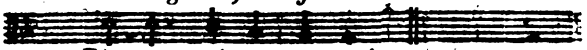

Daarvoor teer te groeten!

2. O Mijn Teerbeminde,
Dien 'k steeds schooner vinde!
Ieder ademtocht
Zoude U gaarne zingen.
Dat mijn lied doordringen,
En U eeren mogt!
Maar ik wormpje, dat Gij kent,
Kom en leg mijn onvermoogen
Voor uw' heilige oogen.

3. O Gij, die voldoende
Ons met God verzoende!
Als wij dag en nacht
U met traanen groeten,
Kussende uwe Voeten
Voor de Wonder-kracht
Van uw Bloed: 't is niet genoeg;
Neem, ten loon van alle uw smarten,
Neem alle onze harten!

784. *Wijze* 151.

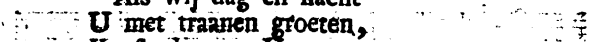

Met traanen op mijn wangen

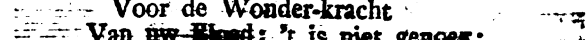

Dank ik Hem voor mijn lot.

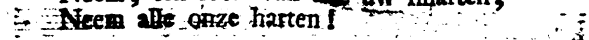

Hij kent mijn zielsverlangen,

En geeft mij veel genot.

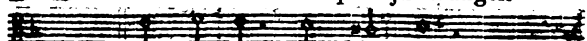

Ik kus zijn dierb're Handen,

En

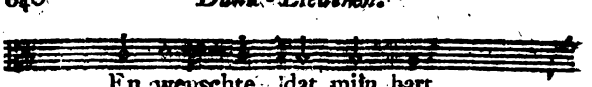

En wenschte, dat mijn hart

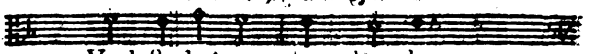

Veel sterker nog mogt branden

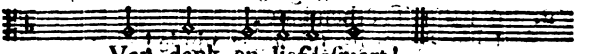

Van dank en liefdesmart!

785. *Wijze 101.*

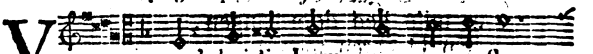

Van 't hei-lig Lam, voor ons geslagt,

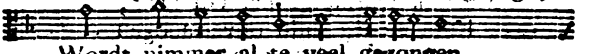

Wordt nimmer al te veel gezongen.

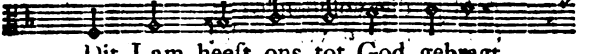

Dit Lam heeft ons tot God gebragt,

Uit alle Natiën en Tongen. *Openb. 1.*

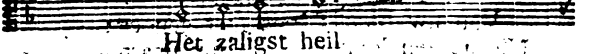

Het zaligst heil

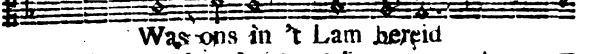

Was ons in 't Lam bereid

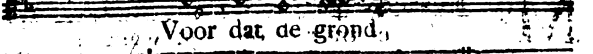

Voor dat de grond

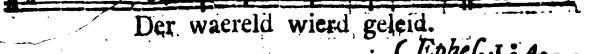

Der waereld wierd geleid.

(*Ephes. 1: 4.*

2. Dees Middelaar, die eeuwig leeft,
Is waardig, om den Lof te ontvangen
Van hun, die Hij 't vermogen geeft,
Om Hem te prijzen met Gezangen.
Het Eng'lendom loof Hem met diep ontzag,
En 't Zondaars-heir uit liefde nacht en dag!

786. Ge-

Digitized by Google

786. *Wijze 97.*

2. Waar' niet het Bloed des Lams, voorwaar!
Dan viel ons 't leeven veel te zwaar.
De Hemel zou geslooten zijn;
Op de aarde had men niets dan pijn,
Benauwdheid, vreeſ en wanhoop, en verdriet.
Waar' Jesus niet, men waar' dan liefst ook niet.

3. Hij was, Hij is, Hij blijft ons God.
Zijn Bloed bezorgde ons 't heerlijkst Lot.
Dies danken wij met hart en mond
Hem, die den Zoon en Geest ons zond,
En wijden alle kracht en liefdevlam
Aan Hem, die op den Troon zit en het Lam.

787. *Wijze 146.*

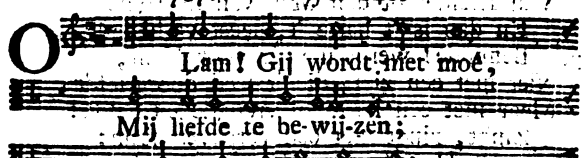

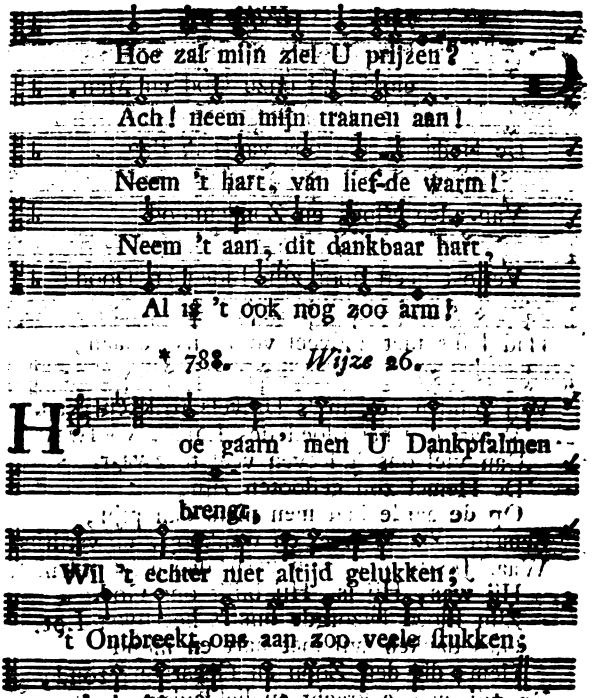

* 788. *Wijze* 26.

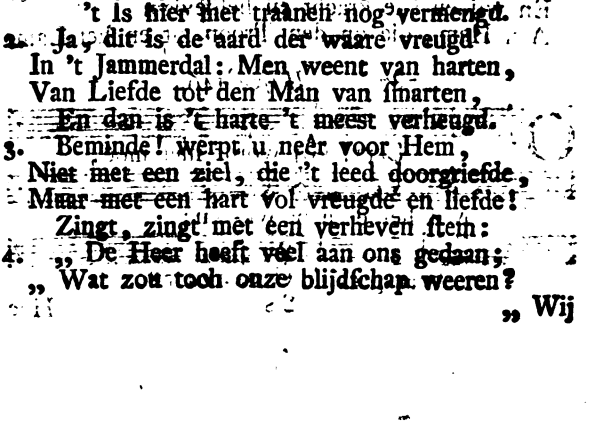

2. Ja, dit is de aard der waare vreugd!
In 't Jammerdal: Men weent van harten,
Van Liefde tot den Man van smarten,
En dan is 't harte 't meest verheugd.
3. Beminde! werpt u neêr voor Hem,
Niet met een ziel, die 't leed doorgriefde,
Maar met een hart vol vreugde en liefde!
Zingt, zingt met een verheven stem:
4. „ De Heer heeft veel aan ons gedaan;
„ Wat zou toch onze blijdschap weeren?

„ Wij

„ Wij willen Hem in ootmoed eeren;
„ Hij zal ons Danklied niet versmaân!"

789. *Wijze* 164.

Ach! 't is een slegt, onwaardig lied,
Dat 'k U heb gezongen;
Maar, liefste Heer! versmaad het niet!
't Is uit mijn hart gedrongen.
Wil d' Oogen op mij slaan!
'k Breng wat ik heb; neem 't aan!
Gij weet, hoe wel ik 't heb gemeend;
Ja, 't werd mij door U zelf verleend.

790. *Wijze* 22.

Door 't Bloed des Lams staan w' in
De Verbond;
Dies zingen w' uit een hart en mond
Zijn' lof; ach dat geen uur voorbaan
Ons zonder Dank voorbij mogt gaan!

2. Ach! had niet de Drieëenigheid
Voor ons het eeuwig Heil bereid,
Wat waar' dan toch een menschenkind?
Nu is 't Gods Lieveling en Vrind.
3. Wij vallen voor den Vader neêr,
En geeven kinderlijk Hem de Eer;
Wij danken Hem, die ons geneest,
En prijzen God den heil'gen Geest.
4. Eens zien wij 't Godlijk Aangezigt
In de eeuw'ge Vreugd', in 't zalig Licht,
En zingen, zonder einde en slot:
HEILIG, HEILIG, HEILIG IS GOD!

* 791. *Wijze* 22.

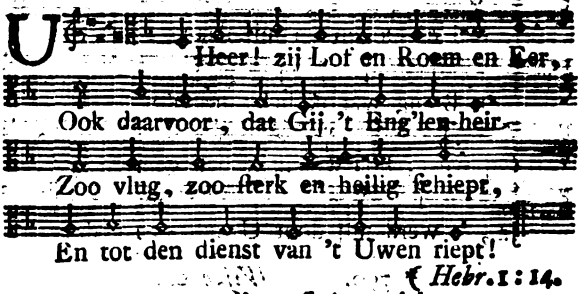

(*Hebr.* 1: 14.

2. Hunne oogen zijn gestaag gericht
Op d' oogwenk van uw aangezigt.
De een dient U als een trouwe Tolk; *Luc.* 1.
Een and're schaar omgeeft uw Volk.
3. Weêr and'ren gaan verschrikkijk voord,
En slaan de Waereld op uw Woord.
Zij allen gunnen zich geen rust;
Uw' Wil te doen, dat is hun lust.
4. 't Komt ons te goê, meer dan men weet,
Hoe meenig ongeluk en leed
Wordt door hunn' dienst van ons geweerd,
Gelijk ons de ondervinding leert!

5. Hun

5. Hun trouwe zorg bewaart vooral
De Kinderkens voor ongeval.
Ach! kon men eens, als Jacob, zien,
Wat wond'ren dagelijks geschiên!
(*Gen.* 32:1,2.

6. Wij danken U daarvoor, ô Heer!
En smeeken U: Geef meer en meer,
Dat ons der Eng'len dienst gedij',
En voor hun zelven lieflijk zij!

792. *Wijze* 169.

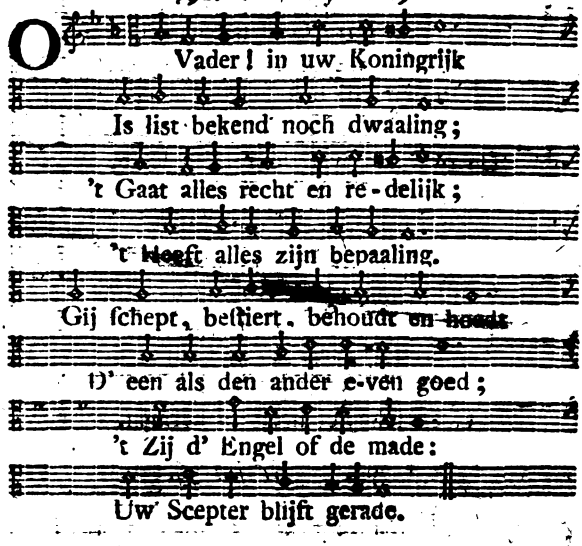

793. *Wijze* 14.

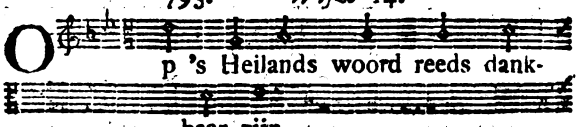

Voor 't geen men nog niet ziet,

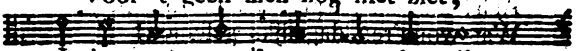

Is lust en vreugd', en geenszins pijn

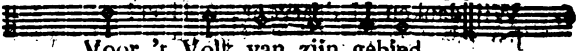

Voor 't Volk van zijn gebied.

794. *Wijze* 132.

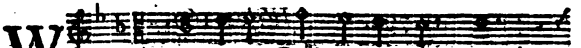

Wat onze God geschapen heeft,

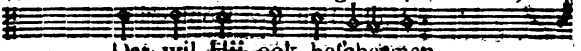

Dat wil Hij ook beschermen,

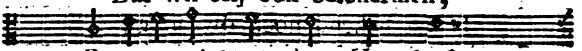

En over al, wat door Hem leeft,

Zich onvermoeid ontfermen.

In zijn onmeetbaar Koningrijk

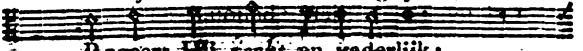

Regeert Hij *recht* en vaderlijk;

Geen schepsel heeft te kermen.

* 795. *Wijze* 36.

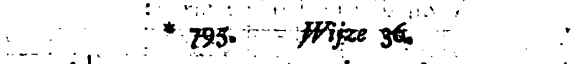

Geloofd zij God, zelfs voor de

zwaarig-he-den,

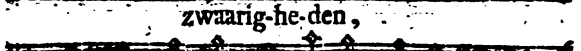

Die daaglijks mij ontmoeten hier be-ne-den!

Al

1. Al gaat somwijl dit mijn Verstand te boven,
'k Moet Hem doch looven.
2. 't Is onverstand, als wij 'er over klaagen;
En wel ons zelv' als met verwond'ring vraagen:
„ Is 't mooglijk? moet des Heilands Lievelingen
„ Zulk leed omringen? "
3. Ach! kon men steeds terstond zijn Oogmerk treffen:
Men zou verheugd zijn Liefde en Trouw verheffen.
De zwaarigheên zijn veelal nutte Schoolen,
Om niet te doolen.
4. Hij heeft daarbij een' overvloed van Zegen
En gansch bijzond're Zaligheên verkreegen,
Voor allen, die zich, als zijn waare Vrinden,
In nood bevinden.
5. Men zou Hem, als den *Vriend in nood*, niet kennen,
En zich aan 't Zien op Hem niet sigt gewennen,
Bevond men niet benaauwdheid, nood en plaagen
Schier alle dagen.
(*Joann.* 16: 33. *Matth.* 6: 34.
6. 't Zij Krankheid, Ziekte of Smart of Ongelukken,
Of Toorn, of Nijd van and'ren, die mij drukken,
Of Spot, of Smaad, of Naspraak zonder reden,
Of Trouwloosheden:
7. 't Zij Armoede of Verächting, zelfs van Vrinden,

Of Haat van hun, die anders mij beminden,
Of 's Waerelds Magt en List, om mij te dwingen;
Of and're dingen:

8. Ik vind, wanneer ik zulke Tegenspoeden
In 't helder Licht des Heilands kan bevroeden,
Dat ik daarvoor, hoe bitter 't ook moog' weezen,
Niet heb te vreezen.

9. Niets kan toch *bij geval* mij hier bejeg'nen;
Komt iets: dan wil gewis de Heer mij zeg'nen.
Hij wil mijn hart en ziel niet overstelpen,
Maar *verder* helpen.

10. Geen Zwaarigheid, of ze is hier voor mijn harte
Een drijfveer, om met *meerder* liefdesmarte,
Met *meer* Geloof en *sterker* Zielsverlangen
Hem aantehangen.

11. 't Zijn Schoolen, waarin mij wordt aangebooden,
Mijn' ouden mensch hoe langs hoe meer te dooden;
Ik word genood, om in den dood te geeven
Al 't eigen leeven.

12. 't Zijn Schoolen, om mijn hart van alle zaaken,
Die 's Heilands oog mishaagen, los te maaken,
En van de Onheiligheid mij te bevrijden,
Al is 't door lijden.

13. 't Zijn Schoolen zelfs, waarin geen *staf* der zonden
Verborgen blijft; neen, alles wordt gevonden;
Men kan hier 't al in 't waare Licht beschouwen,

En

En wel ontvouwen.

14. Ja, Schoolen zijn 't, die thans mijn ziel bereiden,
Van hier, naar Jesus arm en schoot, te scheiden,
Waar niets, dan 't waare Bruidsgewaad der Zijnen
Ooit mag verschijnen.

15. 't Is dus geen werk van *menschen*; dat 's te merken!
De heil'ge Geest is Meester; *Hij* moet werken,
En 's Heilands Bruid hier lout'ren en versieren,
Om 't Feest te vieren.

16. Wat Traanenvloed moet niet daaronder vlieten!
Maar, ach! wat is 'er ook niet te *genieten!*
Wat is de Vrucht ons zoet, en onzen Heere
Tot Vreugde en Eere!

17. Ach! mogte ik zelf daarbij toch niets bederven!
Liet ik met vreugd' alle eigenbeden sterven!
Want daardoor wordt in mij aan 't waare Leeven
Meer kracht gegeeven.

18. Beschouwe ik dus het Oogmerk en de Vruchten:
'k Heb dan geen reden, om bedroefd te zuchten,
Maar wél om Jesus met recht blijde klanken
Gestaag te danken!

796. *Wijze* 166.

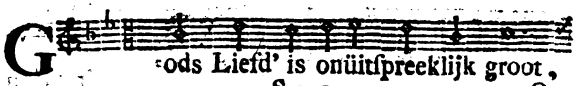

Gods Liefd' is onuitspreeklijk groot,

Onmeetbaar zijn Ge-na-de,
Voor zondaars, arm en slegt en snood!
Een Ding komt ons te sta-de;
Dat is het Bloed des Lams, welks kracht
Ons reinigde van zonden,
En ons tot Gods Gemeenschap bragt;
Dies w' ons op 't Zoenbloed gronden.

797. *Wijze* 166.

Gepreezen zij Gods Liefderaad,
Dat w' overvloed van ze-gen,
Geschikt voor ieders stand en staat
En ouderdom, verkreegen!
Voor elk' afdeeling zorgde Hij,
Die voor ons is geltorven,
Opdat het *elk* tot heil gedij',
't Geen

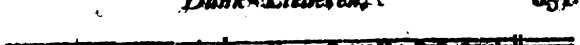

't Geen Hij ons heeft verworven.

2. Zijn Kindsheid is voor 't KINDER-CHOOR
Vol van Verdienstlijkheden;
't Kind Jesus gaat den Kind'ren voor;
(*Luc.* 2:40.
't Voegt hun, Hem na te treeden.
Hij is hun Voorbeeld en hun Vriend,
(*Marc.* 10.
En zegent ze, eer zij 't denken;
Hij wil hun 't heil, voor hun verdiend,
Reeds in hun Kindsheid schenken.

3. Den JONGELINGEN (*) dient vooral
Het Voorbeeld onzes Heeren;
(*Luc.* 2:46-52.
Hij, Jong'ling zijnde in 't Jammerdal,
Liet nooit zijn harte deeren.
Een Jong'ling dan, die hier zijn pad
Steeds zuiver tracht te houden,
(*Ps.* 119:9.
Ontdekt in zijn Verdienste een' schat,
Die nimmer zal vergaan.

4. De JONGE DOCHTERS (†) zijn niet min
Op 's Heilands Jeugd geweezen;
Zijn Voorbeeld maakt haar kuisch van zin,
Zijn Bloed kan haar geneezen.
Staat Jesus Bloed en Dood en Jeugd
Haar leevendig voor oogen:
Zoo leeven ze in de Wel der deugd,
Die ze ook dan oef'nen moogen.
(*Gal.* 5:22, 24.

5. Voor de ONGEHUWDE MANNEN is,
Als ze onzen Heer beminnen,
Zijn ongehuwde staat gewis

Een

(*) *Tusschen* 12 *en* 18 *jaaren.*
(†) *Tusschen* 12 *en* 18 *jaaren.*

Digitized by Google

Een Schat voor hart en zinnen,
(*Phil.* 2:5.
Vol troost en leering, licht en kracht
In alle omstandigheden;
Dat hoedt en heiligt dag en nacht
Hun zielen en hun leden. (1 *Cor.* 7:32.

6. Bekeerde MAAGDEN zijn alöm
Verliefd op Christus Wonden,
Beminnen Hem, als Bruidegom,
En zijn aan Hem verbonden.
Zij zorgen, om haar lampe altoos,
Van olie vol, te draagen, *Matth.* 25:4.
En Hem alleen, die haar verkoos,
In alles te behaagen. 1 Cor 7:34.

7. Voor de ECHTELIEDEN, die het hart
Eens aan den Heiland gaven,
Is zijn Verdienste, in nood en smart,
Vol Troost, om hen te laaven.
„ *Al wat zij doen, met* HEM *te doen,* "
Is hunne wet en leere. *Col.* 3:17.
Wie volgt, zal de Echt-getrouw behoên,
En leeven Hem ter Eere. *Gen.* 5:22.

8. Den WEDUWNAAREN, die de kracht
Van 't Zoenbloed ondervonden,
Geeft Christus Woord en Liefdemagt
Vertroosting te allen stonden. *Jes.* 61:3.
Zij moogen overäl met God
Als Vriend met Vriend verkeeren.
(*Exod.* 33:11. *Joann.* 15:14.
Gelukkig allen, die dit lot
Recht weeten te waardeeren!

9. Een WEDUW, die den Heiland kent,
Zal de eenzaamheid niet mijden!
(1 *Tim.* 5:5.
Zij vindt haar' Troost en Element
Alleen in Jesus Lijden.
Hij is haar Liefste en eeuw'ge Man;

Zij

Zij dient Hem met Vertrouwen. *Luc.* 2: 7.
Terwijl haar niets meer streelen kan,
Dan 't Uurtje, om Hem te aanschouwen.

10. Dus *ieder*, die zijn ziel en vat
Bezitten wil in eere, 1 *Thes.* 4: 4.
Ontmoet daartoe een' grooten Schat,
Verdiend door onzen Heere.
De Mensche Jesus is vol Kracht
Voor *all'* zijne arme Kranken.
Prijswaardig Lam! Wie heeft de magt,
Om U genoeg te danken?

798. *Wijze* 39.

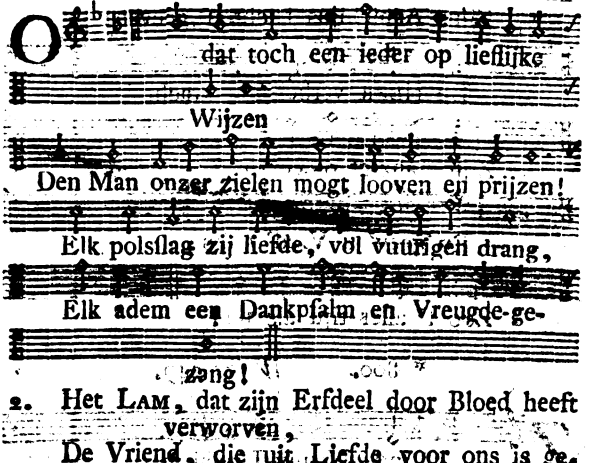

2. Het LAM, dat zijn Erfdeel door Bloed heeft verworven,
De Vriend, die uit Liefde voor ons is gestorven,
Is 't eeuwiglijk waardig. Men vall' voor Hem neêr!
Een ieder zegge: *Amen*, en leov' Hem ter Eer'!

Slot-Zang.

* 799. *Wijze* 146.

De HEERE zegen' u!
Zijn Trouw behoed' uw leeven!
De HEER wil met Genaâ
Zijns Aanschijns Licht u geeven!
De HEER verheff' in kracht
Zijn Aanzigt o-ver u,
En geev' u Vred' alom,
Zoo t' aller tijd als nu!

* 800. *Wijze* 249.

Zing, Nieuw Jerusalem,
Met ons den Lof van HEM,
Den Oorsprong van ons lot!

Eer

Eer zij den VADER, ZOON en GEEST,

Tot dat wij vieren 't Bruilofts-Feest!

HEILIG IS ONZE GOD!

HEILIG IS GOD!

HEILIG IS ONZE GOD!

A M E N.

R E-

REGISTER.

A.

	Nommer.
Aanbidding, Prijs en Eere	644
't Aandoenlijkst voor mijn harte	695
Aanschouw mij met Genade	265
Aanschouw den Worm, dien Jesus mint	399
Aanschouwt het bloedig Offerlam!	148
Ach blijf mij steeds als voor 't gezigt	508
Ach dat ik bij uw Wonden neêrgezeten	764
Ach denk aan mij!	738
Ach genees mij, Arts der zielen	272
Ach! Gods Lam is overschoon	132
Ach Heer! hoe duur hebt G' ons gekocht	635
Ach heilig ons, ô Heer en God	5
Ach Herder! 'k blijf niet langer	572
Ach herhaalt mij deeze Woorden!	105
Ach! hoe zalig zijt gij toch, gij Vroomen	554
Ach Jesus, ach! smaakt' ik niet	431
Ach Jesus, ach! wat hebt Gij toch	107
Ach Jesus! mijn Bloedbruidegom	658
Ach! laat, ô Man van smarten	488
Ach! laat op alle schreeden	493
Ach! mogt het mij gelukken	168
Ach mijn God! dat is mijn troost	429
Ach mijn Heiland! zegen toch mijn harte!	436
Ach! schildert mij toch 's Heilands Lijden	679
Ach! 't is een slegt onwaardig Lied	789
Ach! veränder, ja vernieuw mijn weezen	425
Ach! verëenig hart met hart	594
Ach waar' elk ademtocht een zang!	705
Ach! wat zijn wij zonder Jesus?	234
Ach! wie waren wij? wie zijn wij	668
Ach zie toch, welk een mensch!	104
Ach! hoe lieflijk zal 't weêrgalmen	558
Al is de magt der zond' in ons verbroken	389
All' ed'le Dropp'len Bloeds uit U	528

Alle

Digitized by Google

Nommer.
Alle zielen gaan verlooren 233
Als de zondaar merken kan 513
Al 't goede, dat ik heb of doe 481
Arts die 't Leeven geeft aan alle 166

B.

'k Begeer geen zaligheid 406
Begint het aardsche mij te drukken 487
'k Bemin U zeer, ô vriendlijk Weezen 374
'k Ben gaarn' als opgesloten 678
Bepaalt g', ô Wijzen deezer aard'! 335
Beproef u zelve en vraag bedaard. 248
Bescherm ons, Heer, in deezen tijd 642
Beveel all' uwe Wegen 442
Bloedbruidegom! uw hoon 689
Bloedig Lijk mijns Heeren 149
Bloedig Paaschlam, Leevensbron! 687
Blijf bij ons, Jesus! met uw Woord! 611
Blijf, zoolang 't sterven duuren zal 527
Blijft wakker, waare Vrooomen! 193
Broederliefde! welk een schat! 586
Bruidegom! Gij hebt niet uws gelijken 372
Bij dat Woord wil ik steeds blijven 620
Bij God zijn midd'len, wegen 454

C.

Christus bitt're smart 457
Christus, die het heil ons bragt 96
Christus wil d' ontstelde schaar 166

D.

Daar gaat een Lam, dat draagt de schuld 66
Daar gaat het Lam en draagt met beeven 109
Daar hangt het Paaschlam als geslagt 116

Digitized by Google

REGISTER.

	Nommer.
Daar is niets onder al datgeen	277
Daar val ik neêr voor Jesus troon	553
Dank zij Gods Zoon van ons toegebragt	55
Dankt God! dankt alle God!	3
Dat Jesus lief heeft, is openbaar	321
Dat is het Beeld, dat in mijn harte	348
Dat is het wondervolle ding	294
Dat is 't, geslagte Liefde	368
Dat menschen Hem nog kruisigen	584
Dat mijn Heer aan 't Kruis moest	780
Dat oogenblik heeft mij bekoord	693
D' algenoegzaamheid van 't Bloed	621
D' arme zondaars overäl	567
De dag des oordeels zal	521
D' eeniggeboren zag op het zijne neêr	218
D' Eenvoudigheid kent geen sieraaden	398
De godlijke Liefde kon nimmer gedoogen	216
De grond, waaröp wij bouwen	287
De Heere komt ter middernacht	191
De Heere zegen u!	799
De heil'ge Geest ging heerlijk uit	201
De Heiligheid heb ik, voorwaar!	405
De Heilzon der gerechtigheid	223
De Heilzon van genaden	41
De Liefd' en Hoop en 't Geloof	379
De lieve Heiland wordt bespoogen	98
De lieve Naam, ons Heer gegeeven	52
De Mensche Jesus was als Profeet	61
De Mensch is om den Sabbath niet	139
De Mensch ligt in 't rampzalig lot	221
De Middelaar van 't Nieuw Verbond	124
D' onvertsaagdheid van mijn' geest	520
De Rechter van 't Heeläl	189
De Schepper aller dingen	460
De Som van uw gedachten	482
De Takjes groeiën uit haar boomen	404

De

Digitized by Google

Nommer.
De trouwe Herder, Godes Zoon 65
De tweede Mensch ontwaakt 150
De Vredevorst bleef nog op d' aard' 171
De waare Toetsſteen van al 't geen 610
De waereld ziet U thans niet meer 184
De Wijnſtok, vol van leevenskracht 758
De Ziel van Christus heilig' mij 408
De zoetste ſtand, het heiligst leeven 392
Den hoogen God alleen zij eer! 2
Der Oudſten blijde ſchaar 178
Des Heilands onderdaanigheid 56
Dit is de wensch van Christus Bruid 747
Dit is het oogmerk Gods 458
Dit is mijn Bloed, het wordt voor u 691
Dit is mijn Lichaam, 't wordt voor u 676
Doodsbenaauwd om 't harte 783
Doodſnik, die het hart 518
Door Adams val zijn wij gewis 222
Door Liefd' alleen werd God 214
Door 't Bloed des Lams ſtaan w' 790
Door uw Nabijheid, ô Bruidegom! 509
Droeve gedachten! 463

E.

Een Dag in Gods Gemeente geldt 568
Een goed geweeten is meer waard 417
Een mensch, die zich in 't Licht beziet 254
Een Tolk van Christus Dood te zijn 626
Een ziel, die droevig kwijnt 279
Een zondig menſchen-harte 391
Eens armen zondaars hart 276
Eer men de vrucht met blijdſchap 637
Eer 't hart volſtrekt veränderd 232
Elgibbor wordt een Worm 293
Erkent G', ô Heer, mij voor uw Vriend 751

Digitized by Google

Nommer.

Even als de gouden Cherubijnen 344
Even als de moeden 358

G.

'k Gaa in 't heiligdom 480
'k Gaa nu mij nederleggen 748
Gaat uit, aanschouwt den Koning 102
Gasten, komt op 't Woord 650
Gedaant' en heerlijkheden 63
Geef, dat ik altoos zij 486
'k Geef mij nu over aan de rust 752
Geeft Christus lof, die 's Hemels troon 39
Geen grooter heerlijkheid 395
Geen grooter Sabbath kan 'er zijn 548
Geen hovenier heeft ooit 89
Geen mensch is altesiegt 246
Geen Priester heeft ten kosten 227
Geen zondaar volgt door 't jammerdal 440
Geest der genade! staa mij bij 211
Gekruiste Heer! mijn geest begeert 307
't Geloof breekt staal en steen 630
't Geloof in Christus Bloed alleen 291
't Geloof in Jesus is niet krank 301
't Geloof is een zeer sterke hand 308
't Geloof vindt al wat noodig is 289
Geloofd zij God de Zoon 200
Geloofd zij God, zelfs voor de 795
Geloofd zij Jesus, en op 't hoogst 711
Geloofd zij onze God en Man 786
'k Geloof, dat God de heil'ge Geest 613
'k Geloof met hart en ziel 619
Gemeente Gods! verhef u nu 689
Gemeente! sidder en val neer 677
Gemeente! volg Hem schreê voor schreê 75
Gemeente! waar is 721

Ge-

Nommer.
Gemeente! wees bereid 722
Genad' en vergifnis is ligt 252
Genade, Gods Genad' alleen 566
Gepreezen zij Gods Liefderaad 797
Gepreezen zij het Leevensboek 219
Geslagte Lam, mijn Licht 323
Gethsemané! wat ziet men hier 74
God heeft den mensch bemind 17
God heeft de waereld zoo bemind 13
God heeft een zek'ren dag benaamd 188
God, heil'ge Geest! daal in ons hart! 205
God, heil'ge Geest! uw lof 213
God is getrouw, Hij laat geen' eed 241
God is tegenwoordig 591
God maakt ons nimmer smart 323
God Vader, Zoon en heil'ge Geest 9
God valt ter aard', ja, God 76
God wil niet, dat wij gaan 239
God zij dank van jong en oud 20
God zij geloofd! al weer een schree 713
Gods bestiering doet de dagen 450
Gods groote liefd' is nu 37
Gods Kerke zingt op dit heilig 30
Gods Kerk in 't jammerdal bestaat 564
Gods Lam! heilig, rein en schoon 328
Gods Lam! voor deezen 725
Gods Liefd' is onuitspreeklijk 796
Gods oogmerk met den Sabbathdag 715
Gods Volk in 't jammerdal 560
Gods Zoon, voor ons gestorven 300
Grooter vreugd' en lust 353
Gun daags, ô Heer, mijn bee gehoor 736
Gun m' uw Vriendlijkheid 763
Gun mij, ô Heer, dat overal 728
Gij doet toch niets liever 720
Gij hebt mij met een liefdeband 330

Digitized by Google

Nommer.
Gij hebt, ô allerbeste Vriend, 511
Gij heilig, heilig, heilig God 6
Gij hoeft Hem niet te wekken 258
Gij kent een ieders Traanfontein 433
Gij leert ons door uw Genadestem 210
Gij, mijn Heiland, hebt verdraagen 97
Gij, mijn Verlosser, kunt alleen 367
Gij stijgt omhoog, mijn Bruidegom 181
Gij zijt mij, ô Morgenstar 333
Gij zijt mijn Troost in harteleed 749
Gij zijt, ô Zielen-Bruidegom 284
Gij zijt voor mij tot in den dood 494
Gij zijt waarlijk liefderijk 324

H.

Hadd' ik alleen met U te doen 489
Hadd' ik in U, ô Lam, geen vreugd' 508
Hallelujah! Jesus leeft 157
Hallelujah! lof, prijs en eer' 177
'k Heb buiten U, ô Jesus, niets 766
Heb dank voor alles, ook voor dat 334
'k Heb hartelijk verlangen 516
'k Heb het allerärmste harte 698
Heb ik Jesus in mijn harte 530
'k Heb U in 't hart geslooten 338
Hebt Gij mij lief? Dit vroeg! 179
Hebt Gij mij niet lief gehad? 322
Heer, die heden ons laat nooden 669
Heer! door uw Bloed en traanen 533
Heer, ik wil met traanen 428
Heer! is 'er ook een plaats voor mij? 756
Heer! laat m' uw Verzoening 627
Heer! uw Vrienden, waar z' ook 590
'k Hef mijn oogen op met groot 72
Hef op beid' uw doorgeboorde 601

Hel-

Digitized by Google

	Nommer.
Helper der Verdwaalden	603
Het Bloedzweet, dat in uwen	92
Het Godslam is geslagt	615
Het Graf, waar Gij m' uit wekte	424
Het heil, dat God den mensch	226
Het heilig uitgedrukte Beeld	27
Het is volbragt! het is	243
Het Kindeken, zoolang verwacht	31
Het koude Lijk vol Bloed	141
Het krenkt mijn' geest, het baart	383
Het Lam bedekt all' mijne zonden	706
Het Leeven hier op d' aard' is kort	512
Het waare Christendom	441
Het Woord van Christus Dood	573
Hieraan, erkennen w' allermeest	588
Hier ben ik, mijn Herder	672
Hier ben ik, ô Immanuël	664
Hier hangt Gods Zoon, de Heer	120
Hier is mijn deel, mijn lot	466
Hier legt mijn ziel zich voor U	432
Hier zijn w' als Kind'ren	717
Hoe dikwils heeft mijn hart	652
Hoe gaarn' men U Dankpsalmen	738
Hoe getrouw gaat Jesus zoeken	240
Hoe groot zal eens mijn blijdschap	524
Hoe krachtig kan 't ons sterken	342
Hoe liefhebbend en lankmoedig	266
Hoe lief hebt G' uw vijanden	128
Hoe lief, hoe zalig slaapt gij nu!	545
Hoe lieflijk zijn daar boven	536
Hoe onverdraaglijk is Jesus nood!	79
Hoe 't mij ook gaa, 'k wil Hem	469
Hoe zal een wormpj' U looven	708
Hoe zal ik U ontmoeten	24
Hoe zal 't mij zijn, wanneer	542
Hoe zalig is 't, den Vrede	577

Digitized by Google

Nommer.
Hoe zalig is 't, zich zelven 589
Hoe zijt Gij geschonden! 114
Hoogste Volmaaktheid! 14
Hoor naar 't geen w' in ootmoed 645
Hoort, hoe ik uit het jammerdal 519
Hoort zielen! 'k zal verhaalen 275
Houd' ik 't Geloof in kracht 733
Hij, die den Heiland nog niet 302
Hij, die geen zonden had, moest 324
Hij doopt ons in 't Zoenvocht 641
Hij is uit God geboren 47
Hij neemt Lofgezangen 390
Hij siddert van benaauwdheid 84
Hij werd aan 't kruis geslaagen 112

I.

Jehovah! God vol Majesteit 4
Jesus bovenäl beminnen 339
Jesus Christus is mijn Leeven 525
Jesus Christus zegt een Woord 447
Jesus, die door Bloed en Wonden 313
Jesus! Gij hebt weggenomen 329
Jesus! Gij waart waarlijk dood 159
Jesus heeft naar 't Lichaam ons 179
Jesus! hoe zal ik U prijzen 778
Jesus, Hij, die dood was, leeft 151
Jesus, Jesus is geboren! 35
Jesus is de zoetste naam 341
Jesus! kom en leef in mij 418
Jesus! kracht der bloode 235
Jesus leefde dertig jaar 57
Jesus, Leeven van mijn leeven 156
Jesus, mijn verblijden 366
Jesus, mijn Verlosser, leeft 185
Jesus, naar wiens Naam 602

Je-

Nommer.
Jesus! noem mij toch uw Bruid 373
Jesus! nu hebt G' ons gewrooken 183
Jesus stervend aangezigt 378
Jesus! Wél der heiligheden! 412
Jesus! wilt Gij mij mijn schuld 269
Jesus wordt van mij gezocht 279
Jesus! wij zijn d' Uwen 732
Ik ben een Lid van U, ô Heer! 510
Ik ben een Worm, gansch arm 421
Ik ben een Wormpje, snood 643
Ik ben uw Wormpje, dat Gij 414
Ik ben voor Hem getreeden 297
Ik bid U, Heer, verleen het 597
Ik gaa met Maria heenen 163
Ik geef mij heden 729
Ik heb Begeert', om van het 514
Ik heb den rechten grond 286
Ik heb U hartlijk lief, ô Lam! 377
Ik heb U lief, 't is waar! 384
Ik hoor mijn' Schepper klaaglijk 88
Ik ken slechs ééne Heiligheid 403
Ik laat aan de waereld haar 369
Ik laat mij gaarne leiden 681
Ik jag in 's doods gevangenis 220
Ik las eens, ô mijn liefste Heer! 770
Ik moet wel in mijn beste werken 409
Ik roep tot U uit angst 261
Ik staa vol verbaasdheid 326
Ik twijfel niet, of God 730
Ik, uw onwaardigst' onderdaan 427
Ik verlaat mijn' Jesus niet 467
Ik verlaat mijn' Liefsten niet 353
Ik vestig d' aandacht liefst 682
Ik vind in 't Lam aan 't Kruis 409
Ik was het armste Weezen 701
Ik weet, Heer, dat Gij alles 497

Digitized by Google

Nommer.
Ik weet iemand, die bemint 318
Ik weet niet veel, maar 'k weet 618
Ik wild' eens boete doen 281
Ik wil met Maria smeeken 146
Ik wil van God niet scheiden 470
Ik Wormpje, teêr en arm 362
Ik zeg niemand anders 371
Ik zie den Liefsten onzer zielen 81
Ik zie mijn' Jesus, Hij verlaat 59
Ik zing thans op een zachten 64
Immanuël, ach zegen mij 498
Immanuël! wat ziet men toch 60
In dees gestalte, die gewis 103
In den beginne was het Woord 217
In God hebt gij dees waereld nu 544
In het Graf, waar Jesus 740
In 't heilig Bijbelboek is alöm 608
Joseph nam Hem eind'lijk af 140
Is deeze niet de Timmerman? 58
't Is een godlijk wonder 526
Is God voor mij, laat allen 461
Is iets, dat Liefde kan verwekken 386
Is mijn Bruiloftskleed 273
Is nog in all' mijn aa'ren 659
Juicht zondaars, wie en waar 154

K.

Kinderkens! blijft toch in Hem 197
Kleine Kracht, alöm verächt! 563
Kom, Geest des Leevens 206
Kom, Heer, en houd het 653
Kom heilige Geest! Heere God 203
Kom, ô allerärmste made 245
Kom, zondaar, kom, gij moogt 250
Komt herwaards, menschenzielen 86

Komt

Nommer.
Komt hier, en laat u toonen 111
Komt hoogmoed weêr, om mijne ziel 407
Komt in 't Graf, ziet hoe men 143
Komt met mij, om t' aanschouwen 351
Komt tot Jesus! wilt u spoeden 316
Komt zondaars, en betracht 67
Konden wij het nieuwe leeven 709
Kruisgemeente! kom! 631
Kus mij, als mijn moed 415

L.

Laat dien paal, daar z' U 100
Laat, Heer, zoolang ik hier 500
Laat m' ook slaapend' op U 754
Laat m' U duizendmaal 376
Laat mij zien, wat G' om 118
Laat mijn pooging wél gelukken 714
'k Laat nu stille traanen 707
Laat nu uw Wonden 688
Laat, ô Heer, ons onder 't eeten 741
Laat ons God den Vader prijzen 10
Laat ons hier tenten bouwen 137
Laat ons met blijdschap zingen 149
Laat u, ô mijn ziel 652
Laat uw Genad' en Liefde 485
Lam! laat U toch omärmen 90
't Lam natevolgen valt niet 446
Leef nu volmaakt in 't eeuwig 546
Leeft, ô Christ'nen, leeft 445
Leer ons hand'len 505
Leeuw uit Juda's Stam 719
Leg mijne traanen in uw Vlesche 438
Liefde, die den mensche naar 320
Liefd' is zijn Element 319
Liefde! wien hebt G' uitgeleezen 430

Lief-

Digitized by Google

Nommer.
Liefste Heiland! uw genade 280
Liefste Jesus! wij zijn hier 612
Lieve Broeders! staakt 32
Lokt Gij ons, tot U 267
Loof, Sion, loof den Heere 21
Looft de Bron van alle goed 12
Looft God! de Weg is nu bereid 180
Looft, looft den Heere met geschal 153
Looft onzen Zielenvriend 199

M.

Maak mij gehoorzaam en bereid 636
Maar bij dit overheerlijk feest 167
Maar, wie zich als een rein 225
'k Mag van niets, dan van Hem 401
Maria heeft het beste Deel 337
Marije moest hun op zijn gebod 165
Men heeft in Hem nooit feil gezien 574
Men kan tot dankbaarheid 578
Men mag op 't geen het Lam belooft 476
Men moet, eer men geneest 249
Men noem de dingen goed of 660
Mensch! leer uwen Heiland 244
Merk op, mijn hart! 29
Merkt, zielen, met een teer 161
Met blijd' en stille harten 745
Met traanen op mijn wangen 784
Met zijn getuigen is het zoo 625
Moet is eens van kommer 472
Moet men 's waerelds wreedheid 581
Mogt' ik al zijn droevig steenen 93
Mij is vergeeven, ja, ik ben 665
Mij voldoet de Schoonheid 700
Mij weent het hart 380
Mijn alles, meer dan al wat leeft 375

Digitized by Google

REGISTER.

	Nommer.
Mijn armoede doet mij schreiën	426
Mijn armoed' is nimmer te	412
Mijn Arts! ach wil mijn weezen	495
Mijn Arts! mijn Vriend	762
Mijn Broeder! dien ik meer bemin	495
Mijn Broeder, welk een naam	48
Mijn Eigenliefde stoort mij nog	435
Mijn gansche lichaam zij	419
Mijn God! had Hij voor mij geknield	69
Mijn God! ik heb niet, dan mijn hart	268
Mijn hart beweegt zich sterk	357
Mijn hart smelt wech en weent	77
Mijn hart wenscht altoos	352
Mijn hart wordt in Jesus zachtmoedig	757
Mijn heengaan sluit mijn' leevensloop	541
Mijn Heiland! dat mijn oogen	532
Mijn Heiland heeft naar 's Vaders	62
Mijn Heiland! ik verlooren Kind	274
Mijn Heiland nam mij aan	298
Mijn Heiland neemt de zondaars aan	238
Mijn Hoogepriester en Bruidegom	184
Mijn Jesus, dien ik teêr bemin	435
Mijn Jesus! 'k ben nu opgestaan	727
Mijn Jesus laat zich doopen	686
Mijn Koning! laat mij dag en nacht	491
Mijn Koning! prent uw hart en zin	415
Mijn Liefst' is blank en rood	354
Mijn Liefst' is mijn en ik ben zijn	360
Mijn Liefste ziet mij altoos aan	343
Mijn Maaker, en mijn Man!	710
Mijn Maaker! ô mijn eeuw'ge Man!	370
Mijn Morgenzegen is het Lijden	726
Mijn Verlosser van den Val	490
Mijn Ziel! het weenen schaadt	581
Mijn Ziel! wil Hem aanschouwen	462
Mijns Bruidegoms Rechtvaardigheid	513

Naa

Digitized by Google

N.

	Nommer.
Na dat mijn Heiland Josephs Graf	164
Na veel benaauwde stonden	464
Naar lijf en ziel was ik vol schande	229
Neem mijn harte wél in acht	739
Neem mijn hart goedgunstig aan	771
Neem, neem mijn hart	492
Niemand is zoo overschoon	336
Nieuwgeboren, én van	43
Nooit, nooit liet God door eenig kwaad	449
Nooit verlaat de Heer de Zijnen	452
Nu bidden wij den heiligen Geest	202
Nu brengen w' onzen Heere	743
Nu, dacht ik, heeft Hij overwonnen	133
Nu heb ik eind'lijk toch den Weg	775
Nu is 'er heil te weeggebragt	38
Nu juichen d' Eng'lenschaaren	36
Nu komt der Heid'nen Heil en Troost	23
Nu rust mijn ziel in Jesus Bloed	359
Nu slaat mijn uurtje	543
Nu treed ik in den Zaal	70
Nu zijn wij hier vergaderd	769

O.

O aangenaame stonden	478
O Bruidegom! hoe honingzoet	692
O dat toch een ieder op lieflijke	798
O dierb're Menschenhoeder	46
O dierb're Troester! zie op ons neêr	204
O Dochters Sions! vraagt gij mij	356
O Eeuwigheid! ô troostrijk woord	549
O eindeloos Erbarmen	49
O Geest, die altijd op Jesus	575
O Geest! wij blijven gaarn' in uw School	212
O Geest! ziet Gij mijn hart nog	411

O Ge-

Digitized by Google

	Nommer.
O Gemeente! laat u door niets	597
O Genad'! uw Kracht is groot	274
O God op 's Hemels troon	19
O God vol Majesteit	1
O Gods Lam, dat onschuldig	117
O Gods Lam, gansch schuldeloos	99
O goede Liefde! wanneer	423
O groote Liefd'! ô Liefde	121
O Gij allerzoetst Verblijden	207
O Gij, die in den laatsten nacht	593
O Gij, die mijn treurig hart	483
O Gij, die ons als uw Loon	674
O Gij, die op uw Zondaarschaar	654
O Gij, dien thans mijn Geest weêr ziet	437
O Gij, juist in 't sterven	685
O Gij open Zijde van den Heere	694
O Gij, wien alles wél gedijt	312
O Gij, wien in den strijd	88
O Gij, wiens Bloedstroom voor ons	504
O Gij, wiens menschlijk Leeven	50
O Gij, wiens traanenvloed	661
O Handeling vol Majesteit	649
O Handen, doorgraaven met smart	122
O Heere Jesus! hier zijn wij	657
O heilig Bloed!	136
O Hemeldaauw, vol balsemskracht	209
O Hoofd vol Bloed en Wonden	138
O Jerusalem, Gods Stad!	532
O Jesus, allerbeste Vriend	768
O Jesus, allerhoogste Goed!	264
O Jesus! daar is toch voor mij	363
O Jesus! mijn Begeert' is sterk	531
O Jesus, uw Bloed	119
O Kind! mijn Spijs en laavenis	45
O Kruisgemeente! 's Heilands Bruid!	135
O Lam! Gij wordt niet moê	787

O Lam!

Digitized by Google

	Nommer.
O Lam! mijn ziel begeert flechs U	765
O liefde! die den Hemel scheurde	25
O lieve Jesus! vol erbarmen	54
O lieve Vader, heilig Weezen	18
O lieve Vader! uw zoete Naam	19
O Lijk, bedekt met Wonden	684
O Menschenzoon!	42
O mijn Jesus! uwe Wonden	779
O Schepsel! geef uw' Schepper	456
O Schouwspel, dat mij 't harte	80
O Stichter van het nieuw Verbond!	585
O Treurigheid!	142
O Vader aller Vroomen!	605
O Vader in den Troone!	8
O Vader! in uw Koningrijk	792
O Vader! 'k ben vol Dankbaarheid	744
O Vader! wil versterken	310
O Vader! zie den moordenaar	632
O Voorwerp van mijn Vreugde	675
O! wat heil is ons beschooren	33
O! wat zal de laatste slaap	539
O welk een Goddelijk onthaal!	702
O! welk een Licht	465
O Zondaar! zie uw Leeven	115
O Zondaarsvriend! hoe groot zijn	259
O Zoon van God, wiens Trouw	53
Och! hadd' ik duizend duizend Tongen	781
Och ik arme zondaar	468
Omärm ons, liefste Bruidegom	675
Om zalig te worden	290
Om zijn laatste Woorden	131
Ontsteek in mij een' ijvergloed	628
Ontwaak, ontwaak! zing psalmen	724
't Ontzaglijk Engeldom	556
Onuitspreeklijk is des Heeren Liefde	317
Onz' eigen Werken gelden niet	231

Onze

Digitized by Google

Nommer.
Onze zielen zijn gestaag 473
Op 's Heilands Woord reeds 723
Op Thabor was wel glans 557
Op 't Sterfbedd' is toch niets 522

P.

Prent, ô Jesus! prent uw Wonden 416

R.

Reeds langen tijd draagt ons de Heer 606

S.

Schat boven alle schatten! 422
Schenk mij het voorrecht 782
Schoon 's lichaams oog slechs water 639
Serafijnen! gij moet zwichten 396
Siön klaagt met angst 448
'k Slaa liefst altijd op Jesus 't oog 734
Slaap, Kindeken, slaap 773
Sluit d' oogen en 't geheugen 501
Smaakt' ik niet dag en nacht 459
Spreekt men van Heiligheid? 388
Stelt uwe Kaarsen in 't volle licht 198
Strijk aan de harten, Heer', uw Bloed 750

T.

Tarw' en onkruid bij malkaar 583
Thans is mijn hart te vinden 699
Thans is mijn ziel vol liefdesmart 671
Toen Christus aan het Kruishout 561
Toen Christus in den laatsten nacht 71
Toen Christus in het Joodsche land 638
Toen Jesus voor het laatst 174

Nommer.
Trek, trek ons, Heer! 187
Triomf! Triomf! des menschen Zoon 152

U.

U geloovig aantekleeven 385
U, Heer, die onze Vader zijt 16
U, Heer, zij lof en roem 792
Uit onzen zilten traanenvloed 147
Uw Balsem, ô Heer! 670
Uw Bloed had op mij zooveel kracht 365
Uw Bloed, uw dierbaar Bloed 236
Uw bloedig zweet, om mij 285
Uw gedrag, ô Heer, uw Wijze 742
Uw zweet en uw Bloed 84

V.

Vader! 'k ben uw Kind 7
Van Adam af is 't vleesch en bloed 215
Van Baatzucht, mijd en 443
Van 's avonds laat tot 755
Van 't heilig Lam, voor ons 785
Veelmaal hebt Gij mij aanschouwd 265
'k Vergeet nooit, wat mijn hart 697
Verhef den Lof des Heeren 774
Verheft, gij zondaars, algelijk 22
Verlicht m', ô Heer, mijn Licht 256
Vermoeid door spot en hoon 106
Versterk mij door uw Vreugdegeest 534
Versterk, ô Heer, het willen 311
Verstrooien zich mijn zinnen 420
Vervuld met Doodsgedachten 648
Verwonderlijk Afgrond 314
Verzadig toch des Heilands 575
Vind' ik aan Jesus Wangen 87
Voel' ik mijn Niets 629

Digitized by Google

Nommer.
Voel' ik 't eens niet, dat Gij 484
'k Voel mijn hart genegen 347
'k Voel mijn ziel vol leeven 349
Volg den Heiland met uw' oogen 108
Volk Gods! de Vreugd' in Hem 716
Voor d' arme zondaars, die 616
Voor mij ging mijn Heiland 82
Voor mij moest Hij spot en 680
't Voorwerp van zijn liefdegloed 617
Vraagt men mij: 540
Vroeg heeft Hij geleeden 51
Vrolijk mag mijn hart 28

W.

Waak op, mijn ziel! 40
Waakt, waakt Vrienden 192
Waar' deeze nacht mijn laatste 753
't Waar geloof is aantemerken 292
Waar schuil ik, ach! waar 490
Waar schuil ik op deez' aard? 257
Waaröm is toch God in 't Vleesch 309
Waaröm, ô Heer, waaröm zijt Gij 78
Waaröm zoud' ik ooit mij kwellen 517
Wanneer de Menschen-Zoon verschijnt 193
Wanneer God mij zondaar 550
Wanneer iets mij wil krenken 283
Wanneer mijn lijf in stervensnood 532
Wanneer nu komt mijn uitterst' uur 537
Wanneer w' als goede Kind'ren 772
Wanneer zal toch die uure 172
Wat denkt gij, als Hij heden 196
Wat God doet, dat is wél gedaan 477
Wat God doet, is Genaâ 445
Wat Gunst! welk een 186
Wat hebt Gij lief, ô Heer! 325

Digitized by Google

REGISTER.

	Nommer.
Wat heeft het toch een Wormpje goed	340
Wat heeft mijn zondig harte	382
Wat heeft zijn Bloed niet aan ons	718
Wat hier krank 's	535
Wat is de mensch?	230
Wat is het lieflijk voor mijn oor	777
Wat is niet te genieten	760
Wat is 't geloof?	288
Wat is toch d' oorzaak	559
Wat is 't, waaröver weent gij	663
Wat is 't, wat hoor ik?	110
Wat Keurzang dringt mij	26
Wat kond' u, ô Zondaar	394
Wat mij hier ook bejegen'	474
Wat onze God geschapen	794
Wat onze magt bereiden kan	582
Wat onze zielen bevrijdt	299
Wat Vreugd', als dit gezang	655
Wat was ik toch blind	282
Wat wordt mijn hart bewoogen	101
Wat zegt de Vorst des Leevens	253
Wat zou mij ontbreeken	666
Weent, aard' en hemel	125
Wees geloofd, ô Lam	598
Wees minzaam gegroet	91
Wees welkom bij uw' arme schaar	592
Wees welkom, Jesus!	34
Weet gij, wat de ziel kan leeren	587
Weinig zijn 'er in dees dagen	565
Welk een gelaat!	75
Welk een tooneel!	127
Welk een Voorrecht	570
Welk is toch 't lieffelijkst	696
Welkom uit het Graf!	138
'k Wensch, dat mijn hart	732
'k Wensch mij, zoolang ik hier	479

Werp

Digitized by Google

	Nommer.
Werp zeer diep in mijn hart	331
Wie and'ren te gemoet	623
Wie dit Sacrament	640
Wie door 't geloof hier vrij	580
Wie God ten troost heeft	453
Wie Gods Lam omvatten kan	338
Wie hadde zulk een' donk'ren nacht	134
Wie heeft u toch het ongeloof	295
Wie Jesus marteling bedenkt	123
Wie is toch voor mij	327
Wie is zoo tot Genaa bereid	667
Wie kan, ô Heer, de Wond're	600
Wie kan ooit doorgronden	228
Wie kan ooit weeten	529
Wie komt daar van 's olijfsbergs voet	95
Wie naar Hem kan verlangen	306
Wie niets kan, dan gelooven	308
Wie rijst daar voor 't gezigt	173
Wie vaart ten Hemel?	175
Wie vast gelooven	304
Wie zalig is, verkreeg 't	444
Wie zich ganschlijk overgeeft	343
Wie zijn wij toch	656
Wie zijt gij, die zoo luid	614
Wien Jesus heeft een' kus	451
Wiens Zin bevat hier	759
Wierd Jesus Christus tot de dood	155
Wil ik hier psalmen	776
'k Wil niet zwaarmoedig	735
'k Wil op den Kruisberg	130
Wild' ik iets, al waar 't iets	737
Wilt g' iets weeten van den brand	169
Wilt gij Bazuinen	624
Wilt gij den eeuw'gen dood	190
Wil, Heer, door de Verdiensten	604
Wond're God, als mensch	647

Digitized by Google

Nommer.
Wij denken met eerbiedigheid 551
Wij denken waarlijk niet 576
Wij, die hier voor Jesus 712
Wij drinken thans 696
Wij geeven ons daaröp de hand 599
Wij hebben U wel niet gezien 767
Wij slaan de handen in malkaar 607
Wij smeeken U, ô God 208
Wij waaren gaarne menschen naar 506
Wij willen als onmondigen 634
Wij willen gaarne Getuigen 633
Wij zijn door 't Recht aan U. 596
Wij zijn uw ted're Ranken 595
Wijkt, gij heerlijkheden 402
Wijl men doorgaans ondervindt 253

Z.

Zal'ge zielen, die nu rust 555
Zalig, zalig was Marije 162
Zalig zijn, die rein 397
Zal ik niet haast verder 434
Zeer glansrijk is 't leeven 439
Zegt Amen niet: ô Ja! 723
Zegt God: gij zijt de mijne! 471
Zegt mij, wie van alle 315
Zie Bruid, uw Bruigom 113
Zie daar het Lijk 144
Zie daar mijn hart 305
Zie daar, mijn Heiland 503
Zie, Heer, hier ben ik 237
'k Zie mijn Bruiloftskleed 515
Zie niet op mijn waardij 262
Zie 't Lam geloovig aan 269
Zie 't Lam van God 129
'k Zie vol liefde nog eens om 94

Zie-

Digitized by Google

REGISTER.

	Nommer.
Zielen! komt naar Golgotha	247
Zielsnoodzaakelijke zorgen	278
Ziet hier, en merkt	68
Ziet hier, ziet 's waerelds Heiland	126
Ziet, hoe mij mijn Bruidegom	346
Ziet, Hij komt	194
Ziet Maria neêrgezeten	361
Zing, Nieuw Jerusalem	800
Zondendienst en zondenstraf	622
Zondig ben ik en vol kwaalen	646
Zoo dikwils wij 't gezegend Brood	704
Zoo draa wij uit den geeste	562
Zoo draagt dan 't lijk	547
Zoo rust mijn geest	364
Zoo veel als 'er naar God	296
Zoo veelmaal 's nachts	749
Zoo waarachtig als ik leeve	242
Zoud' ik mijnen God niet zingen	11
Zouden wij iets grooter	703
Zou 'k niet alles, ô mijn Lam	761
Zulke zielen wil de Koning	251
Zullen wij dus iets van ons	579
'k Zwaai u toe mijn Vreugdepalmen	44
Zij waaren als Eén hart	569
Zijn liefde neemt mijn hart	356
Zijn Vleesch is waarlijk Spijze	651
't Zijn weinigen slechs	609
Zijn wij den dienst der zond' ontgaan	387
Zijt g' al op de kniën	176

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google